

373.5(498.3)
M95 V

ANUARUL

ȘCOLII NORMALE "VASILE LUPU"

DIN

IAȘI

1855-2005

EDITORII VOLUMULUI:

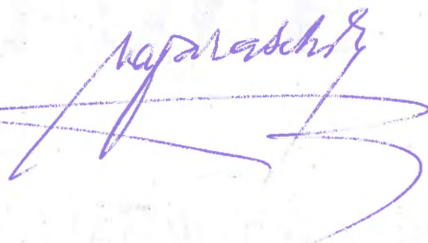
LUCIA-GABRIELA MUNTEANU
VIOREL PARASCHIV

DONATIE

BIBLIOTECĂ ȘCOLARĂ NORMALĂ

* Văntu Lupu 148

31.01.2005

Editori – coordonatori:

prof. dr. Lucia – Gabriela Munteanu

prof. drd. Viorel A. Paraschiv

Colectivul redacțional:

prof. dr. Doina Balan, prof. drd. Eugenia Drîșcu, prof. Anamaria Gânsac,

prof. Cătălina Grosu, prof. drd. Elena Mănuță, prof. Oana Niculiță,

prof. drd. Gabriela Petrache, prof. Luminița Popa, prof. drd. Adrian Timofti,

prof. Mihaela Ungureanu

Tehnoredactare și coperta:

Cătălin Gheorghiu

Culegere de text:

Adelina Lupan și Carmen Ristea

SUMAR

CUVÂNT ÎNAINTE	5
CUVINTE DE SALUT	7
FILE DIN CARTEA DE ONOARE A ȘCOLII NORMALE „V. LUPU” IAȘI	15

I. PAGINI DE ISTORIE

VASILE PETROVANU, <i>Istoricul Școlii Normale „Vasile Lupu” Iași (de la origini până la 1892)</i>	19
ION MITRU, <i>Școala Normală – Revistă a învățământului normal și primar</i>	65
C. MEISSNER, <i>La ordinea zilei</i>	68
SIMION MEHEDINȚI, <i>Nădejdea de pe urmă</i>	71
VASILE PETROVANU, <i>Un mare educator: Regele Carol I</i>	73
ȘTEFAN BÂRSĂNESCU, <i>Din perioada profesoratului meu la Școala Normală din Iași, 1921-1923</i>	78
MIHAIL SADOVEANU, <i>O pagină de istorie</i>	87
ION SIMIONESCU, <i>Însemnătatea revistei școlii</i>	89
N. I. BOGDAN, <i>Școala de învățătoare</i>	92
LUCIA POP, <i>Din trecutul liceului pedagogic de educatoare</i>	93
D.I.PLATON, ST. RĂDOI, <i>La început a fost școala preparandală din Iași</i>	97
V. UGLEA, <i>Etapa perfecționării teoriei și practicii pedagogice</i>	102
I. D. LĂUDAT, <i>Din istoricul Școlii de aplicație a Școlii Normale „V. Lupu”</i>	108
AUREL LEON, <i>160 de ani de învățământ normal pentru fete</i>	117
STERIE RĂDOI, <i>Un admirabil pedagog și educator de oameni: Titu Maiorescu</i>	119

II. TRADIȚIE ȘI CONTINUITATE

GEORGE VĂIDEANU, <i>Despre directoratul meu la Școala Normală</i>	121
STERIE RĂDOI, <i>Retrospectivă: 1944-1980</i>	123
VERONICA PĂDURARU, <i>Liceul pedagogic ieșean între anii 1980-1990</i>	125
MIHAELA UNGUREANU, <i>Tradiție și continuitate în evoluția Școlii Normale</i>	128
VIOREL PARASCHIV, <i>Școala Normală azi</i>	130
<i>Despre prezentul și viitorul Școlii Normale. Sondaj de opinie</i>	155

III. AMINTIRI, EVOCĂRI, INTERVIURI

GH. GHIBĂNESCU, <i>Din amintirile învățătorului Ioan Michiu</i>	163
I. G. TUFESCU, <i>Amintiri. O școală sâtească acum șaiszeci de ani</i>	166
GH. CĂDERE, <i>Amintirile unui vechi elev al Școlii Normale „V. Lupu”</i>	170
V. A. GHEORGHITĂ, <i>Crâmpoie de amintiri</i>	172
ION MITRU, <i>Amintiri din vremuri de odinioară</i>	174
ION SIMIONESCU, <i>Biruința</i>	181
VASILE FETESCU, <i>Începuturi</i>	183
ELISABETA ALEXANDRESCU, <i>Un vis împlinit</i>	187
AUREL LEON, <i>Aniversarea normaliştilor de la Breazu</i>	189
CONSTANTIN ARVINTE, <i>Câteva amintiri din anii petrecuți ca elev</i>	191
IOAN BONTAȘ, <i>Școala Normală „V. Lupu” Iași – renumită instituție de cultură</i>	194
VASILE URMĂ, <i>Destăinuiri</i>	197
MIHAI ZABORILĂ, <i>Arc peste timp</i>	199
ELENA HEBEISEN MOȘUC, <i>Îmi doresc din toată inima să ajungă învățătoare</i>	201

VIOREL PARASCHIV, <i>Am cunoscut un mentor remarcabil</i>	203
MIRCEA AGRIGOROAIE, <i>De vorbă cu profesorul Vasile Fetescu</i>	204
ȘTEFANIA – CORNELIA PÎNZARU, <i>În vizită la profesoara Constanța Voroveanu</i>	207
VIOREL PARASCHIV, <i>Interviu cu profesorul Dumitru Acostaie</i>	208
<i>Gânduri ale foștilor absolvenți ai Școlii Normale „V. Lupu”</i>	210

IV. DOCUMENTE. MĂRTURII

<i>Viața școlii în anul școlar 1928-1929</i>	237
<i>Cronica anului școlar 1941-1942</i>	241
<i>Jertfa de sânge dată de Școala Normală „V. Lupu” din Iași pentru întregirea neamului, 1916 – 1919</i>	246
RADU MANOLIU, ȘT. BÂRSĂNESCU, <i>Registru de subiecte pentru compuneri și dizertații</i>	251
<i>Lista cărților recomandate și nerecomandate la anul 1938</i>	254
<i>Orarul Școlii Normale în anul 1891</i>	256
C. MEISSNER, <i>Regulament de ordine interioară la anul 1886</i>	257
<i>Regulamentul de ordine interioară în anul școlar 2004-2005</i>	264
VIOREL PARASCHIV, <i>Cu și despre cercetașii normaliști</i>	270
OANA NICULIȚĂ, <i>Ștefan Popescu</i>	276
DINU – GABRIEL MUNTEANU, <i>Valeriu Buțureanu</i>	278
ȘTEFANIA CORNELIA PÎNZARU, <i>Tomșa (Bortă) Ilie, un „leu” dăruit școlii</i>	279

V. ARTICOLE, STUDII, ESEURI

ȘTEFAN AFLOROAEI, <i>Despre ființa situată între fiară și zeu</i>	281
ANCA DANIELA CIOBANU, <i>Atitudinea elevilor de gimnaziu și liceu față de persoanele cu handicap</i>	285
FLORIN FAIFER, <i>Pagină de dicționar. Profilul unui normalist</i>	287
EUGEN MUNTEANU, <i>Eugenio Căseriu. Fundamente filosofice ale unei „lingvistici integrale”</i>	291
LUCIAN MORARU, <i>Încercări de organizare a învățământului preparandal în Moldova până la întemeierea Școlii Normale</i>	300
VIOREL PARASCHIV, <i>Privire comparativă între didactica geografiei la începutul secolului al XX-lea și în perioada actuală</i>	301
MIHAI STANCIU, <i>Fundamente axiologice ale educației</i>	304
LOREDANA ȚARĂ, <i>Abilități practice prin tehnica origami</i>	312

VI. OAMENI AI ȘCOLII DE IERI ȘI DE AZI

<i>Directorii Școlii Normale</i>	313
<i>Corpul didactic în anul școlar 2004-2005</i>	314
<i>Componența catedrelor de-a lungul istoriei. Personalul administrativ</i>	371
<i>Tabloul generațiilor de absolvenți normaliști</i>	387

Cuvânt înainte

În prezent, spiritul normalist riscă să se pulverizeze în realitatea globalizantă a școlii românești care își caută o identitate mai modernă, mai europeană. Istoria și tradiția Școlii Normale ieșene ne arată cine suntem cu adevărat, ne leagă de marii întemeietori și de făuritorii unei educații moderne și europene, care afirmă, mult înainte de 1900, că școala este temelia statului, că problema importantă a nației este instrucția și cultura profundă, că tinerii, într-o societate cu mari scăderi morale, au nevoie de avânturi generoase, de idealuri, de modele. Numai dascălii poartă pe umeri această misiune, de neîmplinirea căreia pot fi lesne învinovați. Acestea sunt cuvintele slujitorilor școlii vasilienne, Titu Maiorescu, Constantin Meissner, Ion Mitru, Vasile Petrovanu, Gheorghe Ghibănescu, Ștefan Bărsănescu și mulți alții. Aceasta este tradiția pe care trebuie să o cultivăm și care ne întărește propria identitate în pragul integrării europene.

Unii dintre noi cunosc opera înaintașilor, alții nu au avut încă ocazia și răgazul de a căuta prin rafturile bibliotecilor, de aceea ne-am gândit să punem sub ochii tinerilor pagini extrase din cele opt anuare istorice ale școlii, apărute între anii 1864-1942; ne-am oprit și la câteva file din numerele revistei normaliştilor, intitulate "Școala Normală", editată începând cu anul 1916, sub directoratul lui Ion Mitru, publicația ieșeană fiind prima revistă constituită într-o tribună a prezentării și dezbaterii problemelor școlii care forma învățători și luminatori ai poporului român.

Am selectat studii academice și didactice, documente, mărturii, amintiri încărcate de nostalgie, speranțe, învățături, avânt patriotic, devotament și dragoste nețârmurită pentru școală, elevi și progresul națiunii. Am adunat gândurile normaliştilor de astăzi, constatând că toate generațiile au în comun ceea ce numim spiritul normalist: formare specială pentru a instrui și educa pe copii, încredere în valorile cărții și ale culturii în general, venerație pentru înaintași, raportare la colegii din generațiile trecute, legătură profundă cu lumea satului, atașament inefabil față de școala în care te-ai format, considerată *Alma mater*, la care te reîntorci, ca într-un ritual mitic, să-ți regăsești rădăcinile.

Multe din textele selectate sunt oglinda limbii literare din secolele trecute; conform normelor științifice, editorii le-au adaptat doar în ceea ce privește ortografia și punctuația, lexicul și morfo-sintaxa discursului original păstrându-se nealterate. Alte texte poartă marca ideologică a regimului comunist. Nu am cenzurat și nu am intervenit în textele autorilor. Principiul obiectivității și cel al respectării adevărului științific ne-au impus păstrarea neștirbită a integralității textelor, redarea lor circuitului public ca documente autentice.

Acest număr jubiliar încearcă să ofere o imagine, chiar dacă nu completă, a unor momente semnificative din istoria școlii noastre și să lege verigile unui lanț rupt în ceea ce privește editarea unor publicații tradiționale, precum Anuarul. Amintim că din anul 1942 nu s-a mai reușit publicarea unui nou volum; au apărut însă cinci numere ale revistei "Învățătorul", două volume omagiale, unul în anul 1975, altul în 1980 și o amplă monografie intitulată *Liceul Pedagogic „Vasile Lupu” din Iași. Contribuții la istoria învățământului românesc, 125 de ani (1855-1980)*, al cărei redactor coordonator a fost Vasile Uglea. Iată, după 25 de ani, o echipă animată de lumina spiritului normalist încearcă să intre în normalitate, modest, cu lacunele și greutatea refacerii unui arc peste timp; încearcă să vă pună în brațe, dragi cititori și iubii normalişti, această carte despre trecutul și prezentul Școlii Vasilienne.

Mulțumim tuturor colegilor care s-au angajat la alcătuirea acestei publicații și anunțăm dorința echipei redacționale de a încerca să coaguleze mai multe eforturi pentru

învierea tradiției anualelor vasiliene. O mențiune în plus se cuvine dăruirii tehoredactorilor Cătălin Gheorghiu, Carmen Ristea și Adelina Lupan. Mulțumim tuturor celor care au răspuns invitației noastre de a ne trimite cuvinte de salut, evocări, amintiri și contribuții științifice, semn că sunt legați sufletește de marea familie a normaliştilor. Un gând de recunoștință pentru toți directorii (Vasile Fetescu, Elisabeta Alexandrescu, Sterie Rădoi, Ruxandra Baci, Georgeta Petrea), profesorii, învățătorii școlilor de aplicație și elevii care, în perioada grea a comunismului, au reușit să întrețină vie flacăra spiritului normalist.

La jubileul celor 150 de ani de învățământ pedagogic, Școala Normală "Vasile Lupu" din Iași, ca o mamă nemuritoare, urează tuturor fiilor ei, mulți ani, cu sănătate și împliniri spirituale, spre înălțarea învățământului românesc și a demnității naționale.

Lucia-Gabriela Munteanu
Viorel Paraschiv

Mesajul Prefectului județului Iași
Prof. univ. dr. ing. *Spiridon CREȚU*,
Cu prilejul aniversării a 150 de ani de la înființarea
Școlii Normale „Vasile Lupu” din Iași

*Doamnelor, domnișoarelor și domnilor,
Distinși și onorabili profesori,
Stimați părinți, dragi elevi,*

Aniversăm un eveniment de suflet și conștiință, onorant pentru Iași și spiritualitatea sa istorică, celebrarea celor 150 de ani de existență a Școlii Normale din Iași fiind dovada vie a rolului și importanței acordate procesului educațional în societatea românească și în comunitatea locală. Dacă o astfel de venerabilitate ar fi raportată doar la durata efemeră a timpului uman, în termeni reali 150 de ani reprezintă de fapt tot atâtea generații de elevi care au acces la lumina școlii și a educației între aceste nobile ziduri, devenind la rândul lor apostoli și misionari ai romantismului, pleiada de mari personalități publice și celebrități, din toate domeniile de activitate care au avut și au onoarea de a fi absolvenții acestei unități de învățământ, confirmând temeinicia și seriozitatea școlii de pregătire a viitorilor învățători, preparatori și educatori.

Școala pe care o omagiem, fondată prin grija domnitorului Moldovei, Grigore Ghica, și-a clădit prestigiul și onorabilitatea prin munca tenace și discretă de fiecare zi a marilor dascăli cu vocație a făuritorilor de suflete, prin efortul profesorilor creatori de sistem educațional care au știut mereu să cultive dragostea de carte a elevilor și au devenit veritabile modele. Învățământul pedagogic ieșean, păstorit de junimistul și clar-văzătorul Titu Maiorescu în anii cât a fost director, a marcat trecerea de la statutul de Școală Preparandală la condiția de continuatoare firească a eforturilor întreprinse la Școala Vasiliană de la Trei Ierarhi.

Este dificil și poate că nici nu ar fi extrem de corect să invocăm doar o parte din marile personalități care au contribuit la prestigiul Școlii Normale „Vasile Lupu”, fiindu-le mai întâi elevi și apoi mentori, măcar pentru că majoritatea acestora reprezintă trepte de referință în istoria și spiritualitatea neamului, creatori de școală la rândul lor, oameni care, dincolo de performanțele profesionale sau personale, nu au uitat niciodată atmosfera și prestigiul acestei distinse școli.

Educația și învățământul sunt priorități naționale, deziderat strategic limpede și coerent, cu consecințe practice, prin demersurile legislative și cele executive angajate. Programul de guvernare în acest domeniu se concentrează asupra unor factori decisivi. Educația de bază pentru toți, capacitatea de autoperfecționare a sistemului educațional, susținerea performanței prin educație permanentă într-o societate educațională, perspectivă

CUVINTE DE SALUT

din care învățământul și cercetarea nu mai sunt considerate instituții „de consum” ci factori de multiplicare și de dezvoltare a resurselor, egalitatea de șanse.

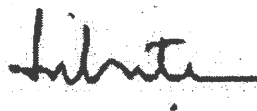
Instituție emblematică a Iașului, Școala Normală „Vasile Lupu” din Iași se distinge în plan național prin aura unei tradiții onorante și forța unui sistem educațional bazat pe exigență și profesionalism, concomitent cu menținerea în actualitatea prezentului, printr-o susținută investiție în viitorul generațiilor de mâine. Cele 24 săli de clasă de astăzi, un amfiteatru de 140 de locuri, 3 săli de curs de 100 locuri, laboratoarele de chimie, fizică, biologie și informatică, cabinetele de limba română, limbi moderne, geografie și consiliere psihopedagogică, cele 11 cabinete de consultații și studiu, o bibliotecă cu peste 32.000 titluri în inventar, rețeaua de calculatoare de ultimă generație, terenul de sport, internatul cu o capacitate de peste 400 de locuri și cantina aferentă, și nu în ultimul rând biserica, configurează un spațiu în care se instruiesc și educă 285 de elevi, sub competența autoritate a unui corp profesoral de excepție de 77 cadre didactice, echipă în care experiența și spiritul de echipă se completează armonios, reprezintă garanția continuității acestor remarcabile tradiții în care competiția și performanța școlară sistematică sunt confirmate an de an.

Pentru toate aceste reușite, împlinite cu trudă, efort și inteligență, de generații de profesori și elevi, se cuvine a mulțumi tuturor celor care și-au legat destinul de viața acestei școli încărcată de istorie și tradiție, pentru că noi considerăm că prestigiul spiritual al Iașului nu ar fi fost complet fără venerabilitatea acestei instituții.

Felicităm dascălii acestei școli pentru performanța de a susține o instituție de elită, felicităm elevii de ieri și de astăzi pentru menținerea vie a unor prestigioase tradiții deschise de iluștrii înaintași, la fel cum, nu în ultimul rând, trebuie felicițați părinții acestor copii minunați, pentru luciditatea și răspunderea cu care au înțeles să investească în viitorul țării.

Iași, decembrie 2004

Cu deosebită prețuire și colegial respect.

CUVINTE DE SALUT

Aniversare de suflet

În anul 2005 Iașul are parte de o aniversare de suflet: 150 de ani de la înființarea Școlii Normale „Vasile Lupu”, o școală care a devenit, în toți acești ani, un model pentru învățământul ieșean și nu numai.

Aniversarea Școlii Normale „Vasile Lupu” este o aniversare de suflet în primul rând, pentru că atât de multe generații de elevi și profesori și-au legat existența de acest loc. Învățăceii își încep drumul vieții aici, iar profesorii își dăruiesc energia, cunoștințele și speranțele celor aflați în bănci în fața lor. Cine mai stă astăzi să numere visele care s-au născut aici, și câte din aceste vise au devenit apoi realitate? Cine mai ține evidența drumurilor pe care au apucat absolvenții acestei școli? Unii au rămas la Iași, unii au ajuns în alte colțuri de țară. Iar alții și-au rătăcit pașii pe drumurile lumii. Și totuși, pe toți îi unește ceva: fărâma aceea de timp pe care au petrecut-o cândva aici, la Școala Normală „Vasile Lupu”.

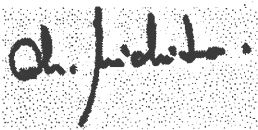
150 de ani înseamnă o clipă pierdută în eternitate. Pentru noi însă, ieșeni, elevi, dascăli, părinți, acești 150 de ani înseamnă tradiție și prin urmare calitate a educației. Acest timp reprezintă o garanție că această trecere a timpului nu a fost zadarnică, ea regăsindu-se în oameni, iar oamenii sunt cea mai prețioasă investiție posibilă.

Dar, oricât de plăcut impresionai și bucușoi am fi de anumite înfăptuiri, de tradiție sau de atingerea dată de aripa tinereții veșnice, nu trebuie să ne lăsăm niciodată copleșiți de suficiență, nu trebuie să încetăm să credem că menirea noastră, părinți sau dascăli, este de a continua să oferim condiții pentru ca elevii să se poată afirma cât mai bine, asigurând astfel perenitate culturii românești, și de fapt culturii umane. În acest fel dăm continuitate și speranței, și prin ea altor valori, cum ar fi prietenia, creativitatea, libertatea și adevărul. Valori fără de care nici o societate nu se poate considera pe deplin liberă și prosperă.

Este pentru mine o onoare să mă aflu, la ceas aniversar, cu inima și gândul alături de distinsul corp profesoral și de elevii Școlii Normale „Vasile Lupu”. Cei de acum și, prin intermediul cuvântului tipărit, cei de altădată. Iar acest cuvânt tipărit este, în același timp, și un semn al misiunii pe care mi-o asum, fără rezerve: aceea de a sprijini, prin toate mijloacele de care dispun, învățământul ieșean. Iar Școala Normală „Vasile Lupu” ocupă un loc binemeritat în cadrul acestui învățământ.

Vă doresc mult succes pentru viitor. Fie ca visele voastre să prindă aripi și să vă facă fericiți!

Ec. Ing. Gheorghe NICHITA
Primarul Municipiului Iași

Școala Normală „Vasile Lupu” din Iași împlinește venerabila vârstă de 150 de ani, moment de mare bucurie și trăire sufletească, aniversare care așează pe altarul vieții mari și alese împliniri pe drumul educației și al formării conștiințelor atâtor dascăli pentru școala poporului nostru.

Evenimentul va scoate în evidență munca și roadele marilor dascăli care au muncit în această nobilă instituție și au transmis tezaurul cunoștințelor și al științei atâtor elevi și eleve care la rândul lor au devenit multiplicatori ai binelui și ai speranțelor poporului nostru.

Știind că toți oamenii, indiferent de rasă, condiție sau vârstă, în baza demnității personale, au dreptul inalienabil la educație pe măsura menirii lor (cf. *Gravissimus educations*, 1), considerăm că orice școală își află locul ei binecuvântat pe drumul formării omului pentru lume și viață, iar Școala Normală „Vasile Lupu” cu renumele ei de școală de elită s-a înscris în rândul sanctuarelor științei și ale educației pentru atâtea generații de tineri și tinere care se întorc să-și omagieze trecutul și dascălii.

Dintre toate mijloacele de educație, după rolul sacru al părinților de a se ocupa de viitorul copiilor lor, școala are o importanță deosebită deoarece, în virtutea misiunii sale, cultivă cu grijă statornică facultățile intelectuale, dezvoltă judecata, pune în contact cu patrimoniul cultural moștenit de la generațiile trecute, promovează simțul valorilor, pregătește pentru viața profesională și, generând relații de prietenie între elevi diferiți și condiții diferite, favorizează spiritul de bună înțelegere. Tot în acest sens școala constituie un centru, la a cărui activitate și dezvoltare trebuie să participe familiile, profesorii, diversele asociații cu scop cultural cetățenesc și religios, societatea civilă și întreaga comunitate umană.

Este într-adevăr frumoasă și de mare importanță chemarea tuturor aceluia care, ajutându-i pe părinți în împlinirea datoriei lor și acționând în numele comunității umane, își asumă sarcina educației în școli; această chemare necesită o înzestrare specială a minții și a inimii, o pregătire foarte atentă, precum și o promptitudine continuă de a se relanși și de a se adapta. La acest moment sărbătoresc și la acest bilanț al celor 150 de ani de activitate, consider că nu se va putea spune totul despre rolul pe care l-a avut în această lungă istorie instituția atât de îndrăgită de generațiile trecute și de cele prezente.

Purtând numele marelui voievod Vasile Lupu, un ilustru promotor al școlii în vremea domniei sale și un adevărat preceptor al tuturor elevilor care se întreceau în cunoașterea și învățarea limbilor, mai ales a limbii latine, ne bucurăm să știm că el avea pentru școlile părinților ieșuiți din Iași o mare apreciere și îi asculta cu multă bucurie pe copiii catolici declamând poezii în limba latină.

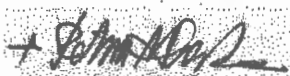
Ne-am bucurat când am aflat că după încercările trecutului școala din dealul Copoului și-a reluat misiunea ei de a pregăti viitori dascăli și institutori și că, între cei ce au putut să se bucure de roșul ei, s-au numărat și copiii familiilor catolice din ținutul Moldovei și al Iașului.

CUVINTE DE SALUT

Credem că, acum, la popasul celor 150 de ani, se cuvine să evocăm cu satisfacție trecutul, să apreciem și să aplaudăm prezentul, urând acestei instituții de educație și învățământ programe curajoase educative și bogată binecuvântare de la Domnul pentru direcțiunea actuală și întregul corp profesoral, precum și multe împliniri și bucurii bunilor și prețuiților elevi și eleve, dascălii de mâine ai satelor și poporului nostru.

La mulți și binecuvântați și rodnici ani!

† **Petru GHERGHEL**
Episcop romano-catolic de Iași

Declarațiile domnilor Mircea Miclea și Alexandru Athanasiu cu prilejul predării ștafetei pentru funcția de ministru al educației și cercetării

București, 29 decembrie 2004

Cum apreciați că ați încheiat mandatul?

Alexandru Athanasiu: Acest mandat a avut unele împliniri concrete și durabile...Au fost și unele neîmpliniri, dar domnul ministru a spus ca va continua să stabilizeze sistemul de învățământ. Cred că ameliorarea învățământului va trebui continuată pe trei mari direcții:

1. acces cât mai larg la învățământ în toate formele lui;
2. o mai susținută finanțare a învățământului;
3. o legătură mai strânsă, mai eficace, cu calificările de pe piața muncii.

Noul ministru a fost cancelar al Universității „Babeș-Bolyai”, și știe bine că o dată cu legea structurii ciclului de studii noi, am urmărit să facem un învățământ competitiv. Dacă în 2007, acest sistem nu va produce specializări necesare pe piața forței de muncă, vom avea foarte multe imobile universitare și din ce în ce, mai puțini studenți. Eu îi doresc succes în această misiune și vreau să mai spun că deține un avantaj în plus: este ardelean și, prin urmare, are tenacitatea istorică și proximitatea față de civilizația occidentală.

Care sunt obiectivele dvs.?

Mircea Miclea: Cred că întâi trebuie să înțelegem că reforma este un proces continuu, că ea a avansat cu viteze diferite, câteodată mai repede, câteodată mai încet, dar ea a avansat mereu din '90. Ceea ce trebuie să facem, este să continuăm reforma într-un ritm mai accelerat, astfel încât să realizăm câteva lucruri care pentru mine sunt prioritare.

1. Primul vizează calitatea din sistemul de învățământ la toate nivelurile. Cred că în cel mai scurt timp cu putință, vom veni cu o lege a asigurării calității în procesul de învățământ.

2. Descentralizarea sistemului de învățământ, pentru că impresia mea este că ne putem adapta mult mai bine la mediul în care funcționează școala în U.E., dacă funcționăm cu mai multe motoare deodată, nu numai la nivelul ministerului, ci în fiecare unitate școlară. Vom descentraliza sistemul pentru a accelera ritmul de sincronizare cu Uniunea Europeană.

3. Vom fi mai scrupuloși în legătură cu modul de cheltuire a banului public. Vom da din ce în ce mai multă autonomie, dar vom și cere socoteală pentru modul în care va fi utilizat banul public, începând cu ministerul, până la ultimul om care este implicat în sistemul de învățământ și care gestionează banul public.

4. Întrucât apare descentralizarea, cred că este extrem de important să profesionalizăm managementul instituțiilor școlare. Trebuie să fie oameni care se dedică și care vor să facă o carieră în managementul unităților școlare.

O chestiune fundamentală care nu va fi atât de vizibilă de la început, dar pe care eu o socotesc extrem de importantă, este aceasta: voi încerca să conving Guvernul și cât mai multă lume că educația nu este un centru de cost, ci un centru de profit. Într-o economie a cunoașterii și într-o economie unde marea majoritate a valorii adăugate nu vine din materia primă implicată într-un produs, ci din cunoștințele înmagazinate în produsul respectiv, valoarea adăugată este dată de cunoștințele înmagazinate, iar aceste cunoștințe sunt furnizate de sistemul de educație și cercetare. Dacă vrem să avem șanse de reușită, trebuie să vedem în educație un centru de profit pe termen lung, nu un centru de cost. Nu mai sunt cheltuieli pentru educație, sunt investiții într-o economie a cunoașterii.

Obiectivele imediate?

Mircea Miclea: În primul rând, sunt câteva lucruri care se referă la gestiunea imediată a sistemului. Întâi trebuie finalizată situația rectorilor la universitățile care nu au organizat încă alegerile. În al doilea rând, trebuie discutate și finalizate programele pentru clasele a XI-a și a XII-a chiar în această lună. Apoi, cred că vom face un calcul al impactului relaxării fiscale asupra salariilor profesorilor, pentru că intenția noastră este de a respecta deadline-urile în legătură cu creșterile salariale. Această relaxare fiscală va aduce o creștere a veniturilor nete ale personalului didactic.

În legătură cu modalitatea de admitere în clasele a IX - a, XI-a, cu examenul de bacalaureat....?

Mircea Miclea: Odată stabilite regulile jocului, nu le vom schimba în nici un fel. Le vom menține foarte riguros, ca să nu introducem balans în sistem. Principalul lucru din acest punct de vedere trebuie să fie stabilitatea. Nu putem să schimbăm de la an la an modul în care se face evaluarea elevilor, pentru că introducem tensiune artificială și facem sistemul nepredictibil iar elevii nu mai știu ce să învețe. Și mai este un alt aspect, știind care sunt materiile de bacalaureat, elevii din liceu, având foarte multe materii, se focalizează doar pe cele care constituie probe ale numai acestui examen, neglijând restul materiilor din programă. Probabil va trebui să studiem mai amănunțit sistemul britanic, unde elevii își aleg o serie de discipline, considerate de ei majore și unele minore. Asta nu înseamnă că sunt mai puțin importante. În funcție de aceste alegeri, ei își stabilesc ruta de discipline din care dau examenul.

Să înțelegem că modificările din sistemul de desfășurare a examenului de bacalaureat și a testelor naționale vor fi introduse din 2006 ?

Mircea Miclea: Înainte de asta trebuie să facem o diagnoză foarte riguroasă a sistemului. În martie, cel mai târziu, vom convoca Consiliul Reformei. Probabil nu o să se numească așa. Va fi un fel de consiliu al înțelepților, al oamenilor cu maximă expertiză în sistem, din afara ministerului, care să facă o analiză a sistemului. Și în funcție de acest lucru, vom stabili programul pe termen mediu și lung.

Stimați, actuali și viitori colegi,

Revista „Normaliștii” nr. 4/2004 și felicitarea cu urările pentru anul nou 2005, m-au răscolit și mi-au umplut sufletul de bucurie când am văzut că bătrâna școală vasiliană a revenit la viață, reînviind trecutul pe care l-am trăit în perioada 1938-1943. Am citit revista și am văzut cum sunt reflectate în actualitate ideile trecutului care au rămas călăuzitoare pentru viitorul școlii, al dascălului și neamului nostru românesc. Am văzut strădaniile dumneavoastră de a combate răcilele moderne ale școlii și educației, care duc pe un drum greșit educația și formarea omului nou, prin folosirea și înțelegerea greșită a mijloacelor moderne de educație. În articolele publicate care reflectă ideile ce se desprind din evantaiul vieții și felul în care sunt făcute cunoscute, mi-au amintit de revista *Nicolae Stoleriu*, care luptă pentru a lumina viitorul și a pune lucrurile în lumina adevărului și dreptății istoriei neamului denaturată de ideile timpului.

Cine își uită trecutul își pierde identitatea; prin colectivul pe care îl aveți domnule director și pe care l-ați format, ați reușit să reînviați trecutul, făcând să izverască o viziune și o viață nouă pentru propășirea poporului român, prin educația pe care o vor transmite absolvenții Școlii Normale Vasiliene, care în anul 2005 va împlini 150 de ani de existență, de muncă și luptă pentru a menține și a transmite viitorului credința și ideea - *Românul are șapte vieți!*

Știu că ați răsfoit lucrarea *O viață de dascăl* și ați văzut că fără să pun în primul plan riscurile, am înfruntat vitregiile timpului și am reușit să creez o atmosferă în cadrul colectivului, de luptă pentru o educație patriotică și temeinică; aceasta pentru că un popor fără cultură universală și națională este supus pieirii.

Primiți cele mai alese urări de bine, sănătate și puteri neobosite pentru a cultiva spiritul normalist ieșean peste veacuri.

Prof. Virgiliu MANTA,
promoția 1943

FILE DIN CARTEA DE ONOARE

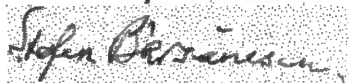
Cu deosebită plăcere am venit la acest Liceu pedagogic pentru a vorbi elevilor săi despre școala normală de altădată și opera ei.

Totdeauna vin și revin cu interes și afecțiune la această instituție de cultură. Pe lângă faptul că aici mă recheamă amintirile din primul meu profesorat (1921 – 1933), acele amintiri despre primele mele lecții, despre cei dintâi elevi ai mei – tineri remarcabili prin calitățile lor intelectuale și morale, primele mele bucurii ale muncii didactice și elaborarea celor dintâi lucrări (de pedagogie, didactică), mă cheamă aici amintirea unor mari figuri de profesori și elevi – de la un A. Velini, Titu Maiorescu și C. Meissner la Petru Bogdan, D. Cădere și V. Petrovanu și de la șiruri lungi și vechi de învățători, de la Ion Creangă și « Domnul Trandafir » la Stoleriu, Vasiliu – Tătăruși și Rădășanu, iar de la ei la un Șoltuz, V. Tătaru și alții – elemente a căror frumoasă amintire plutește deasupra acestei școli ca stâlp de foc, încălzind și luminând și astăzi.

Trăind astăzi o epocă de mare cotitură a istoriei, mărează prin tendința de trecere fermă spre o societate nouă și conștienți de rolul imens al învățătorului contemporan, urăm sincer și cald acestei școli să asculte clopotul istoriei și să continue a fi vatra cea mai puternică pentru pregătirea noului tip de învățător, încălzit de idealurile noi, dar fără să cadă în romantism și visare pasivă, legat de societate și realitățile ei, dar fără să rămână la un empirism îngust.

Sperăm că marile și bogatele tradiții de muncă creatoare ale acestei vestite școli vor fi pentru profesorii și elevii ei de astăzi și pentru cei ce vor urma de un prețios ajutor în pregătirea lor și în îndeplinirea misiunii lor alese, în condițiile societății noastre.

Ștefan Bîrsănescu

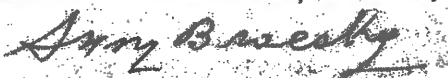
29 mai 1971

Cu multă plăcere și bucurie am răspuns invitației de a veni în această minunată școală din orașul nostru, unde am putut admira organizarea și pregătirea pe care o primesc tinerele cadre din partea unui minunat corp didactic. Școala este o încântare, utilată frumos, cu mult gust artistic, elevii cu o ținută deosebit de îngrijită deci: felicit din toată inima, atât conducerea, cât și întregul corp didactic, dorindu-le tuturor cele mai mari satisfacții și tuturor multă sănătate.

Cu cele mai calde sentimente de admirație,

Anny Braesky

Artistă Emerită a Teatrului Național din Iași

Se mai păstrează și azi după ani și ani
ecoul bucuriilor și faptelor noastre după 61
de ani dela absolvire.

Idealul nostru a strălucit uneori puternic
alte ori mai palid, dar nu s-a stins niciodată
avînd în permanență datoria noastră de
dascăli luată dela acest locaș de învățămînt.

Seria de absolvenți din anul 1925 la
a treia întîlnire.

29 aug. 1986

Queteanu Roman,

N. Păuș

Ant. Mărcuș

J. V. Găvruta

J. V. Găvruta

M. Mărcuș

P. Pădolescu

A. Găvruta

Gordache Popescu
G. D. Hilița

28 iunie 1994

Îi felicit pe colegii mei din Școala Normală „Vasile Lupu” și sper că școlile normale vor deveni licee prestigioase cu învățământ post-liceal de 2 – 3 ani. Amintindu-mi de stagiul meu de director în această școală voi spune: a) Că am încercat să mă apropiez de elevi și de trebuințele lor iar astăzi aflu mereu că ei n-au uitat acest lucru; b) Că eram preocupat de ridicarea prestigiului școlii și a rolului său național.

Prof. univ. George Văideanu,
Universitatea Iași

George Văideanu

Încântat la Școala Normală „Vasile Lupu” din Iași, am avut prilejul să constat preocupările dezvoltate ale personalului didactic și ale elevilor de a face ... „scadent”. Căminele născute, exportate ale unor autentice talente în evoluție – totul pentru un tratament de calitate. Mai multe îndrumări și mai mult sprijin din partea autorităților locale și din partea Ministerului Educației Naționale ar conduce la rezultate și mai bune. Sperăm că așa va fi, spre binele tuturor, și mai ales al copiilor noștri.

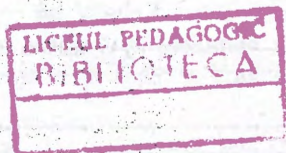
Virgil Petruș
membru al comitetului

8 iunie 1998

21 iunie 1997

Încântată de-a fi descoperit Școala Normală din Iași – o mare școală din trecut și din prezent, înscrisă în tradiție și în modernitate, le doresc din inimă tuturor, distinsei directoare, profesorilor și elevilor, numai fericire.

Cu multă dragoste,
Mariana Nicolesco

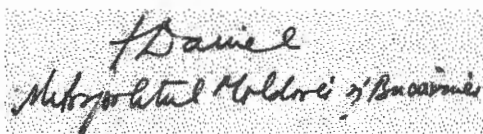
Mariana Nicolesco

30 ianuarie 1998

Binecuvântează, Doamne, profesorii, elevii, elevele, ostenitorii și binefăcătorii acestei școli de înălțime culturală și spirituală, care aduce cinste societății și bine Bisericii, într-o vreme de necesară înnoire și prefacere, într-o țară în care legătura dintre credință și cultură, știință și simțire umană, reprezintă normalitatea și binecuvântarea.

P.S. Daniel

Mitropolitul Moldovei și Bucovinei

Handwritten signature of P.S. Daniel, Mitropolitul Moldovei și Bucovinei.

Quelle joie de retrouver pour la 4ème fois cette Ecole Normale si Belle, ce Directeur sympathique, si prévenant, ces professeurs si chaleureux, ces élèves si curieux, si avides de connaissances!

Bravo à tous et merci pour votre accueil.

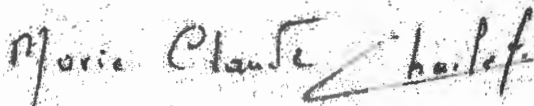

Handwritten signature of Daniel.

21 octombrie 2004

Permettez-moi, à mon tour, de vous témoigner toute ma sympathie et mes remerciements, pour votre accueil si chaleureux et votre collaboration si enthousiaste lors de notre séjour à Iasi.

Marie Claude Chailef

Handwritten signature of Marie Claude Chailef.

VASILE PETROVANU*

*Istoricul Școlii Normale „Vasile Lupu” Iași (de la origini până la 1892)***1. Introducere**

A cerceta trecutul Școlii Normale de învățători din Iași, cel mai vechi așezământ de acest fel din țara noastră, înseamnă a studia în bună parte istoria învățământului primar și a celui normal din Moldova.

Să nu ne închipuim însă că, purtând numele lui Vasile Lupu, școala aceasta ar fi în vreun chip oarecare continuatoare școlii întemeiate de acel voievod la 1644 în strălucita sa ctitorie închinată sfinților Trei Ierarhi! Acea școală a lui Vasile Lupu s-a închis încă din 1724, când au ars casele în care era adăpostită.

În veacul XVIII domnii fanarioți care s-au ocupat de școli (precum Constantin Mavrocordat și Grigore Al. Ghica) au avut grijă de învățământul grecesc, întemeind așa numita „Academie”, care era așezată la Mitropolie.

Despre un învățământ românesc nu se pomeneste decât la începutul veacului XIX, când și la noi, ca și în alte țări ale Europei, se arată cele dintâi năzuințe de afirmare națională. Dar, dacă conducătorii noștri de atunci înțelegeau nevoia unui învățământ național, în limba poporului, erau încă departe de a concepe învățătura de carte ca o neapărată trebuință pentru ridicarea culturală a poporului în masa lui. De aceea, cele dintâi școli întemeiate în Principate, erau menite să îndeplinească anumite nevoi de moment. Așa, în Moldova, lua ființă Seminarul de la Socola (1804) spre a împlini nevoia de preoți, școala de hotărnicii¹ (1813) și, fiindcă statul își schimba vechea alcătuire și se simțea nevoie de mai mulți funcționari, se întemeiau școlile de la Trei Ierarhi (1828). Că scopul școlilor de la Trei Ierarhi era de a pregăti oameni cu carte, care să ocupe slujbele, ne-o mărturisește atât anaforaua epitropiei școlilor către Domn, cât și însuși hrisovul din 28 martie 1823 al lui Ioan Sandu Sturdza, care spune, că „toți tinerii pământeni ce vor petrece cursul public al școalelor naționale, și vor ave bune atestaturi despre a lor laudate purtări și învățături, să se protimisască a intra în cancelariile pământești, spre a le fi ca o dreaptă mulțămire a ostenelelor sale, și o înlesnire la împlinirea slujbelor”.

La Trei Ierarhi se întemeiau, astfel, în 1828, două așezăminte de învățatură: o școală normală și un gimnaziu. Dar acea „școală normală” nu era un institut pedagogic pentru pregătirea învățătorilor, în înțelesul de astăzi, ci o simplă școală primară. Numirea de Școală Normală era, probabil, împrumutată de către Gh. Asachi (prin stăruința căruia mai cu seamă luau naștere școlile de la Trei-ierarhi) din Austria.

Întemeietorii acestor așezăminte au stăruit însă din toate puterile ca ele să fie adăpostite în clădirile de la Trei-ierarhi, pentru că acolo exista o tradiție de școală încă de pe vremea lui Vasile Lupu și, pentru că din averile lăsate de acel voievod trebuiau să se susțină și aceste școli naționale. Așezarea lor la Trei Ierarhi n-a fost lucru prea ușor, căci călugării greci de acolo se împotriveau din toate puterile. În mintea lor nu putea pătrunde

* Profesor de istorie al Școlii Normale între anii 1912-1941 și director al ei între anii 1938-1941.

¹ Topografi, n.r.

gândul că într-o mănăstire ca Trei-Ierarhii, pe care o socoteau a lor, s-ar putea așeza o școală, fără voia lor, și încă o școală în care să se învețe carte în grai românesc. Atât de mare a fost supărarea egumenului grec de la Trei Ierarhi că, la cel dintâi examen public al școlilor naționale de acolo, a fost lovit de o „fulgerătoare apoplexie”.

Școala „normală” (primară), avea un curs de doi ani, în care se învăța limba românească cu gramatica, aritmetică, caligrafie, catehism și alte „niscaiva începătoare învățături”, iar în gimnaziu, cu un curs de patru ani, se învăța: limba latinească, „maica limbii noastre”, religia, filologia, biografia, logica, retorica, poezia, istoria, matematica, moralul, economia pământească și politicească, istoria naturală și arheologia.

Cei dintâi profesori de la aceste școli au fost: economul Constantin Facaș, iereul Ioan Silvan, G. Seulescu și Vasile Fabian. Acesta din urmă era adus de către Asachi din Ardeal, încă de la 1820. Ca privighetor al învățăturilor din școlile publice și cap al cancelariei de la epitropia școlilor, cu titlul de referendar, era Gh. Asachi.

Pentru pregătirea chiar dintru început a școlarilor, adică de la cunoașterea „buchelor”, s-a simțit nevoie și s-a întemeiat la Trei Ierarhi și un curs elementar, astfel că, în 1831, se aflau aici trei cursuri și anume:

1. Cursul elementar, în care se predă citirea, scrierea și socoteala de către profesorii T. Verescu și I. Nanu;

2. Cursul normal, în care se predă gramatica, geografia, aritmetica, caligrafia, catehismul și citirea latină de către profesorii preot Ioan Silvan și Gh. Filipescu;

3. Gimnaziul, la 1831 numai cu clasa I, având ca profesori pe: Economul Constantin Facaș, Gh. Seulescu, V. Fabian și Gh. Filipescu.

Nici vorbă, deci, despre o Școală Normală în înțelesul de azi. Învățământul public din Moldova mărginindu-se atunci numai la aceste școli din Iași, firește nu se simțea nici o nevoie de învățători.

Pentru întâia oară s-a ivit trebuință de mai mulți profesori, dintr-o dată, în 1832, când s-a pus în aplicare Regulamentul Organic. Această legiuire prevedea întemeierea a nouă școli publice la Roman, Huși, Galați, Focșani, Bârlad și Botoșani. Trebuind pentru ele 6 profesori, epitropia școlilor – după propunerea lui Gh. Asachi – a hotărât să deschidă un curs anume pentru pregătirea lor pedagogică. Acest curs s-a deschis, în adevăr, la 15 februarie 1832 și a durat până la 15 mai același an, fiind făcut de către Sămoil Botezatu, care fusese profesor în Bucovina, iar acum predă limba germană la gimnaziul de la Trei-ierarhi. În luna iunie candidații au urmat la gimnaziu și la clasele începătoare (cursul elementar și normal) unde, sub privigherea profesorilor respectivi, au „paradosit” în toate zilele „spre practisirea metodelui”, iar la 16 iulie au trecut un examen în fața tuturor membrilor epitropiei școlilor, care au găsit „în stare a paradosi în limba românească învățăturile începătoare și anume: clasul elementar și clasul normal” pe șapte candidați, dintre care șase au fost numiți chiar în acel an.

Prin urmare, cursul de la 1832 este cea dintâi școală pregătitoare de învățători din Moldova. Dar nu trebuie să vedem în ea începutul Școlii Normale „Vasile Lupu”. Școala pedagogică de la 1832 a fost un așezământ trecător, menit să pregătească, o singură dată, un număr limitat de învățători trebuitori pentru cele 6 școli tinutale care atunci erau finite.

În 1833 s-a întocmit un regulament anume pentru organizarea școlilor publice. Proiectul acestui regulament a fost discutat de către comitetul academic, care lăsa finit la 23 decembrie 1832, fiind alcătuit din Gh. Asachi ca președinte, Hristian Flochermacher, profesor de legi, G. Seulescu și V. Fabian, profesori ai gimnaziului, și economul Constantin Facaș, profesor de la cursul normal din Trei-Ierarhi. Între chestionile discutate de comitetul academic cea mai importantă a fost aceea a cărților școlare. Majoritatea comitetului, sub influența lui Seulescu, propunea să se prevadă în regulament că, la cucerirea cărților

școlare, trebuie să se aibă în vedere nu numai fondul lor, ci și curățenia limbii și înăvuițirea ei; dar atât prin „curățenie” cât și prin „înăvuițire” se înțelegea de fapt latinizarea limbii românești.

Acestei năzuințe de falsificare a limbii prin mijlocirea cărților de școală s-a împotrivit cu toată puterea G. Asachi. Sub influența sa, epitropia școlilor a respins propunerea comitetului academic, invitându-l să nu uite „că limba este organul și lumina nației că nu se cuvine a dezgusta pe doritorii de învățătură și în loc de a i le înlesni, a-i nevoi de a se lupta, pe lângă greutatea științei încă și cu rostirea lor străină”.

Pe lângă școlile ce erau în ființă (gimnaziul, cursul normal și cel elementar de la Trei Ierarhi și cele 6 școli ținutale) regulamentul din 1833 mai prevedea întemeierea unei case de educație pentru fete și a unei Academii, care să aibă lângă ea un internat pentru copiii funcționarilor. Aceste instituții s-au și înființat curând, în domnia lui Mihail Sturdza: școala de fete la 1834 și Academia la 1835.

Pentru pregătirea profesorilor trebuitori Academiei epitropia școlilor a trimis mai mulți tineri absolvenți ai gimnaziului ca bursieri la Viena spre a se desăvârși în diferite specialități. Despre o școală pentru pregătirea învățătorilor nu se pomenea însă nimic, nici în regulamentul de la 1833 și nici în cel care l-a înlocuit curând, de la 1835. Abia mai târziu, în vremea domniei lui Grigore Ghica, triumfă în Moldova concepția că învățământul nu este un bun, numai pentru câțiva aleși, ci trebuie pus în slujba marii mulțimi a norodului.

O comisie, anume însărcinată, a întocmit un regulament nou pentru organizarea învățământului în Moldova, la 1851. Acest regulament pornea în așezarea învățământului de la niște principii în adevăr moderne. Astfel, el proclama libertatea și gratuitatea învățământului, socotea drept o datorie pentru guvern de „a lua măsuri grabnice și energice pentru răspândirea și întinderea învățaturii publice în țară” și prevedea întemeierea școlilor speciale de agricultură și meserii. Fiindcă învățământul public la noi era încă la început și lipsit, deci, de o experiență proprie, regulamentul din 1851 hotăra că organizarea launtrică a școlilor se va face după „un sistem probat de experiență” și anume sistemul din Prusia.

Prin acest regulament învățământul era împărțit în trei ramuri și anume:

- I. învățământul primar, care se da în școli elementare (la sate) și școli primare (la orașe).
- II. învățământul secundar ce se da în gimnazii, școli reale (industriale, tehnice) și ferma model.
- III. învățământul superior, care se da în patru facultăți: filosofică, juridică, teologică și medicală.

Creându-se școlile elementare, se punea, în Moldova, învățământul și la îndemâna sătenilor. Scopul acestor școli era „de a înzestra pe fiii locuitorilor cu cunoștințe neapărat trebuitoare stării lor și a forma din ei gospodari buni și oameni cu frica lui Dumnezeu”. În ele se învăța: religia, citirea, scrierea, cele patru specii din aritmetică, compuneri practice (contracte, jalbe etc.), și cunoștințe practice (de agricultură, măsurarea pământului și a vaselor etc.). Cursul învățaturii era de 3 ani.

Școlile primare, de la orașe, erau superioare. În ele se dădea o învățătură mai întinsă, predându-se: sfintele rugăciuni, citirea și scrierea, memorizări, catehismul și istoria sfântă, gramatica românească și scrierea dictando, caligrafia, geografia generală și cea specială a Principatelor, aritmetica, biografii și prescurtare din istoria patriei, citirea și scrierea latină. Cursul învățăturilor era aici de 4 ani.

Școli primare erau în toate reședințele de județ, în târguri, și nouă în Iași, iar școli elementare aveau să se întemeieze deocamdată 63, câte una în centrul cel mai populat din fiecare ocol, urmând să se mai înființeze și altele la moșiile mănăstirești; iar pentru o și mai mare răspândire a acestui învățământ popular, regulamentul hotăra că nu se va acorda nici

unui proprietar vreun drept de târg pe moșia lui, dacă nu va face mai întâi dovada că a întemeiat școală în locul pe care vrea să-l declare târg.

Această întindere a învățământului popular, prin crearea a numeroase școli primare și elementare, impunea firește guvernului și grija de a pregăti învățătorii trebuincioși. Chestiunea a preocupat în adevăr pe cei ce întocmeau regulamentul din 1851, pomenind-o chiar în expunerea principiilor generale, unde se spune: „Una din pricinile care au împiedicat propășirea învățaturii publice fiind lipsa de profesori, aceasta se va înlătura atât prin înființarea unei școli pregătitoare, spre formarea învățătorilor pentru școlile primare, cât și prin chemarea de bărbați învățați, precum și prin trimiterea de tineri bine pregătiți la universități străine cu cheltuiala statului”.

Prin urmare, pentru pregătirea învățătorilor, se prevedea întemeierea unei școli speciale, care avea să constea într-un curs de pedagogie de un an. Pentru recrutarea candidaților la această școală pregătitoare, regulamentul prevedea următoarele: din satul unde se va întemeia școala sau din satele vecine, Departamentul Cultului va alege câte un tânăr cu știință de carte (dintre fiii de preot, dascăl sau alți săteni) în vârstă de 17 ani și care va prezenta certificat de moralitate, iscalit de preotul și proprietarul locului. Acești tineri, dacă nu vor avea școala primară completă, vor trebui mai întâi s-o isprăvească, urmând în clasele școlii de la Trei-Ierarhi, care a fost hotărâtă pentru pregătirea învățătorilor. Aici candidații de învățători erau interni. După completarea claselor școlii primare, ei trebuiau să mai urmeze, timp de un an, un curs de pedagogie. La terminarea acestui curs aveau să dea un examen, în urma căruia cei reușiți căpătau „atestaturi” de la Departamentul Cultului și învățaturii publice, fiind rânduiți ca învățători în satele lor și obligați să servească în învățământ vreme de 3 ani.

În aceste dispoziții ale regulamentului din 1851 stă începutul Școlii Normale de învățători din Iași. Dar, fiindcă regulamentul acesta nu s-a putut aplica de îndată în toată întinderea lui și, fiindcă, mai ales crearea școlilor elementare a mers foarte greu, școala menită să pregătească învățători sătești nu s-a putut întemeia decât peste câțiva ani.

2. Școala Preparandală. Vremea conducerii lui Anton Velini (1855—1863)

Încă din martie 1854 la Departamentul Cultului și Instrucțiunii se întocmise un proiect de lege pentru întemeierea, la Trei-Ierarhi, a școlii pregătitoare de învățători, prevăzându-se, pentru aceasta, și un fond de 48.000 lei. În curând însă s-a văzut că acel proiect avea nevoie de însemnate modificări. După ce s-au făcut schimbările trebuitoare, proiectul a fost înaintat din nou Domnitorului în mai 1855. În această legiuire se statorniceau amănunțit dispozițiile trebuitoare pentru întemeierea școlii pregătitoare, dezvoltându-se normele fixate în regulamentul școlar de la 1851 (în art. 145-147).

Dispozițiile principale erau următoarele:

Institutul va funcționa în încăperile de la Trei-Ierarhi, după o programă anumită, cu unul sau doi profesori, care, pe lângă lecțiile lor, vor face cu elevii „exercițiul didactic” în școala primară ce se afla tot la Trei-Ierarhi. Pe lângă acest institut se va organiza un internat pentru 30 de persoane, care vor avea acolo locuința, iar hrana li se va da în bani, câte 2 galbeni pe lună de persoană.

În acest institut puteau intra „oameni de orice treaptă”, fie mirenii sau clerici, dacă împlineau următoarele condiții: să aibă vârsta între 18—30 ani; să fie de religie ortodoxă; să posede cunoștințele cerute în școlile primare ținutale și să dea un înscris, prin care se angajează el, după terminarea cursului, vor servi ca învățători unde vor fi trimiși, iar dacă nu-și vor împlini acest angajament, să întorcă casei școlilor banii cheltuiți cu întreținerea lor.

În școală, candidații erau datori să aibă o „cuvinișioasă purtare”, fără de care „nu vor putea căpăta nici dreptul de candidați, nici dreptul de învățători”, iar la terminarea cursului trebuiau să dea un examen în fața Consiliului Școlar, după care, cei reușiți aveau să fie rânduiți în posturi de către Departamentul Instrucțiunii.

Ca învățători aveau să se bucure de următoarele drepturi: un salariu anual de 1000 lei, locuință, lemne de foc, servitor pentru școală și, dacă nu vor fi rânduiți în satele lor de origine, li se va da și pământ de hrană în întindere egală cu aceea ce se dădea unui preot și vor fi scutiți de darea către sat, în fine se bucurau și de drept la pensie.

Deschiderea școlii s-a hotărât la 15 decembrie 1855. S-au făcut îndată publicații arătându-se că doritorii de a intra în școala pregătitoare vor fi primiți în ordinea următoare: întâi absolvenții a 4 clase de gimnaziu sau de la Seminarul din Socola; în al doilea rând absolvenții cursului primar și, în al treilea rând, cei care nu vor avea școala primară completă, și care vor trebui mai întâi să-și întregască cursul primar în școala de la Trei Ierarhi.

Pentru școala preparandală s-a rânduit, deocamdată, un singur profesor, care avea să predea Pedagogia și să conducă, ca director, toate așezămintele școlare de la Trei Ierarhi (școala primară, școala preparandală și internatul ei). Persoana însărcinată cu aceste posturi a fost Dr. Anton Velini, bărbat distins între profesorii vremii. Se bucura de multă autoritate, atât la Departament, cât și față de colegii săi, ținând ca prestigiul său să nu fie cât de puțin atins. Prin autoritatea și stăruința sa, școala preparandală a folosit mult, căci el i-a dat cea dintâi organizare și el a scăpat-o din primejdia de a fi desființată. Nu trebuie uitat de asemenea că el a pus pentru întâia oară în mâinile viitorilor învățători un manual de Pedagogie în limba română, tipărit în Iași, la 1860, sub titlul *Manual de metodică și pedagogie pentru profesorii școalelor primărie*.

Velini a pus de asemenea rânduială în actele școlilor ce au intrat sub conducerea lui. Lui se datorează începutul unei arhive la școlile din Trei Ierarhi și dosarele întocmite de dânsul sunt demne de admirat.

Când a luat conducerea școlilor din Trei Ierarhi (la începutul lui ianuarie 1856), gospodăria lor era aproape inexistentă. Câteva bănci, catedre și tabele, „2 cofe stricate, 2 pușini... 2 tinichele de băut apă, 1 vatraiu, 1 topor stricat și fără coadă, 1 fierăstrău mare de doi oameni” era toată averea școlilor din Trei Ierarhi întemeierea internatului pentru 30 preparanți era hotărâtă, dar nimic nu se făcuse pentru organizarea lui. Velini a luat îndată măsuri cerând Departamentului să se cumpere paturi, mese, scaune, cele necesare pentru „trapeză” și bucătărie, lemne, și să se angajeze personalul de serviciu trebuitor.

Dar atâta nu era destul. Școala ce se întemeia nu era de loc cunoscută, iar ca să ia ființă îi trebuiau elevi. Velini stăruie la Departament ca să dea circulari la profesorii din ținuturi impunându-le să îndemne pe „candidații de profesori setești” de a veni la școala preparandală. Și „candidații” vin greu! Rar, câte unul-doi, așa că, pe la jumătatea lui martie, abia erau 12, iar aceștia erau departe de prevederile publicației din decembrie 1855. Mulți n-aveau terminat cele patru clase primare.

Cu încetul și cu multă stăruință însă lucrurile au început să se rânduiască. Preparanzii au fost puși prin clasele primare, spre a-și completa cunoștințele, iar de la 7 mai 1856 li s-au făcut și lecții de pedagogie.

Internatul era și el înjghebat, având 30 paturi de fier cu mindire de paic, 15 mese de tei cu suprafața de câte un cot pătrat, 18 scaune fără spătare, 15 sfeșnice de alamă și 15 perechi mucări, precum și patru lighene de lut cu ibricele lor.

Lecțiile au durat până la sfârșitul lui iunie, iar la 6 iulie preparanzii au trecut un examen în fața Consiliului Școlar. În total erau înscriși în clasa preparandală 23 de școlari, dintre care 5 urmaseră în clasa a III-a primară, 5 în clasa a IV-a și numai 13 erau absolvenți

ai cursului primar. La examen, 20 dintre preparanți au fost notați bine (cu *eminentia* și *prima*), iar 3 notați rău (cu *secunda* și *terța*). După propunerea lui Velini, Departamentul a admis ca școlarii cu note bune, care urmaseră în clasa a III-a, să fie trecuți în anul următor în clasa a IV-a, iar cei ce urmaseră în clasa a IV-a și căpătaseră la examen *eminentia* sau *prima* să fie trecuți în clasa preparandală; cei cu note rele rămăneau repetenți.

Primul curs regulat, însă, s-a făcut în anul 1856-1857.

Lecțiile s-au început la 10 septembrie cu preparanții din anul precedent. În acest an, după propunerea lui Velini, care observase că preparanții scriu rău, s-a adăugat la școala preparandală și un curs de caligrafie, la care a fost rânduit ca profesor (de la 1 ianuarie 1857) preotul T. Zahareanu. În schimb se produce acum o mare încurcătură în viața internatului de la Trei Ierarhi. Deși întemeiat cu scopul hotărât de a servi numai școala preparandală, totuși, Departamentul cedând la diferite stăruințe, a început să trimită acolo ca „interni grațiuți”, când copii din școala primară, când școlari din clasele gimnaziului. Astfel, în ianuarie 1857, Departamentul trimitea în internatul de la Trei Ierarhi 7 inși (3 din școala primară și 4 din gimnaziu, iar în februarie au fost trimiși alți 6 elevi de la gimnaziu. În chipul acesta internatul creștea și directorul trebui să ceară Departamentului înmulțirea personalului și a numărului încăperilor, precum și suma necesară pentru plata a 3 pedagogi, câte 600 lei anual de fiecare. Pe de altă parte, știind că pușinii preparanți ce veniseră la școală, au făcut aceasta mai mult din dorința și nevoia de a ocupa slujbă și, înțelegând că numai în felul acesta școala preparandală va putea avea și în viitor elevi, Velini începe să se intereseze încă de prin mai 1857 de rânduirea ca învățători ai tinerilor ce aveau să isprăvească în curând cursul pregătitor, intervenind în acest scop la Departamentul Instrucțiunii.

În iulie 1857, în urma examenului dat în fața Consiliului Școlar (la 10 iulie), Școala Preparandală de la Trei Ierarhi a dat cea dintâi serie de absolvenți înaintând la Departament lista absolvenților, Velini arăta totodată și satele din Moldova, unde fiecare ar dori să fie rânduit ca învățător. N-au fost însă numiți în satele dorite. Nici n-au fost număți măcar în Moldova de dincoace de Prut, fiindcă nu se ridicaseră încă locurile de școli, pe care trebuiau să le facă posesorii moșilor statului. Abia la sfârșitul lui august 1857 Departamentul Instrucțiunii cere directorului școlii preparandale să-i recomande 29 absolvenți spre a-i trimite ca învățători, cu salariu de 120 carbovane pe an, la școlile stătești din coloniile bulgare și în Basarabia. Firește, e vorba de cele trei ținuturi din sudul Basarabiei, care, potrivit hotărârilor luate prin Tratatul din Paris, reveneau Moldovei. Directorul n-avea însă gata decât pe cei 15 absolvenți, care, au fost rânduiți ca învățători la școlile de peste Prut. Astfel, chiar de la începutul său, Școala Normală de învățători din Iași a trimis lumina cărții românești în satele din sudul Basarabiei.

Urmărind cu stăruință întărirea și dezvoltarea școlii preparandale, Velini se interesează din vreme – în vederea anului nou școlar ce avea să înceapă în septembrie 1857 – de două chestiuni importante: recrutarea noilor preparanți și organizarea internatului numai pentru dânzii.

Astfel, încă din iunie roagă Departamentul să oblige pe toți profesorii de la școlile ținutale ca, pentru viitorul an școlar, să recomandă cel puțin câte doi candidați pentru școala preparandală iar în august stăruie la Departament să se curme abuzul de a se trimite copii din alte școli în internatul de la Trei Ierarhi, care a fost întemeiat anume numai pentru preparanți, rugând ca toți internii de la alte școli să fie acoși și operați sincrea.

Fără a ținea seamă de cererea dreaptă a directorului, Departamentul, nu numai că n-a luat internii ce aparțineau altor școli, dar încă a mai trimis 15, care au început în internatul gimnaziului. Se vede de aci că, pe când în internatul gimnaziului tinerii se îmbulzeau și pînății puneau tot felul de stăruințe spre a oșera școlile odraslelor lor, dincoace,

la internatul preparandal, nu numai că nu era îmbulzeală, dar directorul se străduia să poată atrage măcar numărul de 30 școlari, câte locuri avea în internat.

Dar Velini nu s-a lăsat! Intervine din nou la Departament, arătând că cei 15 elevi de la gimnaziu nu pot fi primiți în internatul de la Trei-Ierarhi, că în felul acesta se calcă dispozițiile din regulamentul școlar, care au hotărât acest internat numai pentru preparanzi și că, dacă nu se va pune capăt acestui sistem, „siguru că clasa preparandală va trebui sau a apune cu totul sau a se frecventa de puțini în număr și în capacități, o piedică însemnată pentru înființarea școalelor sătești, cerute de Așezământ”. Aducându-se ca interni la Trei Ierarhi elevi din alte școli se creau și alte încurcături. Astfel, internatul, pregătit numai pentru 30 inși, ajunsese acum să adăpostească 80 persoane, deși personalul de serviciu rămăsese același. Pe lângă aceasta, între internii gimnaziști și preparanzi era o deosebire de stare socială, care devenea o suferință nemeritată pentru tinerii preparanzi, necăjiți, săraci și adesea prost îmbrăcați, când se vedeau disprețuiți de către ceilalți interni.

Astfel chestiunea internatului stătea lui Velini pe inimă și, la cea dintâi ocazie, o deschide din nou. El cere mai întâi ca unui intern dintre gimnaziști să fie mutați din internatul de la Trei-Ierarhi, pentru că „ideile lor se ridică mai presus de cât menirea unui institut preparandal”, iar la 14 februarie 1858, Velini face un frumos și motivat raport către Departamentul Instrucțiunii, arătând: că internatul de la Trei-Ierarhi, prin paragrafe anumite din regulamentul școlar, a fost menit numai pentru preparanzi și nu pentru altfel de școlari; că fostul Consiliu Școlar în chip abuziv a încuviințat altor școlari, din gimnaziu și de la școala primară, așezarea în acest institut, din care pricină, „în loc de a fi în acest internat cel puțin 40 preparanzi din care se poată ieși pe fiecare an măcar 30 învățători pentru sate, astăzi sunt toate locurile pline și în internat numai 14 preparanzi, ba încă și aceștia maltratați de către elevi cu felurite cuvinte disprețuitoare”; atrage luarea aminte Departamentului, cerându-i să readucă internatul de la Trei Ierarhi la menirea pentru care a fost întemeiat, căci „asemenea abateri din așezământ urmând și mai departe, cheltuieli se vor face, iară școli prin sate cu toate articolele de prin diferitele legiuri, cu toate proiectele date pentru înființarea de școli sătești și a strigărilor prin Divanul ad-hoc, tot asemenea școli nu se vor putea înființa cu învățători pământeni”.

Dar, cu toate că Velini punea chestiunea atât de clar și atât de tare, stăruințele la Departament erau așa de mari, că autoritatea școlară, spre a le satisface, nu numai că n-a ținut seamă de raportul directorului, dar încă a hotărât că, de aci înainte, numărul internilor va fi de 50 (firește fără a cerceta dacă încăperile îngăduiau un asemenea număr) și, fiindcă, pe hârtic, mai rămăneau câteva locuri libere, Departamentul recomanda încă doi elevi spre a fi primiți în internat.

Velini văzând că nici motivele puternice, nici tonul tare al raportului său n-au avut efect, recurge acum la o altă tactică, aceea de a cere lămuriri în chestiuni care, în împrejurările create de către Departamentul înauși, erau peste putință de dezlegat. Astfel, întrebă Departamentul: unde să pună pe cei 5 interni recomandați mai înainte, dacă și cele din urmă locuri vacante au fost date și, destinându-se toate încăperile pentru săli de dormit, unde să facă infirmeria?

Tactica era iscusită; ea punea pe cei de la Departament în încurcătură și-i silea să cugete mai serios asupra chestiunii internatului preparandal. Preocupat de a da o organizare tot mai temeinică școlii preparandale, primul ei director făcea Departamentului (în mai 1858) o serie de cuminți propuneri în vederea începerii celui de al treilea an din viața ei. Astfel, propunea: ca toți profesorii de la școlile publice să fie obligați a recomanda câte un număr de tineri pentru școala preparandală, dar au dintre cei mai slabi și mai lipsiți de „talente”, ci dintre cei mai buni; ca viitorii preparanzi să aibă, negreșit, terminate cele patru clase primare; și, cursurile să înceapă regulat la septembrie.

În curând intervențiile și rapoartele lui Velini găsiră ascultare la Departamentul Instrucțiunii – în fruntea căruia era Prințul Dimitrie N. Kantacuzino – luă (24 mai 1858) o serie de măsuri bune, care constituiau un însemnat pas înainte pentru școala preparandală, precum:

1. De la septembrie 1858 nu se va mai primi în internatul de la Trei Ierarhi nici un alt elev „fără numai acei carii prin înscris declarație și garanție ar voi a se destina carierii de profesor sătesc”.
2. De la aceeași dată nu va mai rămânea în internatul de la Trei Ierarhi nici un elev care n-ar avea destinația de a se face învățător sătesc.
3. Elevii școlii preparandale, pe lângă cursul de Pedagogie, vor urma și un curs elementar de agronomie „ca o știință neapărată pentru un profesor sătesc în țara noastră exclusiv agricolă”.

Școala preparandală scapă dintr-o grea primejdie. Internatul de la Trei-Ierarhi, aproape copleșit de elevi din alte școli, era în fine rezervat numai pentru preparanzi, ba mai mult, pregătirea lor avea să devină mai completă prin introducerea noului curs de Agronomie. De fapt însă un curs propriu zis de agronomie tot nu s-a făcut; el s-a transformat de la început în lecții de istorie naturală, pe care le predă tot Anton Velini. Nici nu s-ar fi putut altfel, câtă vreme nu s-a rânduit un profesor anume pentru această materie.

Cursurile, anului 1857-1858, începute la 9 septembrie 1857, au urmat regulat până în iulie 1858, când s-a făcut, în fața Consiliului Școlar, examenul clasei preparandale, fiind admiși 12 preparanzi, care frecventaseră tot anul și care formează cea de a doua serie de absolvenți ai școlii preparandale. La măsurile luate în mai 1858 s-au adăugat altele în timpul vacanței, în vederea noului an școlar, menite să așeze pe temelie mai puternică școala preparandală. Astfel, Departamentul hotără, că fiecare preparand va trebui să înfățișeze „atestat cu note bune de săvârșirea întreg cursului primar sau și de orice alt curs secundar”, că fiecare va trebui să aibă vârsta de cel puțin 21 ani și să dea înscris că va servi ca învățător sătesc; numărul internilor se fixa la 40, dar se admiteau și elevi externi.

Datorită acestor măsuri, numărul candidaților la școala preparandală a devenit respectabil, ajungând la 49, în septembrie 1858. Dar se mărea nu numai numărul școlarilor, ci se înalță și nivelul pregătirii lor. Astfel, între candidații înscrși, 11 erau absolvenți a 4 clase de la Seminarul din Socola, 1 absolvent a 4 clase gimnaziale, iar ceilalți absolvenți a 4 clase primare.

Tot în acest an s-a prevăzut și o altă importantă înnoire, anume ca preparanzii să nu se mărginească la asistență în școala primară, ci să facă chiar practică acolo. Era vorba deci, ca școala primară de la Trei Ierarhi să fie prefăcută într-o adevărată școală de aplicatie pentru elevii clasei preparandale. Intenția era, firește, foarte bună; ea a rămas, totuși, încă pentru multă vreme numai pe hârtie. Fiindcă mulți din preparanzii înscrși aveau mai puțin de 21 ani, cum cereau dispozițiile Ministerului, după propunerea lui Velini s-a admis ca preparanzii să poată fi primiți chiar de la vârsta de 17 ani înainte.

Tot în anul 1858-1859 s-a pus în aplicare și un program nou în școlile primare, trimițându-se pe la școli „instrucțiuni” pentru aplicarea lui și recomandându-se cărțile după care se vor face lecțiile. Înștiințându-se preparanzii, directorul școlii și Departamentul admise ca numărul internilor să fie sporit până la 50, însă numai preparanzi. Școlarii înșiși încep să prețuiască înșirirea de „preparanzi” și, spre a câștiga și un prestigiu mai mare, ei intervin la director și acosta la Departament, cerând să se introducă uniforma la școala preparandală, uniformă pe care s-o poarte preparanzii și după absolvirea școlii, ca învățători. Între motivele, cu care directorul susținea propunerea către Departament, era și aceea că, purtând uniforma, preparanzii ar impune mai mult respect elevilor externi de la școala primară, unde lusu parte la lecții. Se vede, că unii dintre preparanzi, tineri siraci, erau și înfrigați

și copiii nu le dădeau atenția cuvenită.

Fiind om foarte conștiincios, Velini dorea ca, la școlile de sub conducerea lui, fiecare să-și îndeplinească datoriile în chipul cel mai riguros. De aceea mult îl supărau profesorii care lipseau prea des de la lecții.

Cu toate că în toamna anului 1858 se înscriaseră așa de mulți tineri în școala preparandală, până la urmă n-au rămas decât 23, cum se vede dintr-un tablou statistic întocmit de Velini însuși, în 1861.

În vara anului 1859, găsindu-se că mulți din învățătorii sătești au o pregătire foarte slabă, s-a hotărât – după propunerea lui N. Ionescu, care era inspector general – ca să se facă acestor învățători un curs de perfecționare. Ei au fost în adevăr adunați la Trei-Ierarhi, unde li s-au făcut lecții de către B. P. Hasdeu și Gr. Cobălcescu.

În anul 1859-1860 s-au înscris în școala preparandală numai 20 de candidați, cărora li se preda pedagogia, metodică, istoria naturală (toate acestea de către Velini) și caligrafia.

Devenind membru în Consiliul Școlar, Velini a lucrat la alcătuirea programei examenelor ce se țineau la școlile publice, izbutind să introducă, în „instrucțiunile” ce se dădeau comisiilor de delegați ai Ministerului, între altele, îndatorirea de a înainta listă de cei mai buni absolvenți ai clasei a IV-a, care, cu consimțământul părinților sau tutorilor, vor declara că voiesc să se facă învățători sătești și să urmeze cursul pedagogic de la Trei-Ierarhi. La examenul din iulie 1860, din cei 20 de preparanți au reușit 16, iar 4 au rămas repotenți. Aceștia alcătuiesc cea de a patra serie de învățători, dată de școala preparandală din Iași.

În anul școlar 1860-1861 Ministerul a luat alte câteva dispoziții cu privire la școala de la Trei-Ierarhi, precum: la clasa I primară, în care fuseseră 304 școlari în anul precedent, se hotărâ ca, pe lângă profesorul respectiv, să se întrebuințeze ca pedagogi elevi din clasa preparandală; de asemenea Ministerul invita pe director să îngrijească de a dezbăra pe elevi de memorizare, „care s-a observat că predomină pentru cei mai mulți”.

O altă înnoire făcută în acest an a fost introducerea disciplinei militare în școlile de băieți. Nu știm dacă asemenea dispoziție s-a aplicat sau nu; foarte probabil că a rămas pe hârtie. Dar, în legătură cu această organizare militară s-a impus școlilor de la Trei Ierarhi să-și facă în grabă steag tricolor, având pe el zugrăvită o cunună cu inscripția numelui școlii și anul întemeierii. De asemenea s-a dispus introducerea uniformei, care avea să fie la fel cu cea a elevilor din gimnaziu, cu deosebire că în locul treselor de fir aveau să se întrebuințeze tresese de mătase sau de lână. Și profesorii trebuiau să poarte uniformă.

Dar cea mai însemnată din inovațiile făcute în anul 1860-1861 a fost, fără îndoială, introducerea muzicii vocale, între materiile de studiu ale preparanților. Cursul era predat de către prof. Burada. Preparanții învățau și cântările bisericești la care de altfel au progresat atât de repede, că, până în martie 1861, erau în stare să cânte în cor, iar directorul cerea Ministerului să ordone egumenului de la Trei Ierarhi de a îngădui ca, duminicile și sărbătorile, să cânte elevii, mai cu seamă la liturgie.

În fine, tot în acel an școlile de la Trei Ierarhi au căpătat și material didactic pentru studiul geografiei (4 globuri și câte 4 hărți ale Asiei, Africii, Europei și Daciei).

Astfel, în 6-lea an de la întemeiere, școala preparandală ajunsese să aibă 3 profesori, ajunsese de asemenea să fie frecventată de un mare număr de preparanți (41), dintre care au absolvit 39. Dar, din pricină că Ministerul nu s-a îngrijit de pregătirea noilor școli sătești, ce trebuiau să ia ființă, absolvenții au fost numiți îndată ca învățători; mulți sufereau din această cauză, neavând din ce să se întrețină; dar, pe lângă aceasta, se punea iar în primejdie școala preparandală, căci preparanții cei nou veniți în septembrie 1861, spre a-și începe învățătura, văzând că absolvenții din acea vară umblă pe drumuri, fără

căpătâi, nu mai aveau curajul să înceapă școala. Velini a intervenit numaidecât, cerând Ministerului să ia măsuri ca, măcar o parte din absolvenți, să fie grabnic rânduiți ca învățători pe la locurile vacante și ruga totodată să fie el întrebat asupra ordinii în care trebuie satisfăcuți absolvenții. Doi dintre absolvenți, cei mai distinși, au fost rânduiți în chip excepțional ca profesori la clasa I de la Trei-Ierarhi, la care rămăsese locul liber încă din anul precedent, prin mutarea lui I. Gusti la altă școală primară din Iași.

Velini obține și schimbarea profesorului de caligrafie (A. Bălănescu) care, din pricină de boală lipsea foarte mult, rânduindu-se ca profesor la acest obiect Dimitrie Stroian, care absolvise 3 clase de gimnaziu în 1859.

Când Ministerul Instrucțiunii (în fruntea căruia venise acum Prințul A. Cantacuzino) a cerut o dare de seamă despre așezămintele școlare de la Trei-Ierarhi, Velini a făcut propuneri atât pentru școala primară, cât și pentru școala preparandală. Pentru școala primară cerea, ca, la clasa I să fie doi profesori, iar la celelalte clase să fie mai mulți profesori, după obiecte; în felul acesta, credea Velini, s-ar fi putut împlini mai curând și lipsa de cărți, căci „profesorii ocupându-se cu mai puține științe pot deveni fiecare în curând autori de știința ce predă”.

Cât privește școala preparandală, Velini găsea că pregătirea preparanzilor nu este îndestulătoare și cerea, pe deoparte ca ei să fie ținuți în școală doi ani nu numai unul ca până acum, iar pe de alta, să se aleagă între cursuri: Istoria Universală și a Patriei, Geografia generală și a Patriei, precum și „Eserciii din Limba Română”.

În decembrie 1861, rămânând liber un post la școala primară de la Trei-Ierarhi, prin trecerea lui N. Măcărescu ca inspector al școlilor primare din Iași (afară de cea de la Trei-Ierarhi), Velini cerea Ministerului să nu se grăbească a numi un profesor fără de experiență, ci, mai bine să lase a se face lecții de către preparanți, sub privigherea sa; în tot cazul, stăruia Velini, „la numirea unui profesor pentru această clasă, să cereți și opinarea subscrisului, care într-un timp de 24 de ani ai profesoriei sale, a putut căpăta experiența întru a cunoaște pre persoanele care ar putea răspunde unei misiuni atât de mari...”. Ce propuneri noi se vor fi făcut, ce schimbări se vor fi introdus în organizarea Ministerului a școlii, câți preparanți vor fi urmat și câți vor fi absolvit cursurile ei în anii 1861-1862 și 1862-1863 nu putem ști, deoarece în arhiva actuală a Școlii Normale nu se mai găsesc, din nefericire, dosarele hârtiilor din acei ani.

Câteva fapte le putem înțelege doar din scurtele însemnări pe care le aflăm în unele registre ce s-au păstrat.

Astfel, în ianuar 1862, la clasa vacantă de la școala primară din Trei-Ierarhi, în locul lui Măcărescu, care devenise inspector, a fost numit Buznea, care a fost și el înlocuit, în noiembrie, prin G. Petrovanu.

În martie 1862 Ministerul Instrucțiunii a acordat pensune lui Velini; el a refuzat însă trecerea la pensie „veind a servi încă națiunii sale cât timp va fi în putere”.

Velini a continuat în adevăr să conducă școlile de la Trei Ierarhi până la toamna anului 1863. Atunci s-a făcut o schimbare: Velini a trecut ca director la Institutul academic, în locul lui Titu Maiorescu, iar acesta lăsa conducerea școlilor de la Trei-Ierarhi.

3. Școala Normală „Vasile Lupu” sub conducerea lui Titu Maiorescu (1863-1868)

În 1863 Școala Preparandală trecea prin vremuri grele. Rostul ei nu era înțeles încă, nici de public, dar nici ceca ce era mai grav, de autoritățile școlare, care nu înțeleseseră tot ce le stătea în pînă spre a o sprijini, înlesnind recrutarea elevilor și, mai ales, asigurarea unor posturi pentru absolvenții ei. Pe de altă parte, venind director, Velini, care

refuzase să iasă la pensie în 1862, nu mai avea, se pare, energia trebuitoare spre a da viață așezământului de sub conducerea sa. Astfel, uitată de autorități, necunoscută îndeajuns de public, nedorită de tinerii pentru care nu crea carieră sigură, școala preparandală era în primejdie să-și dea sfârșitul în toamna anului 1863, când n-au bătut la poarta ei decât trei candidați și aceea „fără calitățile cerute de lege” care, probabil, nemaigăsind loc nicăieri veneau să-și încerce norocul în cariera dascălească.

Din fericire, era însă la Iași cineva, pentru care școala merită să pregătească învățători prezenta un interes deosebit; era anume tânărul profesor și director al liceului ieșean, Titu Maiorescu, care se oferă să lase conducerea liceului, școală superioară – mai ales atunci – în ierarhia învățământului și să ia pe aceea a școlii preparandale.

Nici că se putea un mai mare noroc pentru școala învățătorilor!

Fiul profesorului Ioan Maiorescu, înrudit cu istoricul Petru Maior și cu eruditul Timotei Cipariu, era stăpânit de o puternică dragoste pentru profesorat. După studii serioase în Academia Theresiană din Viena și la Universitățile din Berlin și Paris, se întorsese în București la 1861, unde a ținut un curs liber *Despre educațiunea în familie*, iar în iunie 1862 fu numit „supleant” la tribunalul Ilfov. Când i s-a ivit însă prilejul de a deveni profesor la Iași, n-a stat la gânduri. Astfel, la 4 decembrie 1862, sosi în capitala Moldovei, fiind numit profesor de istorie la Universitate și director al Liceului Național. În ianuarie 1863 fu trecut de la catedra de istorie la cea de filosofie a universității ieșene, catedră ce fusese ocupată până atunci de Simion Bărnuțiu; iar la 8 octombrie 1863 părăsi direcția liceului și luă pe aceea a școlii preparandale, păstrându-și însă și catedra de la universitate.

Până atunci Școala Preparandală funcționa cu un curs de un an, în care candidații căpătau câteva cunoștințe de pedagogie și științe naturale, dar nimic din gramatică, aritmetică, istorie, geografie etc., din care pricină, zice Maiorescu, „candidații după nouă luni de învățare primeau absolvitoriu de finirea cursului și știau să scrie caligraficește destul de frumos și să enumere clasele botanice ale lui Linne, plus noțiuni teoretice și netrebnice despre „scopul și importanța” pedagogiei, dar mai mult nimic. Astfel deveneau învățători, fără a fi știut vreodată să scrie ortograficește, fără a fi cunoscut bine gramatica, fără a-și mai aduce aminte de aritmetică și neavând nici măcar umbra unei metode”.

În fine, ministrul școlilor, Alex. Odobescu, se hotărî să scoată școala preparandală din această stare reorganizând-o. El luă, în adevăr, câteva măsuri mântuitoare, precum:

1. A amânat cu două luni jumătate termenul pentru primirea elevilor în școala preparandală „adică la 22 decembrie pentru ca, îndată la începutul noului an, să înceapă și școala cu noul său fundament”.

2. A hotărât ca să fie doi ani de studiu pentru pregătirea învățătorilor, nu numai unul cum fusese până atunci.

3. A dispus ca din fiecare district să se trimită la școala preparandală elevul cel mai distins și în vârstă cerută de regulament.

4. A admis propunerea comitetului de inspecțiune școlară din Iași încredințând direcția școlii de la Trei Ierarhi lui Titu Maiorescu.

5. Până la deschiderea școlii, a însărcinat pe Maiorescu să meargă la Berlin „pentru a studia în special organizarea școlilor normale și metodele didactice mai nouă întrebuintate în instrucțiunea primară.

Ceea ce strâgea cu deosebire pe Maiorescu către Școala Normală era grija ce stăpânea de pe atunci pe îndrumătorul „Convorbirilor” și al noii culturi românești despre cunoașterea și învățarea exactă a limbii poporului. Cărțile de școală câte erau: examenele la care luase parte, anul de profesorat, literatura vremii, îl convinseseră că „limba română e maltratată în școlile noastre”.

Lucrarea de îndreptare a acestor nefaste stări trebuia să înceapă de la școala

primară. De acolo trebuia să pornească învățarea exactă a limbii naționale. Dar, pentru ca școala primară să poată răspunde acestei chemări, se cerea să fie servită de învățători pregătiți în această direcție. Se impunea deci toată atenția către școala ce pregătea învățătorii. De aceea, venirea lui Maiorescu în fruntea școlii preparandale nu era un fapt întâmplător ci, dimpotrivă, rezultatul unei temeinice judecăți, pe care tânărul, dar eruditul profesor și-o făcuse.

„Văzând, zice el, lipsa totală de atențiune pentru această ramură a învățământului, (subscrisul) s-a oferit în octombrie 1863 de a o îmbrățișa și a primit direcțiunea Școlii Normale de la Trei Ierarhi, nu din încredere că va fi singur în stare a pune piatra fundamentală la acest edificiu național și mai puțin încă din așteptarea vreunei recunoștințe pe acest tărâm deocamdată ingrat, ci din datoria de a arăta calea ce o crede adevărată și de a-și sacrifica activitatea în orice caz acolo, unde îi spune conștiința că este de sacrificat. Aici, mi-o spune conștiința și eu o spun altora după dânsa, aci este un câmp de activitate modestă, pacientă, în aparență inferioară, în realitate de importanță suverană pentru poporul nostru și, cu o expresiune politică, pentru statul nostru. Aici este ținta spre care o parte din jumimea noastră trebuie să-și concentreze silințele sale. Aici este locul unde se împlântă stindardul cel mare, care va chema pe toți Români din toate țările la vatra comună”.

Dându-și seamă în chip desăvârșit despre greutatea răspunderii ce-și lua, nu numai să conducă, dar – de fapt – să organizeze școala pregătitoare de învățători, Maiorescu a primit – noi credem că însuși a sugerat – însărcinarea de a face o călătorie de studiu la Berlin spre a lua cunoștință de rezultatele la care ajunsesse, în această direcție, țara care avea învățământul primar cel mai bine organizat. Călătoria în Prusia l-a convins însă repede că organizarea școlară de acolo e foarte bună pentru țările civilizate, dar peste puțină de adoptat în „treapta de cultură semibarbară a societății noastre”.

Astfel, „organizarea Școlii Normale de la Trei Ierarhi și, după forma ei, și celorlalte școli va trebui dar să fie potrivită cu împrejurările noastre și nu copiată de altundeva”.

De aceea, spunea Maiorescu, că propuneri de organizare va putea face numai după ce va vedea – printr-o experiență de cel puțin doi ani – ce este bun și ce se poate „înrădăcina în poporul nostru”.

Călătoria lui Maiorescu la Berlin, făcută din indemnul celor mai bune gânduri pentru școala românească, a dat însă naștere la unele urăcioase atacuri în presa vremii. Puternica personalitate a directorului Școlii Preparandale provocase invidii și cineva trimisese o corespondență la București, care s-a publicat în „Românul” lui C. A. Rosetti la 2/14 februarie 1864; acolo se spunea că școala de la Trei Ierarhi atâ de un semestru „cu lacătul la ușă” iar directorul ei se plimbă pe la Berlin. Faptul fiind însă în totul neexact, după cum s-a putut vedea mai sus, Maiorescu l-a doborât printr-o adresă oficială către ziarul „Românul”. Cu prilejul călătoriei sale în Berlin, Maiorescu procură un număr însemnat de cărți, care tratau chestiuni de pedagogie generală și de metodică. Prin ele pune și la Școala Preparandale începutul unei biblioteci, după cum făcuse în anul precedent la liceu. La sfârșitul anului 1863, comitetul de inspecțiune școlară a făcut alegerea candidaților și, la 8 ianuarie, s-au deschis cursurile. Maiorescu se întoarce din străinătate și își începe activitatea de director încă de la 4 ianuarie.

Numărul candidaților se ridică ajungând la 23, dintre care 1 s-a retras, așa că au urmat până la sfârșitul anului 22. Între aceștia cei mai mulți erau absolvenți ai școlilor primare din Iași, Vaslui, Roman, Fălțiceni, Cahul, Tg. Ocna, Bârlad, iar 3 erau absolvenți ai Seminarului și anume 1 de la Seminarul din Iași și 2 (Ioan Creangă și Enăchescu) absolvenți din 1859 de la Seminarul din Sacoia.

Personalul didactic al școlii se compunea din doi profesori: T. Maiorescu pentru

pedagogie și Teodor Burada pentru muzica vocală; ceilalți, pe care-i găsim în statul de salarii pe ianuarie 1864 și anume: D. Stroianu (caligrafie), preot C. Cornescu (catihet), Const. Grigorescu, Ion Beiu, Ion Stavrat, Gr. Petrovanu și I. A. Dârzeu funcționau numai la Școala primară din Trei Ierarhi.

Preocupat de problema limbii naționale, amenințată prin influența latinistilor, Maiorescu avu grijă ca, chiar dintru început să facă elevilor preparanți lecții de gramatică românească; iar spre a-i pregăti să înțeleagă și mai bine sufletul poporului, le-a făcut și lecții de psihologie populară; apoi lecții de compunere în scris, toate, firește, pe lângă cele de pedagogie. Ca să-i deprindă să scrie corect, făcea, o dată pe săptămână – dictando la tabelă, iar spre a-i învăța să-și formuleze precis judecățile, îi îndatora să-și redacteze singuri, acasă, observațiile, făcute de profesor la lecție, în clasă; în fine, ca să-i deprindă cu pronunțarea clară și estetică făcea cu ei recitări de fabule. Pentru practica pedagogică elevii erau distribuiți în cele 6 clase ale școlii primare de la Trei Ierarhi (unde clasa I avea 3 secții asistând la lecțiile institutorilor și supraveghind ordinea în clase).

Rezultatul acestei intense activități fu întremarea școlii preparandale, iar cea mai aleasă mulțumire sufletească va fi avut-o Maiorescu mai pe urmă, când fostul său școlar de la institutul preparandal, neîntrecutul povestitor Ion Creangă, influențat mult, fără îndoială, prin lecțiile de limbă românească și de psihologie populară ale directorului său, a început să dea la iveală strălucita comoară a sufletului și graiului românesc în poveștile și amintirile sale. Influența lecțiilor lui Maiorescu s-a simțit apoi multă vreme în învățământ, atât în ce privește limba cât și metodele de predare, prin activitatea aleșilor săi elevi și, mai cu seamă prin cărțile de școală ale lui Creangă.

O mărturie indiscutabilă în această privință ne-o dă însuși Creangă și colaboratorii săi la cărțile didactice în *Răspuns la criticile lui Ioan Pop Florantin* (Iasi 1888), pe care mărturie o reproducem în întregime din prefața la ediția a II-a a *Operele complete* ale lui Creangă. (Edit. Minerva, Buc. 1906, p. XI). „După cum se știe, de pe la anul 1863 până la 1867, Școala Normală „Vasile Lupu” de la Trei Ierarhi din Iași, avu norocul să aibă director și profesor de pedagogie pe dl. Titu Maiorescu. În cei 2 ani de la început, 1863-1865, unii dintre noi am urmat în Școala Normală, ca școlari înscriși; iar alții, deși eram institutori, văzând că slabul curs de pedagogie ce-l făcusem mai înainte, ne era de puțin folos practic, și fiindcă lecțiunile de pedagogie ce le făcea dl. Maiorescu se țineau înadins în orele libere de clasă, pentru a putea urma toți institutorii din Iași, cari vor voi, am urmat și noi cu mare plăcere la acest curs, care ne-a fost de foarte mare folos și pentru care îi suntem și-i vom fi totdeauna recunoscători d-lui Maiorescu. Căci în țară la noi, singurul care a înțeles rolul ce joacă știința pedagogică întemeiată pe practică este dl. Maiorescu, care în tot timpul profesoratului său de pedagogie s-a ferit de a îndopa pe școlarii săi cu teorii pedagogice abstracte, fără să fie întemeiate pe o practică adevărată. Pentru acest scop, a înființat cursuri practice de predare la clasa I și a II-a primară, atât la școala din Trei Ierarhi, cât și la celelalte școli primare din Iași, unde trimitea pe școlarii săi ca să pună în practică ceea ce singur le arăta la școala pedagogică din Trei Ierarhi”.

La sfârșitul anului 1863-1864 școala n-a dat absolvenți, căci acum elevii ei trebuiau să urmeze cursurile doi ani. Din cei 22 elevi, 19 au promovat în clasa următoare, iar 3 au trebuit să se corecteze toamna. Între cei promovați 5 au fost distinși cu premii, locul de frunte avându-l Ion Creangă.

O altă chestiune, rezolvată chiar în primul an al directoratului lui Maiorescu, a fost statornicirea numelui școlii. Până acum i se spunea în felurite chipuri: când Institutul Preparandal, când Școala Vasiliană sau Școala Preparandală de la Trei Sfetite. Lui Maiorescu nu i-a plăcut nici una din aceste numiri și i-a dat el alta „Institutul pedagogic de la Trisfetite din Iasi”, pe care o găsim tipărită în antetul de la hârtiile pe care se scria

corespondența școlii. Dar, spre a curma cu această mulțime de nume, el intervine la minister cerând să se statornicească numirea școlii și a propus ca ea să se numească „Școala Normală Vasiliană de la Trei Ierarhi din Iași”, întrucât prin acest nume s-ar arata „atât scopul cât și origina istorică” a ei.

Astfel, Maiorescu, pentru întâia oară, întrebuițează numirea de „școală normală” pentru așezământul menit să pregătească învățători.

Provocat prin raportul directorului, ministerul face un raport către Domnitor, în care arată că institutul preparandal din Iași, menit să dea țării învățători sătești și învățători primari (de la orașe) pentru clasele I și II, fiind așezat în vechiul local unde Vasile Lupu a întemeiat cel dintâi „gimnaziu” al Moldovei, merită să poarte numele primului întemeietor al acelei școli Cuza-Vodă, aprobând propunerea, dă decretul domnesc Nr. 1082 din august 1864 hotărând ca institutul „normal de la Trei Ierarhi să se numească pe viitor „Institutul lui Vasile Lupu”.

Dar nici acest nume n-a rămas neschimbat. Cu vremea s-a impus un altul, care s-a născut din combinarea celui propus de Maiorescu cu acel decretat de Cuza, anume Școala Normală „Vasile Lupu”, cum se numește până astăzi.

La sfârșitul anului 1863-1864 Maiorescu a publicat un „anuar”, după cum făcuse și în anul precedent ca director al liceului. Motivele, pentru care ținea el foarte mult să dea la iveală asemenea lucrare le arată chiar în prefața acelei publicații, tipărită la imprimeria Adolf Bermann din Iași, sub titlul: „Anuarul Institutului Vasile Lupu (Școala Normală de la Trei Ierarhi) din Iași”.

În adevăr el arată că imprimarea unui anuar este trebuitoare pentru motivele următoare:

1. Ca să publice în fiecare an diferitele legi, decrete, ordonanțe date de autorități în cursul anului și care privesc institutul.

2. Să încunoștințeze pe părinți și publicul în genere despre numărul locurilor vacante în internat și despre condițiunile cerute.

3. Să publice datele statistice care privesc institutul, lista profesorilor în activitate, planul învățământului și schimbările ce s-au produs în cursul anului.

4. Să dea știre oficială despre materialul de învățământ de care dispune școala arătând cu ce s-a sporit.

5. Să publice istoria școlii în anul respectiv.

6. Să dezvolte prin lucrări originale activitatea științifică a profesorilor, luminând pe școlari și pe public asupra întrebărilor importante cu privire la educație și învățământ.

Maiorescu scria astfel, într-un chip desăvârșit, ce trebuie să dea un anuar școlar și arăta, pe deplin importanța unei asemenea publicații.

În anuarul pe 1863-1864 el se ținea întocmai de planul arătat. Așa, în acea lucrare găsim: o notiță istorică despre școala de la Trei Ierarhi, scrisă de I. A. Darzeu, institutorul clasei IV, apoi Reguliile limbii române și observații asupra lor datorate lui T. Maiorescu, știri școlare (profesorii, planul învățământului, materialul didactic, biblioteca, date statistice, ordine și decizii importante și, în fine, cronica anului).

Pentru tipărirea acestui anuar Maiorescu se adresează din vreme ministerului (12/24 mai 1864) cerând să i se aprobe o sumă de 600 lei, căci, spune el, „asemenea anuare sunt o condițiune indispensabilă pentru buna ordine științifică și administrativă a fiecărui institut de instrucțiune”.

Anuarul publicat, atunci – din nefericire primul și ultimul până la 1927 când, abia, a apărut al doilea anuar al Școlii Normale „V. Lupu” – capătă astăzi valoarea unui prețios document istoric, nu numai pentru înmărmurirea vieții școlii de la Trei Ierarhi, dar pentru istoria învățământului în genere și chiar pentru înțelegerea unor importante îndrumări în

noua cultură românească.

Intrând astfel sub o conducere pricepută și sigură pe sine Școala Normală de la Trei Ierarhi pășea într-o perioadă de înălțare.

În anul 1864-1865 s-a introdus dispoziția ministerului ca elevii Școlii Normale să facă doi ani de studiu. În acel an au urmat, în clasa I, 21 elevi, iar în clasa II numai 7, întrucât ceilalți fuseseră numiți învățători.

Numărul profesorilor s-a mărit, căci s-au făcut și lecții de aritmetică, științe naturale și gimnastică. Pentru aritmetică și științe naturale a fost numit ca profesor Ion Bumbăcilă, care a funcționat însă foarte puțin (1 septembrie 1864 - 1 ianuarie 1865) mutându-se la Craiova; catedra aceasta a fost încredințată apoi lui Ștefan Possescu, care a păstrat-o până la moartea sa (1 aprilie 1869). Lecțiile de gimnastică au fost făcute de Soueris, un maestru de scrimă. Altă schimbare s-a făcut la catedra de muzică, la care în locul lui Teodor Burada a fost numit Ștefan Vasilian (septembrie 1864). În acel an școala a primit însă o dureroasă lovitură prin suspendarea directorului ei, care era totodată și profesor de pedagogie. În adevăr, din noiembrie 1864 și până în mai 1865, Titu Maiorescu a fost suspendat din învățământ. Această suspendare era urmarea unor nesocotite învinuiri, pe care adversari invidioși i le-au adus prin articole publicate în ziarul „Tribuna”, și care erau în legătură cu lecțiile pe care Maiorescu le făcea la școala centrală de fete; ele au fost însă spulberate printr-un proces, iar cel învinuit pe nedrept fu reintegrat în funcțiunile sale.

Dar autoritatea școlară care se grăbise să suspende pe directorul învinuit fără dreptate, nu băgase de seamă că nici elevii de la Școala Normală nu aveau nici o vină și că nu se cuvenea ca vreme de 6 luni, din noiembrie până în mai, adică aproape tot anul școlar, să fie lipsiți de lecții din Pedagogie și Gramatică românească.

Bugetul școlii de la 1 iulie 1864 până la 30 iunie 1865 se ridica la suma de 76.300 lei vechi, în care capitolele principale erau: personalul didactic cu suma de 29.400 lei (directorul și profesor de pedagogie totodată avea 12.000 lei anual, profesorul de aritmetică și științe naturale 9.000 lei, maestrul de muzică vocală 4.800 lei și cel de gimnastică 3600 lei); hrana elevilor - câte 34 parale pe zi de fiecare - reprezenta anual, pentru 50 elevi, suma de 31.500 lei.

În anul următor 1865-1866, bugetul a fost sporit până la suma totală de 97.100 lei. La personalul didactic, pe lângă cel din anul precedent, se mai adăuga: un profesor de agronomie cu diurnă de 4800 lei anual, un profesor de religie cu salariu de 2400 lei pe an și un maestru de caligrafie și desen plătit cu 3600 lei anual. Astfel personalul didactic reprezenta un total de 35.400 lei pe an. Pentru hrana elevilor se prevedea aceeași sumă ca în anul precedent; în schimb se introducea un capitol nou pentru întreținerea orfanilor, cu suma de 10.000 lei.

Prin urmare obiectele de studiu în Școala Normală s-au înmulțit în 1864 și 1865, predându-se școlarilor cunoștințe din pedagogie, aritmetică, științe naturale, gramatică românească, agronomie, muzică vocală, caligrafie.

Lecțiile de agronomie erau făcute de Gh. Drăghici, profesor de la Seminarul din Socola; cele de caligrafie de către Em. Iordăchescu. La celelalte materii rămăseseră profesorii din anul precedent. Numărul elevilor înscriși în clasa I a fost însă mai mic: 13.

În septembrie 1865 se puse în aplicare noua lege a instrucțiunii, legea din 1864. Ea prezenta însă o inexplicabilă lipsă. În adevăr, cu toate că proclama - pentru întâia oară în țara noastră - principiul obligativității învățământului primar, uita totuși că pentru realizarea acestui principiu trebuiau, înainte de toate, învățători și, mai ales, uita că învățătorii trebuie să aibă o anumită pregătire. Și de unde ar fi fost de așteptat ca legea cea nouă să prevadă întemeierea mai multor Școli Normale, ea n-a pomenit nimic nici măcar despre școala de învățători care exista la Iași.

În articolele care tratează despre învățători legea din 1864 spune că ei vor trebui să dovedească absolvirea școlii primare, iar, ca o măsură de viitor, hotăra că, în orașele cu mai multe școli primare, consiliul permanent va alege una din ele spre a servi ca școală primară-normală, adică menită să pregătească învățători, la care se vor preda și cunoștințe speciale de agricultură și de „arta veterinară”. Despre pregătirea pedagogică nimic alta decât că ea va fi făcută de către revizori și subrevizori cu prilejul conferințelor didactice, care trebuiau să dureze câte trei săptămâni și să se țină de două ori pe an: în iunie și septembrie.

Școala Normală „Vasile Lupu” rămânea deci în vânt. Socotind însă graba cu care se întocmise legea din 1864, fără consultarea organelor școlare competente, Maiorescu a luat uitarea școlii, pe care o conducea, drept un noroc, căci așa se putea organiza mai bine pe calea unui regulament alcătuit cu seriozitate. În acest sens atrage atenția ministerului printr-un raport (29 octombrie 1865) în care spune:

„Noua lege de instrucțiune publică din norocire a uitat școala noastră cu totul și nu-i însemnează nici un rol în administrațiunea învățământului. Cu atât mai mare latitudine regulamentară este dar deschisă înțelepciunii și experienței consiliului permanent pentru a determina acest rol potrivit cu trebuințele simțite ale instrucțiunii primare”.

Drept răspuns ministerul ceru directorului Școlii Normale din Iași să convoace corpul profesoral spre a-și da părerea asupra modificărilor ce ar trebui făcute în programele existente, ca să se poată întocmi programa generală, avându-se în vedere să se statornicească: 1) obiectele de studiu, rânduite pe clase, 2) dezvoltarea ce trebuie dată fiecărui obiect și 3) distribuirea orelor de lecții pentru fiecare materie, în raport cu importanța ei în învățământul respectiv.

Preocupat însă de gravele evenimente politice de la începutul anului 1866, adică abdicarea silită a lui Cuza-Vodă, alegerea noului principe și încercarea unei mișcări separatiste la Iași, Maiorescu n-a mai avut liniștea trebuitoare spre a răspunde la invitația ministerului. Prea importante interese naționale și de stat erau în joc pentru ca omul de cultură superioară și de înaltă autoritate, cum era directorul Școlii Normale, să rămână străin de ele. Dimpotrivă. Văzând cumplita greșală pe care o făcea unii, la Iași, agitând pentru desfacerea unirii, Maiorescu a intrat în luptă spre a lumina pe oameni și, vreme de 3 săptămâni, a tipărit o gazetă, „Voca națională”, în care combattea năzuințele separatiste și luă atitudine hotărâtă pentru aducerea principelui străin spre desăvârșirea cererilor cuminiți ale divanurilor ad-hoc.

După trei luni de așteptare ministerul trimise un ordin, redactat în termeni nepotrivitiți și semnat de V. Alexandrescu-Ureche, care era director general, în care directorul Școlii Normale era amenințat că, dacă nu va trimite răspunsul în termenul cel mai scurt, va purta răspunderea „ca unul ce nu va conformați dispozițiunilor înaintate de la autoritatea superioară de care depindeți”. Total nepotrivit al ordinului ministerial și conștiința că-și împlinise pe deplin datoria în alte chestiuni cu mult mai însemnate, la care fusese invitat tot de către minister ca să ia parte, au determinat pe Maiorescu să atragă luarea aminte asupra greșalii pe care o făcea autoritatea școlară; de aceea, în raportul cu care a înaintat proiectul de program (17/29 Mai 1866) spune:

„Întârzierea trimiterii lor (a programelor) a provenit numai din marile mișcări politice, la care după însăși invitarea D-lui Ministru am luat cu toții parte. Îmi cer dar voie a vă spune, D-le Ministru, că în justă considerare a acestor timpuri agitate o simplă adresă de reamintire și fără amenințarea cuprinsă în adresa Nr. 3233 și-ar fi ajuns scopul cu aceeași promptitudine”.

În adevăr amestecul lui Maiorescu în chestiunile politice era bine justificat prin ordinul circular dat de ministrul instrucțiunii, C. A. Rosetti, la 22 februarie 1866, în care spunea:

„Fiind învățător public, simțiți și știți că mai cu seamă în epocile de regenerare aveți dreptul și datoria să fiți inițiatori nu numai ai junimei ci ai națiunii întregi. Vă invit dar și vă conjur, în numele iubitei și frumoasei noastre Patrii, a ține adese conferințe publice în care să tratați despre drepturile națiunii noastre, despre starea de cădere în care am fost, fără negreșit a lovi pe cei căzuți, ci numai sistema și despre datoria imperioasă ce avem toți a lucra și a nu cruța nici un sacrificiu pentru a dobândi din nou stima națiunilor civilizate și sancționarea puterilor garante a votului de la 11 februarie”.

Și, cu cunoscutele sale formule bombastice, ministrul C. A. Rosetti își termina ordinul, adresat subalternilor din departamentul său, astfel:

„Europa ne privește; o știți. Veți face dar să ne arătăm demni de faptul cel mare de la 11 februarie, dovedind că știm să-l susținem prin voință și prin sacrificiu.

Vă salut cu frăție”.

Astfel, nu numai nedreaptă, dar și ridicolă era situația ministrului care, în aprilie, amenința pe directorul, pe care în februarie îl „invita” și-l „conjura” să se ocupe de chestiuni politice salutându-l „cu frăție”.

Proiectul de program, întocmit de Maiorescu pentru Școala Normală la 1865, cuprindea următoarele obiecte de studiu: pedagogia, gramatica românească, aritmetica, geografia, agronomia, muzica vocală și gimnastica. Materia era fixată în linii generale și distribuită pe doi ani. În general urmarea pregătirea neapărat trebuitoare și practică pentru învățători. Astfel la Pedagogie se prevedea, în anul I, noțiuni generale despre educația morală și fizică în raport cu învățământul public; iar în anul II, didactica, deprinderi practice pentru metoda simultană, mutuală și mixtă și metoda specială pentru predarea citirii și scrierii. Celelalte metode speciale se studiau o dată cu obiectele respective.

La Aritmetică, în anul I, se prevedea aritmetica elementară, fracții zecimale, regula de trei și de asociație cu exemple continui spre o precisă deprindere a acestor operațiuni, iar în anul II, geometria și steriometria precum și metoda specială pentru predarea aritmeticii în școala primară și anume împărțirea numerelor în cercuri de la 1-10, de la 10-100 etc. și explicarea celor 4 operații în aceste cercuri.

La Geografie, în anul I trebuia să se facă o recapitulare a cunoștințelor de cosmografie și geografie cu amănunte fizice și istorice privitoare la țările noastre, iar în anul II metodică geografiei: planul odăii de școală, a satului sau orașului, însemnarea grafică a drumurilor, munților, apelor; explicarea genetică a hărților geografice.

La Agronomie, în anul I se propunea: cunoașterea terenurilor agricole, a instrumentelor agricole și noțiuni de chimie minerală, iar în anul II mijloace de îmbunătățire a terenurilor, modul de cultivare al diferitelor plante și noțiuni elementare de zootehnie.

Cu deosebire interesante sunt propunerile pentru programa gramaticii românești și a muzicii vocale.

La Gramatica românească propunea să se facă, în anul I, metodică gramaticii așa cum e publicată în anuarul școlii pe 1863-1864 și deprinderi de ortografie și stil; în anul II: deprinderi de stil și cunoștință amănunțită a „cansurului de poezii și povești populare române: explicarea, învățarea și recitarea lor”.

Și, la Muzica vocală, în anul II, propunea deprinderi speciale pentru cunoașterea și transcrierea melodiilor populare naționale.

Stăpânit mereu de gândul de a se așeza cultura românească pe temelia sa firească: graiul, obiceiurile, cântecele, poveștile, poezia poporului, Maiorescu năzuia să facă din modestii învățători, absolvenți ai Școlii Normale „V. Lupu”, oameni care să înțeleagă valoarea acestei neprețuite bogății a sufletului românesc și s-o adune, ca să nu se pierdă prin uitare, ori să se falsifice prin nepricepere. Firește, însă, că prea slabă putea

fi pregătirea în această direcție a tinerilor care învățau abia doi ani la Școala Normală; totuși acolo unde s-a găsit ceva mai multă carte și mai cu seamă îmbelșugat talent, cum a avut Ion Creangă, dorința lui Maiorescu s-a împlinit. Această dorință a dăinuit apoi mereu la Școala Normală „V. Lupu”, devenind o tradiție, sub puterea căreia mulți din absolvenții distinși ai ei au lucrat culegând poezii, povești și cântece populare.

În latura administrativă vedem pe Maiorescu propunând ministerului și obținând aprobarea unui formular de certificat pentru absolvenții Școlii Normale, iar, pe de altă parte, observând că prefectii – care numeau atunci pe învățători – dădeau posturile cui se întâmpla, fără să ia în seamă pe absolvenții Școlii Normale, a intervenit la autoritatea școlară superioară, cerând aprobarea și aplicarea următoarelor propuneri:

1. Când se va ivi un post vacant de învățător, revizorii și prefectii să se adreseze de îndată direcțiunii Școlii Normale „V. Lupu”, care le va recomanda pe unul din elevii capabili. Prefectul va numi pe cel recomandat și, numai în cazul când Școala Normală n-ar putea trimite nici un învățător, prefectul va putea numi altă persoană.

2. Absolvenții Școlii Normale „V. Lupu” să fie admiși la concurs pentru orice clasă de școală primară, urbană sau rurală.

3. Pentru suplینirea vreunei catedre institutorii provizorii să fie luați dintre elevii Școlii Normale.

Propunerile lui Maiorescu au fost luate în seamă, căci, îndată, mai mulți prefecti (din Dorohoi, Putna etc.) s-au adresat Școlii Normale din Iași cerând învățători pentru posturile vacante din județele respective și, numai pentru județul Covurlui, au fost recomandați 7 elevi ai școlii ca învățători.

Prin aplicarea noii legi a instrucțiunii numărul școlilor primare s-a tot mărit și nevoia de învățători a devenit din ce în ce mai simțită, iar Școala Normală „V. Lupu” nu mai putea răspunde la toate cererile ce i se făceau. Spre a o pune în stare să-și îndeplinească rolul său, Maiorescu a cerut ministerului să se mărească numărul elevilor interni, căci, zice el, „institutul prosperă; începe a da în fine rezultatele practice așteptate și de dorit ar fi numai să se întindă de două și de trei ori mai mult de cum este astăzi, pentru a corespunde trebuinței ce avem de învățători capabili.

Dar alte piedici ieșeau în cale.

De la 1 ianuarie 1867 toate mandatele de plată pentru întreținerea școlii au ac mai eliberau de minister ci de primăria municipiului Iași; iar primăria se conducea după alte norme atât în ordonanțarea sumelor cât și în justificarea lor, ceea ce constituia cel puțin neplăcere directorului, preocupat de probleme cu mult superioare aceloră de a împlini anumite forme impuse de rutina birocratică; mai grav era însă faptul că primăria voia să realizeze economii din sumele destinate pentru întreținerea școlii și a internatului.

Pe de altă parte tot nu se statornicise încă locul și rolul Școlii Normale în orânduirea generală a învățământului, ceea ce determină pe Maiorescu să adreseze ministerului un nou și foarte interesant raport, în care scria următoarele:

1. Că legea instrucțiunii, înlocuind numai de către consiliul de stat, fără consultarea ei „din partea autorităților eclesiastice locale, singurul mijloc de a produce o lege practică” a uitat să organizeze și Școala Normală, care a stăut fără program, fără o serie de catedre neapărat trebuitoare (istorie, geografie, științe naturale, desen, gimnastică etc.), fără obligație pentru prefecti de a munci ca învățători, în primul rând, pe absolvenții ei.

2. Că circulara dată prefectilor, în urma intervenției sale, ca să se adreseze directorului Școlii Normale pentru recomandarea învățătorilor în posturile vacante a îngreuiat lucrarea impunând ca cererea să ac facă de prefect în înțelegere cu revizorul; dar aceasta este o imposibilitate, mai ales că s-a scutit numărul revizorilor, încredințându-se unor câte 2-3 județe și s-a dat astfel motiv prefectilor să facă ce vor ei cu posturile de

învățători.

3. Că, cu prilejul ocupării celor 300 posturi de învățători înființate sub ministeriatul lui Strat (iulie 1866-martie 1867), în loc să se încredințeze profesorilor de la institutul normal sarcina de a alege pe acei învățători, „institutul nostru a fost dat la o parte într-un mod inexplicabil” și comisia examinatoare „a fost compusă din 3 profesori gimnaziali și din 2 institutori fără nici o atențiune la profesorii acestui institut, care fiind specialiști, ar fi cei dintâi chemați a judeca aptitudinea învățătorilor primari”.

4. Că, ce este și mai grav, în publicația pentru concurs la ocuparea celor 300 posturi se cere candidaților absolvirea a 4 clase primare, spunându-se că se preferă cei ce vor avea și câteva clase de gimnaziu sau de seminar clerical, fără a se pomeni nimic despre absolvenții institutului normal, deși „astăzi este un principiu didactic necontestat că nici școlarii din gimnaziu, nici studentul de universitate nu este capabil de a preda învățământul primar ca un candidat preparat pe calea metodică într-o școală normală”.

Din aceste pricini, spune Maiorescu, institutorul pregătit în Școala Normală nu poate prospera.

De aceea, pentru îndreptarea acestei nefericite stări de lucruri, el face o serie de propuneri, precum:

1. Câtă vreme va dura regimul legii din 1864 să se numească, cu preferință în posturile de învățători comunali și institutori urbani la clasele I și II, candidații pregătiți în Școala Normală „V. Lupu” și, numai când ar lipsi asemenea candidați, să poată fi numite alte persoane; iar prefectii să fie obligați ca, îndată ce vor avea un post vacant la vreo școală din județul respectiv, să se adreseze direcțiunii Școlii Normale spre a le recomanda învățător.

2. Autoritățile comunale să fie obligate ca, pentru anul școlar 1867-1868, să trimită la Școala Normală „V. Lupu” pe cel mai bun școlar, în vârstă de cel puțin 17 ani, absolvent al școlii primare și care ar dori să se facă învățător.

3. Numărul elevilor din institut să fie sporit până la 150.

4. Învățământul în Școala Normală să se completeze cu o catedră de istorie și geografie.

Pentru acoperirea cheltuielilor impuse prin sporirea numărului elevilor și prin crearea unei catedre noi, Maiorescu făcea o propunere practică, anume: institutorii de la clasa I și II de la toate școlile de băieți din Iași să fie trecuți treptat la clasele superioare, iar în locul lor lecțiile să fie predate de către elevii Școlii Normale, care tot sunt obligați să facă practică didactică; salariul cuvenit acestor institutori, în sumă de 92.400 lei pe an, să se întrebuințeze pentru acoperirea sporului de cheltuieli la institutul normal.

Soluția nu era ideală din punctul de vedere al învățământului primar și nici din acela al pregătirii viitorilor învățători, care trebuiau să facă practica pedagogică fără supraveghere, dar, oricum, în situația grea a finanțelor publice, era în stare să dezlege cel puțin problema cea mai importantă: înmulțirea învățătorilor.

În anul următor, 1867-1868, numărul elevilor a mai crescut; astfel, în clasa I s-au înscris 24 școlari, dintre care 18 interni și 6 externi, iar în clasa II au fost 20 elevi. Din nefericire însă Maiorescu a fost nevoit să părăsească direcția Școlii Normale; căci „după indemnul lui Vasile Alexandrescu (Ureche) care ajunsese director general la minister, ministrul depărtează la 16 ianuarie 1868 pe directorul Școlii Normale T. Maiorescu, înlocuindu-l cu Gr. Petrovanu (ruda lui V. Alexandrescu).”

Astfel, fără nici un motiv altul decât acela de a se căpătuși ruda unui om ajuns puternic, era înlăturat de la conducerea Școlii Normale acest strălucit director, care scosese instituția din ruină, care îndrumase pregătirea învățătorilor, nu numai către cunoașterea metodelor didactice dar și către cunoașterea sufletului poporului și a limbii naționale, care

făcuse școala cunoscută prin publicarea celui dintâi anuar și care îndrepta către autoritățile școlare atât de cuminiți propuneri pentru organizarea Școlii Normale, fiind mereu preocupat de încadrarea învățământului primar cu învățători pregătiți anume pentru răspândirea cunoștințelor elementare.

Înlocuirea lui Maiorescu după o activitate atât de rodnică venea să confirme cele spuse de dânsul în 1864, când a luat direcția Școlii Normale „din așteptarea vreunei recunoștinți pe acest tărâm deocamdată ingrat”.

Cei patru ani de conducere a lui Maiorescu au lăsat însă urme adânci în viața Școlii Normale „V. Lupu”, care fusese ridicată la o înălțime pe care n-o mai atinsese până atunci.

4. Școala Normală „Vasile Lupu” în perioada 1868-1874

După retragerea lui Maiorescu, direcția Școlii Normale și catedra de Pedagogie au fost încredințate lui Gr. Petrovanu, care fusese până atunci institutor la școala primară de la Trei-Ierarhi. Acesta a condus școala un an (18 februarie 1868-20 februarie 1869).

În pregătirea viitorilor învățători s-au adăugat cursuri noi: unul de medicină populară, predat gratuit până în toamna anului 1868 de către Dr. G. Iuliano și altul de istorie a românilor, română și stil predat tot gratuit – deși catedra era înscrisă în buget – de către C. Popovici-Maxim.

Materialul didactic s-a îmbogățit cu câteva obiecte trimise de Minister (12 jaloane, 4 echere, 1 lanț de fier pentru măsurătoare, 1 stânjen, 1 metru și 60 diferite figuri de steriometrie). De asemenea Ministerul a trimis, ca dar din partea Domnitorului Carol I, două exemplare dintr-un atlas geografic, care fusese imprimat în Paris pe cheltuiela Principelui Carol, „pentru înlesnirea unirii Românilor la învățământul geografic și pentru a corespunde cu prisos trebuințelor urgente de care suferă fiecare școală...” Bugetul școlii în anul 1868 se ridica la suma de 29.504,38 lei, dintre care 16.814,78 lei pentru personal și 12.689,60 lei cheltuieli pentru întreținere. Se prevedea alocație de hrană pentru 50 elevi, câte 46 bani pe zi de fiecare.

În vara anului 1868 (cu începere de la 16 august) s-a ținut la Școala Normală un curs de preparare pentru învățătorii care doreau să ocupe posturile de la școlile primare „model” și care trebuiau să dea un nou examen.

La începutul anului școlar 1868-1869 s-au produs unele schimbări în personalul didactic. Astfel profesorul de muzică (St. Vasilian) a fost înlocuit cu Casimir Biscottini (11 noiembrie 1868), iar Dr. G. Iuliano a fost numit profesor suplinitor la catedra de igienă și medicină populară (11 noiembrie 1868). Tot acum s-a introdus instrucția militară în școală numindu-se un sergent instructor și trimițându-se școlii 50 puști Spahis, dar fără baionete.

La 30 februarie 1869 direcția școlii a fost încredințată lui Mihail Ianculescu, profesor la Gimnaziul „Alexandru cel Bun”.

Gr. Petrovanu părăsise școala încă de prin anuarie și se dusese la București, așa că Ianculescu a luat efectiv conducerea direcției abia în 7 martie, iar biblioteca și arhiva s-au putut fi luate în primire decât pe la sfârșitul lui martie 1869. Și în personalul didactic s-au produs unele schimbări. Astfel catedra de pedagogie a luat-o noul director, Ianculescu, iar lecțiile de religie s-au încredințat învățămanului Comen Arămeșcu, devenit în urmă Mitropolit primat al României. Profesorul de matematici și științe naturale, St. Posescu, bolnav, își lua concediu fiind suplinat de N. Argenti. În curând Posescu muri (1 aprilie 1869). În aprilie, noul director cerea Ministerului să sporească numărul ca profesor de agronomie a d-lui Gh. Apostolescu care era profesor la școala agronomică. Ministerul n-a admis însă propunerea directorului și a numit ca profesor de agronomie pe N. Orghidan (1

mai 1869). De asemenea a fost numit ca maestru de gimnastică Luigi Spintz (1 aprilie 1869), care era profesor și la școala militară pentru scrimă.

Prin urmare, aproape o totală înnoire a corpului didactic se produse în cursul anului 1868-1869.

Și în altă direcție școala trecea printr-o criză. Localul institutului era insuficient, iar elevii lipsiți de rufărie și îmbrăcăminte. Noul director ceru Ministerului să dispună ca profesorul Darzeu de la școala primară să părăsească sălile mari în care-și avea locuința și să ocupe alte camere, ceea ce Ministerul admise și mai ceru un ajutor bănesc pentru echiparea elevilor cu hainele necesare.

Și această cerere a fost admisă, dar realizarea ei s-a împotmolit din pricina formalismului birocratic. Astfel Ministerul a cerut mai întâi directorului să-i comunice ce haine anume trebuie fiecărui elev și directorul a răspuns: una pereche pantaloni, o vestă de doc, un chipiu de postav cu inițialele institutului și o pereche de ghete și, practic, a chemat câțiva croitori și cizmari stabilind, pentru toate aceste efecte ale unui elev, prețul de 58,75 lei. În loc de aprobare grabnică Ministerul comunică abia la 27 mai că a invitat pe prefect, ca, în unire cu directorul școlii, să țină licitație și să înainteze apoi rezultatul Ministerului.

Dar în timpul acesta școlarii umblau ruși și fără cămăși!

Licitatia s-a fixat pentru 18 iunie, când nu s-a putut ține din lipsă de concurenți, amânându-se pentru 25 iulie. O soartă rea urmarea însă pe bieții tineri din institutul pedagogic, căci nici la 25 iulie nu s-au prezentat concurenți și licitația s-a amânat din nou pentru 11 septembrie. Numai bine li se pregătea vesta de doc pentru iarnă.

În urma schimbărilor făcute la începutul anului 1869-1870, personalul didactic al școlii a fost astfel alcătuit:

1. Mihail Ianculescu, provizoriu, director și profesor de pedagogie (numit la 20 februarie 1869).
2. Mihail D. Popescu, științe naturale și matematici, provizoriu, numit la 28 iulie 1869.
3. Dr. G. Iuliano, provizoriu pentru igienă, medicină populară și medic al internatului, numit la 29 octombrie 1869. El mai predase însă ca suplinitor din februarie 1869.
4. Pr. Canon Arănescu, provizoriu, religie și morală, numit la 20 februarie 1869.
5. E. Iordăchescu, provizoriu pentru desen și caligrafie, numit la 16 iunie 1865.
6. Casimir Biscottini, provizoriu, pentru canto, numit la 11 noiembrie 1868.
7. C. Popovici-Maxim, suplinitor, pentru istorie, limba română și stil numit la 29 octombrie 1869.
8. G. Apostolescu, suplinitor, pentru agronomie, numit la 29 octombrie 1869.
9. D. Chiaburu, provizoriu, pentru instrucția militară și gimnastică, numit la 11 decembrie 1869.

Acest personal didactic a rămas apoi aproape neschimbat în tot timpul cât a fost director Ianculescu și, în bună parte, și după aceea. Căpătând un corp didactic stabil școala se așeza, firește, pe o temelie mai solidă.

Cu începutul anului 1869-1870 se introduc două reguli noi în orânduiala Școlii Normale „V. Lupu” și anume: 1. ocuparea locurilor în internat se făcea prin concurs, ținut în fața unei comisii alcătuită din profesori ai școlii, și 2. fiecare elev admis în internat era îndatorat să prezinte un act de garanție, scinnat de părinte, prin care acesta se obliga: a) că nu va lua copilul de la școală până la terminarea studiilor; b) că, după absolvire, tânărul va servi ca învățător sătesc timp de 6 ani; c) că, în caz contrar, părinții vor întoarce Statului, din averea personală, suma cheltuită, pentru întreținerea școlarului.

Elevii care se prezentau la concurs erau trimiși de către prefecți din județele

Moldovei și trebuiau să împlinescă următoarele condiții: să fie români, să fi absolvit școala primară și să aibă vârsta de cel puțin 16 ani.

O altă rânduială nouă ce se introduce în timpul directoratului lui Ianculescu și care a devenit una din frumoasele și folositoarele tradiții ale Școlii Normale „V. Lupu” a fost obiceiul de a se ține consfătuiri ale profesorilor și a se lua hotărâri după o comună chibzuire oricând erau în joc interesele și nevoile importante ale școlii. Cea dintâi manifestare în acest sens o regăsim în decembrie 1869.

Serbarea comemorării lui Vasile Lupu, socotit drept întemeietor al școlilor de la Trei-Ierarhi, s-a făcut pentru întâia oară la 30 ianuarie 1870. Această serbare s-a repetat apoi în fiecare an și ziua de 30 ianuarie a devenit patronul școlii.

Prima serbare s-a desfășurat astfel:

La ora 11 dimineața s-a oficiat un Te-Deum în biserica Trei-Ierarhi. Slujba a fost făcută de arhiereul Vladimir Suhopan, delegat al Mitropolitului Moldovei. A luat parte: public, studenții universitari, profesorii și elevii tuturor școlilor cu steaguri. După Te-Deum toată asistența a trecut în sala școlii primare, unde corul conservatorului a executat un imn de deschidere. După aceasta a vorbit rectorul Universității și primarul municipiului; apoi Ianculescu, directorul școlii, a ținut o conferință despre educație. Serbarea s-a terminat prin trei salve de puști date de elevii normalişti.

După solemnitate s-a făcut recepție în saloanelor direcțiunii și, în tot timpul cât s-au ținut discursurile, muzica militară a cântat diferite arii naționale în curtea institutului. Scara, localul școlii a fost iluminat, iar mai multe bande de lăutari au „delectat” publicul adunat, cântând arii naționale.

În fine, pe la 9 seara, s-a servit „un mic supău” la care au luat parte câțiva profesori de toate gradele împreună cu profesorii institutului. În același chip s-a sărbătorit apoi, în toți anii cât a fost director Ianculescu, patronul școlii la 30 ianuarie, și, aproape în același fel, se serbează până astăzi.

Bugetul școlii între 1869-1874 a variat între 31.518 lei minimum (în 1869) și 41.176 lei maximum (în 1870). Salariile personalului au fost neschimbate reprezentând anual suma de 17.332 lei, cu excepția anului 1869 când suma a fost mai mare (18.140 lei), fiind mai mulți oameni de serviciu. Numărul catedrelor a fost între 8 și 11, acotind drept catedre și cea de instrucție militară. Numărul internilor, prevăzut în buget a fost de 50 în 1869, 11 în ceilalți ani. Alocația de hrană pentru elevi a variat între 50 și 60 de bani pe zi.

Cursurile s-au ținut regulat, începându-se obișnuit lecțiile la 1 octombrie sau 30 Septembrie în fiecare an și terminându-se la 31 mai. Se întrerupeau în două vacanțe: în Crăciun și în Paști. Se țineau două examene: unul în ianuarie și al doilea, general, în iunie. La aceste examene luau parte 2-3 profesori delegați de către rectorul Universității, fie dintre profesorii universitari, fie din profesorii de la gimnaziul sau liceul din Iași. Notarea elevilor se făcea cu cifre de la 1 la 10.

Elevii fiind în genere săraci aveau cele trebuitoare pentru îmbrăcăminte și aici pentru cărți și rechizite școlare. Pe de altă parte fiind în școală instrucție militară se impunea ca să poarte o uniformă. De aceea în timpul directoratului lui Ianculescu, în buget se prevedea suma de 3000 lei pentru îmbrăcăminte și 500-1000 lei pentru cărți și rechizite, sume care erau îndestulătoare, căci o uniformă costa între 50-60 lei. Internatul Școlii Normale dădea astfel, atunci, școlarului și îmbrăcăminte și cărțile.

Uniforma normaliştilor era următoarea: chipiu de piele cu cocardă pe care erau fixate inițialele institutului (1870); mai pe urmă chipiul a fost înlocuit prin pălărie cu o margine ridicată în sus și cu panglică tricoloră (1872); tunică scurtă, cu un rând de nasturi, de stofă în culoare aură; gulerul stăfânit, având în capete, brodat în roșu, inițialele institutului (1870), mai apoi brodate în albastru galben (1872). Pantaloni de aceeași stofă

sură și ghetă de piele de lac (1872). Mantale de postav.

Materialul didactic pe care-l avea școala consta din: 11 hărți ale continentelor, 2 hărți ale Daciei (una mare, alta mică), (10 figuri diferite pentru geometrie, 1 lanț de fier pentru măsurătoare, 1 metru de lemn, 4 cutii compasuri și 46 modele de desen.

Cărțile didactice obișnuite erau: *Aritmetica* de Eustațiu, *Zoologia* de V. Nanian, *Gramatica* de Măcărescu, *Agronomia* de Laurian, *Istoria* de Laurian, *Geografia* de Darzeu, *Geografia* de Galin, *Teorie muzicală* de Sfîțescu, *Istorie* de Ionescu, *Religie* de Flor.

În anul 1869-1870 Școala Normală „V. Lupu” a dat 25 de absolvenți, în 1870-1871 au absolvit 28 inși, în 1871-1872 au absolvit 39 de inși, iar 8 au depus examen din nou în septembrie; în 1872-1873 au absolvit școala 31 de inși și în 1873-1874 școala a dat 18 absolvenți.

Pentru așezarea acestor absolvenți ca învățători sătești adesea trebuia să facă intervenție la Minister directorul școlii. Chipul cum erau ei pregătiți, cum își împlineau datoria era multumitor. Foarte interesantă în această privință este adresa primarului și consilierilor din comuna Drăgănești (jud. Suceava, azi Fălticeni) către Școala Normală, adresă prin care exprimă mulțumiri directorului și profesorilor pentru chipul cum au pregătit pe învățătorul Gavri Stamatin, care a venit la școala din satul lör în februarie 1873 și care „este destul de activ și sânguitor în interesul misiunii domniei-sale de învățător, e capabil, moralist (sic), onest și cu o conduită de model; cu alte cuvinte își are îmbrățoșate calitățile cele mai bune ca un adevărat educator de copii, după cum probă vedem, că, de când e domnia-sa numit învățător acestei școli se cunoaște un progres prea multumitor”.

La începutul anului 1873-1874 s-a introdus și la Școala Normală „V. Lupu” regulamentul Școlii Normale din București, care, deși mai nouă, era mai bine organizată și cu studii de trei ani nu doi ca la „V. Lupu”. Tot timpul cât a fost director Ianculescu, la fiecare sfârșit de an și la fiecare întocmire de buget, a cerut Ministerului să se introducă și la „V. Lupu” organizarea Școlii Normale din București; dar cererea sa a rămas fără satisfacere până la 1873.

Acest regulament prevedea:

a. Nu se primesc elevi în Școala Normală decât la începutul anului și numai interni.

b. Alegerea candidaților se va face în fiecare județ de către o comisie, compusă din Prefectul județului ca președinte, doi delegați ai Consiliului județean, institutorul primar superior, medicul orașului de reședință. „Votarea” se va face cu unanimitate.

c. Candidatul trebuie să îndeplinească următoarele condiții: să fie sătean, născut și crescut într-o comuna rurală, căci „persoane născute și crescute prin orașe nu prezintă garanția morală suficientă ca vor putea viețui mai apoi cu deplină îndemânare prin sate”; să aibă vârsta de 18-20 ani; să aibă cel puțin 4 clase primare cu note emincante; să se bucure de o deplină sănătate; fiecare candidat va prezenta un act garanție, sub semnătura părinților, prin care se obligă că la absolvirea cursurilor va merge ca învățător oriunde va fi trimis, în cuprinsul județului de origine, că va servi în învățământ 6 ani plini de 100 lei noi pe lună și că, din contra, va plăti statului îndoit cheltuielile făcute cu pregătirea lui; candidatul trebuie să prezinte garanții de moralitate și să aibă un exterior fizic normal; candidații vor fi trimiși pe cheltuiala consiliului județean, iar la școală vor primi de la Stat locuința, iluminatul, încălzitul, îmbrăcăminte de uniformă și materialul de studiu.

d. Pentru fiecare elev ales și trimis la școală consiliul județean fixa de îndată comuna în care el va fi rânduit ca învățător, lua măsuri, ca în timp de trei ani, cât se va pregăti învățătorul, în comuna fixată să se construiască un cuviincios local de școală cu tot mobilierul necesar.

e. Școala Normală va elibera absolvenților săi certificate de absolvire după ce ei

vor fi funcționat un an ca învățători „când vor dovedi chiar în fapt bunele lor dispozițiuni și când se vor fi găsi legați de misiunea lor prin o deprindere mai suficientă”. Regulamentul e semnat de George Radu Melidon, director al Școlii Normale din București).

La 10 august 1874 directoratul lui Ianculescu încetează. În dosarele școlii nu se află nici ordinul de revocare, nici cel de numire a noului director. Direcțiunea și catedra de pedagogie au fost încredințate lui S. Bodnărescu.

Școala, în organizarea ei, face un pas mai departe. De la 1874 înainte învățământul în ea nu mai este pentru doi ani ci pentru trei ani. Astfel în anul 1874 Școala „V. Lupu” n-a dat absolvenți, căci elevii clasei a II-a au fost trecuți în clasa a III-a. Titu Maiorescu, ca director al institutului „V. Lupu” îl înălțase de la unul la doi ani de studiu în 1864; tot el, ca Ministru, îl ridică acum la trei ani de studiu, în 1874.

5. Școala Normală „Vasile Lupu” sub direcția lui S. Bodnărescu (1874-1876)

În august 1874 direcția școlii vasilene a fost încredințată lui Samson Bodnărescu, om cu o cultură aleasă, literat prețuit de întemeietorul „Convorbirilor Literare” și membru al societății Junimea. Ministru al Instrucțiunii era însuși fondatorul Junimii, Titu Maiorescu.

Bodnărescu n-a stat în fruntea școlii „V. Lupu” decât aproape doi ani, atâta cât în capul ministerului școlilor s-a aflat Titu Maiorescu.

Din actele și lucrările aflate în arhiva Școlii Normale nu răsare prea prominentă figura de director a lui Bodnărescu. Totuși, în timpul directoratului său, s-au realizat unele îmbunătățiri în organizarea și completarea școlii. Ele sunt însă mai mult consecința măsurilor luate de către ministrul însuși, care cunoștea bine nevoile învățământului și, îndeosebi, cunoștea nevoile școlii vasilene încă din vremea când fusese directorul ei.

Acum Școala Normală „V. Lupu” a căpătat aceeași organizare ca și instituția similară din București, introducându-se și aici al treilea an de studiu și același program ca al școlii din capitală. Totodată a mărit numărul bursei pentru elevi de la 50 la 60 și s-a permis ca în școală să poată fi primiți și elevi externi, „fără disciplina elevilor interni și localul permit acenată”. Personalul didactic era tot cel din anii precedenți cu o mică schimbare, făcută la începutul lui octombrie 1874, prin numirea d-lui Dimitrie Ionescu, ca maestru de muzică vocală la locul lui Ștefan Vasilian, care rămânea numai cu catedra de la Liceul Național. Numit maestru cu titlu provizoriu, Dimitrie Ionescu a depus jurământul în fața rectorului Universității (Șt. Micle) și a intrat în funcțiune la 15 octombrie 1874.

Biblioteca școlii s-a îmbogățit cu câteva cărți noi trimise de Minister, precum *Itinerariu în Istria și vocabularu istriilororomân*, lucrare ce făcea parte dintre manuscrisele rămase de la Ion Maiorescu și *Încercări critice asupra unor credințe, datine și moravuri ale poporului român* de G. Dem. Teodorescu. Examenale școlarilor se făceau ca și mai înainte, de două ori pe an, în ianuarie și iunie, în fața unor comisii numite de rectorul Universității dintre profesorii din Iași. În comisia delegată pentru examenul semestralului I din anul școlar 1874-1875 găsim și pe Mihai Eminescu.

La sfârșitul anului 1874-1875 au absolvit cursurile 17 elevi; ei sîntuier cei dinți promovți de absolvenți cu trei clase de la Școala Normală „Vasile Lupu”.

În vederea așezării acestor absolvenți ca învățători, Ministerul a cerut, încă din mai, direcțiunii să-i trimită lista nominală a elevilor din clasa ultimă, arătându-se în dreptul fiecăruia cormuna în care ar dori să fie numit ca învățător.

Această bună măsură se datora ministrului însuși, Titu Maiorescu - care, pe când era director al Școlii Normale, văzuse cu durere că ministerul nu avea destulă grijă pentru folosirea absolvenților Școlii Normale, numind adesea în posturi de învățători oameni fără o pregătire specială. Ca și altă dată, se cerea și acum Școlii Normale „Vasile Lupu”

învățători în județele de peste Prut (Cahul, Bolgrad și Ismail) de către revizorul școlar de acolo. Dintre absolvenții din seria 1874-1875 s-au înscris 4 înși spre a merge în satele de peste Prut (I. Brăila, C. Primicheriu, I. Vasiliu și N. Irinescu).

Dușman necruțător al „beției de cuvinte”, concisul și cumpănitul Titu Maiorescu nu înțelegea să îngăduie aceasta nici în rapoartele oficiale. De aceea dădu ordin tuturor direcțiunilor de școli ca în corespondența oficială să nu se mai folosească „fraze și forme netrebuincioase, care consumă prea mult timp” și impune ca stilul rapoartelor oficiale să fie cât mai simplu, fără fraze complicate și fără cuvinte puțin întrebuințate în limba populară română; cere de asemenea să nu se mai folosească obișnuita formulă de încheiere: „Primiți... etc.”.

Un alt lucru nou ce se începe sub ministeriatul lui Titu Maiorescu este dispoziția ca Ministerul să adune unele date statistice cu privire la localuri, școlari și corpul didactic. Din răspunsurile date, cu acest prilej, de către direcțiunea Școlii Normale „Vasile Lupu”, aflăm că localul de la Trei Ierarhi, în care se adăpostea școala, era proprietate a statului și avea 19 încăperi; că elevii înscriși în 1874-1875 erau în număr de 62, dintre care 57 interni și 5 externi; iar din știrile date asupra profesorilor aflăm ce vârstă și ce studii aveau, vechimea lor în învățământ și salariile pe care le primeau.

Stabilitatea profesorilor era iluzorie. Ministerul, cu avizul Consiliului Permanent care, bine înțeles, era totdeauna de părerea ministrului - putea înlocui oricând chiar un profesor definitiv. Un exemplu îl avem chiar la Școala Normală „Vasile Lupu” prin îndepărtarea din învățământ a profesorului definitiv Dr. M. Popescu, îndepărtare pronunțată de ministrul Titu Maiorescu. Îndepărtarea profesorului Dr. M. Popescu, făcută în interesul învățământului - după cum vom vedea - dar pronunțată printr-un ordin telegrafic al Ministerului, lua înfățișarea unui abuz și a fost speculată ca un act pornit din răzbunare politică. Faptul ni se pare interesant și de aceea socotim necesar să expunem desfășurarea lucrurilor așa cum reiese din actele rămase în arhiva școlii. Ministrul Titu Maiorescu printr-un ordin telegrafic a cerut directorului, S. Bodnărescu, să-i dea relații despre modul cum își îndeplinește îndatoririle profesorul de aritmetică și științe naturale Dr. M. Popescu și despre pregătirea lui ca profesor. Directorul a răspuns că, în ce privește urmarea la cursuri, profesorul Dr. M. Popescu și-a îndeplinit îndatoririle în anul 1874-1875; cât privește însă aptitudinea sa ca profesor „ea este departe de a corespunde cerințelor unei școli pedagogice”, adăugând că, în această privință, e bine să fie întrebat și rectorul Universității, care asistasese la examenul de geometrie ținut cu elevii școlii la 12 iunie 1875. În urma acestor relații ministrul, telegrafic, a pus în disponibilitate pe profesorul Dr. M. Popescu și a cerut directorului să-i recomande un înlocuitor. Directorul a recomandat pe P. Novleanu; a fost numit însă un altul, Daniil Monastireanu, care a funcționat din septembrie 1875 până în iunie 1876, când a fost reintegrat profesorul Dr. M. Popescu. Reintegrarea lui M. Popescu s-a făcut în urma schimbărilor politice din 1876. Guvernul conservator, din care făcea parte Titu Maiorescu, s-a retras, la sfârșitul lui martie, în urma alegerilor pentru senat, alegeri în care triumfase opoziția; s-a format atunci un minister de tranziție, iar la sfârșitul lui aprilie s-a alcătuit un minister liberal, în care Departamentul Instrucțiunii a fost încredințat lui Gh. Chița.

În urma schimbării guvernului a trebuit să părăsească și Bodnărescu direcția școlii, care a fost încredințată pentru a doua oară lui Gr. Petrovanu. La 20 mai 1876, Bodnărescu a predat direcția. Noul ministru al Instrucțiunii a reintegrat la catedra de aritmetică și științe naturale pe Dr. M. Popescu la 12 mai 1876, socotind, fără îndoială, punerea lui în disponibilitate ca un act de răzbunare politică. Înlocuirea lui fusese făcută însă în interesul școlii. Dovada stă în relațiile pe care noul director, Gr. Petrovanu, pus de ministrul liberal, le dă într-un raport special ministerului la începutul anului 1877. În acest raport directorul

spune că în cursul ultimului an școlar Dr. M. Popescu a făcut peste 50 de absențe; că de multe ori intră în clasă mai târziu sau iese mai devreme cu câte 1/2 oră; că a fost surprins semnând în registru ca prezent la lecții pe care nu le făcuse; că prelegerile lui sunt nesatisfăcătoare, întrucât ele se mărginesc la dictarea dintr-un manuscris necomplet, pe care școlarii trebuie să-l învețe pe dinafară; că profesorul Dr. M. Popescu nu folosește de loc materialul intuitiv pe care-l posedă școala; că toate comisiile examinatoare au constatat rezultate nemulțumitoare la științele naturale. Directorul mai adaugă că punerea în disponibilitate a profesorului Dr. M. Popescu, în timpul când avea direcția S. Bodnărescu, „a fost bine meritată și n-a avut un caracter politic” și el, director liberal, adresându-se ministrului, tot liberal, spune: „acum d-sa (adică Dr. M. Popescu) în loc de a secunda încrederea și a justifica astfel meritul de amicitie ce pretinde a avea pentru guvernul și cauza liberală, din contra compromite și încrederea Dumneavoastră și interesul serviciului”. În același raport directorul Gr. Petrovanu mai arată ca purtarea aceasta a profesorului Dr. M. Popescu se explică, pe deo parte, prin faptul că el, deși e învestit cu titlul academic de doctor în medicină, totuși „nu are nici cunoștințele necesare, nici interesul de a se perfecționa, nici caracterul cerut unui profesor”; iar pe de altă parte, prin faptul că Dr. M. Popescu e, în același timp, medic militar, medic de plasă, medic privat, arendaș de moșie, comerciant și „până mai dăunăzi” casier la casa de economie! Nu mai avea timp bietul om să se ocupe și de școală!

Raportul directorului Gr. Petrovanu este elocvent. El arată lămurit că Titu Maiorescu, care cunoștea bine situația, nu fusese aici o clipă stăpânit de dorul unei răzbunări de natură politică atunci când destituise telegrafic pe Dr. M. Popescu, ci dimpotrivă, dorea să scape, cu o oră mai devreme, școala vasiliană de un profesor care nu-și făcea datoria și care era o pildă rea pentru niște școlari mențiți ei înșiși a deveni învățători.

În 1876 însă, pe când era încă ministru Titu Maiorescu, din pricina reducerilor bugetare, s-au făcut și alte schimbări la Școala Normală „V. Lupu”. Astfel catedra de igienă și medicină populară a fost desființată, iar titularul ei, profesor cu titlu provizoriu, Dr. G. Iuliano, a fost numit medic al internatelor din Iași. De asemenea, prin bugetul anului 1876 s-a desființat Conservatorul din Iași iar profesorul W. Humpel, rămas fără catedră, a fost trecut la catedra de muzică vocală de la Școala Normală „V. Lupu” în locul lui Dim. Ionescu, care, deși ocupase postul prin concurs, era totuși lăsat în disponibilitate.

După schimbarea guvernului și reintegrarea lui M. Popescu au prins curaj și ceilalți doi profesori înlocuiți la începutul anului 1876, Dim. Ionescu și G. Iuliano. Primul adresează o cerere prin care arată că a fost înlocuit în mod ilegal și solicită reintegrarea sa, iar cel de al doilea cere reînființarea catedrei de igienă și medicină populară și restatornicirea sa ca profesor titular.

Directorul Gr. Petrovanu a intervenit la minister sprijinind ambele cereri, în susținerea lui Dim. Ionescu aduce următoarele fapte: că a dobândit catedra prin concurs, că tot timpul cât a funcționat „s-a menținut cu distincțiune pe tereaul datoriei sale”, că W. Humpel, care fusese pus în loc, pe lângă că nu e plămăntean și n-a datus concurs, dar nici nu cunoaște limba românească și nu are o metodă potrivită în predarea lecțiilor sale; în fine că s-ar realiza o economie în buget întrucât lui Humpel i se plătește 200 lei pe lună (leada unui profesor de Conservator) pe când Ionescu primea numai 100 lei. În sprijinul cererii lui Iuliano spune că și el a ocupat catedra prin concurs, că are o vechime de 8 ani, că în bugetul rectificativ catedra e înscrisă și că o asemenea catedră este de neapărată trebuință în vederea educației generațiilor viitoare.

Rezultatul a fost că W. Humpel a demisionat de la Școala Normală trecând din nou la Conservator care s-a reînființat; în locul său n-a fost reintegrat însă Dim. Ionescu, ci a fost numit ca profesor de muzică vocală Gavril Muzicescu, tot cu salariu de 200 lei pe lună.

Catedra de igienă și medicină populară a fost reînființată și Dr. G. Iuliano reintegrat. Dim. Ionescu a fost și el numit din nou, dar mai târziu, la 15 februarie 1878, după ce a trecut un nou concurs.

Un fapt interesant pe care-l constatăm în viața din această epocă a Școlii Normale „Vasile Lupu” este că în anul școlar 1875-1876 ea a avut elevi din aproape toate părțile țării. Pe lângă școlari din județele Moldovei, găsim elevi veniți din ținuturile Olteniei și Munteniei (Mehedinți, Gorj, Vâlcea, Olt, Muscel, Dâmbovița, Vlașca etc.). Faptul se datorează hotărârii pe care o luase ministrul Instrucțiunii de atunci, Titu Maiorescu, ca în cele două Școli Normale din țară (cea din București și cea din Iași) toate județele din România să trimită câte doi elevi.

Măsura aceasta nu s-a menținut decât în anul 1875-1876. Ea a însemnat totuși pentru Școala Normală „V. Lupu” începutul unei alte tradiții frumoase căci, mai totdeauna până în prezent, ea a avut elevi din aproape toate părțile țării, ba chiar și din ținuturi românești din afară de hotarele statului liber. În felul acesta Școala Normală „Vasile Lupu” a adus o însemnată contribuție la susținerea și dezvoltarea ideii de unitate națională, fapt care, pe lângă atâtea altele, constituie încă un frumos titlu de merit pentru acest vechi așezământ de învățatură.

Dar școala vasiliană mai avea încă multe lipsuri. Materialul intuitiv era ca și inexistent, iar învățământul era aproape numai verbal. Directorul Bodnărescu și-a dat seamă de această lipsă și a încercat să o îndeplinească adresându-se Ministerului în preajma alcătuirii bugetului pe anul 1876 cerând să se dea școlii materialul didactic de neapărată trebuință. Astfel, pentru aritmetică, cerea o mașină de socotit și o tablă neagră cu bumbi albi tot pentru socotit. Pentru predarea geografiei cerea un glob relief, planetariu, atlas astronomic. Pentru istorie pretindea un atlas istoric. Pentru științele naturale solicita: table mari de perete (ale lui Schreiber), iar pentru istoria naturală: mamifere, păsări, amfibii, pești, plante, icoane geologice, minerale, plante otrăvitoare; mai cerea table anatomice (Siedler), atlasul celor trei regnuri (Schilling), rasele, un schelet omenesc și altele. Pentru predarea fizicii cerea 38 de piese, între care planul înclinat, scripet cu stativ, model de pompă sugătoare, mașină pneumatică, mașină centrifugală, magneti naturali, telegraf electric, lentilă convexă și concavă etc.

Dar cererea directorului n-a fost îndeplinită, poate din lipsa mijloacelor bugetare, poate din pricină că în martie 1876, Maiorescu a părăsit ministerul. Totuși, în iunie același an, s-au trimis Școlii „V. Lupu”, de către Minister, 4 planșe pentru anatomie și 20 planșe pentru științele naturale.

Despre normele pedagogice de care era călăuzit Bodnărescu și corpul didactic de sub conducerea sa avem prea puține urme. Între dosarele și registrele rămase găsim doar un special „registru de penalități”, în care se înscriseră pedepsele date școlărilor, fie de profesori, fie de pedagogi. Pedepsele obișnuite erau oprirea de a ieși în oră sau scăderea cu un grad la conduită. Profesorii pedepseau mai ales pentru că elevii nu știau lecțiile. Cu deosebire P. Cujbă, profesorul de istorie și geografie, dădea pedepse pentru această vină. Maeștrii și mai ales cel de caligrafie (Em. Iordăchescu) pedepsea pentru că-i lipseau elevii de la clasă. Ce interesante și atractive vor fi fost lecțiile bietului om, dacă școlarii, în orele lui, își luau lumea în cap! Profesorul de religie (Conon Arămescu, fost mai apoi mitropolit primat al României) pedepsea pe școlari pentru că făceau zgomot în timpul orei de curs, iar directorul Bodnărescu îi pedepsea când n-aveau caietele îngrijite.

Salariile profesorilor erau anemice de tot. Bodnărescu, ca director și profesor de Pedagogie, primea salariul cel mai mare: 246 lei pe lung! P. Cujbă, Dr. M. Popescu și Iuliano, profesori cu titlu provizoriu, primeau câte 165 lei pe lung; G. Apostolescu, profesor de agronomie, 111 lei; Em. Iordăchescu maestru de caligrafie și Dim. Ionescu

maestru de muzică vocală primeau câte 90 lei lunar; profesorul de religie 31,50 lei pe lung, iar maestrul de gimnastică și arme câte 20 lei pe lung pentru fiecare dintre cele două specialități ale sale.

6. Școala „V. Lupu” din nou sub direcția lui Gr. Petrovanu (1876-1877)

La începutul lui mai 1876, Bodnărescu a fost înlocuit, după cum am văzut mai sus, și de la direcție și de la catedra de pedagogie. În locul său a venit, pentru a doua oară, Grigore Petrovanu, care mai fusese director îndată după Maiorescu (18 februarie 1868-20 februarie 1869). La 20 mai 1876 el a luat în primire direcția școlii. Corpul didactic, în urma reintegrării lui M. Popescu și G. Iuliano, a rămas cel de mai înainte cu singura deosebire că la muzica vocală vine Gavril Muzicescu în locul lui W. Humpel. Examenle s-au ținut ca de obicei, în iunie, dar promoția a fost mai slabă decât în anii precedenți. Astfel în clasa I din 21 elevi au promovat numai 10, în clasa II din 22 au promovat 14, iar în clasa III din 20 de elevi au promovat 15, care formează seria de absolvenți ai anului 1875-1876.

Noul ministru (G. Chițu) a căutat să întocmească o nouă programă pentru școlile normale. De aceea, încă înainte de a se fi încheiat anul școlar, ministerul a pus în vedere directorului să convoace numai decât conferința profesorilor și să ia în dezbateri programele făcând propuneri pentru modificările pe care le-ar socoti de trebuință, propuneri ce trebuia să fie înaintate autorității școlare superioare cel mai târziu la 15 iulie.

Conferința profesorilor s-a întrunit la 1 iulie 1876 și a stabilit într-un amănunțit proces-verbal și programa, pe clase, la fiecare materie.

Pe de altă parte, într-un raport special, directorul arăta Ministrului că o mare greutate în conducerea Școlii Normale provine din faptul că acest institut nu are o lege și un regulament anume după care să se rânduiască funcțiunile vieții sale, ci el atârna numai de legea bugetară și de feluritele ordonanțe ministeriale. În lipsa unei legi și a unui regulament special s-au aplicat, prin analogie, legea și regulamentul gimnaziilor, însă nu în toată întinderea lor, așa că multe chestiuni s-au rezolvat după felurite criterii, de multe ori unele opuse altora și în contradicție cu legea și regulamentul gimnaziilor. Așa, după legea și regulamentul gimnaziilor (art. 97, 98 și 109 din legea instrucției publice de la 1864), fiecare gimnaziu și liceu avea un consiliu profesoral, câte un diriginte și o conferință profesorală de fiecare clasă cu atribuții specificate; la școlile normale însă asemenea autorități școlare lipseau. Tot din aceeași lipsă a unei legi speciale se întâmpinau greutăți și la eliberarea diplomelor de absolvire. De aceea directorul cerea Ministrului să dispună ca să se aplice și la școlile normale prescripțiile legale corespunzătoare de la licee și gimnazii.

Totuși, chestiunea aceasta, deși destul de importantă, nu s-a rezolvat acum. Ea a revenit mai târziu, când era director al școlii Petru Cujbă și când Ministerul Instrucțiunii a însărcinat chiar pe profesorii Școlii Normale „Vasile Lupu” să întocmească un proiect de regulament pentru rânduirea în amănunțime a vieții școlilor normale.

Printr-un alt raport directorul revenea asupra chestiunii catedrelor necesare la Școala Normală propunând din nou să se înființeze o catedră specială pentru limba română, stil și lectură, o catedră de geografie și drept și alta de istorie și religie.

În noiembrie 1876 s-a pus în aplicare noua programă a școlilor normale prin care se distribuiau materiile de studiu pe patru ani în felul următor:

Religia. Clasa I: Vechiul și Noul Testament; geneza locurilor sfinte. Clasa II: Dogmele religiei creștine, Clasa III: Istoria bisericii și explicarea evangheliilor duminicale.

L. Română. Clasa I: Elemente de gramatică română; compoziții „combinate” regulilor propuse. Clasa II: Gramatica limbii române mai pe larg; compuneri „combinate” regulilor propuse. Clasa III: stil epistolar, compuneri de epistole, petiții, contracte etc.

Clasa IV: Scurte biografii ale literaților români ; compuneri, lecturi și recitări de bucăți alese din autori români.

Istoria. Clasa I: Istoria antică pe scurt cu dezvoltare în ceea ce privește Roma și Dacia. Clasa II: Prescurtare din istoria evului mediu cu dezvoltare a istoriei românilor. Clasa III: Istoria modernă și contemporană cu dezvoltarea deosebită a istoriei Românilor.

Geografia. Clasa I: Noțiuni preliminare (termeni de geografie fizică, puncte cardinale, orientare etc.); noțiuni recapitulative asupra geografiei României insistându-se asupra geografiei fizice a județului unde se află școala. Promenade geografice de duminică. Geografia sumară politică a tuturor țărilor din toate continentele. Clasa II: Africa, Asia, Oceania și America. Clasa III: Europa cu indicația că la fiecare stat să se studieze: situația și dimensiunea, climatul, relieful, organizarea statului și formarea lui (rezumat istoric), populația, producțiunea, orașe, porturi, buget, armată, flotă, instrucțiune, datoria publică. Se impunea de asemenea ca, la fiecare țară, elevul să facă: harta fizică, harta etnografică, harta climaterică, politico-administrativă, economică agricolă, minerală, industrială etc. Clasa IV: țările românești în semestrul I, iar în semestrul II noțiuni din cosmografie, atmosferă, litosferă, hidrosferă și elemente de antropogeografie.

Aritmetica. Clasa I: Aritmetica rațională, sistema metrică, măsurile vechi române. Clasa II: Aritmetica rațională (urmare). Clasa III: Geometria și cele patru operațiuni algebrice. Clasa IV: Noțiuni de cosmografie și de agromensură.

Științe Naturale. Clasa I: Noțiuni de zoologie descriptivă cu puține noțiuni de fiziologie și anatomie. Clasa II: Botanica descriptivă cu noțiuni pe scurt de organografie. Clasa III: Noțiuni de chimie și fizică. Clasa IV: Noțiuni de geologie și mineralogie.

Igiena și Medicina Populară. Clasa III: igiena generală și aplicată. Clasa IV: Medicina populară, veterinăria.

Agricultura, Horticultura și Foresterie. Clasa III: Noțiuni de agricultură, horticultură, apicultură și silvicultură.

Pedagogia. Clasa IV: Pedagogia și didactica.

Dreptul constituțional. Clasa IV-. Elemente de drept constituțional.

Desen și caligrafie. Clasele I, II și III: Desenul și caligrafia ca studii separate (fără nici o altă indicațiune); Clasa IV: Desenul (Joia după prânz).

Muzica vocală. În toate clasele (nu se specifică programul).

Gimnastica. În toate clasele (nu se specifică programul).

La finele programei analitice se atrage atenția că elevii din clasa IV, în orele de după prânz, vor fi împărțiți pe la școlile primare din orașul de reședință al Școlii Normale pentru practica didactică, sub conducerea profesorilor acelor școli.

După cum se vede, cursurile școlilor normale se extindeau de la 3 la 4 ani.

Noua programă și noua organizare a școlilor normale punându-se în aplicare în noiembrie, înainte de a se fi întocmit bugetul anului următor, se iveau mari nepotriviri între cerințele programei și prevederile bugetare ale anului în curs. Așa, în buget era prevăzută o singură catedră pentru limba română, istorie, geografie și drept iar în programa cea nouă se fixau pentru aceste materii 33 de lecții pe săptămână. Era peste puțină ca unui singur profesor să i se pretindă atâtea lecții. Ar fi trebuit să facă 5-6 lecții pe zi, ceea ce ar fi constituit nu numai o muncă împovărată, dar și o nedreptate, câtă vreme alți profesori aveau obligația să predea numai 10-12 lecții pe săptămână. Același lucru se petrecea cu catedra de aritmetică și științe naturale, care însumau la un loc, după programa nouă, 24 de lecții pe săptămână.

7. Școala Normală sub directoratul lui Petru Cujbă (1877-1886)

La 1 martie 1877 a fost numit director al Școlii Normale „V. Lupu” profesorul Petru Cujbă. Fostul director, Grigore Petrovanu se mutase, tot ca director și profesor de Pedagogie, la noua școală normală, care atunci luase ființă, la Galați. Căci, pe lângă Școala Normală „V. Lupu” întemeiată în 1855, și, pe lângă Școala Normală „Carol I” din București și cea de la Bârlad, întemeiate mai pe urmă, au mai luat ființă în 1877, încă două Școli Normale: la Turnu-Severin și la Galați. Încă din cel dintâi deceniu al domniei lui Carol I se începuse opera de răspândire a învățaturii elementare, în masa poporului și, astfel, se făcea tot mai simțită nevoia de învățători.

Când a luat conducerea școlii „V. Lupu”, Petru Cujbă era un om tânăr. N-avea decât 26 de ani. De altfel, aproape, toți profesorii de atunci ai școlii, în număr de 9, erau oameni tineri având vârsta între 24 și 41 de ani. Erau oameni aproape din aceeași generație. Petru Cujbă era profesor cu titlu provizoriu de 4 ani, deținând, la început (de la 1873 până la 1876), catedra de istorie, geografie și limba română, pe care o ocupase prin concurs încă de la 9 octombrie 1873. În toamna anului 1876 această catedră s-a desfăcut în două: una de limba română, pe care a luat-o în suplینire profesorul Vasile Ionescu și alta de Istorie și Geografie, pe care a ținut-o Petru Cujbă. Mai pe urmă la 1 aprilie 1880 și această catedră s-a despărțit în două: una de Geografie, pe care a păstrat-o Petru Cujbă până la sfârșitul carierei sale și alta de Istorie, pe care a ocupat-o, prin transferare de la Tecuci, la 1 septembrie 1880, cunoscutul profesor și literat Calistrat Hogas.

Dintre numeroșii profesori ieșeni, de multe ori iluștri, care au trecut pe la Școala Normală „V. Lupu”, Petru Cujbă a fost unul care s-a lipit de această școală, făcând în slujba ei întreaga lui carieră didactică, de la 9 octombrie 1873 până la 1 octombrie 1907, când a ieșit la pensie. A servit și a îmbătrânit o dată cu școala vasiliană, de care s-a legat sufletește și căreia — când a trecut la pensie — i-a dăruit toată biblioteca sa cu dulapurile respective.

Studiile lui Petru Cujbă erau acele curente de pe vremea sa pentru profesorii secundari. Era bacheloret, dar mai ascultase și cursurile facultății juridice din Iași, vreme de 3 ani, trecând și 5 examene. E așară de înalță că, între profesorii de la 1877 ai Școlii Normale „V. Lupu”, care, aproape toți, erau numai bacheloretii sau absolvenții ai Seminarului de la Secola, excepțind doar pe Dr. G. Iuliano, care poseđa doctoratul în medicină de la Paris, Cujbă avea studii mai multe. Trecuse și pe la o facultate. Acest fapt, precum — poate și unele considerații politice (Cujbă era liberal, iar la cărma țării încă din 1876 se afla partidul liberal) vor fi determinat numirea lui ca director al Școlii Normale de la Trei-Ierarhi.

În cursul carierei sale Petru Cujbă a avut și alte însărcinări precum: profesor la Școala fiilor de militari din Iași, suplینter la catedra de Istorie de la Gimnaziul „Alexandru cel Bun” din Iași (6 februarie 1875 - 1 septembrie 1877), provizor, adică director al internatului liceului din Iași (martie 1886, când a părăsit direcția Școlii Normale, până la 1 iunie 1888); a fost și membru al consiliului municipal din Iași cu delegația de ofițer al stării civile și ajutor de primar. În timpul directoratului său, ca director, se bucura de o aleasă prețuire din partea autorității superioare școlare, care, de multe ori, l-a distins cu unele însărcinări speciale. Astfel între 1881 și 1883 a funcționat ca membru al Consiliului general de Instrucțiune, fiind numit de Minister din partea școlilor normale. În mai multe rânduri a fost însărcinat de Ministerul Instrucțiunii să facă referate asupra unor lucrări didactice. Așa, în 1879, a primit însărcinarea să refere dacă „Abecedarul fonetic” întocmit de profesorul de Limba Română de la Școala Normală „V. Lupu”, Vasile Ionescu, coleg cu Cujbă, „merită a figura între cărțile didactice”. Cujbă a făcut un referat amănunțit arătind că lucrarea are multe părți slabe. În anul următor i s-a cerut să refere dacă manualul de geografie, întocmit

de învățătorul G. Voinea din jud. Putna, merită să fie aprobat între cărțile didactice. Cujbă a făcut un referat cu totul defavorabil.

Dar când se simțea nedreptățit, Cujbă reacționa. Pentru ilustrarea acestei trăsături a firii lui Cujbă, vom istorisi următorul mic incident ivit între el și Ministerul Instrucțiunii, incident petrecut în 1880. Socotind – cum era drept și logic – că școlile normale, cu un rost determinat, au nevoie de un regulament special, deoarece nu li se potrivea totdeauna regulamentul gimnaziilor și liceelor, după care se conduceau, Cujbă a cerut, încă din 1878, Ministerului, alcătuirea unui regulament anume pentru școlile normale. Ministerul a dispus ca directorul și profesorii Școlii Normale „V. Lupu” să alcătuiască un proiect de regulament. Cujbă a lucrat proiectul și l-a discutat cu profesorii școlii sale, după care dezbaterile l-a trimis Ministerului. Aștepta acum cu nerăbdare ca munca lui și a colegilor săi să fie pusă în valoare prin investirea cu puterile legale a regulamentului întocmit. Dar Ministerul nu s-a grăbit s-o facă, uitând în cartoane lucrarea lui Cujbă și a colegilor săi. Nerăbdător, Cujbă a cerut relațiuni. Dar Ministerul nu i-a răspuns nimic. Atunci a intervenit din nou. Drept răspuns, Ministerul i-a înapoiat raportul sub cuvânt că nu era „subsemnat” de director. În graba sa Cujbă uitase să iscălească raportul. Cujbă s-a simțit jignit. A iscalit raportul și l-a trimis din nou Ministerului, însoțindu-l de un alt raport. Ca să se răzbune însă, a trimis totodată și două ordine din 1876 ale Ministerului, care nu erau „subsemnate” de nimeni, arătând că președintele consiliului de recrutare, colonelul Cantili, nu vrea să le ia în considerare pentru motivul că nu poartă semnătura, nici a ministrului, nici a delegatului său. Cujbă a lovit în plin! Acuma Ministerul s-a simțit jignit și, socotind atitudinea directorului de la școala „V. Lupu” drept o nepermisă îndrăzneală, i-a răspuns printr-un ordin observator, aducându-i învinuirea, că de ce a lăsat „sub tăcere” și a executat ordine, care nu erau semnate? Dar Cujbă nu s-a lăsat. A răspuns din nou Ministerului, arătând că cele două ordine ministeriale, ieșite din cancelarie fără de nici o iscalitură, nici n-au fost primite, nici n-au fost executate de dânsul, care e director numai de la 1 martie 1877, ci de predecesorul său la direcție, Grigore Petrovanu, deducând că și observațiile, pe care i le-a adresat Ministerul, nu-l privesc pe el, ci pe predecesorul său. Acest schimb de săgeți arată firea ambițioasă a lui Cujbă, dar totodată dovedește, că atunci când oamenii sunt puțin înțepați, chiar și birourile autorităților, așa de greoaie la răspuns de obicei, puteau lucra repede!

Sub conducerea lui Petru Cujbă, Școala Normală „V. Lupu” a progresat în multe direcții, după cum vom vedea în cele ce urmează. El a fost preocupat îndeosebi să dea școlilor normale un regulament special, să înzestreze școala, pe care o conducea, cu materialul didactic trebuitor și să asigure școlii de la Iași un local propriu. Din nefericire însă, n-a izbutit să ducă la desăvârșită înfăptuire nici una din aceste preocupări. Totuși străduințele sale și unele realizări ale lui, despre care vom vorbi în cele de mai jos, îi asigură un loc de cinste în galeria directorilor sub conducerea cărora s-a dezvoltat Școala Normală „Vasile Lupu”.

După 22 de ani de la întemeiere Școala Normală „V. Lupu” încă nu ajunsese la o formă definitivă de orânduire. Era încă în curs de organizare având multe și mari lipsuri. La început pregătirea învățătorilor se făcea într-un singur an de studiu. Această situație a durat de la 1855 până la 1864. După 1864 erau doi ani de studiu în Școala Normală; așa a fost 10 ani, până la 1874. După această dată s-a ajuns la trei ani de studiu (1874-1876), iar de la 1876 înainte s-a trecut la patru ani de studiu.

În tot timpul directoratului lui Cujbă, Școala Normală a funcționat cu 4 clase. Profesorii găseau însă că timpul de pregătire al învățătorilor nu este îndestulător. De aceea, în 1884, când Ministerul le-a cerut să facă propuneri cu privire la reorganizarea școlilor normale, după dezbateri ce au avut loc în patru ședințe ale conferinței profesorilor, s-a cerut

să se introducă cinci ani de studiu în Școala Normală. Propunerea era formulată și motivată astfel în procesul verbal, care consemna încheierile dezbaterilor: „Cursul Școlii Normale primare va fi de cinci ani, căci experiența a dovedit că în patru ani este imposibil a se da viitorului învățător toate cunoștințele de care are neapărată trebuință pentru a corespunde în mod demn chemării sale. Ministerul n-a admis atunci această propunere; el o va admite însă peste câțiva ani.

Cursurile se deschideau în mod obișnuit la 1 septembrie. În primele patru zile ale acelei luni se făceau examenele de corigență, iar de la 5 septembrie înainte se începeau lecțiile la clasele II, III și IV. Elevii din clasa I, trimiși de județele care formau circumscripția Școlii Normale „V. Lupu”, veneau mai târziu. De obicei lecțiile la această clasă începeau la 15 septembrie. Anul școlar dura de la 1 septembrie până la sfârșitul lui mai. În luna iunie se țineau examenele.

Conducerea generală a școlii o avea directorul. În rânduiala, primitivă încă, a școlii nu era prevăzut un post de secretar. De aceea toate lucrările de cancelarie cădeau în sarcina directorului; așa se explică de ce dosarele din primele decenii ale Școlii Normale „V. Lupu” sunt scrise aproape în întregime de mâna directorilor din acele vremuri.

Cu toate că școala avea un internat care număra obișnuit între 70-80 elevi, totuși bugetul școlii nu prevedea nici un post de pedagog. De aceea, aproape în fiecare an, în preajma alcătuirii bugetului, precum și în rapoartele generale de la sfârșitul anului, Cujbă cerea să se prevadă măcar două posturi de pedagogi și unul de șef-pedagog, care să fie și secretar. Dar niciodată nu s-a luat în seamă îndreptățită lui cerere. Abia i s-a admis în 1877 ca unul din profesorii suplinatori (Vasile Ionescu, profesor de Limba Română) să locuiască și să aibă masa în școală, făcând în schimb serviciul de șef-pedagog. Vasile Ionescu a părăsit însă acest post în mai 1878, în locul lui a fost numit apoi, în aceleași condiții, Emanoil Călinescu, care era atunci student la facultatea de litere și care a devenit apoi profesor de Istorie la gimnaziul „Alexandru cel Bun” din Iași. Călinescu a împlinit mulți ani funcția, fără plată, de șef-pedagog.

În administrarea internatului directorul era ajutat de un econom și avea la dispoziție un bucatar și 5-6 oameni de serviciu.

Bugetul școlii a rămas aproape neschimbat în timp de 9 ani cât a fost director Petru Cujbă. El era alcătuit de Minister, fără să fie întrebată școala și fără să se ia în seamă rapoartele directorului. De aceea se treceau din an în an aceleași posturi și aceleași cifre. Era mai simplu, mai ușor și mai comod!

Cele 16 discipline, care, se predau în catedrele din Școala Normală, după programul din 1876, erau grupate la 1877 în 11 catedre și anume: 1) Religia, 2) Limba Română, 3) Istoria cu Geografia, 4) Pedagogia cu Dreptul Constituțional, 5) Matematici, 6) Științe Fizico-naturale cu Științele Agricole, 7) Higiiena cu Medicina Populară, 8) Desenul cu Caligrafia, 9) Muzica vocală, 10) Gimnastica, 11) Exercițiile militare.

De la întemeierea sa, Școala Normală era adăpostită în casele de la biserică Trei Ierarhi, foste case ale administrației. Localul era însă nelăcom, cu atât mai mult, că tot acolo se aflau și două școli primare, fapt pe care directorul l-a adus la cunoștința Ministerului încă din 1878. Nu era o clădire proprie pentru școală, și nu avea încăperi suficiente. Deși aici era și internatul, nu exista o sală de mâncare în care să încapă dintr-o dată toți elevii. Trebuia să mănânce pe rând. În 1882, după ce s-a întemeiat școala de aplicație și atelierelor de lucru manual, localul a devenit și mai nelăcom.

Ministerul s-a gândit să dea școlii un alt local, mai potrivit și a însărcinat pe arhitectul Lecompte — care lucra atunci la restaurarea bisericilor Trei Ierarhi și Sfântul Nicolae Domnesc — să întocmească un deviz pentru transformarea clădirilor de la Cetățuia într-un local propriu pentru Școala Normală. Totodată invită pe director și pe profesori să

dea toate lămuririle trebuitoare arhitectului Lecompte. Directorul a convocat conferința profesorilor, care a desemnat o comisie, compusă din P. Cujbă, Dr. G. Iuliano și dl. C. Meissner, spre a merge împreună cu arhitectul Lecompte și a studia la fata locului posibilitățile de așezare acolo a școlii. Comisia, după ce a vizitat Cetățuia, și-a dat părerea, că locul indicat de Minister nu-i nicidecum potrivit pentru așezarea unei școli și încă a unei școli cu internat.

Ministerul convingându-se că la Cetățuia nu se poate așeza școala, a renunțat la această intenție și a dispus ca ea să rămână tot la Trei-Ierarhi. A reținut însă propunerea cuminte a directorului și a numit o comisie, formată din rectorul Universității (N. Culianu), primarul Iașului (D. Gusti) și directorul școlii (P. Cujbă), să caute un loc potrivit pentru construirea localului Școlii Normale. Comisia instituită, pornind de la sănătosul principiu, că o școală cu internat și, în deosebi, o școală pregătitoare de învățători, trebuie așezată mai departe de oraș, a vizitat împrejurimile Iașului și anume: Mănăstirea Galata, Mănăstirea Aroneanu, locul numit „Longavita” de pe podișul Copoului, precum și câteva vii din podgoria Copoului. Dintre toate a ales și a propus ca cel mai potrivit loc pentru așezarea școlii Mănăstirea Galata.

Propunere cuminte și gospodărească, care prezenta atâtea foloase și pentru școală, și pentru Stat! Ea n-a fost, totuși, luată în seamă, intervenind – după cât se pare – anumite interese, de familie și de partid.

Într-adevăr, la începutul lui februarie 1883, Ministerul, sub semnătura secretarului general Gr. Tocilescu, face cunoscut școlii, că este în posesiunea unei oferte a lui V. A. Ureche, care propune să cedeze, pe preț de 60.000 lei, vila sa din Copou cu tot terenul și îmbunătățirile aflate pe dânsul, pentru construirea localului nou al Școlii Normale „V. Lupu”. Vila din Copou și terenul despre care e vorba în această ofertă este locul pe care se află acum Școala Normală. Ele aparținuseră lui Pester, socrul lui V. A. Ureche. Ca amănunt mai adăugim, că V. A. Ureche foarte de curând încetase de a fi ministru al Instrucției, unde avusese ca secretar general tot pe Gr. Tocilescu.

Ministerul numea totodată o comisie, alcătuită din primarul Iașului (I. Negruzzi), arhitectul Xenopol și directorul școlii (P. Cujbă), ca să facă „estimațiunea” imobilului și să consemneze în procesul-verbal orice observație ar avea de făcut, rămânând ca Ministerul să avizeze în urmă la cumpărare sau nu.

Astfel, după o târăganare de 3 ani, se stabilea, în sfârșit, locul pe care avea să se înalțe clădirea proprie a Școlii „Vasile Lupu”. Abia peste 6 ani însă școala avea să se așeze în localul său propriu.

Elevii din Școala Normală erau trimiși din anumite județe fixate de Minister. Ele alcătuiau ca un fel de circumscripție a școlii. Obişnuit la „V. Lupu” se trimiteau tineri din județele Moldovei: Iași, Dorohoi, Botoșani, Suceava, Neamț, Bacău, Roman, Vaslui, Tutova și Fălciu. Uneori găsim însă și elevi din alte județe ca: Mehedinți, Ialomița, Bolgrad (până la 1878) etc. Tot Ministerul stabilea și numărul tinerilor, pe care avea să-i trimită fiecare județ. Între candidații doritori de a învăța la Școala Normală se făcea, la fiecare județ, o alegere printr-o cercetare medicală și printr-o verificare a actelor. Pentru această lucrare se institua la fiecare județ, în luna august, o comisie prezidată de prefect, în care intra medicul orașului de reședință sau al județului, un director de școală primară și doi delegați ai consiliului județean.

Candidații trebuiau să îndeplinească următoarele condiții:

- a) să fie fii de săteni, născuți și crescuți într-o comună rurală;
- b) să aibă vârsta de cel puțin 17 ani și cel mult 20 ani;
- c) să fi absolvit cel puțin 4 clase primare;
- d) să îndeplinească condiții de moralitate (bună purtare, deșteptăciune etc.);

e) să aibă un exterior fizic prezentabil și să fie lipsiți de defecte (gângăvie, surzenie etc.);

f) să prezinte o declarație din partea părinților sau tutorilor, că vor sta în școală timpul prevăzut de regulament și că, după absolvire, vor servi un număr de ani ca învățători oriunde vor fi trimiși în cuprinsul județului de origine, obligându-se că, în caz contrar, vor întoarce Statului îndoite cheltuielile făcute cu pregătirea lor.

Numărul anilor obligatori de serviciu a variat: 6, 8 și mai apoi 10.

Acest mod de recrutare a elevilor a dăinuit până la 1884. Atunci, printr-o decizie ministerială semnată de ministrul G. Chițu, s-a hotărât că elevii din școlile normale se vor primi pe baza unui examen de admitere, pe care candidații trebuiau să-l treacă la școala respectivă în fața unei comisii formate dintr-un delegat al Ministerului ca președinte și profesorii diriginți ca membri. Tot atunci s-au schimbat și unele din condițiile, pe care trebuiau să le îndeplinească aspiranții, precum: vârsta cel puțin 15 ani și cel mult 17 ani și anii obligatori de serviciu, după absolvire.

În cele dintâi decenii de la întemeierea sa, Școala Normală avea elevi interni și externi. Situația aceasta a durat până la 1885, când Ministerul a hotărât că în internatele statului nu vor mai fi admiși decât elevi interni (bursieri sau solvenți). Elevii interni, înainte de 1885, erau numai bursieri. Toată cheltuiala acestora (hrană, îmbrăcăminte, rafarie, cărți, rechizite etc.) era purtată de către Stat.

De la 1877 la 1886, cât a durat directoratul lui Petru Cujbă, Școala „Vasile Lupu” a dat 9 promoții însumând în total de 162 absolvenți. În anul 1877 școala n-a dat absolvenți, căci atunci introducându-se 4 ani de studiu, elevii clasei III au fost trecuți în clasă IV, absolvind în 1878.

Normaliștii purtau o uniformă, care, ca toate efectele trebuitoare lor, le era normaliștilor procurată pe cheltuiala statului. Lui Cujbă nu-i plăcea, se vede, această uniformă și aflând că la Școala Normală din Bârlad, care de curând luase ființă, elevii sunt îmbrăcați în costum național, s-a hotărât să introducă aceeași îmbrăcăminte și la școala sa. Pentru aceasta, pe deoparte, s-a adresat directorului de la Bârlad, căruia i-a cerut informații și l-a rugat să-i trimită modele de portul național de la școala lui, iar pe de altă parte a făcut un raport Ministerului propunând și cerând aprobare pentru introducerea portului național în școala „Vasile Lupu”. Raportul lui Cujbă a avut răsunet la Minister. Ministrul (V. A. Ureche) nu numai că a aprobat propunerea, dar și-a însușit ideea cu entuziasm și, fără să fi studiat toate posibilitățile de aplicare, a luat în pripă măsura generală de a se introduce portul național ca uniformă a elevilor din școlile normale. Astfel, peste mai puțin de o lună, directorul de la „Vasile Lupu”, care făcuse această propunere numai pentru școala lui, s-a trezit cu un ordin de la Minister, semnat chiar de ministru, în care făcea o lungă teorie asupra foloaselor portului național și se hotăra în amănunt portul național de uniformă, pentru iarnă și pentru vară, al normaliștilor.

Dar portul acesta, dictat de V. A. Ureche, nu s-a putut menține la „V. Lupu”. Întai, pentru că nu era un „port național”, ci o combinație hibridă și accestetică incoerentă de un om entuziast, dar care avea o ciudată concepție despre portul național. Căci, numai să ne închipuim un normalist îmbrăcat în costumul național al lui Ureche: pălăriea mică de Brașov pe cap, tunică de postav cafeniu, legătoare neagră la gât, pantaloni de cânepă și cizme în picioare! Ce mai port național! Te prinde râsul numai cât îți imaginezi o asemenea caricatură. Și el, bietul, își închipuie că sătenii se vor apropia pe dată, sufleteste, când vor vedea asemenea arătare de învățător! Apoi, Ureche uită să socotească și unele neajunsuri ale portului național cel adevărat: căci portul național, frumos, e mai scump decât hainele așa-zise „sătești”, iar întreținerea acestor vestimente e mult mai anevoioasă. De aceea, cu timpul, problema aceasta s-a rezolvat mai curînt în școala: „Vasile Lupu”, unde, pentru

zilele de lucru s-a întrebuițat o uniformă orășenească de postav cafeniu, iar pentru zilele de sărbătoare, portul național; dar portul național cel adevărat, nu caricatura lui Ureche, așa cum era potrivit într-o școală, în care – după cum ne arată statisticile – aproape unanimitatea școlarilor era alcătuită din fii de țărani.

Cei 9 ani din viața Școlii Normale „Vasile Lupu”, cât a durat directoratul lui P. Cujbă, au însemnat o vreme de progres pentru instituția din Iași. Ea va ajunge la o înălțime cu totul deosebită sub conducerea cea nouă, care începea în martie 1886, a D-lui Constantin Meissner.

8. Școala Normală sub directoratul lui Constantin Meissner (1886—1892)

La 17 martie 1886, pornea din birourile Ministerului Instrucțiunii Publice și Cultelor (așa se numea atunci Ministerul Educației Naționale) următorul ordin (3260 din 17 martie 1886), adresat d-lui Constantin Meissner, profesor de Pedagogie la Școala Normală „Vasile Lupu” din Iași:

Domnule,

Prin decretul regal No. 845 de la 12 Martie curent, în urma propunerii făcute de subsemnatul prin raportul No. 3030, Majestatea Sa Regele a bine voit să vă numească Director al școlii normale „Vasile Lupu” din Iași în locul d-lui P. Cujbă.

Comunicându-vă această înaltă decizie, sunteți invitat a depune legiuitul jurământ în fata d-lui Rector al Universității din Iași și apoi să intrați în îndeplinirea funcțiunii ce vi se încredințează, primind dota și arhiva școlii, prin inventar, de la predecesorul Dv.

Primiți asigurarea considerațiunii mele.

Ministru, (ss) Haret

Cap. Divis, (ss) C. Stoicescu

Profesorul Meissner n-a umblat după direcție și n-a cerut-o nimănui. Însărcinarea aceasta, care onora fără îndoială pe tânărul profesor, în vârstă atunci de 32 de ani, nu i-a venit nici prin vreo legătură de rudenie sau de prietenie, nici ca o răsplată pentru via activitate politică în folosul regimului, căci profesorul Meissner era junimist, iar la cârma țării se afla partidul liberal, ministru al Instrucțiunii fiind Dimitrie Sturdza și secretar general Spiru Haret, amândoi liberali. Nu. Prin minunatele sale însușiri, de om și de dascăl, profesorul Meissner se impunea la conducerea celei mai vechi Școli Normale de învățători, însărcinare la care, în interesul și spre binele școlii, era chemat de către autoritatea școlară, chiar când aceasta se afla în mâinile unor oameni cu alte idei politice decât acelea ale noului director.

Alegerea făcută atunci, la 1886, de către Dimitrie Sturdza și Spiru Haret, cinstește și înalță pe cei doi bărbați: întâi, pentru că au ales bine; doilea, pentru că au știut să vadă interesul școlii și să treacă peste obligațiile de partid, cerând demisia unui partizan (Cujbă, fostul director, era liberal) și încă a unui partizan puternic susținut de tatăl soției sale, Codrescu, liberal de seamă, care, de un lung șir de ani deținea demnitatea de director al Camerei Deputaților; al treilea, pentru că au mers până acolo, ca, în locul unui partizan așa de puternic susținut, să aducă la direcția școlii pe un tânăr profesor, care, în ordinea politică, era călăuzit de o altă concepție decât cea liberală. Faptul acesta mai arată înălțimea morală a unor oameni, care, deși porniți, la început, împotriva tânărului profesor de la Iași, pe care erau gata să-l îndepărteze din învățământ, s-au simțit obligați să-i dea cea mai deplină satisfacție, când s-au convins că au fost, cu intenție, rău informați, punându-l chiar în locul directorului, care-i dusesese în greșală.

C. Meisner împreună cu promoția 1891

Încă din 1883, directorul Cujbă vedea în profesorul Meissner un rival de temut. Atunci, în mai 1883, corpul didactic al școlii, chemat să aleagă din sânul său un delegat pentru Consiliul general de Instrucțiune, a făcut o adevărată revoluție: în loc să aleagă pe director, cum era până atunci obiceiul, a desemnat ca delegat al său pe tânărul profesor Meissner. Și încă ce desemnare! De la 11 votanți, directorul Cujbă întrunea 3 voturi, iar profesorul Meissner 10. Din acest moment, îngrijorarea lui Cujbă a devenit tot mai mare, urmărind prilejuri potrivite, spre a pune cât mai multe piedici în calea colegului său. Și tocmai această atitudine a fost cauza căderii sale.

Ales de colegi și numit de Minister în Consiliul general de Instrucțiune, profesorul Meissner a mers abia la 22 septembrie 1883 în acel înalt așezământ al învățământului. La sosirea sa, ședințele consiliului erau pe sfârșite, iar chestiunea care-l interesa, îndeosebi programul de studii al școlilor normale, era chiar încheiată, programul fiind votat și înaintat ministrului. Cercetând acel program, profesorul Meissner a băgat de seamă că are mari lipsuri. De pildă, se puneă în școlile normale, un curs de morală filozofică, dar nu se puneă contabilitatea agricolă și altele. Profesorul Meissner a făcut o întâmpinare ministrului, arătând lipsurile din programul ce-i fusese înaintat și rugându-l să întârzie aplicarea, până în anul următor. Ministrul (P. S. Aurelian) a amânat aplicarea. Faptul a pricinuit oarecare supărare în cercurile superioare din Minister și, mai ales în rândurile Consiliului de Instrucțiune însuși, în care intrau atunci trei Episcopi, trei consilieri de la Casație etc, stârnind oarecare pornire împotriva tânărului profesor de la Iași.

Această surdă pornire a răbufnit cu prilejul congresului general al corpului didactic, care s-a ținut la Iași, în mart 1885. Printre alte chestiuni, s-a pus în dezbatere la acel congres și problema organizării școlilor normale. Profesorul Meissner a luat cuvântul și, între altele, a arătat cu argumente pedagogice și didactice că educația morală a viitorilor învățători trebuie să se facă prin continue exemple de fapte bune, pentru ca tânărul să capete deprinderi morale, dar că acel curs de morală filozofică n-are ce căuta în Școala Normală, pe de o parte pentru ca un curs de etică, dictat de pe catedră, nu va contribui la formarea morală a tineretului, căci nu prin predici și cuvinte pompoase se face omul mai bun, ci prin exemple; de alta, pentru ca normaliștii nici nu au pregătirea necesară spre a putea urmări și înțelege discuția filozofică a problemelor etice. În congres, a fost combătut de unii profesori de la Seminarul din Socola, în cap cu C. Erbiceanu și Dragomir Dumitrescu, care însă au abătut discuția pe alt tărâm, urmărind să arate că profesorul Meissner este împotriva moralei și că, deci, un asemenea profesor e o primejdie pentru școală. Dar cu o asemenea dialectică, ei au ieșit înfrânți în congres. Polemica s-a urmat însă în presă, colegii de la Seminar atacând pe profesorul Meissner în „Revista Teologică”, iar aceasta răspunzându-le în „Liberalul”.

Văzându-se în neputință de a-și birui adversarul cu argumente, profesorii de la Seminar au apucat pe altă cale: josnică, dar pe care o credeau sigură. Într-un articol din „Revista Teologică” de la 21 aprilie 1885 au citat — scoasă din înlanțuirea sa logică — o frază a profesorului Meissner, lăsând să reiasă înțelesul fals, că năzuința sa ar fi ca școlile normale să dea societății indivizi imorali, desfrânați etc. și cu acest pasaj, subliniat cu roșu, s-au dus la bătrânul și cuviosul Mitropolit Iosif Naniescu. Fără să mai cerceteze cum stau în adevăr lucrurile, bătrânul scandalizat a și plecat la București, aducând cazul la cunoștința ministrului D. A. Sturdza. Acesta, el însuși om foarte evlavios și care venise la Ministerul Instrucțiunii, spre a pune ordine în învățământ, a și luat hotărârea să destituie pe profesorul vinovat. Noroc că întâmplarea a făcut, ca, înainte de a pune în lucrare hotărârea, să întâlnească pe C. (Coco) Dumitrescu-Iași, atunci profesor la Universitatea ieșeană, care, întrebat despre profesorul Meissner, a lămurit pe ministru că acest profesor, departe de a fi un „acbur”, cum îl credea Sturdza, este un om „cu scaun la cap” și că e bine să facă mai

întâi o cercetare. În adevăr, Sturdza a cerut lămuriri profesorului învinuit care, o dată cu declarația sa, a trimis toate articolele publicate de dânsul în „Liberahul” și cele publicate, de adversarii săi în „Revista Teologică”. Fără îndoială că Sturdza, care era foarte stăruitor, le-a cetit și s-a convins despre nevinovăția profesorului, împotriva căruia n-a mai luat nici o măsură, dar nici nu i-a făcut vreo comunicare. Profesorul rămânea cu sabia lui Damocles deasupra capului.

În aceste condiții, a fost cunoscut numele profesorului Meissner de către ministrul școlilor, D. A. Sturdza.

Cujbă, crezând că tot trebuie să fi rămas în mintea lui Sturdza vreo umbră de bănuială împotriva profesorului Meissner, a încercat să folosească și el prilejul, spre a-i închide calea la direcție, arătându-l ca pe un om, care nu-și face datoria în școală. Și, a deschis chestiunea orelor de practică pedagogică. Începând din 1882, profesorul Meissner organizase o școală de aplicație, în care normalisții din clasa a IV-a (ultima atunci) făceau câte 10 ore de practică pedagogică, pe săptămână. Pe de altă parte, folosind împrejurarea că secretarul general (Spiru Haret) fusese o zi în Iași, i-a expus sumar chestiunea — pe peronul gării — și i-a smuls o dispoziție verbală, că profesorul de Pedagogie e obligat să facă cele 10 ore de practică pedagogică. Cum profesorul i-a declarat că nu înțelege să îndeplinească o dispoziție verbală transmisă prin intermediar, Cujbă a făcut raport și a obținut ordin scris, prin care se spunea că profesorul e dator să facă cele 10 ore și că, dacă nu le face, să i se oprească din salariu, suma corespunzătoare. Profesorul, în urma acestui ordin, a venit la ore, dar n-a voit să semneze în registru. Cujbă a raportat Ministerului ca nefăcut, toate orele, la care, profesorul nu semnase în registru, iar Ministerul a dispus oprirea unor sume însemnate, din salariul profesorului. Acesta s-a adresat Ministerului, înaintându-i un memoriu amănunțit despre tot ce a făcut pentru organizarea Școlii de aplicație și despre lucrările pe care le împlinise acolo. După câteva săptămâni, au început să circule „zvonuri ciudate”: că, la școală, ar fi avut loc o discretă anchetă ..., că directorul ar fi fost chemat la București; că i s-ar fi cerut demisia din direcție; că însă un om politic de vază ar fi intervenit în favoarea-i; că Ministerul ar fi totuși acindeplescat în hotărârea-i de a-l înlocui și alte versiuni de tot felul.

Fapt era că directorul Cujbă se încercase în izile proprii sale intrigi și nu mai putea ieși. În loc să convingă pe ministru că profesorul Meissner nu-și face datoria, ajunsese la rezultatul potrivit: ministrul se convinsese că directorul nu-i dădea informații exacte. Și, cu toate stăruințele puse în sprijinul lui Cujbă, ministrul a rămas neclintit la hotărârea lui de a da cea mai deplină satisfacție corectitudinii și muncii cinstitute. De aceea, a numit pe profesorul Meissner ca director al Școlii Normale „Vasile Lupu”, la 12 martie 1886. Peste câteva zile, noul director primea o scrisoare de la secretarul general, prin care-l invita să vină la București, spre a se prezenta ministrului Sturdza, care „dorește să-l cunoască”. Și s-a dus furește. Iar ministrul i-a făcut onoarea de a-l primi acasă, ascultând, vreme de două ceasuri, expunerea inimii profesor și director despre concepția sa, cu privire la educarea viitorilor învățători.

Așa a venit profesorul Meissner la direcția Școlii Normale „Vasile Lupu”. În fruntea școlii îndrumată ca 20 ani mai înainte de un Titu Maiorescu, lua loc iarăși un adevărat om de elită.

Născut la 14 mai 1854 la Iași, unde a făcut și cele dintâi studii, cele secundare — la Liceul Academic, unde a avut ca profesor de Filozofie și director, pe Titu Maiorescu. Și-a luat bacalaureatul la Universitatea din Iași, în iunie 1870. Studiile universitare le-a făcut în străinătate și anume: 6 semestre, în anii 1871-1874, la Facultatea Juridică din Viena și 3 semestre, în anii 1875 și 1876, la Facultatea de Filozofie din Berlin. Întors în țară, a fost numit profesor de limba germană la Școala Școlilor de militari din Iași, unde a funcționat de la

6 mai 1878, până în octombrie 1890. În anii 1883 și 1884, a fost profesor de Limba română și germană și la Școala militară de Administrație din Iași. La Școala Normală „Vasile Lupu”, a fost numit profesor suplinitor al catedrei de Pedagogie, rămasă liberă prin demisia lui Samson Botnărescu, în 1879. În urma concursului depus în octombrie 1881, a devenit titularul acestei catedre, pe care a păstrat-o până în 1912, când sa retras din învățământ, căruia i-a închinat 35 de ani. La 12 Mart 1886, a fost chemat la direcția Școlii Normale „Vasile Lupu”, însărcinare pe care a păstrat-o, ca titular, vreme de 15 ani (12 martie 1886-23 august 1901). Efectiv însă, a condus școala ca director, numai 6 ani (12 martie 1886-1892), căci de la 1 octombrie 1892, a împlinit alte însărcinări școlare și anume: Inspector de circumscripție al învățământului primar (1 octombrie 1892—21 iulie 1894), Secretar General al Ministerului Instrucțiunii Publice și Cultelor (21 iulie-1 noiembrie 1894), Inspector general al învățământului primar și normal (1 noiembrie 1894—1 februarie 1897 și 1 septembrie 1897-19 februarie 1901). În acest timp, la direcție, a fost suplinat de Emanoil Călinescu (1 oct. 1892-25 oct. 1893), Gh. Ghibănescu (25 oct. 1893-15 februarie 1896) și Ion Mitru (15 februarie 1896-23 aug. 1901), care a devenit apoi directorul titular al școlii.

Mai pe urmă, a ocupat și alte demnități înalte, precum: a doua oară Secretar General la Ministerul Instrucțiunii și Cultelor (1911 și 1912), Ministru al Industriei și Comerțului (martie-iunie 1918), Președinte al Camerei Deputaților (iunie-oct. 1918), Ministru al Lucrărilor Publice (1 iunie 1926-6 iunie 1927).

Dar nici una din înaltele demnități pe care le-a ocupat și pe care le-a onorat cu priceperea, demnitatea și talentul său, nu l-a pasionat, așa cum îl pasionase modesta însărcinare de director al Școlii Normale „Vasile Lupu”. În feciorii de țărani, elevi de la „Vasile Lupu”, a găsit profesorul Meissner adevăratul element românesc; aici a văzut că munca sa se desfășoară cu spor și cu rod îmbelșugat și sănătos, aici a avut, poate, cele mai mari mulțumiri sufletești, fapt pe care-l deducem din deseori repetata d-sale declarație: „Idealul meu era, să rămân până la pensie, director al Școlii „Vasile Lupu”. Ce loc ocupă în sufletul profesorului Meissner, Școala „V. Lupu”, ne-o arată dragostea cu care ține să ia parte la serbările și manifestările școlii, darul ales pe care i l-a făcut, dând acestei școli, prețioasă și bogată sa bibliotecă, iar în 1940, la 24 februarie, abia sculat de pe boală, a ținut din răspuneri și împotriva îndemmurilor familiei, să vină pe frig mare, la 5 kilometri depărtare de oraș, numai și numai să se găsească între elevii școlii și să le vorbească minunat despre meritele și personalitatea lui Titu Maiorescu.

Cu greu, chiar cu durere, s-a despărțit în 1892, de școala sa. Într-o bună zi, în vremea repaosului de la amiază, portarul l-a înștiințat că doi domni îl așteaptă în fața școlii și că i-au spus că „este domnul Ministru”. A ieșit în grabă și a găsit în adevăr pe ministrul Instrucțiunii, Take Ionescu, cu un însoțitor al său. Ministrul i-a comunicat scopul vizitei: „am venit să te luăm de aici, ca să te facem Inspector școlar de circumscripție; avem nevoie de D-ta, acolo. Directorul a încercat să se apere, arătând că la școală are de împlinit un rost, pe care-l crede mai de seamă și că idealul său este să rămână aici, până la sfârșitul carierei. Dar, pe când se desfășura această convorbire, câțiva elevi care prinseseră în pădurea școlii un dihor, fără să știe cine erau domnii care vorbeau cu directorul lor, veneau veseli la dânsul, ca la un frate mai mare, ca să-i istorisească isprava. Această scenă de sinceră familiaritate, a plăcut mult ministrului, care și-a dat mai bine seama de valoarea profesorului Meissner. Și, dacă până atunci mai avea o umbră de șovăială, din acel moment s-a hotărât definitiv și a comunicat directorului, decizia sa: „Acum m-am hotărât definitiv. Te luăm”. Și, pe ziua de 1 octombrie 1892, profesorul Meissner a fost numit Inspector de circumscripție al învățământului primar. Cu aceasta, cariera de profesor și director al Școlii Normale „Vasile Lupu” a profesorului Constantin Meissner a luat, de fapt, sfârșit primind

apoi, după cum s-a arătat mai sus, diferite alte însărcinări, la catedră, nu s-a mai întors decât sporadic și pentru scurtă vreme.

Dar nu acum, pentru întâia oară erau remarcate însușirile ca totul alese ale profesorului Meissner. Dosarele ne arată că de mult și în repetate rânduri autoritatea școlară apelase la luminile sale, cerându-i referate asupra manualelor didactice, organizării școlare etc. Dacă n-a scris și n-a publicat tratate de Pedagogie, aceasta nu înseamnă că publicistica românească a fost cu totul lipsită de pana măiastră a profesorului Meissner. În multe și diferite reviste, ziare și, mai ales, în „Convorbirile Literare”, precum și în cele 6 „Anuare” ale Școlii Normale „Vasile Lupu”, se găsesc prea frumoase și prea interesante articole scrise de profesorul Meissner. A lucrat de asemenea în colaborare cu alții, foarte bune manuale didactice, precum: „Prima carte de citire și scriere”, Partea I și a II-a, în colaborare cu Victor Dogar, pentru școlile primare, iar pentru licee, Prima și a doua carte pentru studiul limbii germane, în clasele a II-a — VI-a, în colaborare cu profesorul Ioan Paul, iar manualul de pedagogie pentru școlile normale, netipărit, dar folosit ca manuscris, a dat, vreme de câteva decenii, o sănătoasă și temeinică îndrumare pedagogică învățătorilor pregătiți de Școala Normală de la Iași.

Pe lângă acestea, profesorul Meissner a-a rămas străin de mișcarea generală culturală, făcând parte și lucrând în diferite societăți, din țară și din străinătate, care aveau de scop răspândirea culturii, precum: Cercul Didactic din Iași, pe care mulți ani l-a prezidat, Societatea literară „Comenius Geselchaft” din Berlin etc.

Afară de chestiunile curente de cultură și de pedagogie, profesorul Meissner a fost mult și cu îndărătnică stăruință preocupat de o problemă, pe cât de însemnată tot pe atât de necunoscută și nehabitată în seamă de cercurile intelectuale de la noi, problema reducerii copiilor cu rele porniri. A pus problema pentru întâia oară în 1903 și ea a stat în centrul preocupărilor sale mai ales după 1913, adică după ce s-a retras din învățământ. A ținut conferințe și a scris mult, spre a atrage luarea aminte a păturii intelectuale din țara noastră, asupra acestei prea însemnate probleme. Și, strădania sa n-a rămas zadarnică; ea a dus la bune rezultate. Astfel, toate legiunile ce s-au întocmit după 1913 cu privire la organizarea învățământului primar, au înscris în textele lor, dispoziții pentru învățământul anormalilor, ceea ce arată că chestiunea a intrat în câmpul de preocupări al conducătorilor țării. Meritul creării acestei situații este, fără îndoială, al profesorului Meissner.

Dar nu numai atât. Profesorul Meissner a voit să treacă chiar la înfăptuirea a ceea ce a izbutit. În 1910, cu un grup de personalități ieșene, a întemeiat Societatea „Ocotirea Copiilor din Iași”, care, prin cotizații, subvenții, conferințe, liste de subscripții, a izbutit să adune un fond, în vederea înființării unei „școli de îndreptare”, operă care a fost înfăptuită, în aprilie 1921, prin colaborarea „Societății Ocotirea Copiilor” cu „Societatea Orfanilor de Război”. Școala de îndreptare, cea dintâi și singura până acum în țara noastră, a luat ființă, fiind așezată în Capou în imediată apropiere de Școala Normală. Până sub conducerea d-lui Atanasie Ilarion, unul din cei mai distinși foști elevi de la „Vasile Lupu” ai profesorului Meissner, ea a dat rezultate minunate și a devenit un adevărat model de organizare.

Se cuvine să amintim și faptul că profesorul Meissner, împreună cu alți distinși profesori ieșeni (Elena Meissner, V. Praja, C. V. Praja, I. Paul) au întemeiat și organizat unul din cele mai bune și renumite institute pentru instruirea și educarea fetelor, Institutul „Humpel”, care a împlinit un rol foarte însemnat pentru Iași și pentru Moldova de miază-noapte.

Ce puternică influență a exercitat profesorul Meissner asupra sufletului școlarilor săi, ne-o dovedește mulțimea de elevi străluciți, pe care i-a avut elevi la Școala fiilor de Militari și mulțimea de învățători străluciți, pe care i-a avut elevi la Școala Normală „Vasile

Lupu". Prin nemărginita sa dragoste de copii, prin bunătatea cu adevărat părintească, pe care ei i-o citeau în ochi, prin căldura plină de sinceritate cu care le vorbea, profesorul Meissner se apropia într-atât de școlarii săi, că punea totală stăpânire pe sufletul lor. Sufletul școlarilor se contopeau și se modela după acela al maestrului. Școlarii vedeau în profesorul lor pe cel mai bun și devotat părinte, pe care-l respectau și-l iubeau din adânc.

Mare pedagog, care, deși stăpân pe o cultură, nu numai bogată, dar și temeinic așezată în toată ființa sa, n-a făcut paradă cu ea, scriind cărți peste cărți spre a susține curente pedagogice la modă, de peste țări și mări, ci a folosit-o cu înțelepciune, spre a crește tineri și a face din ei, oameni cum se cade și învățători luminați și însuflețiți, de folos neamului și țării.

Mare pedagog, care, pe lângă nețărnută-i dragoste de tineret, a fost întotdeauna stăpânit și călăuzit de cea mai adâncă evlavie pentru școală. Pentru profesorul Meissner, școala n-a fost un oficiu oarecare și nici un pedestal pentru urcare în demnități. Pentru profesorul și directorul Meissner, școala a însemnat un altar. Cu evlavia cuvenită altarului, a pășit în ea și cu această evlavie, a împodobit sufletul școlarilor săi. De aceea, nu-i nici o exagerare în mărturisirea unuia din foștii săi elevi, care spune: „Când îl întâlneam uneori scoborând senin pe trotuarele Iașilor, aveam iluzia că sa desprins un portret dintr-o istorie a pedagogiei”.

În vremea cât a fost director profesorul Meissner disciplinele ce se predau în Școala Normală erau mai bine grupate în catedre, decât fuseseră pe vremuri. Mai stăruia doar o singură lipsă: Științele Fizico-chimice și Naturale la un loc cu Științele Agricole și, toate încredințate unui singur profesor, care, dacă avea o pregătire pentru științele agricole, n-avea nici una pentru fizică, chimie și științe naturale. Încă de pe vremea când era director Petru Cujbă, profesorul însuși, colegii, în conferințele lor, și directorul ceruseră mereu despărțirea acestor discipline în două catedre: una de Științe Fizico-naturale și alta de Științe Agricole. Dar cererea a rămas mereu fără de răspuns.

Despărțirea aceasta, atât de îndreptățită și atât de trebuitoare pentru buna pregătire a viitorilor învățători, a fost cerută și de profesorul Meissner, când a devenit director al școlii și a izbutit ca în proiectul de buget al Statului pe exercițiul 1890-1891 să se înscrie o catedră de Științe Agricole și alta de Științe Fizico-naturale. Dar bucuria izbânzii a fost de scurtă durată, căci în curând s-a aflat, că subcomisia financiară a Camerei Deputaților a respins propunerea. Directorul a întocmit atunci un nou și documentat raport, punând la îndemâna ministrului toate argumentele posibile întru susținerea chestiunii.

Dar frumoasa argumentare a directorului, dacă a putut convinge pe ministru (acesta era Titu Maiorescu), care chiar înscrisese în proiectul său de buget separarea celor două catedre, n-a fost în stare să înduplece și subcomisia bugetară a Camerei, care a pus la loc întreg acel șir de discipline într-o singură catedră.

Școala Normală de la Iași, ca și celelalte Școli Normale mai noi, a funcționat multă vreme, fără a avea la temelie, o lege anume de organizare. Legea instrucțiunii din 1864 nu cuprindea nici dispoziție cu privire la școlile normale de învățători, iar proiectul de organizare a acestui învățământ, întocmit de Ia. Rosetti în 1890, n-a devenit lege. Abia în legea asupra învățământului primar și normal-primar din 1893, s-au prevăzut, pentru întâia oară, dispoziții anume pentru organizarea școlilor normale. Așadar școala de la Iași a funcționat fără o lege specială de organizare vreme de 38 de ani. În această situație, s-a găsit și în timpul cât a fost director profesorul Meissner. Inexistența unei asemenea legi a pus-o, fără îndoială, de multe ori în fața unor mari greutăți, dar totodată a contribuit la adunarea unei bogate experiențe de către directorii și profesorii săi, care, puși în fața greutăților de tot felul erau nevoiți să caute dezlegările cele mai potrivite și să facă Ministerului propunerile cele mai practice. Așa se explică de ce școala de la Iași a

contribuit în largă măsură, la alcătuirea legiurilor de organ, a învățământului primar și normal. Rolul acesta l-a împlinit mai ales și cu deosebită strălucire profesorul Meissner, care, lângă experiența dobândită ca profesor și director la „Vasile Lupu”, adăuga cunoașterea temeinică a problemelor generale ale învățământului, cultura sa aleasă și solidă sa pregătire pedagogică, puterea sa de creație, precum și adâncă înțelegere a nevoilor neamului nostru. Legiurile din 1893 1896 și 1898 care au pus adevăratele temelii ale organizării învățământului primar și normal din țara noastră, au folosit din cunoștințele și experiența profesorului Meissner și, prin el, viața și experiența de la „Vasile Lupu” a devenit îndreptar pentru această ramură a învățământului românesc.

În rânduiala interioară a școlii, profesorul Meissner aducea un element nou: folosirea elevilor din ultima clasă ca ajutoare ale directorului. Din punct de vedere administrativ se împlinea astfel, în cele mai bune condiții, lipsa unui corp special de supraveghere, căci școala nu avea atunci posturi bugetare pentru așa numiții „pedagogi”. Dar profesorul Meissner era de părere că la școlile normale, nici nu trebuie „pedagogi” plătiți din buget; nu pentru a face o neînsemnată economie în cheltuielile Statului, ci pentru motivul că, folosind în aceste însărcinări pe normaliștii din ultima clasă, ei își desăvârșesc pregătirea lor pedagogică de viitori învățători, cu condiția însă ca, în ultima clasă, normaliștii să nu mai fie ocupați la cursuri. Mai târziu, Ministerul și-a însușit această idee — nu chiar în totul, căci niciodată n-a lăsat ultima clasă fără cursuri teoretice — prevăzând în regulamentul oficial, întrebuintarea lor din ultima clasă ca supraveghetori de ordine, șefi de meditații, șefi de dormitoare etc.

Om de superioară cultură, profesorul Meissner a pus stăruitoare râvnă pentru îmbogățirea și buna orânduire a bibliotecii școlii, bibliotecă întemeiată de Titu Maiorescu. În decembrie 1886, ea număra 509 volume. După această dată, biblioteca s-a îmbogățit cu cărți trimise de Minister și cu cărți cumpărate de școală. În martie 1889 biblioteca avea 458 de opere, în 656 de volume. S-au adăugat apoi alte cărți cumpărate și venite de la Minister, precum și 58 de volume din publicațiile Academiei Române, scrute de director și aprobate de Academie în ședința din 1 iunie 1890. Directorul a numit înaltului așezământ de cultură în numele întregului corp didactic de la „V. Lupu”, arătând în adresa sa, că „dar mai prețios nu se putea face acestei școli” și a raportat Ministerului, despre darul primit. Astfel îmbogățită cu lucrări de valoare, biblioteca Școlii „Vasile Lupu” devenea un bun mijloc de cultivare, care stătea la îndemâna elevilor și profesorilor.

Profesorul Meissner este adevăratul creator al școlilor de aplicație de pe lângă școlile normale românești. Cine-și mai poate închipui astăzi școală normală, fără școală de aplicație! Și cu toate acestea a fost o vreme când școlile normale erau lipsite de acest așezământ de neapărată trebuință, pentru buna pregătire profesională a învățătorilor. Profesorii de Pedagogie de astăzi știu că la școală, la care sunt numiți, trebuie să aibă școală de aplicație; că la școala de aplicație, trebuie să aibă număr de învățători, care să-i ajute și se supăra, când lipsește vreunul; că toate lucrările de la școala de aplicație trebuie să meargă după anumite norme statenice întru-un regulament. Dar câți știu astăzi, cui amunc se datorează realizarea principiului și organizarea în amănunt a școlii noastre normale! Și câți vor fi știind câtă trudă, câtă stăruință și câtă pricepere a trebuit, până să se ajungă la organizarea acestor instituții!

În general corpul didactic cu care a lucrat, ca director, profesorul Meissner, a rămas același din vremea directoratului lui Petre Cujbă. El era alcătuit din profesori titulari și anume: preotul Const. Georgescu la Religie, Vasile Ionescu la Limba Română, I. V. Paraja la Matematici, Petre Cujbă la Geografie, Grigore Supracanu la Istorie, Gh. Apostolescu la Științe Agricole și Fizico-Naturale, Gh. Iuliano la Igienă și Medicină Populară, Mihai Rașcu la Desen și Caligrafie, Dim. Ionescu la Muzică Vocală, Dim.

Chiaburu la Gimnastică, Iosif Denischi la Frângerie. Schimbări s-au produs puține și anume: pentru catedra de stolerie, la care funcționa ca suplinitor V. Batcu, Ministerul Instrucțiunii a publicat concurs, care s-a ținut în octombrie același an, în fața unei comisii prezidate de profesorul Meissner. S-au prezentat trei candidați, dintre care doi au fost respinși la cercetarea actelor, întrucât nu erau absolvenți ai unei școli de meserii. A rămas unul singur, D. Brăila, care a întrunit media generală 6,23, dar comisia nu l-a recomandat, socotind că nu-i îndeajuns de bine pregătit. Catedra a rămas suplinită tot de Batcu, până 1 septembrie 1889. În aprilie 1889, s-a ținut un nou concurs pentru catedra de stolerie, tot sub prezidenția profesorului Meissner. De astă dată, s-a prezentat un singur candidat, Gr. Beiu, absolvent al Școlii Tehnice din Iași. Candidatul a reușit cu media 8 și a fost recomandat pentru numire. Gr. Beiu a fost numit ca maestru de stolerie, cu titlul provizoriu, pe ziua de 1 septembrie 1889, și a funcționat în acest post până la 1 martie 1891, când a demisionat din învățământ. În locul lui a fost numit, ca maestru suplinitor, Mihai Botez care era șef al atelierului de stolerie de la Școala Tehnică din Iași.

Altă schimbare s-a făcut la catedra de Limba Română. Profesorul Vasile Ionescu, titularul catedrei, îmbolnăvindu-se grav, a cerut un concediu de 4 luni, cu începere de la 4 ianuarie 1889. Concediul i-a fost aprobat, numindu-se ca suplinitor Radu G. Radoveanu, absolvent al facultății de Litere, care a rămas apoi suplinitor, până la sfârșitul anului, căci Vasile Ionescu a murit la 16 martie 1889. La catedra de Limba Română, a fost transferat pe ziua de 1 septembrie 1889, de la Bârlad, profesorul Gheorghe Ghibănescu care a rămas apoi în slujba Școlii „Vasile Lupu”, până la 1933, când s-a retras la pensie.

La 1 septembrie 1890, a părăsit Școala Normală profesorul de matematici I.V. Praja, care s-a transferat la Liceul Național, iar în locul său, a fost numit, ca suplinitor Constantin Romanescu, absolvent al facultății de Științe (secția Matematici) și al Școlii Normale Superioare. În februarie 1891, directorul a cerut scoaterea la concurs, a catedrei de Matematici. Concursul s-a publicat pentru ziua de 15 octombrie dar n-a dat nici un rezultat. În februarie 1892 directorul a cerut din nou, scoaterea la concurs a catedrei de Matematici.

La 1 septembrie 1892 a plecat, prin transferare, și profesorul de Istorie, Grigore Buțureanu, fiind numit în locul ca profesor suplinitor, Teodor (Raki) Vasiliu, licențiat în Litere. Cum pe acea vreme numărul oamenilor cu studii universitare era încă mic în țara noastră, pentru a se împlini golurile din învățământul de grad secundar, se foloseau aceeași profesori la câte două catedre. Profesorii de la „V. Lupu” erau aproape toți în această situație. În vedere reglementării cumulului, Ministerul a cerut un tablou al profesorilor care au mai multe funcții. Din tabloul trimis, se vede că din cei 13 profesori și maestri de la „V. Lupu”, 10 ocupau mai multe funcții.

Dacă amintita cumulare de funcții era o necesitate, din pricină că nu se aflau destui oameni cu pregătirea academică trebuitoare, ea mai era necesară și pentru faptul că profesorii de la școlile normale primeau salarii foarte mici, cu mult mai mici decât ale colegilor lor de la gimnazii și licee. Cumularea de muncă le aducea un spor la neîndestulătorul salariu, cu care erau răsplătiți.

Rezultatul cercetărilor și dezbaterilor din adunările profesorilor de la „Vasile Lupu” asupra problemelor mai însemnate ale învățământului normal și primar a fost din cele mai strălucite. De netăgăduit folos nu numai pentru școala de la Iași, dar totodată pentru întreg învățământul primar și normal din țara noastră.

Spre a lămuri și mai bine lucrurile, vom înșira aici – în mod sumar – o seamă din dispozițiile legale, care au pornit din consfăturile profesorilor de la Școala Normală din Iași:

1. Legea de organizare a școlilor normale.
2. Un singur tip de școală normală pentru pregătirea întregului corp didactic primar.

3. Înmulțirea anilor de studii în Școala Normală.
4. Rezervarea ultimului an aplicațiilor practice pedagogice.
5. Școala de aplicație.
6. Organizarea Școlii de aplicație.
7. Profesorul de Pedagogie destinat a fi director al Școlii de aplicație și statornicirea obligației sale de lucru în acea școală.
8. Regulamentul de conducere interioară a școlilor normale.
9. Recrutarea normaliştilor.
10. Studiile speciale ale normaliştilor.
11. Egalizarea salariului profesorilor de la școlile normale cu acela al profesorilor de la gimnazii și licee.
12. Numirea învățătorilor de la școlile de aplicație.
13. Un singur tip de școală primară.
14. Numirea absolvenților de la școlile normale.
15. Examen de definitivat pentru învățători.

Iată așadar un destul de lung șir de principii și soluții practice, pornite de la Școala Normală „Vasile Lupu”, norme ce au intrat și s-au menținut în legiuirea noastră școlară. Să nu pierdem însă din vedere două fapte. Întâi, că, fără prezenta profesorului Meissner în fruntea școlii, toată acea frământare de idei, toată acea pasiune pentru cercetarea problemelor, toată acea bogăție de soluții practice, potrivite nevoilor noastre școlare, sociale și naționale, n-ar fi existat. E foarte probabil, că profesorii și-ar fi făcut lecțiile, ar fi aplicat regulamentele și dispozițiile ministeriale și s-ar fi oprit aici. Profesorul Meissner însă a îmboldit în sufletul lor curiozitatea și dorul de cercetare, iar cu mintea sa cuprinzătoare, cu temeinica sa pregătire generală și de specialitate, a pus problemele, a sistematizat argumentarea și a formulat soluțiile, punându-le în acord cu realitățile și cu posibilitățile.

Al doilea fapt. Fără prezența profesorului Meissner, care prin temeinica sa pregătire și prin puternica sa personalitate s-a impus forurilor școlare superioare, toată bogăția de cercetări și de soluții ar fi rămas în condicile și în dosarele școlii. Fiind chemat însă la cele mai înalte locuri din ierarhia învățământului, profesorul Meissner a fost purtătorul de cuvânt al școlii sale și a făcut ca rezultatele cercetărilor de la „Vasile Lupu” să treacă dincolo de zidurile școlii și să răzbată în legiuirea noastră școlară. Profesorul Meissner a ridicat astfel la cea mai înaltă culme, prestigiul școlii de la Iași.

În 1886, când a luat profesorul Meissner conducerea școlii „Vasile Lupu”, aceasta se afla tot în încăperile de la Trei-Ierarhi, unde fusese așezată chiar de la întemeiere. Localul acela era însă dărăpănat, neîncăpător și nepotrivit pentru școală. În ziua de 6 august 1887, spre seară, o furtună puternică, întovărită de o ploaie torențială, a luat tabla de pe acoperișul dormitoarelor, infirmeriei, cancelariei și locuinței directorului. Apa a pătruns în camere, prefăcându-le în adevărate bălți; geamurile au fost sparte, iar tavanele stăteau să se prăbușească. Bucăți din acoperișul școlii, de pe biserica Sfinților Trei Ierarhi și de pe locuințele învecinate au fost aruncate la pământ.

Ceea ce n-a isprăvit această primă furtună, a desăvârșit o doua, care a venit în aceeași zi, pe la orele 9 seara. Firește, directorul a raportat imediat, telegrafic și prin poștă, Ministerului, cele întâmplate, cerându-i să însărcineze un arhitect cu întocmirea devizelor de reparații și să dea suma trebuitoare. Dar Ministerul a întrebat pe director, de ce sumă ar fi nevoie și acesta i-a înaintat un deviz, întocmit de arhitectul G. Albinei, deviz care se ridica la 1639,30 lei. Cum însă răspunsul întârzia, iar data deschiderii noului an școlar era aproape, directorul a fost nevoit să facă alte intervenții. Reparațiile s-au făcut abia în cursul

lunilor septembrie și octombrie.

În 1888, o parte din încăperile de la Trei-Ierarhi, ocupate de școală, a trebuit să fie părăsite, ele urmând să fie dărâmate, potrivit planului de restaurarea bisericii „Trei-Ierarhi”. Astfel, în localul vechi, au rămas numai clasele, iar dormitoareale s-au mutat într-o casă închiriată cu 6 camere la etaj, 4 camere mai mici la o aripă, 3 camere în magazia de lemne și pivniță, cu chirie anuală de 3000 de lei.

Ne putem închipui cât de greu era conducerea școlii în această situație. Directorul se mângâia însă cu nădejdea în toamna lui 1890, necazurile vor lua sfârșit, prin mutarea școlii în localul cel nou, care se construia la „Pester”. Dorința nu i s-a împlinit, căci noul local n-a fost terminat decât în 1891.

Lucrările pentru construirea localului nou, în grădina „Pester” de pe dealul Copoului, au început în vara anului 1888, dar solemnitatea punerii pietrei fundamentale s-a făcut la 29 mai 1889, în prezența profesorului N. Culianu, rectorul Universității, care reprezenta Ministerul Instrucțiunii.

Lucrarea trebuia să fie isprăvită în 1890, așa că în toamna aceluși an, școala să se poată așeza în locul cel nou. Cum în vara aceluși an, nu mai era mult de lucru, directorul a cerut Ministerului să numească o comisie formată din medici, care să-și dea părerea, dacă localul cel nou ar putea fi ocupat, fără a se primejdui sănătatea elevilor. Comisia a vizitat localul la 28 iulie 1890, și constatând că nu sunt terminate lucrările de zidărie, nici tencuielile, nici instalarea caloriferului a opinat, că localul nu va putea fi ocupat, în cazul cel mai bun, decât în primăvara anului 1891.

În vederea mutării școlii la „Pester”, mutare care se știa acum că se va face în cursul anului 1891, se impunea rezolvarea din vreme, a mai multor probleme, spre a se putea asigura funcționarea școlii în noul local, precum construirea unei șosele de legătură între școală și oraș, pregătirea trăsurilor și animalelor necesare pentru transportul profesorilor și alimentelor trebuitoare internatului, alimentarea școlii cu apă, luminatul, diferite lucrări de gospodărie împrejmuire, beciuri, grajduri etc. Directorul a prevăzut toate acestea și a făcut din timp, toate intervențiile necesare, până la împlinirea lor.

Construcția noului local al școlii, începută în 1889, a fost isprăvită în vara lui 1891. Directorul, aflând că Ministerul ar fi numit o comisie de recepție, care ar fi văzut lucrarea, fără să înștiințeze și pe conducătorul școlii, și-a arătat nedumerirea, raportând autorității școlare. Ministerul a ținut seama de îndreptățită dorință a directorului și a numit o comisie de recepție, formată din conducătorul școlii (profesorul C. Meissner) și arhitecții Nedeleanu și Socolescu; cel din urmă fusese chiar dirigintele lucrărilor.

Comisia s-a întrunit în septembrie 1891 și a luat în primire: a) Trei clădiri și anume: corpul principal, în care erau clasele, dormitoareale și cancelariile, sala de gimnastică, locuința directorului; b) Instalații de încălzit (8 calorifere, 12 sobe de fier, o sobă smălțuită la locuința directorului), bucătărie și spălătorie; c) mobilierul școlar (74 bănci mari, cu câte 2 pupitre, 32 bănci mai mici, cu câte 2 pupitre, 10 catedre, 11 table, 10 bănci lungi fără pupitre, apoi mobilierul dormitoarealelor, sufrageriei.

E cunoscut interesul viu pe care-l purta școlii și culturii, cel dintâi Rege al României. Oricând se afla în vreun oraș din țară, înțeleptul Rege nu scăpa din vedere de a vizita unitățile militare și școlare.

În timpul celor șase ani, cât a condus profesorul Meissner Școala Normală de la Iași, Regele Carol I a venit de două ori, în capitala Moldovei și în amândouă rândurile, a onorat cu înalta sa vizită, școala de învățători, care se afla încă la Trei-Ierarhi.

Astfel, în aprilie 1887, Regele Carol I a venit la Iași, cu prilejul sfințirii Mitropoliei și a rămas aici, câteva zile. În una din aceste zile (25 aprilie), a vizitat lucrările de restaurare a Bisericii Trei Ierarhi și Școala Normală, fiind primit de director, profesori și

elevi. Câteva minute, a vorbit cu directorul, interesându-se de programul școlilor normale și exprimându-și regeasca mulțumire pentru portul și frumoasa ținută a normaliştilor.

Peste doi ani, în octombrie 1889, iarăși sa găsit Regele în Iași, însoțit de Principele Ferdinand, moștenitorul tronului. Director și profesori au fost poftiți să iasă întru întâmpinarea Suveranului la gară, precum și la palatul Roznovanu, unde înalții oaspeți au primit persoanele notabile ale Iașilor. Cu acest prilej, Regele și Principele moștenitor au vizitat Școala de învățători, în dimineața zilei de marți, 10 octombrie. Înaltă prețuire și regală încurajare pentru director, profesori și viitorii învățători.

La „Vasile Lupu”, profesorul Meissner a scris strălucite pagini din viața sa și glorioase pagini în viața școlii. Ele pot dovedi oricui, că lumea nu începe de la dânsul; și altădată s-a gândit, s-a muncit și s-a înfăptuit, cu temei și cu folos, pentru neamul acesta; că și școala românească are un trecut; că dacă Școala Normală în genere are o rânduială mai bine integrată în spiritul și nevoile acestui neam aceasta se datorează în deosebi profesorului Meissner, care a avut puternic cuvânt în organizarea ei și care, în sistemul său de gândire a pornit de la realitățile și nevoile vieții românești.

Frumoasele tradiții, pe care le-a creat la „Vasile Lupu” profesorul Meissner, trăiesc încă aici și nădăjduim că vor trăi de-a pururi. Școala aceasta, a feciorilor de țărani români i-a fost așa de dragă, că și după retragerea la pensie, profesorul Meissner a păstrat neîntreruptă legătură cu profesorii și cu școlarii ei și, după ce, ca director și profesor, i-a dăruit sufletul său întreg, i-a dăruit și biblioteca sa prețioasă din care vor putea să culeagă temeinice învățături lungi șiruri de școlari și de profesori ce vor trece pe aici. Și, peste mulți și mulți ani încă, tinerii școlari de la „Vasile Lupu” vor povesti cu drag și cu evlavie: a fost odată aici un director și profesor, care se numea Constantin Meissner și care prin înălțimea minții sale, prin iscusința muncii sale și prin bogăția sufletului său, a pus temelii de granit acestei școli și, prin ea, învățământului românesc. Numai păstrând neștearsă această scumpă amintire, Școala Normală „Vasile Lupu” își va împlini datoria de recunoștință față de directorul și profesorul Constantin Meissner.

(extrase din *Anuarele Școlii Normale „Vasile Lupu” Iași*, nr. 2, 1926-1927; nr. 3, 1927-1928; nr. 4, 1928-1929; nr. 5, 1929-1930; nr. 8, 1941-1942)

ION MITRU

Cuvântul nostru

În iunie 1915 se petrecea un fapt de oarecare însemnătate în viața școlilor normale: autoritatea superioară școlară avusese buna inspirație de a chema într-un congres la Iași pe toți directorii și directoarele acestor școli. De la congresele convocate de către fostul ministrul instrucției – regretatul Haret, – nu mai avusese loc nici o adunare a tuturor, sau cel puțin a unora dintre conducătorii direcți ai școlilor noastre.

Congresul trebuia să discute însemnate chestiuni, privitoare la organizarea și administrarea școlilor normale. În același timp d. I. Simionescu, secretarul general al ministerului, – în vedere că adunarea trebuia să aibă loc la școala „Vasile Lupu” – , dădea cuvânt directorului școlii menționate, ca să se „ocupe de aproape de ordinea de zi a congresului, precizând și completând, – de va fi nevoie, – cestiunile supuse dezbaterilor”.

Pe temeiul acestei poftiri s-a alcătuit programul definitiv punându-se între altele, în dezbateri și importanța cestiune a înființării unei reviste pedagogice a școlilor normale. Congresul a aprobat unanim ideea, exprimând dorința ca revista să apară la Iași. În același timp a dat directorului Școlii „Vasile Lupu” „autorizația de a se ocupa de aproape de această cestiune, căutând calea cea mai lesnicioasă a înfăptuirii revistei”.

Ca urmare hotărârilor congresului au avut loc, la începutul anului 1915/1916, numeroase consfătuiri între dascălii Școlii „V. Lupu”, concretizându-se, în anumite propuneri, condițiile de apariția și viață a revistei proiectate. Un *apel* a fost adresat tuturor școlilor normale de fete și băieți din țară, cuprinzând aceste propuneri și schițând proiectul de organizare a muncii tuturor. O nouă adunare, – la care au luat parte și profesorii de pedagogie, pe lângă directori, – 21 decembrie 1915, București, – a păstrat în întregime vederile congresului de la Iași și a hotărât ca revista să apară cât mai neîntârziat. Cum însă, în cele din urmă luni ale anului 1915, se produsese o mare mișcare în scopul de a se grupa într-o unică asociație, toți dascălii primari – și cum din această asociație urmau să facă parte și profesorii școlilor normale, am discutat cu membrii comitetului provizoriu ai zisei asociații condițiunile unei munci comune, care ar fi fost mult mai rodnică în rezultate. Comitetul provizor al asociației a declarat că, spre a se înlesni gruparea dascălilor de școli normale și primare, asociația renunță deocamdată la îndeplinirea punctului din statutele ei, privitor la înființarea unei reviste didactice și că va da tot sprijinul, – moral și material, – revistei școlilor normale.

Revista „Școala Normală” este deci izvorâtă din deplinul acord între școlile normale, reprezentate prin directorii lor și prin profesorii de pedagogie. Ea contează pe sprijinul întreg al acestor școli. Nădăjduiește de asemeni într-o activă conlucrare din partea asociației învățătoresci care s-a arătat, prin comitetul ei, însuflețită de dorința sinceră a unei apropieri de școlile normale.

Atât de simțită este lipsa unei publicațiuni care să reprezinte, într-un chip sistematic, continuu și luminos, vederile corpului didactic al uneia dintre cele mai însemnate categorii de școli, încât nici nu s-a pus în discuție cestiunea folosului revistei.

Deși vremile sunt neprielnice, întrucât „în mijlocul zgomotului produs de armele ucigătoare, orice altă preocupare trebuie să înceteze”, concentrându-se întreaga energie a tuturor spre a ne pregăti pentru *Ceasul cel mare*, totuși ni se pare că „Școala Normală” va fi o verigă cât de puțin însemnată din lanțul măsurilor luate pentru pregătirea conștiinței naționale.

O asemenea revistă ne dă puțința de a uni puterile didactice ale școlilor normale într-o silință comună de muncă stăruitoare, pentru a izbuti să-și asigure un loc de cinste în mișcarea pedagogică din țară și spre a-și îndeplini, în chip complet și conștient, misiunea

lor educatoare. Vom fi credincioși programului schițat, în câteva trăsături caracteristice, de către d. I. Simionescu, cu prilejul Congresului din iunie 1915: „Revista școlilor normale trebuie să fie mai ales profesională. Să dezbată cestiuni pedagogice și educative, relative la școlile românești și să fie un mijloc de ameliorare a metodelor didactice. Ea ar contribui la stabilirea unor legături foarte strânse între profesorii școlilor normale din țară, și elevii lor, care ar profita mult de pe urma ei, căci, nu numai vor căpăta îndemn pentru preocupările școlare, dar vor continua a fi apropiați sufletește de profesorii lor stimati... Această revistă ar fi de cel mai mare folos ministerului însuși, care ar găsi în ea sugestii pentru reforme ori îndreptări, căci ar lua un contact intim cu toate nevoile și dezideratele corpului didactic normal și primar.“

Pentru îndeplinirea acestui program vom încerca a da publicației noastre o înfățișare proprie românească, dacă-i îngăduită vorba. Fără a desprețui rezultatele la care a ajuns știința pedagogiei în țările mai înaintate în cultură, ne vom sili a adapta acele rezultate situațiilor de la noi, pe temeiul cunoașterii trecutului și acum a școlilor noastre primare și normale. Și lucrul nu va fi tocmai greu. Mai ales în organizarea școlii normale avem însemnate părți caracteristice românești, izvorâte din nevoile noastre. Tocmai aceasta face – în mare parte – superioritatea relativă a organizării învățământului normal. O cunoaștere adâncită a dezvoltării școlilor normale și a diferitelor faze prin care a trecut viața lor; a încercărilor de reforme, câteodată izbutite, altădată căzute aproape odată cu înfăptuirea; stăruirea asupra rezultatelor date de școlile normale, oglindite în viața celor primare și în însuflețirea pusă de învățători – elevii noștri, în îndeplinirea, nu a unei *slujbe*, dar a unui *apostolat*; studierea de aproape a tuturor problemelor care interesează învățământului primar; cunoașterea evoluției aceluia învățământ, cum și orice chestiuni care stau în strânsă legătură cu școala primară; punerea în cadrul luminos convenit a figurilor acelor dascăli care au însemnat în viața noastră trecută; toate acestea vor fi prilejuri de cugetare asupra pașilor pe care urmează să-i facem de acum înainte, ca să dezvoltăm părțile bune, și să înlăturăm ceea ce-i impropriu, nefolositor nevoilor noastre. Ne vom feri cu multă grijă deci de a face opere de Procust: cântărind și măsurând viața noastră școlară după anumite formule, potrivite altor neamuri, deci altor nevoi și aspirațiuni. E vie în mintea noastră vorba înțeleaptă a unui mare pedagog practic român: „Cine nu poate împărtăși copiilor cunoștințele decât călăuzit de un număr de trepte formale riguros statornicite, cine n-are ceva din propria-i personalitate de pus în slujba școlii, cel care nu ține seamă de trecut și de învățămintele ce se desprind din cunoașterea lui, închipuindu-și că totul începe de la *însemnata* sa persoană, care citează zeci de autori englezi, germani, francezi ori americani, spre a dovedi adevăruri axiomatiche, acela nu este, nu poate fi un educator. Un asemenea dascăl îmi face impresia vestitului erou a lui Cervantes, care cerceta cărțile cavaleerești spre a ști ce făceau marii săi înaintași, când cădeau de pe cal, spre a-i imita.“

Vom cerca deci să desprindem, din cunoașterea vieții trecute a școlii românești, a stării românești, a stării sale de acum, ca și a nevoilor și aspirațiilor noastre actuale, tot ceea ce va putea contribui nu numai la punerea și adâncirea problemelor de pedagogie românească, dar și la completarea cunoștințelor noastre generale, prin semnalarea întregii mișcări culturale, în părțile care ne interesează. Mai mult însă decât orice problemă ne va preocupa aceea de a ne completa *educația voinței*. Veșnic vom pleca de la adevărul că dascălii sunt *educatori*.

Ni se pare că aceasta și trebuie să fie direcția în care să îndreptăm, - mai ales astăzi, - preocupările noastre. Trăim în vremi și într-o societate despre care se zice mereu că au mari scăderi morale. Pe drept sau pe nedrept, noi dascălii suntem învinovați de această stare de lucruri. Însăși autoritatea superioară școlară, printr-o celebră circulară, găsește că dascălii de școli normale sunt, în mare parte, răspunzători de multele scăderi ale foștilor

elevi. Mai mult. Chiar foștii noștri școlari nu sunt mulțumiți cu ceea ce am făcut pentru dâșii. Se zice că am înrăurim prea puțin tinerimea pe care o formăm sufletește, întrucât aceea tinerime este lipsită de avânturi generoase, de idealuri, ca și de spiritul de jertfă, caracteristic vremilor de azi la toate neamurile care ne înconjoară. Se poate să fie mult adevăr în aceste afirmațiuni. Se poate totuși să fim și ispășitorii păcatelor atât de numeroase ale tuturor, păcate din care rezultă îngrijitoarea stare morală actuală. Nu știm.

Oricare ar fi realitatea, avem totuși datoria nestrămutată de a ne ocupa de aproape de foștii noștri iubiți elevi, acum colegi, și a ne da samă întrucât suntem răspunzători de scăderile unora dintre dâșii, cum și de a găsi noi căi, noi mijloace pentru a înrăuri, într-un chip real, mai covârșitor, pe actualii noștri școlari, pregătindu-i în vederea îndeplinirii, cel puțin conștiente, dacă nu și entuziaste, a viitoarelor lor îndatoriri.

Suntem încredințați că, a ne mărgini la comunicarea de cunoștințe, chiar ținând seama de cele din urmă rezultate ale *activismului*, fără a lucra, - în școală și afară de școală; în epoca școlarității ca și mai târziu, - la formarea caracterului elevilor noștri, ar fi a ne asemana cu acel meșter dintr-un stabiliment industrial, care, după ce a curățit admirabil mașina sa de lucru dându-i o înfățișare strălucitoare, se mira totuși că funcționarea mașinii lasă de dorit. În naivitatea sa, nu-și dădea seama că organismul lăuntric al mașinii avea nevoie de curățire și îndreptare. Negreșit că nu venim cu tendințe și gânduri noi. „Nu-i doar nimic nou sub soare“. Avem numai dorința de a munci și de a contribui, cu un cât de neînsemnat grăunte, la însămânțarea ogorului educației românești, alături de atâția alții cari lucrează, cu râvnă și pricepere, în același nobil scop. Întindem o mână colegială și prietenească întregului corp dascălesc al școlilor normale. Acest corp e preocupat, desigur, de aceleași grave probleme ca și noi și nădăjduim în sprijinul prietenesc al său, pentru izbândă în purtarea sarcinii ce ni s-a dat și pe care o socotim ca o cinste și ca o mare datorie. Chemăm frățeste, cu sentimente de foști dascăli, iar acum colegi, pe toți elevii noștri de odinioară. Le cerem să se apropie tot mai mult de noi, socotindu-ne prieteni și împreună muncitori, într-un ogor în care nu e îngăduită odihna nici o clipă: ar crește îngrijorător buruienile otrăvitoare, care ar înăduși plantele ce cultivăm.

Dacă vreme îndelungată am stat atât de departe unii de ceilalți, - copiii de părinți, ca și părinții de copii - ajunși bărbați, răspunderea e desigur a tuturor. Suntem, hotărât, toți răspunzători, dar mai ales este de vină nepregătirea ultimelor generații, de a îmbrățișa, în întregul lor, toate problemele privitoare la ridicarea neamului. Se lucra cu atâta râvnă la ridicare unor părți din clădirea mândră a statului român, încât altele erau lăsate - și nu din cele mai puțin însemnate, - în uitare. A venit vremea ca să ne preocupe și îndeplinirea lipsurilor. Avem convingerea neclintită că numai prin *mobilizarea* tuturor puterilor sufletești, a tuturor energiilor, cât de neînsemnate, vom izbuti.

Vom relua astfel, cu o vigoare nouă, firul legăturilor noastre sufletești. Noi - dascălii - ne vom aduce aminte cu drag de flăcăii mândri ce am dat Țării ca învățători, atunci când îi vom vedea oameni maturi, alături de noi, lucrând la desăvârșirea unei opere de ridicare națională. Ei, elevii și colegii noștri, își vor reaminti vremile când, micuți, în modesta haină de normalști, sorbeau cu nesaț vorba înaripată și însuflețită a dascălilor.

Toți laolaltă ne vom întări, într-o muncă de zi și noapte, pentru propășirea neamului nostru scump.

Așa să ne ajute Dumnezeu!

(extras din *Școala Normală, revistă a învățăământului normal și primar*,
anul I, nr. 1, ianuarie 1916)

C. MEISSNER

La ordinea zilei

Odihnă în viața națiunilor nu-i. În neîntreruptă prefacere, fie înceată și liniștită, fie uneori iute și vijelioasă, stă viața toată – ca în natură, așa și-n societăți.

Atât de vijelioasă e vremea în care trăim, încât gândul nostru, pironit spre cumplitele zguduiri ale omenirii de astăzi, dă, fără voie, uitării prefacerile line datorate evoluției din timpurile normale.

Pier cu zilele milioane de vieți, se topesc averile cu miliarde și răs-miliarde, toată civilizația suferă o întrerupere a cărei durată din nenorocire nici nu se poate prevedea, state întregi se prăbușesc sub ochii noștri, altele se măresc și se înalță, iar focul acesta năprasnic se întinde, se întinde mereu de la Miazănoapte la Miazăzi de la Apus la Răsărit.

Oricare ar fi cursul evenimentelor, mari prefaceri vor urma; vor urma prefaceri mari – iar tocmai aceasta ne privește de aproape de tot – și în imediata noastră vecinătate; ajunge această elementară prevedere, ca și instinctul și judecata să ne spună că cu orice preț, cu orice jertfă, *România trebuie să iasă mărită din conflația mondială.*

Deocamdată ne aflăm în stare de așteptare înfrigurată; cât va mai ține nehotărârea cu privire la intrarea noastră în hora morții, nu noi o putem ști; nici o îndoială însă n-avem că, înainte de a se isprăvi războiul mondial, vom auzi răsunând și la noi goarneaua chemătoare la jertfa sângelui. De altfel, după o prea lungă perioadă de apatie și indiferență, ce caracteriza viața noastră publică, trecem de la o vreme încoace prin frământări, care ilustrează adevărul că „odihnă în viața națiunilor nu-i”. Anul 1907, anul 1913, apoi luptele interne pentru reformele agrare, în fine dezbinările actuale privitoare la politica externă de urmat dovedesc, oricât de dureroase ar fi zbuciumările acestea trecătoare, o viață sufletească intensă, în tot cazul preferabilă blazării de odinioară. În vederea împrejurărilor fără seamăn de mari, trebuie și pregătiri fără seamăn de mari. Cea dintâi pregătire necesară s-a făcut: privim cu însuflețire și încredere nețărnută la mândra noastră armată. Se impun însă și alte pregătiri, pentru care se cer eforturi îndelungate și continue. Lumea satelor, adică imensa majoritate a poporului nostru, tocmai majoritatea producătoare, nu va putea rămâne în starea-i de astăzi. Asupra naturii reformelor pot fi discuții aprinse, păreri diametral opuse; cu toții însă suntem de acord, că avem de urmărit și de realizat armonizarea intereselor diferitelor categorii sociale, îmbunătățirea stării materiale a celor mulți.

Se simte, apoi, nevoia unei adânci prefaceri sufletești, se simte nevoia regenerării noastre, a ridicării culturale și morale a țării peste tot. E însă acum momentul de a atinge asemenea probleme, acum, în vârtejul învâlmășelii mondiale, care nu va întârzia să ne cuprindă și pe noi? N-ar fi de mirare să se pună această întrebare și încă cu un zâmbet de compătimire.

Da, *momentul e oricând și-n orice împrejurări.* O fi având înfăietatea, astăzi, chestiunile privitoare la organizarea armatei, mâine dezlegările de dat chestiunii agrare, celei administrative și comunale; însă atât pentru astăzi, cât și pentru mâine, cât și pentru un viitor cât de îndepărtat, problema problemelor, aceea de a cărei rezolvare e strâns legată soarta tuturor îmbunătățirea și reformelor din punctul de vedere al roadelor ce se urmăresc, este problema *educației și culturii temeinice*, de sus până jos, în păturile cele numeroase și adânci. Armata, bunăoară, va fi cu atât mai puternică și neînvingătoare, cu cât oamenii care o alcătuiesc vor fi mai instruiți și mai viguroși fizicește și moralmente. Reforma agrară, oricum va fi ea rezolvată, rezultatele multumitoare nu va putea da cât timp individual nu va fi destul de destoinic, harnic și priceput, ca să tragă tot folosul din pământ a cărui achiziție i s-ar ușura; iar, mai târziu, să poată ajunge a practica cultura intensivă pe mica sa

proprietate. Independența comunală, adică puțința ce este a se lăsa comunei să se cărmuiască prin ea însăși, presupune netăgăduit un anumit grad de cultură al sătenilor. O reformă electorală, dacă e ca exercitiul dreptului de vot să fie conștient, trebuie condiționată de o anumită știință de carte. Și așa mai departe.

Orice îmbunătățire a stării maselor, fără temelia solidă a instrucției și educației, subredă va rămâne.

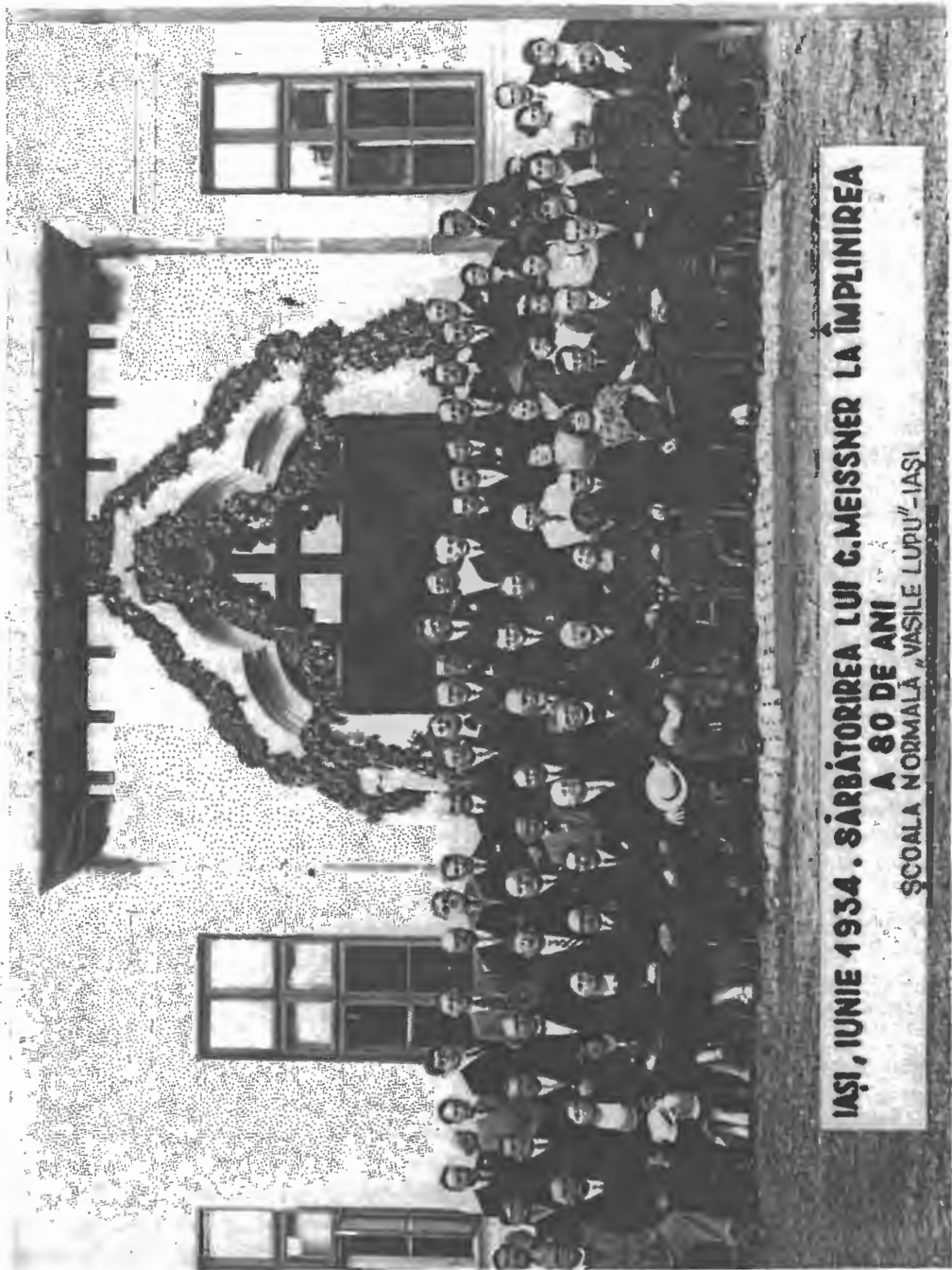
Dar această instrucție și educație, condiție a oricărui progres real, numai școala o poate da. Asupra ei, îndeosebi asupra școlii primare, ar a fi deci așintite privirile noastre. Cum că și-n timpurile cele mai tulburi se poate lucra cu spor în direcția culturală, ne-o dovedesc fapte ce se petrec în zilele noastre în țările beligerante. Un exemplu clasic îl dă Germania în chiar teritoriile străine ocupate de armatele sale. În cuvântarea ținută în ședința Reichstag-ului din 9 decembrie 1915, Cancelarul *Bethmann Hollweg* anunță că: „În Belgia, instrucțiunea generală obligatorie e aplicată în mod regulat și că întrebuințarea limbei flamande în școli, zadarnic reclamată înainte, e acum definitiv introdusă”, de asemenea că: *În Polonia, Lituania, și într-o parte din Curlanda, învățământul a reînceput peste tot. La Varșovia, redeschiderea Universității și a școlii Tehnice superioare înseamnă renașterea stabilimentelor naționale de instrucție în Polonia.*” Cancelarul își încheie această parte a cuvântării cu cuvintele: „Niciodată încă în istoria lumii, nu s-a pomenit ca pacea să-și exercite în asemenea cazuri binefacerile sale îndărătul frontului, într-un război, în care milioane de oameni se luptă cu așa cumplită îndârjire”. Nu importă aici motivele care-i îndeamnă pe germani să procedeze astfel: relevăm afirmările cancelarului numai spre a stabili faptul că până și-n toiul celui mai cumplit război din câte au fost vreodată nu sunt excluse preocupările privitoare la învățământ și educație.

Nici nouă nu ne-ar fi iertat să ne dezinteresăm de aceste probleme, pentru cuvântul, că ne aflăm în ajunul intrării în conflagrația generală. O repetăm: momentul, pentru tot ce se referă la luminarea maselor, e oricând și-n orice împrejurări. Învățământul primar e întotdeauna chestie de actualitate și nu are a fi scos niciodată de la ordinea zilei.

De aceea credem că o revistă a școlilor normale, primul organ de acest fel la noi, va fi primită cu interes și simpatie de către aceia care-și dau seama de covârșitoarea însemnătate a învățământului primar pentru solida propășire a țării.

Din toată inima urez revistei viață lungă și spor la muncă.

(extras din *Școala Normală, revistă a învățământului normal și primar*,
anul I, nr. 1, ianuarie 1916)

IASI, Iunie 1934. SĂRBĂTORIREA LUI C. MEISSNER LA ÎMPLINIREA
A 80 DE ANI
ȘCOALA NORMALĂ „VASILE LUPU” - IASI

SIMION MEHEDINȚI

Nădejdea de pe urmă

Sub ochii noștri vedem unele hotare pierind și, împreună cu ele, au pierit câteva state care dăduseră la iveală o mare dorință de a trăi-bunăoară Serbia. E întrebarea: ce se va alege de neamurile care vor rămânea fără stat? Iar răspunsul ne privește și pe noi; căci, având părți din neamul nostru în toate țările vecine, va fi cu neputință să-i unim pe toți dintr-o dată. Ce se va întâmpla cu românii care vor mai rămâne în afară din hotarele unui stat românesc?

Cât timp statul era al suveranului, și pământul unei țări, și poporul care-l locuia era ca un fel de moșie părintească. De aceea, suveranul putea pune zălog o parte din țara sa, ori o putea da zestre copiilor săi,... întocmai ca pe o moșie. De aceea rudenia dintre împărați, regi, și alți stăpânitori era pe atunci mare lucru. Ludovic al XIV-lea îndrăznește să zică: *Statul sunt eu*; iar hotarele Spaniei se părușe un moment că pier, în urma unor împrejurări de familie.

De un veac și mai bine, a ieșit însă o altă idee la iveală. Statul nu e al regelui, ci regele e al Statului. Frederic al II-lea a dobândit în istoria omenirii un mare merit, spunând cel dintâi: *Regele e servitorul Statului*... Iar, de la Frederic și până azi, am simțit că temelia cea tare, pe care se reazemă un stat, nu e numai familia suveranului, ci mai ales familia cea mare a *neamului*. Cui i-ar mai trece azi prin minte, să dea o parte din vreo țară ca zestre copiilor unui rege? Dimpotrivă, fiecare neam năzuiește să se adune sub steagul aceluiași suveran, rotunjind pe cât se va putea hotarele. Iar năzuința aceasta, dacă se împlinește, toate celelalte interese cad pe plan secundar.

De aici urmează însă un lucru de mare însemnătate pentru viața unei națiuni. Dacă un stat are nefericirea să-și piardă dinastia și să-și vadă hotarele mutate de vecini, asta nu înseamnă că națiunea însăși e ștearsă din paginile istoriei. Dimpotrivă, s-ar putea chiar să se închege și mai mult unitatea aceluia neam. Sârbii, de pildă, dacă s-ar afla la sfârșitul acestui război cuprinși toți într-o singură monarhie, ar fi de fapt mai puternici decât la sfârșitul războiului balcanic.

Pentru ce?

Pentru că, îndată ce un neam se înmulțește și se lipește strâns de pământul strămoșesc, și îndată ce în tot cuprinsul lui circulă una și aceeași limbă, nici o putere omenească nu-l mai poate dezrădăcina de pe fața pământului.

Primejdia cea mare în vremurile noastre e deci alta: ca nu cumva un neam să fie împărțit sub stăpâniri deosebite, care i-ar împiedica dezvoltarea limbii naționale. Căci în ziua când se pierde limba, neamul acela, rupt în bucăți, e ca și mistuit de vecini. Spre deosebire de părinții noștri, care au putut trăi în adăpostul munților și pădurilor, fără să se amestece cu străinii, azi, circulația mărfurilor și a oamenilor, repede poate amesteca un neam mic, încât să nu se mai aleagă nimic din el.

Din aceste puține fapte și idei, este însă o concluzie de mare interes pentru educatorii unui neam.

Cel din urmă soldat și cea din urmă nădejde a unui stat în lupta cu alte state e învățătorul, ca păzitor al limbei. Dacă o parte dintr-un neam sau chiar neamul întreg s-ar pomeni într-o zi cu hotarele sale mutate sau șterse, în vremurile noastre poate încă nădăjdui. E destul ca cei care povățuiesc zi cu zi masa poporului, să-și pună înaintea ochilor ca un țel neclintit:

1. ridicarea materială a poporului, ca el să *sporească* în ce privește numărul;
2. *păstrarea limbii* care, ca un cerc de foc, nu lasă pe străini să intre în corpul

neamului și să-i șteargă pecetea caracterului său etnic.

Când condițiile acestea sunt împlinite, viitorul e asigurat, chiar dacă interesele statului ar fi vremelnic șterse. Așadar, nădejdea cea mai de pe urmă a unui popor, când statul ar fi primejduit și dinastia alungată sunt povăzitorii de toate zilele ai poporului. În acest moment pentru Serbia mai de preț decât dinastia Karageorge, Putnic și alți generali biruiți, e preotul, învățătorul și plugarul sârb. Ei sunt cea din urmă cheazășie a viitorului Serbiei.

La aceste elemente trebuie să privim și noi mâine, când vom vedea care români au mai rămas afară din hotarele României.

(extras din *Școala Normală*, revistă a învățământului normal și primar, anul I, nr. 1, ianuarie 1916)

În parcul școlii, directorul VASILE TODICESCU, înconjurat de elevi și profesori, în fața statuii *Fata cu ulciorul*, opera sculptorului V. A. Gheorghiuță

VASILE PETROVANU

Un mare educator, Regele Carol I

*„Caracterele mai mult decât talentele hotărăsc soarta
popoarelor și forța morală numai te poate apăra de învingere și nimicire“
(Regele Carol, Discurs 13 mai 1906)*

Regele Carol n-a fost numai un înțelept cârmuitor politic, nici numai general viteaz și iscusit; n-a scris tratate despre educație, dar cuvântările sale sunt pline de sfaturi educative, iar viața sa întreagă a fost o pildă. Cu ochiul său de observator fin, el a reușit să cunoască bine poporul ce-i fusese încredințat spre conducere și să vadă că, dacă românului nu-i lipsește inteligența, sufletul său are totuși unele neajunsuri, care provin mai ales din pricina lipsei unei educații îngrijite. Aceasta a făcut pe regele Carol să stăruie, oricând i s-a ivit prilejul, asupra educației.

Ca înțelept cârmuitor de stat, regele Carol a știut că statul are nevoie de cetățeni luminați, care să-și îplinească în conștiință datoriile și să-și exercite cu pricepere drepturile. El a știut, de asemenea, că astfel de cetățeni nu pot fi formați decât de școală și de aceea totdeauna a afirmat cu tărie, că *școala este temelia statului* (Discurs 10 mai 1891). Stăpânit de această convingere a depus o muncă stăruitoare și adesea a dat banul său pentru înflorirea școlii românești. Îndreptându-se cu grijă spre această țintă, chiar din primul an de domnie a înființat Școala Normală Carol I în București - mutată mai pe urmă la Câmpulung - „spre a forma, chiar din țărani, învățătorii satelor, deschizând astfel, celor silitori, calea largă spre a ieși din întunericul neștiinței și a putea ajunge, prin sârguință și studiu, la treptele cele mai înalte ale societății“. (Discurs 10 mai 1891).

Iubind din toată inima școala, se interesează de mersul ei și astfel îl vedem pe el, Prințul, ducându-se mai ales în primii ani de domnie - să împartă cu mâna sa răsplata școlarilor merituoși, cărora le spune în alocuțiunile sale: „veniți să primiți răsplata ce vi se cuvine *din mâinile domnului vostru*, care poartă cea mai vie sollicitudine instrucțiunii voastre morale și intelectuale“. (Cuvântarea la împărțirea premiilor, 29 iunie 1879)

Ce imbold mai puternic la muncă! Ce exemplu mai înălțător de dragoste nețărnută pentru școală!

Dar Regele Carol dorea, nu numai ca școlile românești să devină niște instituții puternice de cultură națională, ci mergea cu gândul mai departe, ținând idealul - mai ales pentru Universități - de a ajunge *un focar de lumină al unei mari părți a Răsăritului* (Discurs 22 octombrie 1889). Școala însă nu are numai menirea de a îmbogăți mintea prin instrucțiune, ci și de a înnobila sufletul și a forma caractere prin educație.

Educația nu este însă o simplă vorbă; ea cere muncă stăruitoare, ea cere muncă pornită din dragoste și cei ce au misiunea să o facă, trebuie să aibă conștiința că chemarea lor este un „apostolat“. Regele Carol era pătruns de convingerea că sarcina de educator este una din cele mai mărețe pe care le dă patria; de aceea spunea El: *care îndeletnicire mai fidelă poate fi decât aceea de a face din copilul de astăzi, bărbatul care mâine va fi chemat să slujească și să înalțe patria?* (Răspuns la felicitările profesorilor, 10 mai 1891).

Credința în Dumnezeu și instrucțiunea serioasă trebuie să fie temeliiile educației, *căci fără instrucțiunile nu se pot înțelege aspirațiuni naționale* (Discurs, 21 mai 1889).

Scopul educației naționale trebuie să fie în primul rând: *formarea caracterelor*. Această idee o găsim foarte des formulată de Regele Carol. Astfel, în Orientul de zi către armată de la 29 octombrie 1903, zice: *munca principală să fie îndreptată spre formarea și dezvoltarea caracterului tânărului român, adică spre formarea și dezvoltarea unei judecări,*

unei voințe și unor apucături, dominate de simțul datoriei și al ordinei iar în discursul adresat profesorilor la 13 mai 1905 spunea: *caracterele mai mult decât talentele hotărâsc soarta popoarelor.*

Educația trebuie să urmărească încă de a ridica sufletește cât mai sus pe omul lipsit de cultură și tot ea trebuie să pregătească pe conducătorii țării, făcându-i oameni pricepuți, serioși și cumpăniți. Iată ce spune Regele Carol în această privință: *Conștiința națională, redeșteptată prin luptele vitejești ale armatei, așteaptă conducători înțelepți și cumpăniți. Ieri, datoria către țară era deslușită: recâștigarea independenței. Astăzi, condițiile vieții noastre sociale s-au lărgit și înmulțit și țara are trebuință de puteri noi, spre a asigura mersul neîntrerupt al dezvoltării noastre naționale.* (Discurs la inaugurarea palatului Universității din Iași, 21 octombrie 1897).

Iată o înaltă gândire, în care apare șeful de stat, care formulează unul din scopurile educației naționale. El nu ne cere să formăm oameni pentru „umanitate“, ci români, care să știe a prețui și a servi țara lor. Regele Carol ne cere să formăm cetățeni buni, crescuți în respectul legilor și instituțiilor ce țara, în deplina sa libertate și le-a dat. (Discurs 22 octombrie 1889)

Nu numai băieții, dar și fetele trebuie să primească o instrucție și educație îngrijită pentru că femeia are același drept ca și bărbatul de a se instrui“, pentru că ea va fi mamă și mama este chemată mai întâi a sădi în inimile cele fragede sămânța simțului de datorie și de patriotizm, care mai târziu are să producă cetățeni buni și pentru că ea va fi soție și în această calitate va putea să exercite „o influență mai cultă și mai înblânzitoare asupra soțului în diferite dificultăți și încercări ale vieții. (Cuvântare, 30 iunie 1879)

Instituțiile care au, mai cu seamă, datoria de a face educația generațiilor tinere sunt școala și cazarma. Despre aceasta Regele Carol spune: *În cazărmi, ca și în școli, trebuie ca, pe lângă dobândirea unor cunoștințe pozitive, munca principală să fie îndreptată spre formarea și dezvoltarea caracterului tânărului român.* (ordin de zi, 29 octombrie 1903).

Profesorii și ofițerii sunt prin urmare educatorii și regele Carol nu pierde nici un prilej de a-i îndemna să-și împlinească cu râvnă această nobilă misiune, arătându-le totodată și răspunderea mare, pe care o au. Astfel în discursul adresat profesorilor la 13 mai 1906 spune: *Plină de grea răspundere vă este chemarea, deoarece generațiunea de mâine va fi opera voastră și din sentimentele ce veți sădi în inima tinerimii, prin creșterea ce-i veți da, atârnă tăria morală a generațiilor viitoare.* (Discurs 10 mai 1891).

Dar, la împlinirea acestei misiuni nu se poate ajunge numai prin vorbe, oricât de frumoase ar fi ele, ci mai ales prin exemplu educatorului însuși și aceasta a făcut pe regele Carol să spună profesorilor: *viața domniilor voastre urmează, deci, să fie pildă neîntreruptă și, ca un prim exemplu, își oferă propriile sale servicii zicând: într-o asemenea propovăduire mă veți găsi totdeauna alături cu domniile voastre.* (Discurs 10 mai 1891).

Cerând această râvnă profesorilor, nu uită a le arăta sollicitudinea statului și a le pune totodată înainte răsplata ideală, la care trebuie să aspire, spunând: *căutați răsplata ambițiunii voastre în satisfacțiunea intimă de a forma o generațiune virilă și patriotică pentru viitor.* (Discurs 1 iulie 1881).

Convins fiind că ordinea și disciplina sunt principii indispensabile unei societăți bine organizate, Regele Carol le recomandă totdeauna cu căldură; cere însă ca disciplina să nu se întemeieze pe frică, ci pe simpatie, încredere, dreptate și respect. De aceea zice: *Să se excludă dar ideea că severitatea aspră ajunge la adevărata disciplină.* (Ordin de zi, 10 mai 1902).

Și, când necesitatea impune aplicarea pedepselor, acestea trebuie să fie date cu multă băgare de seamă. În această privință spune: *pedeapsa să nu fie răzbunătoare, ci îndreptătoare și adaugă: se va avea totdeauna în vedere caracterul celui care se*

pedepsește și împrejurările care au dat naștere greșelii. (Ordin de zi, 10 mai 1902). Regele Carol s-a interesat și de metoda de predare, știind că ea prezintă o mare importanță pentru bunul mers al învățământului și văzând că mulți dascăli se adresau mai cu seamă memoriei școlarilor, a cerut întrebuintarea metodei active, spre a pune la lucru și celelalte facultăți ale elevului, căci toate trebuie dezvoltate în chip armonic.

Părerile sale asupra metodei le găsim exprimate într-o cuvântare, rostită la împărțirea premiilor în 1 iulie 1881. Acolo spune următoarele: *Sunt convins că prin o schimbare de metodă, adică deșteptând puterea intelectuală și mai ales facultatea de a judeca a școlarilor, se poate obține un însemnat rezultat, fiindcă prin exercițiul numai al memoriei se slăbesc celelalte facultăți, care se cere să fie dezvoltate în mod armonic și se uită mai târziu în parte ce s-a învățat cu multă osteneală. Învățătura astfel îndreptată va deveni mai plăcută pentru profesori și mai variată pentru școlari; ea va fi o rațiune științifică și va ascuți mintea fiecăruia.*

Dacă sfaturile privitoare la educație, pe care le dă regele Carol în toate ocaziile potrivite, ne arată sistemul teoretic al pedagogiei sale, apoi viața acestui mare educator constituie o confirmare stăruitoare a acestor principii. Căci, Regele Carol, ca un desăvârșit educator a știut că mai presus de sfat stă pilda și aceasta l-a făcut ca el însuși să fie exemplu pentru întregul popor [...].

Când vede apoi că mulți români din așa zisa pătură cultă încep să se înstrăineze de limba românească, tot El vine să dea exemplul întoarcerii la graiul strămoșesc, alcătuiind cuvântările sale în acel grai simplu, dar frumos și plin de înțeles, al cronicarilor. Astfel ne-a arătat cât de mult prețuiește El ceea ce nu știau să prețuiască mulți dintre noi.

Iar când vin timpuri grele pentru țară, când nevoile statului impun tuturor sacrificii materiale, tot Regele Carol este cel dintâi care dă pilda cea bună. Cât de înălțător și plin de învățăminte este gestul său din 1901, când țara trecea prin cunoscuta criză financiară! Atunci a adresat primului ministru scrisoarea, în care spunea: *În fața greutăților financiare actuale care impun jertfe tuturor spre a se ajunge cât de curând la restabilirea creditului nostru pe temelie sănătoasă, privesc ca o datorie de a ușura și El sarcinile statului. Doresc, dar, cu toate reducerile ce se vor aplica în viitor acelora care slujesc statului, să fie de asemenea aplicate și listei civile.*

Tot așa, când a văzut că mulți români, sub farmecul unor forme străine de pretinsă civilizație, au dat uitării credința în Dumnezeu și datinile vechi, deși ele făcuse tăria neamului nostru în trecut, regele Carol ține, ca prin exemplu său, să ne întoarcă la calea cea bună. „NIMIC FĂRĂ DUMNEZEU“, iată deviza sa; și, pătruns de credință adâncă a mers înainte fără șovăire, cum spune atât de frumos în testamentul său: *Am pășit fără șovăire înainte, pe calea dreaptă, având nemărginită încredere în Dumnezeu.*

Iar spre a vedea cum a înțeles El să ne învețe a păstra cu sfințenie datinile cele vechi, să ascultăm cuvintele pe care le-a spus la 24 Ianuarie 1909: *După vechile datini, Domnitorii chemau împrejurul lor, atât în vremurile de grele încercări cât și în zilele de sărbătoare, pe fruntașii Țării în mare sfat. Credincios acestei tradiții, am dori să sărbătorim astăzi al 50-lea an aniversar al Unirii în mijlocul bărbaților de stat care au conlucrat cu mine la ridicarea și întărirea României[...].*

Astfel, în mormântul de la Curtea de Argeș, atât de scump românilor, se odihnește nu numai un Rege Mare, înțelept cărmuitor în timp de pace și viteaz general în timp de război, ci și cel care a căutat să dea, prin sfat și prin pildă, o îndrumare sănătoasă sufletelor.

Acolo este MARELE EDUCATOR al Românilor.

(extras din Școala Normală, revistă a învățământului normal și primar,
anul I, nr. 1, ianuarie 1916)

profesori ai Școlii Normale în 1908

profesori ai Școlii Normale în 1916

ȘTEFAN BÂRSĂNESCU

*Din perioada profesoratului meu la
Școala Normală „Vasile Lupu” din Iași, 1921-1923*

La 15 septembrie 1921, am început a funcționa ca profesor de pedagogie la Școala Normală „Vasile Lupu” din Iași, situată pe dealul Copoului, după ce în ianuarie al aceluiași an îmi luasem licența în filosofie, iar în mai terminasem examenul de capacitate în științele pedagogice.

Această numire îmi umplea sufletul de bucurie, pe de o parte, pentru că puteam funcționa într-un mare oraș de cultură, cu universitate și biblioteci bine înzestrate, iar pe de altă parte, pentru că succedam la o catedră la care predaseră un Titu Maiorescu și un Constantin Meissner, străluciți pedagogi și mari oameni de cultură.

Odată numit, mi-am făcut un prim program de viață de profesor, în care prevedeam trei principii de conduită:

- să nu lipsesc de la cursuri nici o zi și nici o oră;
- să vin la școală totdeauna pregătit temeinic, pentru a preda cu precizie și cu căldură materia fiecărei lecții;
- și să-mi constituie o bibliotecă personală cu cele mai bune opere de pedagogie și filosofie, pentru informarea mea la zi și totodată să mă abonez la cel puțin o revistă românească și la una similară de limbă germană sau franceză, în același scop.

Încă de la primele contacte cu conducerea școlii, cu cadrele didactice și cu elevii din ultimele trei clase, la care predam pedagogia și istoria pedagogiei, didactica, psihologia și logica, m-am simțit perfect integrat în viața acestei instituții, încercând un sentiment de atașament pentru această mare școală – atașament care n-a slăbit niciodată, chiar după trecerea mea în învățământul superior, la catedra de pedagogie a Universității, la 1 mai 1933.

Abia trecuseră câteva luni de la venirea mea ca profesor și elevii școlii începuseră să mă asalteze cu întrebări referitoare la probleme de filosofie, sociologie și politică, fapt de altfel profund explicabil. După realizarea unității statului național român și după începerea unei mari opere de reconstrucție a țării pentru repararea și înlăturarea distrugerilor provocate de război, se puneau în fața minții adulților, ca și a tinerilor, probleme care reclamau răspunsuri serioase, întemeiate pe o cunoaștere științifică a problemelor și dezbătute de oameni calificați. Pornind de la această constatare și fiind convins că viitorii învățători au nevoie să fie introduși în problematica zilei prin expuneri sistematice și documentate, am propus conducerii școlii să admită un dublu curs liber de informare filosofică, sociologică și politică a elevilor din ultima clasă, oferindu-mă să țin acest curs cu titlu gratuit. La rândul ei, conducerea școlii, reprezentată prin directorul Vasile Todicescu, un om cu minte aleasă, de asemenea profesor de pedagogie la această școală, a întâmpinat cu înțelegere propunerea, a aprobat-o și a decis înscrierea acestui curs de „Introducere în filosofie” și a altuia „Introducere în sociologie”, fiecare cu câte o oră pe săptămână, chiar în toamna anului 1922-1923, cu precizarea că propunerea va fi înaintată Ministerului Instrucțiunii spre aprobare.

Odată cu deschiderea noului an școlar, am început a ține aceste două cursuri, alături de celelalte care făceau parte din catedra mea.

Notez că cele două cursuri îmi luau foarte mult timp pentru pregătirea lor și mă obligau la o selecție deosebită a ideilor și a temelor pentru ca ele să contribuie la formarea unui învățător bine orientat în problemele de bază ale filosofiei și sociologiei. La rândul lor,

elevii urmăreau aceste lecții cu o mare atenție, își luau notițe, le studiau cu mult interes și prin toate acestea mă obligau să acord lecțiilor respective o grijă cu totul deosebită.

Dar, tocmai când începuse să se observe rezultatul muncii, au sosit la școală trei inspectori generali – Lupu Antonescu, Ion Mitru și I. Longinescu – și, din primul moment al intrării în cancelaria școlii, m-au abordat cu întrebarea formulată în termeni aspri: ce sens au aceste două cursuri pe care le-ai introdus în programa școlii? Surprins și emoționat, mai ales de tonul cu care îmi fusese pusă întrebarea, mi-am revenit rapid răspunzând cu precizie: am propus ținerea acestor cursuri pentru a le da un singur sens: *umul pedagogic*. Când problemele și noțiunile de care este vorba în aceste cursuri se pun și se discută azi în mod viu în toate cercurile și când idealul lucru este ca învățătorii să le cunoască în mod just, am găsit că școala este datoră să-i ajute prin astfel de cursuri, ținute de persoane calificate în rezolvarea problemelor de filosofie și etică, de sociologie și politică. Acest răspuns rostit cu fermitate a fost încheiat cu întrebarea prof. Longinescu dacă azi am un asemenea curs, pentru ca, după răspunsul dat afirmativ, să pornim cu toții la clasă și să țin lecția de sociologie cu tema „Condițiile de dezvoltare a unei societăți: condiția cosmogeografică, biologică, psihologică și istorică”.

Lecția și-a făcut efectul ei, cei trei inspectori adoptând acum o atitudine calmă și binevoitoare. Mai departe, ei înșiși au ridicat probleme pe care le consideram necesare de tratat în fața elevilor. I-am invitat apoi la o lecție de istorie a pedagogiei unde tratam despre viața și opera lui I.A. Comenius. O asemenea temă – o știe orice pedagog – reprezintă unul din acele subiecte mari, când profesorul înfățișează, cuprins de admirație, viața pedagogului și realizările lui, peregrinările acestuia și operele lui, care au constituit pentru veacurile următoare o imensă fâșie de lumină și de căldură spirituală. Când am terminat lecția, care fusese precedată de o succintă și sistematică ascultare, profesori, elevi și inspectori-asistenți păreau stăpâniți de marea figura a lui Comenius.

Au urmat atunci vorbe deosebit de amabile din partea celor trei inspectori, care m-au bătut pe umeri afectuos, părințește, făcându-mi invitația să întocmesc repede programul acestor cursuri, pentru a cere Ministerului desfășurarea lui, cu titlu experimental, în vederea introducerii lui în toate școlile normale.

În vara anului 1923, după ce mă căsătorisem, am plecat în Germania pentru a urma cursuri de doctorat la Universitatea din Berlin, dar din nefericire nu am putut rămâne atunci acolo decât până în noiembrie, întrucât, între timp, profesorul V. Todicescu, de la a doua catedră de pedagogie, se îmbolnăvisese, fapt care cerea prezența la școală a celui alt profesor. Dar, abia sosit și integrat în muncă, Consiliul profesoral mi-a promis în unanimitate să întocmesc un raport amplu, cerut de Ministerul Instrucțiunii, asupra Proiectului de lege a învățământului primar și normal, devenit lege în 1924. Măgulit de atenția lor și mulțumindu-le pentru această onoare, îi rugai să-mi dea concursul spre a rezolva unele eventuale probleme ridicate de proiectul în discuție, la rândul lor, cadrele didactice ale școlii, care numărau multe elemente de prestigiu, mi-au stat la dispoziție, după caz, cu informațiile necesare, așa că după o muncă de zece zile, s-a ținut a doua conferință pentru lectura raportului meu. Începând lectura acestei lucrări de circa 30 de pagini, eram emoționat și îngrijorat de impresia pe care o puteam face asupra colegilor mei, toți fiind oameni mai în vârstă, profesori distinși și cu o bogată experiență didactică. Când am terminat cititul, s-a făcut un moment de tăcere, după care directorul invită conferința să discute raportul și să facă eventuale propuneri. Imediat s-a ridicat prof. Vasile Petrovanu, unul din cei mai instruiți dascăli ai școlii și fost director general în minister pentru învățământul primar și normal-primar, spre a declara: „Am urmărit cu mare atenție lectura raportului, am încercat o plăcere deosebită pe care analiza problemelor mi-o făcea la fiecare clipă, încât n-ar fi nevoie de nici o schimbare.” Prompt, intervine, apoi, în discuție prof.

Radu Manoliu, un dascăl de elită, dotat cu o minte ageră și apreciat pentru spiritul său critic. Intervenția sa a fost scurtă, declarând că este de acord cu toate observațiile din raport asupra proiectului de lege și că nici o virgulă nu este de schimbat. Toată conferința a aderat la această apreciere – fapt care constituia pentru mine o indicație că sunt bine primit în familia de profesori ai Școlii Normale „Vasile Lupu” (dintre care erau șefi de promoție de capacitate), dar totodată și obligația de a evolua în viitor pe aceeași linie a bunelor aprecieri.

Rând pe rând, anii au trecut, până când în luna august 1926, un eveniment nou interveni în viața mea, cu repercusiuni importante asupra școlii din dealul Copoului: numirea mea ca director al acestei instituții.

Această numire mai mult m-a îngrijorat decât m-a bucurat. Când directorul general al învățământului primar și normal-primar mi-a adus la cunoștință această hotărâre, am răspuns ferm că sunt încă tânăr, că o conducere a școlii reclamă un cadru didactic cu mai multă experiență, dar argumentelor mele li s-a opus replica scurtă și precisă că hotărârea a luat-o însuși ministerul de resort. A urmat apoi prezentarea mea la minister, audiența mea la prof. I. Petrovici, ministrul Instrucțiunii și fostul meu profesor de la Universitate, căruia îi prezentasem aceleași explicații. Ministrul, care m-a primit cu o privire plină de simpatie, mi-a răspuns liniștit: te-am ales pentru că ești profesor de pedagogie, cu titlul academic de doctor în filozofie (îl obținusem la Iași 1925), ai început a publica lucrări scrise în specialitate și apoi, în chestia vârstei, cunoști adevărul că „La valeur n'attend pas le nombre des années”.

Reîntors în Iași, unde de două-trei zile sosise la școală numirea mea ca director, am procedat imediat la convocarea conferinței profesionale pentru a le aduce la cunoștință noua schimbare și a le explica sentimentele mele de jenă că mi se încredințează un post atât de însemnat, pentru care mulți alții dintre profesorii școlii ar fi fost poate mai bine indicați, spre a continua apoi cu declarația că am primit această direcție convins că întregul corp didactic mă va ajuta la îndeplinirea unui program de conducere a școlii în lumina imperativelor pedagogice și social-politice ale acelei vremi. Apoi am prezentat planul de conducere a școlii.

La rândul lor, profesorii școlii, care se așteptau la o schimbare a conducerii, au întâmpinat cu interes și cu căldură expunerea programului meu de director, pentru ca, atunci când eu încheiam această lucrare, prof. V. Petrovanu să se ridice pentru a lua cuvântul și a-mi spune răspicat: „În numele tuturor colegilor mei salutăm cu căldura numirea dumneavoastră ca director al școlii noastre și apreciem programul expus. Iar dacă veți fi consultativ ca și până acum, noi toți vă vom da întregul nostru sprijin”. Și lucrurile așa s-au petrecut: de-a lungul celor doi ani cât am funcționat ca director al acestei școli, întregul corp didactic mi-a dat un mare ajutor și m-a secondat în mod sincer și devotat în această operă întreprinsă.

Primului moment din activitatea mea ca director la această școală i-a urmat al doilea de o importanță similară: acela de deschidere a cursurilor în noul an școlar 1926-1927, când solemnitatea începerii cursurilor a fost precedată de o adevărată serbare, cu participarea unui număr mare de personalități, în frunte cu Titus Patriciu, director general al învățământului, care reprezenta pe ministrul Instrucțiunii Traian Bratu, rectorul Universității, cu Ion Simionescu, membru al Academiei Române și, mai târziu, președintele ei, iar în 1926 președintele Comitetului școlar al Școlii Normale, C. Meissner, fost ministru și profesor pensionar al Școlii Normale „Vasile Lupu” și evident, cei 480 de elevi ai școlii, rânduindu-i într-un frumos careu.

Folosindu-mă de un astfel de moment festiv, am ținut atunci, în fața acestei selecte adunări, o cuvântare-program din care spicuiesc acum câteva din tezele prezentate.

„Sunt preocupat, mai întâi, să asigur acestei școli nu un caracter modest de școală

normală de județ, ci pe acela de școală a întregii țări, fapt care m-a determinat să întemeiez în acest an o clasa specială pentru primirea celor mai buni absolvenți ai școlii primare, aleși și trimiși de învățătorii din satele de peste Prut. Am primit apoi, ca elevi, copii români din Macedonia și Albania, din Timocul bulgăresc și sârbesc pentru a le asigura aici pregătirea de învățători.

În opera de instrucție și educație socotim că noi, profesorii, care până la Războiul de întregire națională eram orientați de idealul de învățător de *tip iluminist*, să fim preocupați de *realizarea unui învățător nou, ca om de cultură*, care, după realizarea unității culturale, făcând să dispară acele diferențe sufletești, pe care o istorie întreagă le-a impus fraților noștri din Transilvania, Bucovina și Basarabia.

Asociată cu această idee, am adăugat teza că a venit timpul ca învățătorului, care-și axa activitatea pe munca din școală, să-i substituim care să asocieze activitatea didactic-educativă din școală cu alta de culturalizare a maselor, așa cum ceruse marele ministru Haret. Prin această idee noi ne exprimam totodată aderarea netă la pedagogia culturii pe care o promovăm și azi.

Luând în considerare, apoi, cerințele epocii și ale nevoilor societății românești, să facem din procesul instructiv-educativ al elevilor o activitate de pregătire legată de realitatea românească, de nevoile practice, economice, sociale și culturale ale poporului român și să luptăm pentru pregătirea unui învățător animat de dorința de a contribui la ridicarea economică și culturală întregului nostru popor. În acest sens, am orientat o mare parte din activitatea didactică în spiritul realist-practic; astfel: la *lucru manual*, am dispus să se facă, în loc de bile și fuse pentru cultura normală a elevilor, obiecte de uz casnic (mese, scaune, birouri, cuiere), iar în ultimele clase fiecare elev să fie pus să-și confecționeze material didactic pentru ilustrarea lecțiilor sale de geografie, geometrie și fizică, etc.; la *științele naturale* să asocieze lecțiile de zoologie cu lucrări practice de împăiere a păsărilor, confecționare de insectare, ierbare etc.; la *practica agricolă* să se procedeze la o pregătire a elevilor pentru întocmirea de sere, altoire de pomi și de trandafiri, grădinărit, lucrări de apicultură și de sericultură etc.; la *muzică*: să se cunoască bucăți muzicale de pe întreg teritoriul românesc; toate acestea urmărind să pregătim un învățător nou, integrat în viața reală a statului și poporului român.

La rândul lui, fiecare profesor din școala noastră să se prezinte nu numai ca unul care predă materiile de studiu în vederea asimilării lor de către elevi, ci și ca un *profesor educator*, care să realizeze pe plan psihologic exercitarea și dezvoltarea funcțiilor psihice ale elevilor; pe plan axiologic, să promoveze la elevi un atașament viu pentru valorile spirituale (pentru adevăr și bine, pentru frumos, pentru ordine, pentru muncă, pentru disciplină și tot ce poate fi folositor omului și societății lui) și, în fine, pe plan social, urmărind nu numai educarea individului, ci și ridicarea masei de școlari și a întregii populații – sat, comună – tinzând spre o pedagogizare a societății românești.

În acest scop, am subliniat ideea că țara are azi nevoie de un învățător caracterizat printr-o ținută plină de umanitate, centrată pe ideea de a propulsa forțele fizice și psihice ale elevilor și de a lega învățătura de carte pentru libertate națională, pentru unitatea și independența statului român.

Cei doi ani de conducere a școlii au reprezentat în viața mea de profesor și de director ani de muncă și de realizări pe variate planuri.

Pe plan *intern*, am urmărit o organizare a vieții școlarilor potrivit regulamentului în funcțiune, în vederea desfășurării activității elevilor cu o ordine desăvârșită: scularea elevilor la ora 5; închiderea toaletelor la ora 5,30; un marș de înviorare între 5,30 și 5,45 susținut de fanfara școlii; ore de repetitor până la 7,30; gustarea de dimineață între 7,30 și 7,50. Apoi ore de curs 8-12,45 cu o gustare în pauza de la ora 10; masa de prânz între

12,45-13,30, ore de curs (după caz) și de repetitor până la ora 17,00; pauză între 17-18, masa de seară între 18 și 19, după ce la ora 16 elevii primiseră o gustare în pauză; ore de repetitor în clasă sau în repetitorul din parc, în aer liber, până la ora 21. De la orele 21 plecarea la dormitoare.

Pentru a asigura o dezvoltare normală elevilor, am reorganizat masa școlarilor și nu ne-a scăpat din vedere nici asigurarea căldurii necesare în școală.

Acestor activități li s-au adăugat altele: angajarea de pedagogi pe specialități, care să ajute și să îndrume pe elevi la pregătirea lecțiilor lor. Organizarea și funcționarea cinematografului școlar; organizarea parcului sportiv și a repetitorului de vară; organizarea de serbări școlare în interiorul școlii; invitarea unor personalități de cultură spre a da elevilor ocazia să le cunoască și să le asculte; învoirea elevilor la teatru și la conferințe ținute în aula Universității.

Acestora li s-au adăugat apoi noi activități. Astfel, cunoscând valoarea instructiv-educativă a istoriei unei astfel de școli, conferința profesorală a hotărât elaborarea istoriei Școlii Normale „Vasile Lupu”, încredințând această lucrare lui Vasile Petrovanu, eminent profesor de istorie. Apoi, apreciind importanța unui anuar școlar, s-a hotărât tipărirea lui, ca oglindă a activității instituției și ca volum de lucrări elaborate de profesori, realizându-se astfel tradiția inaugurată de Titu Maiorescu, care a publicat primul anuar al acestei școli.

Prețuindu-se importanța excursiilor, a coloniilor, a taberelor școlare, s-a hotărât ca finele fiecărui an școlar să fie urmat de excursii școlare la munte și la mare.

În fine, doritori să pregătim pe elevi pentru viața culturală, s-a decis ca școala să participe cu elevii săi la organizarea de sezători culturale la sate. Toate aceste hotărâri au fost realizate cu perseverența cadrelor didactice ale școlii, dându-ne un concurs deosebit.

După doi ani de muncă dărză și fără întrerupere, părăsind direcția școlii, am plecat în Germania, în vederea aprofundării pregătirii mele de pedagog, urmând cursuri speciale de pedagogie, psihologie și sociologie pedagogică la Institutul central de educație și învățământ din Berlin, cunoscând astfel de aproape gândirea unor mari pedagogi germani ca: Eduard Spranger, Herman Hohl, Artur Liebert, Alfred Vierkandt etc. și obținând la sfârșit o diplomă.

Pe când mă găseam la aceste studii, colegii de la Școala Normală „Vasile Lupu” mi-au adresat invitația de a mă reîntoarce și a relua conducerea școlii – invitație la care nu am putut răspunde afirmativ, întrucât urmăream să cunosc temeinic marile direcții de gândire și de acțiune pedagogică din centrul și vestul Europei. Precizez că în acest scop, tot atunci și ulterior, am vizitat Centrul pedagogic de la Jena pentru a cunoaște „Planul Jena de învățământ”, apoi școlile de München orientate de teoria „Școlii muncii” a lui Kirschensteiner, școlile montessoriene din Berlin, apoi școlile superioare țărănești din Hilleröd și Eurseneul din Danemarca etc.

Reîntors în țară, activității mele didactice dintre anii 1921-1926 și celei didactice și de director 1926-1928 îi adăugai acum o nouă formă de activitate: aceea de conferențiar de pedagogie, care merge din oraș în oraș, în fiecare duminică, pentru a răspândi ideile pedagogice noi și astfel am ținut zeci și sute de conferințe pentru cadrele didactice, începând cu cele din Iași și continuând cu cele din localitățile: Botoșani, Fălticeni, Vaslui, Soroca, Bălți, Chișinău, Tighina, Hotin, Tg. Lipcani, Suceava, Rădăuți, apoi la Bacău, P. Neamț, Buzău și mai târziu la București, Chuj etc.

Nu voi putea uita niciodată bucuria cu care mă întâmpinau învățătorii și profesorii acestor locuri și mai ales satisfacția foștilor mei elevi care, ca învățători mă întâmpinau cu dragoste și apoi relatau cu un viu interes-activitatea lor din satele și orașele în care funcționau. Nici unul dintre ei nu uita să-mi spună că ei poartă în suflet amintirea frumoșilor ani de învățătură petrecuți la Școala Normală „Vasile Lupu” și nu pierdeau

ocazia de a-mi spune că în școlile lor ei semănau în suflete toată învățătura dăruită de profesorii vestitei școli.

În 1931, a intervenit în viața mea și a Școlii Normale „Vasile Lupu” un moment mai deosebit: ținerea unui examen pentru obținerea gradului al II-lea al învățătorilor, prezidat de Petre Andrei - profesor universitar. Cu ocazia aceasta, Petre Andrei - marele profesor și valoros om de știință - făcu remarca următoare: ”învățătorii care răspund bine au cu ei un curs de pedagogie, iar cei mai mulți dintre cei ce răspundeau mediocru sau slab nu au cu ei un astfel de curs”. Făcând această constatare și aflând că primii erau foștii mei elevi, iar cursul reprezenta notițele de la cursul meu de pedagogie și didactică - litografiate - mi-a adresat cererea „să tipărești imediat cursul dumitale de pedagogie”... Intervenția sa apărea pentru mine ca un ordin și i-am dat urmarea necesară.

Totul s-a desfășurat într-un tempo rapid, ministrul Instrucțiunii dând ordinul de aprobare pentru publicarea cursului, așa încât în toamna anului 1932, lucrarea apare în librării, înregistrând un mare succes de editură. La rândul ei, Editura mi-a adresat cererea să elaborez împreună cu un colectiv toate manualele de curs primar, precum și pe cele de pedagogie, sociologie și psihologie pentru școlile normale și licee.

Astfel, rând pe rând, după „Pedagogie”, am publicat în 1935, „Didactica”, iar în 1938 „Psihologia”, în colaborare cu N. Rolea.

La rândul său, profesorul P. Andrei redactează „Sociologia”, ca manual de liceu, în colaborare cu V. Harea care la rândul său publică *Datoriile învățătorilor*, iar Ilie Popescu Teiușan: *Istoria pedagogiei*. Pe lângă acestea, am elaborat toate manualele de școală primară în colaborare cu mai mulți învățători precum și cu scriitoarea Otilia Cazimir, cu observarea că pentru partea literară din cărțile de citire am fost ajutați și de poetul plin de talent, G. Topârceanu.

Elaborarea acestor manuale a fost la vremea aceea o nouă față a activității mele de profesor la Școala Normală „Vasile Lupu” și sunt convins că această însemnată realizare o dătoresc în mare parte experienței de pedagog, practică la această școală, precum și stimulentele și încurajările primite de la colegii mei de profesorat și ale multor sute de învățători care-mi fuseseră elevi. Nu este de aceea întâmplător că atașamentul meu față de această școală a rămas un atașament profund și viu, pe care îl trăiesc din plin și astăzi.

În luna aprilie 1933, Consiliul profesoral al Facultății de litere și filozofie din Iași mi-a făcut recomandarea pentru ocuparea catedrei de pedagogie de la Universitatea ieșeană, pentru că, la rândul său, ministrul Instrucțiunii să aprobe propunerea și să facă numirea mea ca profesor de pedagogie la această Universitate, pe data de 1 mai a aceluiași an.

La noul loc de muncă, eu duceam cu mine, pe lângă o cultură pedagogică, psihologică, sociologică și filosofică adunată prin străduință personală, o bogată experiență și o temeinică cunoaștere a școlii noastre, obținută cu deosebire în Școala Normală „Vasile Lupu” și la care deseori am făcut apel în anii mei de profesorat universitar.

Cu numirea în învățământul superior, legăturile mele cu Școala Normală ”Vasile Lupu” au continuat mai departe, îndeosebi în calitate de membru al Comitetului școlar și apoi aceea de președinte al acestui comitet. Totodată am luptat permanent pentru ca absolvenții Școlii Normale să obțină, la rândul lor, dreptul la învățământul superior, care a găsit o primă rezolvare în 1939, când ministrul Instrucțiunii, Armand Călinescu, m-a însărcinat să elaborez proiectul de lege pentru întemeierea secției B a Școlii Normale Superioare din țară, secție care reprezenta admiterea învățătorilor pe bază de concurs în învățământul superior.

Luând în considerare toate acestea, mă simt obligat să prezint și unele amintiri asociate de colegii mei de profesorat, de școală de aplicație și de comitetul școlar al Instituției vasilieni.

În epoca în care am funcționat ca profesor și, apoi, director al Școlii Normale, am colaborat cu un număr însemnat de profesori, care se remarcă prin calități deosebite. Astfel, *Vasile Todicescu*, primul director al școlii sub care am funcționat, era un om de cultură și un pedagog deschis ideilor noi, vorbind elevilor săi de „pedagogia nouă”, de pedagogia experimentală și de psihologia copilului. În ce mă privește, el a întâmpinat cu interes inițiativele mele pe plan de școală și de pedagogie, manifestându-și dorința de a scrie împreună o nouă pedagogie. Din nefericire, boala de care suferea l-a împiedicat să lucreze și să-și realizeze planurile sale științifice.

Raportându-mă acum la profesorii școlii, îmi vin în minte numeroase și valoroase figuri, dintre care citez pe *Vasile Petrovici*, eminent profesor de istorie și autor de manuale didactice, *Mihail Bantaș*, distins profesor de limba franceză și un om de cultură literară deosebită, autor de manuale didactice și colaborator la *Viața Românească*, *Radu Manoliu*, profesor de limba română, autor de studii de istorie literară și valoros colaborator la *Anuarele Școlii Normale „Vasile Lupu”*. De asemenea, trebuie să amintesc pe *Mihai Botez* și *Gh. Setlacec*, eminenți profesori de matematică, pe *Gh. Dornescu*, distins profesor de franceză și de instrucție civică, pe *Gh. Ghibănescu*, membru corespondent al Academiei Române și autorul a numeroase volume de documente istorice și pe *Mihai Costăchescu*, un conștiințios profesor de limba română, dublat de un harnic autor de valoroase și întinse volume de documente referitoare la istoria Moldovei, pentru care a fost răsplătit cu alegerea sa ca membru corespondent al Academiei Române. Aceștia li se alătură în memoria mea figurile unor remarcabili profesori ca dr. *D. Cădere*, distins profesor de științe fizico-chimice și membru corespondent al Academiei Române, dr. *Ilie Matei*, bun metodist în predarea științelor fizico-chimice, *Iulian Rick*, remarcabil elev al lui S. Mehedinți, profesor de geografie și autor de studii de geografie regională, dr. *V. Lungu*, profesor de istorie și autor de studii de istoria românilor, *Gh. Florea*, profesor de științe naturale, *Sterie Diamandi*, profesor de pedagogie și un remarcabil conferențiar, care în expunerile lui, ținea să scoată în evidență viața și trecutul de luptă al românilor, dr. *Gh. Comicescu*, profesor de pedagogie, fost director al școlii și autorul unor prețioase studii de psihologie și pedagogie, *N.D. Cojocaru*, profesor de științele agricole și directorul fermei și un devotat al instituției. Nu în ultimul rând, trebuie amintiți apoi, *C.I. Băciu*, eminent profesor de muzică și autor al mai multor valoroase bucăți muzicale, *Mihai Barbu*, de asemenea eminent profesor de vioară, profesor *D. Crudu* și *D. Băncescu*, distinși profesori de caligrafie și desen și *Corneliu Gheorghiu*, activ profesor de educație fizică. De asemenea se impun a fi consemnați pentru direcția nouă pe care au dat-o lucrului manual profesorii *I. Andrean* și *Adrian Siller*.

De reținut ca profesorii Școlii Normale constituiau trei grupe sub raportul vârstei: câțiva, în frunte cu *Gh. Ghibănescu*, reprezentau grupul celor în vârstă, care se remarcă prin tonul lor sfătos și prin dorința de a împărtăși experiența lor cadrelor mai tinere; venea apoi grupul profesorilor de vârstă mijlocie, reprezentând forța didactică principală și reprezentativă a școlii și, în fine, grupul profesorilor tineri, care aduceau o notă de avânt și de inițiativă. O astfel de compoziție a corpului didactic, ce îmbina experiența adulților cu avântul tinerilor, a contribuit mult la progresul realizărilor acestei școli, prin care ea a dobândit un prestigiu deosebit.

Amintiri plăcute și interesante am păstrat și despre Școala de Aplicație și învățătorii ei, care ne-au ajutat în mod deosebit în desfășurarea practicii pedagogice. Cu titlu ilustrativ cităm pe *C. Șoltuz*, un distins metodist și autor al lucrării „Jocuri școlare”, *Gh. Polcovnicu*, de asemenea un bun metodist și un valoros colaborator la elaborarea de manuale didactice în același timp, un harnic redactor la „Vremea școlii”, *Vasile Nistor*, priceput metodist, cu deosebire în domeniul matematicii, autor al unor bune manuale de

aritmetică, director și colaborator la revista „Vremea școlii” și inspector general al învățământului, *Titus Minea* și *V. Goraș*, colaboratori activi la conducerea practicii pedagogice a elevilor și autori de prețioase studii de pedagogie și istoria pedagogiei, apoi inspectori ai învățământului primar.

Nu putem trece cu vederea pe *Vasile Tătaru*, care, după ce a fost un eminent elev al Școlii Normale și apoi un învățător foarte capabil la Școala de Aplicație și inspector al învățământului, a murit ca un erou la Dalnic, în timpul celui de-al doilea război mondial. Acestuia i s-au adăugat apoi alți învățători, remarcabili metodiști ca *Gh. Chirițescu*, *N. Neagu* etc.

În viața Școlii Normale „Vasile Lupu” un rol important a împlinit, în această perioadă, comitetul școlar, care a avut o contribuție efectivă în toate marile inițiative și în întreaga organizare a școlii. Menționăm că, un timp, președinte al comitetului școlar a fost *C. Meissner*, pensionar, dar fost ilustru profesor de pedagogie, ministru și președinte al Senatului țării și autor de studii de pedagogie. Lui i-a succedat *Ion Simionescu*, profesor universitar, membru al Academiei Române și președinte al acestui înalt for de cultură, autor al unei întinse opere științifice. *I. Simionescu* s-a remarcat printr-un deosebit atașament față de această școală și prin multe inițiative pedagogice, în care, ca director, l-am secondat cu multă căldură. Lui i-a urmat la președinția comitetului școlar *M. Sadoveanu*, care-și făcea timp liber să participe regulat la ședințe, unde aducea totdeauna propuneri practice, în spirit realist. Atunci el a vorbit elevilor despre misiunea învățătorului și despre rolul lor în ridicarea economică și culturală a satelor. Prin trecerea sa la București, în 1938, conducerea comitetului școlar a revenit lui *Ion Simionescu*, profesor universitar, membru al Academiei Române, care, continuând linia urmată de predecesorii săi, a luptat, în plus, pentru drepturile absolvenților la învățământul superior, întocmind în anul 1938 proiectul de decret – lege pentru înființarea secției B din cadrul Școlilor normale superioare ce funcționau la București, Iași și Cluj.

O deosebită plăcere îmi face să amintesc aici și de foștii mei elevi, cu care mă pot mândri. În primul rând țin să menționez pe aceia care au îmbrățișat profesia de învățător de sat și au la activul lor realizări demne de toată lauda. Astfel, au fost: *Vasile Tătaru*, eminent învățător, apoi inspector școlar; *Minea Titus*, învățător și inspector școlar, inițiatorul a două serii de cursuri de vară în orașul Bălți; *Harbore Simion*, învățător și inspector, organizator de cămine culturale și de cursuri cooperatiste; *Hiliță Grigore*, învățător în comuna Hiliță, poet și compozitor; *Lămășanu Vasile*, învățător (Osoi), organizator de coruri populare; *Tonegaru Vasile*, învățător; *Martea Vasile*, învățător, propagandist cultural; *Zamfirescu Dumitru*, învățător în Popricani și *Leahu Nicolae*, învățător în Goruni – Iași; *Cepoiu Gheorghe*, învățător, propagandist cultural și activist în cooperatie la Roman. Alți elevi și-au continuat studiile în diferite facultăți, servind apoi tot în învățământ, ca profesori secundari, cum au fost: *Uglea Vasile*, care a condus mulți ani și revista „Vremea școlii”; *Buga Gheorghe*, profesor de matematică în Iași; *Radu Ion*, învățător cu o deosebită activitate la Vălenii de Munte; *Timofte Constantin*, profesor în Iași; *Tiron Alexandru*, întemeietorul și dirijorul unor societăți corale din Bacău; *Cremene Dumitru*, învățător și inspector școlar în Iași; *Ichim Gheorghe*, învățător, animator cultural; *Marticiuc Petru*, învățător fruntaș.

Unii dintre absolvenții noștri, conștienți de potențialul lor intern, s-au consacrat unor studii mai intense, urcând astfel treptele învățământului superior. Din rândul acestora fac parte: *Jean Livescu*, profesor de limba germană la Universitatea din Iași și apoi la cea din București, ministru adjunct al Învățământului iar azi directorul Bibliotecii Academiei R.S.R.; *Lăudat Ion*, profesor de istoria literaturii romane la Universitatea din Iași, specialist în metodica literaturii române și fost prodecan la Facultatea de filologie; *Cămăruț Mihai*,

pictor, profesor și decan al Facultății de artă plastică la Institutul pedagogic de 3 ani – Iași; Constantin Arvinte, valoros compozitor; de asemenea, V. Ionescu – Pașcani, compozitor.

Desigur, în afară de aceste nume de dascăli, sunt și altele. Țin însă să notez că acei numiți mai sus, cât și ceilalți, toți mi-au lăsat impresia că se prezentau, ca elevi, cu nimic mai prejos decât școlarii de la liceele din Iași, cu singura observare că între orășeni și băieții de la țară existau diferențe, nu în ce privește capacitățile lor intelectuale, ci în ce privește fondul de cunoștințe: orășenii se remarcă prin cunoștințe mai bogate privind relațiile sociale, industria și administrația publică, în timp de băieții de la țară dispuneau de mai multe cunoștințe despre natura, muncile și uneltele agricole.

O altă constatare la care m-a condus profesoratul meu de la Școala Normală „Vasile Lupu” este și aceea că feciorii de țărani, când obțin condiții bune de cultură, se ridică pe verticală până la cea mai înaltă treaptă, fapt ilustrat de cazul unor mari învățați români ca Ioan Simionescu, Petre Bogdan sau Ștefan Zeletin.

Nu putem încheia, fără să adăugăm la datele de mai sus că prin activitatea desfășurată în cadrul acestei școli, ca profesor, ca director și ca membru și președinte al Comitetului școlar am rămas profund atașat – stare sufletească pe care o trăiesc și astăzi, când școala împlinește 125 de ani de existență.

Astăzi, când Liceul Pedagogic din Iași, reprezentând vechea Școala Normală, își sărbătorește împlinirea a 125 de ani de la întemeiere, salutăm cu emoție acest eveniment important din viața sa, ne bucurăm din tot sufletul pentru tot ce a realizat în trecut și înfăptuiește și azi și îi urăm un viitor lung și bogat în opera de educație a viitorilor învățători și succese și mai mari la cererea societății și poporului român.

(extras din *Omagiu*, număr festiv al revistei „Învățătorul” 1855-1980)

MIHAIL SADOVEANU

O pagină de istorie

Acum douăzeci și cinci de ani țara trecea printr-o criză destul de gravă. O criză a unui organism social este o maladie care poate duce la un sfârșit fatal. Atunci era și-n fierbere problema rurală. Faimoasa lege de la 64, pe care lumea obișnuiește a o saluta de câte ori o pomeneste, își dăduse toate roadele. Înainte de împroprietărire, regimul agrar era, după un obicei vechiu, în favoarea muncitorului agricol, în sensul că obștea plugarilor exercita un fel de drept de servitute asupra pământului. Boierul, stăpân al locului, era obligat să cedeze o porțiune de pământ de hrană fiecărei familii noi, în schimbul unei îndatoriri de muncă. Pacea de Adrianopol favorizând exportul și culturile de cereale din principate și deschizând agriculturii perspective – clasa stăpânitoare avea tot interesul să-și asigure stăpânirea desăvârșită a proprietății. Asta s-a făcut prin legea de la 64. Familiile țărănești existente la acea dată au primit porțiuni de pământ după o normă oarecare.

Generațiile următoare au rămas fără dreptul pe care-l avuseseră generațiile vechi atâtea sute de ani după descălecătoare. Guvernanții au cântat minunea și i-au fericit pe plugari. Plugarul a crezut că e bine să se socoată și el fericit, mai cu samă că se proclama odată cu asta și desființarea clăcii. Cum însă proprietatea mare, salvată de invazia generațiilor noi de țărani, avea totuși nevoie de brațele lor spre a fi pusă în valoare, claca veche apare îndată, legiferată dibaciu, sub forma învoielilor agricole. Munca forțată și regimul de camătă perfecționat de arendași, transformă în patruzeci de ani agricultura țării într-o exploatare a muncii țărănești. În patruzeci de ani proprietatea căutată la 64 se morcelează în așa măsură prin moșteniri și diviziuni încât nu mai poate hrăni pe plugari. Sistemul de exploatare a muncii prin avansări bănești se combină cu închirierile de pământ pe muncă și complicațiile lui duc la infernul de mizerie din care plugarul a încercat să iasă printr-un spasm crâncen la 1907.

Lichidarea aceasta tragică de acum un sfert de secol a legii-iluzii de la 64 s-a produs într-un moment când la ministerul școlilor se găsea un om unic - Spiru Haret. Acest iubitor de popor și țară, cunoscător profund al problemei, anunțase, într-o broșură atunci celebră, răscoala țărănimii. Soluțiile preconizate de el au trebuit să fie mai târziu în parte adoptate. În parte, adică necomplet, - de aceea exproprierea așa cum s-a făcut, a adus țării deocamdată suferinți de netăgăduit. Haret tindea la o împroprietărire a plugarilor vrednici, pentru a putea crea din ei în adevăr o forță socială. Și alături de asta credea absolut necesar dezvoltarea unei cooperatii sănatoase. Băncile populare ajunseră, chiar în timpul său, la o putere însemnată și prin ele obștiile cumpărau, deci cucereau proprietățile.

Mișcarea aceasta, care rămâne în istorie însemnată cu numele ministrului, a fost secundată de normalişti. Pentru a îndemna, a sfătui și a provoca un curent puternic, Haret s-a adresat învățătorimii rurale. S-a pornit atunci, cu mare ardoare, muncă și jertfă pentru ridicarea și luminarea populației rurale. Ministrul școlilor era în corespondență personală cu toți învățătorii vrednici, se interesa de lucrarea lor, îi sfătua și-i îndruma. Școlile rurale au fost înmulțite atunci în chip impresionant, s-au creat cursurile de adulți și bibliotecile și au luat mare avânt așa zisele cercuri culturale - adunări populare artistice și instructive la care luau parte, în mijlocul țărănimii, toți reprezentanții statului, ca să secundeze pe învățători. Din aceste adunări au ieșit multe bănci populare și cooperative pentru cumpărări de moșii.

Între învățătorii cei mai destoinici ai aceluia timp, Haret avea în mare cinste mai ales pe cei din județele Neamț și Suceava. Aproape toți aceștia erau ieșiți din Școala Normală „Vasile Lupu”. Cât bine au făcut țării acești modești luptători pentru ideal și pentru binele patriei - nu se va putea măsura niciodată. E destul să spunem că ei au putut canaliza energiile revoluționare înspre o ieșire liniștită. Acești învățători foarte distinși în breasla lor erau foarte harnici în opera socială și erau cei mai asidui partizani ai acelei mișcări culturale a vremii care se leagă de numele revistei *Semănătorul*. Haret, învățătorii și *semănătoriștii*, în fruntea cărora se găsea atunci actualul ministru al școlilor, profesorul N. Iorga, umplu și însuflețesc epoca. România adevărată - adică a sufletului și a conștiinței - pulsa prin ei.

Generațiile nouă care ies acum de la Școala Normală „Vasile Lupu” să-și înalțe inimile către această pildă a trecutului, spre a găsi îndemnul spre datorie.

(extras din *Anuarul Școlii Normale „V. Lupu” Iași*, nr. 5, 1929-1930)

I. SIMIONESCU*

Însemnătatea revistei

Socotesc că înființarea revistei școlilor normale este binevenită. Pe deoparte, fiindcă e de folos ca să se coordoneze, printr-un neîncetat schimb de idei, eforturile didactice, astăzi răzlețe, ale celor ce au greaua sarcină de a pregăti pe învățătorii de mâine, și pe de altă parte, fiindcă școala normală are o mare menire de îndeplinit în stadiul actual al organizării noastre de Stat. Prin urmare, cu cât vor fi mai numeroase mijloace prin care se va putea stăruia asupra rolului învățătorului și asupra spiritului în care urmează să se crească viitoarele generațiuni de luminători ai satelor, cu atât se va contribui mai puternic și mai efectiv la buna rezolvare acestei însemnătate probleme. Nu mă îndoiesc, că revista Dv. va ști să corespundă acestui îndoit scop. Profesoratul nu poate fi o searbădă funcțiune; el este prin natura lui un apostolat. Dar dacă aceasta este adevărat în genere, e și mai adevărat, în ce privește pe învățători, pentru că profesorul își exercită acțiunea într-o sferă în care îl mai ajută și alți factori: ceilalți colegi, familia, întregul mediu social, pe când învățătorul e osândit neajutat mai de nimeni. De cele mai multe ori nu are nici un coleg, sau avea unul, doi, cu cari se poate sfătui; rolul familiei e aproape inexistent, iar mediul social departe de a-i veni în ajutor; de obicei prin manifestările lui, îi îngreunează sarcina pe toate căile. În asemenea condițiuni, dacă învățătorul nu a primit din școală o puternică disciplină morală, dacă n-a fost obișnuit de acolo să privească misiunea lui ca o misiune înaltă, patriotică și frumoasă, dacă sosește la sate nemulțumit de soarta ce-l așteaptă, cu deznădejdea în suflet, fără putere de idealism, atunci degeaba se vor clădi localuri spațioase, degeaba se vor aplica cu strășnicie prescripțiile legii obligativității școlare; cu asemenea elemente nu se va putea împărștia întinericul, în care din nenorocire lăncezește încă populațiunea noastră rurală, și nu se vor forma cetățenii de care România are nevoie pentru a lua printru țările civilizate locul la care aspiră.

Poate dacă am conștiința împăcată, că am făcut în ultimii 50 ani, tot ce ne-a stat în putință pentru răspândirea culturii la sate, ne-ar mai fi îngăduit să discutăm asupra imperioasei necesități de a crește pe învățătorii noștri în acest spirit.

Dar, când știut este de câte lipsuri suferă învățământul rural, cât de mare e numărul neștiutorilor de carte, cât de redus, întristător de redus, e în fiecare an procentul absolvenților cursului primar, nu mai e vreme nici de controverse, nici de amânări. Se impune ca fără întârziere să dăm poporului, ce așteaptă de la noi lumină, învățători care să-i poată da cât mai deplină și mai strălucitoare.

Viitorul țării fiind strâns legat de pregătirea învățătorilor ei stă de azi înainte și în puterea revistei Dv. de a face ca acest viitor să fie mai îngrijitor sau mai fericit.

Vremuri nouă

Aruncând o privire îndărăt asupra dezvoltării învățământului la noi, s-ar putea deosebi două faze principale. Una cam până la mijlocul veacului al XIX-lea și alta până azi. Cea dintâi corespunde dibuirii, a doua unei organizațiuni mai sistematice. La început ceaslovul era enciclopedia, iar „Calul lui Bălan“ și „Sfântul Neculai“ metodele pedagogice. Ici și colo se găsește câte o școală mai răsărită, cu învățarea pe dinafară a lui *mi-ți-i, ni-vi-li*, când unii „dondăneau ca nebunii, alții o duceau numai într-un muget, la unii le umpleau buzele parcă erau cuprinși de pedepsie“. Profesorii, cei cu un ochi în țara orbilor, nu aveau cunoștințe întinse, nu prea știau de Pestalozzi ori Herbert, dar mulți din ei

* În 1916 era prof. univ. la Universitatea din Iași, membru în comitetul școlar și apoi președintele lui.

puneau atâta inimă în predare, încât nu se puteau lesne uita. Drept cărți, traduceri după cărțile streine sau și una și mai des, dictări din manualele cele mai cunoscute de peste hotare.

În faza a doua, învățământul se organizează, școli numeroase se creează; profesorii cu pregătiri speciale, au cunoștințe mai adânci, mai întinse; metodele lor de predare sunt mai sistematice, iar cărțile, nescăpând multe de învinuirea plagiatului ori a compilărilor prea credincioase, ajung la originalitate lăudabilă. Dacă cea dintâi perioadă din evoluția învățământului nostru corespunde dibuirii inerte unui început, a doua perioadă e aceea a prefacerii rezezi; echilibrul stabil nu este încă, ajuns. Prea puțin s-a ținut seamă de ce a fost și prea mult s-a ținut seamă de ce a fost și prea mult s-a ținut seamă de ce a fost și prea mult s-a construit după tipărituri străine. Au mai venit apoi nevoile unei țări mici, deșteptată într-o perioadă de înflorire a țărilor civilizate și năzuința ei de a forța evoluția. Rezultatul fu crearea de școli variate din care multe nu aveau rădăcini, au trăit abia câteva clipe, dispărând fără urme adânci ori înființarea de școli multe de același soi, trebuitoare, dar lipsite de mijloacele corespunzătoare unui trai sănătos. Legi și regulamente fură făurite, programe de studiu alcătuite; unele au durat scurt timp, altele nu au fost cu temeinicie aplicate. Cerințele creșteau zi cu zi, în schimb mijloacele materiale nu puteau să le corespundă, din cauză că în administrația centrală aducea sușuri și scoborășuri, în ce privește importanța dată școlilor. Și astfel la starea de azi, când posedăm tipuri variate de școli, ca și țara cea mai îmbătrânită în cultură, fără să fi ajuns la stabilirea unei impregnări statornice a caracterului etnic în școală.

Căci dacă se poate vorbi despre o universalitate în cultura, luată în sine, nu e mai puțin adevărat că drumul ce duce la această cultură nu poate fi același pentru toate popoarele. Și iarăși dacă universitățile și școlile secundare pot avea o viață identică sau mult apropiată de a instituțiilor similare din străinătate, în școlile normale și ramurile lor — școlile primare — trebuie să se oglindească cât se poate mai limpede caracterul specific al poporului în care trăiesc. Nu s-a ajuns încă de tot la aceasta; pricina trebuie căutată în nevoia de a crea școli cât mai repede și mai multe deodată. N-a fost vreme să ne gândim la ce e potrivit firii și aptitudinii poporului nostru, decât foarte puțin.

Celor două faze schițate, trebuie să le urmeze cât mai curând faza de cernere, de consolidare a materialului adunat. Trebuie păstrat, îngrijit ce se potrivește cu noi; trebuie înlăturat ce s-a importat în grabă și prin experiența de decenii s-a văzut că nu prinde. Abia acum se întrezărește opera de muncă originală a celor care sunt în legătură cu școala română. Până acum a fost grija de ea; de aici încolo vine adevărata lucrare de construire. Pentru aceasta, o bună bucată de vreme, nu e nevoie de reforme. De la aplicarea cu metodă, suflet și știință a legilor, regulamentele și programele existente, atârnă găsirea drumului adevărat pentru școala noastră. Ici și colo, din când în când, e necesară numai câte o retușare, spre a ajunge mai repede la planul desăvârșit al marii opere.

Pentru a se ști ce e bun și ce e rău din materialul existent, se impune o inventariere. Răzlețit s-a făcut ceva în această direcție; metodic însă nimic. Dacă s-ar răsfoi revistele școlare, apărute sporadic, s-ar găsi în ele ceva din caracteristica fazei, în care au ieșit. Ele cuprindeau prea puțin ceea ce era la noi și prea mult dări de seamă, discuții sau reflexiuni asupra tot ce apărea în străinătate. Se descria cum e școala în Germania, ori Finlanda ori chiar în Japonia, luându-se scrierile depărtării drept realitate, dar nu se cunoșteau bunurile și cusururile unei biete școli de cătun din vre-un colț oarecare din țară. E vremea să se înceapă această descriere. Unei reviste cu țel bine stabilit, scoasă de membrii școlilor normale, nu se cuvine să-i lipsească din plan: adunarea datelor existente asupra vieții școlilor primare și normale din țară. Ele posedă o importanță deosebită, căci sunt scânteele ce răspândesc lumina culturii în populație, care are multă nevoie de trezire; ele se adresează

păturii acelea sociale, care păstrează încă aproape neștirbit adevăratul caracter etnic din țară.

Zidurile se înalță tot mai sus, între unitățile etnice din bătrâna și civilizația Europă, când se socotea că sunt gata a se prefăce în ruină. Popoarele își caută scăparea în energia lor proprie, atunci când se credea că lumea este mai apropiată de o înfrățire strânsă. De aceea trebuie scos în relief și cultivat ce e bun în noi, și numai ce e rău trebuie îndreptat după pilda altora, dar în neștirbită legătură cu calitățile noastre. Până atunci însă e nevoie să cunoaștem toate fețele. Aceasta, socot eu, trebuie să fie rostul unei reviste școlare, care se încumetă să apară într-o vreme de grea frământare. Scoasă într-o perioadă de zbucium a întregii lumi, când revistele străine abia pot pătrunde până la noi, Revista „Școala Normală” își fixează și programul ei de activitate, susținându-se prin materialul ce-l va găsi în țară, fără a spera mare lucru de la contribuția împrumuturilor din revistelor străine. E atât de mult de observat, sistematizat și îndreptat la noi, încât paginile ei nu vor putea cuprinde tot ce i se va trimite. Urmând această cale, cei ce vor conduce-o, vor deschide faza cea nouă a învățământului, care se va caracteriza prin adaptarea reală a școlii la nevoile poporului nostru. Școala e un mijloc; sănătatea trupească și sufletească a unităților ce constituie neamul, e scopul final. În această direcție trebuie condusă școala română.

(extras din *Școala Normală, revistă a învățământului normal și primar*,
anul I, nr. 1, ianuarie 1916)

N. A. BOGDAN*

Școala de învățătoare „Mihail Sturza”

Regulamentul Organic prevăzând înființarea de școli atât pentru băieți cât și pentru fete, Mihail Sturza – Vodă dispuse, îndată ce se sui pe tron, să instaleze, între alte școli, și una de fete, într-o casă a Mănăstirii Sf. Ilie, sub privegherea mai multor maici.

La 3 octombrie 1834, școala această se muta în niște case ale Mănăstirii Bărboi. În anul întâi, se înscriseră 42 eleve. Director al școlii fu numit Samoil Botezatu, de la Gimnaziul Vasilian, iar profesori: iconomul Melu, M-me Elisabeta (modistă străină), Mohahi Suzana ca priveghetoare și Iordache Gheorghiu, vataș. Cheltuielile anuale se ridicau la opt mii lei vechi pe an, din Casa școalelor.

În 1835, școala se mută iar în ograda Mănăstirii Sf. Ilie, când se înființa și a doua clasă, iar numărul elevelor ajunsese la 114. În anii următori, se mai înființa câte o clasă, cea de a patra primind denumirea de clasă politehnică și având ca profesori pe Gustav Hochman și soția sa.

În 1837, erau în școală 104 eleve, fiice de boieri, amploiați și negustori. Erau trei clase și se preda Religia, Gramatica, Aritmetica, Elemente de Istorie naturală.

La 15 iulie, fu examen și elevele prezentară caligrafii și au rostit (declamat) alese compuneri. Expoziția lucrurilor făcute de fete cuprindea 216 bucăți: cusături, broderii, flori artificiale, etc. („Albina românească” 1837).

La 1839, se introduce desenul, cu programul Ludvig Stawschi, pictor.

La 1840, reformându-se învățământul, se formează în școala aceasta două clase normale, pentru pregătirea profesoarelor trebuitoare altor școli. La 1849, se retrage Samoil Botezatu din direcție și se numește în locul său Teodor Stamate, apoi Dim. Lăzărescu. În 1850, erau 40 interne, iar învățământul împărțit în cinci clase.

În 1856, școala se numește “Institutul de fete”, cu 150 eleve, din care 60 interne, directoare fiind d-ra Elisa Barbe Andrée.

Școala se mută, în 1845, din clasele lui Anastasie Panu (str. Sf. Vineri) în cele ale lui Ghica – Bragadir, din strada Muzelor, pe care le cumpără statul și unde rămase până în 1890.

În 1859, fiind director Nicolai Verdeanu, se trimit din această școală, care capătă numele de Școala centrală, profesoare pentru cele întâi școli de fete suburbiale din Iași, care se înființară în Păcurari și Beilic. În 1861, directoare e Olimpia Gros.

Prin legea din 1866, Școala centrală se califică de secundară. Directoare se numește Smaranda Macry, care funcționează până la 1 april 1898.

Apoi, în 1890, se mută într-un local anume construit în strada Toma Cozma, pe locul fostelor case ale poetului Costache Conachi, iar în 1893 se transformă în Școala Normală de fete, primindu-se în clasă I numai absolvente a trei clase secundare. Cursurile urmară timp de cinci ani, înființându-se totodată în același local și o școală de aplicație practică pentru cursul primar.

În 1904, acest institut s-a prefăcut în Școala de învățătoare rurale. Astăzi poartă numele înființătorului său: Mihail Sturza – Vodă.

(extras din *Omagiu*, număr festiv al revistei „Învățătorul”, Iași, 1855-1980)

* Istoriograf și publicist ieșean (1858-1939), a publicat în 1904 cea dintâi monografie completă a Iașului.

LUCIA POP*,

Din trecutul liceului pedagogic de educatoare

Este surprinzător faptul că despre activitatea „Liceului pedagogic de educatoare” din Iași nu s-a scris până acum nimic. Și totuși la noi în țară primele preocupări competente și propuneri pentru organizarea învățământului preșcolar au apărut aici, în fosta cetate de scaun a Moldovei.

Într-adevăr, încă din 1860, M. Kogălniceanu făgăduise înființarea grădinițelor de copii. Doi ani mai târziu, ctitorul moldovean al învățământului în limba română, Gh. Asachi, popularizează principiile lui Friederich Fröbel referitoare la educarea copiilor în perioada preșcolară și la instituția corespunzătoare: grădinița de copii. Luminatul cărturar român aduce chiar unele corectări și completări concepției fröbeliene și întrezărește cu claritate structura acestui grad de învățământ (așa cum el o are azi), căruia îi acordă importanță națională. Peste un sfert de veac, revista „Contemporanul” (nr. 3 din 1887) subliniază rolul pe care pedagogia fröbeliană îl acordă instituției și jocului și scoate în evidență valoarea educativă a grădinițelor. Prin ele, copiii sunt salvați de „izolarea” de cei din jur și li se dezvoltă sentimente altruiste.

Sunt preocupări la nivelul celor europene, impuse de dezvoltarea impetuoasă a economiei capitaliste, care necesită în primul rând cadre mai bine pregătite, începând cu perioada primei copilării, pe de altă parte brațe de muncă tot mai numeroase în fabrici și pe ogoare. Se simte astfel nevoia angajării femeilor în procesul productiv. Este deci pusă problema eliberării lor de unele sarcini din cămin și mai ales de îngrijirea copiilor.

Dezbătut cu aprindere în tot cursul celei de-a doua jumătăți a veacului trecut și primele două decenii ale secolului nostru – când apar și primele grădinițe –, aceste probleme capătă rezolvarea abia după înființarea școlilor de specialitate, în care să primească pregătirea corespunzătoare cadrele didactice.

Suntem la sfârșitul primului război mondial, când, în urma numeroaselor jertfe, marea majoritate a familiilor aveau ca singur sprijinitor numai femeile. Pentru a le ușura dramatica situație pe care trebuiau s-o înfrunte, statul este preocupat de a asigura îngrijirea minorilor orfani de care era plină țara.

Atunci ia ființă și la Iași (1919) Școala Normală de conducătoare de grădini de copii. Direcțiunea acestei instituții a fost încredințată Elenei Negri, valoroasă absolventă a Facultății de Științele naturii din Iași, mult apreciată de profesorul ei, Ion Borcea. Era nepoata eminentului om politic și patriot Costache Negri.

Aducea în conducerea noii școli experiența acumulată de la un colectiv cu un internat bine organizat (cel al Școlii Normale de învățătoare Mihail Sturza din Iași), unde funcționase trei ani ca suplinitoare (1911–1914), și reputația unei excelente șefe de spital pentru răniți în timpul războiului. Venea cu zvonul de poezie al prestigioaselor întâlniri de la Mânjina, unde odinioară iluștrii patrioți din ambele Principate făureau, în focul unor pasionate discuții, avântatele idealuri patruzecioptiste.

Democrată convinsă, energică, inteligentă, devotată până la identificare cu destinele școlii, noua directoare îi asigură o ascensiune rapidă și-i creează – alături de colectivul-i bine pregătit și conștiincios –, un meritat prestigiu, în cele aproape două decenii de conducere (1919–1938). Ea se impune chiar de la început prin puternica-i personalitate, dominând gravele dificultăți. Cu o capacitate de muncă rar întâlnită, asigură o permanență și unitate în întreaga activitate, veghind și îndrumând-o din zori până târziu în noapte.

* Profesor emerit, fostă directoare a Liceului de educatoare.

Crescute în spiritul muncii, elevele sunt antrenate în acțiuni de mare potențial educativ, determinante pentru formația lor. Orele de puericultură au aplicare practică la leagănul de copii al școlii, unde primesc îngrijire micuții până la trei ani. Sunt împăiate animale și păsări, a căror bogată colecție, cuprinzând și exemplare exotice, este expusă în vitrinele din hol. Pentru lecțiile ținute la grădiniță, elevele confecționează frumoase jucării (urși, păpuși, paiate, etc.), care, alături de animalele și păsările împăiate, procură clipe de neuitat preșcolarilor, constituind un inegalabil material didactic. În cadrul practicii agricole, pentru care a fost repartizat un teren de două hectare, situat la marginea orașului, se cultivă diferite legume și fructe, folosite la cantină, îmbunătățindu-se simțitor masa de la internat, a cărei pregătire e supravegheată îndeaproape de directoare. Aplicându-se principiul autoservirii, sâmbătă după amiază întregul local e gospodărit de școlărițe. La orele de lucru manual, se efectuează fine broderii artistice, de o rară frumusețe, sau cusături cu care sunt împodobite iile de la costumele naționale. La cercul de gospodărie, se pregătesc diferite dulciuri, valorificate prin cooperatie, fondurile fiind destinate investițiilor pentru internat. Mari satisfacții le procură țesutul covoarelor persane și românești. Elevele desfășoară bogată activitate la cercul de sericicultură. Se pasionează pentru pictură, realizând tablouri revelatoare de autentică sensibilitate artistică. Cercul de legătorie e frecventat cu viu interes, obținându-se obiecte foarte reușite.

La sfârșitul săptămânii, sâmbătă, e seară de dans, în acordurile pianului. Echipa de jocuri populare (alcătuită în colaborare cu elevii Școlii Normale de învățători „Vasile Lupu”) precum și ansamblul de vioară dau mult apreciate spectacole în sala Teatrului Național. Sărbătoarea datinilor de iarnă, serbarea școlii (21 mai), sau cea de sfârșit de an sunt momente festive, cu deosebită grijă pregătite, în care, prin minunate expoziții, sunt prezentate roadele acestor prodigioase activități.

Dar partea centrală a preocupărilor e consacrată procesului de învățământ, îndrumat de un corp profesoral bine calificat. La lecțiile de naturale ale Elenei Negri, tinerele sunt introduse – prin ajutorul microscopului – într-o lume nebănuită, ceea ce contribuie la adâncirea cunoștințelor asupra mediului înconjurător, atât de necesare viitoarei lor cariere. Orele de istorie sunt entuziaste prezentări ale vieții românești din cele mai vechi timpuri până în perioada contemporană, insistându-se asupra eroicei rezistențe a poporului nostru pentru a-și asigura permanența pe aceste teritorii. Largi deschideri spre îndepărtatele ținuturi le oferă expunerile geografice, care se opresc însă cu insistență mai ales asupra frumuseților și bogățiilor patriei.

Iar tradiția orală a încrustat adânc pe răbojul sufletelor tinere de odinioară întâmplări revelatoare pentru atmosfera din școală, pentru generozitatea și distincția spirituală de excepție a conducătoarei sale. Cu emoție se vorbește despre copila care, plecată dintr-un îndepărtat sat moldovean, a străbătut kilometri pe jos, cu desaga ei de lucrușoare, călăuzită de dorința de a deveni îndrumătoare celor mici. A ajuns însă prea târziu, concursul de admitere începuse. Candidatele trecuseră examenul medical și dăduseră teza la limba română. Directoarea ascultă atentă – privind-o cu ochi pătrunzători – și urmărirea cu imaginația peripețiile acestui drum cutezător, prin care tânăra încercase să-și croiască o nouă existență. Energică și plină de omenie, a luat măsuri ca întârziata să participe totuși la examen. Și, spre uluirea întregii comisii, fetița dă răspunsuri remarcabile, obținând media generală zece, pe care și-o păstrează în toate clasele următoare, absolvind ca strălucită șefă de promoție.

Amintirea fostelor eleve deapănă în continuare firul său fermecat: câți copii de văduve sau cu părinți împovărați de lipsuri materiale au avut în vacanțele de iarnă și primăvară bucuria de a trai printre ai lor numai datorită Elenei Negri, care le dă bani de tren! Tot ea suportă cheltuielile de întreținere în internat a elevelor care n-aveau unde pleca

în timpul vacanțelor mari.

Școala se dezvoltă vertiginos. În 1919 cursurile sunt frecventate de 23 eleve din clasa a V-a. În anul următor, se adaugă și clasa a VI-a. În 1928 absolvă prima serie care urmasse șase clase (I – IV). Efectivul școlii era de astă dată de 191 eleve. Din 1931 se mai adaugă și clasa a VII-a, iar din 1937 clasa a VIII-a. Școala se instalează (1924) într-un local confortabil, unde funcționează cancelaria, clasele și internatul pentru elevele mari, (cele mici își aveau dormitoare în str. Păcurari nr.47) precum și grădinița de aplicație.

Intr-un climat intelectual de tulburătoare reverberație – așa cum l-am cunoscut direct în primul meu an de învățământ, ca suplinitoare, pentru câteva săptămâni, a profesoarei Fl. Bârsănescu – s-au format cele 18 serii câte au urmat Școala Normală de conducătoare de grădinițe de copii, în timpul cât Elena Negri era directoare. Ele au dus renumitele instituții pedagogice ieșene în cele mai îndepărtate colțuri ale țării. Și azi multe dintre dănselle mai îndeplinesc munci de răspundere, remarcându-se prin aceeași ținută demnă, rafinament sufletească, eleganță sobră și temeinică pregătire profesională.

Această primă perioadă, care se încheie în 1938, când Elena Negri iese la pensie, a constituit un îndreptar care a călăuzit de atunci mereu școala noastră în epocile ei de înflorire.

Cel de-al doilea război mondial a lovit-o din plin. Întors din refugiu de la Pitești (primăvara lui 1945), colectivul își găsește localul distrus de bombardament și e silit a-și împărți activitatea între internatul din strada Buzdugan, sălile de clasă de la Liceul de aplicație și grădinița de practică pedagogică.

Prin reforma învățământului (1948), instituția preșcolară devine o verigă însemnată a sistemului de învățământ, realizându-se astfel o cotitură hotărâtoare în educația copiilor. În plin avânt, Școala pedagogică de educatoare beneficiază de atenția deosebită a organelor de partid și de stat, datorită faptului că-i revine sarcina de a pregăti cadrele necesitate de marele număr de unități preșcolare, prevăzute a lua ființă în orașele și centrele rurale ale Moldovei. I se repartizează un frumos local (str. K. Marx nr.33)¹ care, după înlăturarea distrugerilor provocate de război, a putut fi folosit cu întreaga lui capacitate, făcându-i-se amenajările necesare unui internat model, unor săli de clasă adecvate și spațiilor pentru desfășurarea multiplelor activități instructiv-educative. Pentru practica pedagogică primește clădirea de pe aceeași stradă, (unde până azi funcționează grădinița nr.8, una din cele mai bine înzestrate din orașul nostru), modificată pentru a corespunde întru totul destinației. Dormitoareele elevelor de la cursul scurt de educatoare au fost adăpostite în alt local, așezat peste drum de școală. Parcul instituției noastre, cu aleile sale de trandafiri și variatele plante de ornament, oferă un mediu plăcut, iar gospodăria anexă precum și ferma de la Bucium creează posibilitatea de a se asigura elevelor o hrană consistentă și bogată. S-a realizat astfel o puternică bază materială. Încadrată de un colectiv capabil, școala se bucură de o mare popularitate. Spre ea se îndreaptă elevele de la școlile profesionale și liceele de specialitate sau particulare, desființate. Efectivul instituției se dublează. Paralel, se organizează cursuri scurte cu o clasă (de 47 eleve) în anul 1948 – 1949 și două clase a câte 36 eleve în 1949 – 1950.

Începe o muncă devotată și exigentă de educare a elevelor în spiritul idealurilor socialiste, de înțelegere a colectivului (format din elemente venite de la diferite categorii de școli, deci cu pregătire inegală), de ridicare a nivelului ideologic, cultural și profesional, de înlăturare treptată a durerioaselor urme lăsate de anii războiului și secetei nimicitoare ce bântuise Moldova.

Din aceste tinere, cu care s-a lucrat odinioară cu mult elan, se recrutează acum

¹ În prezent, str. Lascăr Catargi, n.r.

cadre de conducere în învățământul preșcolar, elementar, mediu și chiar superior, îndeplinind în mod exemplar sarcinile ce le revin. Este generația care și-a adus cu modestie și abnegație contribuția la făurirea culturii socialiste.

În 1954, Școala pedagogică de educatoare, contopită cu cea de învățătoare, se transformă în „Liceul nr.4”, cu clase de lichidare timp de încă doi ani. Din 1966, Liceul pedagogic, având până în 1970 ca secție clase de educatoare, câte două pe ani de studii, funcționează în noua clădire din strada M. Kogăniceanu nr.10. Între 1970–1977, Liceul pedagogic de educatoare este adăpostit în localul din str. O. Botez nr. 2, unde își construiește și un modern internat. Din 1977 se contopește cu Liceul Pedagogic „Vasile Lupu” și se stabilește în mult admiratul local al acestuia, din cartierul Tudor Vladimirescu.

În toată această perioadă (1966–1980), încadrat cu profesori de valoare, liceul de educatoare obține frumoase rezultate, reprezentând un moment de importanță majoră în dezvoltarea învățământului preșcolar. Elevele sale – fie pregătite la cursurile de zi, fie ale Institutului de 2 ani, secția fără frecvență, sau cele postliceale de 2 ani (1974–1978) – și-au desfășurat activitatea după un judicios program, în care orele de studiu alternau cu bogate activități practice, artistice sau sportive. Aceste promoții au introdus în grădinițe și în viața culturală a Iașului suflul nou, de tineresc avânt, dovedind în același timp seriozitate în pregătire și spirit de răspundere. Ele au știut să-și atragă prețuirea și afecțiunea educatoarelor mai cu experiență. S-a realizat astfel o atmosferă stimulatoare, un patetic dialog între generații.

Omagiu vibrant adus instituției ieșene, înființate în urmă cu peste șase decenii pentru a pregăti cadrele sortite a da noi dimensiuni universului de inefabilă vrajă al copilăriei, lucrarea de față are pronunțat caracter colectiv și de memorii. Ea reconstituie diferite momente din trecutul școlii, așa cum ele s-au veșnicit în amintirea fostelor eleve, cadrelor didactice și a celor care au cunoscut și s-au pasionat de problemele învățământului preșcolar din orașul nostru. Lor le aparține de fapt această modestă scriere.

(extras din *Omagiu*, număr festiv al revistei „Învățătorul”, Iași, 1855-1980)

Tabloul de promoție al absolventelor 1912-1913

D. I. PLATON*, ST. RĂDOI**

La început a fost școala preparandală din Iași

Discuția dintre cercetătorii care au studiat epoca respectivă, în legătură cu data înființării primei școli care să pregătească pe viitorii învățători, nu s-a finalizat și se pare că în dispută au fost aduse ca argumente nu numai documentele istorice, ci și unele interpretări subiective care, firește, nu pot fi luate în considerare.

Ca atare, oricât am dori să recunoaștem meritele incontestabile ale lui Gh. Asachi, ca fondator al învățământului în limba națională, cât și al unei Școli Normale, nu putem fi de acord că lui i se datorește și înființarea unei astfel de școli, ca instituție specializată în pregătirea învățătorilor, deoarece termenul de învățământ normal, la data aceea, însemna un învățământ de un anumit grad.

Astfel, ca urmare a "Hrisovului" din 28 martie 1828 al domnitorului I. Sandu Sturza, Asachi înființează în încăperile de la Trei Ierarhi o școală primară, cu o clasă elementară, o școală normală și un gimnaziu.

Această "școală normală", însă, așa cum bine precizează V. Petrovanu, denumea o școală de un anumit grad, superioară celei primare, dar inferioară celei gimnaziale, care nu era specializată în pregătirea învățătorilor, deși dintre absolvenții acesteia puteau fi numiți și învățători pentru clasele primare ca și funcționari, pentru alte sectoare.

Menționăm doar ca titlul informativ că, în anul 1820, la Iași, sub conducerea învățătorului grec Gh. Cleobul, a luat ființă o școală lancastreriană, pe lângă care funcționa și o "școală normală" pentru pregătirea învățătorilor necesari școlilor grecești și nu școlilor în limba română, după cum afirmă Popescu I. Teiușan.

Așadar, ne vom înscrie în ideile lui V. Petrovanu, în ceea ce privește înființarea Școlii Normale din Iași care, în ciuda unor limite interpretative, se bazează totuși pe documente istorice.

În 1851 s-a definitivat regulamentul cunoscut sub numele de "Așezământul pentru organizarea învățaturilor publice din principatul Moldovei", care pornea, cum precizează prof. V. Petrovanu, de la principii în adevăr moderne, prin faptul că proclama libertatea și gratuitatea învățământului; statul prelua asupra sa sarcina de a înființa, răspândi și întreține școli pentru populația de la orașe și sate și lua hotărârea de a întemeia școli speciale de agricultură și meserii.

Acest "Așezământ" prevedea în mod explicit înființarea de școli, deocamdată câte una de fiecare ocol și totodată se stabilea că, de acum înainte, ocârmuirea nu va mai aproba proprietarilor să organizeze târguri pe moșiile lor până când nu se va încredința că aceștia „au înființat școală elementară în locul care voiește să se declare de târg”. „Așezământul” institua și un "Sfat școlar" care avea sarcina să privegheze și să îndrumeze școlile, urmărind și îmbunătățirea procesului de învățământ.

Pentru pregătirea cadrelor didactice necesare acestor așezări sătcești, „Așezământul” din 1851 prevedea înființarea unui curs de pedagogie cu durată de un an, la Școala primară Vasiliană de la mănăstirea Trei Ierarhi din Iași, unde se va organiza și un internat special, „pentru tinerii meniți a ajunge învățători sătcești”.

Preocupările pentru înființarea școlii preparandale încep din 1853, iar în martie 1854 se întocmește „Proiectul pentru înființarea Institutului preparandal”. Proiectul nu este pus în aplicare din lipsă de fonduri până în 1855, când se prevede în buget un fond de

* Istoric, profesor universitar la Universitatea „Al. I. Cuza”, Iași, fost elev al Școlii Normale.

** Profesor de limba română și director al Școlii Normale (1976-1980).

48.000 lei și se alcătuiește și o "Legiuire pentru școala preparandală de învățători sătești". Legiurea prevedea înființarea grabnică a unui asemenea "institut în încăperile de la Trei Ierarhi", unde candidații vor fi găzduiți în odăile necesare, înzestrându-le cu crevaturi și încălzindu-le în timpul de iarnă". Candidaților li se cerea să aibă vârsta între 18-30 ani, să fie de religie ortodoxă, să posede "cunoștințele cerute de școlile primare ținutele", putând fi de orice treaptă mirenească sau bisericească. Aceștia trebuiau să semneze și angajamentul că, după terminarea cursurilor și trecerea examenului final, vor merge ca învățători oriunde li se va recomanda", iar în caz contrar vor restitui suma cheltuită cu dănsii în internat.

În privința pregătirii viitorilor învățători, Legiuirea prevedea că se va face după un program anumit, de către unul sau doi profesori, că, pe lângă lecțiile prevăzute în programă, vor deprinde pe candidați "la exercițiul didactic la școala ce este la Trei Ierarhi".

În cadrul acestor prevederi, precizează N. C. Enescu, la 15 decembrie 1855 se iau măsuri organizatorice. Deci, la data de 15 decembrie 1855 putem afirma, cu certitudine că a luat ființă la Iași, primă Școală Normală din Principate, pentru pregătirea viitorilor învățători, data respectivă marcând momentul istoric al organizării învățământului normal-primar în mod oficial.

O circulară a Departamentului învățăturilor publice anunță înființarea Școlii Preparandale și deschiderea cursurilor la 15 ianuarie 1856. La 1 ianuarie 1856, dr. A. Velini a fost numit profesor de pedagogie și director al școlii.

Acest tip de școală era determinat de cerința de a asigura cadre didactice necesare școlilor din târguri și sate care, în prima jumătate a secolului al XIX-lea, ca urmare a dezvoltării forțelor de producție, se răspândiseră simțitor. Merită subliniat faptul că, deși un număr important de școli primare se înființaseră de către unii boieri sub impulsul unor "Hrisoave" domnești, o parte din aceste școli iau ființă și la inițiativa țăranilor care încep să simtă nevoia științei de carte pentru copiii lor, suportând plata dascălului, cât și cheltuielile de întreținere a localurilor.

Personalitate reprezentativă pentru cultura națională, Gh. Asachi este unul dintre cei mai înflăcărați susținători ai școlilor sătești, care organizează examenele în aceste școli, dă indicații în ceea ce privește recrutarea copiilor și desfășoară o largă publicitate în "Albina românească", în legătură cu importanța școlilor respective.

Cu toate acestea, însă, în ciuda unor încercări de a se legifera organizarea și desfășurarea învățământului, nu există încă o organizare sistematică, funcționarea acestora desfășurându-se pe baza unor îndrumări sumare sau după concepțiile celor ce conduceau aceste școli.

Înființată deci la 15 decembrie 1855, sub numele de "Școală Preparandală", această instituție funcționează în încăperile de la Trei Ierarhi, alături de Școala Primară existentă aici.

Noul director, A. Velini, doctor în filosofie al Universității din Viena, cu o experiență pedagogică deja recunoscută și animat de cele mai alese sentimente, dă o deosebită atenție acestui tip de școlară. În primul rând, el separă această instituție de celelalte instituții școlare de la Trei Ierarhi și se preocupă insistent pentru organizarea pe baze "științifice" a acestui tip de școală pe lângă care funcționa și un internat pentru "preparanți". Velini se ocupă și de organizarea internatului intrând adeseori în conflict cu politicienii vremii care profitau de influența lor, ocupând puținele locuri din internat cu copii care studiau la alte școli - acestea, firește, în detrimentul "preparanzilor" cărora li se limitau locurile în internat.

Deși se poate vorbi despre intenția lui Velini de a organiza școala pe baze științifice, din cauza unor condiții obiective care i-au depășit posibilitățile, rezolvarea acestei probleme nu s-a putut realiza decât mai târziu, sub conducerea lui Titu Maiorescu.

Lipsa de manuale școlare, de metodici sau indicații pedagogice, condiții materiale deosebit de grele, totala lipsă a materialului didactic, pregătirea insuficientă și inegală a candidaților, cadre didactice insuficient orientate în activitatea pedagogică – toate acestea erau piedici serioase în realizarea intenției lui Velini de a organiza această școală pe temeuri științifice. Totuși, încercări laudabile, cât și unele realizări au deschis calea spre o activitate care are o importanță deosebită.

Dându-și seama că nici măcar o pregătire sumară a viitorilor învățători nu se poate realiza într-un singur an de studiu, așa cum fusese stabilit, Velini propune Ministerului, încă din anul 1858, ca școala să aibă durat de 2 ani, propunere care se va realiza abia sub conducerea lui Maiorescu. De asemenea, intuind importanța laturii formative a învățământului, cere, fără să se aprobe, ca în planul de învățământ să se introducă studiul istoriei universale și a patriei, geografia generală și a patriei, muzica vocală ca și exerciții de limba română. Tot în vederea acestei idei, deoarece la data aceea învățătorii trebuiau să fie factorii cei mai importanți ai răspândirii culturii în lumea satelor, pentru a-i pregăti în domeniul agriculturii, Velini va preda din 1858, pe lângă cursul de pedagogie, și un curs de istorie naturală, completat cu cunoștințe agricole. Caracterul teoretic al acestui curs nu i se poate reproșa directorului, deoarece școala nu avea un lot experimental unde să se aplice aceste cunoștințe. De asemenea, menționăm că, încă din al doilea an de funcționare al școlii, se introduce caligrafia pentru îmbunătățirea scrierii preparanzilor cât și pentru a-i pregăti pe aceștia cu ceea ce era necesar în viitoarea lor profesiune.

O contribuție importantă a lui Velini la dezvoltarea învățământului primar a fost și întocmirea unui manual de "metodică și pedagogie pentru profesorii școlii normale" și care, după cum afirma prof. Ștefan Bărsănescu, deși în majoritatea capitolelor avem de-a face cu traduceri sau prelucrări din nemțește, are meritul de a fi prima pedagogie sistematică la români și care folosea atât profesorilor cât și preparanzilor pentru pregătirea lor pedagogică.

În această lucrare, autorul subliniază importanța cunoașterii psihologiei copilului de către învățător și cere acestuia să-și iubească cu pasiune munca sa, deoarece succesul procesului de învățământ depinde nu numai de competența pe care o are, ci și de modul cum își îndeplinește misiunea, subliniind pe larg calitățile pe care trebuie să le aibă un bun învățător. De asemenea, mai arată rolul gramaticii, al jocurilor și al curățeniei în dezvoltarea elevului.

Așa cum s-a arătat mai sus, Velini pune un accent deosebit pe latura formativă a procesului de învățământ, pregătindu-i și educându-i pe elevi pentru a se putea încadra în viață, în societate, cerând învățătorilor să-i deprindă să gândească și să comporte după regulile morale.

Cartea lui Velini, spunea prof. V.Todicescu, "nu e un manual teoretic, ci un manual practic. Preocuparea autorului este îndreptată tot timpul în a reeduca pe învățător prin reguli și sfaturi, ținând seama de cele mai neînsemnate amănunte în îndeplinirea practicii corespunzătoare de educator și instructor, îndrumând întreaga comportare a învățătorului în școală".

Un merit deosebit al directorului Velini îl constituie și faptul că el cere viitorilor învățători să țină lecții practice la toate obiectele, declarându-se adeptul școlilor de aplicație și intuind importanța practicii pedagogice. Cum o școală de aplicație nu exista, școala primară de la Trei Ierarhi, așa cum constată N.C.Enescu, devine astfel o școală de aplicație și totodată prima de acest fel din fostele Principate. Ideea organizării unei școli de aplicație în sensul adevărat la cuvântului nu se va realiza, însă decât tot sub direcția lui T. Maiorescu. Velini, totuși, are meritul de a fi intuit necesitatea acestei instituții și de a fi găsit o rezolvare quasi-științifică.

În legătură cu metoda de bază folosită în școala primară, la data înființării Școlii preparandale exista sistemul lancasterian care, în timpul lui Velini, se îmbunătățește, experimentându-se "metoda mixtă" de predare și la clasa întâi, iar la clasele a doua, a treia și a patra Velini susține să predea profesori deosebiți pentru fiecare obiect de învățământ. Prin această propunere se anticipa încă din 1861 una din cerințele învățământului modern-specializarea – mijloc pentru o predare superioară din punct de vedere științific și metodic.

Pentru a ridica prestigiul instituției respective, elevii singuri cer să li se stabilească o uniformă, cerere care li s-a aprobat, problema rămânând, însă, în continuare, deschisă.

Așezarea școlii în localul mănăstirii Trei Ierarhi, deși este stabilită prin "Hrisov domnesc", nu este văzută cu ochi buni de călugării greci, care se împotriveau dezvoltării învățământului în limba națională.

Construcția era veche, încăperile foarte înguste și improprii desfășurării normale a învățământului. G. Călinescu, în monografia sa "Ion Creangă", descrie acest local în felul următor: "Institutul căruia Maiorescu îi propunea numele de Școala Normală Vasiliană de la Trei Ierarhi din Iași se afla în ograda vestitei biserici din Strada Mare. O zveltă clopotniță cu ceas ce se afla atunci în poartă, semănând cu turnul Goliei, având adică boltă jos, două înalte rânduri de clădiri sprijinite pe falși pilaștri și false coloane, în sfârșit, un al treilea rând mai scund, acoperit cu o căciulă de tablă în stil baroc lipovenesc. La dreapta clopotniței, cum intrai din stradă, era internatul școlii, pentru cei care veneau din provincie".

În ceea ce privește mobilierul, la deschiderea școlii, era pe departe de a corespunde cerințelor, atât din punct de vedere cantitativ, cât și calitativ. Cităm, în acest sens, din studiul lui Petrovanu – atât pentru aspectul documentar, cât și pentru cel umoristic, următoarele: "Când a luat conducerea școlilor de la Trei Ierarhi (15 ianuarie 1856) gospodăria era aproape inexistentă; două tinichele de băut apă, un vâtrai, un topor stricat și fără coadă și un fierăstrău". Prin străduința directorului, la data de 15 mai 1856, inventarul școlii notează că dispune de 30 de paturi de fier cu 30 mindire, 15 mese de tei cu 2 sertare, 15 sfeșnice cu lumânări, 18 taburete, 4 lighene de lut cu ibricile lor, reușind ca în sălile de curs să existe câteva bănci, câte un scaun pentru profesor și câte o catedră (în afara clasei a doua unde acestea lipseau).

În inventarul respectiv nu este nominalizat nici un material didactic. De-abia în anul școlar 1860-1861 școala a primit de la minister 4 globuri și 4 hărți (Asia, Africa, Europa și Dacia). Despre bibliotecă nici nu poate fi vorba., întrucât nu este înregistrată nici o carte. În ceea ce privește bugetul școlii, acesta varia de la an la an, în funcție de numărul elevilor și al cadrelor didactice.

În legătură cu recrutarea candidaților, Legiuirea din 1855 care corecta și completa Regulamentul din 1851, precizează: "Școala va primi anual un număr de 30 de elevi de orice teapă, în vârstă de 18-30 de ani, primirea făcându-se în următoarea ordine - întâi absolvenții cursului primar și în al doilea rând cei ce nu aveau școala primară completă (și care trebuiau să-și completeze mai întâi cursul primar la școala Trei Ierarhi).

Deși Legiuirea conținea prevederi democratice în ceea ce privește recrutarea elevilor "de orice teapă", realitatea este că fiii de țărani pătrundeau greu în această școală datorită faptului că școlile ținutale erau rare, iar directorii acestor școli acordau atenție deosebită fiilor celor înstăriți. Meritul lui Velini îl constituie și faptul că, față de această situație precară, care lovea în interesele fundamentale ale maselor populare, ia atitudine și cere Departamentul culturii să oblige toate școlile ținutale ca acestea să recomande cel puțin câte 2 candidați pentru școala preparandală. Revenind în 1858, la același departament, Velini insistă ca cei recomandați să nu fie fiii celor înstăriți, ci cei mai buni absolvenți ai școlii ținutale. Sub presiunea acestor intervenții, Departamentul de resort a luat o serie de

măsuri care au asigurat Școlii preparandale candidați corespunzători din punct de vedere al pregătirii, numărul acestora sporind de la 12, câți au fost în 1857, la 49, în 1858. Din cei 49 de candidați (anul 1858) 11 erau absolvenți a patru clase gimnaziale, iar ceilalți, absolvenți a patru clase primare. Fără îndoială că această lipsă de omogenitate în pregătirea candidaților aducea grave prejudicii calității învățământului și pregătirii acestora. La sfârșit de semestru se ținea un examen care stabilea situația elevilor și care consemnează, din motivele expuse mai sus, rezultate foarte diferențiate.

Pentru o cunoaștere mai amănunțită a situației elevilor la învățătură ne vom referi la anul școlar 1862 – 1863, când erau înscriși 20 elevi, iar la sfârșitul anului nu aveau situația încheiată decât 16, iar în urma examenului de sfârșit de an, care se ținea în fața unei comisii de prestigiu, 11 au fost declarați absolvenți, 1 corigent și 4 repetenți. Faptul că unii elevi "dispăreau" chiar în timpul anului se explică și prin condițiile materiale necorespunzătoare ale unor elevi cât și prin măsura prin care Ministerul cerea acestei școli să trimită chiar în timpul anului școlar, dintre elevii cei mai buni la învățătură, învățători în comunele abia înființate. Apar, în schimb, situații paradoxale: când absolvenții nu erau numiți, deși erau calificați, aceasta pentru că proprietarii de moșii, care conduceau de fapt și comuna, preferau persoane recrutate după criterii, firește, străine de interesele învățământului.

Prin munca desfășurată între anii 1856-1863, cât timp a condus Școala Preparandală de la Iași, Velini dovedește, sub puternica influență iluministă, dorința sinceră de a ridica nivelul cultural al poporului, de a da țării învățători cu pregătire corespunzătoare, bineînțeles în limitele condițiilor destul de grele ale începutului acestei acțiuni cât și în limitele ideologice din gândirea sa pedagogică care, sub influența iluministă, era deja depășită față de tumultoasa dezvoltare a societății, pe care n-a reușit s-o înțeleagă, devenind un "întârziat".

Deși intențiile sale nu s-au putut realiza în întregime, prin ceea ce a făcut și a gândit poate fi considerat un pionier în opera de înființare și organizare a școlilor de învățători și, ca atare, merită să fie așezat în rândul reprezentanților de seamă ai școlii românești.

(extras din vol. *Tradiție și continuitate în activitatea Liceului pedagogic de învățători „V. Lupu” Iași, 1975*)

V. UGLEA*

Etapă perfecționării teoriei și practicii pedagogice

De la plecarea lui Titu Maiorescu din direcția Școlii Normale, timp de aproape 20 de ani, în activitatea acestei instituții nu au existat probleme deosebite, procesul de învățământ desfășurându-se aproximativ în cadrul fixat de acesta și aproape în aceleași condiții. În martie 1886, la conducerea școlii vine o altă personalitate didactică, Constantin Meissner, care a impulsionat dezvoltarea procesului de învățământ și i-a adăugat noi valori, devenind astfel un îndemn continuator al politicii școlare maioreștiene. C. Meissner și-a consacrat întreaga sa viață muncii de organizare a învățământului primar și normal-primar, sistematizării și îmbunătățirii procesului instructiv – educativ, în perioada când acest învățământ încă nu avea o bază legală definitivă și o organizare științifică.

Figură reprezentativă a corpului didactic din epoca respectivă, a contribuit în cea mai largă măsură la ridicarea prestigiului Școlii Normale „V. Lupu” din Iași, după cum afirmă cercetătorii V. Petrovanu și N. Enescu.

Născut în Iași la 27 mai 1854, a urmat cursurile liceale la „Institutul Academic”, unde l-a avut profesor și pe Titu Maiorescu, iar studiile superioare le-a făcut la universitățile din Iași, Viena și Berlin. În 1879 ocupă prin concurs catedra de pedagogie de la Școala Normală unde va funcționa până la ieșirea sa la pensie (1913).

Cu un orizont spiritual larg, de formație europeană, cunoscător al învățământului din Europa și din țara noastră, și-a dat seama că programa din 1876, care prevedea atât predarea pedagogiei și didacticii, cât și efectuarea practicii pedagogice numai în ultima clasă (a patra) prezenta un mare cusur prin faptul că elevii erau puși în situația de a începe practica pedagogică fără nici o noțiune de pedagogie.

Pentru a înlătura, măcar în parte, acest neajuns, din proprie inițiativă, aducea elevii din anul al IV-lea la școală pe la jumătatea lunii august, iar până la începerea anului de învățământ predă elevilor noțiunile strict necesare de pedagogie și didactică. Un alt neajuns al programei era că elevii nu făceau decât asistență – zece ore pe săptămână, după amiaza, la diferite școli primare din orașul Iași, fără supravegherea și îndrumarea profesorului de pedagogie, fără un personal didactic corespunzător la școlile unde se desfășurau asistențele și fără a pune în practică cele învățate la clasă. Pentru înlăturarea acestei deficiențe profesorul Meissner, de acord cu Petru Cujbă, directorul școlii și un eminent profesor, propune Ministerului în 1881 ca, începând cu data de 1 ianuarie 1882, să funcționeze pe lângă fiecare școală normală câte o școală primară de aplicație cu o singură clasă, reunind astfel ideea lui Maiorescu, care se realizase numai în parte și numai pentru o anumită perioadă de timp.

Ministerul aprobă propunerea, luând astfel ființă școala de aplicație, ca instituție anexă a Școlii Normale pentru pregătirea metodică a viitorilor învățători. Din al doilea an, Școala de aplicație a funcționat cu două clase, iar C. Meissner, când a ajuns director, a făcut ca Școala de aplicație să fie o școală primară completă, cu patru clase și cu învățători aleși dintre cei mai buni absolvenți ai Școlii Normale.

Toate acestea însă nu s-au putut realiza decât în 1888 când ministerul învățământului era Titu Maiorescu, fostul director al acestei școli, strâns legat de interesele învățământului primar și de pregătirea învățătorilor.

Pentru că această Școală de aplicație nu putea să funcționeze în localul de la Trei Ierarhi, și așa insuficient și necorespunzător, s-a închiriat un local din strada Podul Vechi

* Fost elev și învățător al Școlii de aplicație.

(azi Costache Negri) unde a funcționat, începând de la 1 august 1888, numai cu clasele I-III.

În 1889, în timp ce se clădea noul local din Copou-Breazu, C. Meissner, judecând situația pe care o impunea realitatea de aici, a ajuns la concluzia că nu avea populație școlară pentru o "Școală de aplicație" – noul local fiind așezat între vii și livezi, cu casele situate la mare depărtare de localul școlii. Determinat de această realitate, directorul a cerut să se clădească "un local propriu pentru Școala de aplicație, cu șase săli de clasă, un internat cu trei dormitoare, pentru 60 de locuri și locuință pentru învățători". Deci era vorba de o școală primară de aplicație, cu internat, unde puteau fi aduși elevi de oriunde și astfel se putea efectua practica pedagogică în condiții satisfăcătoare, normalisții putând lucra cu mai multe clase, nu numai cu o singură clasă ca până acum.

Problema Școlii de aplicație este reluată, căci, în raportul 257 din 20.VI.1859, Meissner cerea ca pe lângă fiecare școală normală să fie alipite două școli de aplicație: una de tip urban și alta de tip rural – situație determinată de deosebirile existente în această epocă între învățământul rural și cel urban. În cazul când nu s-ar admite înființarea celor două tipuri de școli, propune să fie aprobată cea de tip urban, înțelegând lucrurile în perspectiva lor istorică, prevăzând dezvoltarea și ridicarea pe o treaptă superioară a învățământului primar.

Propunerile lui Meissner au rămas însă fără rezultat și nu s-a realizat nici măcar ceea ce era prevăzut în deviz (un local cu două săli de clasă și locuință pentru director).

După Titu Maiorescu, C. Meissner rămâne cel mai mare susținător al Școlii de aplicație din istoria învățământului românesc. Raportul nr. 183 din 12.II.1890, adresat Ministerului cu scopul de a salva Școala de Aplicație, amenințată din nou cu desființarea, rămâne un document de mare valoare pedagogică și pentru zilele noastre. În urma acestui raport, Școala de aplicație a fost menținută, iar prin Legea din 1893 existența ei a fost legalizată, punându-se în practică aproape toate propunerile lui Meissner. De la dânsul și până în prezent nu s-a mai pus problema existenței acestor școli, considerându-se că sunt strict necesare pregătirii viitorilor învățători.

Tot Meissner a stabilit în amănunțime modul de desfășurare a practicii pedagogice, iar mai târziu, Gh. Ghibănescu a concretizat regulile stabilite pentru practică într-un "Regulament" care s-a aprobat de Minister și a fost publicat în Buletinul oficial, devenind obligatoriu pentru toate școlile normale (1883-1894).

Problema populației școlare însă de la școala de aplicație nu a fost rezolvată în sensul propunerii sale (având și un internat) ceea ce a făcut ca frecvența la această școală să fie foarte redusă. Ca să rezolve totuși situația, Ministerul a găsit o soluție mai comodă, dar cu totul necorespunzătoare: a desființat "Școala comunală din Copou și a dirijat elevii spre Școala de aplicație, întreținerea acestei școli rămânând în obligația comunei. Comuna însă nu și-a mai respectat îndatoririle ce îi reveneau și, din această cauză toată întreținerea școlii, ca și ajutorarea copiilor nevoiași, a fost preluată de Școala Normală "Vasile Lupu".

Numit director la 12 martie 1886 în urma recomandării lui Spiru Haret, care era secretar general al Ministerului, Meissner este trimis în Germania, ca și Maiorescu în urmă cu 23 de ani, pentru șase luni, cu scopul de a studia organizarea învățământului primar și al școlilor normale. Aici lucrează intens, zi de zi, vizitând numeroase școli, asistând la 3-5 ore de clasă zilnic, precum și la tot felul de activități și manifestări școlare (serbări, aniversări, ședințe ale corpului didactic, examene de bacalaureat, de definitivat pentru învățători). A vizitat însă nu numai școli primare și normale, ci și gimnazii clasice și reale, școli primare cu mai mulți învățători sau cu un singur învățător, observând și studiind totul cu mare atenție și cu un dezvoltat spirit critic. Cele observate au fost consemnate în trei carnete (circa 400 pagini) formând un material deosebit de important, atât pentru observațiile sale,

cât și pentru comentariile deosebit de competente. Ca și altă dată Dinicu Golescu, constată rămânerea în urmă a învățământului nostru față de Apus și folosește ocazia pentru a influența administrația de stat în vederea îmbunătățirii și perfecționării învățământului din România. Propunerea sa în vederea organizării și îndrumării Internatului Vasilian a fost inspirată după modelul internatului celebrei școli germane "Schulphorta". Tot de aici se inspiră și în organizarea învățământului pe divizii – sistem criticat astăzi, dar care era determinat atunci de condițiile sociale aducând reale servicii în acea vreme acțiunii de culturalizare a maselor populare. Fără îndoială că Meissner, ca și Titu Maiorescu la vremea lui, nu a copiat exact sistemul de organizare a învățământului german, ci a adaptat sistemul său la realitățile din școlile noastre, care aveau un singur învățător, nevoit să lucreze cu șase clase.

Programele propuse de dânsul sunt flexibile, mobile și cu perspectiva de a putea fi adaptate la multiplele situații ivite. Învățătorul nu lucra cu clasele, ci cu secțiile. La unele obiecte participau la lecții toate secțiile, iar la altele, mai puține sau una singură. Secțiile care nu participau direct la lecții aveau ocupații individuale – ceea ce noi numim astăzi "activitate independentă". În condițiile învățământului simultan, învățătorului i se cerea, pe lângă competența profesională, calități organizatorice, pentru a putea să activeze cât mai mult pe elevi și să-i angajeze în activitatea de învățatură: "Chestiunea de căpetenie și punctul de mai mare interes la școlile cu singură clasă (astăzi, la noi, cu un singur post) este simplificarea orarului în așa fel încât să fie ocupate în același timp cât mai multe secții".

Analizând situația de la noi în ceea ce privește aplicarea acestui sistem, arată că există două mari piedici: în primul rând programa stabilește materii diferite pentru fiecare clasă și în al doilea rând, frecvența neregulată a elevilor, care creează obligații în plus față de elevii cu frecvență regulată. În această situație, Meissner afirmă "mare merit va avea la noi acela care va arăta cu de-amănuntul cum s-ar putea face aceste combinații".

Ajuns în țară, a expus situația elevilor săi și, unul dintre aceștia, Vasile Dorin, după absolvire (1888), funcționând câțiva ani în satul Românești din județul Iași, a găsit soluția practică a sistemului de învățământ pe "divizii".

Spiru Haret, după ce a verificat eficiența acestui sistem la fața locului, a dat dispoziții să se aplice în toată țara. În timpul celor șapte ani cât a funcționat ca director al Școlii Normale i s-au ivit nenumărate ocazii de a constata lipsurile organizatorice din învățământul normal și primar, precum și defecțiunile din sistemul de funcționare al acestor școli. În primul rând a fost neplăcut impresionat de raporturile dintre elevi și profesori, dintre director și profesori și dintre personalul de supraveghere și elevi. Aceste raporturi se caracterizează pe scurt: lipsă de încredere a unora față de ceilalți, suspiciuni, fricțiuni, mentalitate medievală cu o disciplină absurdă, pedepse multe și inumane. În acest timp avusese loc acea răzvrătire a elevilor, rămasă în memoria generațiilor viitoare sub denumirea de "rebeliunea socialistă", acțiune revendicativă a elevilor față de felul cum erau tratați de personalul didactic și administrativ. Față de această situație precară, Meissner introduce sistemul conducerii de sine a școlii, luându-și colaboratori pe unii elevi cărora le încredințează serviciile din școală. Pe baza unei experiențe de câțiva ani, Meissner întocmește un Regulament de ordine interioară, care a fost aprobat la minister și recomandat celorlalte Școli Normale din țară. Sistemul a avut un efect deosebit căci a mărit considerabil încrederea elevilor în ei înșiși și a contribuit la formarea lor ca învățători (raportul general de la sfârșitul anului 1887-1888).

Alături de această inovație, Meissner a adăugat încă una: atragerea corpului didactic la acțiunea de conducere a școlii și la cea de cercetare științifică. La data aceasta, școala dispune de un corp didactic select, toți profesorii având studii academice. La început i-a invitat pe toți la o întâlnire spre a pune în discuție organizarea învățământului și

angajarea lor în aceste probleme. Aceste conferințe ale profesorilor au atras întregul colectiv, iar rezultatul discuțiilor (anul școlar 1888-1889) au fost consemnate în Condiția dezbaterilor asupra organizării școlilor normale. Reținem, din numeroasele probleme discutate, următoarele:

1. O școală primară unică. Pe vremea aceea existau școli de tip urban și școli de tip rural care aveau o programă redusă și un singur învățător pentru toate clasele. Apare astfel problema discriminării între sat și oraș și a pregătirii diferențiate a copiilor, ceea ce însemna o poziție antidemocratică a administrației de stat. Profesorii au și propus o programă pentru Școala Normală unică și, în funcție de aceasta, au cerut o pregătire corespunzătoare a viitorilor învățători, subliniind ca durata de pregătire a acestora să se ridice la 7 ani (de la 4 ani).

2. Recrutarea normaliştilor să cadă în sarcina școlii, iar planul de învățământ să prevadă ca, dintre cei șapte ani de studii, unul să fie an pregătitor, pentru a omogeniza cunoștințele elevilor veniți din diferite părți, ultimul an să fie rezervat pentru practica pedagogică, iar cinci ani să fie rezervați pentru studiile necesare.

3. Ca studii speciale pentru viitorii învățători să se introducă științele agricole (teoretic și practic) și îndeletnicirile practice prin care să se realizeze scopul educației și caracterul formativ al învățământului normal. De asemenea, s-a cerut și introducerea în școală a unei limbi străine: franceza sau germana.

4. S-a pus în discuție și chestiunea drepturilor și obligațiilor absolvenților – aceștia urmând să fie numiți cu titlu provizoriu, iar după trei ani, în urma unui examen, să obțină titlul definitiv. Titlul definitiv să confere dreptul inamovibilității cât și pe acela de a putea trece de la sat la oraș.

5. S-a cerut ca salariile profesorilor de la școlile normale să fie echivalente cu ale profesorilor de la gimnaziu și licee, întrucât și în această problemă existau încă discriminări.

6. Învățătorii de la școlile de aplicație să fie numiți dintre cei mai buni absolvenți ai Școlii Normale, cu recomandarea profesorului de pedagogie și a directorului școlii. Fără a interpreta detaliat aceste propuneri, se cuvine să constatăm justetea lor și faptul că, în mare măsură, ele fac parte din actualul statut al cadrelor didactice.

Aceste probleme fiind cunoscute la minister, s-a cerut un memoriu cu propuneri pentru efectuarea unei reforme a învățământului. La această solicitare, Conferința profesorilor din iunie 1889 a înaintat ministerului un memoriu și chiar procesele-verbale în care s-au dezbătut problemele respective. Astfel, ministerul a intrat în posesia unui material deosebit de valoros, care a stat la baza proiectelor de lege de mai târziu, privind reorganizarea învățământului primar, precum și organizarea școlilor normale de învățători. Din comisiile numite de minister a făcut parte și C. Meissner, care a avut satisfacția de a fi fost prezent la hotărârile care au aprobat propunerile din Conferința Cadrelor Didactice de la Școala Normală din Iași.

Legile din 1893, 1896, 1898, au consemnat în mare măsură propunerile respective, ceea ce a însemnat o victorie a Școlii Normale din Iași, în frunte cu directorul său C. Meissner. La Congresul corpului didactic care s-a ținut la Iași, în 1885, C. Meissner a prezentat un referat: *Orientarea școlilor normale și primare*, dovedind că este un înflăcărat susținător al învățământului cu caracter științific și practic. El cere să se înlocuiască din programă etica filosofică, un obiect cu un pronunțat caracter religios, cu contabilitatea agricolă, obiect foarte necesar învățătorilor din mediul rural. Referatul prezentat de Meissner în acest sens a fost aprobat de întreaga asistență, însă a stârnit și o polemică cu profesorii de la Seminarul Socola, care au început o campanie împotriva directorului, scontând că vor obține suspendarea din învățământ a acestuia. Fiind președintele comisiei

de redactare a programelor analitice, Meissner și-a impus punctul de vedere, acordând o mare atenție obiectelor: fizică-științe naturale, lucrul manual și lucrări agricole, introducând în această programă și contabilitatea agricolă în partidă simplă și dublă. O preocupare deosebită a corpului didactic de la această școală era modernizarea metodelor de predare. La data aceasta se impusese concepția herbertiană care avea darul de a complica metodele și procedeele de predare și de a le încadra în formule rigide care nu se potriveau cu natura variată a lecțiilor.

Meissner, fără să se îndepărteze de pedagogia herbertiană, a simplificat planurile de lecție, stabilind următoarele capitole: pregătirea, anunțarea, predarea, generalizarea, aplicarea cunoștințelor. Tot în spiritul acestor vederi, pe când era inspector școlar a întocmit *Instrucțiuni pentru pregătirea lecțiilor* (1889), în care atrage atenția că fiecare lecție are o notă specifică și nu orice lecție poate fi predată după formule fixe, după șabloane. Instrucțiunile respective au fost aprobate de Minister și difuzate tuturor școlilor din țară.

Deosebit de valoros este cursul său de științe pedagogice pe care l-a predat elevilor normaliști și care era format din psihologie, pedagogie, istoria pedagogiei, didactică și metodică. Acest curs, deși se bazează tot pe concepția herbertiană, este completat cu ultimele noutăți pedagogice și, până la ieșirea directorului la pensie (1913), a stat la baza pregătirii viitorilor învățători. În ceea ce privește metodele de predare, care au fost în atenția lui Meissner, merită să fie amintită metoda cuvintelor normale, introdusă în învățământul primar și care a rămas recunoscută de toți învățătorii până în 1944. Legat de această metodă, subliniem că, în colaborare cu profesorul Victor Dogar din Ardeal, este autorul unui manual de citire și scriere – primul abecedar după metoda cuvintelor normale care a înlocuit abecedarul lui I. Creangă și care s-a tipărit în 17 ediții. Ca inspector școlar a urmărit cu mult interes pe foștii săi elevi, vizitându-i la catedră și îndrumându-i în continuare. Apropierea față de foștii elevi l-a determinat de nenumărate ori să le ia și apărarea, atunci când vedea că sunt nedreptățiți. Atitudinea sa de omenie față de cei din jur și față de elevii săi i-a îndrumat pe aceștia să-i găsească un nume semnificativ, prin care să definească omenia sa: "Tata Meissner". Preocupat de grija față de viitorul învățătorilor, din propria lui inițiativă, s-au creat biblioteci pedagogice pentru învățători, una la centru (la Revizoratul școlar) și câte una în fiecare județ. De asemenea, urmărind același scop, a insistat și a trimis în școlile din Apus ca și în cele din celelalte provincii pe învățătorii care erau interesați să împrumute noi experiențe pedagogice. Tot în urma intervențiilor sale, s-au definitivat învățătorii încă nedefinitivați din cauza abuzului politicienilor, s-a reglementat modul de acordare a recompenselor pe baze principiale, s-a instituit titlul de "Învățător Înaintat pe loc" (ceea ce echivalează cu gradație de merit). Considerând că învățătura nu trebuie să se limiteze numai la perioada din școală, ci trebuie să se permanentizeze, mai ales în lumea satelor, la sugestia lui Spiru Haret, Meissner a determinat pe doi distinși absolvenți ai Școlii Normale din Iași: Gh. Teodorescu Kirileanu și C. Brundariu să alcătuiască un manual *Cartea țaranului român* (1901), punându-le învățătorilor la îndemână un instrument de lucru în acțiunea de culturalizare a țăranilor. Meissner însă nu a fost numai un mare pedagog, însușit de idei umaniste, ci și un bun organizator și un neîntrecut gospodar. Localul de la Trei Ierarhi era demult necorespunzător și, în ultimul timp, prin șubrezirea sa, amenința viața cursanților. Autoritățile au tergiversat însă rezolvarea acestei probleme până în 1885 când s-a încheiat un contract cu arhitectul Xenopol, care urma să execute lucrarea pe proprietatea numită Pester, astăzi cunoscută sub numele de "Școala de la Breazu-Copou". Lucrarea însă nu s-a realizat și contractul a fost preluat de arhitectul Socolescu la prețul de 540.000.

Început în vara anului 1888, localul a fost recepționat în 1891, iar mutarea și desfășurarea cursurilor în noul local a avut loc la 1 octombrie 1891. Deși lucrarea nu s-a

executat în întregime, spațiul de școlarizare și cel pentru internat era cu totul superior celui de la Trei Ierarhi. Se ivesc însă și probleme noi, datorită faptului că localul era în afara orașului, iar transportul cadrelor didactice cât și alimentarea cu cele necesare nu erau asigurate. În acest scop s-au cumpărat mijloacele necesare de transport, care au dus la remedierea acestei situații grele. Alimentarea cu apă a fost rezolvată, până la urmă, destul de greu, prin racordarea la conducta de la Timișești, sub direcția unui alt eminent pedagog, I. Mitru. Neavând lumină electrică, Meissner cere 20.000 de lei pentru electrificarea localului, însă s-a considerat că suma era prea mare și s-a rămas tot la iluminatul cu petrol. Pentru îndepărtarea unor dificultăți în ceea ce privește prezența profesorilor la clasă, Meissner stabilește durata lecției de 50 de minute și propune ministerului generalizarea acestui fapt care, în urma unor tergiversări, s-a extins la toate școlile din țară. Dacă predarea cunoștințelor agricole în Școala Normală se rezuma la aspectul teoretic din cauza lipsei de lot experimental, cu ocazia mutării în noul local (1891), lotul, în suprafață de câteva zeci de hectare, a oferit școlii din plin posibilitatea de a se afirma și în această direcție. Lotul respectiv, denumit fermă, a devenit chiar o fermă model, dispunând de plantație de pomi, vie, pădure, grădinărie și teren agricol. Această fermă, considerată la început proprietate de stat, la intervenția lui Meissner, a trecut în administrația școlii și a oferit posibilitatea întreținerii elevilor interni, realizând și venituri importante. Pe lângă scopul practic educativ, urmărit prin cultivarea acestei ferme, de la an la an școala a obținut și sume importante prin vânzarea produselor, putând astfel să execute unele lucrări de extindere și amenajare. Totodată, pomii cultivați în pepiniera școlii au fost solicitați nu numai de instituțiile din Iași, ci și de numeroase instituții din alte județe și chiar de Grădina Botanică din București, căreia i se vând peste 2000 de pomi de diferite specii.

Atelierele școlare au căpătat și ele o nouă organizare și au contribuit în mare măsură la dezvoltarea bazei materiale și la educația elevilor prin muncă. Neîmpăcându-se cu manualele școlare existente, care erau prost întocmite, Meissner sfătuiește colectivul de profesori să contribuie la rezolvarea acestei probleme, o parte din cadre devenind autori de manuale: Gh. Ghibănescu (limba română), I.V. Praja (matematică), Gr. Buțureanu (istorie), Gh. Aspostolescu (științe agricole), C. Meissner (științe pedagogice).

O grijă deosebită a acordat-o și dotării laboratoarelor de fizică și chimie, precum și dotării bibliotecii școlare cu cele mai noi lucrări apărute în țară și peste hotare. Deoarece numărul de elevi din școală era mic, variind între 80-200, directorul Meissner reușise să-și cunoască bine toți elevii, cu trăsăturile lor temperamentale și de caracter și să-i angajeze într-o atmosferă de disciplină și de caldă înțelegere. Antrenând și o parte dintre elevi în problemele de organizare și gospodărire a școlii și internatului, s-a impus o frumoașă tradiție în această școală, în sensul că să se păstreze și să se întrețină în condiții optime atât localul și mobilierul cât și materialul didactic. Alcătuind și un regulament de funcționare a internatului, Meissner înlătură dispozițiile cu caracter imperativ cu un șir de sfaturi părintești, puse la dispoziția elevilor, cu scop educativ. Preluând de la înaintași tot ceea ce a fost valoros, adăugând în mod creator experiența înaintată a școlilor din străinătate, însușit de ideile cele mai nobile în ceea ce privește acțiunea de dezvoltare a școlilor primare și culturalizare a maselor poluare, știind să-și apropie colectivul de profesori și de elevi, directorul Meissner a reușit să ridice pe un plan superior prestigiul Școlii Normale pe care o impune ca pe o școală model în toată țara.

(extras din vol. *Tradiție și continuitate în activitatea Liceului pedagogic de învățători „V. Lupu” Iași, 1975*)

I. D. LĂUDAT*

Din istoricul Școlii de aplicație a Școlii Normale „V. Lupu”

Școlile primare de aplicație de pe lângă școlile normale (liceele pedagogice), ca și seminariile pedagogice (liceele de aplicație) de pe lângă universități, au rolul de a-i face pe elevi sau pe studenți să pună în aplicare pregătirea pedagogică și de specialitate dobândită în instituția care i-a pregătit spre a fi învățători sau profesori. Ele îi dau celui care le frecventează imaginea reală a instituției în care își va petrece întreaga viață pentru care se pregătește.

De aceea, directorii, profesorii și institutorii care lucrează cu viitorii profesori sau învățători au un rol preponderent în felul cum își vor desfășura activitatea tinerii care pleacă în viața de dincolo de instituția care-i pregătește pentru carieră. Ca să se ajungă la o formă din ce în ce mai bună de organizare a acestor instituții a trecut vreme îndelungată.

În cele ce urmează, ne propunem să facem un istoric al Școlii de aplicație de pe lângă Școala Normală „Vasile Lupu” (Liceul Pedagogic „Vasile Lupu”), de la întemeierea ei până în vremea noastră¹.

I. Școala primară de la „Treii Ierarhi”, pusă sub conducerea directorului Școlii preparandale, îndeplinirea și rolul viitoarelor școli de aplicație. Elevii practicanți asistau la lecții, dar aveau prea puține lucruri de învățat de la niște institutori fără pregătire deosebită.

De altfel, nici în Europa vremii nu luaseră ființă asemenea școli. Abia în Germania, pedagogul Diesterweg (1790-1866) a întemeiat prima școală de aplicație, care a fost luată ca model și de alte popoare.

Meritul lui Velini constă în aceea că a intuit rostul Școlii de aplicație, punându-i pe elevii „preparanți” să asiste la lecțiile unor oameni cu oarecare experiență, că le-a dat un manual cu unele norme, în care se putea ține cont de activitatea cu școlarii mici. În ultimă instanță, Velini, format la ideile școlii filozofice germane, acorda școlii în general un rol pozitiv în ridicarea bunăstării poporului. De aici, interesul său ca elevii preparanți să plece din școală cu o pregătire care să le ușureze sarcina ridicării poporului. El era pătruns de ideile iluminiștilor vremii².

II. Alexandru Odobescu ridică stagiul de învățător de la un an la doi ani și amână examenul de admitere până în decembrie 1863. Titu Maiorescu acceptă să părăsească direcția „Liceului Național”, primind pe aceea a Școlii Preparandale, căreia îi atribuia un rol de mare însemnătate în cultivarea limbii naționale prin viitorii învățători, formați în ea.

Până la ținerea cursului de admitere în școala preparandală, el se duse în Germania – trimis de Odobescu – și studie la fața locului organizarea școlilor normale, a școlilor de aplicație, a metodelor și principiilor întrebuintate în instrucția primară. Modelul era Școala Normală și școala ei de aplicație întemeiate de Diesterweg. În organizarea cursurilor școlii preparandale – numită de aici înainte Școala Normală „Vasile Lupu” – Maiorescu stăruie în mod deosebit asupra introducerii unor obiecte care să ridice nivelul de cunoștințe al normaliștilor și să le dea o metodă de predare de la clasa I la clasa IV-a, adecvată cuceririlor științelor pedagogice ale vremii. În perioada abecedarului, la clasa I, înlocui metoda lancasteriană (monitorială) cu metoda lego-grafică sau scripto-legă. Alte obiecte

* Profesor universitar, absolvent al Școlii Normale.

¹ Un istoric al formelor de pregătire pentru cariera profesională prin Școala normală superioară și apoi prin Seminarul pedagogic – în general – am făcut într-o altă broșură, apărută în anul 1973.

² Vasile Petrovanu, *Istoricul Școlii normale „Vasile Lupu”*. *Anuarul nr. 2*, p. 15-33; Vasile Todicescu, „Anton Velini”, în *Școala Normală*, nr. 3, martie 1916; Ștefan Bărsănescu în *Istoria pedagogiei românești*. Buc., 1941, p. 70-71; N.C. Enescu, *Anton Velini*, E. D. P., Buc., 1970, p. 136-146.

introduse în orar: un curs de gramatică românească, deprinderi de ortografie și stil, compunere, dictare pe tablă, un curs de pedagogie. S-a introdus în planul de învățământ practica pedagogică obligatorie și a fost organizată în așa fel, ca să dea rezultate bune. Normaliștii – împărțiți pe grupe – *asistau* la lecțiile institutorilor din școala de la Trei Ierarhi, cât și la altele din orașul Iași, unde Maiorescu avea siguranța că nu se pierde vremea. Elevii țineau și lecții, punând în aplicare cunoștințele de metodică predate de Maiorescu.

Dintre elevii săi, Creangă va tipări, mai târziu, *Metoda nouă* pentru predarea abecedarului, apoi va scoate, împreună cu alți colegi, *Cartea de citire* și alte manuale care s-au bucurat de un deosebit prestigiu în școala noastră, datorită metodelor noi învățate la cursurile lui Maiorescu. În cadrul Școlii Normale, Maiorescu stăruia ca normaliștii să se pregătească bine ca învățători, însușindu-și cunoștințele de metodică ce li se predau. Pentru a-i obișnui cu dificultăți, îi punea adesea pe normaliști să țină lecții practice colegilor din anul I, în prezența sa. Școala de la Trei Ierarhi, de pe lângă Școala Normală de aici, dobândise toate atributele unei școli de aplicație de azi, inclusiv dependența ei de minister, nu de comună, cum erau celelalte școli primare.

Maiorescu îi deprindea pe viitorii învățători să aprecieze just manualele pe care le recomandau elevilor. În felul acesta, el critica manualele care începeau cu definițiile, în loc să înceapă cu prezentarea exemplurilor din care să se ajungă la regulile urmărite. Maiorescu a căutat să lămurească problema modernizării predării în școală, nu numai pentru cei care-i erau elevi, ci și pentru ceilalți învățători din oraș, fixându-și lecțiile la ora 7,30 dimineața ca să poată participa la ele spre a-și însuși metodele de predare adecvate. Titu Maiorescu a făcut aceasta și dintr-un sentiment de caldă prețuire pentru învățătorii vremii, al căror rol în ridicarea societății și în cultivarea limbii literare îl vedea. Într-un articol *Despre reforma învățământului public*, apărut în *Convorbiri literare* din 1 octombrie 1870, el scria: „Sufletul învățământului este învățătorul, nu inspectorul. Învățătorului trebuie să i se lase libertatea de lucru, fiindcă el are răspunderea pentru ceea ce face. Învățătorii sunt singurele organe adevărate ale instrucțiunii. Ei au lucrarea cea mai grea și mai importantă. Inspectorii sunt organizatori, fac rapoarte, prezidează concursuri, dar toate acestea sunt relații fictive”.

Maiorescu pune mare preț pe activitatea elevilor săi în cadrul practicii pedagogice. Asista la lecțiile ținute de ei, urmărind în ce măsură aplică cunoștințele comunicate la cursul de pedagogie. Urmărea, în fond, principiul legării teoriei de practică.

Toate aceste acțiuni urmărite de Maiorescu în cadrul activității practice a tinerilor normaliști îl arată ca pe întemeietorul și organizatorul Școlii de aplicație, primul în istoria învățământului nostru. Prin directivele date de el și prin aplicarea lor, el a sincronizat învățământul nostru primar-normal cu ceea ce era modern în pedagogia vremii.

III. Continuatorul drumului arătat de Maiorescu în privința pregătirii viitorilor învățători prin școala de aplicație este CONSTANTIN MEISSNER, care venea ca profesor de pedagogie la Școala Normală „Vasile Lupu” în februarie 1879, în vremea directoratului lui Petru Cujbă. Bunei înțelegeri dintre director și profesorul de pedagogie i se datoresc două fapte pozitive: **legalizarea Școlii de aplicație** ca instituție pe lângă Școala Normală și **numirea unui institutor**, ales de director și profesorul de pedagogie, cu sarcini precise în noua instituție. Operațiunea nu s-a făcut însă cu ușurință.

În acest timp, se ridicase stagiul pentru a deveni învățător la patru ani.

La stăruința Consiliului Profesorat al Școlii Normale, s-a obținut mai întâi legalizarea Școlii de aplicație prin trecerea ei în buget pe data de 1 aprilie 1882. Directorul Școlii de aplicație era profesorul de pedagogie. Ea avea o singură clasă. Procesul de învățământ era organizat de director, numind săptămânal câte doi elevi – în ordinea alfabetică – spre a ține lecții. Aceștia lipseau de la cursurile clasei lor. La sfârșitul

săptămânii, prezentau directorului un raport despre materia predată și metodele folosite în predare. În aceeași săptămână, mai asistau la lecțiile colegilor lor alți doi elevi, care-i vor înlocui pe cei ce țineau acum lecții, în săptămâna următoare. Profesorul de pedagogie, directorul Școlii de aplicație, asista la desfășurarea procesului de învățământ șase ore pe săptămână, dând îndrumările de rigoare. Ceilalți elevi făceau asistență la alte școli primare din oraș, câte zece ore săptămânal.

Celălalt deziderat – numirea unui învățător la școala de aplicație – s-a realizat abia în anul 1888, când „capul promoției”, în persoana lui Constantin Boerescu, a fost numit învățător cu titlul provizoriu în urma concursului prevăzut de ordinul ministerului în acest sens.

Cu Constantin Meissner se face un pas înainte în organizarea procesului de învățământ: *începe* – înlocuind metoda lancasteriană cu metoda scripto-legă, - prin C. Meissner modernizarea procesului de învățământ. El alcătuiește, în colaborare cu Victor Dogar, un abecedar bazat pe metoda „cuvintelor normale”, care s-a folosit mai bine de o jumătate de veac (1890-1948).

În privința concepției despre lecție, Meissner era un herbartian, în filiația ultimului discipol al lui Herbart: Wilhelm Rein, decedat în 1929. Un distins elev al lui Meissner – Mihai Lupescu -, în *Omagiu lui C. Meissner*, 1913, p. 324-325, descrie astfel metoda de lucru învățată cu profesorul său: „Treptele parcurse de o lecție ținută de profesorul nostru de la școala de aplicație urmau, de fapt, „treptele suflătești” ale unei adevărate școli model. După anunțarea „telului”, urma „pregătirea”, apoi „predarea”, „asocierea”, „generalizarea”, „aplicarea”.

Tot lui Meissner i se datorește realizarea dezideratului ca școala de aplicație să aibă 4 clase, ca orice școală primară la care normaliștii vor lucra în cariera lor didactică. Aceasta s-a petrecut în anul 1888/89, în timpul ministeriatului lui Titu Maiorescu.

Când, în 1889, s-a început construirea noului local al Școlii Normale, la via Pester, Meissner a cerut ministerului să construiască și un local propriu pentru școala de aplicație, care să cuprindă săli de clasă și un internat cu trei dormitoare pentru 60 de copii și locuință pentru învățător. El urmărea să dea viitorului învățător un model de școală, pe care să-l adapteze după situațiile pe care le va găsi acolo unde va fi numit învățător.

Tot Meissner a cerut pentru învățătorii de la Școala de aplicație un salariu mai mare, având în vedere munca mai grea decât a unui învățător obișnuit. Și aceasta s-a obținut cu greu, abia în 1893. Și tot atunci s-a legiferat ca numirea învățătorilor la școlile de aplicație să se facă și cu avizul directoratului Școlii de aplicație.

Din toamna anului 1891, Școala Normală s-a mutat de la „Trei Ierarhi” în noul local de la via Pester.

IV. În timpul cât a fost director Gheorghe Ghibănescu (26 octombrie 1893 - 15 ianuarie 1896), Școala de aplicație a Școlii Normale de la via Pester a dobândit *circumscripție școlară*, înglobând toți elevii de vârstă școlară de la Copou în sus. Pentru a-i câștiga pe părinții din aceste părți de nord ale Iașilor, el a oferit copiilor de oameni nevoiași hrană, încălțăminte și îmbrăcăminte din fondurile Școlii Normale. Școala de aplicație era adăpostită în incinta Școlii Normale, în două săli de clasă, lucrând pe jumătăți de zile.

Tot în această vreme, corpul profesoral, cu directorul său, a alcătuit un *Regulament de desfășurare a practicii pedagogice* care a devenit obligatoriu pentru toate școlile normale din țară. În el se prevedeau următoarele: 1. Școala de aplicație a Școlii Normale este de tip rural. 2. Director este profesorul de pedagogie, ajutat de învățătorii respectivi. 3. Elevii ultimei clase urmează să facă 12 ore pe săptămână în cadrul Școlii de aplicație: 8 lecții ordinare, 2 lecții de probă și să asiste la 2 lecții model ale institutorilor sau ale directorului. În timpul directoratului său, Legea învățământului din 1894 a prevăzut două

posturi de învățători la școala de aplicație.

V. În vremea directoratului lui Ion Mitru (15 februarie 1896 până în 1919), școala de aplicație a dobândit un local propriu. El a fost ridicat într-un loc separat de corpul Școlii Normale, într-un peisaj agreabil, între anii 1915-1916, având 2 săli de clasă, cancelarie pentru institutori și o cameră de locuit pentru unul din învățătorii care supravegheau desfășurarea procesului de învățământ în școala de aplicație. Ion Mitru a reușit să îndeplinească dorința directorilor care l-au precedat.

VI. În timpul directoratului lui Ion Mitru a fost director al Școlii de aplicație profesorul de pedagogi Vasile Todicescu, (1913-1926). A făcut studii de specializare la Berlin, Leipzig, Jena și Weimar, între anii 1911-1913, a lucrat și în laboratorul de psihologie experimentală al lui Wundt la Weimar. Era familiarizat și cu ideile noi de psihologie și pedagogie care tronau la Institutul „Jean Jacques Rousseau” din Geneva prin Ed. Claparède, Pierre Bouvet și Adolphe Férrière. Transferat de la Liceul „Donici” din Fălticeni, unde fusese numit după terminarea studiilor universitare, la Iași, la Școala Normală „Vasile Lupu”, el aducea spiritul înnoitor al psihologiei și pedagogiei experimentale pus în slujba cunoașterii individualității elevului. În articolele publicate în revista *Școala Normală* (1916), urmărea să popularizeze ideile noi ale pedagogiei și psihologiei experimentale. Din mai multe articole apărute aici, ne oprim asupra celui intitulat *Câteva considerații asupra Școlii de aplicație* („Școala Normală”, anul I, nr. 6, iunie 1916). În el este expusă concepția sa asupra Școlii de aplicație. Subliniem câteva idei desprinse: „Centrul profesional al Școlii Normale trebuie să fie școala de aplicație. Ea trebuie să deprindă pe normaliști cu educarea și instruirea copiilor sub directa îndrumare a unor oameni competenți. Educația și instrucția nu se învață și nu se deprind decât educând și instruind. Pregătirea profesională a normaliștilor trebuie să ducă nu către învățătorul instructor, ci către învățătorul educator. Pentru educare trebuie să cunoaștem neapărat obiectul de educat: copilul. Cea dintâi îndrumare și activitate a normaliștilor în școala de aplicație trebuie să fie îndreptată în a cerceta și a cunoaște cât mai bine, mai complet, copiii, școlarii. Toate mijloacele de a surprinde și de a scotoci firea copilărească și întreaga lume senină și nevinovată a copilăriei trebuie să li se pună la îndemână practicanților. Ar trebui – în acest sens – ca școala de aplicație să pună la dispoziția normaliștilor un laborator de psihologie în serviciul pedagogiei. Aici să învețe să mănuiască aparatele de cercetare a vieții psihice a copilului”. Consecvent în aceste idei, Vasile Todicescu a înființat în Școala Normală un laborator unde făcea experiențe cu elevii arătându-le, practic, cum se lucrează cu diferite aparate pentru cunoașterea individualității elevului. În privința teoriei „planului de lecție”, ca răspuns dat școlii herbartiene, care încorseta inițiativa dascălului prin cunoscutele „trepte formale”, solicitând mai mult educația intelectuală în detrimentul altor elemente care compun educarea multilaterală, s-a recomandat la școala de aplicație – o vreme – un plan de lecție mai liber, constituit din „introducere”, „tratare” și „încheiere”: după ce apele școlii experimentale s-au mai limpezit, s-a revenit la planul de lecție herbartian. Aceasta se vede din planurile de lecție apărute în „Școala Normală”, alcătuite de unul din cei mai buni institutori ai vremii: Gh. Comicescu, care lucra cu Vasile Todicescu.

Pentru o cunoaștere cât mai bună a concepției pedagogice a lui Vasile Todicescu, să se vadă și alte articole publicate în această revistă: recenzii despre lucrarea lui Vladimir Ghidionescu: *Introducere în pedagogie și pedagogie experimentală*, recenzia despre cartea pedagogului american Edwin Kirkpatrick: *Bazele studiului copilului*, traducere de G. I. Simeon, precum și comentarea cărții lui Oswald Külpe *Die Ethik und der Krieg (Morală și războiul)*, ca și articolul *Abstracția și rolul ei în învățământ*, toate aceste materiale apărute în aceeași revistă amintită mai sus.

VII. Contemporan cu Vasile Todicescu, din anul 1921 încoace, a fost Ștefan

Bârsănescu, profesor la cealaltă catedră de pedagogie. În timpul cât era profesor de pedagogie la Școala Normală "Vasile Lupu", Ștefan Bârsănescu era și cadru didactic universitar. Și-a completat studiile universitare din țară cu altele de specialitate în Germania, fiind diplomat la "Zentral Institut für Erziehung und Unterricht" din Berlin. A făcut și alte studii de specializare în Danemarca.

Cu privire la concepția sa despre școala de aplicație, relevant este un raport trimis Ministerului Instrucțiunii în 1930, care se găsește în arhiva Școlii Normale "Vasile Lupu", depusă la Arhivele Statului din Iași. Îi fusese cerut de minister cu adresa nr. 100.137 din 1 august 1930. În el se ocupă de: *Sensul Școlii de aplicație de pe lângă Școala Normală, Despre corpul didactic al ei, Despre practica pedagogică desfășurată în cadrul ei și Despre raportul dintre Școala de Aplicație și Școala Normală.*

Cu privire la prima problemă, "Sensul Școlii de aplicație de pe lângă Școala Normală", profesorul Bârsănescu arată: "Pentru ca școlile de aplicație să-și îndeplinească rolul de a forma "mâna de dascăl" tinerilor normaliști, ele trebuie să realizeze o dublă condiție: să fie și un *atelier* și un *laborator*. Să fie un *atelier de ucenicie* pentru normaliști, în sensul că în interiorul ei normalistul să-și însușească practica de specialitate. În acest scop, institutorii să ofere candidaților: 1) Lecții model care să provoace interesul acestora, ca să ajungă și ei la nivelul arătat. 2) Apoi, să-i pună pe candidați la o ucenicie de predare îndelungată (până la 100 de lecții de fiecare candidat), *căci* e știut că oamenii n-au ochi decât pentru aspectele lucrurilor pe care au învățat să le discearnă. 3) Să se țină candidaților cursuri de metodică pentru fiecare obiect în parte. 4) Să se insuflă candidaților entuziasm pentru profesie, devotament pentru copii și un frumos avânt de a se dăruia pentru creșterea lor.

În al doilea rând, școala de aplicație să fie un *laborator* de pedagogie. În acest sens, în școala de aplicație să se experimenteze diferite metode spre a arăta practicanților valoarea practică a acestora.

În raport cu acestea, sunt discutate și alte aspecte legate de școala de aplicație: 1) Institutorii să fie aleși prin concurs ținut la școala respectivă, în fața unei comisii din care să nu lipsească profesorul de pedagogie. 2) Profesorul de pedagogie să fie directorul Școlii de aplicație și să aibă în vedere atât organizarea procesului de învățământ, cât și îndeplinirea acestuia. 3) În practica pedagogică se resimte lipsa de cunoștințe de psihologia copilului. Să se dea normalistului deci cunoștințe în acest sens, fiindcă altfel nu se poate ajunge la adaptarea școlii la viața copilului, principiu atât de popular în pedagogia vremii. 4) În privința raportului dintre Școala de aplicație și Școala Normală, este bine ca Școala de aplicație să nu fie subordonată Școlii Normale. Fiecare dintre ele să aibă o administrare proprie și buget separat; chiar dacă acesta este prevăzut în bugetul Școlii Normale. 5) O Școală de aplicație este datoare să aibă: o bibliotecă de manuale școlare române și străine pentru ca practicanții să le cunoască din vreme și să le compare de la un an la altul. 6) Biblioteca să fie aprovizionată cu publicațiile de specialitate și cu literatura adecvată pentru fiecare obiect și pentru fiecare clasă. 7) Școala de aplicație să aibă asigurat materialul didactic necesar lecțiilor cursului primar".

Pedagog prin vocație și pregătire, profesorul Bârsănescu nu s-a lăsat dominat, de-a lungul carierei sale didactice, de anumite "mode didactice" care se ventilau în presa de specialitate. Absolvenții Școlii Normale din perioada cât a fost profesor de pedagogie au rămas cu deschidere largă spre metodele moderne care se afixau în acel timp, dar folosirea lor se făcea pe măsură ce rezultatele acestora erau mai concludente decât cele pe care voiau să le înlocuiască.

Astfel, profesorul Bârsănescu a depășit unilateralitatea pedagogiei intelectualiste herbartiene, care reducea educația la "predare-asimilare", punând accentul pe "receptare",

mergând mai departe, a ajuns la "pedagogia culturii". profesorul Bârsănescu observa că omului îi este specifică năzuința spre valorile culturii. Procesul ridicării omului la nivelul valorilor culturii implică, pe lângă receptare și creație, încă un element: *trăirea, vibrarea* pentru idei, deșteptarea năzuinței pentru adevăr, frumos, bine util. Pedagogia culturii tindea deci să antreneze în procesul de asimilare a bunurilor culturale nu numai intelectul și voința, ci și viața afectivă, în vederea cultivării năzuinței spre idealuri. Această nouă concepție despre educație modifica structura planului de lecție, care urma să aibă în componența lui următoarele momente: pregătirea, anunțarea, predarea, aprofundarea (asocieri și aprecieri), valorificarea (aplicarea prin exerciții). Acest ultim moment reprezenta legătura dintre teorie și practică, dintre adevăr și viață.

În privința schemei planului de lecție, profesorul Bârsănescu arăta elevilor normaliști că ea este numai îndrumătoare. Părțile constitutive: predare, aprofundare, valorificare sunt condiționate de fondul lecției și de scopul instructiv-educativ urmărit. Propunătorul are libertatea de lucru, dar cu răspundere la făurirea planului.

Cu privire la utilizarea alcătuirii planului de lecție se preciza: "Cu cât practicantul e mai la începutul carierei sale didactice, cu atât el are mai mare nevoie să facă un plan mai amănunțit, ca astfel, gândind planul până în cele mai mici elemente, să-și asigure stăpânirea desfășurării lui.

Și, ca o considerație generală în legătură cu planul de lecție, se mai preciza: "Planul e o operă de creație, iar nu de aplicare mecanică a unei anumite scheme. Profesorul are obligația să fie un creator în „planurile” sale". (Ștefan Bârsănescu, *Tehnologie didactică*, Iași, 1939, p. 82-83).

VIII. În 1927/28, venea, prin transferare, ca profesor de disciplinele pedagogice Sterie Diamandi, care-și făcuse studiile universitare la Universitatea din București cu strălucitul profesor G. G. Antonescu. Cu o cultură filosofică și literară deosebită și cu un temperament de orator vulcanic, lecțiile noului profesor aveau un efect puternic asupra tinerilor normaliști, care-și căutau modele de urmat.

Sterie Diamandi privea școala de aplicație și orele pe care le folosea, pentru a deprinde arta de a-i învăța pe copii, cu un interes deosebit. Aceasta o vedem dintr-un articol al său, publicat în "Vremea școlii" (anul II, nr. 2, februarie 1929), care a intrat nemodificat într-un raport cerut de Ministerul Instrucțiunii, în anul următor, cu privire la școlile de aplicație.

Cu privire la rolul Școlii de aplicație în formarea viitorului învățător, Sterie Diamandi se exprima clar: "Aici, viitorul dascăl își face ucenicia didactică. Ea îl prezintă ca viitor învățător. Aici își dă el seama de mecanismul școlii primare, de felul cum trebuie să conducă o clasă și chiar școala. Aici își însușește tactul pedagogic, aici deprind meșteșugul greu al învățământului. În concluzie, școala de aplicație are valoarea clinicii pentru studentul în medicină. La absolvirea Școlii Normale, tânărul învățător pleacă să-și exercite funcția cu imaginea Școlii de aplicație în care a trăit câțiva ani. Unele cunoștințe dobândite în cursul anilor sunt sortite uitării; cele văzute, experimentate, deprinse în școala de aplicație sunt lucruri care-i rămân în conștiință. Școala de aplicație poate remedia lipsurile unei Școli Normale rău organizate".

Față de acest ideal, situația concretă a școlilor de aplicație era diametral opusă, iar profesorul Diamandi o prezenta ministerului în tot realismul ei: Nu au un local propriu, sunt puțin populate, au elevi slabi sub raportul capacității intelectuale, personalul didactic nu este corespunzător, fiind numit după criterii străine pregătirii profesionale. În privința raportului dintre școala de aplicație și Școala Normală pe care o deservește, profesorul Diamandi era de părere ca cele două instituții să-și aibă conduceri separate, adică școala de aplicație cu directorul ei – profesorul de pedagogie – să colaboreze cu directorul Școlii

Normale, fără ca cel de-al doilea să se amestece în treburile interne ale primului. În privința alegerii institutorilor, în raport se dă soluția ca numirea acestor factori esențiali în rostul Școlii de aplicație să aibă și avizul Școlii de aplicație.

IX. O etapă prețioasă în activitatea Școlii de aplicație de pe lângă Școala Normală "Vasile Lupu" este aceea din vremea directorului Valeriu Buțureanu (15 decembrie 1933 – 15 septembrie 1935). Legea învățământului normal-primar din 1924 adăuga primelor patru clase alte trei (cl. V, VI și VII) cu denumirea de *învățământ supraprimar*. Noul director obține aprobarea completării Școlii de aplicație, care avea numai patru clase, cu celelalte trei. În anul 1934/35, școala de aplicație a fost completată cu clasele V și VI, care însă au dispărut repede din cauza lipsei de elevi.

X. În sfârșit, o etapă din viața Școlii de aplicație de pe lângă Școala Normală "Vasile Lupu" peste care nu se poate trece este aceea din vremea directorului Gheorghe Cornicescu (24 ianuarie 1937–20 ianuarie 1939), apoi profesor până în 1941, când a fost numit inspector general în Ministerul Instrucțiunii, funcție păstrată până în 1947, când s-a pensionat.

Ca director al Școlii de aplicație, a adus un aer nou în modul de comportare cu institutorii, cu practicanții și chiar cu elevii Școlii de aplicație.

Bun cunoscător al celor mai moderne concepții metodologice, Cornicescu prefera planul de lecție herbartian de tipul W. Rein, căruia îi aducea o corectură doar în privința sublinierii și a valorilor artistice în predarea variatelor aspecte ale lecțiilor de literatură. În această privință, rămăsese credincios crezului din tinerețe, când lucrase în același fel alături de Vasile Todicescu, de a cărui prețuire s-a bucurat. La lecțiile practice ale normaliştilor, stăruia să-l deprindă să pună întrebări de judecată – în genul "problematizării" și al "descoperirii" din pedagogia zilelor noastre, determinându-i pe elevi să afle singuri miezul lucrurilor: gândurile și sentimentele personajelor, gustând și modul de exprimare al autorilor în paginile literare analizate.

De la Gh. Cornicescu aveau ce învăța, cu privire la discuția lecțiilor, și institutorii, oricâtă experiență și cultură pedagogică ar fi avut ei. Cu aceștia purta discuții îndelungate despre noutățile pedagogice pe care le cunoscuse în țările din apusul Europei sau din America.

Despre problemele Școlii de aplicație, despre raportul dintre ea și Școala Normală găsim prețioase observații în articolele publicate în revistele de specialitate ale vremii. Iată câteva idei interesante în articolul *Legătura organică a Școlii Normale cu Școala de aplicație* ("Buletinul oficial" al Ministerului Instrucțiunii, nr. 8, februarie 1942). În el se arată că "Școala Normală, deși este o școală "profesională", ambianța ei nu lasă această impresie. Pentru explicitare se referă la profesorul de pedagogie, constatând că numai acesta își ține lecțiile având în vedere formarea unei profesii – aceea de învățător – a elevilor săi. Numai din lecțiile lui se desprind norme de ce vor folosi viitorilor învățători, actuali elevi. În afară de profesorul de pedagogie, ceilalți profesori nu repartizează disciplinele lor în felul cum vor trebui să le prezinte ei ca învățători copiilor încredințați pentru instrucție și educație. „Din ce cauză se întâmplă acest lucru? Numai din pricină că toți ceilalți profesori au o pregătire ca și pentru liceu, unde materia respectivă servește celor care se vor duce la Universitate. Ei comunică cunoștințele de specialitate, fără să se gândească să facă din ele un instrument pentru învățătorul de mâine. Ei transmit "doar din punctul de vedere al adevărului ce cuprind, dar nu și din punct de vedere al adaptării lor la puterea de înțelegere a elevilor școlii primare". Totuși, asistența profesorilor de diferite specialități la lecțiile practicanților este de folos. Ei pot da sugestii pentru alcătuirea unui herbar, pot alege materialul potrivit pentru serbările școlare. Ei pot face observații de amănunt în orice domeniu. importanța colaborării Școala Normală - Școala de aplicație este

asa de mare, încât se poate spune că "învățământul primar este așa cum este școala de aplicație". *Pe aceasta – școala de aplicație – s-o ridicăm dacă voim semne de înnoire a învățământului primar.* Ea trebuie să "înceteze a mai fi o anexă a Școlii Normale, pentru a deveni inima ei; iar profesorii Școlii Normale să aibă la inima lor școala de aplicație ei trebuie să îndeplinească țelurile profesionale cu țelurile școlii primare, punând în serviciul ei întreaga capacitate de muncă creatoare". Ceea ce preconiza la acea dată autorul articolului s-a realizat din plin în noua concepție a rostului Școlii de aplicație, în zilele noastre.

Și alte articole ale lui Gheorghe Cornicescu, scrise documentat, clar, aduc profunde contribuții la înțelegerea raportului școală-elev, învățător-societate. Puțini cărțurari îl egalau în epocă în această privință. Dintre articolele publicate în "Școala românească", se mai pot cita pentru ideile subliniate mai sus, și următoarele: *Punctul de vedere psihologic în fundamentarea programelor școlare* (nr. 4, aprilie 1943); *Cultură academică pentru învățători* (nr. 7-8, iulie-august, 1943).

Școala primară de aplicație a Școlii Normale "Vasile Lupu" și-a dus viața în mod normal până în preajma evenimentelor de la 23 August 1944.

Primele semne de deteriorare a vieții ei le constituite evacuarea Școlii Normale din cauza războiului care-și fixase pozițiile de luptă la o distanță mică de spatele clădirii. În august 1944, în duelurile de artilerie care se purtau peste localul ei, clădirea Școlii de aplicație a fost incendiată și distrusă până la temelie.

Întoarcerea la Iași, din evacuare, cu bunurile pe care le-a mai putut salva, s-a făcut pe data de 12 martie 1945. De aici înainte reîncepe etapa de muncă în toate direcțiile pentru a intra în normal.

În decembrie 1945, Școala Normală este mutată din clădirea ei în aceea a Școlii Normale de fete "M. Sturza" din strada Toma Cozmia (azi str. Culturii). Începând cu anul 1955/56, sub numele de Școală Pedagogică, devine mixtă, funcționând până în vara anului 1958. În anul școlar 1958/59 este readusă în localul de la Breazu. În toamna anului 1959 este transferată în orașul Bârlad, unde va funcționa până în anul 1965. În anul 1966 revine la Iași, mai întâi într-un local provizoriu, apoi, din 1970, în localul în care funcționează în prezent. Sub numele de Liceul Pedagogic "Vasile Lupu", s-au adunat între timp trei Școli Normale din trecut: mai întâi Școala Normală "Vasile Lupu" de băieți și Școala Normală de fete "M. Sturza" și apoi și Școala Normală de educatoare de grădinițe de copii.

Odată cu stabilirea în cartierul "Tudor Vladimirescu" – din anul școlar 1970/71 – Liceului pedagogic I s-a repartizat ca școală de aplicație Școala Generală nr. 10 din strada Vasile Lupu, în apropierea sediului liceului. Școala est încadrată cu învățători cu o bună pregătire metodică și de cultură generală, care-i ajută să asigure viitorilor învățători nivelul cerut de progresul continuu, științific și metodic. Îndrumarea teoretică, pedagogică și metodică, este asigurată de profesorii de pedagogie precum și de cei de la celelalte discipline, care predau elevilor metodică disciplinei respective. Acestei pregătiri teoretice i se adaugă cea practică, sub îndrumarea directă a învățătorilor Școlii de aplicație. În privința educației fizice, orele respective se desfășoară în sala de sport a liceului și sunt predate, sub îndrumarea profesorilor de liceu, de viitorii învățători.

Conducerea Liceului Pedagogic a dat delegație unui profesor de pedagogie cu conducerea Școlii de aplicație. Școala respectivă este gospodărită de Organizația de pionieri sub îndrumarea învățătorilor școlii. Un substanțial ajutor îl dă și Comitetul de părinți ai elevilor.

Îndrumarea viitorilor învățători în privința practicii pedagogice se face de către profesorii metodiști ai liceului și de învățătorii Școlii de aplicație. Planul de lecție, ca organizare generală, nu diferă de cel recomandat de profesorii de altădată ai Școlii Normale. Înăuntrul momentelor respective și-a făcut loc însă o mai largă activizare a

elevilor în timpul lecției, punându-se accentul pe aspect formativ al lecției, în cadrul căreia elevul participă intens la descoperirea cunoștințelor legate de specificul obiectului predat. Se pune un accent deosebit pe caracterul științific al cunoștințelor, fără a se neglija însă și celelalte laturi ale educației comuniste: cea morală și cea estetică. Materialul didactic folosit în cadrul lecțiilor, spre a le îmbogăți conținutul și a ușura accesibilitatea, se găsește într-o cantitate necunoscută etapelor mai vechi din istoria Școlii de aplicație. Liceul Pedagogic dispune de un cabinet metodic, înzestrat cu materialul didactic de care au nevoie elevii la predarea lecțiilor. De asemenea, în incinta Școlii de aplicație, se află un muzeu folosit de învățători și practicanți, cu obiecte legate de diferite etape din viața poporului nostru, de care se folosesc în asemenea împrejurări. Elevii Școlii de aplicație, pregătiți de viitorii și actualii învățători, participă la serbările organizate de liceu, oferind un frumos exemplu de integrare a activității lor cu aceea a liceului pedagogic.

Prin felul cum este organizată munca de pregătire a viitorilor învățători, teoretică și practică, se asigură nivelul mereu crescând al învățătorului de care are nevoie societatea noastră.

Alt aspect pozitiv care ridică nivelul practicii pedagogice în cadrul Școlii de aplicație de azi îl constituie inițierea viitorilor învățători în tehnica observării și caracterizării elevului și a colectivului clasei. Acesteia i se adaugă faptul că fiecare absolvent al Liceului Pedagogic pleacă în învățământ nu numai cu un caiet de practică pedagogică, cu lecții variate, adevărată comoară de experiențe verificate, dar și cu o trusă de material didactic confecționat de el pentru predarea citit-scrisului și a numerației, precum și alte materiale didactice folosite pe parcursul desfășurării practicii pedagogice.

Școala de aplicație a Liceului Pedagogic "Vasile Lupu" de azi s-a realizat în condițiile noi ale vieții de stat. Unele aspecte ale ei au fost gândite de marii pedagogi din trecut, care au condus conducerea acestei vestite școli. Năzuințele lui Velini, Maiorescu și ale urmașilor acestora au dobândit un contur real abia în vremea noastră.

În acest moment aniversar, urăm continui succese actualei școli de aplicație în pregătirea multilaterală a viitorilor învățători.

(extras din *Omagiu*, număr festiv al revistei „Învățătorul”, Iași, 1855-1980)

AUREL LEON

160 de ani de învățământ normal pentru fete

Țin minte de pe băncile Internatului că Sf. Ecaterina, adică ziua de 25 noiembrie, era patroana vecinelor noastre, Școala Normală de fete „Mihail Sturdza”. Mă bucuram de această sărbătoare a „pichirilor” (poreclă dată datorită uniformeii pestrițe), deoarece făceam parte din formația delegată să cânte la sărbătoarea fetelor. Taraful de instrumentiști era condus de elevul Dodon Nelu, fiu de învățător, de peste deal de satul meu. Probabil prin protecția lui fusesem și eu ales în taraf. Cert e că în acea zi brumărie de toamnă, noi, privilegiații, puteam pătrunde în lumea fetelor. Cântam la serbarea lor, ne serveau mereu cu dulciuri făcute de ele, respiram parfumul lor, ba cele îndrăznețe ne invitau la dans! Și nu știu dacă ați fost vreodată în al nouălea cer dansând cu o normalistă când tu nu ești decât un pârliț de internalist, curs inferior! Ehe, fugit irreparabile tempus!

Iată că în fața documentației puse la îndemână de d-na Olga Adam-Corcaci, am devenit sentimental, ceea ce nu e în firea mea. Revenindu-mi, aflui că la Casa memorială „Poni Cernătescu” s-au adunat, în ziua de 25 noiembrie, absolvente ale Școlii normale de învățătoare „Mihail Sturdza” spre a prăznui 160 de ani de la înființarea școlii. Precum se vede din monografia întocmită de Margareta Armașu, viața acestei școli se împletește cu cea a Iașului cultural. Este urmașa primei școli publice de fete înființate prin Anoforaua nr. 31, din 14 septembrie 1834, dată de domnitorul Mihail Sturdza, mitropolitul Veniamin Costache și aga Gheorghe Asachi. La început, școala denumită Institutul pentru învățătura fetelor, a funcționat în casele din curtea bisericii „Bărboi” (pe locul actualei case parohiale). Școala avea 70 de eleve, între 8 și 15 ani. Primul ei director a fost profesorul de limba germană și de pedagogie Samoil Botezatu, adus de la Cernăuți de către Asachi. Fiind destinată pregătirii fiicelor funcționarilor statului din oraș, această școală avea menirea „formării moralului prin religie și dobândirii cunoștințelor practice de industrie și manufactură pentru agonisirea vieții”, această școală era deosebită de pansioanele particulare, frecventate de fetele înstărite. La terminarea celor trei ani, absolventele primeau un „Atestat de științe și moral”, din care nu lipsea calificativul pentru deprinderile practice însușite.

Școala a funcționat între anii 1850 – 1890, în casele Iancu Ghica-Bragadiru din str. Muzelor (acum un pavilion al Spitalului de boli infecțioase), sub direcția lui Teodor Stamati, doctor în filozofie și matematici de la Viena. Școala avea acum 192 de eleve și profesoare vestite, ca Anica Poni sau Catinca Fabian. Prin Regulamentul dat la 1852 de Grigore Ghica, cele mai bune eleve „stipendiste” (adică bursiere) urmau doi ani în plus și deveneau învățătoare. În 1853 au ieșit primele absolvente și au fost imediat încadrate fie la școli primare din Iași, fie din alte orașe. Tot acum se schimbă denumirea școlii în „Școala centrală de fete”, are un corp didactic numeros, condus de prof. Petre Costandachi și e patronată de Catinca Balș, soția caimacanului. În 1855 vine la conducerea școlii prima femeie, Elise Barbe-Enders.

Urmează o altă etapă, când sub patronajul Doamnei Elena Cuza, în 1861, școala formează un curs pentru fete externe, în Sărărie (viitorul liceu „Oltea Doamana”), dincoace rămânând fetele interne, obligate a deveni învățătoare. Și astfel primește denumirea de „Gimnaziul Normal de Fete”. După 1866 devine „Institut pedagogic de fete”.

La începutul anului școlar 1890, școala se mută în localul propriu din str. Toma Cosma și primește denumirea de Școala Normală de fete „Mihail Sturdza”. După marea unire din 1918, vin aici bursiere din Transilvania, Basarabia și Bucovina. Comitetul școlar e prezidat cu autoritate de prințesa Olga Strurdza. În timpul marelui război, școala este

devastată, încât la redeschiderea cursurilor, internatul este găzduit în localul fostului gimnaziu „Alexandru cel Bun” (fostul Tribunal, acum demolat), cursurile ținându-se după-amiaza la Liceul Național. Școala devine „Școala pedagogică nr. 1” până în 1954 când fuzionează cu Școala Normală „Vasile Lupu”, instituție revenită, în fine, în vechiul local de la Breazu.

Impresionantă această devoțiune a mănunchiului de învățătoare pensionare, mândre de a fi absolvente de la „Mihail Sturdza” și care, în fiecare an, prăznuiesc, la 25 noiembrie, hramul școlii lor. Cuibul lor răvășit de furtună, a rezistat, având astăzi alte întrebuințări. Se cunoaște că nu-i al nimănui. Probabil doamnele acestea cu păr alb își fac de lucru prin clădire și nu văd cum arată azi coridoarele, le văd pe cele de atunci. Dacă stăm puțin și ne gândim, există o dramă a normalistelor de la „Mihail Sturdza”, similară cu cea a absolventelor Liceului Ortodox (azi Studioul TVR Iași) și cu cea a celor de la „Oltea Doamna” – toate dând târcoale cuibului în care par a fi păsări străine.

Alifie pentru sufletele noastre nostalgice, alături tabletei chipul școlii lor și cu această ocazie le cer permisiunea să mă visez și eu elev internalist, călcând pe vârfuri, uimit de atâta curățenie, gata să fac parte din taraful invitat la sărbătoarea școlii lor, așa de dragi, încât n-o pot uita nici după atâția ani!

(extras din „Monitorul” – miercuri 14 decembrie 1994)

Un admirabil pedagog și educator de oameni: Titu Maiorescu

Acest titlu este o considerație de valoare asupra lui Maiorescu, la care numai G. Călinescu, înzestrat cu deosebitul său simț al valorilor, putea să ajungă. (*Istoria literaturii române*, 1941, p. 346). Din nefericire, marile personalități rămân în memoria noastră numai prin unele activități sau lucrări, fără a reține astfel imaginea globală și reală a celui în cauză. Este cazul, mai ales, al enciclopediștilor, deci și al lui Titu Maiorescu, a cărui activitate multilaterală și de dimensiuni majore, rămâne în memoria noastră ca: filozof, critic literar, mentor al Junimii și mare creator – prea puțini reținând că a desfășurat și o apreciată activitate pedagogică – cu nimic mai prejos decât activitățile enumerate mai sus și care l-a îndreptățit pe G. Călinescu să-l definească astfel. În 1940, cu ocazia aniversării a o sută de ani de la nașterea lui Maiorescu, distinsul cărturar Mircea Djuvara făcuse și el o prețioasă constatare în același sens: „Dacă Maiorescu ar fi predat la una din marile universități din străinătate, numele lui ar fi rămas desigur ca al unuia din cei mai mari profesori ai culturii universale”. Întrebarea pe care ne-o punem acum este: dar dacă ar fi predat la unele instituții mai modeste, am putea ajunge la constatarea de mai sus? Fără îndoială că da – este părerea noastră și vom căuta să justificăm acest adevăr. Este cunoscut faptul că, în anul 1863, tânărul profesor universitar T. Maiorescu, care impresionase pe contemporani prin vasta sa cultură, este numit și director la Colegiul Național din Iași, unde avea de rezolvat o grea problemă privind relațiile dintre elevi și conducerea liceului, sarcină de care s-a achitat cu multă răspundere și competență, reușind să asigure un climat de ținută corespunzătoare. Succesul obținut aici îl îndreptățește pe Al. Odobescu, ministrul învățământului, să-l folosească, începând cu anul următor, în rezolvarea altei situații și mai precare, cea de la Școala preparandală din Iași, înființată în 1855, director fiind Anton Velini. Acesta, confruntat cu numeroase și grele probleme organizatorice și depășit de evenimente, nu putea să redreseze situația școlii, care în 1863 era pe punctul de a se autodesființa din cauza numărului redus de elevi.

Noul director, deși cu o experiență pedagogică modestă – nu avea decât 23 de ani -, ia măsurile organizatorice care se impun și acționează în așa fel încât școala nu numai că nu se desființează, ci își consolidează poziția. „Aici, mi-o spune conștiința și eu o spun altora după dânsa, aici este un câmp de activitate modestă, pacientă, în aparență inferioară, în realitate de importanță suverană pentru poporul nostru” – afirmă Maiorescu, de pe pozițiile unui entuziast și mare pedagog, trăsături care stau la baza patriotismului său. Astfel în cei patru cât a fost directorul acestei modeste instituții (1864 - 1868), aceasta cunoaște o perioadă de înflorire, impunându-se ca o prestigioasă unitate școlară. La propunerea lui, studiile preparanzilor se prelungesc de la un an la doi ani, se imprimă un caracter practic-științific obiectelor de învățământ, se realizează un climat de disciplină și seriozitate, etc.

Cercetând planul de învățământ, Maiorescu rămâne contrariat de sărăcia acestui, preparanzii fiind lipsiți de studiul gramaticii, pe care, curios și ridicol, trebuia să-l predea ca viitori învățători. Din inițiativă proprie introduce imediat „Metodica gramaticii” și „Exerciții stilistice” – obiecte pe care le predă chiar el, urmând ca în anul următor, la propunerea sa, aceste obiecte să fie incluse în planul de învățământ. În Anuarul școlii pe anul 1963-64, Maiorescu nota cu amărăciune: „Astfel deveneau (preparanzii) învățători, fără a fi știut vreodată să scrie ortograficește, fără a fi cunoscut gramatica ...”. Și tot aici, în articolul „Observațiuni”, adresa viitorilor învățători, vibrantul îndemn patriotic: „Cultivă limba poporului, lățește-i-o prin toate satele, învață-l să și-o cunoască, cu toate dependențele ei, cu poezii și cu cântece, cu tradiții istorice și cu povestiri populare și atunci ai regenerat

un popor pe tărâm intelectual ...”

Diferența enormă dintre nivelul lui de cultură și al preparanților săi, nu l-a făcut pe Maiorescu să-i, trateze pe aceștia distant și de pe poziții de superioritate, ci i-a apropiat cu înțelegere și căldură, stimulându-le în permanență dorința de a-și ridica nivelul cultural, de a-și integra valorile spirituale în cele estetice, frumosul în etică și, toate la un loc, angajându-i în practica vieții de viitori învățători, meniți să aprindă sufletul miilor de elevi.

Tot în Anuarul amintit, pe baza notițelor lui I. A. Davzeu după lecțiile lui Maiorescu, se publică „Regulile limbii române” pentru începători, care reprezintă un model științific de a redacta o gramatică școlară, dublată de intenția de a oferi învățătorilor căile și modalitățile de predare ale fiecărui capitol – în opoziție totală cu manualele lui Măcărescu și Platon despre a căror lipsă de valoare ne vorbește și autorul „Amintirilor din copilărie”, mai târziu.

O întâmplare fericită face ca încă în primii ani, printre preparanții lui Maiorescu să se numere și Ion Creangă, care va rămâne profund impresionat de vastele cunoștințe ale directorului său. Un astfel de ecou a avut loc, fără îndoială, și în mintea celorlalți preparanți, care se pregăteau să devină învățători. În lucrarea sa de mai târziu „Răspuns la criticile nedrepte ...” (1880), învățătorul Creangă, cu sinceră admirație, afirma: „În cei doi ani de la început, adică 1863-64 și 1864-65, unii dintre noi au urmat în școala normală, ca școlari înscriși, iar alții, deși erau institutori, văzând că slabul curs de pedagogie ce-l făcuseră mai înainte ne era de puțin folos practic, și fiindcă lecțiile de pedagogie ce le făcea d-l Maiorescu se țineau înadins în orele libere de clasă, pentru a putea urma toți institutorii din Iași, care vor voi, am urmat și noi cu plăcere acest curs, care ne-a fost de mare folos și pentru care suntem și-i vom fi totdeauna recunoscători d-lui Maiorescu”. Cu alte cuvinte, apreciatul curs de pedagogie al lui Maiorescu, predat elevilor, devenise pentru învățătorii din Iași un adevărat curs de perfecționare, unde își însușeau metodele moderne de predare – unele dintre ele fiind încă de actualitate și acum. De fapt, manualele lui Creangă, precum și celelalte lucrări pedagogice ale sale au la bază ideile și concepțiile lui Maiorescu și astfel, în majoritatea școlilor, prin intermediul acestor manuale, pătrund ideile maiorisciene despre limbă, precum și recomandările metodice legate de predarea limbii. În același timp, Maiorescu, de pe pozițiile sociale la care ajunsese, recomanda cu multă căldură manualele lui Creangă, ajungându-se astfel la o „intercondiționare” deosebit de valoroasă. Prin apelul lui Maiorescu adresat elevilor săi – viitorii învățători – de a se apropia de creațiile populare și de a aprecia valoarea artistică a acestora, s-a format la Școala de la Trei Ierarhi un curent favorabil cunoașterii, cercetării li culegerii folclorului. Dintre elevii de mai târziu, educați în acest climat favorabil, format și transmis cu atâta generozitate și adânc patriotism de Maiorescu, merită să fie amintiți cel puțin Al. Vasiliu-Tătăruși și Gh. T. Kirileanu – ambii încurajați și sprijiniți de Maiorescu – acum în calitate de ministru sau de academician.

Etapă 1864-68 a însemnat pentru Maiorescu, pe lângă o elevată activitate universitară, pe lângă prezența sa în centrul activității spirituale din Iași, și cu o activitate aparent modestă – cum subliniază chiar el – pe care o desfășoară la Școala Normală (preparandală) de la Trei Ierarhi cu dăruire și multă autoritate, izvorâtă din temeinicia culturii pe care și-o însușise și dintr-un profund și autentic sentiment patriotic. Și dacă nu ne surprind cunoștințele bogate și precise de gramatică, deși Maiorescu n-a fost un specialist în lingvistică, dacă nu ne surprinde nici exprimarea clară și precisă, nici vocabularul științific adecvat, nici înlănțuirea logică a ideilor și sistematizarea lor – fiind o caracteristică a stilului maiorescian, ne surprind, în schimb, cunoștințele avansate de ordin metodic-pedagogic, intuiția și perspicacitatea sa pedagogică (deși se documenta temeinic și în aceste probleme), pasiunea cu care a știut să educe și să formeze valori. A fost, fără îndoială, un mare pedagog prin pregătire, dar și prin vocație și destin.

(extras din „Cronica”, 12 iunie 1981)

GEORGE VĂIDEANU

Despre directoratul meu la Școala Normală „Vasile Lupu”

La 1 martie 1953 am fost numit director al prestigioasei Școli Normale din Iași. Ninsese în zilele precedente atât de mult încât nu am putut ajunge sus la școală decât după 2-3 zile. Instituția traversa o perioadă grea: autobuzul care-i aducea din oraș pe profesori era stricat și cerea reparații capitale. Vitele Școlii, care făceau transporturi cu alimente, erau căzute de foame. Elevii aduceau pâinea în rucsacuri mergând pe schiuri. Apa curgea rareori și ajungea și mai rar la nivelul etajului I unde se aflau dormitoare. Unii elevi pierduseră obișnuința de a se spăla. Am învins multe dintre aceste dificultăți bazându-mă pe ingeniozitatea și receptivitatea elevilor și pe sprijinul părinților care, după ce m-au cunoscut, au răspuns neașteptat de bine apelurilor mele.

Scurta mea activitate de director al prestigioasei Școli Normale „Vasile Lupu” din Iași s-a aflat sub semnul a trei factori sau preocupări ale mele. Mai întâi, tradițiile excepționale ale școlii, pe care în parte le cunoșteam, dar mai ales le descopeream. Profesorul Ștefan Bârsănescu, fost și el director în perioada interbelică, îmi relata adesea ce realizase el însuși sau, înaintea lui, Constantin Meissner. Ca elev al Liceului Militar îl cunoscusem eu însumi pe eminentul profesor de istorie Vasile Petrovanu, care fusese și el director al școlii. De altfel, în perioada interbelică se organizaseră o serie de vizite reciproce între Liceul Militar și Școala Normală. Știam, de asemenea, că vestita școală din Iași jucase și juca un rol național în istoria modernă a învățământului românesc adunând elevi din toate provinciile țării. Resimțeam aceste tradiții atât ca un factor stimulat, cât și ca o imensă obligație morală față de trecut și față de prezent. Ele mă urmăreau și mă orientau în toate direcțiile activității mele.

În al doilea rând, voi menționa preocuparea de a stabili și de a întreține relații directe cu elevii, cu viitorii dascăli. Cum nu aveam ore la nici o clasă, am instituit întâlniri bilunare cu toți elevii, propunându-mi să ies în întâmpinarea dorințelor lor de a mă cunoaște, dar și a unor trebuințe de învățare cărora programele școlare nu le aduceau un răspuns satisfăcător. Abordam și/sau discutam teme cum sunt: „Învățarea eficientă”, „Artele în formarea omului de cultură”, „Politețea - sinteză între etic și estetic”, „Învățătorul ca apostol al neamului” ș. a. Tot ceea ce rețineam ca reacții în timpul acestor discuții, ca și relatările ulterioare ale foștilor elevi mi-au arătat că-mi atingeam în bună măsură obiectivele; probabil tocmai de aceea generațiile care se aflau atunci în școală m-au considerat ulterior a fi fost nu numai directorul lor ci și unul dintre profesori.

O a treia preocupare a fost aceea de a potența viața artistică a școlii și de a prezenta spectacole în școli de opt ani din localități rurale, școli din care noi recrutam o parte a candidaților pentru profesia de învățător. Îndeosebi, spectacolul prezentat la Școala de opt ani din Podul Iloaiei, care avea pe atunci 600 de elevi, dintre care 200 interni - cu elevi provenind din multe sate ale fostei regiuni Iași - a provocat ecouri durabile și a atras spre Școala Normală de băieți, dar și spre cea de fete în anii următori un număr de candidați foarte buni.

TRADIȚIE ȘI CONTINUITATE

Spre satisfacția mea am întâlnit la Școala Normală „Vasile Lupu” din Iași în acea perioadă un buchet de profesori străluciți. Printre ei se aflau unii dintre cei mai buni profesori ai Iașului, pe care îi avusesem ca dascăli în prestigiosul Liceu Militar din Iași: Aristide Hazgan, Ion Enache, Constantin Cojocaru, Ion Dimitriu, Emil Mazilu, I. Schiller ș. a. Aceștia li se adăugau alții la fel de prestigioși. Cu toate dificultățile de învins, datorită respectului profesorilor față de opera de formare a viitorilor învățători și culturii lor remarcabile, consiliile pedagogice se constituiau nu numai în organisme de analiză și decizie, ci deveneau adevărate sesiuni științifice. Îmi întrebuițam și îmbogățeam cultura mea pedagogică.

Activitatea mea de director al acestei școli a avut o durată prea scurtă ca să-mi pot atinge totalitatea obiectivelor pe care mi le propusesem, dar toate semnele și toate întâlnirile avute cu foștii elevi mi-au arătat că strădania mea nu a fost zadarnică. Îmi face plăcere și mă onorează faptul că cele patru generații de elevi aflate pe atunci în școală continuă să considere că le-am fost profesor. Pe baza datelor obținute și a vizitelor făcute în ultimul timp la Școala Normală „Vasile Lupu” nutresc convingerea că ea și-a regăsit poziția prestigioasă pe care a avut-o decenii de-a rândul și că este în măsură să îndeplinească un rol exemplar în formarea învățătorilor școlii românești a secolului al XXI-lea.

STERIE RĂDOI

Retrospectivă: 1944-1980

Școala Normală de învățători „Vasile Lupu” din Iași, din cauza războiului, a fost evacuată, în martie 1944, mai întâi la Craiova și apoi în comuna Pocruia, județul Gorj, și a funcționat în anul școlar 1944-1945 în condiții deosebit de grele.

Conducerea școlii și personalul administrativ se aflau în comuna Pocruia-Gorj, o parte din elevi rămași în Moldova, alții urmau cursurile la Școala Normală din Deva, județul Hunedoara, iar Inspectoratul Școlar, care trebuia să îndrume activitatea școlii, era în Pitești.

Pe data de 15 ianuarie 1945, inspectoratul cere conducerii școlii să răspundă fără întârziere care este situația localului școlii din Iași – aceasta în vederea reîntoarcerii în vechiul local. La 29 ianuarie 1945, conducerea școlii comunică inspectoratului că nu cunoaște situația localului. Conform ordinului 5369 al Inspectoratului Școlar – Iași din 18 februarie 1945, școala trimite la Iași pe inginerul agronom Anton Serghie, însoțit de alți șase salariați ai școlii, în vederea pregătirii localului. La 20 februarie 1945 se hotărăște și reîntoarcerea elevilor și a salariaților, care au ajuns la Iași de-abia în ziua de 12 martie 1945. Pentru pregătirea și organizarea redeschiderii cursurilor a fost nevoie de o muncă deosebit de grea, localul școlii fiind deteriorat și nefolosibil, baza tehnico-didactică foarte redusă, iar condițiile materiale, deosebit de grele. După efectuarea unor reparații sumare, la data de 1 aprilie 1945, sub conducerea profesorului de pedagogie Petru Todicescu, se redeschid cursurile pentru clasele a VI-a, a VII-a și a VIII-a. Pentru cei ce și-au început activitatea după 1 martie 1945, cursurile s-au terminat la 15 august 1945, iar examenul de diplomă s-a susținut la 1 septembrie 1945.

Școala Normală „Vasile Lupu” își redeschide deci cursurile în anul școlar 1945-46 tot în vechea clădire din dealul Copoului și va funcționa în acest local *până în decembrie 1954*, timp în care își formează o zestre didactică satisfăcătoare, iar rănile provocate de război sunt vindecate. Însă, din motive nejustificate, este mutată din localul de-abia pus la punct, în clădirea Școlii Normale de învățătoare „Mihai Sturza” din Strada Culturii.

Începând din anul 1955, Liceul Pedagogic „Vasile Lupu” devine mixt, prin contopirea cu Liceul Pedagogic de fete „M. Sturza” – o altă instituție de prestigiu din Moldova.

Între anii 1956-1969, pe lângă școala pedagogică va funcționa și Institutul Pedagogic de Învățători de 2 ani. În acest local, Liceul Pedagogic funcționează până în vara anului 1958, când din nou este readus în clădirea din dealul Copoului, dar numai pentru o perioadă scurtă, până în septembrie 1959, când este transferat, în cadrul regiunii Iași, în orașul Bârlad, la Complexul școlar, unde va funcționa până în anul 1965.

În anul 1966, Liceul Pedagogic revine la Iași, însă fără nici o bază tehnico-didactică, ca și când ar fi fost nou înființat, funcționând cu sălile de clasă în localul din strada M. Kogălniceanu, iar cu internatul în alte două localuri, distanțate unul de altul și improprii, fapt care prejudiciază desfășurarea procesului de învățământ.

De-abia în vara anului 1970 este terminat noul local din cartierul Tudor Vladimirescu, cu un funcțional corespunzător, care oferă condiții bune atât pentru procesul de învățământ cât și pentru internat.

La 1 septembrie 1977, Liceul Pedagogic din Iași nu va mai fi numai de învățători, ci și de educatoare, prin trecerea la „Vasile Lupu” și a fostului Liceu de Educatoare, înființat încă din 1919, sub numele de Școală de Conducătoare.

În acest local își desfășoară, în prezent, activitatea Liceul Pedagogic „Vasile Lupu”, cu două secții: de învățători și de educatoare, încheindu-se odiseea începută în anul

TRADIȚIE ȘI CONTINUITATE

1944 și care a adus, firește, pagube materiale și morale irecuperabile, săpându-și acum o albie temeinică pe coordonatele unui învățământ modern.

Prezentând pe scurt datele și evenimentele din viața Școlii Normale din Iași între anii 1944-1980, se cuvine să adăugăm și precizarea că tot în această perioadă atât de frământată au avut loc și numeroase și adânci transformări în concepția politică și pedagogică a cadrelor didactice. Bazându-se pe o tradiție de prestigiu, care avea însă și unele limite ideologice, explicabile oarecum, pentru etapele respective și având o formație de tip vechi, corpul didactic a fost suspus unui proces de orientare și de acomodare la noile cerințe ale învățământului, la care, în majoritate, a dovedit mare receptivitate, cu atât mai mult cu cât la unii profesori aceste concepții erau „înscrise în inima lor”, dar nu puteau să le afirme în vechiul regim.

Cu timpul, au venit și alte cadre didactice, care au preluat sarcinile educaționale caracteristice epocii respective și, odată cu aceasta, și mesajul de prestigiu al înaintașilor.

Precizăm că, începând cu anul 1970-71, conform unei vechi tradiții impuse de realitățile pedagogice, pe lângă liceul nostru funcționează și o Școală de aplicație, pe strada V. Lupu, unde viitorii învățători își desfășoară practica pedagogică în condiții optime.

Putem spune deci, cu o satisfacție deosebită, că școala dispune azi de un local modern și corespunzător, cu o bază tehnico-materială care ne satisface cerințele actuale, cu suficient spațiu pentru căminizarea elevilor din mediul rural, cu o puternică bază sportivă, un parc de recreație pentru elevi – ceea ce face ca învățământul pedagogic din județul nostru să se desfășoare în condiții optime.

Pentru a ilustra contribuția de seamă a acestei instituții la dezvoltarea învățământului preșcolar și primar, cât și la manifestările culturale din satele și orașele județului nostru, prezentăm situația numerică a ultimelor zece serii de absolvenți:

ANUL	ABSOLVENȚI				
	Lic. Pedagogic		Inst. 2 ani f. frecv.		Postlic. educatoare
	Învățăt.	Educat.	Învățăt.	Educat.	
1971	210	61	61	23	-
1972	181	66	-	-	-
1973	180	73	-	-	-
1974	186	78	-	-	-
1975	123	68	-	-	-
1976	132	68	-	-	79
1977	111	105	-	-	42
1978	212	168	-	-	39
1979	108	72	-	-	-
1980	106	72	-	-	-

Participarea școlii la numeroase manifestări culturale, festivaluri, concursuri, simpozioane etc. a scos în evidență temeinica pregătire a elevilor noștri, obținând, în ultimii ani, locurile I, II sau III pe zonă, sau la faza republicană.

Astăzi, în cadrul acestei acțiuni de culturalizare a maselor populare, contribuția absolvenților noștri este de necontestat, înscriindu-ne astfel pe linia glorioasei tradiții a înaintașilor noștri, cât și pe coordonatele moderne ale cerințelor de azi.

(extras din vol. *Omagiu, număr festiv al revistei „Învățătorul”, 1855-1980*)

VERONICA PĂDURARU*

Liceul Pedagogic ieșean între anii 1980-1990

Anii 1980-1990 au reprezentat pentru colectivul de profesori și elevi din Liceul Pedagogic „V. Lupu” o perioadă de activitate fructuoasă, cu implicații profunde în viața acestora. Este perioada în care elevii din liceu proveneau numai din satele și comunele județului Iași. În acest timp s-a acoperit aproximativ 50 % din necesarul de învățători de la sate. După iunie 1985 s-au primit la admitere în liceu și câte 2 - 3 elevi din orașul Iași. Concurența de 2 - 3 elevi pe loc a permis ca mediile de la intrare să fie peste 7,50. Dorința elevilor de a deveni învățători, de a deveni intelectuali ai satului, a însoțit sute de absolvenți.

Pregătirea elevilor, pe perioada celor patru ani de studiu, era asigurată de un colectiv de profesori cu o înaltă ținută morală și profesională. Amintim aici pe marele om de școală, profesorul Sterie Rădoi, pe profesoara Rodica Macăreanu, pe profesorul Vasile Hrib, pe profesorul Emil Cotorcea, pe profesoara Florica Bart, profesorul Ovidiu Loghin, profesoara Rodica Moiseof, profesoara Veronica Barnea, profesorul Vasile Fetescu și alții. Toți aveau diplome de *profesor emerit*, obținute de-a lungul anilor cu ocazia „Zilei învățătorului”, care se sărbătorea la sfârșitul fiecărui an școlar.

Ce au preluat elevii noștri de la astfel de profesori?

Au ales modelul de **dascăl autentic**, cu harul binecuvântat de Dumnezeu, cu harul dezvoltat și extins în activitățile cu elevii; au preluat, poate de timpuriu, înțelepciunea, disponibilitatea lor spre dialog, **arta de a comunica cu elevii**. În acești ani s-au consolidat relații umane care au persistat de-a lungul timpurilor. Regăsirea cu foștii elevi este o revelație pentru profesorii liceului. Întâlnirile de promoții (care nu au fost puține) au evidențiat un autentic spirit normalist.

Calitățile morale ale elevilor acestui deceniu s-au ridicat la rang de virtute pentru mulți dintre ei. Exigențele profesorilor în dezvoltarea acestor calități s-au reflectat în atitudinea lor față de procesul didactic, în procesul de autocunoaștere și în dezvoltarea bunului simț. Eforturile continue ale profesorilor și elevilor din perioada pe care o evocăm s-au concretizat în rezultatele spectaculoase ale elevilor la olimpiadele școlare de limba română, istorie, geografie, economie, limbi, biologie etc. Nu sunt lipsite de importanță competițiile sportive la nivel național (baza sportivă a liceului fiind una din cele mai competitive din orașul Iași), competițiile pe plan muzical, materializate în cadrul unor festivaluri și concursuri naționale. În general, activitățile extrașcolare erau un deziderat major al activităților cu elevii, iar acestea se îmbinau armonios cu activitățile de instruire.

Serbările școlare erau cunoscute și apreciate la nivelul întregului oraș; ele se remarcă prin varietatea și diversitatea formațiilor artistice: taraf, cor de voci egale, soliști vocali, cor mixt, dansuri populare, teatru, dans modern, recitaluri de poezie. Eforturile suplimentare la care erau supuși elevii în cadrul acestor competiții, **nu afectau în nici un caz procesul de învățământ**, în sensul că nu se făceau compromisuri în asigurarea bazei informaționale a elevilor. Poate că aceste activități suplimentare cu elevii au contribuit într-o formă sau alta la dezvoltarea și înălțarea spiritului normalist, spirit care nu cred că se va mai reface prea curând. După aproape 130 de ani de existență a Școlii Normale „V. Lupu”, urmând exemplul altor licee cu internat, s-a trecut la înființarea gimnaziului în anul 1982 conceput ca o „pepinieră” pentru candidații la treapta I a liceului nostru. Pentru perioada la care ne referim, termenul de „pepinieră” a fost justificat deoarece toți elevii interni la liceu

* Profesor de matematică al Școlii Normale „V. Lupu” între anii 1980-2003.

proveneau din rândul acestor elevi. Primii elevi admiși pe listă erau elevii gimnaziști ai liceului nostru. Reamintim că elevii proveneau **numai** din sate și-și asumau răspunderea de a accepta repartizi la sate. Există o convenție potrivit căreia doar șefii de promoție erau repartizați în Iași sau Pașcani.

Odată cu extinderea numărului de elevi și cu popularea căminului (prin înființarea gimnaziului), s-a consolidat și gospodăria anexă: o cantină modernă, o florărie, o spălătorie, o microfermă zootehnică - crescătoria de porci. Toți elevii interni erau implicați în activitățile gospodărești, în calitate de elevi de serviciu pe școală.

O activitate specifică liceului pedagogic a fost **practica pedagogică**, care se făcea doar la o singură școală de aplicație cu două localuri și anume: un local situat la mai puțin de 1 km depărtare de liceu și altul în incinta liceului, la etajul al III-lea al școlii. Așadar, elevii nu erau nevoiți să traverseze orașul pentru a realiza practica de o zi sau cea comasată (ca în cazul actual).

Considerăm necesare următoarele observații:

- Învățătorii de la școlile de aplicație erau selecționați dintre cei mai valoroși învățători din oraș.
- Orarul școlii de aplicație era stabilit în funcție de necesitățile practicii pedagogice și se schimba la solicitările profesorilor metodiști sau ale îndrumătorilor de practică.
- Practicanții erau supravegheați foarte atent atât de învățătorul metodist, care făcea observații asupra acestora și-i evalua într-un caiet special pentru practică pedagogică, dar și de profesorul metodist care făcea evaluarea finală. Acesta avea un program special în după-amiaza premergătoare zilei de practică, pentru corectarea și evaluarea planurilor de lecție, actualele proiecte didactice. Nu existau lecții de practică pedagogică ținute în lipsa profesorului metodist și neverificate de acesta.

Supravegherea continuă a practicanților, atât de învățătorii metodiști cât și de cei 8-9 profesori metodiști, a condus la dezvoltarea și consolidarea formării inițiale a învățătorului de mai târziu. Rolul învățătorilor și profesorilor metodiști în practica pedagogică era imens. De la familiarizarea elevului practicant cu titlul lecției, la proiectarea și realizarea ei efectivă, până la evaluarea finală a elevului practicant, toate presupun asumarea responsabilității fiecăruia dintre factorii implicați.

Impresionantă era atmosfera în care se desfășurau lecțiile de probă, când elevii erau îmbrăcați în ținută de sărbătoare, când propunătorul adresa mulțumiri școlarilor mici, când se făceau fotografii și alte astfel de activități cu încărcătură emoțională deosebită. Erău activități făcute cu dăruire, pasiune și perseverență de către elevii practicanți sub dirijarea profesorului și a învățătorului metodist. Deseori se citea pe fața învățătorului emoția nereușitei lecției, dorința de a ajuta practicantul pentru a evita stângăcia sau greșeala; dorința era ca la clasa lui practicanții să obțină numai note de zece.

O altă activitate specifică a profesorilor din Liceul Pedagogic între anii 1980 – 1990 a fost cea de **perfecționare** sau **reciclare**. Această activitate o realizau profesorii liceului în cadrul cursurilor și seminariilor la care participau educatoarele și învățătorii din județele Iași și Vaslui, odată la 4-5 ani. Perfecționarea se făcea, de regulă, în perioadele vacanțelor de iarnă și primăvară.

În afară de acel sistem de perfecționare, cadrele din învățământul preșcolar și școlar susțineau examenele de definitivat, gradul II și gradul I tot sub îndrumarea profesorilor din Liceul Pedagogic. De aceea unele seminarii din cadrul perfecționării erau orientate în direcția pregătirii cursanților pentru examenul de definitivat și gradul II. Efectul activităților de perfecționare era imens în învățământul preșcolar și primar. Lipsa acestor

activități s-a resimțit foarte mult după 1990, când sistemul de perfecționare a fost m. Reîntâlnirea educatoarelor și învățătorilor în cadrul cursurilor și seminariilor, a perioadă de timp, atinge foarte multe obiective:

- **de ordin afectiv** – la orice regăsire sau reîntâlnire cu colegii de clasă sau liceu făceau ample discuții privitoare la foștii profesori, foștii colegi, discuții despre activitățile fiecăruia pe plan familial și profesional.
- **de ordin cognitiv** - educatoarele și învățătorii primeau informații la zi din fiecare disciplină de învățământ inclusă în sistemul de perfecționare: limba și literatura română, matematică, pedagogie, educație fizică, muzică, desen, geografie, biologie. Un accent important se punea pe elementele de **metodică** a disciplinelor mai sus menționate.
 - cadrele didactice se inițiau cu unele elemente din cercetarea pedagogică;
 - se realizau schimburi de experiență între candidați.

În anul 1985 localul liceului a fost mutat în Copou în apropierea comunei Breazu. Mutarea a presupus multe modificări în structura activităților școlii:

- s-a schimbat structura și efectivul colectivului didactic prin mărirea acestuia;
- s-a mărit efectivul de elevi, au apărut clase paralele la clasele a IX-a, deoarece la concursul de admitere aveau acces și elevii din oraș;
- s-a mărit considerabil distanța pe care o parcurg elevii externi spre școală;
- s-a mărit distanța parcursă de elevii interni spre școlile și grădinițele de aplicație (Școala nr. 4, 8, 10, 11, 12, 15, 23, 26, (grădinițele cu orar prelungit 12, 13, 8, grădinițele cu orar normal nr. 12);
- mutarea localului și a elevilor a presupus un proces de reorganizare totală a bazei materiale a școlii. S-au transformat cabinetele vechi ale Facultății de Horticultură în săli de clasă, s-au reorganizat laboratoarele de fizică, chimie, cel de biologie fiind preluat fără prea multe modificări. S-au înființat noi cabinete pentru matematică, limba română, pedagogie, psihologie, istorie.

După amenajarea spațiilor și asigurarea condițiilor de viață și învățare s-a resimțit un suflu nou în întreaga activitate a școlii. Cei trei directori și consiliul de conducere au încurajat și dezvoltat toate inițiativele elevilor și ale profesorilor pentru realizarea obiectivelor propuse.

Deceniul 1980-1990 marchează un episod esențial al istoriei Școlii Normale.

MIHAELA UNGUREANU*

Tradiție și continuitate în evoluția Școlii Normale - Portretul profesorului normalist

Cred că așa cum pentru fiecare dintre noi sunt importante personalitățile cu care am avut sau nu șansa să intrăm în contact de-a lungul devenirii noastre, și destinul Școlii Normale a fost influențat de întâlnirea cu personalități precum: A. Velini, T. Maiorescu, Șt. Bârsănescu.

Aș evoca mai ales perioada în care la conducerea Școlii Preparandale a venit Titu Maiorescu pentru că acesta a fost momentul în care s-a enunțat în modul cel mai coerent rațiunea de a fi a școlii pedagogice. Întreaga inițiativă pedagogică a lui Maiorescu a avut de altfel dimensiunea unui program deosebit de ambițios.

Scopul educației este în opinia lui Maiorescu unul prin excelență formativ, și anume dezvoltarea gândirii proprii și a caracterului ferm: „caracterul nu șovăiește când în stânga, când în dreapta, nu este astăzi de o opinie și mâine de alta, precum îl influențează lumea exterioară, astăzi altfel și mâine altfel (...) el este unul și același totdeauna, este constant, fiindcă posedă un principiu realizat, o lege nestrămutată, pe când tentațiunea nu-i decât un caz individual și perpetuu schimbări”. (*Anuarul Institutului Vasile Lupu*, 1864). Acest scop însă nu se poate realiza decât dacă intelectul omului este format în spiritul cunoașterii obiective și al respectului față de adevăr.

Convins că „limba română este maltrată în școlile noastre”, propune la baza cunoașterii teoretice generale, studiul limbii naționale și al „sufletului” poporului nostru. Indiscutabil că acest element al concepției pedagogice și-a dovedit continuitatea și perenitatea pentru că Școala Normală s-a îngrijit întotdeauna de cultivarea exprimării orale și scrise a elevilor, dascălul având la îndemână acest mijloc de comunicare a adevărului științific, dar și a atitudinilor, modelelor de viață, sentimentelor care înnobilează ființa umană. Deși foarte tânăr la vremea respectivă, Maiorescu a adăugat la organizarea școlii, începută de primul ei director, preocuparea pentru activitatea de practică pedagogică a preparanzilor. Nu numai că asistau la lecțiile profesorilor, ci trebuiau să susțină ei înșiși „numai sub privegherea profesorului” câte un obiect la o clasă, frecventând astfel una după alta toate clasele și toate obiectele. Tot lui Maiorescu îi datorăm și numele de Școală Normală pentru că în chiar primul an de directorat a considerat necesară statornicirea acestui nume care indică cel mai bine atât menirea școlii cât și istoria ei. Și nu întâmplător l-am ales pe Maiorescu. El a fost un excelent autodidact, un exemplu de efort laborios pentru a-și împlini personalitatea.

Există o vârstă când ființa umană are nevoie de a avea în față un profil de om căruia să vrea să-i semene. În societatea contemporană tineretul are mai multă nevoie ca niciodată de modele. Chiar dacă vârsta aceasta este, prin excelență, vârsta adolescenței, modelele și puterea lor acționează întreaga viață. N-aș greși cu nimic dacă aș spune că fiecare dintre profesorii pe care i-am avut în Școala Normală (1983 – 1987) m-a ajutat într-un fel sau altul să devin ceea ce sunt. Mi se părea atunci că fiecare dintre ei are ceva supraomenesc. Cred acum că toți acei profesori au împărtășit în primul rând dragostea pentru profesie și credința că numai prin oameni poți schimba lumea. Și aș scrie chiar încă o dată numele domniilor lor cu toată prețuirea.

Domnul prof. E. Cotorcea a fost modelul de inimă curată și blândețe părintească; domnul prof. V. Hrib ne-a învățat respectul pentru adevăr și a fost exemplu de răbdare,

* Profesor de pedagogie, director adjunct al Școlii Normale, absolvent normalist, șef de promoție, 1987

chiar dacă întâlnirea cu dumnealui a fost discretă și scurtă din păcate, domnul profesor Brânzilă a fost întruchiparea bunătății.

D-na profesor Veronica Morărașu avea întotdeauna cuvintele cele mai potrivite pentru a restabili armonia. De la dumneai am învățat că și atunci când un lucru ți se pare irealizabil vei găsi în tine puterea să-l împlinești. Era o mare bucurie să fim în preajma ei!

Doamna prof. Virginia Pavel ne-a învățat plăcerea jocului funcțional al minții, iar orele de psihologie îți dădeau satisfacția unei cuceriri importante.

^{fel} Doamna prof. Veronica Barnea a știut întotdeauna să ne ofere ce are mai bun. Toți eram la de importanți pentru ea, poate de aceea ne și confunda foarte des.

Profesoară de biologie ne-a fost doamna Elena Dăscălescu. Era o foarte bună metodistă și perfecționistă atât față de propria persoană cât și față de modul în care ne forma pe noi ca viitori învățători. Era de o obiectivitate neștirbită.

Doamna prof. Maria Dima ne uimea de fiecare dată prin modul în care îmbina în atitudinea dumneai mângâierea și forța vitală. Motivul pentru care era foarte exigentă cu noi era iubirea ce ne-o purta, Nu-mi amintesc să-și fi pierdut vreodată răbdarea cu noi și să ne fi vorbit vreodată pe alt ton decât cel plin de afecțiunea părintească !

Fiecare era atât de diferit și totuși toți atât de asemănători! Au înțeles că, împreună ne pot sprijini în bătălia cu noi înșine. Și profesorii de muzică, doamna Bart și domnul Bârleanu ne-au încântat, profesoara de educație fizică, domnișoara Pînzaru ne-a disciplinat ca și profesoara de lucru manual, doamna Lazăr, sau profesorul de desen, domnul Mircea. Pentru nici un motiv n-ar fi lipsit de lângă noi la practica pedagogică atunci când aveam cea mai mare nevoie de a ne confirma strădania.

Dirigenția era proba de maturitate pentru profesorii Școlii Normale pentru că numai profesorii cu o experiență considerabilă erau diriginți. Dirigențele era mereu aproape de elevii clasei și îi monitoriza peste tot. Doamna Bodron mi-a fost și dirigință, profesoară de pedagogie și de practică pedagogică. Era inepuizabilă, plină de viață. Sfaturile ei erau întotdeauna încărcate de semnificații. N-am reușit să o înțelegem de fiecare dată așa cum și-ar fi dorit. Ajunsă acum la maturitate, înțeleg că puterea experienței de viață trăită intens îi dădea dreptul și autoritatea să ne învețe cum să fim.

Revenind profesor la Școala Normală „V. Lupu”, am reușit să-i identific suferința de a fi considerată de legiuitorii care invocă modernitatea, o școală ca oricare alta. Este lesne de înțeles că ceea ce s-a dovedit a fi valoros în tradiția Școlii Normale înseamnă continuitatea ei. Și dacă societatea își propune să promoveze valori ca diversitate și alteritate mai mult ca niciodată ai nevoie de un caracter puternic, de o cultură solidă și de o judecată proprie limpede.

Școala Normală a fost și este o școală de succes câtă vreme oamenii școlii au considerat mai important modul în care se face cunoscut succesul și nu succesul în sine.

O școală este bună dacă lumea crede acest lucru. Este o realitate faptul că într-o lume a diversității Școala Normală nu va mai putea excela în absolut toate domeniile, însă ar putea să se focalizeze mai bine pe grupuri țintă care corespund și doresc să urmeze specificul școlii. Și aceasta pentru că în societatea informațională nu mai este loc pentru inconsistența pregătirii școlare, motiv al insuccesului în carieră.

Ma gândesc acum la multele cuvinte frumoase ale absolvenților care au considerat locul formării lor „Școala iubirii” sau „Școala Marii Lecții”, îndreptățite fără îndoială, căci nu există o altă școală care să-și împletească sărbătoarea într-un mănunchi atât de ales: 15 ianuarie – ziua lui Mihai Eminescu, 18 ianuarie – ziua lui Ioan Slavici, 24 ianuarie – Ziua Unirii, în sfârșit 30 ianuarie – ziua Sfinților Trei Ierarhi, a lui I. L. Caragiale și a Școlii Vasiliene.

Scoala Normală „Vasile Lupu”, între tradiție și curentele postmoderniste: internaționalizarea și globalizarea în educație

La aniversarea a unui secol și jumătate de la înființare, majoritatea celor care sunt legați afectiv de școala vasiliană se întrec în a face evaluări care de care mai credibile, în dorința unanimă de a evoca la cea mai înaltă trăire sufletească perioadele care le-au marcat existența.

Școala normală trebuie să țină pasul curentelor vremii, fără însă a renega trecutul, destul de încărcat în realizări pozitive. Contextul istoric ne domină gândirea în multe din evaluările prezente, dar sunt necesare și câteva corecții care țin de actualitate și perspective. Politicile educative în contextul strategiei de dezvoltare a învățământului preuniversitar până în anul 2010 țin cont de numeroasele recomandări cuprinse în Memorandumul asupra învățării permanente, lansat de Comisia europeană în anul 2000.

Obiectivul de bază este cuprins în mesajul-cheie, de asigurarea unor noi competențe de bază pentru toți, mesaj care vizează garantarea accesului universal și continuu la învățare, pentru formarea și reînnoirea competențelor necesare pentru o participare susținută la dezvoltarea societății cunoașterii. O importanță majoră va trebui acordată școlii în spiritul celor trei caracteristici fundamentale ale sistemului educațional, adică **echitate, calitate și eficiență** la nivelul infrastructurii cât și al dotărilor, asigurându-se egalitatea șanselor tuturor instituțiilor de învățământ conform unui algoritm de evaluare cât mai real.

Ca **școală vocațională**, trebuie să ne creionăm o strategie modernă, suplă și flexibilă de dezvoltare pe termen lung. Capitalul istoric ne demonstrează viabilitatea școlii, iar perspectivele integrării europene nu trebuie să reprezinte neapărat un prag psihologic. În perioada în care vorbim de strategii didactice mondiale, de armonizare transnațională, internaționalizarea educației este o certitudine, la care va trebui să ne adaptăm. Posibil ca tradiționaliștii să se transforme într-o masă importantă de presiune care să se opună neocurentului. Internaționalizarea este interpretată adesea ca un fenomen radical în dinamica societății în general. Dar dacă pornim de la utilitatea **particularului** și specificității educației în condițiile politicii naționale sau regionale, putem afirma că acest curent nu poate fi neglijat de nici o țară. Tocmai de aceea susținem politicile flexibile care să demonstreze că școala noastră privește cu realitate viitorul, prin raportarea realității educaționale actuale la cele specifice tuturor componentelor sociale din care au derivat noile educații. Înclinația spre performanță va aduce rezultatele dorite din perspectiva transformărilor educației în sursa de creare a valorii, deci **aducătoare de profit**. Profitul trebuie privit în contextul finalității actului educativ inclusiv în cel al politicilor naționale.

Dintre caracteristicile capitalismului global introduse / circumscrise educației, în continuare ne vom opri la primul postulat, **comercializarea**, care descrie modul cum instituția educațională devine subiect de marketing, cu scopul promovării imaginii. Aici strategiile sunt diverse și chiar din ce în ce mai sofisticate, prin campanii agresive care urmăresc atragerea grupurilor țintă.

Politicile pe termen mediu ale școlii noastre vor răspunde următoarelor provocări:

- Mesajul și oferta educațională este viabilă?

* Profesor de geografie și actual director în Școala Normală

TRADIȚIE ȘI CONTINUITATE

- Resursele ne permit să construim și să promovăm imaginea dorită?
- Publicul țintă ne va permite menținerea standardelor curriculare actuale, într-o armonie firească a viitorului cu tradiția (în fapt ethosul școlii!)?
- Ce mesaje producem și ce tip de campanie abordăm pentru a ne realiza scopul educativ?
- Ce corecții sau ajustări oportune putem interpune în cadrul larg flexibil al politicii noastre, știut fiind faptul că globalizarea politicilor educaționale presupune schimbări rapide și în cascadă?
- Politicile noastre educaționale sunt o componentă activă în cadrul politicilor publice, contribuind astfel la creșterea rolului școlii în comunitate?

În concluzie, Școala Normală Vasiliană va trebui să rămână stindardul educațional regional pentru majoritatea tinerilor din mediul rural, care doresc să parcurgă drumul ascendent spre formarea didactică; o pepinieră utilă unui spectru larg de specialități și specializări.

Faptul că ne aflăm într-un mare centru cultural denumit poetic „Florența românilor” și numeroasele parteneriate și colaborări cu mediul universitar și științific în general ne determină să credem că suntem o parte integrantă importantă din capitalul de imagine a comunității noastre naționale.

SITUAȚIA ASUPRA ACTIVITĂȚII INSTRUCTIV-EDUCATIVE ÎN ANUL ȘCOLAR 2003 – 2004

Materialele de analiză asupra activității instructiv-educative în anul școlar 2003 – 2004 sunt structurate pe 8 mari obiective generale, în concordanță cu planul managerial pe termen lung (4 ani) și pe termen mediu (1 an școlar), după cum urmează:

I. ORGANIZAREA PROCESULUI INSTRUCTIV-EDUCATIV ȘI PERFECȚIONAREA ACTIVITĂȚII MANAGERIALE – s-a realizat în conformitate cu legislația în vigoare. La începutul anului școlar a fost constituit Consiliul de administrație din șefii comisiilor metodice. În cadrul Consiliului profesoral s-au constituit colectivele de catedră și au fost numiți șefii acestora.

S-au realizat cercurile cu elevii după cum urmează:

Cercul literar „Orpheus”	- prof. dr. Gabriela Lucia Munteanu
Cercul de matematică	- prof. Amalia Patricia Romilă
Cercul de artă dramatică „Act”	- prof. Elena Mănuță
Cercul literar-artistic « Albatrosul »	- prof. Eugenia Drișcu
Cercul de artă dramatică « Thalia »	- prof. Eugenia Drișcu
Cercul coregrafic « US » (noi)	- prof. Eugenia Drișcu
Cercul de consiliere psiho-pedagogică	- prof. Elena Covrig
Cercul de istorie	- prof. Bogdan Sterpu
Cercul « Istorii »	- prof. Adrian Timofte
Cercul « Magia Culorilor »	- inv. Mimia Manolache
	- inst. Anca Daniela Ciobanu
Clubul cercetașilor	- prof. Viorel Paraschiv
Cercul de tapiserie	- prof. Maria Borș
Cercul de dansuri populare	- prof. Maria Borș
Cercul « Prietenii pompierilor »	- prof. Reta Costin

Cercul de baschet
 Cercul de atletism
 Cercul olimpic
 Cercul « Sanitarii pricepuți »
 Cercul de turism și ecologie « Condor »
 Corurile școlare (de fete și mixt)

- prof. Ion Marinescu
 - prof. Ștefania Pînzaru, prof. Reta Costin
 - prof. Ștefania Pînzaru
 - prof. Gabriela Elza Niculescu
 - prof. Viorel Paraschiv
 - prof. Viorel Bârleanu, prof. Gh. Honciuc

În etapa de organizare a anului școlar s-au reactualizat fișele-post pentru toți angajații școlii, a fost întocmit graficul profesorilor de serviciu și s-a definitivat orarul pentru toate cele 3 cicluri: primar, gimnazial și liceal.

Documentele de proiectare semestrială și anuale pe discipline și ale comisiilor metodice au fost realizate la timp, fiind proiectate după avizarea lor de către șefii catedrelor / colectivelor.

Pe parcursul lunilor septembrie și octombrie 2003 au avut loc ședințele de constituire ale comitetelor de părinți pe clase, la care au participat și directorii școlii. O atenție deosebită a fost acordată participării la clasele terminale pe cicluri de învățământ, pentru pregătirea examenelor naționale, la care și-au adus concursul diriginții și profesorii care predau disciplinele la care s-au susținut probe de examen.

Conducerea școlii a urmărit desfășurarea procesului instructiv-educativ, prin crearea unor condiții optime inspecției școlare și asistențelor la clasă. Au fost asistați toți profesorii școlii și în mod deosebit debutanții și profesorii înscriși la formele de perfecționare continuă.

Activitatea din internat a realizat și sincope organizatorice, mai ales în urma începerii reparațiilor capitale. Au fost sprijinite toate activitățile educative derulate de către comitetul elevilor interni. Pedagogii prin comisia lor metodică, au propus și realizat numeroase activități extrașcolare și extracurriculare: vizite, spectacole de teatru și operă, filme, excursii, drumeții, seri distractive ș.a.

Toate obiectivele derivate din cadrul general organizatoric au fost atinse:

- respectarea legislației școlare;
- realizarea documentelor proiectării;
- îmbunătățirea prestației didactice;
- creșterea randamentului școlar;
- îmbunătățirea raportului profesor – elev;
- realizarea programului de activități educative extrașcolare și extracurriculare;
- pregătirea elevilor pentru concursuri școlare;
- organizarea și desfășurarea activităților metodice;
- completarea la zi a băncii de date a școlii;
- respectarea planului operațional anual și semestrial.

În anul școlar 2003 – 2004 în liceul nostru au funcționat următoarele efective de elevi:

Nivel de învățământ	Nr. de clase	Efective		Promovabilitate	
		la încep. an. sc.	la sf. an. școlar	nr.	%
primar	2*	34	30	28	93%
gimnazial	8	186	184	173	94%
liceal	19	549	547	542	99%
Total	29	769	761	743	97%

* învățământ simultan (I – II; II – IV)

În anul școlar 2004 – 2005 în liceul nostru funcționează următoarele efective de elevi:

Nivel de învățământ	Nr. de clase	Efective
		la încep. an. sc.
primar	2*	31
gimnazial	7	159
liceal	21	587
Total	30	777

* învățământ simultan (I – II; II – IV)

Liceu – ciclul inferior

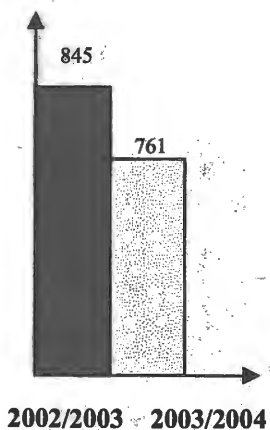
- profil vocațional pedagogic – 7 clase, 212 de elevi;
- profil uman filologie – 3 clase – 89 de elevi;
- profil vocațional teologie romano-catolică – 2 – 51 de elevi

Liceu – ciclul superior

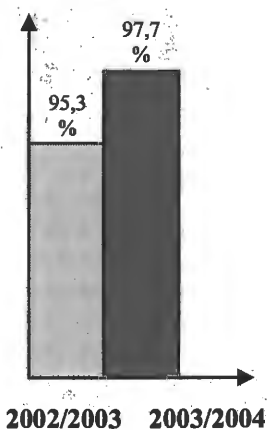
- Profil vocațional pedagogic – 6 clase – 164 de elevi
- Profil uman – filologie – 1 clasă – 21 de elevi
- Profil vocațional teologie romano-catolică – 2 clase – 50 de elevi

Situația statistică și comparativă:

a) efective
Nr. elevi

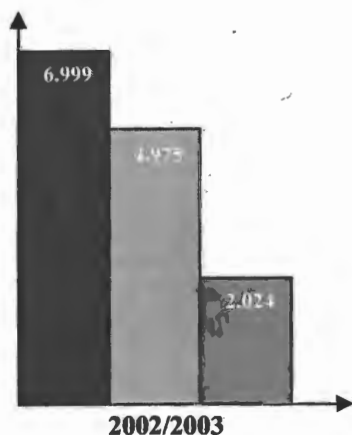

b) promovabilitate
%

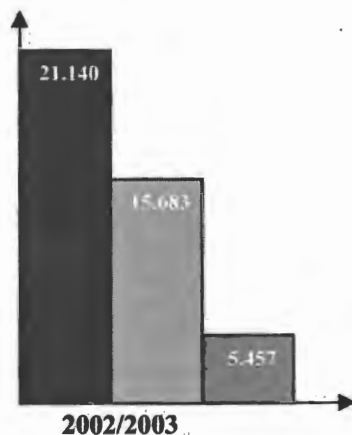

Scăderea efectivului de elevi s-a datorat faptului că în anul școlar 2002 – 2003 au terminat simultan și clasa a XII-a și a XIII-a.

c) frecvența la ore, numărul absențelor:
gimnaziu

liceu

Cu privire la frecvența elevilor la ore, se remarcă diminuarea reală a absenteismului printr-un judicios management al timpului, pe fondul îmbunătățirii transportului pentru elevii externi.

Creșterea frecvenței elevilor la ore va trebui să crească progresiv și prin eficientizarea managementului de grup la clasă, diriginții fiind angajați într-o colaborare mai eficientă cu Consiliul profesoral al claselor și consiliul elevilor. Trebuie amintit și faptul că diriginții claselor de liceu, trebuie să respecte în totalitate legislația și să colaboreze cu directorii școlii pentru dispariția adeverințelor medicale false. Pentru acest obiectiv propunem creșterea nivelului colaborărilor cu comitetele de părinți ale claselor și aplicarea strictă a regulamentelor școlare.

Școala noastră a găzduit cercul pedagogic al învățătorilor (sem. II) și de limba germană (sem. I), olimpiadele județene de geografie și teologie romano – catolică, inclusiv faza regională (diecezană).

La concursurile școlare județene pe discipline au fost obținute următoarele rezultate:

I. Liceu

Discipline	Nr. elevi participanți	Rezultate / premii				%
		I	II	III	Menț	%
Pedagogie și psihologie	47	8	5	4	4	45
Limba română	12	-	1	5	1	58
Limba franceză	4	-	-	-	-	-
Limba engleză	2	-	-	-	-	-
Limba latină	4	-	-	-	-	-
Geografie	2	-	1	1	-	100
Limba rromani	4	1	-	2	1	100

Pedagogie și psihologie:

Premiul I

Pricope Maria, clasa a IX-a, coordonată de prof. Mihaela Ungureanu, *Oprea Manuela*, clasa a IX-a, coordonată de prof. Elena Covrig, *Costan Mihaela*, clasa a IX-a, coordonată de prof. Elena Covrig, *Voinescu Adina*, clasa a IX-a, coordonată de prof. Mihaela Ungureanu, *Marcu Nimfodora*, clasa a X-a, coordonată de prof. Elena Covrig, *Tănăssoae Anca*, clasa a X-a, coordonată de prof. Elena Covrig, *Țuțu Andreea*, clasa a XI-a, coordonată de prof. Mihaela Ungureanu, *Grigoraș Nicoleta*, clasa a XI-a, coordonată de prof. Mihaela Ungureanu

Premiul II

Ursu Alina, clasa a IX-a, coordonată de prof. Mihaela Ungureanu, *Bernat Maria Mirabela*, clasa a X-a, coordonată de prof. Elena Covrig, *Călin Adelina Cătălina*, clasa a X-a, coordonată de prof. Elena Covrig, *Voinescu Irina*, clasa a XI-a, coordonată de prof. Mihaela Ungureanu, *Gimiga Anca*, clasa a XI-a, coordonată de prof. Mihaela Ungureanu

Premiul III

Duca Ana Maria, clasa a IX-a, coordonată de prof. Elena Covrig, *Cristian Roxana*, clasa a X-a, coordonată de prof. Elena Covrig, *Huțanu Cristina*, clasa a X-a, coordonată de prof. Elena Covrig, *Groza Ștefana*, clasa a XI-a, coordonată de prof. Mihaela Ungureanu,

Mențiuni

Vițelaru Georgiana, clasa a IX-a, coordonată de prof. Elena Covrig, *Manoilă Poliana*, clasa a IX-a, coordonată de prof. Mihaela Ungureanu, *Corduneanu Flaviana*, clasa a X-a, coordonată de prof. Elena Covrig, *Huțanu Ancuța Lenuța*, clasa a X-a, coordonată de prof. Elena Covrig

Limba și literatura română:

Premiul II

Cristian Roxana, clasa a X-a, coordonată de prof. Elena Axințe

Premiul III

Tănăssoae Anca, clasa a X-a, coordonată de prof. dr. Gabriela-Lucia Munteanu, *Vrabie Carmen*, clasa a X-a, coordonată de prof. dr. Gabriela-Lucia Munteanu, *Pădurariu Alina*, clasa a XI-a, coordonată de prof. dr. Gabriela-Lucia Munteanu, *Apetrei Magda*, clasa a XI-a, coordonată de prof. dr. Gabriela-Lucia Munteanu, *Popescu Andreea*, clasa a XII-a, coordonată de prof. Marcela Răpanu

Mențiuni

Marcu Nimfodora, clasa a X-a, coordonată de prof. Elena Axințe

Geografie:

Premiul II

Vârlan Natalia, clasa a XII-a, coordonată de prof. Oana Niculiță

Premiul III

Reșetnic Victor, clasa a XII-a, coordonat de prof. Oana Niculiță și prof. Viorel

Paraschiv

Religie ortodoxă

Premiul II

Covrig Dragoș, clasa a IX-a, coordonat de prof. Anamaria Gânsac

Mențiune

Vasilev Irina, clasa a IX-a, coordonată de prof. Anamaria Gânsac

Educație civică (ciclul primar)

Mențiuni

Bunel Radu-Alexandru, Cantimir Roxana, clasa a IV-a, coordonați de înv. Mimia

Manolache

La olimpiadele naționale au participat un număr de 8 elevi, după cum urmează :

Pedagogie și psihologie – elevii coordonați de prof. Mihaela Ungureanu, Elena Covrig și Maria Borș, desfășurată la Oradea au fost obținute două mențiuni prin elevele :

- *Grigoraș Nicoleta* – clasa a XI-a B la disciplina « Psihologia Copilului »;
- *Țupu Andreea* – clasa a XI-a B la disciplina « Teoria educației și managementul clasei »

Ambele eleve au fost coordonate de către profesor Mihaela Ungureanu. D-na profesor Ungureanu Mihaela a făcut parte și din Comisia națională de evaluare.

Geografie – eleva *Vârlan Natalia* din clasa a XII-a E îndrumată de d-ra prof. Oana Niculiță, care a obținut un punctaj de 60 de puncte, insuficient pentru o clasare în primele locuri. La Olimpiada națională de la Focșani, lotul jud. Iași a fost condus de prof. V. Paraschiv, asigurându-se un semicantonament pentru întreg lotul județean la Școala Normală. Județul Iași a ocupat locul III pe țară, acumulând un punctaj superior anilor anteriori.

Limba romani – elevul *Panțiru Bogdan* din clasa a IX-a B coordonat de către prof. Moțaș Elena a obținut mențiune și un premiu special la olimpiada de la Brăila.

Elevii școlii noastre s-au făcut remarcați cu prilejul unor concursuri importante :

- Eleva *Grigoraș Nicoleta* – clasa a XI-a B la Concursul internațional de desen « Apa în viața noastră », organizat de Compania „Unilever”;
- Elevii claselor de gimnaziu – la concursul internațional «Kangourou»;
- Eleva *Pavel Ștefania* – clasa XI C – la concursul de desen «O zi fără mașină în orașul meu » - 22.09.2004;
- Elevii *Bârsan Valentin* și *Boghin Marius* – clasa a VI-a A – la 3 concursuri de grafică pe calculator; concursurile « P. Poni », « B. P. Hașdeu » și colegiul « C. Negruzzi », Iași;
- Eleva *Cantemir Roxana*, clasa a IV-a – la concursul de matematică «T. Lalescu » organizat de Colegiul Național « C. Negruzzi »;
- Elevii claselor de gimnaziu participanți la concursul «Magic Pencil» organizat de British Council;

TRADIȚIE ȘI CONTINUITATE

- Elevii clasei a XII-a D – care au interpretat piesa «Steaua fără nume» la Festivalul național de teatru pentru liceeni, ediția I; Iași – iunie 2004;
- Eleva *Cristian Roxana*, clasa a X-a B, locul II la Concursul organizat cu prilejul «Săptămânii educației globale» – noiembrie 2003;
- Elevii *Birică-Anghel Florin* – clasa a XII-a B și *Diaconu-Căuș Ciprian* clasa a X-a B, participanți la Concursul național de dans sportiv cu echipa «Vogue Dance»;
- Elevii participanți la Simpozionul național «Dr. Petru Culișanu – Universul epic» - martie 2004; *Agavriiloaie Alina* – clasa a XII-a A, premiul III și *Oprea Manuela* clasa a XI-a A, premiul IV;
- Elevii participanți la Concursurile de orientare turistico-sportivă organizate de Asociația Comunitară a Cercetășilor și Direcția pentru Sport a județului Iași;
- Elevul *Magdici V.* clasa a IX-a C și eleva *Budeanu Ancuța* clasa a XI-a A la Crosul «Primăverii» - martie 2004.

II. UTILIZAREA CORECTĂ ȘI EFICIENTĂ A BAZEI DIDACTICO-MATERIALE

Debutul anului școlar 2003 – 2004 a găsit școala pregătită pentru reluarea programului instructiv-educativ în condițiile optime. Cu toate că se întâmpină mari greutăți în asigurarea funcționalității spațiilor, s-a trecut la o rentabilizare și eficientizare a tuturor spațiilor școlii. S-a renunțat la clădirea fostei «Școli primare nr. 29» care a fost dezafectată din cauza cazanului termic improvizat. Au fost scoase la licitație două locații, una fiind deja închiriată Inspectoratului de Poliție a județului Iași. Au fost renegociate chiriile pentru spațiile comerciale și cele de locuit asigurând astfel o finanțare continuă pentru școală.

Au fost reparate: holul de acces la clubul școlii, iluminatul din curtea școlii, acoperișul muzeului și amfiteatrului și a fost reamenajată curtea laterală.

Au fost montate plăci de identificare de o calitate superioară pe majoritatea ușilor din toate imobilele școlii.

S-a încheiat șarpanța internatului și s-a demarat reparația capitală pentru jumătate de cămin.

Au fost modernizate săli de clasă și cabinete:

- mobilier nou – clasele IX A; IX E; IX F și X B;
- parchet nou – clasele V B și IX C;
- reparații capitale – clasa X C;
- modernizare – cabinetele de geografie și istorie.

Sursele de finanțare au fost în majoritate private (inclusiv comitetele de părinți ale claselor și sponsorizări), dar și publice (de la Primărie).

Merite deosebite au avut diriginții claselor: Ungureanu Mihaela, Romilă Amalia-Patricia, Axinte Elena, Cosovanu Irina Ofelia, Borș Maria, Gheorghită Corina, Popa Luminița, echipa managerială și serviciul contabilitate.

Au fost dotate cu materiale cabinetele de chimie și geografie, prin achiziții finanțate din surse financiare publice și private.

S-au obținut resurse financiare extrabugetare prin colectarea și valorificarea fierului vechi.

Prin sponsorizări și cu ajutorul Comitetului de părinți au fost betonate aleile de acces pentru elevi pe o distanță de 128 metri liniari.

Printr-un management eficient al resurselor proprii, în anul școlar 2003 – 2004 au fost cumpărate următoarele:

- un autoturism utilitar Dacia 1307 nou;
- 3 ventilatoare pentru birourile administrative;
- echipamente electronice pentru dotarea apartamentului de protocol – cuptor cu microunde, cafetieră și televizor;
- utilaje pentru întreținere curentă și unelte;
- Echipamente de protecție pentru muncitori.

Toate lucrările au fost executate cu personalul angajat al școlii noastre, coordonat pe toată durata vacanței de administratori și directori.

Cu ocazia sărbătorilor de iarnă curtea școlii a fost amenajată exemplar, cu instalații luminoase în toți arborii coniferi, din finanțări private (sponsorizări).

Activitatea bibliotecii a fost bună și în acest an reușindu-se dotarea cu peste 200 de volume, titluri provenite din achiziții din bani publici (Primărie), de la Comitetul de părinți și donații ale profesorilor și absolvenților școlii. Indicele de structură a fost 91% elevi și 9% cadre didactice; indicele de frecvență 23% iar indicele de lectură 33%. Calculatorul aflat în dotare a primit un soft specific, util și pregătirii practice a elevilor de la profilul bibliotecar-documentarist.

III. PROCESUL DE ÎNVĂȚĂMÂNT ȘI ÎMBUNĂTĂȚIREA PRESTAȚIEI DIDACTICE

Planificarea materiei s-a făcut în baza programelor pe unități de învățare, printr-o structurare judicioasă a temelor și capitolelor. Proiectarea a devenit rezultatul unui act de gândire și creație, pornind de la utilitatea învățării pentru elev / colectivele claselor.

În timpul asistențelor, s-a evidențiat seriozitate maximă în pregătirea lecțiilor, elaborarea proiectelor didactice și schițelor de lecție, grijă deosebită pentru diversificarea metodelor și procedeele. Formele de evaluare sunt și ele diversificate, remarcându-se și formele alternative pe computer, proiecte, referate, portofolii, aplicații practice.

Dintre asistențele efectuate de către directori și responsabili comisiilor metodice, calitative superioare au primit profesorii: Popescu Daniela, Manolache Mimia, Ciobanu Anca Daniela, Nistor Alina, Niculiță Oana, Apetrei Raluca, Gânsac Anamaria, Mihăilă Gheorghe, Niculescu Elza, Popa Luminița, Codreanu Viorica, Cărciu Constantin, Balan Doina, Timofti Adrian.

S-a remarcat că toți profesorii au evaluat inițial noile clase de început de ciclu, pentru a face o diagnoză asupra nivelului elevilor.

De asemenea s-a remarcat cu satisfacție faptul că majoritatea profesorilor practică evaluarea sumativă de sfârșit de capitol: Axinte Elena, Moraru Lucian, Grădinaru Lelia, Popa Luminița, Drișcu Eugenia, Munteanu Lucia Gabriela, Paraschiv Viorel ș.m.a.

Activitatea catedrelor a fost evaluată astfel:

- foarte bine la: limba și literatura română și limbi moderne;
- Bine la: matematică, abilități, științe și pedagogie;
- Suficient la: «Om și societate»

Interasistențele au fost doar parțial realizate de către responsabili comisiilor metodice.

Implicarea profesorilor pentru pregătirea la Olimpiadele județene a fost bună, iar rezultatele au fost pe măsura așteptărilor.

Responsabilii comisiilor metodice s-au preocupat constant de întocmirea dosarului metodic, cele mai bogate fiind cele de la limba română, limbi moderne și matematică.

Celelalte comisii cu caracter permanent și-au desfășurat activitatea sub coordonarea responsabililor stabiliți la începutul anului școlar.

IV. ACTIVITATEA EDUCATIVĂ

Activitatea comisiilor metodice a diriginților și cea de consiliere școlară a fost foarte bună.

Comisia diriginților, coordonată de prof. Cosovanu Irina Ofelia a avut o activitate deosebită : lecții deschise, dezbateri, lectorate cu părinții, lecții finale de dirigenție la clasele de sfârșit de ciclu de învățământ. A fost remarcată preocuparea constantă a diriginților pentru alegerea acelor teme care să stimuleze participarea colectivelor de elevi și pentru dezvoltarea tuturor componentelor educaționale.

Consilierul educativ, prof. Popa Luminița, a coordonat - de multe ori în parteneriat cu alți profesori -, numeroase activități extrașcolare și extracurriculare. Dintre aceste activități, enumerăm pe cele cu impact deosebit asupra comunității :

Nr. crt.	Denumirea proiectului	Tipul activității / Nivel	Parteneri	Coordonatori (prof.)
1	Tinerii împotriva delincvenței	prevenirea delincvenței juvenile; educație civică /județean	I.P.J. Iași	Drișcu Eugenia
2	Actualitatea clasicilor. Dialoguri peste timp.	cultural – educativ /local	Biblioteca județeană, Muzeul literaturii române	Mănuță Elena, Petrache Gabriela
3	Ștefan cel Mare – omul, voievodul, sfântul	cultural – educativ /local	O.N.G., Mitropolia Moldovei, Radio Trinitas	Agapi Maria, Bârleanu Viorel, Gânsac Anamaria, Moraru Lucian, Drișcu Eugenia.
4	Artis	cultural – educativ /local	Biblioteca Județeană, Muzeul literaturii române	Agapi Maria, Drișcu Eugenia, Bârleanu Viorel, Nistor Alina, Ciobanu Daniela, Balan Doina, Borș Maria
5	Practici de Sântandrei	cultural – educativ /local	S.C. Alimentara, Tele M	Agapi Maria, Paraschiv Viorel, Bârleanu Viorel, Borș Maria
6	Orientation scolaire des jeunes européens	dezvoltare școlară /internațional	14 țări europene	Balan Doina, Paraschiv Viorel
7	Dans un Europe unie, parlons tous l'ecologie	intercultural, ecologic/ internațional bilateral Franța - România	L.P.A. Morvan	Petrovici C-tin, Gheorghită Corina, Ioanid Svetlana
8	Prietenii europene	corespondență școlară internațională	elevi din Nancy - Franța	Ioanid Svetlana, Popescu Daniela

TRADIȚIE ȘI CONTINUITATE

9	Mediatori școlari	medierea conflictelor /local	Asociația Comunitară a Cercetașilor	Motaș Elena, Balan Doina, Mănuță Elena, Grosu Cătălina, Popa Luminița, Paraschiv Viorel
10	Festivalul « Orpheus » - ed. I	concurs – spectacol, teatru pentru tineret /național	Teatrul Național « V. Alecsandri », Ateneul Tătărași, Biblioteca județeană Iași, I.S.J. Iași; liceele vocaționale	Mănuță Elena, Petrache Gabriela, Paraschiv Viorel
11	Drum către Europa	expoziție desene / județean	Prefectura județului Iași, Direcția integrare europeană	Paraschiv Viorel, Agapi Maria, Gheorghiță Corina
12	Pentru un mediu sănătos	expuneri și dezbateri /local	Agenția pentru protecția mediului Iași O.N.G.-uri	Paraschiv Viorel
13	Permanențe educaționale	expoziții de desene și produse ale activităților elevilor /local	Asociația de părinți și Asociația Normaliștilor Ieșeni (A.N.I.)	Agapi Maria, Borș Maria, Covrig Elena, Manolache Mimia, Ciobanu Anca Daniela, Popa Luminița
14	« Și eu mănânc sănătos »	expunere, concurs /local	Kraft, Jacobs – Suchard	Ciobanu Anca Daniela, Manolache Mimia
15	« Educație pentru sănătate »	expunere și distribuie de materiale /local	Procter & Gamble	Popa Luminița, Paraschiv Viorel, diriginții
16	« Special Olympics »	training / consiliere internațional	M.Ed. C. și Fundația « Special Olympics »	Balan Doina, Ciobanu Anca, Cosovanu Irina, Popescu Dana, Niculiță Oana

Cercurile pentru activități extracurriculare și extrașcolare cu rezultate deosebite în anul școlar 2003 – 2004 au fost :

- Tapiserie – coordonat de d-na prof. Borș Maria;
- Sportive – coordonate de către colectivul profesorilor de educație fizică;
- Corurile – de fete și mixt – coordonate de către domnii prof. Viorel Bârleanu și Gheorghe Honciuc;
- Turism ecologic și drumeții, plantări de arbori și ecologizările din Parcul dendrologic al școlii și alte rezervații naturale, coordonat de prof. V. Paraschiv.

Revista școlii « Normaliștii » este un proiect trimestrial în paginile căreia regăsim activitatea elevilor și profesorilor școlii noastre. Colectivul redacțional a fost coordonat de către directori și profesorii Drișcu Eugenia, Munteanu Lucia-Gabriela, Petrache Gabriela și Mănuță Elena. Remarcăm și revista editată de elevii clasei a XI-a C, ca finalitate a activității de opțional « Jurnalism » sub coordonarea doamnei profesoare Drișcu Eugenia.

Un număr de 14 elevi din școala noastră au participat la Centrul de excelență Iași la disciplinele geografie, biologie și matematică. Profesorii Asaftei Petru, Niculescu Elza,

Gheorghiță Corina și Paraschiv Viorel, s-au preocupat pentru selectarea elevilor capabili de performanțe.

Premierea elevilor și olimpicilor școlii s-a realizat prin atragerea de fonduri din sponsorizări, desfășurându-se la un nivel superior față de anii anteriori. Amintim câțiva finanțatori: Asociația Comunitară a Cercetașilor din România, Asociația Normaliștilor Ieșeni – ANI, Comitetul reprezentativ al părinților, SC Omega -Tehnoton S.A., Tele.M etc. În ianuarie 2004 a debutat un sistem de burse intern coordonat de directorul școlii, care a finanțat lunar câte 4 burse în valoare de 500.000 lei pentru elevii aflați în dificultate. Sursele de finanțare au fost exclusiv private. Menționăm că în paralel profesorii: Plăeșu Dan, Agrigoroaie Mircea, Codreanu Viorica, Popa Luminița și Asaftei Petru au oferit o bursă lunară de 500.000 lei pentru excelență școlară elevului Reșetnic Victor din clasa a XII-a C. În luna februarie s-a constituit echipa de coordonare pentru editarea Anuarului omagial 150 ani ai școlii, formată din prof. Viorel Paraschiv și prof. Lucia – Gabriela Munteanu.

Unele cadre didactice au desfășurat diverse activități extrașcolare, dar cu mare efect formativ pentru elevi :

- expoziția de lucrări ale profesorilor din holul școlii
- Prof. Asaftei Petru și Romilă Amalia Patricia au editat într-un colectiv mai larg o culegere de bacalaureat și « Ghidul de pregătire a examenului de definitivat pentru învățători și institutori ».
- Profesorii Asaftei Petru și Plăeșu Dan au propus probleme în revista « Recreații matematice ».
- Participarea d-rei prof. Pinzaru Cornelia Ștefania la concursurile naționale și internaționale de aruncări – atletism pentru veterani (recordmană națională și balcanică).
- Participarea d-nei prof. dr. Munteanu Lucia - Gabriela la simpozioane internaționale și naționale de filologie.
- D-na prof. Cosovanu Irina a participat la stagii de perfecționare în Franța și Spania.

- D-na prof. Moțaș Elena a participat la un proiect intercultural pentru minoritatea romă în Anglia.
- D-l director Paraschiv Viorel și d-na prof. Moțaș Elena au participat la emisiunea „Tradiții și conviețuiri” la postul local de televiziune Tele M.
- D-l director Paraschiv Viorel a acordat interviuri mass-media cu privire la situația educativă din școală, mediatizate la Radio Trinitas, Radio Iași, Ziarul de Iași, Ziua de Iași etc.
- A fost organizată lansarea de carte « Educator adevărat » a d-nului prof. Fetescu Vasile, fost director al școlii.
- Lansarea casetei și CD « Strop de ler », activitate coordonată de prof. Viorel Paraschiv
- Numeroși profesori au o bogată activitate metodică :
 - a. **metodiști ISJ:** Agrigoroaie M., Paraschiv V., Râpanu M., Purțuc M., Gheorghiță C., Cosovanu I., Ioanid S. L., Manolache M., Moraru L.
 - b. **mentorat pentru studenți:** Paraschiv V., Râpanu M., Munteanu L. G., Ungureanu M., Covrig E., Cosovanu I., Agapi M., Ioanid S. L., Moraru L., Gheorghiță C. M., Purțuc M.
 - c. **metodiști învățământ primar și preprimar:** Munteanu L. G., Purțuc M., Covrig E., Asaftei P., Bârleanu V., Plăeșu D., Marinescu I. T., Borș M., Agrigoroaie M., Moraru L.
 - d. **profesori asociați:** Universitatea „Al. I. Cuza” Iași – Purțuc M., Agrigoroaie M., Munteanu L.-G., Covrig E., Ungureanu M., Moraru L., Borș M., Marinescu I. T.; Universitatea „Petre Andrei” Iași - Axinte Elena, Honciuc Gh., Paraschiv V., Balan D., Asaftei P.
 - e. **responsabili de cerc pedagogic:** Gheorghiță C. M. - chimie, Moraru L. - istorie, Munteanu L. G. - limba română, Budău P. - religie romano-catolică
 - f. **programul de mentorat pentru profesori debutanți :** profesorii Munteanu L.G. pentru prof. Nistor Alina Petronela, Moraru L. și Ioanid S.L., Codreanu Viorica pentru prof. debutanți din alte școli.
- Prof. Cărciu Constantin a participat la mai multe stagii organizate de Institutul Goethe și Centrul cultural german.
- Prof. Mănuță Elena a participat în calitate de formator la stagiile Centrului Educația 2000 + și la Simpozionul național al profesorilor de limba română de la Cluj.
- Prof. Timofte Adrian a participat cu foarte bune rezultate la stagiile de formare a profesorilor de istorie la nivel național și la constituirea Forumului național a profesorilor de istorie.
- Profesorii Paraschiv Viorel și Gheorghiță Corina - Mihaela au predat la Centrul pentru tineri capabili de performanță cu rezultate foarte bune.
- Profesor Gheorghiță Corina Mihaela a făcut parte din colectivul care a editat publicația « Îndrumar metodic pentru aplicarea C.D.Ș. în gimnaziu și liceu la disciplina chimie »
- În organizarea zilelor școlii remarcăm activitatea deosebită depusă de următorii colegi : Popa Luminița, Munteanu L. G., Niculiță O., Gânsac Anamaria, Tomoiagă C., Timofte A., Păduraru V., Romilă A., Codreanu V., Grosu C., Bârleanu V., Borș M., Honciuc Gh. și echipa managerială.

ALTE ACTIVITĂȚI SPECIFICE ȘCOLII NORMALE

Practica pedagogică, ca dimensiune definitorie în formarea învățătorului și a educatoarelor, a fost și în acest an școlar o preocupare constantă în cadrul contextului larg de organizare a procesului instructiv-educativ. Din analizele rapoartelor catedrelor, s-a desprins ideea că dubla specializare impune un timp mai îndelungat pentru formarea deprinderilor didactice iar unele activități educative specifice învățământului preprimar și primar, cum ar fi activitatea metodică, învățământ simultan, activitățile cu părinții ș.a., sunt superficial însușite.

Asistențele la lecțiile de metodică și tematica acțiunilor din comisiile metodice au evidențiat preocuparea metodiștilor pentru asigurarea la fiecare disciplină a unui sistem de cunoștințe metodice întemeiate pe principiile pedagogiei moderne, ale unui învățământ axat pe angajarea și participarea activă a elevului, pe stimularea potențialului intelectual și în deosebi a creativității elevului, pe adaptarea conținuturilor la particularitatea de vârstă.

Profesorii metodiști și coordonatorii de practică au organizat riguros activitatea prin rotirea sistematică a grupelor de practicanți la ciclul preprimar și primar asigurând o planificare judicioasă a lecțiilor de probă.

BURSE PENTRU NORMALIȘTI 2004

Regulament

Preambul: Prezentul regulament a fost propus de prof. V. A. Paraschiv în anul 1999 și a fost cuprins în oferta managerială pentru funcția de director adjunct.

Art.1 - La aceste burse se pot înscrie elevi aflați în dificultate, cu rezultate școlare și extrașcolare foarte bune, fără absențe nemotivate sau abateri disciplinare;

Art.2 - Propunerile vor fi înaintate de către profesori, diriginți, membri ai Consiliului elevilor, Comitetul de părinți sau personalul administrativ. Referatul propunătorului se va înregistra la secretariatul școlii până în data de 25 (inclusiv) a lunii;

Art.3 - Referatele vor fi analizate în perioada 26- 31 din fiecare lună, în Consiliul de administrație al școlii, unde vor fi invitați cu drept de vot propunătorii, trei reprezentanți ai Consiliului elevilor și reprezentanții sponsorilor (finanțatorilor);

Art.4 - Votul va fi direct cu majoritate simplă. Rezultatele vor fi publice.

Art.5 - Președintele Comisiei de acordare a burselor va fi directorul școlii;

Art.6 - Un elev poate primi burse de două ori (maxim) la orice secțiune, într-un an școlar;

Art.7 - Sursele de finanțare pot fi private sau din veniturile extrabugetare ale școlii. Suma minimă netă va fi de 500.000 lei;

Art.8 - Bursele se vor distribui începând cu luna ianuarie 2004;

Art.9 - Bursele neacordate se reportează în lunile următoare.

La începutul anului 2004, am demarat proiectul de burse de merit pentru elevii școlii noastre la inițiativa directorului, ca punct din proiectul managerial pe termen scurt.

În semestrul al II-lea al anului școlar 2003 – 2004 au beneficiat de bursele oferite de sponsori inimoși, un număr de 14 elevi. Bursele au fost oferite lunar pentru următoarele categorii:

- Bursa „Mihai Busuioc”
- Bursa „Ion Creangă”

Ambele burse se acordă elevilor de la profilul vocațional din ultimii ani de studiu.

Finanțare privată.

- Bursa „dr. Titus Hotnog” pentru excelență – sponsorizată de directorul școlii
- Bursa „inst. Gh. Polcovnicu” – finanțată de Asociația Comunitară a Cercetașilor din România (președinte V. Paraschiv) / Comitetul de părinți al școlii (președinte Cătălin Lupu), acordată pentru excelență extracurriculară și extrașcolară.

- Un grup de 5 profesori au oferit o bursă în nume personal, pentru excelență școlară elevului *Reșetnic Victor*. Colegilor Codreanu Viorica, Popa Luminița, Plăeșu Dan, Agrigoroaie Mircia și Râpanu Marcela, le mulțumim pentru inițiativă și susținere.

Toate bursele au fost în valoare de 500.000 lei net / lună.

Dintre finanțatori amintim: Asociația Comunitară a Cercetașilor din România, S.C. Casrep S.R.L., S.C. Cotnari S.A., Asociația Normaliștilor Iași – A.N.I., S.C. Cristiana Line S.R.L., Biroul notarial Zaharia Gheorghe, Consiliul reprezentativ al părinților din Școala Normală „Vasile Lupu” Iași.

În anul școlar 2004 – 2005, în spiritul tradiției deja probate, sunt acordate următoarele burse:

- Bursa „Ștefan D. Popescu”, inițiată de director Viorel A. Paraschiv, în amintirea profesorului care în anul 1904 pleacă de la Școala Normală „Vasile Lupu” pentru a întemeia Facultatea de Geografie de la Universitatea „Al. I. Cuza” din Iași. Bursa este acordată lunar pentru excelență școlară. În luna decembrie 2004, bursă a fost atribuită elevei *Vrabie Carmen* din clasa a XI-a B.
- Bursa „Ștefan Bârsănescu”, pentru sprijinirea elevului *Porumb Aurelian*, din clasa a XII-a B, susținută din donațiile profesorilor: Ungureanu Mihaela, Popa Luminița, Drișcu Eugenia, Covrig Elena și Costin Reta.
- Bursa „Titu Maiorescu”, pentru sprijinirea elevei *Grigoraș Nicoleta* din clasa a XII-a B, susținută financiar de către profesorii Puțuc Mariana, Codreanu Viorica, Bârleanu Viorel, Asaftei Petru și Moraru Lucian.
- Bursa „Ion Creangă”, destinată elevului *Boghin Marius* din clasa a VI-a B, susținută financiar din donațiile profesorilor Agapi Maria, Borș Maria, Balan Doina, Ioanid Svetlana și Ciobanu Anca Daniela.

Toate bursele sunt în valoare netă de 500.000 lei.

Echipa managerială și Consiliul de administrație mulțumesc tuturor celor implicați în acest proiect.

**CERCURILE ȘCOLARE – ACTIVITĂȚI EXTRACURRICULARE
ÎN ANUL ȘCOLAR 2004 – 2005**

- Cercul de tapiserie – prof. Borș Maria
- Cercul de dansuri populare – prof. Borș Maria
- Cercul „Prietenii pompierilor ” – prof. Gheorghică Corina – Mihaela
- Cercul „Patrula școlară de circulație ”- prof. Costin Reta
- Cercul de baschet – prof. Marinescu Ioan – Teofil
- Cercul olimpic de atletism– prof. Pânzaru Ștefania –Cornelia și Costin Reta
- Cercul de matematică - prof. Romila Amalia – Patricia
- Cercul „Sanitarii pricepuți ”- prof. Niculescu Gabriela
- Cercul de istorie – prof. Sterpu Bogdan
- Cercul de turism ecologic „ Condor ” – prof. Paraschiv Viorel
- Cercul de teatru „ Act ” – prof. Mănuță Elena

**COMISIILE METODICE ȘI COMPONENTA ACESTORA
An școlar 2004 – 2005**

- I. LIMBA ȘI LITERATURA ROMÂNĂ – responsabil: prof. dr. G. L. Munteanu.
1. prof. dr. G.L. Munteanu
 2. prof. M. Puțuc
 3. prof. E. Axinte
 4. prof. E. Drișcu
 5. prof. M. Râpanu
 6. prof. E. Mănuță
 7. prof. G. Petrache (suplinire E. Zaharia)
 8. prof. A. Nistor
 9. prof. E. Moțaș
- II. LIMBI MODERNE – responsabil: prof. E. Codreanu
1. prof. V. Codreanu
 2. prof. I. Cosovanu
 3. prof. C. Cârciu
 4. prof. L. Rusu
 5. prof. D. Popescu
 6. prof. R. Apetrei (suplinire R. Scriminți)
 7. prof. L. Ioanid
 8. prof. A. Olaru
 9. prof. P. Gheorghiu
- III. OM ȘI SOCIETATE – responsabil: prof. L. Moraru
1. prof. L. Moraru
 2. prof. V. Paraschiv
 3. prof. M. Agrigoroaie
 4. prof. B. Sterpu
 5. prof. A. Timofti
 6. prof. O. Niculiță
 7. prof. E. Iorga
 8. prof. dr. D. Balan

9. prof. I. Zaharia
 10. prof. A. Gînsac
 11. prof. pr. P. Budău
 12. prof. pr. M. Mititelu
 13. prof. pr. F. Roca
- IV. PEDAGOGIE – responsabil: prof. E. Covrig
1. prof. E. Covrig
 2. prof. M. Ungureanu
 3. prof. M. Isac
 4. prof. D. Ciobanu
 5. prof. Fl. Tătărușanu
 6. înv. M. Manolache
 7. înv. V. Oişte
- V. MATEMATICĂ – responsabil: prof. A. Romila
1. prof. A. Romila
 2. prof. P. Asaftei
 3. prof. D. Plăeșu
 4. prof. L. Stanciu
 5. prof. S. Tanase
- VI. ȘTIINȚE – responsabil: prof. C. Gheorghiță
1. prof. C. Gheorghiță
 2. prof. L. Popa
 3. prof. G. Niculescu
 4. prof. M. Mihalache
 5. prof. L. Creangă
 6. prof. A. Colesniuc
- VII. ARTE ȘI TEHNOLOGII – responsabil: prof. V. Bârleanu
1. prof. V. Bârleanu
 2. prof. Gh. Honciuc
 3. prof. M. Borș
 4. prof. M. Agapi
 5. prof. E. Mircea
 6. prof. C. Tomoiagă
 7. prof. S. Alexandru
- VIII. EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT – responsabil: prof. Șt. Pânzaru
1. prof. Șt. Pânzaru
 2. prof. R. Costin
 3. prof. I. Marinescu
 4. prof. A. Rusu
- IX. CONSILIERE ȘI ORIENTARE – responsabil: prof. L. Popa

**COMISII CU CARACTER PERMANENT ȘI RESPONSABILII ACESTORA
AN ȘCOLAR 2004 – 2005**

Consiliul pentru curriculum
Comisia pentru formare continuă
Comisia pentru consiliere și orientare
Comisia diriginților
Comisia pentru frecvență și ritmicitatea notării
Comisia pentru disciplină
Comisia pentru proiecte și programe europene
Comisia pentru securitate și sănătate în muncă
Comisia tehnică pentru prevenirea și
stingerea incendiilor
Comisia pentru elaborarea orarului

Comisia pentru activități turistice
Comisia pentru educație sanitară
Comisia pentru educație rutieră
Comisia pedagogilor
Comisia pentru salarizare și acordare
a burselor și ajutoarelor ocazionale

- președinte: prof. V. Paraschiv
- prof. M. Purțuc
- prof. L. Popa
- prof. I. Cosovanu
- prof. E. Covrig
- prof. E. Axinte
- prof. C. Gheorghită
- prof. L. Popa

- prof. V. Bârleanu
- prof. P. Asaftei, I. Marinescu, L.
Popa
- prof. M. Agapi
- prof. G. Niculescu
- prof. C. Cărciu
- C. Ristea

- D. Florea

Echipa de baschet fete 2003, locul III la faza locală a campionatului liceelor

TRADIȚIE ȘI CONTINUITATE

COMISIA DIRIGINȚILOR PENTRU ANUL ȘCOLAR 2004 – 2005

Președinte: profesor Irina-Ofelia Cosovanu

Ciclul	Clasa	Sala	Profesor consilier (diriginte)
PRIMAR	I - III	<i>Mihai Bantaș</i>	înv. Mimia Manolache
	II - IV	<i>inst. Mihai Busuioc</i>	înv. Viorica Oişte
GIMNAZIAL	a V-a	<i>prof. Adrian Șiler</i>	Eugenia Drișcu
	a VI-a A	<i>prof. Gh. Mitru</i>	Reta Costin
	a VI-a B	<i>prof. V. Moianu</i>	Maria Borș
	a VII-a A	<i>prof. C-tin Velicu</i>	Oana Niculiță
	a VII-a B	<i>prof. Mihai Botez</i>	Daniela Popescu
	a VIII-a A	<i>prof. dr. Gh. Comicescu</i>	Elena Covrig
LICEAL	a VIII-a B	<i>Olga Sturza</i>	Petru Asaftei
	a IX-a A	<i>prof. Sterie Rădoi</i>	Viorica Codreanu
	a IX-a B	<i>prof. Samson Bodnărescu</i>	Maricela Răpanu
	a IX-a C	<i>prof. Smaranda Macri</i>	Maria Agapi
	a IX-a D	<i>prof. Margareta Brândușanu</i>	Elena Mănuță
	a IX-a E	<i>prof. Agripina Buțureanu</i>	Eduard Iorga
	a IX-a F	<i>dr. Georgel Văideanu</i>	preot Felix Roca
	a X-a A	<i>inst. Vasile Nistor</i>	Constantin Cărciu
	a X-a B	<i>prof. Mihai Ianculescu</i>	Dan Plăeșu
	a X-a C	<i>prof. dr. Titus Hotnog</i>	Corina Gheorghită
	a X-a D	<i>prof. Grigore Petrovanu</i>	Ștefania Pânzaru
	a X-a E	<i>Ana Conta Kernbach</i>	Amalia Romila
	a X-a F	<i>inst. Gh. Polcovnicu</i>	Elena Axinte
	a XI-a A	<i>dr. Sterie Diamandi</i>	Mircia Agrigoroaie
	a XI-a B	<i>prof. Ana Severin</i>	Irina Ofelia Cosovanu
	a XI-a C	<i>prof. Vasile Petrovanu</i>	Luminița Popa
	a XI-a D	<i>prof. dr. Gh. Ghibănescu</i>	Mariana Purțuc
	a XI-a E	<i>prof. Neculai D. Cojocaru</i>	Gheorghe Honciuc
	a XII-a A	<i>prof. dr. Valeriu Buțureanu</i>	Lucia Munteanu
	a XII-a B	<i>prof. Elena Ioanovici</i>	Viorel Bârleanu
	a XII-a C	<i>prof. Vasile Harea</i>	Bogdan Sterpu
	a XII-a D	<i>prof. Mihai Avadanii</i>	preot Marcel Mititelu

TOTAL : - 30 clase

- efectiv de elevi: 777

**PROGRAM DE ACTIVITĂȚI – ELEVI INTERNI
SEMESTRUL I, AN ȘCOLAR 2004 – 2005**

Nr. crt.	Obiective de referințe	Arle tematică (Domeniul, Tema)	Formator	Modalități de realizare	Categoriile de vârstă	Termen	Locul Desfășurării
1	Argumentarea și dezbaterile regulamentului elevilor interni	- prezentarea regulamentului de cămin; - programul zilnic al elevului intern; - programul de sâmbătă și duminică	Pedagogi Prof. Popa L.	Dezbateri	Toți elevii	22.IX.2004	Cămin
2	Formarea deprinderilor de igienă personală	- igiena personală a elevului; - cum folosim instalațiile sanitare? - boli contagioase; - igiena îmbrăcăminte	Pedagogi	Dezbateri	Cl. V – VIII Cl. IX - XII		Cămin
3	Să manifeste grijă și interes față de mediul ambiant	- amenajarea camerelor; - înfrumusețarea palierelor; - întreținerea exteriorului căminului	Pedagogi șefi de palier		Cl. V – VIII Cl. IX - XII	Permanent	Camere și holuri
4	Sprrijinirea elevilor de gimnaziu în pregătirea lecțiilor (elevii cl. A XI – a vor fi responsabilizați)	- verificarea temelor pentru toate obiectele la clasa a V-a, a VI-a, a VII-a și a VIII-a	Pedagogi	Clasa XI E	Cl. V - VII	Permanent	Casierie și săli de clasă
5	Comunitatea internatului – respectul propriei persoane și respectul față de ceilalți		Pedagogi Comitet Cămin Prof. Popa L.,	Dezbateri	CL.V – VIII CL.IX - XII	30. IX. 2004	Amfiteatru
6	Organizarea discotecilor la cererea elevilor		Prof. Timofte A. Plămadă L.-XII B Culincu C.- XII B		CL. VIII, IX, X, XI, XII	24. IX. 2004	Clubul școlii

7	Vizionarea de filme, spectacole, teatre (la propunerea elevilor)		Pedagogi Diriginți		CL. V - VIII CL. IX - XII	Permanent	Operă Teatrul Național
8	Sărbătorirea aniversărilor elevilor (creșterea unității grupului de elevi interni)		Pedagogi Comitet cămin Ștefanovici O. Ristea C.		CL. V - VIII CL. IX - XII	lunar 29. IX. 2004	Sali de clasă XII B
9	Relația de prietenie	- Libertate și constrângere (dezbateri pentru elevii de liceu)	Comitet cămin Director adj. Consilier educ.	Dezbateri	CL. IX - XII	8. X. 2004	Amfiteatru
10	„Să fii pedagog pentru o zi”	- pregătirea elevilor de clasa a XII-a să-și asume rolul de pedagog și să-și proiecteze în felul acesta cum și-ar dori să fie pedagogul lor	Comitet cămin Pedagogi Director	Dezbateri	CL. V - VIII CL. IX - XII	22. X. 2004	Amfiteatru
11	Elevul intern se prezintă (la începutul trimestru-lui)	- întâlnirea dintre elevii noștri veniți în cămin și elevii căminiști	Comitet cămin Pedagogi		CL. V - VIII CL. IX - XII	17. X. 2004	
12	Organizarea „Balului bobocilor”		Comitet cămin		CL. a XII-a CL. a IX-a	28. X. 2004	Discoteca „FARAON”
13	Vizită la Grădina Botanică		Pedagog Felciuc P.		CL. V - VII CL. a IX-a	2. X. 2004	Grădina Botanică
14	Să cunoaștem Iașul „orașul celor șapte coline”		Pedagog Felciuc P.		CL. V - VIII CL. a IX-a	noiembrie 2004	
15	Sărbătorile de iarnă	- Tradiții - Balul de Crăciun	Ștefanovici O. Ristea C.	Procurarea bradului, cadourilor, muzică, Invitați colegi externi, Concursuri	CL. I - XII	10. XII. 2004	Cantină sala de mese

COMITETUL DE CĂMIN

Rezultat în urma votului liber exprimat în ziua de 28.09.2004

Responsabili de paliere:

Parter PORUMB AURELIAN, clasa a XII-a A

Et. I AILIOAIEI ANDREEA, clasa a XI-a E,

Et. II ILAȘ MĂDĂLINA, clasa a IX-a B,

Et. III HÂRCA ANDREEA, clasa a XI-a A,

Et. IV CRISTIAN ROXANA, clasa a XI-a A.

Eleve COJOCARU IULIA, clasa a XI-a A – reprezentantul elevilor în Consiliul de administrație al școlii.

Consiliul de administrație al Școlii Normale „V. Lupu” din data de 07.XII.2004 a hotărât acordarea salariilor de merit următorilor angajați:

1. Prof. POPA LUMINIȚA
2. Prof. DRIȘCU EUGENIA
3. Prof. AGAPE MARIA
4. Prof. COSTIN RETA
5. Prof. MĂNUCĂ ELENA
6. Prof. CIOBANU ANCA
7. Prof. RÂPANU MARCELA
8. FLOREA DANIELA

9. GRIGORIU ELENA
10. HRISCU MARIA
11. VIERU VIORICA
12. RISTEA CARMEN
13. BUZULEAC IOLANDA
14. MARCIUC DANIELA
15. ȘTEFANOVICI OLIMPIA

CONSILIUL REPREZENTATIV AL PĂRINȚILOR

PROCES-VERBAL

Încheiat astăzi, 14 noiembrie 2004, în cadrul adunării generale a Consiliului reprezentativ al părinților de la Școala Normală „Vasile Lupu”, Iași.

Domnul director Viorel Paraschiv prezintă ordinea de zi a ședinței:

1. Prezentarea atribuțiilor membrilor adunării generale a Consiliului reprezentativ al părinților;
2. Situația fondurilor colectate în anul școlar 2003 /2004;
3. Alegerea noului comitet de conducere;
4. Probleme organizatorice.

Se trece la primul punct al ordinii de zi.

Domnul director Viorel Paraschiv prezintă atribuțiile deținute de membrii Consiliului reprezentativ al părinților care sunt prevăzute în Regulamentul de organizare a unităților școlare.

Domnul director Paraschiv evidențiază, de asemenea, rolul extrem de important al părinților în viața școlii și aspectele ce trebuie avute în vedere în organizarea activităților de celebrare a 150 de ani de la înființarea Școlii Normale „V. Lupu”.

Se trece la punctul al doilea al ordinii de zi.

Are cuvântul doamna Carmen Ristea care prezintă situația fondurilor colectate de comitetele de părinți de la fiecare clasă. Pentru fiecare cheltuială efectuată din aceste fonduri există documente fiscale ce pot fi consultate de cei interesați.

Are cuvântul domnul Cătălin Lupu, președintele Consiliului reprezentativ al părinților de la Școala Normală „V. Lupu”. Domnul Lupu arată că s-a reușit colectarea unei sume de 61 milioane de lei, reprezentând 29 % din totalul preconizat.

Trebuie intensificate eforturile pentru adunarea fondului școlii în scopul de a îmbunătăți condițiile de studii ale elevilor.

Domnul director Viorel Paraschiv propune, la al treilea punct al ordinii de zi, ca noul comitet de conducere al Consiliului reprezentativ al părinților să fie compus din șapte membri. Se supune la vot numărul membrilor și se aprobă în unanimitate.

Se fac propuneri pentru noul comitet de conducere. Sunt propuși domnul Cătălin Lupu pentru funcția de președinte, doamna Elena Zaharia pentru funcția de vicepreședinte, doamna Carmen Ristea pentru funcția de casier, doamna Doina Borcilă (părinte al unei eleve de la clasa a XI-a E), doamna Iuliana Beraru (părinte al unui elev de la clasa a VI-a A), domnul Iancău Gheorghe (părinte al unui elev de la clasa a X-a A) și doamna Rotaru Cătălina (părinte al unui elev de la clasa a IX-a B).

Se supune la vot componența noului comitet de conducere. Se aprobă în unanimitate. Se trece la ultimul punct al ordinii de zi. Domnul director Viorel Paraschiv prezintă câteva aspecte referitoare la condițiile din internatul Școlii Normale. În urma lucrărilor de renovare, în luna aprilie se preconizează ca jumătate din spațiul căminului să fie finalizat. Lucrările nu s-au derulat în conformitate cu proiectul, din cauză că finanțarea nu s-a desfășurat conform graficului prevăzut.

În perioada următoare se va monta noua centrală termică. Se va moderniza cantina și în acest scop conducerea școlii va deschide o selecție de oferte.

Muzeul Școlii Normale „V. Lupu” a fost renovat cu fonduri proprii.

Pentru acțiunile ce se vor desfășura în 2005 în vederea sărbătoririi a 150 de ani de la înființarea Școlii Normale se vor confecciona materiale promoționale (agende, calendare personalizate). De asemenea, domnul director Viorel Paraschiv aduce în discuție problema decorării holului central al școlii cu plăci de marmură pe care urmează să fie inscripționate numele directorilor.

Se fac propuneri pentru suma ce va constitui fondul școlii pentru anul școlar 2004 – 2005.

Se propune suma de 400.000 de lei. Se supune la vot această sumă și se aprobă în unanimitate.

Domnul Cătălin Lupu, președintele comitetului de conducere al Consiliului reprezentativ al părinților, adresează celor prezenți rugămintea ca până la 15 decembrie să fie colectată jumătate din suma totală.

Se aduce în discuție problema uniformelor elevilor. În urma discuțiilor purtate, se ia hotărârea ca uniforme să devină obligatorii începând cu anul școlar 2005 – 2006.

Se aduce în discuție problema unor manuale necesare elevilor la clasa a XI-a. Domnul director Viorel Paraschiv arată că elevii trebuie să cunoască titlul și editura pentru fiecare manual încă de la sfârșitul anului școlar precedent. Se aduce în discuție, de asemenea, problema transportului elevilor cu mijloacele de transport în comun. Conducerea S.C. „Autobuzul” condiționează prelungirea traseului de existența unui număr de abonamente încheiate de către elevi.

Drept care am încheiat prezentul proces-verbal.

Întocmit,
Marcela Răpanu

TRADIȚIE ȘI CONTINUITATE

DARE DE SEAMĂ FINANCIAR – CONTABILĂ SITUAȚIA CHELTUIELILOR ÎN ANUL 2003 – 2004

MATERIALE DE CONSTRUCȚII	11.570.375 lei
BIBLIOTECĂ – DOTARE FOND CARTE	2.479.800 lei
DOTĂRI CABINETE DIDACTICE	18.424.280 lei
CONCURSURI ȘCOLARE ȘI PREMII	19.840.329 lei
PROIECTE INTERNAȚIONALE	1.743.000 lei
DIVERSE CHELTUIELI ADMINISTRATIVE	7.565.362 lei
SPONSORIZĂRI ATRASE DE DIRECTOR	18.200.000 lei
TOTAL ÎNCASĂRI COMITETE CLASE	61.623.146 lei
TOTAL SPONSORIZĂRI DIRECTOR	18.200.000 lei
TOTAL CHELTUIELI	79.823.146 lei

Președinte,
Cătălin Lupu

Casier,
Carmen Ristea

PLANUL DE ACȚIUNE AL CONSILIULUI DE ADMINISTRAȚIE

Pentru semestrul I, anul școlar 2004 – 2005

Nr. crt.	TEMATICA	TERMEN	CINE RĂSPUNDE
1	Discutarea și stabilirea calificativelor personalului didactic	01 septembrie 2004	Director
2	- Stabilirea burselor pentru elevi - Aprobarea fișei de încadrare pentru anul școlar 2004 - 2005	15 octombrie 2004	Director Serviciul secretariat
3	- Validarea planului managerial anual - Acordarea recomandărilor pentru înscrierea la grade didactice	21 octombrie 2004	Director Serviciul secretariat
4	Analiza proiectului de program pentru „Zilele Școlii”	25 noiembrie	Director Secretar șef
5	Stabilirea responsabilităților membrilor C. A. pe timpul vacanței	16 decembrie 2004	Director

**TEMATICA CONSILIILOR PROFESORALE PENTRU SEMESTRUL I
ANUL ȘCOLAR 2004 – 2005**

Nr. crt.	TEMATICA	TERMEN	CINE RĂSPUNDE
1	Stabilirea schemei orare și a structurilor organizatorice pe anul școlar 2004 - 2005	01 septembrie 2004	Director, Director adjunct
2	Analiza activității instructiv-educative și a activității financiare pe anul 2003 – 2004, prezentarea planului managerial pentru anul școlar 2004 - 2005	19 octombrie 2004	Director Director adjunct Șefi catedre
3	Finanțarea și administrarea descentralizată a învățământului preuniversitar de stat. Orientarea școlară și profesională la clasa a VIII-a	25 noiembrie 2004	Director Director adjunct Catedra de Pedagogie Invitat contabil șef al școlii
4	Încheierea situației școlare pe semestrul I	20 decembrie 2004	Director Profesorii diriginți

Profesori în excursie, 1 decembrie 2003

Despre trecutul și prezentul Școlii Normale. Sondaj de opinie

1. Ce a pierdut și ce a câștigat Școala Normală în urma căderii comunismului, în decembrie, 1989 ?
2. Credeți că așa numita etapă de tranziție s-a încheiat ?
3. Cum credeți că pot fi întreținute și dezvoltate spiritul și tradiția normalistă în contextul reformelor necesare și al viitoarei integrări europene ?
4. Ce perspective de dezvoltare întrevedeți pentru școala noastră ? Vă gândiți la niște propuneri concrete ?

Director, profesor Viorel Paraschiv:

1. Nu cred că putem vorbi de pierderi efective ale identității școlii, pentru că politicile educaționale, pe care școala le-a traversat / a trebuit să le suporte, nu au reușit să știrbească din imaginea și locul pe care îl ocupă școala la nivel local, regional, național și chiar internațional. Câștigurile de după 1989 sunt aceleași ca pentru întreaga societate, libertatea de exprimare și, poate, eficiența unui management ceva mai liber pentru echipa de conducere.

2. Tranziția în sensul pur economic continuă. Putem vorbi de încheierea tranziției atunci când România va avea cu adevărat o economie de piață funcțională. Aceasta se reflectă și în politica educațională, care nu este una de substanță, cu toate încercările și mai ales repetatele experimente care au bulversat învățământul, reușind să demoleze ierarhiile reale. Consider că reforma învățământului se află într-un punct mort, se remarcă o lipsă totală de orizont. Toate guvernările de după 1989 au venit cu idei vechi scoase de la macerat din spiritul gândirii comuniste, făcând schimbări de dragul schimbării, nesemnificative, fondul rămânând același.

3. Spiritul normalist va rămâne indiferent de soarta școlii în perspectiva integrării europene. Promotorii păstrării acestui spirit sunt elevii și profesorii acestei școli, toți fiind obligați de istorie și deopotrivă la fel de responsabili pentru viitorul școlii. Cel mai bine exprimă acest spirit celebrul citat al lui Gh. I. Brătianu: "Adevărul va rămâne indiferent care va fi soarta celor care l-au servit". (este drept că respectivele cuvinte au fost rostite într-un context nefericit pentru istoricul și omul politic).

4. Perspectivele școlii țin în cea mai mare parte de eficiența noastră, a echipei manageriale, a cadrelor didactice, a elevilor noștri. Presupunând că profilul vocațional nu va mai fi de actualitate, transformarea în liceu de cultură generală (teoretic) nu va putea aduce prea mari modificări în mentalitatea noastră și în păstrarea identității și spiritului normalist. O istorie de 150 de ani nu o poți șterge cu buretele, chiar dacă unii își doresc foarte mult acest lucru.

Director adjunct, profesor Mihaela Ungureanu:

1. Cred că destinul unei școli este precum destinul unui om, cu perioade mai „învolverate” și cu perioade mai line, mai liniștite. Perioada dinaintea căderii comunismului a fost un fel de „liniștea dinaintea furtunii”; Școala Normală a pierdut un statut de instituție oarecum privilegiată pentru că pregătea învățători și educatoare și ea era de altfel singura instituție pentru formarea acestor cadre didactice. A pierdut o disciplină clară și fermă care acum ar putea fi considerată nedemocratică, și a pierdut un sistem de valori tradiționale unanim acceptate de toți factorii implicați în viața școlii.

Căderea comunismului a adus fără îndoială și câștiguri Școlii Normale: o deschidere largă a sistemului de valori către cele universale și europene, mai mare autonomie în diversificarea ofertei educaționale, o paletă largă de specializări și un alt tip de relație cu principalii beneficiari ai serviciilor educaționale, o participare mai largă a elevilor la viața școlii.

2. Tranziția nu cred că se va încheia atâta timp cât continuă instabilitatea legislativă și nu există o politică educațională clară și oportună societății românești. Sistemul axiologic pedagogic îl contrazice pe cel social și aceasta face ca încrederea în învățământ să scadă în continuare. De aceea, consider că reforma este tot în punctele de căutare, de tatonare a unui sistem de educație ancorat în realitățile noastre naționale.

3. Spiritul și tradiția normalistă nu pot dispărea oricât de profunde ar fi schimbările sistemului pentru că nu este importantă forma în care îmbraci o educație sănătoasă și completă, o educație unică de altfel pe care o oferă Școala Normală, ci important este că în comunitate absolvenții să dovedească standarde înalte de comportament care să determine părinții și elevii să caute, să dorească Școala Normală pentru beneficiul pe termen lung al absolventului.

4. Școala Normală se poate dezvolta în viitor prin adaptarea continuă a ofertei educaționale la nevoile educabililor și la nevoile comunității. De asemenea, nivelul gimnazial al școlii ar trebui să devină o pepiniera pentru liceu, iar pregătirea din liceu să poată oferi diverse posibilități de continuare a studiilor prin specializările universitare.

Școala Normală se poate dezvolta și prin crearea unei atmosfere specifice unui mediu școlar democratic, prin crearea unui sistem de relații pozitive, lipsite de anxietate care să-i atragă pe elevi și pe părinți.

Profesor dr. Gabriela - Lucia Munteanu:

1. Școala Normală a pierdut și a câștigat ceea ce a pierdut și a câștigat întreaga societate românească: asemenea unei ființe care s-a trezit deodată că nu-i mai sunt bune hainele, că trebuie să-și extirpe tumorile crescute încet-încet timp de 5 decenii, școala se reformează de 14 ani de zile; tratamente miraculoase eșuate, remisii și strategii, politici educaționale demarate, întrerupte, modificate... Școala a pierdut ceea ce trebuia să piardă: ideologia și învățământul politic, frica de a spune tot ceea ce gândești, informatorii securității, tablourile cu însemnele comuniste, înregimentarea, linia și culoarea unică de la Huși până la Oradea. Școala a câștigat mult oxigen, dar, se pare, infrastructura ei nu face față acestui val de atomi dezinfecțai și nonconformiști. Școala a câștigat libertatea de a fi, dar nu se poate încă defini și identifica. Este ea *alma mater*? Nu are putere și bogăție pentru a fi. Este ea templul unde se oficiază ceremonii, se citesc învățăminte, se formează caractere, se dezvăluie magic tainele, se desprind mecanismele "să știu", "să fac", "să învăț", "să caut", "să creez"? Nu, pentru că învățătorul se află și el în suferință. Pare că-și amintește vag formule și tehnici uitate, dar este sleit de puteri și demotivat. Nu, pentru că școala nu este și nu a fost pentru guvernele postdecembriste o prioritate națională, așa cum, totuși, s-a încercat să se spună. Nu, pentru că într-o țară săracă, fără o clasă de mijloc stabilă, conștientă de sine și cu putere social-economică evidentă, într-o țară condusă de grupuri de interese, școala nu poate fi decât în suferință. Când profesorul vorbește despre adevăr, fericire, valoare, frumos și dreptate, el are toate șansele să fie taxat drept un idealist și un neadaptat, plictisitor, demodat sau ipocrit.

Verbele semnificative nu mai sunt *a ști* și *a învăța*, ci *a se descurca*, *a copia*, *a compila*... Plagiatul a devenit un act firesc: temele se iau pur și simplu din cărți diverse, din așa numitele cărți de comentarii, manuale ajutătoare, și nu direct de la sursa bibliografică de

referință. Ba mai mult, s-a ajuns acolo încât elevul accesează internetul și ia teme deja făcute, în loc să folosească mediul virtual pentru informare și culturalizare mediatică.

Limba română și competența locuțională individuală sunt și ele în mare suferință: greșeli de exprimare, șabloane, expresii argotice, sărăcie în vocabular și sintaxă... Elevii nu au grija unui discurs elegant. Afirmatia heideggeriană *Limba este casa ființei* relevă importanța felului de a vorbi și rolul exprimării în limba maternă. Din păcate, "casa" majorității elevilor noștri este foarte săracă, de multe ori gregară și neglijentă. Ca în întreaga societate românească, și în școală există o mare distanță între elită și restul lumii. Această distanță implică și un alt fenomen socio-psihologic: masa, în loc să recunoască și să aspire spre valorile susținute de elite, se raportează la false valori, la idei extremiste, la lideri "de carton" și de circ; mă refer la simpatia decolorată a multor tineri și adulți pentru vedete de mână a cincea, pentru politicieni demagogi și naționaliști, pentru prezentatori de emisiuni de televiziune care au acceptat compromisul kitsch-ului cultural. Victor Neumann, într-un interviu în revista *Dilema*, afirmă că stereotipurile însușite în familie și școală se perpetuează și fac dificilă modernizarea maselor, ele creând un fals raport cu istoria și politica. Formarea individului nu a fost o preocupare în școlile vechiului regim și ea nu este nici astăzi, motiv pentru care decizia personală, atunci când există, nu este dublată de responsabilitate. Să fie vorba de neîncrederea în propriile forțe?

Prăbușirea comunismului a însemnat reconsiderarea problemelor majore privind istoria românilor, etica, filosofia, literatura, redescoperirea binelui, dreptății, adevărului. Titu Maiorescu spunea că primul semn de viață al inteligenței unui popor este căutarea sinceră și dezinteresată a adevărului. După 15 ani de la revoluția anti-comunistă, nu se știu multe adevăruri.

2. Etapa de tranziție nu s-a încheiat. Anul trecut s-a schimbat metodologia bacalaureatului, anul acesta s-a revenit la vechiul sistem. S-a anunțat că examenul de capacitate se încheie în anul în curs și se va trece la un alt sistem numit testare națională. Nu cunosc în detaliu despre ce este vorba. La câteva zile de la notarea acestor gânduri, aflu că examenul la finele clasei a VIII-a se menține, în datele cunoscute, încă patru ani. Se trece, conform reglementărilor europene pentru asigurarea sincronizării cu învățământul apusean, la învățământul obligatoriu de zece ani. Programele s-au ajustat din mers, problema manualelor alternative (care trebuie să fie gratuite) a devenit o chestiune obscură, care angajează afaceri din care unii — nu neapărat cei mai buni — câștigă licitații și venituri considerabile. În revista *Observatorul Cultural* (nr. 228/2004) se publică o moțiune a manualelor, semnată de Mihai Penescu, președinte AEPC, Gabriel Liiceanu, președinte AER, Ion Tomescu, președinte APLER, Lucia Oveză, președinte AEDPC, Ioan Enescu, președinte SER, prin care Asociația Editorilor cu Profil Pedagogic și Cultural (AEPC) apreciază că "atât producția și piața de carte școlară, cât și calitatea învățământului au fost afectate de atitudinea rigidă, abuzivă și antieuropeană a Ministerului Educației în problema manualelor. Nu a existat (și nu există) o strategie a manualelor, sau măcar o privire de perspectivă și un calendar pe 2-3 ani privind evaluarea și achiziția de manuale. Există în continuare o lipsă de profesionalism și o lipsă de transparență în evaluarea manualelor. Lista evaluatorilor nu a fost făcută publică decât în parte, și nu se cunoaște ce pregătire și experiență au aceștia în evaluarea manualelor, iar elementele ce trebuie avute în vedere la evaluarea conținuturilor, care permit autorilor să se încadreze în bareme, nu au fost cunoscute decât după protestele editorilor. Consecințele acestor măsuri rigide și ale bâlbâielilor organizatorice prezentate sunt de o deosebită gravitate pentru producția și piața de carte școlară, precum și pentru calitatea învățământului; producția de carte școlară cunoaște un regres constant, se accentuează fenomenul de decapitalizare a editorilor românești profilate pe carte școlară și de renunțare a unora dintre ele la a mai produce

manuale. Nu există o dezbatere națională nici la nivel de specialiști, pe problemele fundamentale ale manualelor (conținut, corespondența cu standardele europene, evaluarea, producția, costurile, achiziția, utilizarea etc.). Ministerul nu acceptă și nu asigură o perioadă de 1-2 ani între apariția programelor școlare și data de prezentare a noilor manuale. (...) Zece ani de zile de investiție a Băncii Mondiale au fost în zadar, punând sub semnul întrebării capitolul *Educație* din negocierile de aderare a României la UE. Nu există o abordare a problemei în consens cu practicile și cerințele pe plan european. Astfel, în loc să descentralizeze decizia, lăsând-o școlilor și profesorilor, Ministerul continuă să organizeze licitații din bugetul central. (...)”

Problema manualelor alternative este doar una dintre problemele etapei de tranziție prelungite nesperat de mult. Dacă ceea ce începuse ministrul Andrei Marga ar fi fost continuat, poate s-ar fi ajuns la o altă situație a învățământului românesc. Linia Marga, Andronescu, Athanasiu este una frântă; fiecare dintre succesorii primului a vrut să fie original, încât s-a ajuns la ceea ce se numește ironic schimbarea schimbării și rectificarea modificării. Cred că și mișcarea sindicală este slabă, din cauza lipsei tradiției și a oportunismului șefilor, care se bucură de mari privilegii. Și masa sindicalistilor din învățământ este una lipsită de personalitate; mulți sunt, dacă nu fricoși, atunci lipsiți de inițiativă, prinși într-o inerție istorică. Demnitatea profesională este determinată de situația socială și financiară: un cadru didactic care nu se simte prețuit de societate, care nu își poate cumpăra cărți, care nu își poate face un concediu, care abia împarte leafa între telefon, întreținere și traiul zilnic, acela nu poate fi decât un om rutinat, frustrat, angoasat, bolnav, lipsit de entuziasm și creativitate didactică. Și totuși, deși marea majoritate a cadrelor didactice sunt în situația descrisă mai sus, nu putem afirma că dascălii nu-și duc la bun sfârșit misiunea, făcând mari eforturi de adaptare la condiții și situații dificile din mai multe puncte de vedere.

Tranziție înseamnă trecere către altceva. Dacă acest altceva este o realitate materială și spirituală insuficient definită înseamnă că însuși procesul de tranziție are un statut nesatisfăcător.

Din punctul meu de vedere, reforma învățământului nu a însemnat decât un grad mai mare de libertate, ceea ce nu e puțin lucru. Conținuturile și metodele de abordare a acestora nu sunt o noutate. Ca profesor de limba și literatura română, am avut dintotdeauna o viziune largă, critică, interdisciplinară, un spirit creativ în abordarea hermeneutică, orientare și spre ceea ce nu este canonic.

Reforma învățământului mai are și alte neajunsuri. La unul se referea Gheorghe Ceaușescu într-un articol din *România Literară* (7-13 iulie 2004), afirmând că politologi de renume discută și îndeamnă la studierea autorilor clasici antici, în timp ce ministrul educației îngroapă practic învățământul clasic și filosofia clasică, adică disciplina europeană prin excelență, prin care omul european încearcă să-și înțeleagă mai bine elementele care l-au configurat caracteristic și definitiv. Tranziția pare să se prelungească mult, din moment ce majoritatea școlilor sunt prost echipate, insalubre, sărace, mulți elevi debusolați, atrași de tot ce este mai facil... în ciuda acestui sumbru tablou, școala face efortul de a nu-și pierde titlul de *alma mater*, de a rămâne un spațiu protector, un spațiu unde se nasc aspirații și idealuri.

3. Tradiția normalistă trebuie întreținută de corpul didactic și de elevii absolvenți. Profilul pedagogic al școlii este garantul păstrării spiritului care unește generațiile trecute și viitoare, care cultivă dragostea pentru educația copilului în grădiniță și ciclul primar, care cultivă responsabilitatea și vocația de formator. Acest spirit implică și cunoașterea istoriei învățământului ieșean, pomenirea marilor profesori ai Școlii Normale, precum Titu Maiorescu, Petru Cujbă, Constantin Meissner, Ioan Mitru, Vasile Todicescu, Vasile

Petrovanu, Ghibănescu, Bărsănescu, Valeriu Buțureanu și mulți, mulți alții, până în epoca contemporană.

Școala îl face pe om informat și nemanipulabil, îl face independent și apt să cunoască lumea. Integrarea europeană presupune ca elevii români să prețuiască și să creeze valori europene: cinste și lucru de calitate, caracter ferm, toleranță, multiculturalism, civilizație, curățenie, ecologism, cooperare, pacifism.

Integrarea europeană se va realiza când elevii nu vor arunca gunoarie în locuri publice, când toate gesturile de comunicare vor fi civilizate ...

4. Localul școlii, clădire istorică din secolul trecut, este, fizic, în stare foarte deteriorată. Infrastructura necesită fonduri mari. Parcul și ambientul natural sunt privilegii care oferă acestui așezământ de cultură mai multă atracție. Ministerul Educației recomandă atragerea fondurilor extrabugetare, derularea unor proiecte care să angajeze schimburi de experiență cu alte școli din țară sau din Europa, sau demararea unor proiecte cultural-științifice, menite să angajeze elevii și profesorii Școlii Normale în manifestări de anvergură cu instituții precum teatre, edituri, biblioteci, muzee, fundații culturale, ONG-uri... Sunt colegi care sunt antrenați în astfel de activități, dar inerția, prejudecățile, insuficienta informare și mobilitate indică faptul că suntem doar la început de drum. Profilul pedagogic trebuie susținut și consolidat prin valorificarea curriculum-ului, prin discipline opționale interesante, prin practica săptămânală în clase primare și grădinițe, prin reorganizarea cabinetelor metodice, în care ar trebui să se găsească ultimele apariții editoriale în domeniul didacticii preșcolare și primare, cât mai multe casete video înregistrate în timpul practicii pedagogice, exemplificând tipuri de metodologii aplicate în lecție.

Școala Normală are nevoie de o pagină web foarte bogată. Trebuie să-și facă propagandă pe diverse căi, dar în primul rând prin nivelul de instruire și educație al elevilor, prin profesionalismul și dăruirea personalului didactic și nedidactic.

Profesor Mircia Agrigoroaie:

1. După căderea comunismului, Școala Normală a câștigat un an în plus de studii și o dublă specializare a absolvenților; elevii au mai mult timp pentru studii prin dispariția așa-ziselor munci patriotice; profesorii s-au eliberat de stresul ședințelor de partid, de stresul de a nu-ți putea manifesta nemulțumirile față de practicile regimului totalitar.

2. Reforma învățământului nu a ajuns nici măcar la stadiul de tranziție, deoarece între anii 1990 și 2004 a fost o perioadă de tatonări, care din păcate a avut o influență nefastă mai ales asupra elevilor.

3. În contextul integrării europene Școala Normală trebuie să-și mențină identitatea iar spiritul și tradiția normalistă pot fi întreținute printr-un permanent efort de pregătire profesională, dăruire și respect de sine din partea profesorilor.

4. Școala Normală ar putea câștiga foarte mult dacă viitorilor învățători și educatoare cu studii superioare li s-ar pune condiția la admitere de a fi absolvenți de Școală Normală.

Profesor Maria Agapi:

1. Nu cred că s-au pierdut prea multe. Din punct de vedere material s-a sistat aproape de tot fondul de carte și de manuale pentru bibliotecă și s-a introdus foarte puțin material didactic modern.

În perioada comunistă era mai multă disciplină sau mai bine zis o strictețe anume dar asta se întâmpla și în celelalte școli. O schimbare de mentalități a avut loc, elevii putând să-și exprime cu ușurință părerile iar viziunea asupra lumii este cu totul alta. Poate că vechea Școală Normală făcea din învățător un adevărat prim gospodar prin faptul că practica adevăratele abilități: cusături, tapiserii, cioplituri în lemn, bucătărie, grădinărit etc. Acestea toate impuneau respect deoarece dezvoltau simțul practic, siguranța în tot ce se făcea dar și bunul gust.

2. Învățământul românesc este bine organizat în general. Apar instabilități doar atunci când se încearcă o falsă reformă, prin supraîncărcarea programei sau prin abundență de informații nefolositoare. Schimbările politice vin cu modificări nejustificate pierzându-se astfel timp prețios pentru învățământ. Etapa de tranziție nu s-a încheiat din punct de vedere economic și cu atât mai puțin pentru învățământ, așa-zisa reformă aflându-se într-un punct sensibil (va fi oare o întoarcere spre cultură?).

3. Pentru a păstra spiritul și tradiția normalistă poate fi păstrat sistemul existent, fără a introduce reforme exagerate care aparent modernizează dar de fapt distrug prin tendința de a copia pe alții cu ce este bun și mai puțin bun, fenomen care se petrece doar în învățământul din România. Românii în general nu știu să se aprecieze pe ei înșiși, mereu li se pare că ce fac alții din afară este mai bun.

4. Lipsurile sunt multe și țin de modernizare. În afară de laboratorul de informatică ce trebuie dotat cu internet ar fi nevoie de adevărate ateliere-clasă unde elevii să-și pună în aplicare talentul și imaginația. Personal aș dori o astfel de clasă pentru artele plastice mai ales pentru modelajul în lut unde s-ar putea crea lucrări interesante și utile. Un atelier pentru tapiserie unde elevii pot învăța taina țesutului și importanța lucrului bine făcut dezvoltându-și gustul pentru decorarea propriilor locuințe. Modernizarea sălilor de clasă înseamnă în primul rând parchet și mobilier adecvat. Procurarea de material didactic nou cu adevărat folositor.

O sală de sport mare și cu tribună de unde să poată fi admirate adevărate competiții. Pentru transportul școlar implicare mai mare pentru a înlesni deplasarea atât pentru elevi cât și pentru profesori economisind astfel timpul.

Profesor Maria Borș:

1. A pierdut: ordinea, disciplina, respectul față de profesori, responsabilitatea ș.
a. A câștigat: libertatea de exprimare, posibilitatea de a călători și-n alte țări, week-end-ul.

2. Nu. La jumătate.

3. Spiritul și tradiția normalistă pot fi întreținute prin: concursuri școlare, olimpiade, activități extracurriculare (excursii, expoziții, programe artistice), corespondență internațională, proiecte educaționale, schimburi de experiență între liceele pedagogice ș. a..

4. Propuneri:

a. Găsirea sponsorilor (interni, externi, părinții elevilor).

b. Proiecte de finanțare pentru reparație și modernizarea școlii.

- c. Școala modernizată (mobilier, materiale didactice, cabinete, sală de dans, sala de sport cu dușuri și vestiare, teren de sport, bazin de înot, amfiteatru).
- d. Căminul și cantina reparate și modernizate.

Profesor Corina Gheorghiță:

2. Cred că etapa de tranziție a devenit o stare de tranziție și, mai ales, o stare de spirit. S-au făcut multe încercări de modernizare a învățământului românesc, care nu au dus neapărat la eficientizare. Atât profesorii cât și elevii se adaptează destul de greu, pentru că reacția firească la schimbări cere timp de acomodare. În plus, lucrurile se schimbă de multe ori „din mers”, fără să se cunoască finalitatea. Iar lipsa explicațiilor inhibă motivația demersului cerut, mărinind de fapt inerția întregului sistem.

3. Spiritul normalist este un cadru larg de tradiții specifice acestei școli dar, mai ales, o sumă de atitudini față de profesie: dragoste față de copii, responsabilitate, seriozitate, bună-credință, demnitate. Am aflat despre existența lui demult, elevă fiind, cu ocazia unei excursii de aproape trei săptămâni organizate de Școala Normală, la care, printr-un concurs de împrejurări, am participat și eu cu câțiva colegi de la Liceul Național. Ne socoteam eliști, școala noastră avea tradiție recunoscută, eram – fără drept de apel – privilegiați ai sorții. Aveam „ceva” al nostru, de care eram conștienți și mândri. Dar ei erau cu totul altfel. Ceva foarte special și enigmatic, ce nu am putut defini la început, îi unea între ei și îi deosebea în același timp de toți ceilalți adolescenți. Mărturisesc că îi invidiam, încercând să concurăm cu ei la câștigarea supremației.

După zece ani de la această scurtă experiență, soarta mi-a hărăzit dezlegarea misterului. Normaliștii se recunosc de la distanță. Sunt devotați meseriei, dar modești și poartă în suflet un respect pios față de școala care i-a format. Știu să transmită – după o atență și minuțioasă selecție – tot ceea ce au ei mai bun. Au încredere în această școală și, de aceea, spiritul normalist rămâne adesea în familie, părinți și copii absolvind aceeași școală, deși, lipsa finalității – diploma de învățător – motivează mai puțini copii ca altă dată.

Normaliștii au un har rar: pe măsură ce dăruiesc, devin tot mai bogați și înnobilați sufletește. Și așa, pe măsură ce anii trec, spiritul normalist devine tot mai profund și-i caracterizează tot mai evident.

Nu cred că există rețete de inoculare sau întreținere a spiritului normalist. El *se simte și se trăiește*, pur și simplu. Cine nu îl percepe, nu este „de-al nostru”...

Profesor Elena Covrig:

3. Constatarea că lumea în care trăim se transformă cu o viteză ce se accelerează constant a devenit banală. Poate că, dimpotrivă nu este lipsit de interes să ne întrebăm în ce mod schimbările economice și sociale ce se petrec sub ochii noștri pot afecta rolul și misiunea noastră.

Cine ar putea, cine ar ști să vadă mai bine lucrurile de sus și viitorul de departe, să semnaleze pregătirea indispensabilă, să denunți programele perimate, să se separe ceea ce a devenit accesoriu, dacă nu cei care îndrumă și inspiră „spiritul normalist”?

Orice progres semnificativ în câmpul educativ reprezintă înainte de toate o rupere cu vechile tipare, cu modurile anterioare de gândire, dar păstrând rădăcinile ce hrănesc succesul autentic: principiile. Echitate și justiție, integritate și onestitate, demnitate umană,

ideea de a-ți aduce o contribuție, calitatea sau excelarea, răbdarea și potențialitatea sunt principii care fac parte integrantă din orice școală perenă, din orice educație trainică și din orice sistem etic.

Pentru a progresa în mod consecutiv și semnificativ de-a lungul spiralei trebuie să apelăm la acea instanță – una din cele mai specific umane – care generează mișcarea ascendentă: dimensiunea spirituală, la nucleul ființei pedagogice – fidelitatea față de sistemul de valori pentru care s-a optat acum 150 de ani și la deprinderea reînnoirii.

Priviți castanii de pe alee!

2004 - anul Ștefan cel Mare. Iarnă normală ... cu normalişti

GH. GHIBĂNESCU*

Din amintirile învățătorului Ioan Michiu

În strada Bucșinescu 14, trăiește bătrânul învățător pensionar Ioan Michiu, care a absolvit Școala Normală „Vasile Lupu” în vara anului 1873. Fiind la mijloc un interval de 54 de ani, cred că interesează pe cetitorii Anuarului nostru, care leagă firul vieții vasiliene de la 1864 - data primului Anuar al lui Titu Maiorescu - de a ști din viața școlii Vasiliene de acum o jumătate de veac, povestită de un fost elev al școlii.

În acest scop am avut prilejul, fiind ruda prin alianță cu d-na Olga Michiu, soția lui Ioan Michiu, să stau mai des de vorba cu bătrânul pensionar și a-i reda exact spusele lui:

Stimate D-le Ghibănescu, despre lucrurile, care vroești a mă întreba, pe cât știu, sunt martori care trăiesc, vechiul profesor Gh. Apostolescu, pe care l-am avut și eu profesor între 1871-1873 de științe agronomice. Iar dintre elevi, am pe Galinescu, mai vechi ca mine, pe Gh. Cădere, tatăl lui D. Cădere, actual profesor al Școlii Normale; am pe Vas. Ionescu, preot la Cuvioasa Paraschiva; am pe Gh. Dumitriu, pensionar, trăitor în Iași, strada Tătărași, 28.

Dacă oi fi uitat ceva din cele vechi, d-ta să mă ierți că așa-i la bătrânețe, omul cam uită amănuntele, dacă am fi însă la un loc toți moșnegii, ne-am aduce mai lesne aminte și am spune lucrurile mai deplin.

D-ta mi-ai suit neamul sus de tot în studiul atât de interesant, ce l-ai publicat asupra moșilor de la Prut, din jurul Drâncenilor și al Răbăiei, așa că de unde mă credeam un răzeș de ieri de alaltăieri, d-ta m-ai ridicat prin Aliuș la Căliman cel bătrân, tulpina tuturor răzeșilor de la Prut din suta a XV-a.

Eu sunt născut în Târgușorul Pungești din părinții Ion Michiu și Maria Pop. Tatăl tatei a fost D. Miciu, mort în 1875, care era văr primar cu Moș Scarlat Michiu. Mai sus nu știu, dar d-ta ne-ai legat cu toți Michiuleștii, așa că m-ai făcut și pe mine om vechi cât pământul Moldovei, deși răzeșia de la Prut n-o mai știu, ci o știu pe aceea din Deleni, de pe Olga Blănița, nevasta mea, vară primară cu cc. Rozalia, soția d-tale.

Școala primară am făcut-o la Pungești, clasa I și II la d-l învățător Iorgu Popescu; acesta apoi s-a popit în Iași, la Biserica Sf. Voievozi Rufeni și apoi la Sf. Ștefan din Țicău; iar clasa III am făcut-o în Vaslui la dl. Nec. Corvin, iar a IV-a la d-l Hrisoscoleu. Cum a fost, cum n-a fost, am absolvit școala primară în vara anului 1871, cu atestat în regulă, și eram printre băieții buni, nu atâta prin câtă carte știam, ci prin dorul, ce se deșteptase în mine de a învăța mai departe.

M-am hotărât să mă prezint la concurs la Școala Normală din Iași. Cu chiu cu vai am înjghebat cele necesare și cu căruța, hop! hop! hi! hi! Am ajuns la Iași în sara lui 30 August și am poposit la un han, unde am tras cu căruța cu tot.

A doua zi ne-am dus cu toții la școală. Eram un mare gură-cască! Tot ce vedeam mă minuna. De la Pungești și Vaslui să vii la Iași, era pentru mine un mare hop. Și l-am făcut. Măsuram cu ochii ulițele Iașilor, priveam dughenele, turnurile cele 4 ale Mitropoliei în dărăpănare; apoi clopotnița cea înaltă a Treisfetitelor, pe sub bolta căreia aveai intrare în curtea bisericii.

La uliță și în dreapta și în stânga clopotniței erau magazine: băcani, brașoveni și altele. Aici era vestita dugheană a lui Petre Bacalu. Ulița făcea o mică curbătură, cu cotul la uliță. Cum intrai pe sub clopotniță, se deschidea o largă ogradă, cu biserica Treisfetitelor în mijloc. Biserica cea veche, ici pe acolo dărăpănată, că cu greu se făcea serviciul liturghiei într-însa amenințând cu prăbușirea încă de pe atunci! În dosul dughenelor se înșirau un șir de case; în dreapta clopotniței erau casele preoților cu două rânduri; iar în stânga alt șir de case cu două rânduri. Cum intrai pe ușă, aveai un coridor spre dreapta, de aici intrai în clase.; erau două săli de clasă: cl. I și cl. II, iar în stânga intrai în cancelaria profesorilor. Sus la rândul al doilea erau 5 odăi, care serveau de dormitoare. Înaintând spre stânga, era sala gotică, pe locul unde este azi refăcută; aici era școala primară și fiindcă n-ajungea se înădise în fund altă casă, unde erau tot clasele primare.

În fundul ogrăzii era un alt corp de case, unde stătea directorul școlii normale, Mih. Ianculescu; te ridicai pe trepte, căci era casa ridicată de la pământ, cu băști pe dedesupt.

Tot în fundul ogrăzii spre dreapta era gimnastica; iar pe latura din dreapta, lipit de zidul ce desparte ulicioara Treisfetitelor, erau casele preoților bisericii, case într-un rând.

Când ne-a strigat la catalog să intrăm în examen, mi-aduc aminte că am fost 175 de candidați, iar locuri numai 37! Strigarea la examen nu se făcea pe alfabet, ci pe școli. S-a strigat întâi școala de la Brad. N-am știut multă vreme de ce această întâietate dată Bradului, pe urmă am aflat că aceasta era școala lui Ionescu de la Brad, om cu mare trecere, ca și elevii de la școala lui, îi asculta întâi la examen în toți anii. Pe urmă s-au strigat elevii absolvenți de la școala primară a lui Partenie, azi Trei Erarchi. Pe urmă s-a strigat Vasluiul. Noi de la Vaslui venisem trei elevi, Costache Munteanu, Gheorghe Bivol, noi îi ziceam Ghihol și eu, Ioan Michiu.

Pare că văd că la masă stătea dl. M. Ianculescu, directorul școlii, și d-nii profesori ai școlii. Nu am dat examen în scris, ci numai oral. Ne-au întrebat din toate obiectele câte ceva; am citit și fiecare concurent scria câte o frază pe tablă. Pe toți ne-au examinat între 1 și 8 Septembrie. Am reușit bursier.

Când am început școala, noi cei 37 am luat loc în bănci, ne-a dat raft la garderobă cu număr și în dormitoare ne-a pus în două odăi. În clasa II erau 48 elevi, așa că peste tot în cele două clase eram 85 elevi!

- Erați de ajuns, ripostai eu, căci în 1889 când am venit de la Bârlad la Iași nu erau decât 80 elevi în patru clase normale și cu mutarea la Copou s-a sporit numărul elevilor la 120 (în 1821)!

- Eram mulți, continuă Ion Michiu; dar eram tot unul și unul. Concursul ne ciuruisese bine și eram toți băieți buni și cu dor și drag de carte! Clasa III s-a înființat în toamna lui 1874 cu seria lui Chirilovici, așa că elevii care au intrat un an după mine în Școala Normală în toamna lui 1872 - cu Chirilovici - au făcut 3 ani (1872-1873, 1873-1874 și 1874-1875). În clasa II am fost și pedagog, căci primii 5 elevi făceau pe pedagogii în cele cinci dormitoare. Ca șef pedagog era un licențiat Clinteanu care a predat și lecții de Istorie, după moartea dr. Max, care n-a avut parte să ne facă decât o singură lecție de istorie și a murit!

Directorul școlii era dl. Mihail Ianculescu, care era profesor de Istorie, de geografie și de pedagogie (după Radu Melidon); Gh. Apostolescu, ne predă științele agronomice; dr. Gh. Popescu predă științele fizico-chimice și naturale, dr. Gh. Iuliano ne predă medicina populară și igiena; păr Conon Aramescu Donici ne predă religia; Iordăchescu ne predă desenul și caligrafia, iar D. Chiaburu ne învața gramatica și instrucția militară; el era și subdirector.

- Așa l-am apucat și eu în 1889!

- Cum nu erau cărți tipărite pe atunci, mai toate cursurile le scriam de mână.

Îmi pare rău și acum că n-am păstrat anume caiete; ar fi fost pentru mine o mare mulțumire să le am și pentru d-ta o mare și folositoare cercetare de sporul învățării de azi față cu ce se învăța atunci!

Clasele cele două le-am trecut cu bine. De cele ce am văzut și în internat, nu vă interesează așa de mult, căci așa e viața de internat, cam la fel. Sculat de dimineață, spălare, închinăciune în coloane lungi, meditația și gustarea sfertului de pâine, clasă de la 8-11 și de la 2-4, cu interval de masă, recreație și mic repetitor; iară recreație, masă și meditație.

N-am căpătat nici o admonestare de la nimeni; îmi căutam de treaba mea, sfadăios n-am fost, bățaios nici atâta, nici mândăcios; pârături n-am făcut, de lingușit n-am lingușit pe nimeni; îmi învățam lecțiile mele; îmi scriam caietele și lecțiile pe a doua zi, și când mai bine, când mai rău, am trecut din clasă în clasă și n-apucasem a mă deprinde bine cu școala și am și isprăvit-o!

Doi ani! Carte puțină, ce e drept, dar ce mult ni se părea nouă pe atunci! Și zău că era cam de-ajuns, căci m-am dus la țară și am sporit în muncă școala, poate nu ca cei de azi dar cu mai multă tragere de inimă ca băiețașii, care ies azi învățători.

„Mi-am luat diploma și m-am dus la Vaslui să cer post. M-am prezentat d-lui prefect, căci el făcea recomandările ca titular și ministerul aproba recomandarea. Și așa am stat învățător în Deleni, unde m-am și căsătorit cu Olga Blăniță și am trăit bine, sănătos, am crescut cinci copii: 4 fete și un băiat doctor și mulțumesc lui Dumnezeu că am ajuns și eu să văd cum s-au priment toate.

„Leafă aveam 80 lei pe lună, din care statul ne dădea 50 lei, iar primăria 30 de lei.

- Știi că nu era leafa atât de mică, cum era prețul leului pe atunci! Azi ar face 3200 lei și învățătorii noștri n-au azi această leafă!

- Dă; cu 80 lei înțelegeam să cumperi ceva, când mă duceam la Vaslui; nu ca azi, când cu 80 lei nu cumperi decât două kilo de carne, șase pâini, două kile de caș, treizeci de ouă și altele!

- Și așa, încheie Ion Michiu, te-am năcăjit, Domnule Ghibănescu, cu povestea mea; îmi pare că de-ar fi Dumitriu, el ar fi mai sfătos și poate ți-ar fi spus mai multe.

- Lasă-l că nu scapă el de mine! Pe Dumitriu am să-l prind să-mi spună și ceva brașoave vechi didactice, ca să vă întregiți unul pe altul!

I-am mulțumit lui Ion Michiu de cele spuse și așa prinse în fuga condeiului, las pe cititor să aștepte în alt anuar povestea mea, care am trăit viața școlii Normale de patruzeci și doi de ani în urmă și o cunosc și eu, căci și eu am apucat și am lucrat împreună cu patru din profesorii ce i-a avut Ion Michiu.

(extras din *Anuarul Școlii Normale „Vasile Lupu” din Iași nr. 4, 1926-1927*)

I. G. TUFESCU*

Amintiri. O școală sătească acum șaiszeci de ani

„Școala cea Nouă”, din satul meu Dolhești (jud. Fălciu), s-a deschis în anul 1867, într-o casă a lui popa Ion, din capul satului, unde tata m-a trimis și pe mine, măcar că eram numai de cinci ani și jumătate.

Îmi aduc aminte, că era o iarnă tare grea, de aceea eram dus și adus adeseori în brațe, de tătuca sau de moșu Ion. Într-o zi a venit la școală alt moș al meu, Dumitrache, și, stând în picioare lângă ușă, a cioplit două bețișoare frumos crestate, pentru arătat „buchile” pe „tărtaș”; pe unul mi l-a dat mie, pe al doilea fiului său Ștefan, care era cu vreo doi ani mai mare ca mine.

Domnul „profesor”, cum îi ziceau sătenii, era un om de statură mijlocie cu fața roșcovană, păr lung și rețezat la ceafă, barbă scurtă și îngrijită având o înfățișare blajină și simpatică; numele lui era Arsene Simionescu. „Doamna”, soția sa, era mai înaltă decât dânsul, bălaie și cu ochii albaștri; ea umbla mai mult cu capul gol și avea un frumos moțoc la ceafă. Ambii erau români din Bucovina și vorbeau între dâșii mai mult nemțește, de aceea oamenii le-au dat porecla de „Nemți”.

Școala se numea la început „institut”, iar profesorul - „institutor”. În 1868, dascălul se numea „învățător”, iar școala era controlată de un „inspector”, care în anii următori a devenit „revizor”. Programele se întocmeau de învățător, la începutul fiecărui an școlar. Elevii erau notați cu patru note: eminent (e), prima (I), secunda (II) și terția (III).

După câțva timp, școala s-a mutat într-o casă vândută comunei de către *Petrache Vrabie*, boierul satului. Această casă era așezată în marginea de sud-vest a satului, lângă biserică și se numea „Pârlita”, fiindcă arsese odată. Între altele îmi amintesc și de o pedeapsă școlară din vremea aceea și anume: *pedeapsa cu măgarul*....Nu știu de unde adusesese profesorul o iconiță de lemn, pe care era zugrăvit un măgar; era atârnată ca un medalion pe pieptul școlarului celui mai obraznic din școală. Elevul era nevoit de a o purta, până când se lăsa de năzbâti...Pedeapsa era bună și dădea rezultate minunate. Din nenorocire, profesorul hotărâse ca cel decorat...să atârne singur medalia pe pieptul altui școlar obraznic și această măsură dădea naștere la multe abuzuri; căci școlarii cei mari se foloseau de orice prilej pentru a trece măgarul la colegii lor mai mici, care nu erau vinovați cu nimic. Tocmai așa s-a întâmplat cu mine. Într-o zi ieșisem de la școală și mergeam liniștit spre casă, când iată că se apropie de mine un găligan mare și-mi atârână de gât medalia rușinoasă; apoi se depărtează râzând ca un demon...M-am dus acasă plângând. Când m-a văzut bietul tătuca, s-a umplut de bucurie...; dar după ce a aflat cum stau lucrurile, mi-a ridicat decorația de la gât și, de-atunci, n-am mai văzut-o.

În Pârlita, școala a stat puțin și apoi s-a mutat în *localul propriu*, construit de săteni, pe un loc dăruit comunei de către Vrabie; acest teren se găsea în mijlocul satului, lângă „șleahul cel mare” (care lega Hușul cu Iașul) și-n apropiere de Rațiș, așa că toți drumeții o vedeau.

Strămutarea școlii în localul ei s-a făcut înainte ca acesta să fie gata, din pricină că primarul și notarul voiau să mute aici primăria și să lase școala pentru totdeauna la Pârlita. Aflând aceasta, profesorul s-a înțeles cu tata și alți gospodari, care au strămutat într-o noapte mobilierul școlii în localul cel nou, așa că, a doua zi, toți elevii au venit aici.

Neavând încotro, primarul așează primăria la Pârlita, unde a rămas mai mulți ani.

* Profesor de istorie la Școala Normală între anii 1929-1928.

Amintirile mele de la „Școala din Vale” sunt vagi și nesigure; știu însă că urmam aproape regulat în timpul iernii; iar după topirea omătului și până toamna-târziu nu prea dădeam pe la școală, fiind oprit acasă și pus la trebi... Ba încă iarna eram oprit acasă, uneori, pentru a păzi pe frații mei mai mici sau a face „țevii”, când mama țesea; iar alte dăți fugeam cu băieții de la școală pentru a mă juca.... Și jocurile din această epocă erau multe, felurite și nevinovate...

De la o vreme, deprinzându-mă cu jocurile și „ocupațiile extra-școlare”, am uitat cu totul de școală, care-mi căzuse urâtă, de aceea nici nu mă mai gândeam la ea. Și desigur, dacă mă lăsa profesorul de capul meu, „legam cartea de gard” pentru totdeauna.

Din fericire, într-o zi de toamnă, întorcându-mă de la câmp, avui îndrăzneala de a trece prin fața școlii, mâncând un măr și prefăcându-mă că nici nu-l văd pe profesor... Atunci el îmi iese înainte, mă apucă de mână și mă duce-n școală; iar acolo mă pune pe o bancă și-mi trage un pui de bătaie cu varga, pe care am s-o pomenesc în toată viața mea... Această împrejurare m-a hotărât să mă pun pe învățat carte, ceea ce am și făcut; iar după ce m-am întors de la școală am urmat regulat, până-la sfârșitul cursului primar sătesc.

La această epocă eram destul de mărișor, încât mi-aduc aminte bine de **modul de predare** al primului meu dascăl.

Începătorii din aceste vremuri (1871-1872) aveau, la mâinile lor, niște *abecedare*, în care erau scrise mai întâi *literele mari de tipar* și apoi literele mici... Urmau mai multe pagini cu *silabe*, precum: *ba, be, bi, bu; ma, me, mi, mo, mu*, etc. Literele se pronunțau cu numirile lor întregi adică: *a, be, de, e... te, fe... u, ve, ze*; iar silabisirea se făcea în chipul următor: *be-a=ba ; de-i=di ; ha-o=ho*, etc. Această împrejurare ne lămurește pentru ce bieții școlari nu prea înțelegeau, cum poate să iasă „cal”, din ce-a-le, sau „măl” din me-a-le. Ei deci silabiseau, la-nceput, în mod aproape mecanic și târziu de tot prindeau rostul acestei sloveniri.

Predarea materiilor din program, se făcea *în mod individual*. De obicei, profesorul chema pe școlarii cei noi la masă, ce ținea loc de catedră, îi netezea pe cap, îi întreba despre numele lor și al părinților, îi lăuda că au venit la școală, unde au să învețe mulțime de lucruri frumoase; apoi deschidea abecedarul la prima pagină, unde le arăta literele, spunându-le și numele acestora. Pe urmă îi încredința altor *băieți mai mari*, care erau însărcinați a li arăta literele, „până ce vor ști lecția.”. De aici înainte profesorul nu se mai interesa de acești școlari, câteva săptămâni de-a rândul, până-când credea el că începătorii au ajuns a cunoaște literele mari, spre a-i trece la cele mici sau de la acestea la silabisire.

Este ușor de-nțeles, că sala de clas multă asemănare cu o havră jidovească. În adevăr, băieții cei mai mari erau îndatorați a asculta neconținut pe cei mici, care spuneau numirile literelor cu voci destul de răspicate pentru a fi auziți; și fiindcă toți ceteau sau silabiseau, se auzea un fel de bâzâit de bondari sau un zgomot de glasuri înăbușite. În timpul acesta, profesorul chema la masă câte-un școlar din clasele din urmă, îl asculta și, dacă știa îi schimba lecția, însemnând-o cu creionul albastru, pe carte. Când lipsea profesorul, ceea ce se întâmpla foarte des, zgomotul din sala de clasă ajungea asurzitor, din pricină că mulți școlari se făceau numai a ceti, cu glas tare; iar ceilalți se jucau, astupând și destupând urechile, spre a cerca efectul produs de întreruperea zgomotului.

De aici se vede că școlarii cei mici învățau literele și silabisirea în mod mecanic. De obicei, școlarul cel mare venea la subalternul său și-i spunea, cu un ton mai mult sau mai puțin răstit: - „Zi mă lecția după mine”. Și-apoi se auzea: - *a-a, be-be, ce-ce*, etc. Numirile literelor se spuneau adese-ori, cu ochii pe pereți, fără a privi semnele corespunzătoare, de aceea începătorii învățau de obicei buchile pe de rost, fără a le cunoaște. Această împrejurare ni explică pentru-ce unii școlari stăteau la slove mai mulți ani de-a rândul; iar alții părăseau școala fără a trece la silabisire.

Târziu de tot i-a venit în cap, nu știu cui, să ceară începătorilor a spune literele și înapoi, spre a-i sili să le cunoască, iar mai pe urmă s-a introdus obiceiul de a-i întreba "pe sărite" și în chipul acesta se ajungea mai degrabă la țintă. De la literele mari, elevii treceau la cele mici, care se învățau în același chip, însă treaba mergea mai ușor.

Silabisirea se făcea de asemenea în mod mecanic, deoarece copiii nu înțelegeau nimic din acea combinație de sunete, fără nuci un înțeles real; iar părinții, auzind acea slovenire pocită, clătinau din cap și ziceau: - adevărată frământare de limbă... La dascălii vechi, ucenicii învățau cel puțin, rugăciunile; dar acum parcă vorbesc păsărește!

Când școlarul știa "ca apa" lecțiile de silabisit, era trecut la *cuvinte întregi*, pe care le silabisea, mai întâi, după regula obișnuită și apoi le citea cum trebuie.... Aceste cuvinte reprezentau substantive cu atributele lor sau formau mici propozițiuni, precum: mamă bună, vacă grasă, casă nouă, etc. În sfârșit, după ce se isprăveau și acestea, școlarii treceau la *istorioare și fabule*, care se silabiseau de două-trei ori și apoi se citeau după toate regulile, adică: rar și răspicat, ridicând tonul la virgulă, lăsându-l și făcând o mică pauză la punct. Scrisul se învăța foarte târziu, de obicei după ce începeau școlarii a ceti... Aceștia scriau mai întâi pe plăci, după modelul făcut de profesor pe tablă; iar pe hârtie prindeau a scrie de abia în cei din urmă ani. Când un școlar ajungea la această fază, profesorul venea să-l învețe cum să țină condeiul între degete, cum să stea ca să nu ajungă ghebos și în același timp îl sfătuia, ca nu cumva să răzime pieptul pe bancă, spre a nu avea dureri pe piept la bătrânețe... După câteva povești de acestea, noul scriitor era dat în seama unui școlar mai mare spre a-l deprinde cu scrisul, după cum l-a deprins și cu cetitul. Scrisul cifrelor se învăța odată cu al literelor; iar *socotelile* se făceau și mai târziu...

Când m-am întors din nou la școală, eram destul de înaintat la învățătură, deoarece știam a citi și chiar a scrie pe hârtie, de aceea profesorul mi-a dat și mie câțiva începători ca să-i învăț. Lecțiile mele erau pregătite de-acasă; căci Mama-Vale (bunica mea), la care dormeam, stătea noaptea și torcea lângă mine, până când îmi învățam "tabla" și numai după aceea mă lăsa să mă culc. La școală rareori aveam ceva de făcut, pentru mine, de-aceia mă îndeletniceam numai cu școlarii încredințați mie. În ce clasă eram? Habar n-aveam. Ba încă, nici nu aveam noțiunea de "clasă". Aveam însă credința că știu mai bine decât alții și că sunt câțiva "mai învățați" decât mine.... Nu auzisem încă de *premiat, promovat, repetent sau corigent*, nici de *monitor sau monitor general*, numiri pe care le-am auzit, pentru întâia-oară, la Huși.... Știam atâta că, la sfârșitul anului, profesorul dădea la școlarii cei mai buni cărți, condeie și creioane, lăudându-i pentru silința lor; iar pe cei mai slăbuți îi sfătuia să învețe mai mult, la anul viitor, spre a căpăta și ei astfel de lucruri. Această împărțire de daruri se făcea cu o solemnitate deosebită, în fața tuturor frunțașilor satului, care veneau îmbrăcați în haine de sărbătoare; iar sala de clasă era împodobită cu tablouri, ghirlande de frunze și cunune de flori, culese de elevi, de pe câmp.

Ce obiecte se predau la școala satească, de pe acele vremuri? După câte-mi amintesc, **programa școlilor primare de prin sate** nu se deosebea mult de cea actuală. În adevăr, școlarii din acea vreme *citeau foarte mult* și de multe ori erau puși să spună înțelesul bucășilor cetite; apoi *scriau* pe placă, la tablă și mai rar pe hârtie (caligrafie sau dictando). La *aritmetică* școlarii știau bine mai ales cele patru operații, cu numere întregi; mai departe nu-mi aduc aminte să fi trecut. *Gramatica* se învăța pe de rost, fără ca elevii să-și poată da sama despre felurile părți ale vorbirii (substantive, adjective, verbe, etc.). *Istoria* de asemenea se învăța pe de rost; iar profesorul "povestea" numai despre Împăratul Traian și despre câțiva domnitori, (Mircea, Ștefan, Mihai, ș.a.). *Geografia* era cel mai urât obiect, din pricina numirilor proprii (mări, insule, ape curgătoare, etc.), memorate fără nici o legătură între ele. În sfârșit mai învățam ceva din *agricultură* (gunoarea, aratul, semănatul, tăvălucul, rărița, ș.a.) și, dacă nu mă-nșel, chiar noțiuni de horticultură.

AMINTIRI, EVOCĂRI, INTERVIURI

Din toate acestea se vede, că programa școlii sătești era destul de bine-ntocmită și ar fi dat bune rezultate, dacă s-ar fi aplicat în mod metodic; profesorul însă, după cât am înțeles mai târziu, nu avea pregătirea necesară pentru misiunea lui, de aceea făcea și el cât se pricepea. O singură grijă avea: *să știe școlarii săi a ceti (cu înțeles), a scrie și a socoti; căci de aceea are omul nevoie, în viața zilnică!*

Ca materie de lux era numai *recitarea de poezii*, care plăcea elevilor și făcea efect bun, în fața musafirilor.

Profesorul nostru era bine apreciat de autoritățile școlare, care-l notau întotdeauna bine; iar sătenii îl iubeau și-l respectau. Odată a venit un ordin al guvernului, ca să scriem "*quare, quine, que*"... (în loc de: *care, cine, ce...*). Când au auzit sătenii pe copiii lor schimonosind cuvintele astfel, au venit buluc la școală, ca să vadă: ce comedie este asta? Profesorul, foarte calm și tacticos ca întotdeauna, le-a ținut un fel de conferință, cu exemple scrise pe tablă spre a-i face să-nțeleagă rostul acestei "dispoziții ministeriale". După ce a isprăvit profesorul, unul dintre gospodari l-a întrebat, cu un ton de nedumerire: - *Și oare de ce voiește D-l Ministru, ca să vorbească copiii noștri așa?* - „Apoi cică așa grăiau strămoșii noștri, răspunde învățătorul. - *dar bine, domnule Profesor, aceia sunt morfi de mult și noi suntem vii, obiectă altul. - Aveți mare dreptate*, răspunse învățătorul; dar eu...trebuie să îndeplinesc poronca guvernului". - *Adevărat*, ziseră sătenii și plecară la treburile lor".

Această limbă păsărească a fost scoasă din școli, după câteva luni.

Penalitățile erau cele întrebuințate în școlile primare până târziu....și anume: ținerea în picioare, punerea în genunchi, oprirea de la masă, bătaia cu linia la palmă și cu varga...la ..dos, etc. Câteodată, profesorul nostru întrebuința pedepse caraghioase, pentru a provoca hazul băieților. Spre exemplu puneă câțiva elevi să stea într-un picior sau să se tragă de păr unul pe altul, etc.

În lunile de vară eram scoși la „lucrarea pământului”, în grădina școlii sau pe ogorul profesorului; iar duminicile ne duceam la biserică și făceam *instrucție militară* sub comanda unui rezervist, care învăța pe săteni ucenia.

După câțva timp au isprăvit școala toți băieții mai mari decât mine și atunci am rămas ca fruntași, eu și unul Chirica.

La sfârșitul anului, am ținut o *cuvântare* („compusă” de profesor și învățată de mine pe de rost), care a stârnit admirația tuturor ascultătorilor, căci, pentru întâia oară se petrecea un astfel de eveniment, în satul nostru. Părinții mei erau transportați într-al nouălea cer, când și-au văzut odorul lor atât de „învățat” (?) și „priceput”, de-aceea nu știau cum să mai mulțumească profesorului, pentru osteneala ce și-a dat, cu instruirea mea. Îl poșteau foarte des pe la noi, unde-l ospătau și-l cinsteau, îi trimiteau acasă fructe, lapte, brânză, etc. Dascălul, la rândul lui ne vizita des, stătea cu tătuca ceasuri întregi de vorbă (la un pahar cu vin) și căuta să-l convingă că sunt un băiat eminent și că trebuie să mă trimită la învățătură „mai departe”. Tata la început se cam codea; dar după câteva luni s-a învoit și m-a trimis cu Arsene, la Huși. Acolo, profesorul m-a pus în clasa a IV-a, la Semaca, unul din cei mai buni institutori din Moldova și care era tot Bucovinean și coleg de școală cu Dascălul meu. După un an am intrat la Seminar.

(extras din *Anuarul Școlii Normale „Vasile Lupu” din Iași*, nr. 3, 1927-1928)

GH. CĂDERE*

Amințirile unui vechi elev al Școlii Normale „V. Lupu”

În anul 1871, terminând Școala primară Nr. 2 din Piatra, am fost trimis de Prefectura județului Neamț, pe la începutul lui septembrie, la Școala Preparandală “V. Lupu” din Iași, împreună cu Gh. Anghel din Mărgineni. Prefectura ne-a dat câte doi galbeni de băiet, la care a mai adăugat și tatăl meu doi galbeni. Am plecat spre Iași, pe jos, trecând prin Bărgăuani, unde tovarășul meu avea un frate primar. Acesta ne-a pus la îndemână o căruță cu doi cai, care ne-a dus până la Iași. Ajunși aici ne-am prezentat la școală, dar concursul pentru burse luase sfârșit. Fiind trimiși însă oficial de către Prefectura județului, am fost înscrși și noi în tabloul celor reușiți, bineînțeles după ce am dat un mic examen. Îmi aduc aminte că eu am fost întrebat din Dreptul Administrativ, punându-mi-se chestiunea: “ce ar face o țară care ar fi lipsită de un conducător, cap încoronat”, la care am răspuns: “o asemenea țară ar avea soarta unui dovleac, căruia – după ce l-ai rupt de la vrej – i-ai da drumul pe-o răpă”. Pentru răspunsul meu am fost notat foarte bine.

Tabloul celor reușiți a fost trimis Ministerului, dar aprobarea a întârziat până la sfârșitul lui octombrie. Eu, cu tovarășul Anghel și încă doi conjudețeni, Gh. Constantiniu din Dobreni și Vasile Matei din Girov, ne-am angajat gazdă pe strada Albă, la D-na Măcărescu, și ne-am pierdut vremea așteptând aprobarea Ministerului. În vremea asta însă am cheltuit și paralele pe hârbuz și poamă, care erau ieftine (5 parale hârbuzul și 10 parale ocaua de poamă) și am fost nevoiți să ne întoarcem acasă ca să ne mai dea părinții bani de cheltuială. Pe la 1 noiembrie am primit ordin să ne prezentăm la școală fiind primiți în internat. Era într-o miercuri dimineață când am intrat întâi în clasul de la Școala Normală. Cea dintâi lecție pe care am ascultat-o a fost din religie, predată de diaconul *Conon Arămescu*, ajuns în urmă Mitropolit primat al României. Era un om fercheș și foarte exact în îndeplinirea datoriei. Preda tare frumos obiectul lui, dar după o anumită carte. Îi plăcea ca școlarii să-i răspundă repede și curgător. Era însă de-ajuns să înceapă cu fraza din carte și să sfârșească cu fraza cea din urmă tot din carte; încolo putea să spună școlarul ce voia. De la el ne-au rămas câteva cunoștințe din viețile sfinților. Un alt profesor, activ și foarte serios era doctorul *Iuliano*, care ne predă igiena și medicină populară. Trata materia după un anumit curs al său; avea însă cusurul că nu cunoștea pe nici un elev din clasă. Cum intra în clasă, se urca pe catedră, punea mâna la ochi și începea explicația sau interogarea.

Lecțiile de limba română, istorie și geografie le făcea profesorul *Popovici*, care însă, fiind bolnav de ofiică, a murit curând. După moartea lui, aceste lecții au fost suplinite de *M. Ianculescu*, directorul școlii, dar numai de formă, căci – în timp de doi ani - nu știu dacă a venit vreo dată ca să predea aceste obiecte. Tot Ianculescu predă și lecțiile de pedagogie, pe care le făcea după un manuscris al lui Maioreșcu. Metoda lui era așa: venea în clasă cu o fișică de hârtie scrisă, pe care o copiam și, pe deasupra, ne mai da să citim singuri câte 4-5 file din *Pedagogia* lui Eliade Rădulescu.

La matematici și științe naturale am avut profesor pe dr. *M. Popescu*, care, în anul întâi, predă metoda intuitivă: o căciulă și cu o căciula fac două căciuli și, dacă din două căciuli ieși una, mai rămâne una. În anul al doilea a început să ne predea sistemul metric,

* Între fruntașii absolvenți ai Școlii Normale “V. Lupu”, în anul 1873, a fost dl. G. Cădere, care a funcționat până în anul trecut ca învățător în satul său de baștină, Buhalnița, din județul Neamț. L-am rugat să ne scrie amintiri din școală de când era elev, ca o completare a istoricului școlii în acea epocă. D-sa ne-a dat aceste frumoase pagini, pe care le publicăm ca prețios document și pentru care îi mulțumim călduros. (V. Petrovanu).

materie nouă și pentru el și pentru noi. Se necăjea mult să rezolve probleme, dar în zadar; când vedea că n-o scoate la capăt, pune mâna pe căciulă și spunându-ne că i se pare că a sunat clopoțelul, o zbughea pe ușă. La științele naturale de la el am învățat cum se formează stalactitele și stalagmitele, despre care spunea că au chipuri de strigoi.

La agronomie aveam profesor pe dl. **Gh. Apostoliu** (Apostolescu), care-și făcea lecțiile în conștiință. Mi-a rămas în minte câți dinți are calul și când și-i schimbă.

Muzica vocală o predă bătrânul **Biscotini**, care nu prea dădea pe la școală. Numai când a venit în inspecție ministrul Tell, Biscotini s-a arătat și el în cancelarie, dar, după ce ministrul a intrat în clasă, bătrânul a luat tălpășița pe din dos și s-a tot dus ca iepurele scăpat de urmărirea vânătorului.

La gimnastică și exercițiul militar aveam pe **Dimitrie Chiaburu**, om devotat datoriei.

Partea administrativă a școlii era rânduită astfel: director era M. Ianculescu, om foarte neglijent în serviciu, lăsându-se condus de econom, care fura din hrana elevilor. Secretar era **C. Clinteanu**, absolvent a 8 clase de seminar; om foarte aspru: când venea vreun școlar să-i spună ceva, se răsteya la dânsul, strigându-i: "ieși afară, măi!". A murit însă curând, căci suferea de ofiță și locul său a fost ocupat de Chiaburu.

Mai erau și 5 pedagogi dintre elevii clasei a II-a, dar oameni în toată firea, cu mustăți mari, care numai prin privirea lor aspră îngrozeau pe cei nou veniți. Ca să-i mai îmblânzim am început a le face parte din ceea ce mai căpătam noi de pe acasă. Uneori acești pedagogi ieșeau noaptea din internat și petreceau în oraș. Dar într-o noapte pe doi dintre dâșii i-a simțit Clinteanu și directorul i-a dat afară. Eu, cu alți colegi din clasa I, am mers la director și l-am rugat să-i ierte; rezultatul a fost însă că ne-am trezit și noi pedepsiți cu luarea hranei pe o zi. Cea dintâi și cea din urmă pedeapsă cât am stat la Școala Normală "V. Lupu".

Școala avea și un econom, pe cuconu Iancu Covașă, un bătrân care a făcut frumușică avere din ce a apucat de la hrana internilor. De aceea, când am trecut în clasa a II-a și am ajuns pedagog, împreună cu Ioan Popa, Dimitriu, Alboteanu și Teodorescu, am pus toată stăruința pe lângă director ca să îndepărteze pe Covașă. Și l-a îndepărtat, iar locul lui l-a luat tot Chiaburu. Cât ne-a gospodărit Covașă am dus-o tare greu: în zilele de post nu ne scotea din curechi cu crupe, borș de sfeclă, borș de fasole și sfeclă coapte, iar în zilele de fruct borș cu carne, cartofe prăjite, curechi cu carne și, odată pe săptămână, mămăligă cu brânză ori pilaf cu grisă.

Dintre foștii mei colegi știu că mai trăiesc unii, precum: **Ion Michiu**, pensionar în comuna Drăgășani (Vaslui), **Gh. Enăchescu**, pensionar în comuna Cârligi (Roman), **Ion Neculau**, pensionar în Piatra Neamț; despre alții știu că au murit, dar despre mulți nu mai știu nimic.

Iată, acestea sunt cele câteva amintiri, pe care le mai păstrez, despre cele văzute și petrecute în școala noastră "V. Lupu", acum 56 de ani!

(extras din *Anuarul Școlii Normale „Vasile Lupu” din Iași*, nr. 4, 1928-1929)

V. A. GHEORGHITĂ*

Crâmpie de amintiri...

În luna iunie 1939 se împlinesc, nici mai mult, nici mai puțin, treizeci de ani de când am părăsit băncile școlii normale „Vasile Lupu”. Am făcut cunoștință cu această școală încă din 1902-1903, ca elev care repetă clasa a V-a primară, pentru a putea răspunde cum se cade la concursul de intrare în clasa I, unde se prezentau „studenți” cu patru clase de gimnaziu ! Și, din aproape 400 de concurenți care priveau cu ochii holbați spre comisia de examinare, opintindu-se să răspundă cât mai măiestrit, pentru a putea pune mâna pe bursă (300 de lei anual – o sumă fantastică pentru cei de teapa mea, pe vremea aceea), am reușit vreo patruzeci. Eu eram al treilea și mă simțeam tare mulțumit că mi-am luat grija zilei de mâine.

„Grija zilei de mâine” începuse a mă persecuta de la moartea mamei mele – aveam pe atunci 11 ani – și abia în grădina școlii normale, sub privirea și vorba blândă a d-lui profesor C. Meissner și sub ochiul sigur și hotărârile precise ale d-lui director Ioan Mitru, m-am simțit ușurat de povara unui vis întunecat.

Nu știu dacă Mecca are atâta prețuire pentru arabi, cât valorează pentru mine Școala Normală de la Iași !

Pentru mine unul, această școală e un loc de închinare. Pe profesorii de atunci i-am trecut de mult în rândurile sfinților care patronează casa mea ! Colegii și toți elevii de totdeauna sunt frații mei ! Chiar când nu mă cunosc și nu i-am văzut niciodată, simt o nespusă bucurie când îmi spune cineva: „Și eu sunt de la Vasile Lupu”!...

Între consătenii mei de la Pipirig, am auzit adeseori vorbe de felul acesta:

- Bună-ziuă, bade Ioane !
- Bună să-ți fie inima.
- Cum îți mai merge ?
- Atârnă de ochii cu care mă vezi !

În sentința aceasta țărănească, vorbele „atârnă de ochii cu care mă vezi” arată un mare adevăr. Am făcut singur nenumărate încercări și am constatat ce deosebit vede același om în diferite împrejurări.

Nu mai vorbesc de oamenii de felurite vârste și împrejurări. Lumea e extraordinar de frumoasă pentru cel ce caută s-o priceapă din punctul de vedere al frumosului și e nespus de urâtă pentru un ochi întunecat !

Cu cât trece timpul, cu atât mai fermecătoare văd viața de la Școala Normală. Cu cât mă depărtez de Ceahlău, de Hălăuca și de munții ce mi-au desfătat copilăria și mi-au apărât-o de furtunile văzduhului, cu atât îi văd mai viu colorați...

Mă văd în grădina școlii normale, în clasele pline de soare și de veselie de altădată (cred că e la fel și astăzi) și parcă-s iar flăcăiaș (numai în închipuire, căci acum sunt mai aproape de moșnegie)!

Întâi trag cu ochiul la ușa cabinetului d-lui director. Sunt sau nu șoșonii (ori galoșii) în fața cabinetului ? Dacă sunt, merg în vârful degetului, totuși repede, acolo unde am de mers.

Școala am luat-o în serios (pentru că am priceput că are un mare rost) și nu m-am plâns niciodată că mă persecută vreun profesor.

Am avut colegi care, nici în ziua de astăzi, nu-l iartă pe directorul de atunci...

- De ce ? am întrebat pe unul.

* Sculptor, profesor la Seminarul „Veniamin Costache” din Iași, absolvent al școlii în anul 1909.

- M-a lăsat repetent la matematică !
- D-apoi, dl. Mitru era profesor de istorie și cel ce te-a lăsat se numea Ștefan Popescu!
- Ș-apoi ! Mie mi-e ciudă pe dl. Mitru pentru că nu m-a scos din gheara lui Popescu!...

Anii au trecut ! Să le fie de bine ! N-am ce le face ! Și eu văd că trec prin viață „ca un cântec bătrânesc”. Închizând ochii în afară, deslușesc mai bine în minte dăra de viață trăită între zidurile albe și grădina veselă de la Pester.

Tot ce am învățat cu plăcere, cu plăcere mi-aduc aminte. Călătoresc pe un ocean, din infinit, către infinit. Științele învățate sunt ca niște insule, în care eu poposesc adeseori pentru odihna și înprospătarea sufletului. Împărăția artelor mi se arată ca o pajiște verde și înflorită, ce se ridică de la malul genunii și se pierde în munți cu crestele albastre, în zări aurii. Pe acolo se plimbă zâne și feți frumoși. Credința strămoșească umple tot cerul. Când vâslesc spre matematică, dau de o apă tulbure, în care înoată numere răzlețe ca sfărâmături dintr-o corabie înecată. Câteva clipe mi se încrețește frunte ș-apoi perdeaua uitării acoperă ostroavele stâncoase, rămânând deschise veșnic: luminișurile din insule și poiana artelor, care se îmbină cu viața mea de toate zilele.

ION MITRU*

Amintiri din vremuri de odinioară

Dl. D. Cotoranu, actualul director al Școlii Normale „Vasile Lupu”, a avut delicatețea a răspunde cererii ce i-am adresat de a-mi îngădui să scriu pentru „Anuarul” în curs de editare al școlii, pe care cu multă conștiinciozitate și vrednicie o conduce, câteva pagini din viața instituției pe care și cel ce scrie aceste rânduri a condus-o odinioară.

Îi mulțumesc mult. Și sunt încredințat că nu mi se va lua în nume de rău, dacă, în sirurile mele, voi evoca *Vremurile de odinioară*. Nu pentru a face comparație cu zilele de azi; nu. Ar fi o prezumție să-mi închipui că *Trecutul* e superior *Prezentului*. Propășirea e continuă, cu toate vicisitudinile, cu toată învântejirea zilelor. Mă voi mărgini doar la amintirea câtorva episoade din viața instituției, în vremea cât am avut marea onoare să o conduc vreo 23 de ani, adică mai mult de un sfert din viața ei, aproape seculară.

Să fiu iertat, dacă în cele scrise, va fi vorba despre mine.

O voi face mai ales cu citate din scrisorile foștilor mei iubiți elevi, apoi minunați muncitori colaboratori la propășirea satelor noastre, prin educarea copiilor, viitorii gospodari din viața noastră rurală. Terminasem studiile universitare, luându-mi licența în litere, în toamna anului 1892. Pe temeiul propunerii neuitatului meu fost profesor în ultima clasă de la Institutele Unite și apoi de la Universitate, iar pe atunci inspector general Ștefan Vârgolici, am fost numit profesor suplinator și director al foarte tânărului Gimnaziu Real din Vashui, în locul d-lui Calmuschi, transferat. Am predat acolo istoria, geografia și limba română.

În ziua de 20 februarie 1896 am fost numit director, iar în ziua de 1 aprilie mi-am luat în primire postul și povara ce mi se încredințase. Ce am înfăptuit ca director, la școala care a fost ca un idol al întregii mele activități, al întregii mele vieți? Nu știu dacă voi fi făcut ceva bun, în toată puterea cuvântului. Nu știu. Un lucru însă îl cunosc și mă mândresc eu el. Sunt convins că sufletul foștilor mei dragi elevi de la Școala vasiliană s-a format, zi de zi, în viața, plină de dumnezeiască, de duioasă căldură românească, a instituției, care îmi era atât de dragă. Veneam, ca director provizoriu, în locul titularului Meissner, după scurtul - trei ani - provizorat al mult regretatului Gh. Ghibănescu. Acest coleg al meu mai în vârstă, cărturar neîntrecut: buchinist, cum rar a avut cărturăria noastră, era prea ocupat cu documentele și hrisoavele sale, așa încât, pentru dânsul, direcția era o povară, pe care totuși o primise, ca să facă o îndatorire colegului său Meissner. Din această pricină, îndată ce s-a găsit „un țap ispășitor”, și-a dat demisia din directoratul provizoriu, iar „țapul” i-a luat locul.

De la acea dată 1 aprilie 1896, până la 1 septembrie 1919, mi-am dus povara direcției ce mi se încredințase. Mai întâi ca director provizor, înlocuitorul lui C. Meissner, apoi ca director-titular, când Conu Costachi s-a retras, rămânând în inspectoratul general al învățământului primar și normal. Nu uit faptul că, după demisia lui Ghibănescu, a urmat vreme de două luni, ca înlocuitor al d-lui Meissner, mult iubitul și neuitatul Ioan Praja, pe atunci inspector-titular pentru învățământul primar și normal. Era nevoie. Trebuia ca un bărbat în vârstă, cu tact pedagogic, să constate personal lipsurile de care suferea instituția și să dea „plodului”, vorba lui Lăscar Catargiu, unele directive de conducere, unele instrucțiuni, pentru îndreptarea lipsurilor, de care suferise școala în ultimii ani.

În expunerea sumară a muncii desfășurate ca director, nu mă voi întemeia decât pe citate din constatările foștilor mei dragi și străluciți elevi, în diferite prilejuri, dar mai ales la

* Profesor și director (1896-1919) al Școlii Normale din Iași

plecarea mea din învățământ, ca pensionar, ajuns la vârsta, când nici puterea de muncă, nici legea, nu-mi mai îngăduiau a sluji ca inspector-general de învățământ secundar.

Reproduc în primul loc pasagii din articolul *Domnii I. Mitru și Gh. Ghibănescu*, publicat în *Vremea școlii* anul VI, nr. 6 din iunie 1933, de dragul meu fost elev Hopu.

„În adevăr, domnia sa, îndată ce a luat conducerea administrativă a școlii, a transformat terenurile virgine și rustice ale fostei vii *Pester*, într-o adevărată seră de flori și răsaduri, cu crescătorie de vite, păsări, porci; cu loturi de stupi sistematici; cu secție sericicolă; cu spălătorie cu apă și canal; cu bucătărie și sufragerie aparte; cu brutărie proprie; cu uzină pentru lumină electrică și calorifere; cu infirmerie; cu parcuri de gimnastică și terenuri sportive; cu ateliere speciale pentru tot felul de lucrări manuale; cu laboratoare și muzee etc., dând școlii aspectul unui adevărat rai pământesc, de se minunau de atâta splendoare, nu numai autoritățile superioare și vizitatorii din țară, dar și străinii, la care ajunsese faima acestei școli și care veneau, spre a o lua drept model pentru țara lor.

Urmarea a fost: nu numai că Școala avea un aspect exterior de gospodărie, cum în rare locuri se poate vedea, nu numai că trăia, în bună parte, prin sine însăși, din produsele proprii, deziderat pe care nici școlile speciale de agricultură nu l-au putut realiza încă, dar, demn de relevat, este mai des faptul că, printr-atâtea culturi multiple și variate, executate toate de elevii școlii, se deprindeau acești elevi cu tot felul de lucrări de agricultură intensivă și de gospodărie, pe care le aplicau cu folos la școala și satele unde ei se duceau ca mari învățători, idealști, animați de zelul apostolic de pe vremea aceea, spre a schimba în totul, prin desăvârșita pregătire practică gospodărească ce o aveau, fața economică a satelor noastre.”

Director. Băieții noștri, spunea un venerat profesor la o adunare a Comitetului școlar al Școlii Vasiliene, veneau totdeauna la școală, toamna, după vacanța de vară, slabi, piperniciți, ofiliți și se duceau acasă, în iunie, grași și rotofei, sporiți în greutate, plini de putere și roșii la față, ca niște flori.

Aceste cuvinte caracterizează admirabil grija cu totul părintească de a crește pe elevii normalști, în cele mai alese condițiuni igienice de hrană, aerisire, căldură, lumină și curățenie, pe care o avea directorul nostru, împreună cu corpul profesoral și medicul școlii.

Iar în sânul corpului profesoral, în care se găseau adevărate personalități culturale-științifice ce au făcut fală învățământului nostru secundar și mulți apoi a celui universitar, Gh. Ghibănescu, D. Cădere, C. Meissner, P. Bogdan, C. Chirițescu, etc., totdeauna a domnit o desăvârșită armonie colegială. *Cancelaria profesorilor și Cabinetul directorului* erau, pentru noi, elevii școlii, altare sfinte, cetăți ale zeilor din Olimp, de unde radia: *lumină, adevăr, pace, liniște, armonie, curățenia* celui mai înalt idealism.

În raporturile cu părinții, dl. Mitru era cât se poate de drept. Pe vremea directoratului său, nu se pomenea de intrări în școală după stăruinți. Singur meritul personal era criteriul de selecționare a elevilor.

Profesor. Titular al catedrei de Istorie, apoi, când dl. Meissner a fost chemat în altă parte, al celei de Pedagogie, dl. Mitru pune, în lecțiunile d-sale, toată puterea de convingere și fascinare, inițiindu-ne cu însuflețire în tainele trecutului poporului nostru și în ale înaltei misiuni de învățător.

Pedagog. Ceea ce va forma însă pentru totdeauna titlul de glorie, diamantul strălucitor din șiragul nesfârșit al aleșelor sale calități ce încununează, ca o diademă aurită, lungă d-sale carieră de profesor, director și inspector general, este însușirea remarcabilă de educator desăvârșit, din toate punctele de vedere, al numeroaselor serii de învățători ce au avut norocul să treacă prin mâinile sale.

Se cântă astăzi pe toate tonurile, în publicistica didactică, mai ales de când s-a decretat „secolul copilului”, valoarea cea mare a unei purtări întru totul plină de bunătate și

absolut familiară față de școlari. Din acest punct de vedere, directorul nostru era mai mult decât un părinte pentru elevii săi. Cu milă, cu dragoste, se interesase de toate nevoile, durerile și trebuințele lor, sfătuindu-i, încurajându-i chiar bănește, la nevoie. Această atitudine însă n-a degenerat niciodată în slăbăciune sau dezinteresare. Când împrejurările cereau, devenea extrem de serios, sever chiar, aplicând sancțiuni asupra celor ce se abăteau, cu voință, de la bunele reguli ale școlii.

În ceea ce privește studiile elevilor, le cerea: *stăruință, mare perseverență*. Pentru aceasta, a înființat, încă de pe vremea când nici nu se vorbea despre bibliotecile școlare ca despre niște prețioase auxiliare educative, o astfel de instituție, cu cele mai valoroase lucrări literare, științifice și pedagogice, de la care toți elevii ținuți să împrumute și să citească după puterea de înțelegere a clasei lor, cărțile cele mai potrivite. Și tot pentru aceasta, d-sa dădea învoiri regulate elevilor, să frecventeze piesele de teatru alese și conferințele importante ce se țineau la Universitate.

Nici dexteritățile nu erau neglijate. Dimpotrivă: desmul, pictura, sculptura, corurile, orchestra, fanfara, jocul, dansurile naționale, care mai fac și astăzi faima Școlii Normale, au rămas de pomină, iar când vremurile noi în pedagogie au schimbat centrul educației, de la obiectele de studiu abstract spre dexterități, noi am avut mândria și satisfacția că Școala Normală „V. Lupu” trecuse de mult frigurile începutului, având realizări fără seamăn de importante și în această direcție. Astfel organizată și condusă, Școala Normală pe vremea directorului pomenit, absolvenții ei ieșeau din școală, nu numai cu un măreț ideal de viață, dar și cu cunoștințe multe și sigure, din toate domeniile, capabili de a-și îndeplini rolul lor în orice loc...

Așa se și explică prea frumoasele realizări efectuate de ei în toate direcțiile: școli primare model; inovații pedagogice și metodice; propagandă culturală; publicistică și folclor; teatru și coruri sătești; biblioteci populare și șezători; livezi de pomi și grădini de zarzavaturi; stupi de albine și viermi de mătase; industrie casnică și port național; bănci populare și tot felul de societăți cooperative; cercuri și foi de cultură pentru popor etc., activități care, ca prin farmec, au schimbat înfațișarea satelor de pe cuprinsul plaiurilor țării, unde aceștia au profesat...

Hotărât lucru. Directorul nostru este și va rămâne, în istoria organizării învățământului nostru popular, cel mai bun director de Școală Normală și cel mai mare pedagog practic al neamului nostru, alături de în veci neuitatul ministru, al Instrucției *Spiru Haret*, al cărui colaborator prețios a și fost. De nimeni altul nu se leagă și nu se vor lega atâtea fapte și realizări mărețe, ca de numele său."

Negreșit că cele scrise de dragul meu fost elev Hopu fac, în bună parte, impresia unor laude exagerate. Nu-i mai puțin adevărat însă că aceste scrise reprezintă gândul curat al acestui dascăl educator adevărat.

Fiindcă la încheierea citatului a fost vorba de marele Haret, trebuie neapărat să arăt ce rol covârșitor a avut acest bărbat în viața mea de profesor și director, ca și în viața mândrei Școli vasilieni. Neuitatul Petre Poni plecase din minister ! Locul său fusese ocupat de Haret. Potrivit obiceiului pământului, multă lume, chiar dintre marii intelectuali, credea că trebuie să se facă o schimbare totală, și în conducerea instituțiilor ce atârnau de acest minister, ca și la toate celelalte. Și atunci trebuiau găsite motive care să justifice schimbările. Deși nu trecuse mult de la numirea mea ca director, motive se vor fi găsit destule: candidați doritori, cât lumea; apoi tinerețea, lipsa de experiență, greșelile inevitabile ale vârstei „plodului”. Ministrul era pus într-o dilemă, căci trebuia să țină seamă și de dorința d-lui C. Meissner, care mă cunoștea și care era atât de apreciat, ca pedagog și profesor. Am aflat. Ca să nu fiu o piedică în rezolvarea problemei, mi-am dat demisia, prin dl. C. Meissner. Aviz amatorilor! Haret însă a venit *personal în cercetare*, la școala pe care

o conduceam. Aproape o zi întreagă a inspectat totul, în cele mai mici amănunțimi: cancelarii, clase, dormitoare, sală de mâncare, bucătărie, grădina, cu începuturile slabe de lucrări ce putusem înfăptui. A asistat la masa elevilor, gustând din mâncărurile ce li se serveau. În urmă, a luat dejunul împreună cu directorul, în cancelaria școlii. Discuții, întrebări privitoare la școală și elevi, etc. După masă, continuarea inspecției... Între timp, autoritățile orașului aflaseră de venirea neașteptată a ministrului. Prefectul împreună cu primarul au venit la școală. După o foarte scurtă convorbire cu ministrul au plecat.

La ora 5, Haret a plecat, în aceeași trăsuri cu un cal, ce-l adusese dimineața, direct de la gară la ora 7,30. La plecare: „Directore, la 7, ești invitatul meu la masă. Vom mânca în restaurantul Hotelului Traian, în sala specială, destinată acestui scop pentru autorități. Să nu uit: cât se va putea mai repede, îmi vei prezenta, personal, la București, un raport cât mai amănunțit asupra introducerii lucrărilor agricole în Școala Normală „V. Lupu” și a mijloacelor celor mai practice pentru realizarea acestui scop. Când va fi gata raportul, să-mi scrii personal, ca să-ți trimit bilet de călătorie pe calea ferată”.

La masa de la restaurant, seara. Prefect, primar, deputați, senatori, în fine, toată lumea oficială. Mirați de prezența directorului Școlii Normale, sunt întrebat dacă doresc să vorbesc cu domnul Ministru. Răspund sfios că am fost chemat de d-sa. La ora 7 precis, ministrul vine. Salută adânci, întinde mâna la fiecare. Pe mine mă ia personal și mă așează la masă, în dreapta sa. Spune mesenilor că sunt invitatul său. Ceilalți se așează după voie.

În seria inevitabilă a cuvântărilor ce se țin în cinstea ministrului, vorbește, la urmă, și dânsul. Mulțumește călduros pentru primirea și masa ce i se oferă. Apoi face elogiul lașilor și școlilor din acest oraș, pe care în curând le va vedea. În special, elogiază Școala „Vasile Lupu”, pe care a avut plăcerea să o vadă o zi întreagă. Se întoarce spre mine: „Domnule Director, te felicit pentru activitatea ce ai început. Nădăduiesc că, în aceleași fericite condițiuni, o vei continua vreme de mulți ani”. Aplauze furtunoase urmează acestui cuvânt al Ministrului. Nu uit un interesant amănunt: în scurtul timp ce-i mai rămânea liber în Iași, între 6-7, după întoarcerea de la Școala Normală, Ministrul a vizitat pe fostul său mare înaintaș, Petre Poni.

După trecere de aproape două luni, am prezentat ministrului meu, lucrarea cerută, sub titlul: *Raport asupra introducerii lucrărilor agricole în Școala Normală „Vasile Lupu” din Iași.*

„28 VIII 1897. Raportul de față expune minunat de bine starea lucrurilor și cauzele care fac ca învățătorul să fie un străin între consătenii lui și un clasat. Această stare de lucruri a îngrijit pe minister și l-a determinat să înceapă studierea cestiunii, pentru a găsi remediul. În prima linie, se impune ca învățătorul să fie sătean ei însuși, și prin urmare să păstreze iubirea pământului și deprinderea de a-l lucra, ceea ce reclamă dezvoltarea lucrărilor practice de agricultură, horticultură și celelalte accesorii, în școlile normale de învățători. Propunerile ce se fac în acest raport sunt dar juste și logice. Pentru a le da urmare, dispunem: 1) Raportul de față se va imprima în extenso, împreună cu rezoluția de față, în buletinul Ministerului. 2) Se va imprima, împreună cu rezoluția, în broșuri separate în 750 exemplare. 3) Aceste broșuri se vor distribui membrilor Consiliului general, secția primară și secundară, convocați pentru septembrie viitor, inspectorilor și revizorilor, membrilor Consiliului Permanent de instrucție, la școlile normale, membrilor guvernului, la toate ziarele și revistele pedagogice și la principalele ziare cotidiene, pentru a face cestiunea cât mai cunoscută. 4) Consiliul general, secția primară, va decide dacă va discuta asupra lui în sesiunea din septembrie, sau va trebui o convocare nouă și anumită pentru această cestiune. 5) Pun cestiunea dacă numărul de 5 clase pentru școlile normale de învățători este suficient și dacă, cu dezvoltarea ce se cere pentru lucrările agricole, nu ar fi necesar a se mări acest număr până la 6. Adaosul acesta se justifică nu numai prin introducerea

lucrărilor practice de agricultură, dar și prin prepararea nesuficientă de cele mai multe ori a absolvenților cursului rural, care intră în școlile normale, precum și prin încărcarea programelor actuale care impun în fiecare an, câte 30 de ore de curs, fără că, cu toate acestea, să fie timp destul pentru a se face bine unele cursuri. Cu 6 clase s-ar putea forma o clasă preparatorie, unde să se deverse o parte din materiile actuale ale școlii; la finele acestei clase preparatorii s-ar face un examen serios și nu s-ar admite în Școala Normală decât acei școlari, care ar fi recunoscuți capabili de a urma școala cu succes până la fine, în loc de a se vedea, ca azi, unii școlari eliminați din școală, pentru insuficiență, după doi, trei și chiar patru ani de studiu. În același timp, programele școlii fiind întrucâtva ușurate prin materiile trecute în anul preparator, ar permite pe de-o parte, a se da învățământului agricol dezvoltarea practică la care tindem; iar pe de alta, a se lăsa, școlarilor din anul din urmă, timpul liber, pe care azi nu-l au, dar pe care trebuie să-l aibă, ca să facă lucrări pedagogice proprii ale lor, înainte de a fi învățători.

Azi normaliștii sunt lipsiți de perioada de tranziție, în care să exercite a fi învățători; cât sunt în școală, sunt numai școlari deprinși a urma o carte, un curs sau consiliile profesorilor, dar nu au timp să fie puși a lucra ei înșiși de la sine, a analiza o carte de pedagogie, a face o compunere mai însemnată, etc. Nu vorbesc de lucrările în Școala de aplicație, căci acelea nu sunt decât parte din cursul de pedagogie, și inițiativa normalistului nu are destulă ocazie a se dezvolta în ele. Consiliul general va avea a-și da părerea asupra acestui adaos al anului preparator în școlile normale de învățători. Se vor exprima mulțumirile Ministerului d-lui profesor Mitru pentru lucrarea sa. Haret”...

Întemeiat astfel pe încrederea hotărâtă a celui mai mare ministru al educației pe care l-a avut țara și neamul românesc, Spiru Haret, pe aceeași încredere a scumpului meu fost profesor și ministru, cărturar-om de știință - Petre Poni, plin de mândrie că sunt apreciat de către minunatul profesor de pedagogie și director educator C. Meissner, ca și de neuitații mei profesori și inspectori generali Șt. Vârgolici și Istrati, mi-am câștigat, pe încetul, și încrederea în mine, în slabele mele puteri sufletești și am continuat, cu mai mare intensitate, munca, de multe ori istovitoare, pentru Școala mea Normală mult iubită, cum și pentru viața școlii-primare în genere. Nu uit a pomeni și numele neîntrecutului director Gh. Lascar, al Liceului-Internat-Model, care a fost mai apoi și secretar general al Ministerului Instrucției și pe care l-am avut tot timpul sfătuitor și ales îndrumător. Fie-i pomenirea veșnică !

Cum am condus instituția, a cărei direcție mi se încredințase? În această privință voi da din nou cuvântul foștilor mei dragi elevi, fără a-mi închipui că laudele lor sincere se întemeiază totdeauna pe realități.

Iată cuvântul iubitului meu Leon Mrejeriu, fost dascăl primar, fost revizor școlar, fost comandant de companie în război, fost prefect:

„Noi, cei aproape 2000 de foști elevi, răspândiți pe tot întinsul țării, nu vom uita niciodată voința de fier, energia perseverentă, munca neobosită și ordonată, devotamentul întreg, pus în serviciul organizării și propășirii Școlii Normale „Vasile Lupu”, de către d-l. I. Mitru, directorul și gospodarul neîntrecut al Școlii.

În toate măsurile pe care le lua, pilda executării pleca de la d-sa: scularea elevilor la ora 5; d-sa se scula la 4. Toți elevii să se tundă mărunț: d-sa se tunde cu mașina nr. unu. Să nu fumeze nimeni: d-sa s-a lăsat de fumat. Era permanent exemplu de muncă, de ordine și de jertfă pentru datorie.

Ordinea în internat, curățenia, masa elevilor, ținuta lor, totul era supravegheat scrupulos de d-sa, încât nu puteau avea loc abateri. Și azi, după patru decenii, înțelegând această uriașă muncă, cele patruzeci serii de absolvenți se închină înaintea operei sale educative. Educația nu-i o abstracțiune. Ea e muncă, e jertfă. E realitate și de aici se înalță

teoriile educative. Realitatea e mai educativă decât memorizarea teoriilor educației. Gospodăria Școlii Normale a luat o astfel de dezvoltare și era condusă cu atâta grijă și pricepere, încât Școala Normală „Vasile Lupu” ajunsese între cele mai vestite Școli Normale din Europa. Sișmanof, ministrul de instrucție al Bulgariei, care vizitase școli din Occident, vizitând cu marele Haret, instituția noastră, a declarat că este neîntrecută și a luat-o ca model pentru organizarea Școlilor Normale din Bulgaria. Marele Haret a fost rugat să îngăduie d-lui Mitru a merge în Bulgaria, în acest scop. Ministrul nostru a încuviințat cererea, promițând un concediu directorului nostru. Ministrul bulgar Sișmanof, om de înaltă cultură, în glumă evident, a spus ministrului nostru: „N-aveți grijă. Îl convingem noi să rămână definitiv al nostru”. Haret, mereu în glumă, răspunde tăios: „Venim noi și cu o armată, ca să ne luăm pe directorul nostru”. Regulamentele de ordine interioară ale școlilor normale și registrele de contabilitate erau întocmite după cele ale Școlii Normale de la Iași. Domnul Mitru a iubit Școala Normală și a muncit pentru propășirea ei, cu o pricepere și o perseverență vrednică de admirat. Severitatea sa ne-a convins, mai ales după absolvire, când am experimentat viața, că era o necesitate. La baza tuturor faptelor educative trebuie să stea spiritul de dreptate, dorința sinceră și caldă de îndreptare, exemplele pe care d-sa le avea cu prisosință. Din lecțiile sale de istorie se revărsa totdeauna, vibrant, căldura iubirii de țară și a deprinderilor către ea, până la jertfă”.

M. Hulubei, alt fost distins elev al meu, în articolul: *Domnul Ion Mitru în amintirile foștilor săi elevi*, scrie, între altele:

„Întâmplarea pe care o povestesc mai jos, s-a petrecut în toamna anului 1913. Abia intrasem în Școala Normală. Reușisem, cum se putuse, la concurs, însă fără să necăjesc pe cineva cu vreo intervențiune. Deși răzeș fudul, nu eram luat în seamă din acest punct de privire. Cu toate că mă fuduleam oarecum, cu calitatea mea de urmaș al vitejilor răsplătiți cu moșii de Ștefan cel Mare și Sfânt, nimeni nu se sinchisea de asta, pentru că... *fala strămoșească pe strămoși cinstește...* vorba poetului Gr. Alexandrescu. Într-o vineri, la sfârșitul lunii octombrie a anului amintit, lună care se nimerise a fi atât de ploioasă, încât putezea căciula ciobanului pe cap și tohoarca în spate, primii o scrisoare de acasă, prin care eram invitat la o nuntă în familie. Nunta trebuia să aibă loc în duminica aceleiași săptămâni.(...) Domnul director cerceta niște reviste. Cum m-a văzut, s-a sculat încetitor de la birou, m-a luat frumușel de mână, m-a tras aproape de fotoliul d-sale. Mi-a cerut apoi scrisoarea, a citit-o, m-a măsurat o clipă cu privirea și fără să-mi dea timp de vorbă, m-a luat din nou de sub bărbie, zicându-mi: <<Ești prea mic *drăguță*, ca să poți porni singur la drum, pe o așa urâtă vreme. Distanța de la gară și până acasă e mare și timp nu ai de ajuns ca să-ți anunți părinții, să te aștepte la gară. Apoi, ca să te mai ostenești atâta, numai pentru câteva ceasuri de petrecere, nu face, cel puțin așa cred eu, căci luni dimineață, trebuie să fii numaidecât la 8, în clasă. Domnii profesori nu trebuie să știe că un elev atât de mic, umblă pe la nunți și petreceri. De aceea, eu aș zice să rămâi pe loc. Lasă că te-i duce la petreceri, când vei fi mare. Acum uite, mai degrabă îți dau drumul în oraș, sâmbătă după-amiază nu se ținea curs cu un prieten al tău și îți dau 50 de bani, ca să mâncați amândoi prăjituri. Nu-i mai bine așa, ce zici? >> Și fără să-mi aștepte răspunsul, a scos din buzunar bănuțul de argint, mi-a pus-o în mână m-a sărutat pe frunte și m-a condus, împăcat și prieten ca de când lumea, până la ușa cabinetului, dând ordin elevului de serviciu, să ne dea, mie și tovarășului pe care mi-l voi alege, învoire în oraș, după ce ne va fi controlat, să fim cât mai bine îmbrăcați, căci afară vremea era îmbrobodită și supărată rău...”

Nu știu dacă, ducându-mă la nuntă, aș fi fost atât de fericit, ca după primirea făcută de domnul director. Știu însă ca datorită acestei întâmplări și modului atât de delicat în care am fost tratat, chipul blajin și sufletul de aur al directorului meu mi-a pătruns și-mi va rămânea pentru totdeauna în inimă...”

Doresc, din adâncul sufletului, ca să-mi pot vedea, încă odată, pentru ultima oară, școala dragă, la care am muncit, cu patimă neprihănită, vreme de aproape 25 de ani, mai mult de un sfert din viața, aproape seculară, a acestei mărețe instituții. Să o văd. Să cunosc de aproape noile și frumoasele realizări ce s-au mai înfăptuit acolo. Să-mi aduc aminte de trecut. Și, rezemat pe un fotoliu, ori într-o strană, sunt bătrân, cu picioarele greu de mișcat, în mândra capelă a școlii, să-mi șterg lacrimile de mulțumire ce-mi vor roura ochii. Să-mi văd, cu nebună plăcere, pe urmașii dragi ai pandurilor mei, pandurii de azi, mândri, în hainele lor sărbătorești naționale, defilând bărbătește și strigând: Să trăiți !

Doresc apoi să trăiesc ziua, când școala mea iubită, ca și România, ca și neamul românesc întreg, vor serba realizarea deplină și pentru totdeauna a unității noastre naționale. Doresc a privi, cu ochii minții, cu ochii înrouați, Marea Hora a Unirii, cântată și jucată în pătratul școlii, de elevi și profesori, în frunte cu directorul iubit Cotoranu.

Așa să-mi ajute Dumnezeu. Să trăiască în veci, totdeauna mândră și strălucitoare ca o stea, Școala Vasiliană.

(extras din *Anuarul Şcolii Normale „Vasile Lupu”, nr. 8, 1941-1942)*

Sand Creek near Hudson
Hudson
Apr 6 H

2. Hudson
Hudson
Apr 6 H

Hudson
Hudson
Apr 6 H

Hudson
Hudson
Apr 6 H

I. SIMIONESCU*

Biruința

Nu-mi mai puteam stăpâni dorul de țară. Aflasem de moartea tatei; a închis ochii îndurerat de pribegia mea în lumea largă. O sincopă l-a liniștit. Soră – mea se măritase îndată după încheierea păcii. Mama mă chema. După expirarea contractului, am apucat drumul spre casă, împreună cu elevul meu, pornit la studii în Anglia. Englezii sunt deprinși cu călătoriile; despărțirea nu le face mult sânge rău. Patria lor e doar aproape pământul întreg. Oriîncotro se îndreaptă, dau de compatrioți. Punând piciorul pe puntea vaporului, la capătul căruia falfăia, în apele egiptene, stindardul tricolor, am rămas pironit de emoție. Ochii mi s-au umezit, ca și când aș fi văzut casa. Părinții se confundau cu țara. Iar când profilul Casinoului și bolta geamiei de la Constanța s-au arătat în zare, mi s-a oprit respirația. Aș fi îngenucheat, dacă nu-mi era de călătorii, care n-ar fi înțeles gestul meu.

*

Cuprins în brațele mamei, pare că ieri plecasem din București. Sărmana ! Frumosu-i păr negru de odinioară căpătase șuvițe albe, iar privirea-i vioaie altădată, ajunsese obosită.

Odăița mea a rămas așa cum am lăsat-o. Până și cartonul cu legile cercetașului, citeț scrise, atârna în perețele din fața mesei de lucru, măcar că la mijloc trecuse destui ani. Pioasa păstrare a amintirii celui rătăcit m-a înduioșat până la lacrimi. Pribegia îndelungă, furtunile abătute asupra mea, n-au dezrădăcinat legătura cu locul de baștină. Ajunge o slabă adiere spre a izbucni ca și colții în primăvară. M-a îndurerat mult însă când am constatat că nimic nu se schimbese din ceea ce lăsasem. Războiul a fost un simplu incident trecător? Suferințele îndurate s-au uitat atât de lesne? Umblam rătăcind de colo-colo printre cunoscuți de demult. Ascultam și șoaptele, dar voi prinde schimbarea așteptată. Nimic. Mi-am cercetat colegii de cercetășie, cu care am muncit împreună la Sculeni, cunoscând asprimea țării uscate dar și sărutul pământului abia sbicit.

Slabe urme au lăsat în viața ce o socotisem reală și cu influență trainică. Au rămas „băieții de treabă“, cu sufletul mai curat, dar încolo acțiunea nu-i deosebea de cei care n-au biruit suferința prin muncă.

În casa surorii mele, cu copil de școală, s-a păstrat sistemul de educație moștenit de la părinți. „Bibliothèque rose“ era iarăși în mare cinste, iar copilului i se arăta „Mon pays“ tot de pe o carte ilustrată străină.

Nevoile din timpurile de restriște, jertfele nenumărate de oameni, condițiile noi de viață n-ar fi primestit sufletele, după cum n-au născut un ideal sănătos în legătura cu soarta țării. Nimic, nicăieri! Ceea ce m-a zguduit mai adânc a fost lipsa crezului în munca izbăvitoare, înălțătoare. Pe cei mai în vârstă i-a cuprins un fatalism accentuat. Năzuința după plăcerile vieții răzbuna vremea de griji. Cei tineri creșteau în neștierea rătăcitoare, care destramă sufletul. Aproape zănatec cercetam și satele; credeam că măcar acolo voi găsi înnoirea pe care o căutam înfrigorat, o așteptam, o socoteam firească, după atâtea încercări. Lanurile de odinioară e dreptul erau împărțite, dar în locul grâului des ca peria, se vedeau pete de rapiță și muștar sălbatec.

Sosit din ținuturile unde munca devenise mai încordată, ordonată, conștientă, unde timpul nu era irosit, iar mintea și sufletul fiecăruia erau îndreptate către gândul superior de a fi folositor țării și neamului, ceea ce aflasem la mine acasă, mă făcea să țip. Mi se sfășia

* Profesor universitar, membru al Academiei, președinte al Comitetului Școlar al Școlii Normale din Iași.

inima de durere și îngrijorare. După câteva zile, îmi fulgeră prin minte să fug îndărăt, departe. Mă temeam să nu mă topec și eu, particică infimă, în indolența generală, luată drept normă a vieții. Nu! mi-am zis în cele din urmă. A fugi e lesne; acei pe care-i condamn pentru nesocotința interesului obștesc, de fapt sunt absenți cu sufletul din locul unde își duc viața. Nu! Voi munci cum m-am deprins să muncesc. Voi lupta însă pentru a încerca să arăt tovarășilor mei toropeală dăunătoare ce ne amenință pe toți. Viața mea întâi prin cercetășie s-a schimbat. Prin cercetășie, am întrezărit o lume nouă, ca scop al traiului. Sufletul meu s-a priment prin legile cercetășiei; împrejurările prin care am trecut le-au dat tărie.

Mă voi adresa către cercetași ori cercetașe. Lor le voi propovădui, prin grai și fapte, că viața e un dar sfânt, de care însă nu trebuie să ne batem joc prin lipsa unui ideal, pentru care trebuie să-muncim. Cercetășia se cuvine să rămână școala vieții; condusă pe căile ideale ale muncii, trebuie întărită. Legile care rezumă esențialul omenescului, nu trebuie să rămână ca rugăciunea bolborosită din obișnuință. Preceptele lor trebuie puse în practică clipă cu clipă. Neînviată prin gândul suprem de muncă pentru țară, în orice împrejurări, mai ales în viața individuală, cercetășia e în pericol să devină și ea o simplă formă imitată, ca multe altele importate, fără altele importate, fără să-și arate puterea, trăgând brazdă în pământul înțelenit. Voi căuta să suflu spuza de pe cărbunele în aparență strâns, căci sunt sigur că focul ce dă energia este numai acoperit.

Mă voi adresa tuturor tinerilor de sama mea, spre a-i convinge că viitorul atârna de cum vom înțelege noi viața. Dacă vrem să trăim așezat și să scăpăm de tutela care amenință să reînvie vremea turcilor, numai noi, prin noi, putem săvârși minunea. Dacă vom păși molatec, fără vlagă, fără înțelegerea lucrurilor și a vremii, ajungem într-o slăvie de care nu ne vom putea scutura. Paralizia voinței și nesocotirea muncii nici nu ne scoate la liman, nici nu poate să aștearnă așezarea vieții pe temeiul sănătos. Trebuie să scăpăm de egoismul de care suntem deprinși printr-o educație greșită. Nu e vorba numai de fiecare dintre noi. Deasupra noastră stă sănătatea și tăria neamului din care facem parte. A avut atâtea de suferit în decurs de veacuri! S-a trezit la libertate în era electricității deși a rămas, prin neprielnica valurilor ce l-au izbit, încă la credințele vremii neolitice. Nu putem avea numai grija noastră individuală, trecătoare, ființe de scurtă durată în lumea aceasta. La mijloc este veșnicia neamului, care n-a dat tot ce putea da.

Acesta să fie idealul tinereții dacă nu sunt strânse înflăcărea și dezinteresarea ce o caracterizează. Asemenea ideal să-l legăm de realitatea actuală, spre a ne sili să-l ajungem. Dacă și noi tinerii, nu vom împleti însușirile inerente vârstei noastre cu conștiința răspunderii ce o avem, și vom continua să ne târâm ca niște stafii, chipuri de oameni numai, fără voința de a privi în față viitorul, atunci ne săpăm singuri groapa în care ne vom înmormânta de vii.

Strânși grămadă, formând o unitate de năzuințe mai nobile, așa cum ne-a învățat legea cercetășiei, căutând prin noi înșine să ne ridicăm la înțelegerea vremii, să ne pregătim la munca grea ce ne așteaptă, să fim mânați de o voință hotărâtă spre mai bine, nu ne vom salva numai pe noi, ci vom asigura și țării viața care nu poate rămânea anemiată, fără sevă. Nu trebuie să fim ademeniți către o timpurie moleșire; nu e folositor de stat prea mult la gânduri. Vremurile cer tărie, voință și muncă, mai ales nouă, celor tineri, cu puțință de entuziasm dar de acțiune. În acest chip mi-am pus în gând să folosesc încercările prin care am trecut. Voi rămâne și voi lupta pentru chemarea tovarășilor mei către viața vie; numai astfel vom fi în stare să salvăm țara și neamul din greutăților, care amenință chiar existența lor.

„Așa să-mi ajute Dumnezeu“

VASILE FETESCU*

Începuturi

Țara se afla angajată în cea de-a doua conflagrație mondială, secătuită de cheltuielile războiului, iar viața oamenilor de rând, a femeilor și copiilor era profund marcată de sărăcie, de spaima bombardamentelor și de listele tot mai lungi cu morți și dispăruți, publicate de ziarele vremii.

În această atmosferă tulbure, dominată de nesiguranță și lipsuri, în toamna anului 1942 am început să învăț la Școala Normală „Al. Vlăduță” din Șendriceni Dorohoiului, la școala cunoscutei cărturar și om de cultură C. N. Iancu, având ca țel declarat să mă fac învățător și să mă întorc în satul meu natal, Dorobanți, din ținutul Botoșanilor.

Evenimentele istorice care s-au petrecut în intervalul de timp până la absolvire au permis radicalizarea idealului meu profesional. A apărut dorința și posibilitatea de a continua studiile în învățământul superior și de a deveni profesor, fapt împlinit odată cu absolvirea, în 1955, a Universității București.

Dar cea mai importantă contribuție la formarea mea ca om și ca educator au avut-o cei 8 ani de studii la Șendriceni, școală așezată într-un splendid cadru natural de care m-am îndrăgostit și de care mă simt legat pentru totdeauna, cu toate că viața petrecută aici n-a fost deloc ușoară. Condițiile de trai și de învățatură au fost îngreunate de război și de urmările lui, de cumplita secetă care a lovit Moldova în anii 1946-1947.

Acum, cu mintea și experiența omului care a trecut prin avaturile profesiei și ale vieții, îmi dau seama că dascălii sub oblăduirea cărora m-am format în Școala Normală erau oameni obișnuiți, animați însă de dorința de a face din copiii de țărani, sănătoși la trup și sprinteni la minte, adevărați *apostoli* ai satelor, buni învățători și înflăcărați patrioți. Ei ne-au insuflat dragostea pentru profesia pe care ne-am ales-o și ne-au picurat în suflete *spiritul normalist*.

Înclin să cred că pentru a fi un excelent dascăl nu trebuie să fii neapărat savant. Trebuie să stăpânești bine specialitatea pe care o predai, să știi cum să transmiți, pe înțelesul elevilor cunoștințele prevăzute de Programele școlare și să pui suflet, multă dăruire în treaba pe care o faci. Dascălii noștri înțelegeau că menirea lor nu era doar de a ne ajuta să dobândim cunoștințele și abilitățile necesare viitoarei noastre profesii, ci de a ne modela mintea și inima spre a deveni, la rândul nostru, buni educatori.

În amintirile despre învățătorul său, Domnu' Trandafir, Mihail Sadoveanu evocă marea bogăție sufletească a acestuia și disponibilitatea de a o dăruia, cu generozitate, elevilor săi. „Tu bagi de seamă că nu-ți vorbesc de gramatică și de aritmetică. Și nici nu-ți voi vorbi. Acestea se făceau bine; băieții învățau după puterile lor; dar sunt niște lucruri atât de neînsemnate când le pui față în față cu învățătura cealaltă, sufletească pe care ne-o da Domnu'! Și ne-o da această învățatură, nu pentru că trebuia și pentru că i se plătea, dar pentru că avea un prisos de bunătate în el și pentru că în acest suflet era ceva din credința și din curățenia unui apostol”¹.

Spre surprinderea mea, mi-am început cariera didactică la o școală generală de 7 ani din Bârlad în calitate de director, funcție pentru care nu aveam nici veleități, nici experiența minimă necesară. În plus, am fost primit de către viitorii colaboratori și colegi cu

* Profesor de pedagogie, director al Școlii Normale în perioadele: 1966-1971 și 1990-1992.

¹ Mihail Sadoveanu, *Domnu' Trandafir*, în volumul *Prietenul de la catedră*, Ed. Tineretului, București, 1962, p. 10-11.

răceală, cu oarecare ostilitate din partea unora. Înlocuisem la conducerea școlii o învățătoare cu experiență, în prag de pensionare. Noul meu statut de lider al unui colectiv care manifesta vădit fenomenul de respingere, nu era de invidiat. Tinerețea și lipsa de experiență mă dezavantajau. Dar, specialitatea de psihopedagog și pregătirea inițială de învățător m-au ajutat să fiu acceptat și respectat în scurtă vreme. A fost nevoie de tact și înțelegere, de răbdare și înțelepciune, de clarviziune și fermitate în biruirea dificultăților. Am dobândit, astfel, o experiență utilă care m-a dus la concluzia că aroganța și intransigența, ca și toleranța excesivă și lipsa de autoritate sunt dăunătoare în actul de conducere.

Sunt convins că debutul în profesia didactică a avut o influență pozitivă asupra evoluției mele ca profesor și director la prestigioase școli din Iași, ca formator al multor generații de educatoare și învățători. Din îndelungata activitate de perfecționare a cadrelor didactice din învățământul preșcolar și primar, din datele culese cu prilejul inspecțiilor speciale pentru acordarea gradelor didactice, mi-am format convingerea că de reușita sau nereușita debutului profesional depinde evoluția ulterioară a prestațiilor educatorului.

Am cunoscut școli în care venirea unui nou proaspăt absolvent (învățător sau profesor) era transformată într-un eveniment, fiind primit cu bunăvoință și încredere și ajutat să se integreze în colectiv, în activitatea didactică și în viața comunității. Nivelul elevat al activității didactice din școală îl *obligau* pe noul venit să-și alinieze conduita și stilul de muncă la cel al noilor săi colegi, să învețe din experiența acestora.

Din nefericire se întâlnesc cazuri în care tânărul absolvent este întâmpinat cu ostilitate dacă directorul vede în el un potențial candidat la funcția pe care o deține și la care ține cu orice preț, ori dacă acesta este numit pe un post sau o catedră deținute în suplinire de soția primarului, a preotului sau a șefului de post, iar în școala respectivă domnesc intrigile, bârfele, certurile, singurele schimburi de experiență fiind cele în domeniul rețetelor culinare. În asemenea cazuri, noul coleg este izolat, neagreat de către director și oamenii lui, i se fac tot felul de *șicane* și este *sfătuit*, direct sau pe ocolite să-și găsească un post mai aproape de oraș. Situația se agravează dacă în școala respectivă sunt iubitori ai lui Bachus, iar noul venit cade în mrejele lor. În acest caz, viitorul lui profesional și prestigiul de educator sunt în pericol de a-i fi compromise. Se poate afirma că parcursul profesional al unui debutant depinde de nivelul de aspirații al colectivului în care își face ucenicia, de capacitatea lui de a rezista tentațiilor spre vicii, de idealul profesional și de viața pe care și le-a stabilit. Tânărul învățător sau profesor nu trebuie să uite că este educator nu numai al copiilor care îi sunt încredințați, ci și al părinților acestora, precum și al tinerilor din sat, pentru care trebuie să constituie un exemplu de seriozitate, de muncă și de comportament civilizat.

Regretatul profesor Alex. Gr. Ostaf, care ne-a călăuzit pașii în însușirea disciplinelor psihopedagogice și care ne-a introdus în tainele mirifice ale profesiei de învățător, ne atrăgea deseori atenția asupra faptului că învățătorul nu este un simplu funcționar, el este o personalitate cu înalte răspunderi sociale și morale, și nu-i este permis să se compromită sprijinind pereții cârciumilor sau rezemând gardurile sătenilor care au fete frumoase și sprintare.

A doua familie

Pentru multă lume denumirea de școală normală, atribuită instituției de învățământ care pregătește învățători și educatoare, nu este la îndemână. Mai cunoscută a devenit denumirea de *școală pedagogică* sau *liceu pedagogic*, pe care a avut-o respectiva unitate de învățământ după *Reforma* din 1948.

Ca om a cărei pregătire inițială și aproape toată activitatea profesională s-au desfășurat în Școala Normală sunt puternic legat sufletește de aceasta și o prețuiesc. După 8 ani de învățătură ca elev la Școala Normală „Al. Vlahuță” din Șendriceni Dorohoiului, după 6 ani de dascălie la Școala pedagogică din Bârlad și alți 27 de ani la Școala Normală „Vasile Lupu” din Iași, pot spune că ea, Școala Normală, a devenit pentru mine a doua familie. Am fost numit la conducerea școlii ce era pe cale să se nască, la data de 1 iulie 1966, urmând ca în cele două luni și jumătate, până la 15 septembrie, să întemeiez Liceul Pedagogic care, la acea dată ființa doar pe hârtie. Și au fost destule de făcut pentru ca în ziua inaugurală a anului școlar 1966-1967 să-i putem deschide cursurile.

Orele se desfășurau după-amiaza la liceele *Eminescu* și *Negruzzi*, internatele pentru fete și băieți funcționau improvizate în două localuri, elevii mărșăluiau de la școală la cantină și de la cantină la internat pe distanțe mari și pe orice vreme. Darea în folosință a localului propriu din vecinătatea campusului studențesc Tudor Vladimirescu la mijlocul verii anului 1970 a constituit o mare binefacere pentru întreaga suflare a școlii. După patru ani de chin în condiții vitrege ne puteam desfășura activitatea în mod normal în *casa noastră*. Încadrarea comportamentului elevilor în prevederile regulamentului școlar, însușirea cunoștințelor de cultură generală și profesională cu seriozitate și răspundere, formarea conștiinței și a conduitei patriotice, dobândirea *spiritului normalist* și concretizarea lui în muncă și în viață au fost principalele repere în educația normaliştilor.

Câteva trăsături emblematiche de personalitate trebuie să caracterizeze pe cei îndrituiți să facă educație: integritatea morală și verticalitatea caracterială, iubirea de profesie și de țară, trăinicia și examplaritatea vieții de familie, spiritul gospodăresc, empatia și dragostea față de copii etc. Așadar, educația în Școala Normală trebuie să se supună unor comandamente sociale, culturale și etice, altele decât în celelalte școli. Ceea ce se petrece în vremurile tulburi ale tranziției pe tărâmul educației, adică indisciplina și degringolada care s-au instalat și domnesc slobod, nu pot fi acceptate în Școala Normală, care pregătește viitori educatori.

Preocuparea pentru acuratețe în formarea personalității învățătorilor s-a manifestat în Școlile Normale de-a lungul existenței lor. Am în față Decalogul școlarilor, publicat în Anuarul Școlii Normale „Vasile Lupu” din Iași, pe anul 1929-1930 și pe care îl transcriu:

„Mă leg:

1. Să-mi țin cuvântul dat;
2. Să ascult cu bunăvoință și cuviință de cei ce mă îngrijesc și se străduiesc să-mi dea învățătură și bună creștere;
3. Să nu tăinuiesc adevărul;
4. Să fiu drept cu mine și cu alții, măsurându-mi vorbele și faptele;
5. Să cruț pe cei ce suferă și să ajut, pe cât pot, pe cei căzuți prin nedreptatea soartei;
6. Să fiu curat la port și la vorbă;
7. Să fiu ordonat și stăruitor la muncă;
8. Să cinstesc obiceiurile strămoșești și legile țării mele;
9. Să-mi iubesc țara și neamul ca pe mine însămi;
10. Să-mi amintesc că viața nu începe și nici nu se isprăvește cu mine, și că este o răsplată pentru toți și toate.”

M-am aflat la *timona* acestei *ambarcațiuni* care se numește Școala Normală „Vasile Lupu” din Iași în două dintre momentele cruciale ale existenței ei: prima oară de la 1 iulie 1966, când într-un timp record a trebuit să pregătesc *lansarea ei la apă*, atunci când și-a redeschis porțile pentru copiii sătenilor din comunele județului Iași, până în 1971. Era anul când am sărbătorit prima promoție de absolvenți, când greutățile începutului se cam

încheiaseră iar activitatea școlii intrase oarecum pe făgaș normal. În acel an au început șicanele și presiunile pentru aducerea la conducerea școlii a unei persoane care râvnea la o nouă dregătorie după ce, cu puțin timp în urmă pierduse alta, politică.

Și de data aceasta s-a confirmat justetea zicalei „Pe cine nu lași să moară nu te lași să trăiești”. Bietul Vasile Mitrofan, inspectorul general de atunci (odihnească-se în pace) mă prevenise asupra felului cum ar putea să evolueze lucrurile, când am acceptat venirea în școală a respectivei persoane. În consecință, m-am dat la o parte, considerând că menirea mea ca dascăl este să mă aflu în fața clasei de elevi, nu în funcție administrativă. Nu pot să uit însă cum personajul care a venit să instaleze noul director îl *tămâia* pe acesta, fără să spună un cuvânt de mulțumire, măcar din vârful limbii dacă nu din inimă, pentru cel ce a transformat o idee (cea de înființare a Liceului pedagogic) într-o unitate funcțională sub toate aspectele.

Am revenit pentru a doua oară la *țimonă* la scurt timp după evenimentele din 1989, când corabia noastră se afla în derivă, când democrația și libertatea mult visate de români se transformaseră în anarhie cvasigeneralizată, când unii colegi dezorientați și deficitari la capitolul deontologie didactică se erijau în tribuni ai elevilor sau ai personalului ajutător, incitându-i la demonstrații, greve, mitinguri, revendicări absurde și păguboase. Erau atât de prinși cu activitatea *revoluționară* încât unii dintre ei *uitau* să mai intre la ore. Sprijinit de câțiva colaboratori devotați și inimoși, am reușit să readuc *nava* la linia de plutire, să temperez entuziasmul maladiv al unora și să instaurez o stare de relativă normalitate. Drept recompensă, în preajma datei de 1 septembrie 1992 mi s-a oferit un *cadou-surpriză*: decizia de pensionare, cu toate că eu nu cerusem și intenționeam să solicit o prelungire a activității.

La aproape un deceniu de la *izgonirea* din școala ce-mi devenise a doua familie, conducerea Inspectoratului școlar mi-a acordat, cu prilejul Zilei Învățătorului, *Diploma de Onoare*, însoțită de o frumoasă scrisoare de mulțumire pentru munca prestată în cei peste 40 de ani de activitate didactică. La rândul meu aduc mulțumiri inspectorului general Mihai Dumitriu. Și, pentru că distincția a venit cu multă întârziere, în cartea mea intitulată „Flori târzii” am dedicat un capitol acestui eveniment:

Mi s-a conferit Diploma de Onoare

Pentru merite deosebite-n trebi școlare.

E, de fapt, o recunoaștere tardivă,

Un acout bun pentru ... colivă

Acum, ca și în anii '90, normalistii au tendința de-a prelua în comportamentul și practicile lor condute și manifestări ce se petrec în alte școli, uitând că viitorul lor profesional este cu totul altul și că acesta impune un profil spiritual bogat și o moralitate impecabilă. Este de datoria celor ce răspund acum de destinul acestei prestigioase școli să asigure pregătirea unor învățători de înaltă prestanță intelectuală și morală.

ELISABETA ALEXANDRESCU*

Un vis împlinit

Un vis s-a împlinit în 1949 când am absolvit Școala Normală de fete din Piatra Neamț. Norocul a făcut să ajung în București și să urmez Facultatea de Filozofie, secția Pedagogie, la Universitatea „C. I. Parhon”. Am funcționat ca învățătoare, profesoară și director în diferite școli. Mai întâi învățătoare în Maramureș, apoi în București și Iași.

Marea șansă a venit în anul 1968 când am fost transferată la Școala Normală „Vasile Lupu” (pe atunci, Liceul Pedagogic), la catedra de pedagogie. Școala revenise în Iași de la Bârlad în 1966 și a funcționat în diverse clădiri: Liceul „C. Negruzzi”, cursurile, Liceul clasic și Școala „Spiru Haret” cazarea și cantina, iar după un scurt timp în localul nou din str. M. Kogălniceanu, local ce a revenit apoi liceului „M. Eminescu”.

La 1 septembrie 1970 Liceul Pedagogic se mută din nou în localul special construit în cartierul Tudor Vladimirescu. După revenirea în Iași, conducerea Liceului Pedagogic „V. Lupu” a fost asigurată de distinsul profesor de pedagogie V. Fetescu până la 1 septembrie 1971, iar de la această dată de subsemnata, cu o întrerupere de patru ani când am îndeplinit alte sarcini.

În acești ani (1966 – 1982) conducerile Liceului Pedagogic „V. Lupu”, profesorii, elevii și personalul administrativ vor desfășura o susținută activitate pentru asigurarea-bazei materiale a internatului, cantinei și a procesului de învățământ. S-au organizat laboratoare, cabinete, o bogată bibliotecă, o seră, teren de sport și parc de agrement pentru elevi. Toate acestea au situat Liceul Pedagogic „V. Lupu” printre cele mai bune școli din Iași și din țară cu profilul pedagogic. În acest prestigios liceu am avut șansa să muncesc alături de un colectiv de profesori dintre cei mai buni din învățământul ieșean. Profesori care au reușit să îmbine în mod armonios exigența cu iubirea față de elevi.

Desăvârșiții pedagogi precum Rodica Măcăreanu, Marcela Căruntu, Veronica Barnea, Ovidiu Loghin, Veronica Păduraru, Florica Bart, ca și mai tinerii Georgeta Petrea, Eugen Mircea, Viorel Bârleanu, Gabriela Lucia Munteanu și, nu în ultimul rând, Ilie Tômșa, un mare iubitor ale performanțelor sportive, sunt doar câțiva dintre distinșii profesori ce au desfășurat o activitate demnă de laudat.

Dar și elevii, veniți în mare majoritate din satele județului Iași, au fost dintre cei mai buni, mai harnici, dornici de performanțe superioare. Împreună, directori, profesori, elevi și personal ajutător, au luptat pentru ordine, disciplină și seriozitate în școală și în afara ei. Totul în scopul formării unui învățător cu o înaltă etică profesională. Cunoscând că școala primară este pragul oricărei culturi, s-a acordat o atenție deosebită nu numai pregătirii culturale, pedagogice, estetice dar și practicii pedagogice a elevilor. Școala de aplicație a avut învățători de o înaltă pregătire profesională.

Învățătorii școlii de aplicație, ca și cei din alte școli din municipiul Iași unde se desfășura practica pedagogică, au contribuit din plin, alături de profesorii de pedagogie și profesorii metodiști la pregătirea generală și metodică a elevilor.

O deosebită satisfacție interioară simt ori de câte ori aud despre succese ale învățătorilor, absolvenți ai Școlii Normale „V. Lupu”. Superioritatea Școlii Normale este aceea că ea creează spirite. Întreaga viață a școlii este îndreptată spre vocația elevilor, ceea ce a dus și duce la formarea de învățători cu principii morale înalte, caracter integru și un profund simț al responsabilității lor sociale.

* Profesor de pedagogie, fost director al Școlii Normale „V. Lupu” în perioadele 1971-1972 și 1981-1984.

Epoca noastră se deosebește de toate celelalte pe care le-a cunoscut omenirea. Educatorii de astăzi trebuie să țină seama și de acea educație difuză primită de elev prin intermediul cinematografului, radioului, televizorului, presei, spectacolelor, internetului și, nu în ultimul rând, al străzii. Toate aceste mijloace de informare lasă mai puțin loc lecturii, atât de necesară formării culturii generale.

Misiunea educatorului este de a-l pregăti pe elev să înțeleagă lumea în care va trăi. De aici necesitatea formării caracterului, insistând asupra dezvoltării gândirii, curajului, simțului civic și social, a entuziasmului și gustului pentru noutate și progres, valori absolut necesare omului care trăiește în lumea de astăzi supusă unei rapide evoluții. Educatorul anilor ce vor veni trebuie pregătit să prevadă că acei copii pe care îi educă vor trăi într-o lume pe care el însuși nu o cunoaște. Iată de ce cadrul didactic, indiferent de treapta de învățământ la care predă, trebuie să fie un autentic cercetător, conștient fiind că pregătirea pentru misiunea ce și-a ales-o nu este niciodată încheiată. Cunoștințele intelectuale și cele practice, reînnoite, aprofundate și poate altfel concepute și desfășurate, trebuie să însuflească viitorului cadru didactic sentimentul valorii sale, iar școala să fie o mică lume unde copilul să se descopere pe sine însuși.

În toți acești ani, pentru mine școala a fost și a rămas mai presus de orice, iar iubirea pentru copii, pentru oameni, a fost și a rămas sentimentul cel mai puternic.

AUREL LEON

*Amintiri și gânduri cu prilejul aniversării
Normaliștilor de la Breazu*

Normaliștii de la „V. Lupu” formau o lume aparent aparte în peisajul Iașului interbelic. Izolați în splendida lor singurătate, normaliștii coborau rar în oraș. Pe atunci, nu era autobuz și trebuiau să străbată pe jos traseul, pe o cărare cotită, pe sub copaci uriași, printre grădini și vii. Cu uniforma lor cafenie, cu pălării negre, mari, normaliștii aduceau în oraș un aer sănătos, ca de pădure. Erau mândri de școala lor, vestită în Europa, mândri de costumul lor național cu arnici negri pe care-l îmbrăcau la zile mari. Atunci coborau în formație ordonată, cu fanfara în frunte. În materie de fanfară, nu se întreceau decât cu Liceul Internat, iar în materie de oină – sportul la modă pe atunci – doar cu Seminarul „Veniamin Costache”. Și seminariștii erau tot băieți de la țară, vâjnoși.

Primesc o invitație grațioasă din partea d-nei directoare Mariana Purțuc de a fi prezent la „Zilele Școlii Vasiliene”, cu ocazia sărbătoririi a 139 de ani de la înființarea Școlii Normale „Vasile Lupu”. Deci, vestita școală, reînviată din propria-i cenușă, vine din celălalt veac, de la 1855, de dinaintea Unirii Principatelor. În prima zi, pe 12 decembrie, a avut loc dezbaterea asupra „Spiritusului normalist”, a urmat apoi dialogul generațiilor: „Școala Normală „V. Lupu” între tradiție și modernitate”. Ce este, în esență, spiritul normalist? Este efortul de a ridica satul la nivelul modern de civilizație al orașului, adică reluarea cu alte mijloace a spiritului haretist de la începutul acestui veac. Or, în munca această, deloc ușoară, principalul rol îl au învățătorii. Pe vremuri, elevele normaliste de la „Mihail Sturdza” se vedeau cu colegii lor de apostolat numai la sărbătoarea școlii, când fanfara cânta și viitorii învățători dansau cu viitoarele lor colege de catedră. Acum învață împreună.

Școala de la Breazu are nobila misiune de a pune umărul la salvagardarea satului românesc, aflat acum în cel mai periculos vârtej din evoluția sa. În debandada socială pe care o trăim, numai agricultura ne mai poate salva, adică satul. Or, satul este bolnav. La patul bolnavului trebuie să-și dea mâna Biserica și Școala. Biserica e pe cale de a fi repusă în drepturi. Dar școala? Ne peticim rupturile, pe unde bate sărăcia, cu ce avem. Cu ani în urmă am avut ocazia să constat starea învățământului dintr-o comună a județului Iași. Fiind o comună ceva mai necăjită, departe de asfalt și de tren, nu avea nici un cadru calificat, ci numai suplinitori. Nici n-ar fi putut admite prezența unei asemenea ... „rara avis”! O construcție începe de la temelie. Să avem întâi învățători de nădejde și apoi vom merge spre îndreptarea lucrurilor.

Întrucât școala aceasta – model între surorile sale – a fost slăbiciunea lui Mihail Sadoveanu, voi cita din articolul său intitulat: „Cartea pentru popor”:

„«Fundatia Regală pentru artă și literatură» a tipărit în sfârșit și Biblia. Nu mai rămâne de făcut decât o sforțare ca această carte sfântă să ajungă a intra în toate casele țării. Știm doar că sămânța rea cu greu piere, iar planta bună are nevoie de îngrijire neconținută. În douăzeci de ani după Unire, școlile sâțești din Basarabia și Ardeal au dat rezultate, așa putea zice, uimitoare; generațiile din urmă ale provinciilor alipite s-au arătat și dornice de carte și deosebit de harnice. Acestui contingent respectabil de cetitori i s-a dat în parte satisfacție atât prin publicații potrivite, cât și prin indemnul pe care îl găsesc în căminele culturale. Învățăceii de ieri devin bărbați; viața satelor se schimbă o dată cu fața lumii, cartea bună devine pâine de toate zilele și pentru norodul cel mare; ridicarea nivelului intelectual al țărănimii tinde la o creștere în proporție a demnității ei; când vom avea o țărănie deplin luminată, când conștiința unui destin nobil va arde ca o candelă nestinsă în

fiecare om al acestui pământ, atunci rezistența noastră, puterea noastră devine nebiruită. După jertfele prezentului, statornicia noastră liberă și definitivă în Europa atârnă în primul rând de cultură”.

Cuvintele acestea, scrise în 1924, sunt valabile mai ales azi, când milităm pentru revigorarea satului. În această vastă acțiune, școlile normale au primul rol. Mihail Sadoveanu a fost mulți ani președintele Comitetului școlar la „Vasile Lupu”; a și predat aici ore de limba română. Institutatorul Gh. Chirițescu, fost secretar al școlii în acea perioadă, povestea că atunci când predă Sadoveanu despre Eminescu, toți se înghesuiau în sala de clasă unde predă el, pentru a-l asculta.

Sadoveanu a apreciat această școală pentru modul în care era gospodărită ferma. Școala avea brutărie proprie, creștea porci, făcea vin, nu cumpăra nimic. Elevii munceau tot terenul. Era sub Breazu, cu alte cuvinte, o gospodărie autarhică, așa cum râvnea Sadoveanu să realizeze pe cele 5 hectare ale lui. În privința aceasta, beneficia de sfaturile fratelui său mai mic, Vasile, inginer agronom. Regreta că feciorii săi, Mircea și Paul-Mihu, nu aveau patima lui pentru agricultură. Îi lua adesea cu docărașul sus, la școală, să asiste la lecții de altoit, de butășire, dar nu s-a ales nimic de lecții. Mircea a devenit avocat, iar Paul-Mihu a căzut pe front, la Alba Iulia. Mircea a găsit câțiva normaliști, campioni la oină, și se antrena în parcul școlii.

Prin anii 1950, în cursul unei discuții, cercetându-l pe Sadoveanu care e cea mai mare satisfacție pe care i-a conferit-o statutul de scriitor, a povestit următoarea întâmplare:

Era prin 1920 – 1921, vara. Sadoveanu tocmai se instalase în Copou. Sus, la „Vasile Lupu” veniseră în vizită elevi de la școlile normale din provinciile proaspăt alipite. În ultima seară, înainte de plecare, musafirii află că președinte al comitetului școlar era scriitorul Mihail Sadoveanu. Cer să fie adus, afirmând că ei nu pleacă până nu-l văd pe Sadoveanu. Directorul, Vasile Todicescu, ține sfat cu profesorul Ghibănescu. Era aproape de miezul nopții, luna mai. Decid să-i facă, în grup, o vizită lui Sadoveanu. Pornesc șirag la drum, la vale, sute de elevi. Ajung la vilă. Întineric. Era o noapte cu lună. Dau ocol casei. Prin oblonul de la birou, în spate zăresc lumină. Maestrul lucra. Atunci, elevii au făcut cerc în jurul pragului și au început să cânte. Se știe că normaliștii cântă frumos. Mirat, Sadoveanu a spus: „La început, am crezut că am halucinații. Dar, deschizând canaturile ușii, am văzut un spectacol unic. În fund, livada în floare, și în față în costume naționale, toate provinciile românești. Normaliștii au cântat până dimineață o serenadă de recunoștință”

A fost atunci o noapte unică, oferită de normaliști.

(extras din „Monitorul” – miercuri 14 decembrie 1994)

CONSTANTIN ARVINTE*

*Câteva amintiri din anii petrecuți ca elev al Școlii Normale de Învățători
„V. Lupu” din Iași.*

Îndemnat fiind de a-mi aduna gândurile și amintirile în câteva rânduri de evocare a copilăriei și adolescenței mele la „Vasiliana” noastră, între anii 1937-1945, - am decis ca, pe lângă aceste rânduri evocatoare, să-i trimit Domnului Profesor Viorel Bârleanu și câteva din creațiile muzicale ale ilustrului înaintaș al muzicii corale românești: Constantin I. Baci.

Profesor de seamă al școlii, compozitor de mare talent, C. I. Baci a fost posesorul unei culturi muzicale și al unui solid meșteșug de compoziție, căpătate la „Schola cantorum” din Paris, între anii 1928-1932, cu Vincent d’Indy și Paul le Flem. Am avut marea șansă ca, încă din clasa I, să-i am ca profesori pe Constantin I. Baci la muzică vocală-corală și teorie-solfegiu, - iar la violină pe sensibilul muzician Rudolf Podlovschi. Pe atunci, nu se putea intra la Școala Normală dacă nu erai sănătos „tun” și dacă nu aveau o vioară și ureche muzicală, alături, - firește și de celelalte cunoștințe de matematică și limba română. La examenul de admitere am cântat cu un glas clar, curat și nuanțat, cântecul: „Mult e dulce și frumoasă limba ce-o vorbim”, cucerind aprecierile favorabile ale comisiei.

Am rămas, totodată, fascinat de acordurile pianului, pe care-l vedeam pentru prima oară în viața mea, la care mă acompania, cu atenție și bunăvoință, profesorul Constantin Baci.

Începând cursurile, am fost primit încă din clasa I în corul școlii, încredințându-mi-se mai târziu și câteva părți de solo-voce în lucrări corale, cum ar fi: *Doina Stăncuței* de Gavril Muzicescu, *Cântec de Crăciun* de Constantin Baci - precum și romanța: *De ce m-ați dus de lângă voi*, - pe versurile lui Octavian Goga.

La vioară am făcut progrese încurajatoare, ajungând ca, încă din vacanța de Crăciun, să-i cânt tatălui meu Toader Arvinte, - care-mi cumpărase vioară de la un țigan lăutar din Voinești - Iași, - câteva melodii clasice și populare, precum și ... Imnul Regal ... Prins de farmecul muzicii am reușit să-mi însușesc în câțiva ani tainele teoriei și solfegiului, iar la vioară, să mă perfecționez în interpretarea unor piese muzicale din creația clasică și din fondul tradițional folcloric.

În anul 1941, - când eram de acum în clasa a IV-a, o fericită întâmplare ne-a scos din anonimat. Corul mixt al școlii, orchestra semisimfonică, și formația de jocuri populare moldovenești, (formație deja celebră în Iași și chiar în țară, al cărei acompaniament muzical era asigurat de către cei trei violoniști-elevi: Teodor Bratu, (compozitorul de mai târziu), Ion Hârjan (violonist, dirijor și compozitor), și...subsemnatul, deci tot acest ansamblu muzical-coregrafic, a fost solicitat să dea un spectacol la Ateneul Popular - Tătărași din Iași.

Noi, quartetul de violine ne-am pregătit din vreme într-o tainică conspirativitate, ne-am luat notele cu noi și, - într-o mică pauză, - după cortina trasă, - ne-am instalat pupitrele pe scenă și, când s-a tras cortina, am început să cântăm ... Mi-amintesc că am interpretat atunci partea a II-a din *Eine Kleine Nacht Musik* de Mozart, Menuetul în sol major de Beethoven, - un moment muzical de Franz Schubert și un *Lied ohne Worte* de Felix Mendelssohn-Bartholdy.

Aflat în sală, directorul școlii, profesorul de pedagogie Dumitru Cotoranu, - văzându-ne, a rămas surprins, apoi s-a ridicat brusc de pe scaun, a venit în culise și a

* Compozitor și muzicolog, absolvent al Școlii Normale, promoția 1945

început a ne face semne disperate, strigând la noi să ieșim imediat din scenă, fiindcă prezența noastră nu era prevăzută în program. Mai apoi, - noi continuând imperturbabil să cântăm și el văzând reacția favorabilă a sălii, s-a domolit, ne-a ascultat cu atenție și, când am terminat, în aplauzele frenetice ale publicului, a intrat în scenă și ne-a felicitat, foarte bucuros și surprins totodată de prestația noastră artistică, zicând: - „Bravo, bravo, măi băieți, nu m-am așteptat la o asemenea surpriză plăcută. Vă felicit și vă urez succes în continuare pe această cale a cultivării muzicii clasice germane” (...el fiind și profesor de limba germană...).

Între timp, imbolduri interioare mă determinau să-mi încerc puterile și în creație.

Născut fiind la țară, într-un mediu favorabil genului folcloric, - am participat încă de mic copil la toate manifestările tradiționale ale comunității satești: la clăci și șezători, la priveghiuri; la înmormântări duceam sfeșnicul mic înaintea convoiului mortuar; - la Crăciun colindam (având un bogat repertoriu de colinde și cântece de stea), iar la Anul Nou, împreună cu frații și prietenii din sat, mergeam cu Plugușorul, (eu cântând la vioară melodii din folclorul tradițional local). Vara, în vacanța mare, participam la spectacole de teatru, poezie și muzică, (eu fiind violonistul și dirijorul corului Căminului Cultural). Toamna, când începeau nunțile, ascultam fanfara populară țigănească și, fiind deja stăpân pe dicteul muzical, notam pe caiete de muzică toate melodiile de joc moldovenești: *Hora, Sârba, Ruseasca, Căluța* și câte altele.

Mă gândeam, în același timp, că toate aceste melodii au fost create de cineva - un autor anonim firește, dar care a viețuit cândva...

Și atunci, mi-am spus că și eu aș putea compune în acest stil. Drept pentru care, în ultimii ani de școală am umplut câteva caiete de muzică cu asemenea producții: hore și sârbe, - de inspirație personală, dar respectând structurile și intonațiile tradiționale moldovenești, - spre încântarea colegului meu de bancă, Ghiță Gosav și a celorlalți colegi de clasă. Din păcate, aceste caiete s-au pierdut...

Școala Normală „V. Lupu” avea și o fanfară, - și încă una foarte bună, - instruită de către un anume șef de muzică din Iași: maiorul Policarp, - iar mai târziu, de către însuși profesorul nostru de vioară Rudolf Podlovski, care a fost în tinerețe și oboist. Participarea mea s-a petrecut încă din clasa a II-a când am început să bat la toba mică; trecând apoi, în clasa a III-a, la althorh, iar din clasa a IV-a am început să studiez la flaut, ajungând chiar să cânt solo într-un repertoriu de melodii interpretat de fanfara școlii în anul 1941 la Radio-Moldova.

Eram de acum în clasa a VI-a când am trecut la Flügel-horn, dorind să ajung șeful fanfarei. Acesta cânta în față la defilări și nu putea fi decât fligornist. Am compus atunci și marșul clasei a VI-orchestrat de mine, după modelele celorlalte marșuri din repertoriul fanfarei (*Vulturii, Die Alte Kameraden* și altele). N-am mai apucat să-mi îndeplinesc această dorință pentru că a venit războiul, cu toate distrugerile sale, și toate instrumentele de fanfară, ca de altfel și biblioteca școlii (15.000 volume), sau instrumentele și exponatele de la cabinetele de fizică, chimie și științe naturale, au fost împrăștiate pe linia frontului și s-au pierdut definitiv.

Mă apropiu de încheierea acestor rânduri, care nu știu cât ar fi de interesante pentru acei ce n-au trăit într-un asemenea mediu de vis și nostalgie ca acel al Școlii Normale de pe acele vremuri. Mă gândesc cu recunoștință și duiosie la tatăl meu care, ignorând dorința mea încă de când eram în clasa a IV-a primară, de a mă face popă (de altfel îmi ochisem și o preoteasă!) m-a dat la Școala Normală! Aici mi s-au deschis ochii asupra frumuseților muzicii, - dar și a literaturii române și universale, precum și a istoriei.

La limba română l-am avut profesor pe Ion Stoian, fost, puțină vreme, și director al școlii, epigramist de mare talent, având pseudonimul I.Șt. Bogza, - iar la istorie m-am

bucurat de prezența profesorului Vasile Petrovanu, un om adevărat, de o aleasă ținută științifică și morală, - fost și el director al școlii în anii 1940-1941, - el fiind acel care mi-a creat posibilitatea de a studia la pian, - în timpul liber, dar uneori „fugind” și de la anumite ore.

Când am terminat Școala Normală, în anul 1945, eram „tobă de carte” muzicală, ceea ce mi-a permis ca, în toamna aceluiași an, să intru la Conservatorul de Muzică și Artă Dramatică „George Enescu” din Iași, direct în anul III, - după dificile teste susținute în fața unei severe comisii.

În vara celui an tata mi-a spus: - „Măi băiete, acum ai diploma de învățător; Caută-ți un post”. I-am răspuns că aș vrea să merg mai departe, la Conservator. - „Foarte bine - mi-a spus el - n-am nimic împotrivă, dar eu mai am încă șapte surori și frați ai tăi, pe care trebuie să-i întrețin prin școli”. Așa că mi-am urmat drumul - foarte greu prin anii de după război, - dar am învățat „pe brânci” - cum se spune și consider că baza oferită mie de Școala Normală în domeniul muzicii, s-a amplificat în anii de studenție și, mai apoi, - la București, s-a cristalizat în ceea ce privește creația muzicală, dirijatul de cor și orchestră, precum și culegerea, cercetarea și valorificarea folclorului, în prelucrări pentru cor și orchestră și tipărituri.

În încheierea acestor rânduri, vă mulțumesc pentru găzduirea „gândurilor și amintirilor” din vremurile petrecute la „Vasiliana” noastră și urez din inimă, la această frumoasă aniversare a celor 150 de ani de la înființare, mulți ani rodnici Școlii Normale „V. Lupu” - din Iași, spre binele și propășirea Învățământului și Culturii Române.

IOAN BONTAȘ*

Scoala Normală „V. Lupu” – Iași, renumită instituție de cultură și învățământ pedagogic din România.

Am avut norocul de a fi fost elev al Școlii Normale „Vasile Lupu” – Iași, renumită instituție de cultură și de învățământ pedagogic, prima de acest profil din România, pe care am absolvit-o în anul 1944 și căreia îi datorez o deosebită condescendență și o mare grațitudine.

Mă simt, cu toată ființa mea, un pion integrat inestimabilelor tradiții ale Școlii Normale „Vasile Lupu” – Iași, care, în anul 2005, va trăi la cote înalte de competență, prestigiu și reușite, jubileul de 150 de ani (1855-2005).

Amintirile din anii de normalist de la Școala Normală „Vasile Lupu” – Iași sunt numeroase și pline de semnificații. În aceste rânduri, scrise pentru Anuarul jubileului de 150 de ani, voi insera doar câteva dintre ele, rămânând ca altele, dacă va fi posibil, să le evoc la jubileu, iar totalitatea lor să le includ în eventualul volum de memorii.

a). În primul rând sunt mândru de Școala Normală „Vasile Lupu” – Iași fiindcă ea a avut la conducere, ca directori, în marea lor majoritate profesori de pedagogie, personalități de seamă ale culturii, științei și învățământului din România, așa cum au fost: Anton Velini – primul director al școlii; Titu Maiorescu, scriitor, mentor și corifeu al Junimii și „Convorbirilor Literare”, profesor universitar, demnitar politic și membru al Academiei Române; Constantin Meissner, care a înființat Școala de Aplicație; Ion Mitru; Vasile Todicescu; Ștefan Bârsănescu, profesor universitar și membru al Academiei Române; Vasile Petrovanu; Gheorghe Comicescu; Dumitru Cotoranu. Merită să fie evocată, și personalitatea profesorului Gheorghe Ghibănescu. Mulți dintre directorii evocați au desfășurat și o bogată activitate științifică și publicistică, contribuind astfel la dezvoltarea culturii și științei românești.

b). Pregătirea din Școala Normală „Vasile Lupu” – Iași, prin conținutul elevat și strategiile instructiv-educative vehiculate cu competență și măiestrie de profesorii școlii, ne-au fost surse și factori de influențare în pregătirea noastră școlară și în activitatea profesional-științifică desfășurată ca dascăli, ca specialiști, ca cetățeni și ca oameni.

Consider că este de datoria noastră, a absolvenților, să evocăm, cel puțin, numele iluștrilor noștri profesori din Școala Normală „Vasile Lupu” – Iași, printre care: Constantin Baciuc – muzică, N. C. Enescu – pedagogie, Dumitru Cotoranu – pedagogie, Gheorghe Comicescu – pedagogie, Alexandru Gheorghiu – educație fizică, Marin Cornățeanu – matematici, Ion Holban – psihologie, Radu Manoliu – limba română, Anton Mesrobianu – geografie, Ion State – pedagogie, Adrian Schiller – lucru manual, Petre Todicescu – pedagogie, Constantin Velicu – științe agricole etc. Regret că nu-mi amintesc numele tuturor profesorilor noștri și îndeosebi al celui de limba latină (se pare Chircu), deoarece ei toți merită să fie evocați.

Evocarea foștilor directori și profesori de către absolvenții Școlii Normale „Vasile Lupu” – Iași reprezintă o frumoasă tradiție. Avem convingerea că foștii absolvenți de după anul 1944 vor evoca numele distinșilor lor directori și profesori. Autorul acestor rânduri face o excepție și evocă numele distinsului director actual, profesorul Viorel A. Paraschiv, care continuă să conducă cu competență și măiestrie Școala Normală „Vasile Lupu” Iași, și să reactualizeze tradițiile ei, printre care și aceea a comunicării dintre generațiile de

* Prof. univ. dr., Universitatea Tehnică București, absolvent normalist, promoția 1942.

absolvenți, dovadă fiind invitarea la jubileul de 150 de ani al școlii și a absolvenților-veterani.

Școala Normală „Vasile Lupu” Iași se poate mândri și cu altă tradiție, aceea a evocării reciproce – directori, profesori și absolvenți. Un exemplu în acest sens este cel al fostului director și profesor Titu Maiorescu și al normalistului Ion Creangă. Astfel, Titu Maiorescu, la sărbătorirea sa de către Universitatea din București, la data de 22.11.1909, spunea; „Și ce fericit a fost cel ce vă vorbește acum, când la Trei Ierarhi din Iași (este vorba de Școala Normală „Vasile Lupu”) a dat de prima lucrare a școlarului Ion Creangă”. La rândul său, școlarul Ion Creangă, devenit marele povestitor român, spunea, în 1888: „După cum se știe de pe la anul 1863 până pe la 1867, Școala Normală „Vasile Lupu” de la Trei Ierarhi din Iași a avut norocul să aibă director și profesor de pedagogie pe d-l Titu Maiorescu (...) îi suntem și-i vom fi totdeauna recunoscători d-lui Titu Maiorescu, căci, în țară la noi, este singurul care a înțeles rolul ce-l joacă știința pedagogică întemeiată pe practică” (citez după: Gheorghe Mihăilă, biografia lui Titu Maiorescu, în: *Omagiu acad. Zoe Dumitrescu-Bușulenga*, Editura Roza Vânturilor, București, 2001, pag. 97-98).

Rolul științei pedagogice, susținut de Titu Maiorescu, și-a găsit implementarea fericită în Școala de aplicație a Școlii Normale „Vasile Lupu” – Iași, prin strădania multor distinși institutori, printre care evocăm numele lui Vasile Cozma, devenit profesor universitar.

c). Apreciez faptul că foarte mulți dintre profesorii ce ne-au predat la Școala Normală „Vasile Lupu” – Iași s-au preocupat să dobândim atât un valoros volum de informații, cât și să ne dezvoltăm și să manifestăm capacități intelectuale, cu accent deosebit pe gândire, pe obținerea de cunoștințe prin eforturi proprii. Profesori ca Ion Holban - psihologie, Ion State - pedagogie, Constantin Oescu - științele naturii, Vasile Petrovanu – istorie, și alții, apreciau cunoștințele elevilor și după modul de exprimare personală, dându-le acestora note mari.

d). Afirm, fără reținere, că nivelul și eficiența pregătirii absolvenților școlilor normale și în mod deosebit ai Școlii Normale „Vasile Lupu” – Iași nu a fost și nu este cu nimic mai prejos ca acela al absolvenților liceelor (colegiilor preuniversitare). Menționez, cu regret, o inadvertență a legislației perioadei interbelice, care bloca absolvenților școlilor normale accesul la învățământul universitar. Era nevoie de aprobarea Ministerului Învățământului pentru a da diferențe de liceu și bacalaureatul spre a merge în învățământul superior. Viața a demonstrat, de pe atunci, că inadvertența era nefirească. Astăzi, această inegalitate de șanse a fost înlăturată din legea învățământului.

În acest context, elevii și absolvenții școlilor normale, și cu atât mai mult ai prestigioasei Școli Normale „Vasile Lupu” – Iași, trebuie să fie mândri că urmează sau au urmat acest profil al învățământului. Trebuie respinsă cu hotărâre orice încercare a acelora care se consideră superiori elevilor și absolvenților școlilor normale, deoarece ei ori sunt neștiutori, ori răuvoitori, ori denigratori, ceea ce îi descalifică.

Autorul acestor gânduri, ajungând profesor universitar de pedagogie-psihologie se mândrește, în orice ocazie, de faptul că a fost elev al Școlii Normale „Vasile Lupu” Iași.

Este cunoscut faptul că mulți absolvenți ai școlilor normale și în mod deosebit ai Școlii Normale „Vasile Lupu” Iași, au obținut diplome de studii universitare și de doctorat, devenind specialiști și manageri de marcă în cele mai variate domenii sociale: învățământul de toate gradele, economie, finanțe, medicină, justiție, arte, apărare națională și altele. Mulți dintre ei au adus și aduc o contribuție importantă la dezvoltarea culturii, științei, învățământului și în alte domenii în care au activat sau activează.

e). Apreciez ca valoroasă și eficientă revista elevilor și profesorilor Școlii Normale „Vasile Lupu” Iași: „Normaliști?”. Este cunoscut că scrisul în reviste, cărți, ziare și alte

publicații reprezintă o activitate deosebit de responsabilă, atât sub aspectul conținutului de idei, cât și al modului de exprimare, aceasta deoarece, așa cum se știe, scrisul rămâne. Ar fi bine ca în timpul anilor de studii toți elevii Școlii Normale „Vasile Lupu” – Iași să fie îndrumați și sprijiniți să-și spună unele gânduri în scris, în revista școlii. În acest fel ar fi mult mai pregătiți pentru viață și pentru activitatea profesională.

f). M-a impresionat în mod deosebit revederea în Revista „Normaliștii” a imaginii capelei (bisericii mici) de la intrarea în incinta Școlii Normale „Vasile Lupu” – Iași. În calitatea noastră de foști elevi mergeam adesea în Capelă și reflectam asupra comportamentului nostru, încercând să ne îndreptăm gândurile spre mai bine, mai drept, mai frumos și mai omenesc. Capela Școlii Normale „Vasile Lupu” – Iași a fost și cred că este în continuare un loc în care interacționează educația profesional-științifică, moral-cetățenească și religioasă.

g). Închei cu o amintire de suflet, aceea de a fi avut privilegiul să-l cunosc pe marele scriitor Mihail Sadoveanu; avea reședința pe Dealul Copoului, pe alea ce-i poartă astăzi numele, foarte aproape de Școala Normală „Vasile Lupu” Iași. Marele scriitor venea adesea la școala noastră, simțindu-se bine în rândul normaliștilor. Clasa noastră a VIII-a teoretică (echivalentă astăzi cu clasa a XII-a) îl considera pe Mihail Sadoveanu diriginte onorific, deoarece ne dădea multe sfaturi înțelepte, ne povestea din viața sa, se interesa de problemele noastre și adesea se preocupa să le rezolve.

În una din zile am aflat că via de la reședința sa a fost podidită de buruieni. I-am făcut o vizită neașteptată și i-am spus că am venit să-i curățăm via. A rămas foarte impresionat, bucurându-se nespus de mult de inițiativa noastră. În cele două după-amiezi cât i-am curățat via de buruieni, marele scriitor a fost mereu printre noi și, dintr-o găleată, ne dădea câte o cană de apă rece celor care doreau. La terminarea lucrării ne-a mulțumit și ne-a strâns călduros mâna tuturor elevilor clasei. Câțiva dintre noi îi păstram marelui Sadoveanu o grațitudine deosebită și pentru faptul că, aflându-ne într-o situație materială dificilă, a intervenit la directorul școlii, cum numai dânsul știa să o facă, reușind să ne mențină bursele de studii, care ne-au asigurat continuarea și absolvirea școlii.

În încheierea acestor gânduri prezentate cu prilejul jubileului de 150 de ani, urez, din inimă, mult succes Școlii Normale „Vasile Lupu” – Iași, conducerii, profesorilor și întregului ei personal, dorindu-le să aibă parte și de alte jubilee, care să asigure școlii eternitatea.

VASILE URMĂ*

Destăinuiți ...

Am văzut lumina zilei pe 2 martie 1926 în Andrieșeni – Iași, fiind al optulea născut din cei zece prunci, într-o familie primenită din cauza vitregiilor războiului.

Primul Război Mondial și-a pus amprenta nefastă și asupra părinților mei. Tata a avut neplăcuta surpriză ca la întoarcerea din prizonierat să găsească trei copii orfani pentru că soția lui murise din cauza epidemiei care a decimat Moldova suprapopulată. Mama a avut nefericirea ca la numai câteva luni după terminarea războiului, în noaptea când ea naștea al treilea copil, soțul ei a decedat în același spital. Din cele două familii ciopârțite, fiecare cu câte trei copii, s-a alcătuit noua familie care a mai adus pe lume încă 4 copii.

Școala primară am făcut-o în satul natal și după șase clase primare (dintre care două complementare), la insistențele asidue ale preotului I. Florescu și ale învățătorului M. Iordăcheanu, tata s-a hotărât să mă dea la școală mai departe.

În toamna anului 1939 am susținut examenul de admitere la Școala Normală „V. Lupu” Iași unde, din cei 259 de candidați înscriși pentru 36 de locuri, am avut surpriza să reușesc cu II-lea. „Vasiliana”, desmierdată de unii, sau „Bastilia” defăimată de alții, stătea atârnată în vârful Copoului singuratică, pentru că pe atunci, la Breazu, erau doar 2-3 căsuțe semănând cu un cuib de vulturi. Asta de fapt și era.

În anul 1947 am absolvit cursurile Școlii Normale. Intrasem, în școală, un copil neștiutor și acum eram un tânăr care dorea, din tot sufletul, să pună umărul la ridicarea neamului. Cum să nu se fi întâmplat această metamorfoză când în acest lăcaș de cultură și simțire românească au dăltuit suflete dascăli de talie mondială precum: V. Petrovanu, academician C. Oescu, C. Baci, M. Podlovski, A. Hazgan, P. Todicescu și mulți alții.

Ca învățător m-am implicat în activitatea didactică, culturală de masă, socială, însă nu-mi dau seama în ce măsură am și reușit. Paralel cu activitatea de la catedră între anii 1965-1986 am îndrumat practica pedagogică, am condus Cercul pedagogic al școlilor din Tătărași, am efectuat nenumărate inspecții speciale pentru definitivat, gr. II și I și am făcut parte din comisiile de examinare ca metodist. Am obținut gradul didactic I și am primit titlul de „Învățător fruntaș”.

În toată activitatea mea m-am simțit răspunzător pentru soarta neamului românesc. Am încercat să multiplic „Lumina” primită și să o dăruiesc însutit. Am avut bucuria ca printre cei mulți pe care i-am călăuzit spre „Lumină” să fie și zece copii de-ai truditilor Liceului Pedagogic. Munca didactică dă roade după mulți ani. Dar la urma urmei nici pomii nu dau roade în primul an, dar când încep să rodească nu se mai opresc până mor. Vine o vreme când ne dăm seama că tot ceea ce facem devine cu timpul amintiri. Este maturitatea. Pentru a ajunge la ea trebuie să ai amintiri. Din păcate nu poți vorbi despre amintiri decât după ce ai trăit viața. Ce bine ar fi ca lucrurile să se deruleze invers.

Este o autentică artă să silefuești și să sensibilizezi un suflet. Dascălimea poate trece în nemurire prin cei călăuziți de ea.

Acum, la sfârșit de drum, am o triplă bucurie:

1. Am dăscălit mai mult de 20 de ani la școala unde am ucenicit 8 ani la „Vasiliana”;
2. Am crescut și m-am format în mijlocul unui colectiv didactic unic în Iași, așa cum se vrea și cum este și cel de astăzi, pentru că „Din vultur, vultur naște, din stejar, stejar răsare”;

* Normalist din promoția 1947, învățător la Școala de aplicație între anii 1956-1986.

3. Mi-am văzut visul îndeplinit devenind dascăl. După 47 de ani, „Vasiliana” l-a expulzat pe Vasile trimițându-l, tot ea, la pensie.

Despre felul cum mi-am îndeplinit sau nu mi-am îndeplinit nobila misiune de dascăl al neamului stau mărturie spusele micilor școlari, ale deosebiților practicanți, ale colegilor, ale părinților elevilor, mărturii ce le anexez pentru ca dumneavoastră, cu abilitatea ce vă caracterizează, să selecționați ceea ce credeți că este semnificativ.

Cu bunăvoința domniilor voastre mi-aș permite să închei cu un „**ÎNDEMN PENTRU VÂRSTNICI ȘI ÎNCEPĂTORI**”: Culegeți cu migală nectarul candid al copilăriei și-l depuneți cu sfințenie, cu pioșenie în stupul amintirilor dumneavoastră! Acest lucru vă va înzeci bucuriile mult trebuitoare.

Petreă "Ba Radu"
 Învăţare învăţător
 Eu vă trimit scrisoarea de
 la Bucureşti, şi vă urez multă
 sănătate şi fericire multă
 Măi învăţat să scrie şi
 să citească să scrie Buacres-
 tiul este frumos şi curat
 În Bucuresstiul mă simt foar-
 te bine
 Cu drag,
 Radu.

[illegible]

MIHAI ZABORILĂ*

Arc peste timp

În viața fiecăruia dintre noi memoria păstrează momente la care gândindu-ne cu interes pe lângă nostalgii panoramă mental și chipuri de oameni care au adus o înfrăurire asupra formării noastre. Mergând cu gândul în trecut ne întâlnim mai întâi cu noi înșine într-o anumită etapă a vieții. Ne bucurăm când ne aducem aminte de reușite sau roșim la fapte pe care le-am comis și maturitatea noastră le consideră reprobabile. Bilanțul uneia din cele două ipostaze ne definesc personalitatea. Un loc important al retrospectivei faptelor noastre îl ocupă anii de școală.

Pentru generația mea multe momente trecute ne-au marcat existența. Anii tulburi din perioada războiului ca și consecințele acestuia după terminarea lui, nu se pot șterge din memorie. Cu toate greutățile specifice unei vieți cu un gen de privațiuni ce se țineau lanț, ne-am călit și s-a consolidat o stare de spirit ce ne-a unit pentru totdeauna. Asupra roadelor acestei solidarități ne-a fost dat să ne dăm seama de ele în timp cu precădere la vârsta senectuții. Fac parte din promoția de absolvenți ai anului 1950; am întâlnit în viața socială după absolvire un alt tip de greutate care nu erau mai mari ca cele întâlnite în adolescență și care nu ne-au permis să ne întâlnim cu colegii din întreaga serie numai după cincizeci de ani. Aveam -când ne-am revăzut prima dată abia pe data de 8 iunie 2000- în fața noastră, fiecare dintre noi două personaje care întruchipau același coleg revăzut cu atâta dragoste. Unul era adolescentul pe care îl păstra memoria noastră și altul era chipul din fața noastră pe care cei mai mulți dintre noi nu l-ar fi recunoscut în alte împrejurări decât cea întâlnire anunțată. Dar ce este mult mai important îl constituie evocările și aprecierile comune, aceleași, unanim recunoscute și exprimate de toți cu privire la dascălii noștri fără nici o excepție. Unii din colegi la vârsta senectuții au ajuns oameni respectabili profesând ei înșiși în domeniul învățământului, alții în cu totul în alte domenii. Dar fiecare - plin de mândrie - a evocat prestația pedagogilor plină de rezultate în beneficiul fiecăruia pentru formarea sa ca om. Era mare mândria de a fi fost elev al unicei Școli Normale din Balcani, care pregătea educatori ce deprindeau în școală, pe lângă bagajul bogat de cunoștințe pedagogice, și meserii practice de folos întregii vieți. Fiecare serie avea trei secții paralele în fiecare clasă: teoretică, industrială, agricolă. Fiecare secție avea un număr de ore în plus în funcție de profil. Dar bazele teoretice erau aceleași; un lucru important: aceiași eminente profesori predau aceleași cunoștințe la toate secțiile.

Cu emoție și respect fiecare din noi a evocat în cuvinte alese pe profesorii de pedagogie psihologie ca Nicolae Enescu, eruditul care pe lângă observațiile ce țineau de conținutul subiectului își colora teza cu sublinierea celei mai neînsemnate greșeli de ortografie. Profesorii de limba română Laurențiu Faifer și Aristide Hazgan erau printre cei mai buni din Iași și cu metode rafinate reușeau să stimuleze dragostea de limbă și literatură. Ion Enache predă istoria la nivel academic, V. Crăciunescu, matematica, de asemenea. Vasile Dumitriu la chimie nu se adresa niciodată altfel decât cu apelativul „domn elev” și te obliga astfel să-i respecti și disciplina la care predă. Vasile Pușcașu la geografie, care nu dădea niciodată nimănui 10, te plimba de fiecare dată prin toată lumea descriind locuri pe care parcă abia așteptai să le vezi. Dar Alfred Jeanrenaud la franceză, Ion Stati la filozofie, Constantin Sârbu la vioară, Angelica Ocneanu la fizică, C. Cojocaru la științe naturale și alții și alții... Toți deopotrivă formam un front comun pe tărâmul cunoașterii: profesori și

* Regizor artistic al Operei Naționale Române Iași, normalist, promoția 1950.

elevi în deplin consens. Toți străbăteam perioada anilor 1946 și 1947 în acea foamete cumplită, ca și cum am fi fost în timpuri normale cu nici cel mai mic rabat de la calitatea învățământului. Din 1948, după așa zisa *reformă a învățământului*, îngrijorările și exigențele erau și mai mari. Fiecare profesor urmărea cele mai bune rezultate de la noi. Începuse prigoana de tot felul a intelectualilor și noi, în clasele mai mari de acum, îi înțelegeam, tacit. Eram nevoiți să fim silitori, îngrijorați să nu ne schimbe profesorii pe care îi îndrăgisem, îi cunoșteam deja. Ne temeam de alții necunoscuți și cu alte metode despre care ne parveneau vești proaste de la colegi din alte licee. Ne dăm seama astăzi - curios - că ne preocupa continuitatea. Mai scăpa și câte un profesor - calm și măhnit - câte o expresie din care înțelegeam totul. „Băiețș dacă nu înveți nu am ce-ți face, nu vreau să ajung din Iași la Popricani (comună din jurul Iașului) la țară, pentru tine”!... Și noi înțelegeam atmosfera socială, deși nici măcar somnul nu ne era în condiții optime; înnoptam în dormitoare mari ne încălzite iar la masă primeam o porție de mămăligă cât două cutii de chibrituri una lângă alta ca mărime cu lățime de doi cm. porționată pe masa de marmură întinsă și presată cu o scândură stabilind porții egale. Constatăm astăzi cât de mult țineam la această „Alma Mater” și nici unul nu abandona. De tras chiulul nici vorbă, nici de la ore nici de la meditațiile care erau bine supravegheate de pedagogi de serviciu respectabili. Toți erau studenți eminenți la facultăți importante: filozofie, geografie, medicină, filologie. Și așa ne-am *hrănit* cu cunoștințe folositoare. Doar aerul ce-l respiram în acea pădure ozonată-unde era așezată școala de la marginea orașului-ne purifica și ne calma.

Și așa ne aducem aminte azi cu surprindere că eram toți o familie a normaliștilor. Ne aducem aminte, parcă a fost ieri, cum un coleg mai norocos care făcuse rost el știa cum de câteva grăunțe și pe care le împărțea cu duioșie tuturor celor din jur fiecăruia câte puțin - coapte pe o tablă ruginită, în pădurea prietenoasă a școlii, ori chiar câteva ghinde prăjite pe jăratec, aflate din belșug la poalele falnicilor stejari ce ne înconjurau. După ani, cele două întâlniri avute la școală, prima în 2000 și cea de a doua în vara lui 2004 în ambianța ospitalieră, curtenitoare și plină de respect, din partea direcțiunii școlii de astăzi (director adjunct Mircea Agrigoroaie în 2000 și mai ales Viorel Paraschiv, amabilul și sufletistul director din 2004) ne-au năpădit de amintiri, de emoții și de mulțumiri aduse lui Dumnezeu că ne-a purtat de grijă să avem aceste revederi, după o jumătate de veac.

Constatăm cu satisfacție că ambianța de astăzi a școlii păstrează din spiritul de normalist ca un punct de mândrie la care s-a revenit prin strădania aleasă a noii generații de profesori. Normaliștii de pe vremuri erau obișnuiți să fie mereu în fruntea liceelor din oraș. Fanfara școlii înainte de război, era nelipsită de la sărbătorile oficiale, situată la loc de prim rang cu repertoriul său bogat și în costumele sale naționale, tradiționale. (Personal am un moment de mândrie în plus prin faptul că regretatul meu frate mai mare, Emil Zaborilă din promoția 1942, viitorul director și dirijor, ctitor al Filarmonicii din Bacău, a condus mulți ani ca elev această fanfară). Apoi echipa de dansuri-din care am făcut parte și care apoi m-a propulsat ca dansator profesionist la Ansamblul Armatei - cucerea în mod obișnuit locul întâi la întrecerile artistice de gen pe întreaga țară. Și așa câștigurile pe plan spiritual acumulate în anii de școală au reușit să ne trimită în societate pregătiți pentru numeroasele confruntări dure de care nu am fost scutiți mulți dintre noi. Cu toate acestea păstrăm sentimente de mândrie și de nostalgii care ne umplu de emoții în timpul aducerii aminte când facem bilanțul unui arc peste timp.

La cei 150 de ani, în numele celor unsprezece colegi în viață din promoția „50”, dorim școlii, elevilor și profesorilor săi, să treacă în anii ce vin prin cât mai puține lipsuri spre binele și înăsătoșirea întregii societăți românești.

ELENA HEBEISEN – MOȘUC*

Îmi doresc din toată inima să ajungă învățătoare

Așa își exprima bunicuța mea cea mai mare dorință a ei. Pentru ea, a fi învățătoare era un lucru extraordinar. I-a plăcut foarte mult învățătura, era premiantă mereu, așa cum și eu din clasa întâi și până la terminarea liceului am primit mereu coronița. Acest mare succes s-a datorat dorinței mele de a afla mereu, dar mai ales faptului că am fost călăuzită cu multă dragoste pe drumul cel drept de către bunicii mei, Victoria și Nicolai Moșuc. Ei m-au crescut, m-au educat și s-au sacrificat pentru ca mie să nu-mi lipsească niciodată nimic. Dorința de a învăța mereu și credința în Dumnezeu e cea mai mare moștenire de la ei și pentru asta le voi fi mereu recunoscătoare.

Parcă acum mă văd împreună cu bunicul meu în vara anului 1978 în curtea Liceului Pedagogic „V. Lupu” Iași la examenul pentru treapta întâi. Sute de elevi cu părinți din toată Moldova. Examenul de admitere a fost destul de dificil, dar ca absolventă de gimnaziu la renumitul Liceu „Emil Racoviță” nu am avut nici o problemă. La fel ca și probele eliminatorii trecute cu foarte bine, mai ales cea de muzică unde am fost testată de către dl. prof. Bârleanu, mai târziu colegul meu la corul învățământului „Camerata”.

Dintre sutele de candidați au fost selecționați elevi pentru 4 clase. Anul întâi și doi a trebuit să învățăm „pe rupte” deoarece în urma examenului de treapta a doua am rămas doar o singură clasă. Nu degeaba profesorii liceului erau severi cu noi. Trebuia ca mai târziu să fim bine pregătiți și să ne merităm titlul nobil de învățători.

Când veneam la ore, trebuia să fim puși la punct de cum intram în liceu, începând cu uniformă, matricula, pantofii de schimb. Erau ore la care toți tremuram, mai ales cele de chimie, pedagogie, economie politică. Erau și ore la care eram mai relaxați. Ca cele de rusă, unde aveam ca profesoară pe diriginta noastră, doamna Stoica Victoria și care ne iubea foarte mult și care, de fiecare dată când intra în clasă ne saluta surâzător cu „bună ziua, iepurașilor” sau „ce mai faceți, iepurașilor”. Ne plăceau mult orele de practică pedagogică, care, deși grele la început, ne puneau față în față cu realitatea.

Dar eu mă bucuram cel mai mult de orele de muzică. Am avut o profesoară extraordinară care și-a lăsat o puternică amprentă în pregătirea mea muzicală. Ea îmbina inteligent severitatea cu plăcerea. În liceu am învățat solfegiul, care pentru mine cel puțin a fost *abc-ul* pentru actuala mea meserie – cea de cântăreață de operă. O meserie la care mereu am visat, dar care nu credeam că se va realiza vreodată, mai ales în timpurile trecute. Făceam de multe ori „audiții” în fața colegilor mei, prezentându-le noile melodii pe care le învățam.

De fapt ideea cu opera mi-a intrat în inimă pe atunci. Cu dna. Florica Bart, care pregătea minunat corul școlii, participam la diferite manifestări artistice, concursuri, aveam numeroase premii. Și pentru că îmi doream să fiu solistă, am urmat cursurile Școlii Populare de Artă, unde din 1980 am început sistematic studiul de canto. De fapt, de când mă știu, am cântat împreună în corul bisericii cu bunicii, așa s-a dezvoltat vocea, dar „la canto” era un studiu sistematic, serios. Așa că în momentul în care ajunsesem solista Liceului Pedagogic eram extrem de mândră. Și mulțumesc din inimă doamnei profesoare Bart care ne-a deschis inimile pentru această minunată artă.

* Soprană, Opera de Stat, Zürich, Elveția, absolventă a Școlii Normale, promoția 1982.

Îmi amintesc cu foarte mare plăcere de prof. Sterie Rădoi care era și directorul liceului și profesorul nostru de limba și literatura română în primii doi ani. Era un om grozav. Îmi amintesc ce trist a fost în ziua când a aflat de moartea poetului preferat, Nichita Stănescu. Tot cu mare plăcere îmi amintesc de doamnele profesoare Măcăreanu (limba română, în ultimii doi ani de liceu), Moiseuf (franceză), Pavel (pedagogie, care nu a fost profesoara mea, dar mie îmi plăcea), Luca (matematică), Stoica (rusă), de domnii profesori Munteanu (română), Brânzilă (geografie), Fetescu (pedagogie).

Colegii de clasă: eram două tabere – internele – care locuiau la căminul liceului și externele, din Iași. A durat ceva să ne acomodăm, cred că cel mai bine ne-am înțeles în ultimul an de liceu, când prinsesem mai mult la minte. Am rămas cu câteva prietenii care durează și astăzi. Mă bucur mult când întâlnesc foste colege la spectacole, rare de fapt, pe care le am „acasă”.

Examenul de bacalaureat a încheiat o etapă în viața noastră. Fiecare a primit repartiție la școala dorită. Eu m-am ales cu Școala Generală nr. 23 Iași, unde am funcționat trei ani ca învățătoare și unde mi-am dat definitivatul, apoi m-am transferat la Școala nr. 1 „Gh. Asachi” Iași, unde au urmat alți 4 ani de lucru cu copii. După 7 ani în care am practicat meseria minunată de învățătoare, m-am hotărât să fac ce-mi spune inima, adică să cânt. Un an de zile a trebuit să mă gândesc la pasul pe care doream să-l fac. A fost pasul care mi-a schimbat total viața. Acest lucru se întâmpla în 1989, când m-am transferat la Opera Română Iași. În 1990 am participat la concursul internațional de canto din München unde am obținut premiul întâi. A fost o minune pe care numai Dumnezeu o putea face. Apoi a urmat un drum greu, dar extraordinar de frumos, palpitant, plin de surprize, de muncă intensă, de dăruire pentru public. Între timp am terminat și studiile Academiei de Muzică „George Enescu” din Iași, un vis al meu de mai demult. Am reușit să văd toată lumea, să cânt aproape pe toate scenele mari ale lumii alături de starurile liricii de care în România doar auzisem, să-mi îndeplinesc multe dorințe la care aspiram de copil. Și acest drum continuă, e ca o scară pe care urc neîncetat și care se datorează unei munci și unei dăruiri totale.

Știu că bunica mea și-a dorit să fiu învățătoare, ceea ce am și fost, de fapt, 7 ani, dar cred că, dacă ar trăi, nu s-ar împotrivi drumului ales și pe care numai Dumnezeu m-a îndrumat. Și dacă am ajuns acolo unde sunt, se datorează, în foarte mare măsură, educației și pregătirii pe care am primit-o în Liceul Pedagogic „V. Lupu” Iași.

Sunt foarte mândră că mă număr printre absolvenții acestei renumite școli.

V. PARASCHIV

Am cunoscut un mentor remarcabil, profesoara ILEANA DĂSCĂLESCU

Când în septembrie 1993 am pășit în cancelaria Școlii Normale de la Breazu - cum îmi place mie să-i spun -, printre primele profesoare cu care am intrat în contact, a fost șefa catedrei din care făceam parte. Am ajuns să descifrez un caracter deosebit, un om cu care am colaborat mereu. Predam discipline înrudite, lucru care m-a determinat să provoc subiecte comune în timpul orelor de metodică sau în dezbaterile libere pe care le organizam pe durata activităților metodice trimestriale. Am remarcat faptul că aveam în față un model demn de a fi urmat, pentru care actul didactic însemna o mare datorie și onoare.

Și-a început cariera profesională în anul 1965 la școala din satul Mânzătești, din comuna Bosia județul Iași. În anul 1969 obține prin concurs catedra de la Școala nr. 22 din cartierul Tătărași. După 14 ani petrecuți în învățământul gimnazial, în anul 1985 este transferată în interesul învățământului la cererea I.S.J., la Liceul Pedagogic „Vasile Lupu”. Preocupările sale constante pentru activitatea metodică specifică învățământului pedagogic și în mod special disciplinei pe care o predă - biologia -, a consacrat-o pe plan local și național, înregistrând participări cu lucrări științifice la Congresul național al biologilor și geografilor de la Bușteni (1986) și la manifestările metodico-didactice organizate de Universitatea „Al. I. Cuza” din Iași. Ca un metodist remarcabil ce a fost, a primit numeroase îndrumări metodico-științifice pentru lucrările de gradul I ale învățătorilor și educatorilor din județele Iași și Vaslui. Unele dintre aceste lucrări au fost selectate ca material documentar pentru biblioteca metodică la Școala Normală „Vasile Lupu, Iași. A fost unul dintre primii promotori ai abordării interdisciplinare a conținuturilor și a predării în echipă. Împreună cu profesorii Virginia Pavel și Mihai Stanciu, a predat tema „Biologie-ereditate-mediul”, ale cărei impresii și concluzii au fost publicate în reviste de pedagogie.

În anul 1998, ca o încununare a experiențelor acumulate, publică împreună cu educatoarele Ana Alexandru și Sonia Hudac o lucrare metodică destinată învățământului preprimar, intitulată „Îndrumar în sprijinul desfășurării activităților de cunoaștere a mediului înconjurător la grupa pregătitoare în grădiniță”, care a apărut la editura „Polirom” din Iași. Dintre multiplele activități extrașcolare, de referință vor rămâne pregătirea echipajelor școlii pentru concursul „Sanitarii pricepuți”, cu care a participat și la faza pe țară în anul 1998 la Poiana Pinului - Buzău, informarea tinerilor pentru acțiunile antidrog și Cercul de ecologie, cu care au fost organizate excursii, expediții, drumeții, vizite și activități de informare și documentare. Dintre acțiunile metodice de cerc - pentru care sigur nu o vom uita-, menționăm experimentul de teren de la Stația de preparare a apelor reziduale de la Dancu-Iași, desfășurată în trimestrul al doilea din anul școlar 1997-1998. Atunci am avut prilejul cu toții, profesorii din catedra de științe socio-umane, să discutăm și să dezbatem pe teren, problematica poluării apelor de suprafață din perimetrul municipiului Iași. Ca feed-back al activității metodice, la următoarea acțiune am asistat la o lecție abordată interdisciplinar de către profesorii de fizică și chimie. M-au impresionat în mod deosebit la colega mea, schemele lecției la tablă, foarte ample și sistematizate, pe alocuri cu problematizări deosebite, care permiteau elevilor o bună înțelegere a conținuturilor. Acest „defect” profesional trăda o persoană riguroasă, de mare rafinament didactic, preocupată mereu de atingerea finalităților actului didactic.

Personal am convingerea că prin pensionarea la limita de vârstă în anul 2001 a colegei noastre Ileana DĂSCĂLESCU, școala a pierdut o mare valoare pedagogică. O persoană care face cinste întregului învățământ ieșean și un mentor demn de urmat.

MIRCIA AGRIGOROAIE

De vorbă cu profesorul Vasile Fetescu

Întrebare: Domnule profesor, sunteți unul dintre puținii oameni cu o activitate îndelungată în cadrul școlii noastre. Vă rog să împărtășiți cititorilor *Anuarului* câteva impresii.

Răspuns: Într-adevăr, mai mult de jumătate din activitatea mea în învățământ am desfășurat-o în cadrul Școlii Normale „Vasile Lupu” din Iași și sunt mulțumit că o bună parte din prestația mea didactică se obiectivează în pregătirea multor serii de învățători și educatoare, precum și în perfecționarea lor. Mi-ar face plăcere să spun că de Școala Normală Vasiliană mă leagă numai amintiri frumoase, dar nu este așa.

Întrebare: Știu că înainte de a veni la conducerea Liceului Pedagogic ați fost director la prestigiosul Liceu „Costache Negruzzi”. Ce v-a făcut să acceptați această ofertă?

Răspuns: Numirea mea ca director la Liceul Pedagogic la 1 iulie 1966, cu două luni și jumătate înainte de revenirea acestuia de la Bârlad la Iași, a fost un moment de răscruce în traseul meu profesional. Plecam, așa cum ați spus, din funcția de director al unui liceu emblematic pentru învățământul ieșean, cu o structură consolidată și o existență ce se apropia de un secol, la o școală care, la data respectivă exista doar pe hârtie și a cărei edificare începea de la zero.

Întrebare: Ce știați despre tradițiile școlii la care v-ați decis să lucrați?

Răspuns: Tânăr și entuziast, am dat curs acestei solicitări, deși nu știam prea multe lucruri despre Școala Normală „Vasile Lupu”, impulsionat de dorința de a lucra în învățământul pedagogic, într-o ambianță școlară asemănătoare celei în care m-am pregătit ca învățător la Școala Normală „Al. Vlahuță” din Șendriceni-Dorohoi, și a celei în care am predat, ca profesor, la Școala Pedagogică din Bârlad.

Întrebare: Cu ce probleme v-ați confruntat în procesul de *renaștere* a Școlii Normale „Vasile Lupu” la Iași?

Răspuns: Dificultățile inerente începutului de drum nu m-au înspăimântat. Organizarea și pregătirea deschiderii cursurilor la noua unitate de învățământ, care nu avea nici măcar local, au pus probleme neînchipuit de grele. Găsirea unor spații de școlarizare, până la construirea localului propriu, pentru care atunci nu se stabilise nici măcar amplasamentul, amenajarea internatelor pentru fete și pentru băieți, igienizarea și dotarea cantinei preluată de la Liceul „G. Ibrăileanu”, desfășurarea concursului de admitere pentru selectarea elevilor din anul I, constituirea corpului didactic, angajarea personalului didactic ajutător și de îngrijire, erau treburile majore și urgente a căror rezolvare nu suferea nici cea mai mică întârziere.

Liceul Pedagogic a beneficiat de un nucleu de cadre didactice cu pregătire de specialitate solidă și cu experiență la catedră. În plus, aproape toți profesorii erau animați de dorința sinceră de a se consacra bunei pregătiri a viitorilor învățători și educatoare, astfel că la data absolvirii primei promoții (1971) școala dispunea de cadre didactice profesioniste, care puneau în activitatea lor informativ-formativă cunoștințele, experiența didactică și sufletul lor generos.

Mă onorează faptul că pot să numesc, acum, măcar pe câțiva dintre cei ce au participat, cu competență și devotament, la depășirea dificultăților începutului: *Rodica Măcăreanu, Elena Calistru, Ștefania Burlacu, Uța Păduraru, Veronica Barnea, Ovidiu Loghin, Gheorghe Bugă, Emil Cotorcea, Ioan Enache, Vasile Ionescu, Octav Chițoveanu,*

Eufrosina Iacob, Florica Bart, Viorel Bârleanu, Ilie Tomșa, Doina Voroneanu, Georgeta Petrea, Virginia Pavel, Liliana Dumbravă, Rodica Moiseof, Boris Moisea, Eugen Mircea.

Întrebare: Care era atmosfera din cancelarie, din școală în anii cât ați funcționat ca director și profesor la Școala Normală?

Răspuns: Grație prestigiului profesional și moral de care se bucura corpul didactic, în Liceul Pedagogic domnea o atmosferă de muncă în echipă, de disciplină, care se transmitea de la dascăli la elevi, de colaborare și stimă reciprocă, toate la un loc materializându-se în calitatea pregătirii seriilor de absolvenți, în activitățile cultural-artistice și sportive cu care școala noastră se afirma în concursurile locale, județene și zonale.

Cu riscul de a mă repeta, accentuez că trăsăturile dominante ale ambianței existente în Liceul Pedagogic erau *munca și disciplina*. M-am convins tot mai mult de adevărul conținut din cugetarea lui Comenius: „școala fără disciplină este ca o moară fără apă”.

Întrebare: Cum credeți că erați perceput de elevi ca profesor și director al Liceului Pedagogic „Vasile Lupu”?

Răspuns: În cele două perioade când m-am aflat la conducerea Școlii normale „Vasile Lupu” (1966-1971 și 1990-1992) am manifestat rigoare și fermitate în organizarea și desfășurarea activităților școlare. Această atitudine a fost apreciată de către colegii cu o etică profesională bine însușită, și de către elevi. O școală bine organizată și condusă, în care toată lumea (profesori, elevi, personal) știe exact ce are de făcut și își face datoria, funcționează cu precizia unui ceasornic bine reglat.

Întrebare: Ce ați simțit când a trebuit să părăsiți definitiv cancelaria și elevii școlii?

Răspuns: Mă așteptam să mă întrebați și cu ce m-am îndeletnicit după pensionare. Este o întrebare care mă tulbură sufletește și acum, după 12 ani de la încetarea activității. Pentru că mi-am făcut din locul de muncă *a doua familie*, despărțirea de școală a fost un adevărat șoc. Primul și cel mai greu de suportat a fost sentimentul inutilității. Colegii mei, aflați în aceeași situație, care au știut să intre în grațiile conducerii inspectoratului școlar din acea vreme, au continuat să funcționeze, cu fracțiuni de normă, încă mulți ani. Pe mine nu m-a înzestrat natura cu asemenea „știință”. Noroc de profesorul universitar Teodor Cozma, decanul Facultății de Psihologie și Științe ale Educației, care m-a cooptat ca profesor asociat timp de patru ani, fapt pentru care îi rămân profund recunoscător.

După perioada *universitară*, ce putea să facă un intelectual pentru care nevoia de activitate era și este vitală? M-am apucat de scris. Așa s-au născut cărțile: *Preocupări de pedagogie*, o carte de studii și cercetări psihopedagogice, apărută la Editura Spiru Haret din Iași, 1995; *Flori târzii* conținând proză scurtă, poezii, catrene și panseuri, apărută la Editura Cutia Pandorei, Vaslui, 2002; *Parfum de spini* apărută la Editura PIM, Iași, 2003; *Educator adevărat*, cu proză scurtă, apărută la Editura PIM, Iași, 2004. Din toate volumele am donat bibliotecii școlii la care am predat mai mult de un sfert de veac.

Întrebare: Ca om de școală cu o vastă experiență, cum vedeți viitorul învățământului pedagogic și cum ar trebui să fie pregătiți învățătorii epocii actuale?

Răspuns: Mi-am început pregătirea pentru a deveni învățător la Școala Normală „Al. Vlahuță” din Sendriceni, situată la mică distanță de orașul Dorohoi. O școală așezată într-un feeric cadru natural, concepută și organizată după un model autohton, corespunzător nevoilor și idealurilor societății românești din acea vreme. Până la catastrofa *Reformă* a învățământului din 1948, școlile normale se dovediseră adevărate *cuiburi de vulturi*, după exprimarea ilustrului învățător Vasile Urmă, fost elev al Școlii Normale „Vasile Lupu”. Absolvenții acestor *catedrale* ale culturii românești, animați de dragostea pentru locul natal, se întorceau în satele lor și îi învățau pe copiii țăranilor, cu responsabilitate și devotament,

...deau în minți și inimi iubirea de glia strămoșească și de neam. Ofițerii rezerviști proveniți din învățători au dat cele mai multe jertfe de vieți în cele două conflagrații mondiale. În nefasta epocă socialistă, slujitorii școlilor au menținut ridicat, cu eforturi uriașe, nivelul calității învățământului, în pofida tendinței de îndoctrinare și de transformare a școlilor în focare de răspândire a ideologiei comuniste.

Momentul 1989 a zdruncinat, ca un cataclism, rânduielile socialiste ale societății românești și ale învățământului, iar *democratizarea*, în variantă românească, a declanșat anarhia în toate structurile economice, politice și sociale. Numeroasele pseudoreforme inițiate de guvernanți care s-au perindat la conducerea ministerului de resort după 1989, au semănat derută și nemulțumiri în rândul slujitorilor școlii, au birocratizat o activitate ale cărei rezultate se evidențiază în calitatea pregătirii teoretice și practice a elevilor, nu în numărul de hârtii ce trebuie completate de cadrele didactice sau în numărul referatelor, comunicărilor și articolelor scrise de acestea.

Și învățământul pedagogic a fost supus aceluiași regim de dezorganizare prin transformările pe care le-a suferit. Renunțarea, la un moment dat, la pregătirea învățătorilor și educatoarelor prin școlile normale și transferarea acestei meniri învățământului superior de scurtă durată a fost o mare greșeală pe care istoria învățământului o va condamna cu siguranță. Ce fel de institutor poate fi un absolvent al colegiului universitar de profil, care a terminat un liceu profesional cu media la limita inferioară a bacalaureatului, cu o cultură generală precară, fără aptitudini probate și fără chemare pentru munca educativă?

Revenirea la structura școlii normale cu durata de studii de opt ani, cu un curs inferior de patru ani și altul superior, tot de patru ani, cu o verificare riguroasă a aptitudinilor profesionale și intelectuale la concursul de admitere, ar readuce școlile normale la ceea ce au fost: adevărate pepiniere pentru formarea unor învățători și educatoare de elită. Pentru a satisface o veche și îndreptățită dorință a învățătorilor de a avea studii superioare, celor ce doresc și sunt capabili, să li se dea posibilitatea de a urma doi-trei ani de cursuri universitare spre a dobândi statutul de institutori. O mare greșeală săvârșită de guvernanți în domeniul politicii școlare este legislația, mult prea permisivă, privind funcționarea învățământului privat destinat pregătirii cadrelor didactice pentru învățământul preșcolar și primar. Multe dintre aceste unități sunt niște S.R.L.-uri care vând diplome și reprezintă o calamitate pentru învățământul românesc.

După decembrie 1989, în dureroasa și nesfârșita tranziție a societății românești, datorită unor politici economice păguboase, viața unor importante categorii de cetățeni s-a degradat, situându-se sub pragul sărăciei. Foarte aproape de acest rușinos prag se află și standardul de trai al cadrelor didactice, motiv pentru care profesia de dascăl nu mai este atractivă iar mulți din cei aflați în rețea se îndreaptă spre alte sectoare de activitate unde sunt mai bine plătiți. Retribuirea personalului didactic în concordanță cu nivelul solicitărilor la care este supus și al răspunderilor pe care le are, nu mai suferă amânare. Stimate coleg, îmi cer scuze dacă unor probleme, cuprinse în întrebările dumneavoastră le-am dat o extindere mai mare iar peste altele am trecut poate prea ușor. Mi-a făcut plăcere să stau de vorbă cu un om atașat trup și suflet profesiei pe care și-a ales-o și școlii pe care o slujește cu devotament, așa cum sunteți dumneavoastră, domnule profesor Mircea Agrigoroaie. Vă mulțumesc pentru că mi-ați oferit posibilitatea să-mi exprim câteva opinii izvorâte dintr-o experiență de 42 de ani de activitate didactică, și dintr-un suflet care se hrănește din amintirile unei vieți dedicate școlii.

Mircea Agrigoroaie: Vă mulțumesc și eu, domnule profesor Vasile Fetescu, pentru că ați avut amabilitatea de a participa la acest dialog și pentru că ați adus în discuție probleme interesante și actuale care privesc prezentul și viitorul pregătirii cadrelor didactice. Vă doresc multă sănătate și noi reușite în activitatea de creație literară.

ȘTEFANIA CORNELIA PÎNZARU

În vizită la profesoara Constanța Voroveniu

Născută în Iași pe 27 martie 1940, tatăl Petru, absolvent al Școlii Normale, pe care-l pierde la 20 de ani și mama Valeria, din ținutul Botoșanilor. Anii de școală curg lin, dar interesul pentru baschet o determină să-l abordeze cu seriozitate. Astfel între 1955-1960 o regăsim între jucătoarele echipei „Dinamo” Iași. Îl cunoaște pe Manole Voroveanu, inginer și jucător de baschet în divizia A, cu care se căsătorește în 1960. Între anii 1960-1963 urmează cursurile Facultății de Educație Fizică din Iași, continuând să joace baschet, iar în 1963 participă la Finala Campionatului Studențesc de baschet de la Predeal. Botezul primilor ani de muncă ca profesor îl petrece la Liceul nr. 2 din Onești prin repartitie ministerială, iar următorii trei ani funcționează în Galați. În această perioadă de timp apare primul copil și-și finalizează diferența de studii la Institutul de Cultură Fizică din București (1963-1967), devenind profesor I. Revine la Iași, în 1967, și funcționează ca profesor la Liceul Pedagogic, în clădirea veche a Liceului „Mihai Eminescu”. Aici colaborează cu șefa de catedră, domnișoara profesoară Maria Teodorescu, aflată la final de carieră didactică, care o impresionează prin meticulozitate și abordare serioasă a meseriei.

Între anii 1970-1977 își desfășoară activitatea profesională la Liceul Pedagogic de Educatoare, având ore și la Postliceala de Educatoare, în clădirea care astăzi adăpostește „Casa Corpului Didactic”. Este șefă de catedră, având-o colaboratoare pe Veronica Dumitrescu, proaspăt absolventă a F.E.F. Iași, care după trei ani se mută la Rădăuți, locul ei de baștină. În liceul de învățători și educatoare lucrează doi ani, 1977-1979, în sediul din Tudor Vladimirescu, după care se transferă la Liceul „Emil Racoviță”. Timp de 20 de ani desfășoară o activitate continuă la această instituție de unde iese la pensie, apreciată pentru bogata activitate profesională și metodică, care o instalează în elita profesorilor de educație fizică din Iași. Fire sinceră și sociabilă, este apreciată de colegi și elevi. Afirmă că a avut șansa de a fi la Liceul Pedagogic în preajma unor oameni deosebiți, precum profesorul emerit de limba română Rădoi, profesorul de istorie Enache, profesoara de limba română Rodica Măcăreanu, profesori adevărați, care prin măreția lor profesională și suflatească au constituit pilda vie a ceea ce înseamnă să fii cu adevărat „dascăl de școală pedagogică”.

Constanța Voroveanu, sau Doina cum o știu mulți, a învățat de la aceste personalități să fie și ea dascăl, nu doar profesor de educație fizică. Creativă, muncitoare și frumoasă, confundându-se cu elevele sale prin tinerețe și voiciune, pregătește dansuri tematice în acordurile Rapsodiei Române, pe versurile poetului Eminescu, sensibilizând sufletele adolescentelor și dăruindu-le posibilitatea de a descoperi fiorul artei. La aceasta contribuia și vocea gravă a profesorului Rădoi, care recita poeziile, dându-le un farmec aparte. Participă la serbările școlare cu aceste numere și la concursuri artistice culegând laurii locului I. Conduce practica pedagogică, coordonează lucrările de diplomă și gradul I, este profesor diriginte iar în preajma sărbătorilor oficiale pregătește demonstrațiile sportive de pe stadion, activitate la care erau mobilizați toți profesorii de sport înainte de Revoluția din 1989. Își susține gradul I cu lucrarea *Contribuția jocului în educația calităților morale și psihice ale copiilor de vârstă 4-10 ani*, ca și la celelalte grade, obține nota maximă. Viața îi dăruiește bucurii, putere de muncă, realizări, dar suferă și pierderi, trece prin încercări grele care o afectează foarte mult. Puterea caracterului, credința în Dumnezeu și sprijinul celor din jur o fac să depășească și s-o mobilizeze înspre alte activități care să-i mențină „verde” tonusul fizic și psihic. Este sufletul organizării revederii promoției F.E.F. Iași la 40 de ani. Spiritul inventiv asociat cu sensibilitatea ei poetică dau reușită deplină acestei reuniuni de peste ani, uimindu-i deopotrivă pe foștii colegi și profesori.

Să-i urăm viață frumoasă și în continuare să aibă parte de bucuriile dorite.

V. PARASCHIV

Interviu sentimental cu domnul profesor Dumitru Acostoaie

Preambul

Când am venit la Școala Normală în septembrie 1993, am fost prevenit că va ... „trebuie să acopăr un gol foarte mare după pensionarea prof. Acostoaie, care a fost ca un standard al geografiei în spiritul predecesorilor școlii: Petre Cujbă, Iulian Rick, Gh. Mîtru, Vasile Ionescu, Vasile Brînzilă”. Am fost puțin încurcat la acest mesaj primit direct. Peste ceva timp, am avut prilejul să lucrez direct cu profesorul – pentru perioade scurte-, dar suficiente pentru a cunoaște un om de mare caracter, și mi-am dat seama că strădania mea de a mă ridica la nivelul predecesorilor - adevărați mentori -, meriță cu adevărat...

Stimate domnule profesor, vă rog să vă prezentați câteva date biografice !

D.A. - M-am născut în comuna Costești, de lângă Târgu Frumos la 15 septembrie 1928, dintr-o familie modestă de țărani. Școala primară am urmat-o în satul natal, apoi am fost înscris la Liceul de băieți « Roman Vodă » din orașul Roman. Între anii 1949-1953 am studiat geografia la facultatea de profil din Universitatea « Al. I. Cuza » din Iași.

Din anul 1953 am fost repartizat în raionul Călmățui din fosta regiune Galați, unde am funcționat doi ani. Apoi m-am transferat în satul natal, unde am îndeplinit și funcția de director până în anul 1960. În toamna anului 1960, am fost transferat la Școala din comuna Baltați și de aici am fost promovat ca inspector-metodist la Secția de învățământ a raionului Pașcani.

În anul 1967, am obținut catedra vacantă de la Școala nr. 4 din Iași. Apoi imediat am fost promovat ca inspector de specialitate la Inspectoratul Școlar Județean Iași.

Din anul 1970, am fost încadrat ca profesor și director-adjunct la Liceul Pedagogic „Vasile Lupu”, unde am funcționat până la ieșirea la pensie în anul 1990. Între anii 1975-1983, am fost din nou inspector de specialitate la I.S.J. Iași, vizitând toate școlile, controlând și îndrumând activitatea metodică prin inspecții de grade didactice, la un număr mare de profesori de geografie din județul Iași.

După o înșiruire cronologică demnă de un biograf, vă rog să-mi spuneți pe ce s-a bazat marea dvs. experiență metodică, știut fiind că ați predat mulți ani și Metodica predării geografiei elevilor din fostul liceu pedagogic ?

D.A. - Am avut un mare noroc profesional. Am trecut prin multe școli din medii diferite, am fost inspector metodist la Pașcani și la Iași. Dar cel mai mare ajutor l-am primit de la soția mea Lucenica, care a fost învățătoare. Orice problemă de metodică pe care nu o puteam rezolva la școală, o ridicam acasă și o dezbăteam critic împreună, până găseam soluția optimă din punct de vedere didactic.

Câte perfecționări ați urmat în lunga și frumoasa dvs. cariera didactică ?

D.A. - Pe lângă perfecționările de specialitate pe care le-am urmat la București și Iași, am fost selecționat și pentru cea de director de la Bârlad. O mare satisfacție profesională mi-au oferit activitățile organizate cu Societatea de Geografie - filiala Iași,

unde am colaborat cu majoritatea marilor profesori ai Universității „Al. I. Cuza” dar și cu numeroși profesori din învățământul preuniversitar, unii dintre ei de mare valoare profesională.

În continuare, dorim să ne oprim la perioada petrecută la Liceul Pedagogic Vasilian. Care dintre variatele activități extrașcolare pe care le-ați coordonat, sunt cele mai aproape de inima dvs. ?

D.A. - În cele doua decenii de activitate, în calitate de profesor și de director - adjunct, am avut prilejul să vin în contact cu mai multe serii de elevi, majoritatea fii de țărani, având trăsături caracteriale specifice, foarte mulți cu vocație pentru a fi învățători și buni îndrumători culturali ai comunităților rurale mai ales, dar și urbane.

Împreună cu colegii mei de catedră, Vasile Ionescu și Vasile Brânzilă, am desfășurat numeroase activități de vacanță pentru elevii noștri. Taberele și expedițiile cu durate cuprinse între 7 și 21 de zile, pe itinerarii diferite munte-mare, au permis elevilor noștri să cunoască pe viu frumusețile mediului geografic natural și antropic, permițând abordări și exprimări transdisciplinare istorico-literare. Am admirat în toata măreția lor majoritatea masivelor din Carpații Meridionali, am urcat și pe Apuseni, Rarău, Rodna și Ceahlău. De neuitat vor rămâne taberele organizate la Bran, Corbeni, Grădiștea de sub Munte, Bușteni, Sinaia, Bucșoia-Frasin, Nucșoara, Borsec, Năvodari sau Constanta ca și expediția din Delta Dunării.

Putem afirma ca activitățile desfășurate în afara clasei și școlii, la toate disciplinele de învățământ, au avut un rol esențial în pregătirea cât mai completă a viitorilor educatori.

Am dori ca în încheierea interviului, sa ne oferiți un îndemn, un gând de încurajare pentru toți cei care acum sunt legați într-un fel sau altul de procesul educativ din Școala Normală „Vasile Lupu”.

D.A. - *La mulți ani școală iubită, iar profesorilor le dedic următorul gând: să nu uitați niciodată că purtați cu voi în orice clipă o mare responsabilitate față de întregul popor român, PENTRU ACCESUL LA LUMINARE ȘI IDENTITATE.*

Vf. Viștea Mare, 2527 m (Făgăraș) cu elevii normaliști (1973).

Gânduri ale foștilor absolvenți ai Școlii Normale „V. Lupu” Iași

Omagiu Doamnei Diriginte profesor Rodica Măcăreanu

Timpul se scurge nemilos de repede și lasă în urmă doar amintiri, uneori dragi, alteori triste. O amintire, o imagine scumpă generației anului 1971 este aceea a doamnei Rodica Măcăreanu, profesoara de limba română și diriginta noastră la Liceul Pedagogic „Vasile Lupu” Iași. Om de o rară competență profesională s-a aplecat cu duioșie și sensibilitate asupra disponibilităților sufletești ale fiecăruia dintre elevii săi, modelându-i și implantând sămânța cunoașterii în sufletul de copil receptiv la nou și la frumos.

Ne-a îndrumat pașii spre cultură, însoțindu-ne adesea la concerte, la teatru, la expoziții, la filme, la lansări de carte, în excursii și drumeții, formându-ne personalitatea în vederea afirmării în viață și în viitoarea noastră profesie. După terminarea studiilor și integrarea noastră în societate relațiile noastre au continuat și s-au consolidat până în ultima clipă a vieții sale, fiind un adevărat sfetnic în momentele noastre de cumpănă. Ne considera proprii ei copii, alături de fiica sa dragă, Sorina, azi profesoară de limba franceză la Liceul „Mihai Eminescu” din Iași.

Doamna noastră dirigintă, acolo-n ceruri unde sunteți, vrem să știți că vă urmărim și astăzi sfaturile, ce au rămas adevăratele coordonate ale vieții noastre și nu vă vom dezamăgi niciodată. Îngerii cei buni să vă ocrotească!

Cu adâncă recunoștință din partea foștilor elevi pe care i-ați pregătit cu atâta profesionalism pentru Marea Lecție a vieții.

Înv. Emilia Popa – Munteanu,
Școala “Ștefan Bârsănescu” Iași
promoția 1971

De ce învățători?

Când, pe la mijlocul anilor '60, era înființat la Iași Liceul Pedagogic « V Lupu » (ca o reînviere a Școlii Normale din zona Moldovei, vestită prin generațiile de dascăli care au pus bazele învățământului modern – mai ales la sate) nimic din întâmplările ce se vor lega de viitoarea noastră pregătire profesională nu anunța vreo cât de mică tendință spre « meseria » de învățător.

Cum, după moda timpului, liceul teoretic « bătea » de departe în orice concurență cu alte instituții de învățământ, și pentru noi, ca pentru mulți alții, patru, în loc de cinci ani de instruire ni se păreau atrăgători și suficienți. Nici măcar gândirea așezată a părinților sau sfaturile pline de înțelepciune ale celor care ne îndrumaseră pașii până atunci nu reușiseră, până într-un timp, să ne hotărască un destin pe care noi nici nu-l voiam: acela de a ajunge și de a rămâne învățători.

Dar cum vremurile sunt peste oameni și soarta singură precumpănește fiecăruia ce crede de cuviință, ne-am trezit înscriși, cu examenul dat (și luat) proaspeți « recruți » ai nou-înființatului Liceu Pedagogic « Vasile Lupu », cu sediul provizoriu în strada M. Kogălniceanu din Iași.

Despre anii petrecuți în acea perioadă ca elevi și practicanți, despre trăirile până la incandescentă ale celor mai emoționante momente din viața noastră, care ne-au marcat definitiv, am mai scris și cu alt prilej (vezi « Normaliștii » - supliment al revistei Școlii Normale, din 15 decembrie 1998). Dar ceea ce n-am spus până acum într-un mod evident și care ar putea explica într-o mare măsură cum am trecut de la indiferența adolescenței la o

adevărată pasiune pentru profesia de învățător este faptul că a existat, totuși, un stimul ce și-a îndeplinit menirea discret dar sigur și pentru totdeauna. Acest imbold a venit din modelul pe care l-au reprezentat, la rândul lor, foștii noștri învățători. Și ne-am dat seama, mai puțin la început, dar cu adâncă încredințare acum, că există în sufletele unor oameni, sădită, poate, printr-un accident (dacă nu un miracol) al evoluției umane, nevoia de a continua anumite structuri care au contribuit la modelarea creierelor și a inimilor, mai mult decât altele. Și făcând din aceasta o datorie de suflet, am considerat că jertfa pe altarul profesiei pentru care alții s-au trudit să ne formeze este să înobileze visul cel mai înalt, acela de a rămâne la rândul-ne în amintirea acelor trecuți prin « mâinile » noastre.

Acest lanț al amintirilor pornit din inimile fraților noștri dascăli – învățători și profesori – trecut apoi prin cea mai importantă etapă de pregătire, aceea a perioadei normaliste și ajuns în momentul desăvârșirii propriilor creații de astăzi – reprezintă o cinstire permanentă a lăcașului formator de « oameni pentru oameni » - Școala Normală « V. Lupu ».

Poate că, uneori, cuvintele nu-și găsesc rezonanța cea mai potrivită, atunci când vrei să elogiezi un moment anume din curgerea unui destin. Remarca nedreaptă a unora care ne consideră « niște învățătoriși, acolo » nu reușește să ne zdruncine credința că pentru mult timp și de acum încolo rolul nostru reprezintă fundamentul succesului oricărui domeniu social.

Răsplată ? Doar una singură : prezența noastră, de netăgăduit, în sufletele celor cu care ne contopim până la amintire.

Mângâiere ? Închidem ochii și-i vedem pe cei ai copiilor, plini de nevinovăția și puritatea vârstei.

RUGĂ PENTRU DASCĂLI

Laudă cuvine-se
Celor ce preaplinul luminii
Îl picură ca jertfă de har
Pe însetatele suflete

Cuvine-se putere
Celor ce neghina întunerului smulg
Din holdă amorfă
A zidirii haotice

Slavă cuvine-se
Celor ce imnuri înalță
Spră numele Tău
Copleșit de iubire

Iertare cuvine-se
Celor ce-Ți cer și mai vor
Când în juru-le
Semințele dorm din belșug

Cuvine-se oare?

Doamne,
Iartă-ne trufia de-a cere
Ce Ție numai se cuvine!
Că noua,
Lacrima Ta pentru lume,
E de ajuns
Ca să fim ...

Poezia a apărut în revista „VIITORUL LA PĂTRAT”, nr. 5-6/mai – iunie 2004

Înv. Geta Dragnea,
Înv. Fănică Dragnea,
Școala « Carmen Sylva » - Iași,
promoția 1972

Omagiu dascălilor noștri

Ne întoarcem cu gândul în urmă cu aproape patruzeci de ani, când s-a înființat Liceul Pedagogic „V. Lupu” din Iași care a reluat și a continuat tradițiile vechii Școli Normale de Învățători.

Ce a însemnat Liceul Pedagogic pentru adolescenții de atunci adunați din toate satele Moldovei? Foarte mult, pentru unii chiar totul. Deși la început condițiile nu au fost prea bune (cursurile se desfășurau în clădiri ale altor licee, zilnic se făcea naveta între localul școlii și acela de cazare și masa), acei ani se înscriu în evoluția noastră ca momente importante ale devenirii profesionale și sociale.

Pentru orice dascăl tânăr, absolvent al Liceului Pedagogic, anii petrecuți pe băncile școlii însemnau o ușă deschisă spre profesia aleasă, adică respectul pentru orice copil care ți se încredințează, bucuria de a pătrunde în universal pe care îl reprezintă fiecare mic școlar, mulțumirea de a-ți spune, la sfârșitul celor patru ani, că ai contribuit cu toate forțele tale la modelarea fiecăruia dintre ei.

Nu putem vorbi despre formarea primelor generații de învățători de la Liceul Pedagogic din Iași fără a evoca chipurile marilor noștri profesori, mulți dintre aceștia trecuți în lumea de dincolo, adevărate valori ale învățământului ieșean și național, care ne-au luminat mintea și sufletul și s-au constituit în modele pentru toată viața noastră. Ne sunt vii în memorie lecțiile de înaltă ținută umană, didactică și morală pe care profesorii *Rodica Măcăreanu, Octav Chitoveanu, Ioan Enache, Cecilia Lupescu, Vasile Ionescu, Ovidiu Loghin, Florica Bart, Veronica Barnea, Elisabeta Alexandrescu* și alții le susțineau în fața noastră cu pasiune și dăruire.

De la domniile lor am învățat că duruind, vei dobândi însutit.

Cu venerație, le închinăm rezultatele trudei noastre.

Institutator **Viorica Pârâială**,
Institutator **Dumitru Pârâială**,
promoția 1972

Dăscălița

Se împlinesc 150 ani de la înființarea Școlii Normale „Vasile Lupu” din Iași. De la înființare și până în momentul de față s-au perindat multe personalități prin această școală. Profesorii și elevii au construit istoria acestei școli. Am fost eleva Școlii Normale în perioada 1971 – 1976, unde m-am format mai întâi ca om și apoi ca învățător, alături de profesorii școlii. Am avut mulți profesori deosebiți la care mă gândesc deseori și povestesc cu drag despre ei, cum ar fi: *Veronica Barnea, Florica Bart, Georgeta Petrea, Vasile Brânzilă, Dumitru Acostoae, Viorel Bârleanu, Vasile Hrib, Gheorghe Chițoveanu, Rodica Măcăreanu, Dan Pintilie, Liliana Dumbravă, Elena Dumitriu* și nu în ultimul rând *Gabriela Lazăr*, profesoara de lucru manual.

Profesoara *Gabriela Lazăr* a venit în Școala Normală „Vasile Lupu” în anul 1972, după multe insistențe, deoarece trebuia să învățăm țesutul iar dumneaei era singura care știa acest lucru la vremea respectivă, fiind absolventă a Academiei Industriale din Cluj, specializarea arta tapiseriei. Doamna profesoară se pricepea la toate (croitorie, broderie, gastronomie, țesut, metodică). Era o profesoară deosebită, explicațiile erau pe înțeles, avea multă răbdare, era perseverentă în tot ceea ce făcea, analiza lucrărilor o făcea cu mult dichis, folosind criterii multiple de evaluare și se străduia să fie obiectivă în notare. Nu se grăbea niciodată să plece acasă, tot timpul rămânea peste program și ne urmărea pas cu pas pentru a ne forma priceperi și deprinderi corecte de lucru. De la ea am învățat multe, că orice vis poate deveni realitate, să fiu perseverentă în muncă, să nu te lași învins, că tot ceea

ce faci trebuie făcut cu credință. Până în 1976 doamna Gabriela Lazăr ne – a învățat punctele de țesătură, reproducând vechile țesături. În 1977 începe execuția primelor lucrări de tapiserie. Participă la diverse expoziții cu lucrări de tapiserie în Iași, Cluj, București, Suceava unde este apreciată și premiată. Participă la o expoziție în Franța la Galeriile Hautefeuille din Paris, unde lucrările sunt remarcate și premiate. Devine membră societară a Uniunii Artiștilor și Amatorilor de Artă din Franța. Doamna profesoară Gabriela Lazăr s-a bucurat de succes peste tot unde a organizat expoziții: Aubusson, centru artistic cunoscut pentru manufacturile sale de tapiserie, la Școala națională de artă decorativă, la Montigny le Bretonneux și nu în ultimul rând la Paris, unde președintele Jacques Chirac a remarcat „exceleța tapiseriilor”. A creat peste 100 modele de tapiserie, publicând două albume cu tapiserii. Tapiseriile sunt de o mare diversitate, fie portrete ale unor scriitori – Mihai Eminescu, Ion Creangă, Victor Hugo, Honoré de Balzac, fie portrete de familie, fie reprezintă frumusețea codrilor, câmpurilor, hărnicia țaranului, bogăția pădurilor.

Cu toate că se bucură de mult succes în Franța, doamna Gabriela Lazăr revine cu mult drag și dor la casa de pe strada Sărarie din Iași unde își lucrează grădina în fiecare primăvară. Îi place să se bucure de natură și de tot ce-i oferă ea.

Prof. Maria Borș (Patrașcu),
promoția 1976

La aniversare

Nutrim convingerea că Școala Normală din Iași, împreună cu dascălii și discipolii săi, de la înființare și până astăzi, deține acel secret al tinereții fără bătrânețe și al vieții fără moarte.

Răspunzând în permanență tuturor cerințelor sociale, atât în sălile de curs, dar și pe loturile experimentale pomicole, viticole sau legumicole, dascălii acestei prestigioase instituții de învățământ pedagogic au oferit satelor și orașelor moldave mii de tineri, învățători și educatoare, care au semănat la rândul lor sămânța cea bună a învățării de carte.

De asemenea, Școala Normală a oferit multor unități de învățământ familii de dascăli. De-a lungul anilor se cunosc numeroase asemenea familii celebre, care la rândul lor și-au îndrumat odraslele tot către citadela de la Breazu. Acest lucru nu este lipsit de importanță !

De aceea, suntem încredințați că marea familie a normaliştilor ieșeni se va mări pe zi ce trece, spre marele câștig al școlii românești de pretutindeni.

Ce-i dorim Școlii Normale la această prețioasă aniversare ? Să rămână același nesecat izvor de lumină !

Înv. Iulia (Pricope) Matei,
promoția 1978

Înv. Constantin Matei,
promoția 1970, post-liceal, Botoșani

Gânduri, gânduri...

Timpul s-a scurs nemilos prin clepsidra vieții și astăzi un gând tainic se îndreaptă către albumul cu amintiri de pe tărâmul copilăriei. În anii aceia, pe când deprindeam ca școlăriță tainele cititului și scrisului îmi doream cu ardoare și aspiram să devin „învățătoare”. Oricine mă întreba răspundeam simplu și firesc: «Vreau să fiu învățătoare! ». Opțiunea a izvorât din dorința de a-i învăța pe copii Binele și Frumosul, de a

le explica ce preț au cuvintele și cât de frumoasă este limba ce se vorbește în patria lui Eminescu și Creangă.

Una din imensele bucurii pe care le-am trăit a fost reușita la examenul din clasa a VIII-a la Liceul Pedagogic – "Vasile Lupu" din Iași. Ce a însemnat pentru mine Școala Normală? Aici m-am format ca adolescent și tânăr ca să pot intra în viață. În pregătirea și educația mea de a ajunge educator am avut parte de oameni deosebiți, care, printr-o profundă și reală investiție de suflet și spirit m-au format ca astăzi, la rândul-mi, să pot dărui lumina minții și a sufletului multor generații de învățăcei. Tot aici, am legat prietenii care există și astăzi.

Școala "Otilia Cazimir" din Iași este instituția la care îmi desfășor activitatea în prezent și unde merg cu mare drag deoarece aici am cules multe bucurii. Mă simt un om împlinit profesional la cei douăzeci și cinci de ani de activitate didactică. Mă onorează de asemenea și postura de metodist, iar ca o încununare a preocupării și desăvârșirii mele profesionale stau lucrările publicate în sprijinul elevilor, părinților și colegilor.

La acest ceas aniversar al Școlii Normale "Vasile Lupu", aș vrea să-i aduc gândul meu bun să aibă viață lungă, iar dascălilor care sunt "făclia care luminează arzând" să le mulțumesc că există. Nu-mi doresc mai mult decât ceea ce sunt: fostă sportivă, studentă în anul V la F.E.F.S și învățătoare la Școala "Otilia Cazimir" din Iași.

Învățătoare, **Constanța Cristea**,
promoția 1979

Vreau să fiu învățătoare!

Așa răspundeam la întrebarea „Ce vrei să devii când vei fi mare?”, de când mă știu sau poate de când am pășit pragul școlii sub blânda îndrumare a domnului învățător Arhire Vasile.

Îmi doream să fiu o învățătoare care să știe să îndeplinească îngăduința și exigența în felul în care o făcea dascălul meu. Imaginea celei care doream să fiu a crescut în jurul acestui nucleu, a prins contur an după an, îmbogățindu-se cu noi nuanțe pe care le descopeream în oamenii care mi-au luminat mintea și sufletul cu căldura spiritului lor. Liceul Pedagogic "Vasile Lupu" a fost pentru mine un loc binecuvântat. Aici am dobândit nu doar o diplomă ci mult mai mult. Calitatea oamenilor pe care am avut șansa de-a-i avea în preajmă ca profesori mi-au deschis orizontul, m-au făcut să văd diferența dintre obligație și vocație.

Mi-am dorit atunci să fiu o învățătoare care să le semene.

Nu știu cât de mult am reușit să împlinesc acest vis dar, după 24 de ani de la absolvire, mă încăpățânez să cred că mai pot crește, mă străduiesc să o fac, și, ciudat, această trudă nu numai că nu aduce oboseala dar, prin satisfacția oferită, îmi încarcă bateriile, mă energizează să continui.

"Vreau să fiu învățătoare!" spun și acum și se pare că sunt atât de convingătoare când argumentez frumusețea acestei profesii încât fata mea a dorit și ea să o îmbrățișeze.

Când însă și unii dintre elevii mei spun că vor să fie învățători, știu că nu sunt decât o purtătoare de lumină, o verigă care transmite mai departe făclia ce i-a fost încredințată și atunci un gând frumos pornește spre cei care au pășit înaintea mea, luminând drumul...

Institutor, **Bișog Marilena**,
Școala "Otilia Cazimir" Iași,
promoția 1980

Ani, clipe, speranțe, visuri, împliniri...

Sunt ani de când, cu emoție și timiditate, am pășit pe poarta școlii care avea să ne marcheze viața: Liceul Pedagogic "Vasile Lupu". Au trecut precum clipele anii de liceu în care dascălii Școlii Vasiliene ne-au învățat încet, încet, cu dragoste și răbdare ce înseamnă să fii dascăl.

Ne-au învățat să privim în ochii copiilor și să le vedem sufletul...

Ne-au învățat să privim în ochii copiilor și să le înțelegem speranțele...

Ne-au învățat să privim în ochii copiilor și să găsim omul...

Au trecut precum clipele anii de liceu în care Dascăli adevărați ne-au învățat ce înseamnă să fii Educator, să fii cel care modelează sufletul și mintea semenilor tăi. După ani de visuri și speranțe au venit anii împlinirilor. Au venit ani în care visurile unor tineri învățăcei și speranțele oamenilor de la catedră s-au împlinit. Învățăcei de atunci sunt învățătorii de azi. Școlarii de acum aproape un sfert de veac suntem oamenii care aducem lumină și speranță în mintea și sufletul altor învățăcei.

Ne-am realizat visurile pe care le aveam?

Am împlinit speranțele pe care și le-au pus în noi cei ce ne-au format ca dascăli?

Și visuri, și speranțe s-au realizat pentru că an după an, generație după generație, am ajutat să crească frumos zeci de copii. Sămânța sădită atunci în inima noastră a rodit bogat peste ani. Și dacă numele nostru a rămas - și va mai rămâne - întipărit în inima elevilor noștri, să ne amintim și noi de profesorii care ne-au îndrumat pașii și care ne-au ajutat să devenim ceea ce suntem acum: Dascăli și Oameni - ÎNVĂȚĂTORI. Să ne amintim de cei care ne-au marcat viața, de cei care au fost și sunt mai mult decât profesorii noștri. Ei sunt modelele!

Un gând pios închinat celor care ne veghează din Cer și ne ajută în devenirea noastră!

Un gând de adâncă recunoștință dedicat celor care fac posibilă și astăzi împlinirea visurilor altor tineri ce pășesc sfioși pe poarta Școlii Normale.

Învățător Marieta Mușei (Sună),
absolvent, șef de promoție, 1983

Școala Normală și-a deschis porțile

Ianuarie înveșmântat în albul imaculat al zăpezii ne cheamă la sărbătoare.

Școala Normală „Vasile Lupu”, instituție de prestigiu a învățământului ieșean, aniversează cei 150 de ani. Zilele Școlii Vasiliene devin prilej de întâlnire a trecutului cu prezentul și viitorul într-o înălțătoare clipă. Rog clipa să mă primească în imensitatea ei.

Gândul mă duce la momentul când Școala Normală și-a deschis porțile prima dată pentru mine. După un examen riguros am pornit pe calea formării mele ca învățător. Au urmat ani de liceu care mi-au influențat puternic personalitatea. Prima întâlnire cu această instituție e departe, ca timp fizic, dar foarte aproape sufletului meu. Mii de întrebări mi-au năvălit atunci în minte. Pentru aproape toate am găsit răspunsul cu ajutorul unor dascăli care parcă anume erau destinați să trudească alături de noi. Am înțeles ușor menirea cadrului didactic pentru că am cunoscut adevărate exemple de dăruire profesională.

Dascălii mei au fost și rămân buni profesioniști, caractere model și nu în ultimul rând OAMENI care se împlinesc prin realizările celor din preajmă. Am certitudinea că vor

veghea ocrotitor destinul celor care le-au fost elevi, aici, pe pământ sau acolo, sus, între stele, unde liniștea le este răsplătă binemeritată.

După ani de zile, destinul avea să-mi îndrepte pașii din nou către acest lăcaș de cultură și educație. Un alt examen și Școala Normală și-a deschis iarăși porțile pentru mine. Colaborarea cu foștii mei profesori a căpătat noi dimensiuni și nuanțe, mai ales prin desfășurarea practicii pedagogice la clasele I – IV. Sunt ani buni de când duc dimineața pe umeri până în curtea Școlii Normale. O las să se joace în parcul școlii și alerg către elevii mei. Încerc, împreună cu ei, să înving furtuni pe drum de adevăr. Nu e ușor, dar e minunat. Povestea aceasta nu are sfârșit.

Acum, la ceas aniversar, pot mărturisi că pentru mine, ca elev și ca dascăl, Școala Normală a dăruit enorm din sufletul ei nepereche.

Viață lungă și plină de performanțe îți urez ție, școala mea!

Fie ca cei ce îți veghează destinul și îți împlinesc menirea să aibă parte de ani mulți și buni.

Școala Normală își va deschide mereu porțile ...

Institutor **Mimi Manolache**,
Școala Normală „V. Lupu”,
promoția 1983

Un om care mi-a influențat destinul

Iulie, 1979 - zile fierbinți pentru candidații Liceului Pedagogic “Vasile Lupu”. Febra desfășurării probelor eliminatorii – educație fizică, desen, muzică, dicție. Pentru mulți proba de foc o constituie cea de rezistență; pentru mine însă, fără a mă aștepta la așa ceva, proba de dicție.

Singură, fără mama sau altcineva lângă mine, tremurând de emoție, mă strecor prin marea de necunoscuți și mă prezint în fața comisiei. Total neinspirată, încep să recit poezia *Astfel* de Marin Sorescu. De ce neinspirată? Încă din pronunțarea titlului și autorului, membrii comisiei și-au dat seama de micul defect de vorbire. Sunt invitată să aștept (eu și alți candidați) să fiu reexaminată de o altă comisie.

Urmează o așteptare grea. Apare într-un târziu cineva care mă ascultă și decide: *Nu e grav! Poate intra în examenul de admitere!*

Aveam să aflu abia în toamnă, că acea persoană era doamna profesoară de limba română Rodica Măcăreanu și urma să-mi fie dirigintă.

În acea vară doamna Măcăreanu mi-a purtat noroc!

August, 1983. În sala de ședințe a I.S.J. are loc repartiția absolvenților Liceului Pedagogic. Directoarea Liceului “Mihai Eminescu”, doamna Crenguța Galdău, este în căutarea unui învățător pentru clasa I, clasa deja formată și rămasă de câteva zile fără învățător. Dorește neapărat un proaspăt absolvent. Doamna Măcăreanu mă recomandă pe mine. M-am întrebat mereu de ce. Își căuta poate învățător pentru nepotul nenăscut încă?

Aceea a fost o altă vară când doamna Măcăreanu mi-a purtat noroc!

Și povestea nu se oprește aici. Drumurile noastre și ale familiilor noastre s-au intersectat de mai multe ori, chiar și după ce doamna profesoară a trecut în lumea umbrelor.

Mult mai târziu, peste ani am realizat că doamna dirigintă mi-a influențat destinul, probabil într-o măsură mai mare decât o face orice dascăl cu elevii săi.

Învățătoare **Tudorina Andone – Groza**,
Liceul „Mihai Eminescu” Iași,
promoția 1983

Gânduri de azi, despre ieri

„Și s-au dus ca clipele,
Scuturând aripile ...”

Nu. Nu cântăreții din murmur după care tânjesc, deopotrivă, Măria-Sa, Codrul și poetul atât de cunoscut nouă ...

S-au dus anii adolescenței mele. Anii care m-au marcat și m-au format ca normalistă. Anii plini de speranțe, de visuri, de muncă, de iubire, de viață tinerească, cu bune și cu rele, cu eșecuri și împliniri ...

Azi, când iau ca reper anul 1983, anul când mi-am privit cu ochii mirați și sufletul tresărind Diploma de Învățător, pot afirma cu mândrie că am ales bine; am devenit ceea ce mi-am dorit: modelator de minți și suflete; învățător, prieten, colaborator al micuților școlari pe care-i iubesc și-i respect așa cum am învățat, în neuitații ani de Școală Normală, de la dascălii mei dragi, cărora azi le mulțumesc cu smerenie și recunoștință.

Mulțumesc pentru ceea ce mi-au dăruit atunci. Pentru ceea ce am devenit și sunt astăzi. Pentru lumina învățăturii și pentru cheia care mi-a deschis drumul în viață, în profesie.

Mulțumesc actualilor dascăli ai Școlii Vasiliene Ieșene pentru că mi-au oferit prilejul, la această mare sărbătoare a Școlii, să mărturisesc ce a însemnat și ce înseamnă pentru mine Școala Normală: izvorul realizării mele profesionale.

Acum, la ceas aniversar, doresc profesorilor Școlii mele ani mulți și buni, buchete de împliniri, întru bucuria lor și-a absolvenților de mâine!

Institutoare **Eugenia Gavril**,
Inspector Școlar – Inspectoratul Școlar al Județului Iași,
promoția 1983

Mi-e dor de profesorii mei

De ce mi-e greu să scriu despre anii de liceu? Doar mă întorc destul de des în acele timpuri (cu recunoștință). Zborul adolescenței mele către viitoarea maturitate atunci și-a găsit drumul: curenți calzi l-au direcționat și ocrotit.

Pentru mine școala se confundă cu viața - una o întregeste pe cealaltă. Școala mi-a dat posibilitatea să-mi trăiesc viața complet. Restul vieții mele nu-i decât continuitatea școlii dar fără profesori. Mi-e dor de profesorii mei. Trecerea timpului nu a alterat cu nimic imaginea lor întipărită în sufletul meu. Vocile, mimica, elocința, vasta cultură și plăcerea cu care ne-au transmis-o sunt încă vii în memoria mea. Acum (cu mintea românului de pe urmă) îmi dau seama de un lucru : profesorii mei de la Liceul Pedagogic „Vasile Lupu” Iași doreau să ne facă să atingem perfecțiunea. S-au lăsat deci „jefuiți” oră de oră de tot ce aveau ei mai bun: generozitate, aspirație, inteligență, succes, conștiință, au stârnit în noi emulații creatoare care au străbătut timpurile. Și mai realizez ceva: în toată cariera mea am încercat să-mi depășesc profesorii și mi-am primit „pedeapsa”: sunt urmărită permanent de dorința de autodepășire, nu pot trezi dragoste decât dacă ofer multă dragoste.

Modul în care ni s-a făcut educația în acest liceu cu tradiție și-a pus amprenta în mod definitoriu asupra destinelor noastre. Cuvintele-cheie ale acestei educații au fost *cultură și civilizație*, astfel încât ne-am creat un sistem de previzibilitate cu ajutorul căruia am dezarmat surprizele. Am înțeles încă de atunci că pentru elevi (de atunci, de acum) cultura nu înseamnă atât a reține și a ști, cât o anumită aptitudine de a primi și că civilizația trebuie să aibă drept scop de a diminua suma suferințelor societății umane.

Liceul a fost locul unde mi-am câștigat tinerețe fără bătrânețe. Știu, sună puțin teatral, dar dacă nu ar fi așa de ce mă simt ca la 18 ani...

Și totuși mi-e greu să scriu despre anii de liceu.

Învățătoare **Gabriela Miler Agafițe**,

Școala nr. 3, Hârlău

promoția 1984

Memorie afectivă ...

Incursiunea în copilărie este emoționantă și fermecătoare. M-am născut în dulcea Bucovină, ținut în care spiritul românesc s-a împletit fericit cu cel ucrainean și cu cel austro-ungar. Zona geografică și designul social își pun amprenta asupra personalității oamenilor.

Tata mi-a spus Violanda, așa cum o chema pe bunica mea, femeie emancipată și unică în felul ei de a fi. Mama, învățătoare formată la Școala Normală de fete din Sighet, m-a botezat și Cristina.

Am copilărit pe „strada cu băieți”, în orașul Șiret. Pescuiam, mergeam la scăldat, jucam fotbal desculță, seara cosmetizându-mi tălpile de spini. În Iași, la bloc, în ghetourile din Alexandru cel Bun, inventam jocuri, distribuim rolurile copiilor, îi mobilizam la „curățenie pe casa scării”, vecinii spunându-i mamei că am înclinații de cadru didactic.

La Școala nr. 25 am devenit boboc în clasa I Î, o furnică grasuță în mușuroiul generației „ceaușeilor”. Domnu’ meu Trandafir a fost domnul învățător Mihai Agrici de care am fost atât de atașată încât imediat după murmurul și frământarea pământului din anul 1977, am rugat-o pe mama să-l sune pe domnul să vadă dacă e sănătos.

Am urmat gimnaziul la aceeași Școală nr. 25. Dascăli pricepuți ne-au luminat pașii pe drumul întortocheat dar plăcut al pătrunderii în tainele științei. Ei ne-au învățat nu numai carte, ci și cum să fim. Ridicăm pălăria în fața dascălilor noștri purtându-le o deosebită considerație!

Cu mulți dintre foștii colegi de școală generală am rămas prietenă. Ne vizităm, ne sprijinim, schimbăm opinii referitoare la educarea copiilor personali. Copiii noștri se cunosc și apreciază spiritul generației părinților lor.

Anii de Liceu Pedagogic au fost pentru mine o așezare în matcă a efervescenței și căutărilor, din perioada de preadolescență. Orele de înaltă ținută erau autentice dezbateri sau seminarii. Profesorii ascultau cu interes părerile și interpretările elevilor. Libertatea de exprimare precum și cea de cugetare funcționau necenzurate și în anii '80. Experiența de elev normalist mi-a conturat respectul pentru propria persoană și mi-a confirmat alegerea vocațională realizată prin înscrierea la admitere la „Liceul Pedagogic „Vasile Lupu” în anul 1982, când au fost doar 3 locuri pentru candidații din orașul Iași.

Prietena cea mai bună din anii de liceu a devenit nașa de botez a băiatului meu, Ștefan. Sunt bogată și fericită cu atâția prieteni adevărați, prieteni din tinerețe...

M-am maturizat apoi, oarecum înainte de vreme, la 18 ani, la braț cu catalogul de învățătoare la Școala Nr. 39, unde am primit repartiție ministerială. O mămică mi-a mărturisit că băiatul ei, în prima zi de școală, a dorit musai să fie elevul domnișoarei cu rochie roșie. Tinerețea are succes printre copii. Așa că mi-am preluat ceata de pitici și am învățat jucându-ne. Mi s-a împlinit visul meu de fetiță: să devin învățătoare. Profesie greu de lăsat și acum după absolvirea Facultății de Psihologie și Științe ale Educației.

Institutor **Violanda Cristina (Breabăn) Morărașu**,

Școala „Ștefan Bârsănescu” Iași

promoția 1986

EI, profesorii mei

„Nu știu alții cum sunt, dar eu, când mă gândesc” la anii de liceu, îi văd veseli, cu emoții, plini de speranță. Școala Normală „V. Lupu” din Iași este locul care poate să destrame imaginea bacoviană „liceu – cimitir al tinereții mele”.

Am cunoscut o felie din spiritul normalist la doar zece ani; veneam dintr-un sat de la marginea Iașului, unde școala era la fel de luminoasă ca și cea de la capătul Copoului... dar vechea mea școală era mică, mult mai mică. Noile locuri păreau că mă amenință. Mă aflam într-un labirint și trăiam cu adevărat sentimentul că fără părinți mă voi rătăci. Știam câte ceva despre Tezeu, despre lucrarea lui Dedal și mă întrebam cine mă va scoate din acele căi întunecate și cine îmi va arăta drumul spre lumină, căci fără ajutor eșecul era sigur.

După aproape douăzeci ani am realizat că răspunsul la acea nerostită întrebare s-a aflat tot timpul în fața ochilor mei: niște oameni minunați – profesorii Școlii Normale. Timp de nouă ani m-au ridicat când m-am împiedicat, iar unii au reușit să-mi fie adevărați părinți. Mariana Purțuc, Dan Plăeșu, Georgeta Petrea, Gabriela Munteanu, Viorel Paraschiv sau Lucian Moraru sunt pentru unii simple nume, dar pentru mine înseamnă grijă, exigență, calitate.

„Îmi saltă și acum inima de bucurie” când îi întâlnesc, când vorbesc cu ei sau despre ei, căci, dacă stau bine să socotesc, „a vorbi de la EI am învățat”.

Am avut parte de colegi deosebiți, de profesori inimoși, cu care am împărțit și bune și rele.

Au trecut zile, apoi ani întregi... parcă mai ieri am căpătat și eu diploma de dascăl. Pot doar să sper că într-o zi și EI vor fi la fel de mândri când vor auzi numele meu.

Profesor Alina (Apăvăloaie) Bendescu,
șefa promoției 1996

O școală, doi învățăcei, o familie ...

Suntem absolvenți ai Școlii Normale ieșene, promoția 1988, dată când am și început să slujim învățământul primar, școala în general, la țară, în satul unuia dintre noi, în Gropnița ... Am fost colegi de clasă, ne-am unit destinele într-o singură viață, am educat zeci de copii, o creștem pe fiica noastră, Alexandra, cu povești adevărate trăite la școala dintre viile Copoului.

Deși au trecut 16 ani de la terminarea cursurilor, gândul și fapta ne-au fost neîntrept prezente în duhul școlii, printre acei care își închină viața luminării omului. Școala Normală reprezintă pentru noi un loc unic și sacru, singurul în care există adevăratele condiții pentru instruirea viitorului învățător. Aici am învățat că nici o profesie nu cere din partea celui ce o practică atâta generozitate și umanitate, aici am învățat că vom avea de lucrat cu un „material” delicat, prețios și sensibil: OMUL ÎN DEVENIRE. Această școală ne-a determinat să devenim oameni, ne-a arătat oglinda omeniei din noi înșine.

• Rememorăm exemplele foștilor noștri dascăli care ne-au ajutat să cunoaștem secretul izbânzii, puterea și setea cercetării, care ne-au învățat să luptăm pentru idealurile și dorințele noastre și să simțim dăruirea și modestia lângă puilul de om căruia îi purtăm mâna să scrie primele litere.

Ne întoarcem cu recunoștință și pietate la Alma Mater; peste fulguirea de flori și învăluirile de frunze moarte, pe alea cu castani, va înălța întotdeauna un suflet ... Nu vrem să fim patetici, ci doar sinceri ...

Învățătoare Violeta Chirilă,
Învățător Sergiu Chirilă,
Școala Gropnița jud. Iași,
promoția 1988

Timpul regăsit

Mă încercă o emoție specială și nedefinită de fiecare dată când mă întorc prin liceu: toate secvențele de atunci le trăiesc la timpul prezent cu aceeași intensitate, rămânând să-mi explic cum de atâtea bucurii, dureri, doruri, fiori care mi-au săgetat existența nu au putut afecta, nici măcar în cea mai mică măsură, dimensiunea romantică a celui timp.

Se spune că omul se întoarce foarte des la rădăcini, în vâltoarea vieții, pentru a se regăsi, a nu-și pierde motivația, pentru a-și reîncărca bateriile; mă întorc la liceu cu același scop, ca la o resursă de energie, dar mai vin pentru ceva foarte important: vin să mă liniștesc că, de fapt, viața nu e efemeră, că oamenii nu îmbătrânesc și că, până la urmă, eu n-am plecat de la liceu ci doar am „chiulit” vreo 15 ani ... Și e bine așa pentru că regăsesc dragii mei profesori, etern de frumoși, la care mă raportează precum arhitectul la fundația sa.

Demonstrația e simplă: atunci am fost adolescentă și, conform tuturor dicționarelor, am fost copilul matur dar și adultul copil! Acum nu sunt la fel?

Pot spune despre mine că sunt un om bogat; bogăția mea e timpul dar mai ales știința de a nu-l risipi. Pentru că timpul adolescenței mele a fost timpul înfiripării visurilor, al noilor dorințe, timpul maximei iubiri. Acest timp îl trăiesc zi de zi.

Poate că nu sunt singura care percepe viața ca pe un salt; îmi permit să cred însă că nuanțez în mod personal: am urcat într-un avion (Liceul Pedagogic „Vasile Lupu”) pentru saltul meu și m-am ultraechipat (Universitatea „ Al. I. Cuza ” Iași) dar, în loc de extazianta planare, am constatat că plutesc în nemărginitul proces al educației.

Psihopedagog Claudia Ipate (căsătorită Călin),
promoția 1989

Oglindire

Întotdeauna m-a fascinat adjectivul ce însoțea denumirea Școlii mele, însușirea ei de a fi ... „normală”. Dacă la început el îmi provoca o oarecare nedumerire – căci toate școlile trebuie să fie normale, nu-i așa ? – cu timpul i-am pătruns sensurile profunde dincolo de cuvânt. De fapt, una dintre cele mai dificile reușite în această viață este să fii simplu, firesc, normal. Arta simplității nu înseamnă superficialitate, ci arta apropierei de esențe pentru a le revela ție însuși și oglinzirilor tale în această lume, oamenilor... Dincolo de însușirea cu care se identifică, Școala noastră este o lume a modestiei și a seriozității pentru căutarea luminii informării și formării omului. Pentru că acest adjectiv exprimă cum nu se poate mai bine, cu infinită modestie, esența artei de a fi învățător, adică fascinant de simplu, de ... normal, un vrăjitor care topește nedumeririle minții și întunecimile sufletului.

Institutator Florin Finaru,
Școala nr. 43 „Dimitrie Sturdza”
promoția 1993

Școala iubirii

„A cunoaște este iarna
A iubi e primăvara!”

Recent s-au împlinit 10 ani de când am terminat Liceul Pedagogic pe care cu toții îl numim, nostalgic, Școala Normală. M-am bucurat întotdeauna că această școală poartă numele lui Vasile Lupu, unul dintre cei mai bogați domnitori români, atât la propriu cât și în fapte, cu atât mai mult cu cât școala noastră ne-a oferit și ea multă bogăție sufletească, mai greu de găsit în alte școli.

M-am gândit, de asemenea, că nu numai că s-a împlinit un deceniu de când am absolvit, însă am asociat, totodată, acest număr, cu școala de nota 10. Bucuria este cu atât mai mare, cu cât liceul împlinește, în 2005, 150 de ani de la înființare.

De aceea, au avut loc, pe 30 ianuarie, - de fiecare dată în preajma Sfinților Trei Ierarhi – Vasile, Grigorie și Ioan, - unele manifestări intitulate „Zilele Școlilor Reunite”. Se numesc așa, deoarece s-a reluat o mai veche tradiție, astfel încât cele două școli-surori întru spirit (Școala Normală și Seminarul Teologic „Veniamin Costache”) se întrec mereu una pe alta să ne lumineze calea. Aș fi putut spune „de ziua Sfinților Învățători” și n-aș fi greșit deloc, fiindcă „cel cu nume de împărat” (Vasile), apoi „învățătorul creștinătății” (Grigorie) și, în sfârșit, Ioan (nume care îmbină mai multe atribute – „apropiatul lui Hristos”, „cel cu gura de aur”, „cel ce îl vede pe Dumnezeu”) sunt, în fapt, adevărații dascăli, nu numai ai creștinătății, ci și ai umanității.

Am ajuns, deci, din nou, pe drumul troienit către școală, închipuindu-mi că mă aflui pe aleea pe care s-au scuturat, de atâtea ori, florile de castan. Am ajuns, iarăși la școală, căci aleea castanilor înseamnă un topos comun ce declanșează, de fiecare dată, în mintea oricărui ieșean, amintirea Școlii Normale. Am revenit, invitată fiind de actualul director, V. Paraschiv, fostul meu profesor de geografie, care a știut să lărgască întotdeauna, în felul lui aparte, spațiul interior de manifestare al fiecărui elev.

Revăd școala, amfiteatrul numit acum „Bărsănescu”, elevii – aceiași de atunci și, totuși, alții, chipuri venind din toate colțurile Iașului; luminate și mai serioase ca altădată, pătrunse de responsabilitatea vocației. Dintre ei, pot observa, încă de pe acum, cu ochii viitorului, învățători, dar și un actor talentat, o coregrafă, un muzician ..., toți făcând parte din școala frumuseții. Văd, în același timp, multă destindere pe fața dirijorului, prof. Bârleanu, care conduce corul, dar și pe chipul preotului prof. Bucescu, inițiatorul corului de seminariști. De ce oare, momentan, mi-aduc aminte de o culegere de muzică pentru copii *Vesel, soarele răsare?* M-au încântat foarte mult atât corul, cât și momentele coregrafice din Bregovici și dramatizările din serbare, dar cel mai mult și mai mult, mi-au plăcut versurile din diferiți autori, antichi și moderni, îmbinate sub titlul *Cântarea Cântărilor* și „înveșmântate” potrivit. Cu atât mai mult cu cât ele au fost „puse în scenă” de către doamna profesoară de limba și literatura română Lucia Gabriela Munteanu. De ce o iubesc cel mai mult? Deoarece, fără a minimaliza rolul celorlalți dascăli, ea ne-a adus spre cunoaștere foarte multă cultură generală, în afara disciplinei filologice în care este specialist. Această doamnă rispește întotdeauna, pe unde trece, frumusețe și iubire. Sub semnul iubirii s-a desfășurat, deci, și sărbătorirea școlii și de aceea aproape întregul amfiteatru a simțit fiorul multor emoții.

Un farmec aparte l-a avut și momentul folk realizat de prof. Moraru, la care am tresărit cu toții, auzind cântecul *Ninge pe Moldova, pe aleea cu castani*.

Spre sfârșit, veselie a revenit, iar cântecele populare, acompaniate de juniorii formației Zece Prăjini, au umplut sala de joc și răsunet. În final, s-a auzit clinchetul

paharelor de șampanie, ciocnite cu încântare. *Gaudeamus igitur!* Și dacă meseria de învățător are ceva aparte – față de cea de medic, de avocat, de economist – este faptul că, pe lângă valori precum Dreptate, Putere și Bogăție spirituală, mai are una în plus: Iubirea, Iubirea pentru copii.

Să urăm, Școlii Normale, în vremea aniversării, să fie un element de echilibru intelectual și prosperitate în tumultul tranziției; să urăm profesorilor săi sănătate, activitate îndelungată, fericire!

În fine, un ultim omagiu, în stil propriu, al celui care, poate, îndepărtându-se puțin de școală și urmând, încă o dată, chemarea magistrului de română, a reușit să înțeleagă îndemnul cuiva pe care-l parafrazez aici – „Dacă vrei să cunoști lucrurile, privește-le de aproape, dacă vrei să le iubești, privește-le de departe”.

Întâia rază

În lacrimi strălucește

Floarea de caștan!

Amalia Voicu,
drd. cercetător științific, Institutul de Filologie Română „A. Philipide”, Iași,
promoția 1994

Și eu sunt normalistă

„Liceu, cimitir al tinereții mele ...” renumitul vers al lui George Bacovia pe care nici acum, după 10 ani de la absolvirea Liceului Pedagogic, nu-l accept. Și asta pentru că perioada de licean a constituit o etapă de împlinire sufletească, de deschidere spre mine însămi și spre cei din jur, au fost ani marcați de prietenii profunde, care și-au dovedit trăinicia în timp. Și-atunci, de ce „cimitir”?

Liceu ... galerie de modele umane demne de urmat; nu chipuri de ceară, cu expresii impenetrabile, ci suflete - flăcări arzând mocnit sau făcând risipă de strălucire și căldură ... Așa i-am păstrat în inimă pe dascălii mei, de la care am învățat că pentru om nu există ca limite insurmontabile decât cele pe care și le impune el însuși. De la ei știu sensul lui „a zidi”. Cu trudă, cu migală, cu răbdare, cu dăruire până la uitarea de sine, să clădești caractere și să ajuți pe alții să se înalțe și să zboare – sublim sens al existenței! Câte generații se vor perinda prin băncile și pe la catedrele acestei școli până să apară un alt „dom’ Bârleanu” cu vorba-i dulce-acrișoară, mustind a ironie fină și a poftă de viață „Măi nătăfleată, nu-i spune celui mic că-i prost, că l-ai pierdut de prieten. Lasă-l să-și dea singur seama că-i fraier și, mai ales, dă-i șansa să se corecteze!”. Sau un alt „Profu’ ” (d-l Paraschiv Viorel), monument de tenacitate, de corectitudine și tinerețe spirituală! Când l-am întâlnit, în ultimul an de liceu, declara că intenționează să cocheteze cu „profesia” doar o scurtă perioadă de timp. Ce câștig pentru Școala Normală că perioada aceea scurtă încă nu s-a sfârșit! Sau d-na Neagu Mihaela, profesionist deplin și mamă a douăzeci de copii crude de om. Mi-aduc aminte că, odată, am dat un răspuns repezit și negândit la ora de aritmetică, și-mi stăruie încă în minte, ca un ecou, glasul ei necăjit: „Cum poți să-ți închipui că mi-aș permite să vă insult inteligența venind nepregătită în fața voastră?” Cât de curând se vor putea bucura noile generații de învățăcei de o altă d-nă Petrea Georgeta, senină și calmă, de o altă d-ră Pînzaru Ștefania, ambițioasă și demnă, de o altă d-na Dima Maria, riguroasă și sfătoasă, o altă ... Recunosc, noi am avut noroc! Și e firesc să fi fost așa. Un absolvent de Pedagogic este infinit mai bogat sufletește decât orice alt licean. Și-acum mi-amintesc cu emoție și mândrie de obiceiul colindei, când adolescenții din ultimul an umblau (în iulie) prin toate clasele, cu brațele încărcate de flori, împărțindu-le în semn de rămas bun celor ce încă rămăneau să trudească în bănci. Și nimeni nu avea puterea să se

supere (deși deranjam o oră de teză) pe cei ce intrau în viață cântând și cu flori în mâini ... Doamne, cât îmi doresc să re trăiesc acele clipe!

La lecția deschisă de dirigenție, ultima din viața de liceu, mărturiseam colegilor o neliniște ce mă urmărește încă: sunt învățător și mi-e teamă de copii – mi-e teamă să nu-i dezamăgesc, să nu mă prindă în vreun moment descoperită; mi-e teamă să nu reușesc să-i înțeleg ori să-i ajut în toate modurile necesare lor; mi-e teamă să nu reușesc să-i fac oameni ... Eram (și încă mă simt) un copil cu copii. Un copil ce învață mult mai devreme decât alții de seama lui responsabilitatea educării unui copil. Și teama e cu atât mai mare cu cât îmi doresc mai mult să reușesc, să mă pot oglindi în ochii oricărui copil ce-mi va fi trecut prin mână și să rostesc împăcată: „Am făcut o treabă bună!”

M-am întors în băncile acestei școli pentru o altă lecție de dirigenție, prilejuită de întâlnirea de 10 ani a promoției în 2004. Emoție, neliniște, nerăbdare – fiecare a venit purtând la el bagajul de amintiri și de realizări, bagajul de valori probate într-un deceniu. Și pot fi mulțumiți dascălii noștri, atâta timp cât copiii făcuți oameni prin mâinile lor au format, la rândul lor, alți oameni și au aflat că-n viață e cel mai important să-ți păstrezi respectul față de tine, să te realizezi ajutându-i pe cei de lângă tine să se împlinească.

Liceu ... Nu cimitir, ci mănunchi de vise ce-și așteaptă împlinirea, buchet de prieteni de suflet, risipă de exuberanță și tinerețe. Sunt mândră că am onoarea să spun peste ani lumii întregi: „**ȘI EU SUNT NORMALISTĂ!**”

Institutor **Gabriela (Panțiruc) Bușaga**,
Școala „Ștefan Bărsănescu” Iași
șef de promoție 1994

Amintiri dragi

Școala Normală „V. Lupu” a fost timp de 5 ani a doua mea casă. A fost locul unde s-au legat prietenii frumoase, locul care m-a format ca om. Acest liceu mi-a dat șansa să cunosc oameni deosebiți, profesori care mi-au arătat drumul drept în viață.

Am acum șansa de a lucra cu copiii, șansă pe care doar această școală mi-a putut-o oferi. Este o lume minunată, un univers miraculos în care am posibilitatea să arăt tot ceea ce dascălii minunați, care mi-au călăuzit pașii, m-au învățat.

Școala Normală „V. Lupu” a fost ceea ce visam, când făceam primii pași în școala primară alături de învățătoarea mea, și este acum la șapte ani după absolvire o realizare, o împlinire, o amintire frumoasă.

Nostalgia anilor de liceu mă apasă și cu drag privesc în urmă și văd chipurile dascălilor, ale colegilor și ale tuturor celor care cinci ani mi-au fost a doua casă.

Învățător **Constantin Albișteanu**,
promoția 1997

Lumina

Ce a însemnat „Școala Normală V. Lupu” din Iași pentru mine?

Acestei întrebări adresate, la aproximativ 8 ani de la terminarea studiilor la această școală, de către dl. prof. Viorel Paraschiv, director al acestei prestigioase școli, îi răspund cu amintirea primei zile în care am pășit în curtea liceului. Se întâmpla în anul 1988, când am susținut concursul de admitere în clasa a V-a. Eram un copil cam firav, de la țară, care intrase în bătaia vieții. Vacarmul zecilor de copii pe care nu-i cunoșteam îmi dădea fiori, chiar îmi era puțin teamă. Era acea teamă de necunoscut. M-am întors acasă, bucuros că am fost admis și mi-am petrecut vacanța mare cu foștii colegi de clase primare. Vestea s-a

răspândit prin sat că din toamnă voi fi la Școala la Iași! Am fost felicitat de mai toți cunoscuții. Toate erau bune și la locul lor. Timpul trecuse parcă mai repede în acea vară și iată că se făcu și 15 septembrie, când îmbrăcat frumos, cu valiza făcută și împreună cu mama, am plecat la Iași. Acolo, în curtea Liceului Pedagogic, m-am întâlnit cu un fost coleg de clasa a I, Corneliu Voicu, de care nu m-am despărțit până în clasa a XIII-a. Teama mea a dispărut. Am fost cazat în căminul internat și până seară m-am împrietenit cu ceilalți colegi de cameră.

De a doua zi am intrat la program cum se spune. Ușor, ușor am cunoscut profesorii și pe ceilalți elevi de o seamă sau mai mari. La matematică era profesoară d-na Viorica Barnea, la limba română dna. Olga Bojoi, la istorie dl. Moraru Lucian, la geografie dl. Agrigoroaie Mircia, la biologie dna. Elena Șerban, la muzică dl. Viorel Bârleanu. Acum, în ceas de aduceri aminte, pot afirma că toți formau un colectiv profesoral foarte bine pregătit, adevărați călăuzitori de suflete pe drumul vieții. Mulți dintre acești profesori mi-au fost ca niște părinți până în ultima clasă, a XIII-a. După ani și ani, le mulțumesc din suflet pentru tot ce au făcut pentru noi, pentru școală și societate. Profesorii erau, metaforic vorbind, motorul care trăgea prestigiul școlii sau olarul care dădea formă argilei amorfe. În acest laborator de creație s-au format sute și chiar mii de elevi ce mai târziu au ajuns oameni mari în viață, nu numai învățători foarte buni dar și profesori, avocați, medici, etc.

Aici m-am format și eu ca om în primul rând, apoi ca învățător. Astăzi, la catedră fiind îmi dau seama ce a însemnat cu adevărat munca uriașă a profesorilor de la Școala Normală. Rezultatul acelei munci s-a văzut când am absolvit Liceul în 1997. Începi să te bucuri atunci când vezi că lumina primită, o dai altora care o păstrează. Cred că este singura bucurie reală cadrelor didactice din această tranziție întunecată. Noi, cadrele didactice, luptăm pentru a menține această flacără, din respect de sine.

Pentru mine, Școala Normală reprezintă un punct luminos ce mi-a călăuzit și îmi călăuzește pașii în viață, un loc sfânt în care calc cu deosebită smerenie de fiecare dată, un magnet ce mă atrage atunci când sunt în apropierea ei. Astăzi îmi aduc aminte de „vremurile bune” când jucam fotbal, baschet, cântam sub castani înfloriți sau legam prietenii ce durează și azi. Acele vremuri cred că sunt încă în sufletul multora. Cred că e vorba de spiritul normalist.

În scurta mea experiență didactică, am întâlnit zeci de învățători, unii mai tineri alții la pensie. Ei bine, la toți am identificat spiritul normalist. Mie îmi place să cred că sunt „contaminat” iremediabil de acest spirit normalist! Am mandat de a saluta școala noastră dragă și din partea surorii mele, învățătoarea Ștefania Borșieru, absolventă din promoția 2000 și soției mele Oana Ruscanu Borșieru, absolventă promoția 2003.

Profesor **Daniel Borșieru**,
Școala Bălțați,
promoția 1997

Evocare

Oana, proaspăt “boboc”, pășește timid spre grupul de elevi ce par să fie viitorii ei colegi ... Emoțiile sunt mari, mai ales că toată lumea a asigurat-o de importanța meseriei ce a ales-o, de « farmecul dulce-dureros » al acesteia. Se simte împovărată și nesigură pe ea.

Cinci ani de liceu au trecut ca gândul și Oana, fosta elevă din clasa a IX-a, timidă și neîncrezătoare, părăsește școala vasiliană mult mai puternică și nerăbdătoare să profeseze, să fie învățătoare.

Arta de a-i învăța pe alții, de a transmite flacăra celorlalți o poți dobândi dacă ai o fărâma de talent și adevărați dascăli care să îți călăuzească eforturile. Oana a beneficiat din plin de profesionalismul măștrilor săi, de îndrumările și mai ales de criticile aduse, pentru că a pornit în călătorie pregătită. Ar vrea să îi mulțumească doamnei profesoare Gabriela-Lucia Munteanu pentru contribuția deosebită adusă la dezvoltarea personalității sale.

Mulțumesc, Doamnă Profesoară !

Învățătoare Oana Plămadă,
Școala Podu-Iloaie,
promoția 1998

Moment de dulce amintire, dascăli și mentori îndrăgiți

Sunt clipe în viață când amintirile năvălesc peste tine, ca un val uriaș, te învăluie, te acoperă, încerci să te desprinzi de ele, dar te prind mai adânc cu fire nevăzute.

Sunt clipe în viață când chemi amintirile la tine, ți-e dor de ele la moment de cumpănă, de neliniște. Nu ne dăm seama de ceea ce am trăit, decât după ce s-a terminat.

Întorcându-ne la tărâmul lumină, al adolescenței, privind anii de liceu cu dragoste și nostalgie pentru ceea ce realizăm, că este ireversibil.

Privim cu duioșie o fotografie ... o lacrimă stă nehotărâtă în colțul ochiului ... chipuri tinere scăldate de bucurie, emoții, nerăbdare, neliniște ... Ridicăm privirea și în rândul din spate zărim zâmbetele calde, calme, miraculoase, ochii ce coboară a încuviințare, a dascălilor minunați ce ne-au călăuzit pașii la început de drum.

Anii s-au scurs și amintirea maiestosei clădiri a Școlii Normale ieșene, umbrită de superba alee de castani, e încă vie în sufletele noastre. Debutul cu întrebări, căutări, durere și uneori bucurie a găsit un răspuns pe măsură. Truda dascălilor noștri nu a fost zadarnică ... descoperim acest lucru făcând bilanțul fiecărui an de muncă încheiat.

Iată de ce, acum la moment de dulce amintire, nu am uitat pe cei care ne-au fost alături zi de zi, ne-au îndrumat ceas de ceas, cu căldură, dragoste și înțelegere, pomenindu-i în gând și prin vorbe omagiindu-i, cu gesturi și cu fapte.

Antonio Sitaru, sublocotenent,
promoția 1996,

Irina – Carmen Borcilă (căsătorită Sitaru),
Director al Grădiniței nr. 1 Iași,
promoția 1998

Școala de „alpiniști”

Așa cum un alpinist are drept țel să ajungă pe cele mai înalte vârfuri ale munților, omul luptă mereu să atingă cele mai înalte culmi ale vieții. Dar, pentru a fi un bun cățărător pe muntele numit Viață, trebuie să fii învățat. De aceea am numit Liceul Pedagogic „Școală de alpiniști”. Ajunși pe băncile liceului, toți am fost niște novici în ale vieții. Acum când suntem pe drumul spre înălțimi, ne dăm seama că fără tot ceea ce am învățat aici nu am fi ajuns foarte departe. Mai este mult până sus dar drumul pare mai ușor atunci când știi ce te așteaptă. Deși la început am acceptat cu greu sfaturile profesorilor noștri – căci așa sunt tinerii, cred că le știu pe toate – acum vedem câtă dreptate au avut.

Nu peste tot afli ce înseamnă să fii om. Acest lucru îl vezi mai ales din timpul liceului când ești învățat cum să-i înveți și tu pe alții, când ești învățat să fii un model pentru cei din jurul tău. Am văzut mai apoi ochisorii copiilor de la grădiniță și am aflat

următoarele: „Domnul le știe pe toate. Eu vreau să fiu ca domnul!” Nu există bucurie mai mare pentru un dascăl decât atunci când un elev al său îl strigă din greșală „tată”.

În teoria escaladării vieții câteva sfaturi mi-au rămas întipărite: „Istoria nu e mereu ceea ce pare” (cum ne spunea domnul profesor Lucian Moraru); „În viață trebuie să fii bine organizat, să știi bine ceea ce vrei să spui” (cum ne dădăcea domnul profesor Dan Plăeșu în timpul orelor de matematică); „Să încerci să aplici mereu ceea ce ai învățat, să raportezi totul la practică” (ne spunea domnul profesor Mihai Stanciu); „Dozează-ți efortul cum trebuie” (striga la noi domnul profesor Ion Marinescu); „Literatura este strâns legată de istorie; nimic din ceea ce este scris nu este întâmplător”(ne-a dat de înțeles doamna profesoară Gabriela Dămoc); „Cântecul este cel mai bun remediu pentru orice boală” (aflam de la domnul profesor Gheorghe Honciuc); „Culorile redau mereu starea de spirit a omului” (explica doamna profesoară Maria Agapi); „Dansul stabilește cele mai puternice legături între oameni” (aflam de la doamna profesoară Maria Borș); „Nu-ți poți cunoaște țara decât călătorind; pe unde treci lasă mereu ceva bun în urma ta care să amintească de tine” (ne spunea domnul diriginte Viorel Paraschiv).

Urmând mereu aceste sfaturi am văzut că este bine. Și iată, vă salut acum de pe la mijlocul drumului spre cel mai înalt pisc al vieții, cu multă dragoste și stimă.

profesor **Ștefăniță Borș**,
Școala Erbiceni Iași,
promoția 1999

Încă un an ... în plus!

Iată că ne apropiem încet de finalul unui nou parcurs academic încununat de merite și laude, acela de student, încă un drum în inițierea noastră ca oameni ai științei. Însă această inițiere a început la Școala Normală „V. Lupu”, instituție care a însemnat pentru noi nu numai o formare intelectuală, ci și una pedagogică și morală.

Este o mândrie pentru mine acum, la împlinirea a 150 de ani de la înființarea școlii mele, să mă număr printre absolvenți, deoarece atât spiritul normalist cât și profesorii extraordinari pe care i-am avut, m-au făcut să fiu ceea ce sunt acum.

Spun aceste lucruri, deoarece, fiind unul dintre studenții Facultății de Geografie, Specializarea Geografie - Limba și Literatura Engleza, am avut oportunitatea de a studia la École Normale Supérieure des Lettres et Sciences Humaines, cea mai prestigioasă universitate din Franța, situată în vechiul Lugdunum al Franciei, și de a reveni în țară cu mari achiziții și satisfacții.

Iată că prin această performanță se confirmă încă o dată faptul că studenții cei mai buni și merituosi sunt foști elevi bursieri ai Școlii Normale, au avut profesori extraordinari de competenți care i-au susținut și i-au făcut și mai ambițioși decât erau. Întotdeauna am considerat că în Școala Normală a plutit adierea unui mediu academic ce se împletea de fiecare dată cu miresmele de pe alea cu castani.

Erudiția, rigurozitatea, acribia didactică, toleranța, deschiderea față de elevi a profesorilor Școlii Normale, maniera de tratare interdisciplinară au contribuit la formarea noastră intelectuală. Adevărate sunt cuvintele domnului director al Școlii Normale „Vasile Lupu”, profesor Viorel Paraschiv: *să nu uităm niciodată că întreaga izbândă stă doar în noi*. Cred că și elevii de acum ai Școlii Normale, vor avea plăcerea să continue călătoria inițiată prin labirintul cunoașterii, avându-vă și de această dată, pe dumneavoastră, domnilor profesori, deschizători de drumuri și formatori de caractere.

Cristina-Georgiana Voicu
studentă la Facultatea de Geografie - Universitatea „Al. I. Cuza” Iași, șefă de
promoție 2001

Minunat! Minunat! Uimitor!

Băiatul acesta e ca un vers frumos. E ritm, măsură, armonie, vibrație, metaforă și surâs. E chipeș, bine legat, privirea limpede, surâsul tremurat, gândurile pline de viață. Are 20 ani, iubește curat și este iubit. Așa cum se iubește la 20 ani și poți fi iubit de o fată de 17. Fata e veselă, și bună, și tandră, și sensibilă.

S-au cunoscut în Franța, în luna lui iunie, și nu erau din aceeași țară. El era din Italia, iar ea de pe plaiurile noastre. Se vedeau nedespărțiți, s-au strâns de mână, a mai trecut timp, au fost desprășiți de soartă, n-au putut fără să-și scrie, și-au scris frumos, și-au scris duios, lăsau să se citească printre rânduri sentimente aprinse, se ascundeau în ei, citind și recitind scrisorile, apoi nu și-au mai scris. Fiecare știa că sufletul îi este peste mări și țări și atât. Nu s-a putut face nimic pentru ei ... doar amintirea frumoasei întâlniri a rămas adânc întipărită în inimile celor doi.

Mulți ne cred pe noi, tinerii, niște oameni permanent surâzători, tot timpul veseli, zglobii, de parcă chipul nostru ar fi dintr-o singură culoare. Dacă ar fi așa, ce săraci sufletește am fi! Cred că și lacrima e o culoare necesară, care face parte, și ea, din însăși viața noastră. Am plâns și când am terminat liceul; liceu de care sunt profund legată, unde am învățat enorm de multe lucruri. Aici am învățat să prețuiesc, să scriu, să respect, să dăruiesc și nu în ultimul rând să iubesc. Prin ambiția unui profesor de aici a fost posibilă și plecarea mea în Franța; plecare ce mi-a oferit o experiență minunată ce o doresc tuturor liceenilor.

Viața e cel mai dur profesor pentru că mai întâi îți dă testul și apoi te învață, dar dacă ai lângă tine niște oameni de valoare care să știe să te înțeleagă și să te îndrume atunci poți trece mai ușor prin toate. Am avut șansa să am lângă mine oameni deosebiți care m-au făcut să devin un om deosebit. Mă refer la profesorii de la Școala Normală „Vasile Lupu”. Aici m-am format ca om, aici am primit o conduită care mă ajută să fiu apreciată pentru munca mea, pentru rezultatele care le obțin, și cred, omul din mine este un factor foarte important în toată această luptă. Pentru că ceea ce urmează după liceu e o luptă. Studenția e și ea frumoasă însă nu mai ai pe lângă tine pe nimeni care să te dădăcească ci ești doar tu singur cu valurile ... Abia acum după ceva timp de la absolvire mi-am dat seama că liceul pedagogic a fost pentru mine: „Minunat! Minunat! Uimitor!”

«Într-un tren de distanță lungă se afla un pasager care în fiecare clipă, uitându-se pe fereastră exclama:

Minunat! Minunat! Uimitor!

Cei care erau în același compartiment, până la urmă, au crezut că omul nu era prea sănătos. Unul din ei nu s-a putut abține să nu-l întrebe: „Cum se explică faptul că, în timp ce noi toți suntem plictisiți de monotonia peisajului, același sute de km, tu exclami mereu: *Minunat! Minunat! Uimitor!* Nu ți se pare că exagerezi? Până la urmă ai să ne scoți din sărite!”

Omul răspunse stingherit, dorind să se scuze, dar să fie și înțeles:

„Am ieșit din spital azi-dimineață ... Până azi am fost orb din naștere. Un mare doctor m-a operat și azi, când mi-a scos pansamentele de pe ochi, am văzut pentru prima oară în viață.

Ceea ce văd eu acum, văd pentru întâia oară. Ceea ce va fi fiind pentru voi un lucru obișnuit, pentru mine e minunat, uluitor, uimitor. Ce frumoasă e lumea!”»

Raluca – Elena Cohal,

studentă la Universitatea „Al. I. Cuza” – F.E.A.A.,
promoția 2002

Sensul valorii

Grea misiune mi-ai dat, dragă profesore...

Să scriu despre Școala Normală câteva pagini, sunt convinsă că 9 ani petrecuți în dealul Breazului nu pot fi acoperiți în câteva pagini...

M-am tot gândit: ce stil să aibă compoziția mea? Poate un poem dedicat mentorilor mei, poate cuvântului "educație"... Am găsit: am scotocit în inima mea și pot vedea acum (parcă mai bine ca niciodată!) cu ce-am rămas după nouă ani de Școală Vasiliană. Am rămas cu noțiunea de **valoare**. Văd clar ce discrepanță există între valorile mele și valorile ce le-am întâlnit în America (sau lipsa de valori, scuzați!). Am devenit **specială** (cum spun unii c-aș fi) datorită vouă, dragilor profesori!

Între 15-19 noiembrie 2004 la școala din America unde sunt profesor, a fost *săptămâna dedicată educației*. Fiecare elev a trebuit să numească un profesor care i-a marcat viața sau care l-a impresionat cumva, explicând motivele alegerii. M-am așezat pentru o clipă în scaunul elevului și-am dat filmul înapoi... Oameni care mi-au marcat viața...am început cu învățătoarea mea...am ajuns la perioada Școlii Normale:

... diriginta mea, Mihaela Neagu, care a crezut în mine! De la tine am învățat arta predării matematicii și știu să predau matematica în America! (scuzați-mi tutuiala!)

... profesoara de engleza, Doina Moraru! Orele de conversație, gramatica, mă ajută enorm acum. Posed structuri lingvistice pe care alții nu le au. Tu ai reușit să le clădești într-un fel anume! Știu reguli de limbă engleză, mă văd în fața tablei, în timpul orei, exersând: "if clause"

... profesoara de limba română, Cristina Chiprian! Am realizat după ani și ani cât talent scriitoricesc se poate ascunde în spatele unei inocente fragile, aparente...câtă dăruire, seriozitate și dorința de a schimba suflete! Mi-ai scris la sfârșit de liceu: "evoluția ta e surprinzătoare, ai venit din orașul tău ca o găsculiță și te-ai transformat în lebădă!" Tot timpul mi-ai spus "Sinzianu". Am fost plăcut surprinsă când, după ani de la terminarea liceului, la unul dintre trainingurile naționale desfășurate la Sinaia, m-ai strigat (pentru prima dată!) "Viorica".

... dragule profesor, Bârleanu (am sperat să te revăd la întâlnirea de zece ani), mai ții minte când alergai după mine prin cămin ca să vin la orele de cor? Tare nu-mi plăcea să particip! Într-o primăvară, la una din competițiile organizate la Filarmonica din Iași, deși ne-ai dat tonul bine, am luat-o pe arătură, cântând fals vreo două, trei sunete. Te-ai înroșit atunci, profesore, din cauza emoțiilor, și, la fel de rapid ți-ai revenit. Reușisem să descoperim sunetul corect, agățându-ne de el. Și am luat locul I, "Vine primăvară!" M-ai învățat să ascult pe cel de alături ce cântă. Acum, în America, fac parte din corul românilor ce susțin slujba în limba română, la biserica ortodoxă grecească din Columbia, South Carolina. Și tot datorită ție, am învățat să ascult o doină, un vals, o simfonie. Am învățat să ofer muzică de bună calitate pentru că ai clădit frumosul prin muzică, dragă profesore!

... profesorul de educație fizică, Ștefania Cornelia Pînzaru! Îmi sunt atât de clare verigile unei lecții de specialitate încât, fără proiect didactic în față, chiar și prin somn aș putea să desfășor o lecție. Rigurozitate, organizare, seriozitate! Asta am învățat de la tine, dragă profesore!

... nu mi-a fost profesor decât un an! Dar un an decisiv pentru etapa specială ce avea să urmeze în viața mea: scout! "Viorel și Paraschiv"! Așa s-a prezentat la începutul anului 1993, la prima lecție de geografie! M-ai luat cu tine în drumeții, profesore, insuflându-mi dorința de a vedea locuri noi. Ai descoperit în mine calități de lider și le-ai transformat în veleități datorită cercetășiei. Și numai cu rucsacul în spate și cu bocancii în picioare! Geografie pe viu! Din dorința (atât de bine cultivată de tine) de a vedea lumea, am

ajuns în America. Și, crede-mă, draga profesoare, am găsit după căutări: poteci de munte, râuri, locuri de campare! Dacă nu te-aș fi cunoscut, as fi putut să descopăr frumosul acesta? Mi-ai arătat ce pot să clădesc în interiorul meu, fără teorie!

Da, cred că Școala Normală mi-a oferit sensul valorii. Datorită apostolilor am ajuns unde-am ajuns! Cu siguranță aș fi fost alta fără ei!

Școala Vasiliană mi-a oferit un reper după care să mă orientez! Schema pe care să construiesc!

Ce-mi doresc? Ca generațiile actuale și cele viitoare să opteze pentru realul axiologic și nu pentru himere valorice!

Mi-e frică ca golul existențial occidental să nu pătrundă în frumusețea sufletului apostolului roman, în scopul deteriorării.....

Viorica Mihaela Sînzianu,
profesor în South Carolina- SUA,
promoția 1994

Școala Normală „Vasile Lupu” - un liceu al sufletului meu

În aceste momente, plașa gândurilor cerne intenții, manifestări, valori... Cei cinci ani petrecuți aici sunt tot atâtea trepte spre împlinire, spre afirmarea unei personalități marcată de o "instituție școlară" care a devenit o sintagmă cu rezonanțe profunde în planuri definitorii: încredere, responsabilitate, tenacitate, mândrie, verticalitate, empatie.

Îmi aduc aminte cu firească nostalgie și inima plină de bucurie faptul că am avut norocul și onoarea de a fi fost eleva unor profesori extraordinari. Sunt clipe emoționante păstrate în suflet pe care le pot împărtăși acum, cu tot respectul și admirația dascălilor promoției 1994: d-nei profesoare Lucia Gabriela Munteanu, de la care am deprins dragostea pentru literatură și pasiunea pentru corectitudinea limbii române; d-lui profesor Dan Plăeșu, care ne-a dezvăluit o lume "umană" a cifrelor; d-lor profesori Fetescu și Stanciu, adepți desăvârșiți ai principiilor fundamentale ale pedagogiei; d-nei profesoare Doina Moraru, diriginta claselor a IX-a – a XIII-a B, care ne-a oferit sprijin moral în devenirea noastră; d-nei profesoare Dima, care ne-a învățat cum să fim demni și mândri că suntem urmașii unui popor plin de abnegație și dăruire; d-nei profesoare Elena Covrig, care ne-a dezvăluit tainele psihologiei; d-lui profesor Bârleanu, care a transformat notele muzicale în metode de cunoaștere; d-lui profesor Agrigoroaie, împreună cu care am descoperit tainele geografiei; d-nei profesoare Ștefania Pânzaru, care a transformat educația fizică în artă...

În concluzie: chemare, dăruire, competență, răbdare, efort, creativitate și multă măiestrie, sunt cuvintele care definesc universul Scolii Normale „Vasile Lupu” din Iași!

avocat Roxana (Baciu) Amariei,
promoția 1994

Gânduri despre trecut

... Tocmai ne-am reîntâlnit. Nu am mai avut răbdare să se împlinească 10 ani. Au trecut doar 8, dar câțiva dintre noi, foști elevi ai clasei a XIII-a D, l-am invitat pe domnul diriginte la un grătar.

De cum am aflat că vom ieși împreună, nu am mai avut liniște. Abia așteptam să îmi revăd colegii; speram să fie, pe cât posibil, aceeași atmosferă ca acum mulți ani. N-a

fost tocmai așa; trecerea anilor, experiențele trăite între timp ne-au schimbat. În plus, mulți dintre vechii colegi sunt departe. Dar cei care-am fost ne-am simțit extraordinar. Poate că în suflet am rămas la fel.

Domnul diriginte Plăeșu este și acum așa cum îl știam dintotdeauna: plin de viață, cu un mare simț al umorului, dublat de acea fină ironie care nu lipsește aproape niciodată din cuvintele dumnealui. M-am bucurat din plin de vorbele blânde și de cântecele minunate ale domnului profesor Moraru. Și, cu toate că nu mai eram în clasă, la lecții, în calitate de elevi, până și în ziua aceea am avut câte ceva de învățat de la cei doi oameni care ne-au condus pașii pe drumul vieții, spre a o trăi cât mai frumos.

Am încercat să re trăiesc în acea zi minunatele clipe petrecute în liceu. Mi-am reamintit cu mare plăcere de doxanele domnului Bârleanu, de sfaturile calde ale doamnei Petrea, de glumele domnului Paraschiv, de blândețea doamnei Șerban, de discuțiile plăcute cu doamna Moraru, de modelul fizic și moral oferit de doamna Munteanu, de severitatea doamnei Purțuc, a doamnei Pânzariu și a domnului Petrovici, pe când era director al liceului (severitate pe care acum o privesc cu alți ochi). Toți aceștia sunt oameni pe care nu-i voi uita niciodată.

Ce frumos era în excursii! Cât de mult ne plăcea să cântăm cu profesorii noștri dragi! Cât de prost ne simțeam când făceam vreo boacănă și-l supăram pe domnul diriginte! Și cât de bine ne simțeam când, în cele din urmă, toate se rezolvau și noi știam un lucru în plus! Dar, mai ales, cât de importanți ne credeam noi în vremea aceea! Nu știu dacă eram, într-adevăr, atât de importanți, dar știu că dascălii noștri ne iubeau foarte mult!

Pe unii profesori și colegi i-am revăzut, pe alții nu i-am mai întâlnit de mult timp. Sper ca peste doi ani (și nu numai) să fim din nou împreună cu toții. Și mai sper că fiecare din foștii mei colegi a învățat cât mine, sau chiar mai mult, de la viață și că se vor simți mereu datori, în suflet, profesorilor noștri din liceu, care ne-au oferit atât de mult!

Mi-e dor de dumneavoastră, domnilor profesori! Vă mulțumesc pentru tot! Mi-e dor de voi, dragi colegi! Aș vrea să mai putem fi măcar puțin cum am fost odinioară!

Vă doresc tuturor să vă urmați drumul pe care îl doriți, să vă fie viața ușoară și frumoasă!

Învățătoare **Oana-Maria Lupu (Nistor)**,
Liceul Teoretic „G. Ibrăileanu” Iași,
promoția 1996

Evocare

Să vorbim despre anii de liceu, despre anotimpuri, lumină, zboruri, gânduri și clipe. Să vorbim despre Școala Normală „V. Lupu”, locul în care am ars și în care am descoperit un prim centru al existenței mele, profesia de dascăl. Aducerea aminte despre ceea ce am fost, despre un anumit timp sau despre un spațiu în care „am răătăcit”, într-o permanentă căutare de sine, echivalează cu o redefinire a propriei individualități. Iau cunoștință cu uimire de existența mea cu fiecare privire în urmă și descopăr că adevărata devenire s-a petrecut în spațiul acesta cu configurație labirintică – „mănăstire”, cum obișnuiam pe atunci să-l denumim noi, fetele cazate în cămin. Evocarea îmi stârnește nostalgia, totuși cu puteri taumaturgice, și mă întreb dacă mai există copacul pe care îl vedeam de la fereastra clasei, un stejar măreț ca un voievod, stăpânind peste întreg orizontul, investit de mine cu funcția de protector al dorurilor și al visurilor de tot felul. Și profesorii? Imaginea lor îmi luminează sufletul. Mă gândesc cu emoție mai ales la un profesor care predă cu singulară măiestrie literatura română, d-na Lucia Gabriela Munteanu, alchimist al cuvintelor. Desfăcea și re-făcea universurile poetice fără a le risipi

vraja, potențându-le misterul, dezvăluindu-ne magic centrul de semnificație. A devenit un model pentru mine prin talentul profesional, perseverență, noblețe sufletească, rafinament și eleganță, un model la care mă raportează în permanență. Periplul prin labirintul devenirii mele mă poartă către ieșire și iată-mă în curtea în care dădeam istovitoare probe de rezistență la sport, când mă ascundeam după statuia lui Vasile Lupu, pentru a mă odihni două ture, ieșind apoi printre primii, cu un timp peste așteptări. Rememorez și regăsesc cu sfială un timp anterior, punct originar, care îmi permite să parcurg alte noi spații și timpuri.

Ruxandra Răuțu (căsătorită Nechifor)
profesor de limba română la Liceul "M. Sturdza", Iași,
promoția 1998

Scoala Normală ?

Ce definiție ași putea să-i dau după ani și ani... Nu pot spune cimitir al tinereții mele; e doar existența mea, rampa mea de lansare, e doar drumul meu spre înalt; e oare parte din **VIAȚA MEA**? Da, e sigur parte din viața mea! Dar care oare, dacă ar fi să amestecăm în mod haotic anii ? Evrika! **CEI MAI FRUMOȘI ȘI MAI PLINI ANI!** Frumoși pentru intensitatea tuturor trăirilor, emoțiilor și ... plini de speranțe, iubiri platonice, dragoste nebună de viață, și ... **NENUMĂRATE TEZE ȘI LUCRĂRI DE CONTROL**. Si, totuși, au fost **CEI MAI FRUMOȘI ANI!**

jurist **Monica Mihai**,
promoția 1994

Reflecțiile unui pedagog

Să vorbesc despre profesionalism, sau despre respectul pentru oameni? Cred că mai bine vorbesc despre locul formării mele că adult și anume Liceul Pedagogic pentru că, oricum, acesta este o îmbinare a celor doi termeni. Pentru fiecare dintre noi, unele locuri sunt speciale și asta fiindcă ele conțin un izvor de încredere, un sprijin în fața banalului zilnic și cel mai important, partenerii de aparentă suferință ce de fapt este un examen pentru viață.

Într-un cadru feeric, se înalță leagănul din care ies și se dezvoltă generații de "părinți" ai educației. Este locul în care dacă ai intrat o dată, trebuie să te asiguri că nu dormi și că totul este real. Este lumea celor ce sunt sau ar trebui să fie modele de conduită, etică și profesionalism. Este acel ceva de care are nevoie un suflet pentru a se simți definit.

Acum stau și mă gândesc, dacă următoarea vizită în liceu îmi va aduce din nou chipul mereu vesel al d-lui prof. de istorie Moraru, sau umorul d-lui director Paraschiv. Sper să nu fiu privat nici de atitudinea plăcută de mamă a d-nelor prof. Costin, Covrig și Drișcu. Apoi vreau să mă mai merg prin liceu și poate am noroc să le văd pe doamna administrator și pe doamna casieră. Doamne, deja îmi doresc prea multe și nu vreau să mă înec în melancolie. Ce frumos a fost!

Și totuși mai am o șansă, pentru că mâine merg **ACOLO!** Oare...ce va fi?

Mi-a plăcut pentru că am simțit că trăiesc și totul a fost...pe bune!

Scuzați expresia nepedagogică, dar anii trec și...**TREC!**

Ionuț Preotu,
student la Facultatea de Biologie, Universitatea „Al. I. Cuza”, Iași
promoția 2003

Ce a însemnat pentru tine Școala Normală?

A fost o perioadă de pregătire pentru viață, când am luat contact direct cu un nivel cultural deosebit, transmis de „spuma” profesorilor ieșeni: Măcăreanu, Enache, Ionescu, Bart, Fetescu, Filip, Bârleanu. Am învățat cum să-i învăț pe copii să învețe, inclusiv copiii mei care au studiat și au devenit licențiați pe baza celor învățate în Școala Vasiliană.

Gheorghe Zaharia,
notar, Iași,
promoția 1971

Școala Normală a reprezentat familia mea, întrucât am rămas fără mamă.

Îmi amintesc cu plăcere de d-na dirigintă Bodron Maria care m-a înțeles și mi-a dat sfaturi pentru viitor ca un adevărat părinte.

Școala Normală mi-a luminat viața, drept urmare a învățăturilor ei, formându-mi o profesie.

Voica-Alina Anton,
promoția 1973

Școala Normală a însemnat pentru mine un loc de excepție. Acolo am crescut, mi-am format personalitatea, am învățat să învăț pe alții, am devenit educator.

Școala Normală a însemnat întâlnirea cu dascăli deosebiți, modele de onestitate și altruism care au șlefuit mintea și sufletul meu, dându-i altă dimensiune, orientându-mi drumul în viață.

Școala Normală a făcut din mine un autodidact, un om care nu s-a mulțumit niciodată cu ce a fost, care a căutat și caută permanent răspunsuri și soluții la necunoscutele apropiate și depărtate.

Școala Normală a însemnat trezirea și menținerea dorinței pentru frumos, pentru muzică, artă plastică, filozofie, folclor.

Școala Normală a însemnat legarea unor prietenii care nici după 31 ani nu s-au destrămat și care vor dura cât voi trăi.

Școala Normală a fost o citadelă în care am pășit copil și în care am devenit o luptătoare: cu mine, cu greutățile, cu viața.

Pentru toate acestea respect, stimă și recunoștință dascălilor acestei instituții care s-au aflat ca trudituri neobosiți la catedră în perioada anilor 1968 – 1973.

Maricica Radu (Iordache),
promoția 1973

Pentru mine, bătrâna Școală Vasiliană înseamnă *CARIERA PROFESIONALĂ*. Pe scurt, *TOTUL*!

Felicia Iuroaia,
lector drd. Facultatea de Psihologie, Universitatea „Petre Andrei”,
promoția 1986

Cea mai frumoasă perioadă a vieții. Model de conduită, relaționare și participare la viața școlii și a comunității.

prof. drd. **Sorin Dănilă**,
director Școala Specială „Const. Păunescu”, Iași,
promoția 1989

Am fost prima generație postrevoluționară. Ne-am format sub rigoarea anilor grei, cu multe lipsuri, dar cu profesori deosebiți care ne-au sprijinit și îndrumat pașii cu profesionalism și multă dăruire. Le mulțumesc din toată ființa mea.

Profesor Constantin Păuleț,
Grup Școlar „Nicolina”, Iași,
promoția 1990

Apariția anuarului închinat sărbătoririi celor 150 de ani de existență culturală și spirituală a Școlii Normale este un eveniment care se ridică la înălțimea momentului evocat. O dată ajunși la acest jubileu ne străduim să prindem în slove farmecul și frumusețea celor patru ani din existența noastră împletită cu cea a școlii. E un prilej de rememorare, dar și de exaltare.

Clipe de adâncă emoție mi-a provocat participarea la zilele școlii, la sfârșitul lunii ianuarie a acestui an.

I-am regăsit neschimbați pe mulți dintre profesorii noștri, cei care ne-au ajutat să ne punem temelia în viață, care umpleau clădirea liceului cu al lor cuvânt și cu dragoste. Am revăzut alea cu castani și parcă auzeam sunetul chitărelor și ecourile vocilor adolescente de altădată. În amfiteatrul „Șt. Bârsănescu”, unde am asistat la un program artistic de înaltă ținută (mi-am recunoscut, cu reală satisfacție, printre „artiști”, două foste eleve) mi-am reamintit, printre altele, de ziua în care ne-a vorbit aici Marin Sorescu, devenit mai târziu un poet drag sufletului meu (lucrarea științifică și metodică pentru obținerea gradului I am dedicat-o, de altfel, studiului monografic al operei soresciene). Am pășit, după atâta vreme, pragul clasei în care am învățat patru ani. Mă așteptam, parcă, să-i regăsesc pe foștii colegi și pe d-na dirigintă, prof. Veronica Morărașu. Mi-a atras atenția, de pe un perete, un panou tematic la care lucrasem două după-amieze împreună cu ai mei colegi.

La mulți ani, Școală dragă! La mulți ani, foști și actuali profesori ai școlii! Vă sunt recunoscător pentru munca Dumneavoastră plină de dăruire. Mă închin cu plecăciune pentru cărările pe care ni le-ați deschis către viață.

Profesor Petru Apachiței,
inspector de specialitate – I.S.J. Iași,
promoția 1991

Purtând în suflet nostalgia timpului trecut, nu puține sunt clipele în care cu drag îmi amintesc de frumusețea anilor de liceu.

Aș vrea cu toată ființa mea să opresc ceasornicul vremii, să-l întorc și să redevin liceana de odinioară, ce se așeza în bancă, plină de speranță, de curiozitate, dornică de a cunoaște tainele fermecătoarei meserii de dascăl.

Au fost anii cei mai frumoși ai adolescenței mele. Au fost clipe minunate ce-mi aduceau zi de zi ceva nou din „marele necunoscut” grație priceperii, bunătății și

înțelepciunii minunaților mei dascăli, a căror imagine o port cu drag în suflet și în gând ori de câte ori mă aflu la catedră în fața micilor învățăcei.

Școala Normală a fost pentru mine lăcașul sfânt în care m-am format nu numai ca învățătoare ci mai presus de toate, am învățat să fiu OM.

Învățătoare **Gabriela Vilcu**,
Școala nr. 24 „Ion Ghica” Iași,
promoția 1993

Liceul Pedagogic a fost în primul rând un vis devenit realitate. Profesorii ne-au călăuzit pe un important drum din viața noastră și în același timp ne-au învățat ce înseamnă adevărata valoare umană. Am pășit după nouă ani pe minunata alee a liceului cu nostalgie în suflet, dar și cu bucuria că am studiat în această școală deosebită, cu profesori erudiți.

Designer – **Adriana Jităriuc**,
Florența, Italia,
promoția 1996

Locul unor aventuri deosebite, teribilisme diverse și ...formare intelectuală. Școală careia îi datorez foarte mult în devenirea mea actuală.

Profesor **Eugen Moraru**,
Liceul Teoretic „Lascăr Rosetti” Răducăneni,
promoția 1996

„Trecerea” prin Școala Normală „V. Lupu” a marcat o perioadă fericită în viața de adolescent.

Definirea „portretului” unui viitor învățător, cinci ani presărați de momente și întâmplări inedite, alături de colegi nebunatici și inspirați, dar cu activități captivante, interesante și cu profesori deosebiți.

Învățător **Ana-Maria Radu**,
promoția 1996

Locul unde am venit din gimnaziu pentru a continua o tradiție de familie. Mi-a plăcut și mi-am continuat cariera didactică cu studii superioare la Suceava, Facultatea de Istorie – Geografie. Am avut profesori minunați care m-au sprijinit de fiecare dată când a fost necesar. Școala Normală va rămâne pentru mine la fel de dragă ca locul natal.

Oana Zboiu,
Agenția NEDERLANDEN – ROMÂNIA,
promoția 1996

Primii ani au însemnat confruntare, concurență dar și frustrări generate de regimul impus de căminul internat.

Nu am simțit niciodată o adevărată pasiune pentru meseria de învățător (profesor), deci liceul nu mi-a procurat experiențe pe care să le simt capitale. Totuși, acum, la maturitate trebuie să recunosc faptul că pregătirea didactică (practica) acumulată la Școala Normală m-a propulsat. Am reușit să mă titularizez în învățământ din primul an după absolvire, tocmai datorită pregătirii metodice căpătate în liceu pentru că universitatea nu vine în întâmpinarea studenților în acest sens.

AMINTIRI, EVOCĂRI, INTERVIURI

În rest îmi amintesc de câțiva profesori, cum ar fi d-na Bojoi, d-na Bejenaru (franceză), d-na Păduraru (matematică), d-na Dima (istorie), de expedițiile cu cercetașii cu d-l Paraschiv și de solidaritatea colegilor de clasă (a XIII-a C).

Profesor **Elena-Raluca Chișcă**,
Colegiul Național, Iași,
promoția 1998

O parte importantă din viața mea: trecerea de la copil spre maturitate. Am întâlnit greutățile vieții, dacă pot spune așa, am învățat cum e să te descurci singur. Îmi amintesc cu multă plăcere de Școala Normală și asta datorită extraordinarului meu diriginte Paraschiv Viorel, care pentru mine a fost nu numai dascăl dar și un al doilea tată.

Iubesc enorm Școala Normală și îmi amintesc cu plăcere de perioada petrecută aici, unde mi-am întâlnit adevărații prieteni cu care păstrez legătura și astăzi și sper până la sfârșitul vieții.

Nu pot uita că tot în această perioadă am cunoscut cea mai mare parte a țării prin excursiile făcute.

Jurist **Anca Albu**,
promoția 1999

Cei cinci ani de liceu au însemnat anii în care, vrând-nevrând, a trebuit să mă maturizez, depărtându-mă de familie, de cei dragi.

Știam de mult timp că vreau să urmez Liceul Pedagogic. A fost ceea ce mi-am dorit și, privind în urmă, cred că aș face același lucru dacă aș fi pusă în această situație.

Mă gândesc cu nostalgie la anii de liceu și sper că aceleași amintiri plăcute să fi rămas și în sufletele colegilor mei.

Ce mi-aș mai dori? Aș vrea doar ca într-o zi, mai devreme sau mai târziu, să ne reîntâlnim cu toții: profesori și elevi (generația 1994 – 1999), de fapt foști elevi ai domnului diriginte Viorel Paraschiv.

Alina Lăcrămioara Coca,
promoția 1999

Liceul Pedagogic a însemnat pentru mine mai mult decât o simplă instituție de învățământ, a fost o stare de spirit.

Mi-a deschis ferestre spre cunoaștere și mi-a dat încredere în mine.

Alina Profir (Nițucă),
studentă la Facultatea de Teologie, Univ. „Al. I. Cuza” Iași,
promoția 2000

Deoarece am stat și la cămin, pentru mine Școala Normală reprezintă „o a doua casă”. Aici am legat cele mai adevărate (frumoase) prietenii și am trăit momente de neuitat.

Cel mai frumos era când se organizau serbările. Întotdeauna am admirat trăirea noastră, a elevilor atunci când apăreau cei din orchestră și dansuri.

De asemenea, pe plan profesional, trebuia să recunosc că m-a format din punct de vedere pedagogic, acum îmi vine mult mai ușor la practica pedagogică, și în comparație cu alți colegi, am șansa de a mă întreține având un serviciu.

Georgiana Catina,
promoția 2001

Pentru mine a fost egală cu o „școală a vieții”.

Am primit o educație distinctă, pe baza căreia sunt respectată de persoanele ce mă înconjoară. Viața de cămin foarte stresantă, nemotivantă și inhibitoare.

Cristina Turcan,

studentă la F.E.A.A., Univ. „Al. I. Cuza” Iași,
promoția 2002

Un „părinte”.

Datorită profesorilor, colegilor și activităților desfășurate în cadrul acestei instituții am putut pași în viață cu o anumită încredere și maturitate dobândite la o vârstă destul de fragedă. Au fost cei mai frumoși ani, cu bune și rele, cu toate aventurile din curtea școlii și escapadele „cu sau fără bilet de voie”!

Nicoleta Lazăr,

promoția 2002

Datorită faptului că am studiat multă pedagogie, în acest liceu am învățat să fiu un autodidact și să-mi educ pornirile și manifestările, făcând, astfel, în fiecare an, pași mărunți spre maturizare și diplomație. În acest liceu am învățat să socializez cu cei din jur, fără a face discriminări pe considerente de vârstă, sexe, etnie, confesiune; într-un cuvânt, am învățat să-i accept pe ceilalți așa cum sunt ei.

Fiind un liceu cu profil special, accentul s-a pus pe lucrurile profunde, fapt ce m-a ajutat să înlătur din viață superficialitatea și formalitățile atât de frustrante în zilele de astăzi.

Ana-Maria Aissa Cimpoeșu,

studentă la Facultatea de Geografie–Geologie, Univ. „Al. I. Cuza”, Iași,
promoția 2003

Printre anii de liceu ce-au trecut răătăcesc adolescența și naivitatea mea.

Printre colectivul de profesori ne-am făcut mulți prieteni și atunci când spun Școala Normală „V. Lupu” îmi vin în minte căminul, pedagoga, mereu dl. director V. Paraschiv, bine dispus și, - implicit - profesorii cu care am avut ocazia să colaborăm.

Natalia Afanasi,

studentă la F.E.A.A., Univ. „Al. I. Cuza” Iași,
promoția 2004

„Cred că este școala cea mai dinamică, care s-a pliat repede pe necesitatea societății concurențiale, de piață. Am fost într-o clasă cu profil de instructori de educație – instructori animatori, unde am avut profesori minunați și devotați, care ne-au îndrumat pașii cu multă fermitate și profesionalism. Fără largul concurs al tuturor profesorilor școlii noastre dragi, noi nu am fi acum mândria tuturor universităților ieșene ...”

Aida – Iulia Căileanu,

studentă Facultatea de Geografie – Geologie a Universității „Al. I. Cuza” Iași,
promoția 2004

Viața școlii în anul școlar 1928-1929

Numiri și schimbări de personal

În cursul vacanței școlare (la 6 august 1928) Ministerul Instrucțiunii a dispus telegrafic înlocuirea de la direcția școlii a d-lui dr. S. S. Bârsănescu, căruia Ministrul însuși, cu prilejul inspecțiunii făcută școlii cu trei luni mai înainte, îi adusese „călduroase mulțămiri”... pentru zelul cu care, atât el cât și profesorii școlii, își pun „munca și energia în serviciul culturii românești”.

Noul director al școlii a fost numit în persoana d-lui G. Mitru.

Ca o consecință fatală a metehnei inițiale de care fusese lovită numirea sa ca director al școlii, d. G. Mitru, după abia patru luni de director, a simțit obligația morală de a se demite. Ministerul a încredințat direcția școlii, la 15 noiembrie 1928, unui vechi profesor al ei, d. M. Botez, prin numirea căruia s-au restatornicit raporturile normale între directorul și profesorii școlii.

Necrolog

La 30 aprilie 1929 a murit Dimitrie Băncescu, maestru de desen și caligrafie la această școală. Născut în Iași la 6 septembrie 1875, a intrat în învățământ ca profesor suplinitor la 1900, a fost numit profesor titular la 15 septembrie 1906 și a fost transferat la această școală în 1916. Prin ordinul ministerial nr. 32624 din 1925, D. Băncescu a fost asimilat gradului de profesor. Printre distincțiile oficiale ce i s-au conferit, menționăm premiul Lecomte de Nouye, împărțit, al Academiei române, pentru lucrările de desen prezentate în 1899.

Adăugăm aici că regretatul Băncescu a fost un profesor conștiincios și un artist apreciat.

Solemnități și serbări

La 25 noiembrie 1928 a avut loc ceremonia instalării directorului M. Botez, în prezența d-lui inspector școlar A. Băleanu, ca reprezentant al Ministerului Instrucțiunii, precum și în prezența comitetului școlar. Au ținut cuvântări d-l inspector A. Băleanu și d. Prof. univ. I. Simionescu, președintele comitetului școlar, cărora le-a răspuns d. M. Botez, noul director.

La 24 ianuarie 1929 s-a sărbătorit unirea principatelor și provinciilor românești. A conferențiat d. Radu Manoliu. A urmat apoi o producție școlară.

La 30 ianuarie 1929 a avut loc serbarea patronului școlii și comemorarea a douăzeci și cinci de ani de la moartea compozitorului român Gavril Muzicescu, fost profesor al școlii noastre. Cu acest prilej d. M. Botez directorul școlii a conferențiat despre viața și valoarea educativă a celor trei ierarhi Vasile, Grigorie și Ion, iar d. C. I. Baciuc despre viața și opera lui Gavril Muzicescu. A urmat apoi o frumoasă producție festivă dată de elevii școlii sub conducerea d-lor C. I. Baciuc, M. Barbu și R. Haas, maeștrii ai școlii.

La 15 aprilie 1929 a avut loc solemnitatea cuvenită serbării sădirii pomilor, cu prilejul căreia a cuvântat d. N. Cojocar, profesor de științe agricole, iar corul și fanfara

școlii au executat mai multe arii muzicale.

La 5 mai 1929 a avut loc înmormântarea regretatului profesor D. Băncescu. Au ținut cuvântări funebre d. G. Ghibănescu, profesor al școlii, și Acatrinei Vasile, elev în clasa a VI- a B.

În dimineața zilei de 10 mai 1929 a avut loc serbarea națională a zilei, iar după-amiază s-a serbat ziua eroilor prin sădirea în parcul din fața școlii a stejarului Unirii, menit a aminti mărețul act săvârșit acum zece ani. Comitetul școlar, prin d. M. Sadoveanu, președinte, l-a luat în îngrijirea sa. Cu acest prilej d. M. Sadoveanu a rostit o cuvântare care a făcut o adâncă impresie asupra celor de față.

La 25 iunie 1929 a avut loc solemnitatea distribuției premiilor. A prezidat și cuvântat d. M. Sadoveanu, președintele comitetului școlar. D-l M. Botez, directorul școlii, a citit o dare de seamă asupra mersului școlii pe tot cursul anului. A urmat o frumoasă producție școlară și agapa colegială cu absolvenții școlii.

Conferințe didactice

La 30 septembrie 1929 a avut loc prima conferință profesorală din noul an școlar. După distribuția orelor și recomandarea manualelor didactice s-a luat în discuție chestiunea schimbării intervenite la direcția școlii și consecințele morale ale acestui fapt. S-a relevat activitatea meritorie a fostului director d-l dr. S. S. Bârsănescu, căruia i s-au adus elogii pentru buna conducere a școlii, desăvârșita corectitudine în administrație și restabilirea bunelor relații colegiale. Totodată s-a exprimat regretul pentru neașteptata înlocuire de la direcția școlii.

În ședința de la 21 decembrie 1928 conferința profesorală alege pe d-nii M. Botez, Radu Manoliu și dr. S. S. Bârsănescu ca membri în comisia pentru redactarea anuarului de față.

În ședința de la 23 februarie 1929 d. G. Ghibănescu a emis ideea ca licențiații „secției pedagogice”, ce nu pot ocupa, din lipsă de locuri, catedre în învățământ, să servească la școlile normale ca pedagogi și profesori ajutoari ai titularilor. Tot în această ședință s-a dezbătut cuprinsul ordinului Min. Nr. 10673/1929, prin care profesorii sunt obligați, între altele, a ține lecții model la școala de aplicație și s-a desemnat o comisie compusă din d-nii Radu Manoliu, dr. S. S. Bârsănescu, S. Diamandi și V. Tănase, care să redacteze o întâmpinare la pomenitul ordin ministerial.

Conferințe pentru elevi

La 23 noiembrie 1928 a conferențiat d. dr. N. Bălan, vorbind elevilor despre bolile sociale.

La 24 ianuarie 1929 d-l Radu Manoliu a vorbit despre „Importanța națională” a acestei zile.

La 30 ianuarie 1929, cu prilejul patronului școlii și al comemorării marelui compozitor muzical Gavril Muzicescu, au conferențiat, precum am arătat mai sus, d-nii M. Botez și C. I. Baci.

La 15 aprilie 1929 d. N. Cojocaru a conferențiat elevilor despre importanța pomiculturii cu prilejul serbării sădirii pomilor.

La 5 mai 1929 d. locot. Iacob Pleșoianu a conferențiat despre „lupta cu gazele”.

La 12 mai 1929 sărbătorindu-se la Iași împlinirea a unui deceniu de la înfăptuirea unirii tuturor românilor, d. V. Lungu, profesor, a rostit o cuvântare ocazională.

La 2 iunie 1929 d. C. Fedeleş, profesor universitar, a conferențiat despre „Rolul educației în afirmarea noului ideal românesc”.

Șezători și disertații ale elevilor

Elevii clasei a III-a A au ținut în cursul anului școlar mai multe șezători, iar elevii clasei a V-a B au ținut, pe lângă șezători, un număr de 14 disertații.

Cinematograf și teatru

În cursul anului școlar cinematograful școlii a înfățișat elevilor mai multe filme educative, câteva din acestea fiind împrumutate de către Casa școlilor.

La 14 aprilie 1929 d. I. Tanko a făcut în fașa elevilor o serie de demonstrații din domeniul sugestiei și telepatiei.

La 23 aprilie 1929 elevii școlii au participat la Teatrul Național, la festivalul Școlii Normale în calitate de conducătoare a școlilor din localitate.

La 12 mai 1929 elevii școlii au participat la conferința d-lui Ionel Teodoreanu, ținută la Teatrul Național, despre „Creația literară”.

Biblioteca

În cursul acestui an școlar biblioteca școlii a fost înzestrată cu un număr apreciabil de volume, unele cumpărate, în număr de 96 de volume în valoare de 6.563 de lei, iar altele provenite din donațiile Casei școlilor - 320 de volume, ale Academiei române - 78 de volume, ale Ministerul Domeniilor - 2 volume și ale altor persoane particulare, printre care distingem numele d-lui prof. I. Brătescu, ce a binevoit a dăruii școlii noastre importanta sa monografie asupra Dobrogei.

Inspecții școlare

Școala noastră a fost inspectată în acest an școlar de către d-nii I. Mitru și G. Longinescu, inspectori generali ai învățământului normal, d. M. Băntaş, inspector șef al regiunii Iași, și d. A. Băleanu, inspector al învățământului secundar.

Vizite și recepții

La 5 noiembrie 1928 școala noastră a fost vizitată de către d. Sava Costoff, inspector al școlilor normale din Bulgaria. Vizita acestui oaspete a durat mai multe zile, în cursul cărora s-a interesat de organizarea didactică și administrativă a școlii.

La 22 aprilie 1929 a avut loc vizita d-lui Ministru al Instrucțiunii N. Costăchescu, însoțit de d-nii V. Petrovanu, prefect al județului, și M. Banta, inspector șef al regiunii, ambii profesori ai școlii.

La 5 iulie 1929 școala noastră a fost vizitată de către 45 de elevi normaliști din Caransebeș, sub conducerea d-lui I. Neamțu, directorul școlii și a câtorva profesori.

Cercuri culturale

În cursul acestui an școlar elevii cl. a VI-a A și B, sub conducerea d-lor D. Ungureanu și Gh. Mironescu, învățători la școala de aplicație, au luat parte la cercurile culturale din Tăutești, Movileni, Prisecani, Reditu-Tatar și Hermeziu. La această ultimă comună a avut loc totodată și serbarea pentru aniversarea a 60 de ani de la înființarea școlii primare a satului.

Excursii

La 20 mai 1929 elevii cl. a IV-a și a V-a, sub conducerea d-lui Const. Oescu, au făcut o excursie științifică la Repedeș.

La 1 iunie 1929 elevii școlii, sub conducerea d-lor Const. Oescu și N. Moroșanu, profesori ai școlii, au făcut o excursie științifică la Galata și Miroslava.

La 1 și 22 iunie 1929 elevii cl. a IV-a A și B și a V-a A și B, sub conducerea d-lor G. Ghibănescu, V. Lungu, D. Munteanu și M. Cămăruță, profesori, au vizitat monumentele istorice ale orașului.

La 24 iunie 1929 elevii din cl. a V-a A și B sub conducerea d-lui V. Tănase, profesor, au vizitat fabrica „Textila” din orașul Iași.

Colonii școlare

Potrivit hotărârii Comitetului școlar s-a organizat și în vara acestui an o colonie școlară într-o stațiune muntoasă, unde elevii să-și fortifice sănătatea. Colonia, alcătuită din 19 elevi, aleși după avizul medicului școlii, d. dr. N. Bălan și conduși de către d. Visar. Răileanu, subdirector, și d. D. Ungureanu, învățător la școala de aplicație, s-a instalat la Găinești, județul Fălțiceni, funcționând aici de la 3 iulie 1929 până la 3 august 1929.

Sedințele Comitetului școlar

În cursul anului școlar 1928-1929 Comitetul școlar a ținut 16 ședințe. În ședința din 21 septembrie 1928, luându-se în discuție atât actele de autoritate ale d-lui G. Mitru, directorul școlii, prin sigilarea dulapului contabilității, cât și ale organelor superioare școlare prin sigilarea casei de bani și desărcinarea temporară a casierului Comitetul școlar. Comitetul blamează aceste acte, care constituie „o gravă atingere adusă legii Comitetelor școlare și o jignire nemeritată adusă în special Comitetului școlar existent.” (vezi procesul – verbal nr. 12 din 21 septembrie 1928). Tot în această ședință a fost declarat membru de drept în Comitetul școlar d. dr. S. S. Bărsănescu, director al școlii de aplicație, și s-a dat delegație d-lui prof. universitar I. Simionescu, președintele Comitetului, să participe la ridicarea sigiliilor de care a fost vorba mai sus.

În ședința din 10 octombrie 1928 Comitetul își exprimă regretul că d. secretar al Comitetului (d. G. Mitru, pe atunci director al școlii), deși știa că ședința va avea loc la acea dată, „n-a lăsat nici condica de procese verbale, nici lucrările de rezolvat în restanță”. Condica nu a fost restituită nici până astăzi - nota comitetului redacțional al anuarului.

În ședința din 30 noiembrie 1928, Comitetul școlar aprobă crearea unei noi școli de pomi.

În ședința din 10 martie 1929 se ia act de procesul verbal de alegere a celor doi membri din partea profesorilor titulari ai școlii în persoana d-lor V. Petrovanu și Radu Manoliu. De asemenea se ia act de adresa Revizoratului Iași nr. 224 din 18 februarie 1929, prin care se comunică alegerea d-lui G. Polcovnicu ca membru în Comitetul școlar din partea Corpului didactic primar din Iași, precum și procesul verbal al adunării generale a comunității școlii noastre, prin care se proclamă aleși ca membri pe o perioadă de patru ani d-nii M. Sadoveanu, D. Cădere, G. Ghibănescu și dr. N. P. Bălan. În aceeași ședință s-a constituit noul Comitet al Școlii Normale „Vasile Lupu” alegându-se, prin aclamațiune, ca președinte d. M. Sadoveanu.

În ședința din 11 iunie 1929 se propune și se admite o intervenție la Casa școlilor pentru a se înființa o bibliotecă cu cărți didactice pentru școlile normale și primare, unde să se poată urmări evoluția cărții didactice românești. Totodată se decide cumpărarea unui număr mare de cărți destinate ca premii pentru elevii școlii „în limitele fondului bugetar” de 15.000 lei. Valoarea cărților cumpărate și distribuite elevilor se cifrează la 13.819 lei.

(extras din *Anuarul Școlii Normale „V. Lupu” din Iași*, nr. 4, 1928-1929)

Vizite, solemnități și serbări

La 15 octombrie 1941, s-a inaugurat deschiderea noului an școlar. La 17 octombrie 1941, s-a serbat cucerirea Odesei. La această sărbătorire, prof. M. Gârnițeanu a ținut o cuvântare ocazională. - La 19 octombrie 1941, s-a făcut solemnitatea deschiderii cursurilor școlii, onorată cu prezența I. P. S. S. Irineu, Mitropolitul Moldovei și Sucevei. Slujba religioasă a fost oficiată de I. P. S. S., asistat de pâr. prof. Pișculescu (Galaction), pâr. prof. Niculea și pâr. Valea. După această slujbă, Directorul Dum. Cotoranu, a citit un bilanț al activității anului școlar încheiat, iar I. P. S. S. a distribuit premiile și mențiunile acordate elevilor, pentru munca lor la învățătură, în anul școlar 1940-1941. La această solemnitate, au mai asistat D-l Al. Băleanu, Inspector al învățământului secundar și d-nii prof. Universitari Șt. Bârsănescu și dr. Tzaicu. Ultimul a dăruit o pereche de schiuri, elevului care se distinge la Ed. Fizică. - La 28 noiembrie 1941, corpul profesoral al școlii, împreună cu o echipă de elevi, a participat la pioasa ceremonie a înmormântării prea valorosului profesor și director al școlii V. Petrovanu, decedat la 26 noiembrie 1941. La această ceremonie îndoliată, a vorbit în numele Școlii, directorul Dum. Cotoranu, exprimând profunda recunoștință a Școlii pentru pilduitoarea activitate profesorală și ad-tiv școlară a dispărutului mult regretat. La 18 decembrie 1941, s-a ținut o serbare restrânsă a datinilor de Crăciun și Anul nou. Corul elevilor a fost condus de elevul C. Botez din ci. VIII. - La 20 decembrie 1941, Școala a luat parte, printr-o echipă de elevi, la serbarea datinilor de Crăciun și Anul nou, ținută pe scena Teatrului Național din Iași. - Între 4 și 11 martie 1942, au funcționat cursurile de îndrumare a Inspectorilor de școli primare, încheierea cursurilor s-a făcut în prezența Ministrului Secretar de Stat al școlilor D-l I. C. Petrescu, asistat de D-l P. Todicescu Inspector Șef al învă. primar-normal din reg. Iași. Cu acest prilej, D-l Ministru Secretar de Stat I. C. Petrescu, a vizitat școala noastră. - La 24 ianuarie 1942, ora 11 a. m., s-a serbat ziua celei dintâi Uniri, în sala de mese. Au vorbit cu acest prilej, prof. Victor Popescu și directorul Dum. Cotoranu. Adăugăm că, potrivit ordinului Inspectoratului reg. Iași, cursurile s-au ținut în acea zi, până la ora 11 a. m. - La 30 ianuarie 1941, s-a făcut serbarea tradițională a patronului școlii, onorată cu prezența I. P. S. S. Irineu, Mitropolitul Moldovei și Sucevei. Au rostit cuvântări ocazionale: Directorul Școlii Dum. Cotoranu, G-ral Stavrescu, care a omagiat pe eroii învățători, căzuți pentru Patrie - și I. P. S. S. Mitropolitul Irineu. A urmat apoi o producție școlară, cu coruri și cântece executate de orchestra și fanfara școlii. Seara, oaspeții Școlii au fost reținuți la masa tradițională a școlii, cu care prilej, s-au rostit mai multe cuvântări de celebrare a școlii. Printre oaspeții școlii, mai notăm pe d-nii: colonel I. Adam, prefectul jud. Iași, pâr. Gh. Gh. Tudorache, directorul Seminarului „Veniamin Costache”, C. Tăutu, ajutor de primar, L-t colonelul Capverde, directorul Liceului Militar Iași ș.a. - La 26 martie 1942, s-a ținut serbarea activităților educative ale școlii, în urma încheierii trimestrului al II-lea. Serbarea a constă din recitări, coruri conduse de elevul C. Botez din ci. VIII, reprezentarea piesei „Nodul Gordian” de Valjan și a unei schițe dramatice „Amici” de I. L. Caragiale. Reprezentarea celei dintâi piese s-a dat și cu concursul a 2 actori ai Teatrului Național din Iași. - La 8 aprilie 1942 școala a fost vizitată de D-nii M. Niculescu, Subdirectorul ministerial al învă. primar și Dan Simionescu, prof. la Universitatea din București. D-l D. Simionescu s-a interesat în deosebi de biblioteca școlii. În dimineața zilei de 10 mai 1942, elevii premilitari ai școlii s-au prezentat la Parcul Sportiv local, iar după amiază, o echipă de elevi ai școlii, au luat parte la festivalul școlilor dat la Teatrul Național, pentru sărbătorirea Independenței și Regalității românești. La acest festival, elevii noștri, sub conducerea maestrului C. Gheorghiu, s-au produs cu un șir de

dansuri naționale. - La 14 mai 1942, s-a serbat Ziua Eroilor, prin participarea elevilor la pioasa serbare desfășurată la cimitirul „Eternitatea”, unde elevii au depus mănunchiuri și coroane de flori naturale, la mormântul Eroului necunoscut. - La 2 iunie 1942, s-a ținut serbarea pentru distribuția premiilor și mențiunilor, cu prilejul încheierii acestui an școlar. Serbarea s-a deschis prin cuvântarea ocazională a prof. I. Stoian, care a comemorat împlinirea a 60 de ani a Mareșalului I. Antonescu. După aceasta, Directorul școlii Dum. Cotoranu a citit bilanțul activității anului școlar 1941-42, cetire urmată de distribuția premiilor făcută de d-nii Șt. Bârsănescu, prof. Universitar și președinte al Comitetului Școlii și P. Todicescu, Șeful Inspectoratului școlar al reg. Iași. - La 11 iunie 1942, s-a dat tradiționala masă de despărțire a promoției 77. - La 3 august 1942, s-a primit vizita unui grup de 350 de învățători și profesori Transnistrieni, sub conducerea prof. Univ. Șt. Bârsănescu, directorul cursurilor de vară de la Tiraspol. La ora 1 p. m., s-a dat, în cinstea oaspeților, o masă, întinsă în parcul școlii și prezidată de D-l P. Todicescu, Șeful inv. primar-normal al reg. Iași. D-sa a trecut apoi prezidenția, d-lui prof. Șt. Bârsănescu. Masa a mai fost cinstită cu prezența d-lor: G-ral H. Schwab, Comandantul garnizoanei locale, M. David, Rectorul Universității locale, Ilie Zafur, Consilier al inv. transnistrian, Șt. Bălan, inspector al inv. transnistrian, D. D. Roman, profesor - și câteva notabilități locale. După cuvântările însuflețite ale D-lor Șt. Bârsănescu, V. Nistor, președintele Asociației învățătorilor din Iași, P. Todicescu, Șt. Bălan și D. Cotoranu, directorul școlii, s-a jucat pe tăpșanul parcului, în sunetele fanfarei militare, hora Unirii și alte jocuri românești. De reținut avântul sufletesc al învățătorilor Transnistrieni, care frământau întâia oară, pământul românesc de dincoace de Nistru. - La 12 august 1942, corpul profesoral al Școlii, împreună cu o echipă de elevi, a participat la pioasa ceremonie a înmormântării ilustrului profesor și director al Școlii C. Meissner, decedat în București la 9 august 1942, în vârstă de 87 de ani. Directorul Școlii Dum. Coloranu a ținut, cu acest prilej, o cuvântare, omagiind memoria marelui și neprețuitului educator al Școlii. - La 5 septembrie 1942, Școala și în deosebi ferma ei a fost vizitată de un grup de învățători cursiști în ramura agronomiei, în frunte cu D-nii P. Todicescu, Șeful Inspectoratului școlar al reg. Iași, Șt. Popescu, prodecanul Facultății de Agronomie din Iași, C. V. Oescu, prof. asistent la această Facultate și ing. Victor Iriciuc, conducătorul câmpului horticul „V. Adamachi” de la Copou.

Inspecții didactice și ad-tive.

La 18 septembrie 1941, D-l G. Comicescu, Inspector g-ral al inv. normal, a făcut o inspecție Școlii. - La 10 decembrie 1941, D-l N. Negru, Inspector general, a făcut o inspecție didactică și ad-tivă Școlii. - La 12 ianuarie 1942, Ministrul Secretar de Stat al învățământului public, însoțit de D-l P. Todicescu, Inspector Șef al reg. Iași, a făcut o inspecție sumară Școlii. - La 16 ianuarie 1942, D-l P. Todicescu, Inspector Șef al Regiunii școlare Iași, a făcut o inspecție ad-tivă la Școală. - La 7 februarie 1942, D-l dr. I. Simian, Directorul Ministerial al Igieniei Școlare, a făcut controlul igienei în Școală. - La 17 februarie 1942, D-l G. Comicescu, Inspector g-ral al inv. normal, a făcut o inspecție didactică la școala de aplicație „C. Meissner”. - La 17 februarie 1942, D-na E. Rarincescu, Inspectoare g-rală, a făcut o inspecție didactică a studiului Istoriei. - La 28 februarie 1942, D-l G. Zamfiropol-Dall, Inspector g-ral al învățământului artistic, a cercetat predarea Desenului și Caligrafiei în Școală. - La 17 aprilie 1942, D-nii Inspectori g-rali P. Todicescu și J. Ionescu au făcut o cercetare ad-tivă a Școlii. - Tot la 17 aprilie 1942, D-l D. Miron, Inspector, a făcut o inspecție didactică cu concluzii de ordin ad-tiv. - La 20-26 aprilie 1942, D-l C. Vornicu, Inspector financiar, a făcut controlul Contabilității și Casieriei Școlii. - La 1-2 mai 1942, D-l I. Mărculescu, Inspector delegat, a făcut un control al cooperativei școlarilor „Economia” și al orelor de Cooperatie și Contabilitate. - La 10 iunie 1942, D-l M.

Ionescu, Inspector al L. Manual, a făcut controlul lucrărilor predate la secțiile Tehnice ale Școlii. - La 11 iunie 1942, D-l Em. Cociu, Inspector g-ral, a cercetat ferma Școlii. - La 1 iulie 1942, D-l P. Todicescu, Inspector Șef al reg. școlare Iași, a făcut controlul muncii de război al elevilor. - La 9 iulie 1942, D-l C. Vornicu, Inspector financiar, a făcut un control al Contabilității Școlii. - La 6 august 1942, D-l Valentin Orășanu, Inspector al înv. secundar, a făcut controlul Ed. Fizice a școlarilor. - La 17 august 1942, D-l Dum. Teodosiu, Inspector g-ral al înv. normal și D-l J. Ionescu, Inspector g-ral al Contabilității școlilor, au făcut o specială cercetare ad-tivă a Școlii. - La 25 septembrie 1942, D-l Inspector g-ral D. Teodosiu a făcut un supliment de cercetare ad-tivă la Școală.

Școala sub forța majoră a împrejurărilor

În acest an școlar, clasa a II-a n-a putut lua ființă, pentru motivul arătat în cronică anului școlar precedent, cu privire la suspendarea clasei I-a. - Mașina pentru transportul profesorilor la Școală, fiind pusă la dispoziția corpului IV al Armatei, din mai 1941, până la 30 octombrie a aceluiași an, timp de 2 săptămâni, profesorii au fost siliți să meargă la Școală, parte pe jos, parte cu trăsura neîncăpătoare a Școlii și să sosească cu o motivată întârziere, la cursuri. - La 28-29 ianuarie 1942, cursurile s-au ținut numai în chip parțial, din pricina troienelor căzute, care au paralizat circulația pe șoseaua Iași-Breazu. - La 2 martie 1942, cursurile au fost suspendate de facto, din pricina troienelor, care au întrerupt circulația pe șoseaua sus amintită. - La 4 martie 1942, șoseaua fiind din nou întroienită, numai o parte din profesori au putut ține cursurile, iar parte din elevi au contribuit la desfundarea șoselei. - La 24 iunie 1942, s-au rechiziționat pentru Spitalul Z. I. 611 (din Chișinău) 300 de păaturi, mindire, fețe de pernă și prostiri, ceea ce îngreuiază simțitor internarea elevilor pentru noul an școlar.

Manifestări culturale și economice ale școlarilor

Cu începere din martie 1941, revista școlărească „Tineretea” reappare sub conducerea D-lui I. Stoian prof. de L. Română, pășind în anul al VI-lea. Culegerile folclorice alcătuiesc partea cea mai interesantă a revistei. - Cooperativa școlarilor a fost condusă anul acesta, de elevii cursului superior, călăuziți de prof. I. Ioan. Publicăm la locul convenit și bilanțul anual al cooperativei „Economia”. Conferențele corpului profesoral. La 3 septembrie 1941, se hotărăște subscrierea profesorilor la împrumutul de refacere a Țării, cu cel puțin valoarea unei acțiuni. - La 20 Octomvrie 1941, se desemnează pe clase, numele profesorilor educatori, conducători de grupe ai „Tineretului Român”. Se hotărăște apoi sancționarea unor cazuri disciplinare ale elevilor. - La 10 decembrie 1941 și 14 ianuarie 1942, se hotărăște sancționarea altor cazuri disciplinare ale elevilor. - La 31 ianuarie 1942, se desemnează colaboratorii conducătorii pe grupe ai „Tineretului Român” și numele dirigintilor de clase. La 9 februarie 1942, se discută programul de activitate a profesorilor educatori. În ședințele următoare de la 18 martie 6, 23 și 31 mai 1942, se discută câteva cazuri disciplinare ale elevilor. - La 11 iunie 1942, se precizează serviciile la care profesorii se angajează a presta munca de război, în cursul vacanței mari. Ședințele Comitetului Școlar. - La 9 decembrie 1941, se propune și se aprobă completarea locurilor vacante din Comitet: D-l Șt. Bărsănescu, prof. la Universitatea din Iași, în locul prof. V. Petrovanu, decedat și prof. Radu Manoliu ca membru provizoriu, în locul directorului școlii de aplicație D-l G. Comicescu. Ca conzor, delegat al Ministerului, este propus prof. de Contabilitate I. Ioan. Se ia act de economia realizată cu cheltuelile reparațiilor Școlii, făcute de elevii secției tehnice, sub conducerea profesorilor respectivi. - La 3 februarie 1942, se aprobă sporul cheltuelilor ce rezultă din înlocuirea țițeiului cu motorina, pentru încălzirea Școlii. Se mai aprobă: procurarea unor unelte agricole, a unor aparate de stins incendiul,

DOCUMENTE, MĂRTURII

cheltuielile cu materialul trebuitor împletiturilor de la secția tehnică și scutirea unor elevi, de plata unor taxe restante, în sumă de 3.820 de lei. La urmă, Comitetul aprobă numirea unui bibliotecar, în locul prof. A. Mesrobeanu ce este bolnav și care urmează a da informații asupra inventarului bibliotecii. - La 4 martie 1942, se constată necesitatea procurării unor autoclave la bucătăria Școlii, a unui aparat fotografic și a unei mașini de calculat, urmând să se facă convenitele demersuri pentru procurarea acestora. Se dispune alcătuirea unui album fotografic al Școlii și se ia inițiativa ridicării unui bust în aleea Școlii, în memoria fostului prof. și director, V. Petrovanu. - La 29 aprilie 1942, se fixează prețurile unor produse ale fermei, se ia act cu părere de rău de demisiunea prof. A. Mesrobeanu din funcțiunea de bibliotecar al Școlii și se hotărăște a i se aduce mulțumiri, pentru timpul de 5 ani, cât a condus biblioteca. - La 13 mai 1942, se aprobă cheltuiala cazanelor și se hotărăște ca recepția lucrărilor să fie făcută de către un prof. specialist de la secția tehnică. Se hotărăște, apoi, continuarea acțiunii de românizare prin primirea în ci. I a școlarilor din Transnistria. - La 16 iunie 1942, se hotărăște ca repararea și sudarea cazanelor de la bucătărie să se execute de către elevii secției tehnice, sub conducerea măștrilor respectivi. - La 25 iunie 1942, Comitetul hotărăște să se comunice Serviciului comunal al apelor că Școala este scutită prin lege de plata lucrărilor în legătură cu apometrul Școlii. Se aprobă devizul cheltuielilor unor reparații și confecțiuni trebuitoare, în sumă de 177.348 de lei. Se aprobă și cheltuiala pentru repararea autobuzului, în sumă de 46.630 de lei și se hotărăște prevederea unui post bugetar de Subdirector ad-tiv, cu drepturile prevăzute în instrucțiunile Casei Școalelor. - La 27 iunie 1942, se discută proiectul de buget al Comitetului și reglementarea aprovizionărilor făcute prin școală, de către personalul ad-tiv și didactic al școlii.

Biblioteca Școlii

La 1 septembrie 1941, biblioteca posedă 16.861 de cărți, plus 200 de reviste, ceea ce face un total de 17.061 de publicații. Avutul bibliotecii a fost sporit cu 55 de cărți din donația I. Simionescu, 210 cărți cumpărate și 14 cărți din diferite donații. La acestea, se adaogă un număr aproximativ de 3.200 de cărți din donația C. Meissner, în curs de inventariere, ceea ce face un total aproximativ de 20.340 de cărți. La acestea, mai trebuiesc adăogate 120 de reviste cumpărate și 2.100 de reviste din donația C. Meissner. Însumând și această câtime de reviste, avutul bibliotecii depășește cifra de 22.700 de publicații. În acest an școlar, s-au citit: 2.650 de cărți de către elevi și 550 de cărți de către profesori.

Ferma Școlii

Și în acest an, ferma școlii a fost condusă de prof. ing. C. Velicu. Suprafața cultivată, în acest an, a trecut de la 55 h. la 81-35 h.; aceasta, din pricină că i s-a dat pentru exploatare în plus, câmpul horticol „V. Adamachi” și „Punctul Zootehnic”, de către Facultatea de Agronomie, care în acel an n-a funcționat la Iași. s-a cultivat, ca și în anii trecuți, tot felul de: cereale, legume, plante furajere, zarzavat etc. La suprafețele de mai sus, în care se găsește și 6,5 h. la vie, se mai adaogă și un teren pentru fânaț, în întindere de 44,65 ha., din care însă, o parte, s-a cultivat și cu fânețe artificiale: lucerna, borceag, porumb de nutreț etc. Și în acest an, elevii au fost puși să ia parte activă la lucrările de industrializare a laptelui, ale brutăriei etc. În totul, s-au înregistrat la venituri brute: 1.092.017 lei, iar la cheltuieli: 870.486 lei, obținându-se un beneficiu net de: 221.531 lei. În calitate d-sale de conducător al fermei, D-I prof. C. Velicu a avut dreptul la o cotă de 5% (= 11.077 lei), pe care a dăruit-o și în acest an, Muzeului agricol al școlii. - Printre exploatările anexe fermei, amintim: brutăria, la care s-a prelucrat un număr de circa 100.000 de pani; lăptăria, la care s-au prelucrat circa 25.000 litri de lapte, în diferite

produse; uscătoria, la care s-au uscat în cuptorul „bosniac” 270 kg. de fructe și 200 kg. zarzavat; serele, în care s-au prelucrat diverse plante; înmulțirea, prin diverse sisteme și metode, a viei, a florilor și a diferitelor plante. La Muzeul agricol, s-a colectat și sistematizat materialul agricol didactic pentru studii și observațiuni. S-au utilizat elevii școlii, prin rotație, la toate lucrările, din întreaga întreprindere: la lăptărie, la brutărie, la uscătorie, grădinărie, la seră, la îngrijirea parcurilor, la culturile mari, la vie, la livadă, la pepinieră, la crescătoria de vite, la studiul plantelor medicinale ș.a. - În privința inventarului viu, ferma a posedat: 6 boi de muncă, 8 cai de muncă, 15 vaci de lapte, 8 juncani, 50 de porci de prăsilă și 10 stupine. După ce însă Facultatea de Agronomie din Iași a reintrat în proprietatea Câmpului horticol „V. Adamachi” și a Punctului zootehnic, școala a rămas cu următorul inventar viu: 2 boi de muncă, 2 cai de muncă, 6 vaci de lapte, 8 juncani, 20 porci de prăsilă, 40 de purcei și 5 colonii de albine. -Produsele fermei au fost întrebuințate la economat, pentru hrana elevilor în internat, la profesorii școlii, la personalul ad-tiv și de serviciu și în cantități mai mici, pe piață și persoanelor străine de școală. -Ca inventar mort, școala a posedat: 1 plug „bibrăzdar”, 2 pluguri „monobrăzdare”, 1 plug devie, 1 rariță, 2 prășitoare, 1 cultivator, 1 semănătoare, 1 semănătoare cu greblă „Fachra”, un trior mic. La acestea se mai adaogă și următoarele unelte: 40 de hârlețe, 60 de sape, 30 de furci de fier, 10 lopeți de fier, 5 lopeți de lemn, 5 cazmale, 5 vermomorele, 1 calimacs, 20 foarfece de vie, 10 cosoare, 10 cuțite de altoit. -Printre clădirile și lucrările efectuate pentru fermă, amintim: un coteț pentru păsări, un grajd pentru (20) vite, un bordei pentru crescătorie de iepuri, o magazie de unelte, un iaz pentru crescătoria de pești, aranjamente și vehicule, infirmerie pentru animale, material didactic pentru muzeul agricol și refacerea inventarului lăptăriei și brutăriei.

(extras din *Anuarul Școlii Normale „V. Lupu” din Iași*, nr. 8, 1939-1942)

DOCUMENTE, MĂRTURII

JERTFA DE SÂNGE

dată de ȘCOALA NORMALĂ „VASILE LUPU” din IAȘI pentru întregirea neamului
1916 – 1918 – 1919

MORȚI

Nr. Crt.	Numele și Prenumele	Gradul	Regimentul
1	Diaconu Mihai	sublocotenent	15 infanterie
2	Fetcu N. Constantin	sublocotenent	33 infanterie
3	Negoită Vasile	sublocotenent	14 infanterie
4	Ionescu P. Gheorghe	sublocotenent	16 infanterie
5	Popescu Gh. Ioan	sublocotenent	54 infanterie
6	Caldare Octav	sublocotenent	69 infanterie
7	Irimia Gheorghe	sublocotenent	64 infanterie
8	Bănceanu Mihai	sublocotenent	64 infanterie
9	Vlădeanu Ioan	sublocotenent	27 infanterie
10	Tiron Alexandru	sublocotenent	37 infanterie
11	Andrei Gheorghe	sublocotenent	14 infanterie
12	Burghilea Mihai	sublocotenent	25 infanterie
13	Marta Teodor	sergent	52 infanterie
14	Hărăciu Octav	sublocotenent	33 infanterie
15	Iordăchescu Constantin	sublocotenent	33 infanterie
16	Ercuță V. Ioan	sublocotenent	27 infanterie
17	Țarcă Neculai	sublocotenent	67 infanterie
18	Dumitriu Ioan	sublocotenent	33 infanterie
19	Vesșescu Constantin	sublocotenent	54 infanterie
20	<i>Nestor Mihai, profesor</i>	locotenent	55 infanterie
21	Podoleanu Mihai	sublocotenent	55 infanterie
22	Rădulescu Alexandru	locotenent	55 infanterie
23	Antistescu Neculai	sublocotenent	55 infanterie
24	Cojocar Ioan	sublocotenent	55 infanterie
25	Lefter Ioan	sublocotenent	15 infanterie
26	Ciocan Matei	locotenent	55 infanterie
27	Săvescu Alexandru	sublocotenent	32 infanterie
28	Fasolă Dumitru	sublocotenent	37 infanterie
29	Sava Ioan	sublocotenent	37 infanterie
30	Dumitriu Eugen	sublocotenent	77 infanterie
31	Pânteia I. Gheorghe	sublocotenent	16 infanterie
32	Balan Ioan	sublocotenent	16 infanterie
33	Știrbu Gheorghe	sublocotenent	16 infanterie
34	Vasilii Dumitru	locotenent	16 infanterie
35	Verme Serafim	sublocotenent	16 infanterie
36	Diaconu Marin	sublocotenent	65 infanterie
37	Pancu Constantin	locotenent	12 infanterie
38	Bedreag Neculai	sublocotenent	52 infanterie
39	Stănculescu Constantin	sublocotenent	4 infanterie
40	Străchinescu Ioan	locotenent	69 infanterie

DOCUMENTE, MĂRTURII

41	Lefter Neculai	locotenent	55 infanterie
42	Fedeleş N. Constantin	sublocotenent	8 călăraşi
43	Stan Ioan	sublocotenent	54 infanterie
44	Avramescu Gheorghe	locotenent	67 infanterie
45	Hurjui Panait	sublocotenent	15 infanterie
46	Stoleru Neculai	locotenent	56 infanterie
47	Vartic Gheorghe	sublocotenent	25 infanterie
48	Ulmanu Gheorghe	sublocotenent	14 infanterie
49	Furdui Emil	sublocotenent	27 infanterie
50	Naum Constantin	sublocotenent	14 infanterie
51	Stavilă Ioan	sublocotenent	55 infanterie
52	Răţoi Constantin	sublocotenent	56 infanterie
53	Popescu Petre	sublocotenent	65 infanterie
54	Rota Eugen	sublocotenent	74 infanterie
55	Stăncescu Neculai	sublocotenent	84 infanterie
56	Comicescu Constantin	locotenent	13 infanterie
57	Bantaş Victor	sublocotenent	56 infanterie
58	Pogoreanu Constantin	sublocotenent	29 infanterie
59	Ionescu V. Constantin	sublocotenent	65 infanterie
60	Adam Ioan	sublocotenent	67 infanterie
61	Ciupercă Constantin	sublocotenent	15 infanterie
62	Popescu Ioan	sublocotenent	55 infanterie
63	Ciolan Theodoe	sublocotenent	39 infanterie
64	Fotache Enache	plutonier	54 infanterie
65	Tiripa Neculai	sublocotenent	78 infanterie
66	Bălănescu Petru	sublocotenent	74 infanterie
67	Dumitru Gh. Gheorghe	sublocotenent	72 infanterie
68	Polcovnicu Ioan	locotenent	25 infanterie
69	Mitru Vasile	sublocotenent	8 vânători
70	Adămoaia Constantin	locotenent	55 infanterie
71	Moisei C. Alexandru	locotenent	55 infanterie
72	Telega Vasile	sublocotenent	69 infanterie
73	Bulgariu Ioan	locotenent	77 infanterie
74	Braşoveanu Vasile	sublocotenent	56 infanterie
75	Varva Mihai	sublocotenent	33 infanterie
76	Kirica Victor	sublocotenent	77 infanterie
77	Trofin Constantin	sublocotenent	25 infanterie
78	Senchea Dumitru	sublocotenent	27 infanterie
79	Bujor Gheorghe	sublocotenent	67 infanterie
80	Porumbaru Alexandru	plutonier	65 infanterie
81	Nicolau Ioan	sublocotenent	54 infanterie
82	Maşteiu Vasile	sublocotenent	13 infanterie

INVALIDI

1. Ciornei Gheorghe	7. Căruntu Dumitru
2. Ardeleanu Dumitru	8. Armeanu Neculai
3. Popovici Gh. Mihai	9. Matei Ioan
4. Filon A. Tudor	10. Iosub Neculai
5. Adrăguței Gheorghe	11. Velea Mihai
6. Ursu Teodor	12. Pelin Ioan

RĂNIȚI

1. Vasiliu C. Vasile	43. Negoită Neculai
2. Doroftei Constantin	44. Spiridon Năstase
3. Popu Vasile	45. Popovici Iordache
4. Străchinescu Ioan	46. Bejenaru Dumitru
5. Ciocan Dumitru	47. Constantinescu Constantin
6. Lefter Gheorghe	48. Constinescu Ioan
7. Ionescu Ioan	49. Constinescu Petru
8. Dumitriu V. Constantin	50. Constinescu Vasile
9. Istrate Cal.	51. Popescu Neculai
10. Vartolomei Grigore	52. Sacară Ioan
11. Niculescu Vasile	53. Moruzean Gheorghe
12. Podoleanu Claudiu	54. Țighiliu Gheorghe
13. Dănilescu Grigore	55. Lăzărescu Petru
14. Mreju Gheorghe	56. Loazbă Neculai
15. Popovici Octav	57. Teodosiu Vasile
16. Mart Gheorghe	58. Moroșanu Neculai
17. Falanga Ioan	59. Popovici Neculai
18. Faliboga Alexandru	60. Dimitriu Gheorghe
19. Țiglă Ioan	61. Varganici Neculai
20. Kernbach A.	62. Enescu Neculai
21. Bobârnac Constantin	63. Cristea Emil
22. Teodorescu Dumitru	64. Ioan Vasile
23. Beloi Gheorghe	65. Grigoraș Constantin
24. Vasiliu Gheorghe	66. Cristea Dumitru
25. Dabija Ioan	67. Opincă Vasile
26. Holban Ioan	68. Zărnescu Gheorghe
27. Neculai Ioan	69. Ciubotaru Teodor
28. Ghindea Grigore	70. Platon Constantin
29. Bordei Constantin	71. Alexandru A.
30. Titeanu Constantin	72. Stoica Vasile
31. Mrejeru Leon	73. Donisă Ioan
32. Urzică Dumitru	74. Azoitei Ștefan
33. Balan Gheorghe	75. Irimia Ioan
34. Hordilău Vasile	76. Vasiliu Constantin
35. Pantea Ioan	77. Gherniș Gheorghe
36. Chiriac Ioan	78. Cordoneanu Ștefan

DOCUMENTE, MĂRTURII

37. Dimitriu Petru	79. Avasiloiu Constantin
38. Ilucă Gheorghe	80. Gheoghiasa Petru
39. Bucur Alexandru	81. Hadârcă Constantin
40. Andriescu Vasile	82. Gașpar Gheorghe
41. David Gheorghe	83. Mardare C. Vasile
42. Fotea Gheorghe	84. Ulmanu Ioan

Notă

Acest registru urmează a fi completat în viitorul anuar pe baza relațiilor ce le așteptăm de la foștii absolvenți ai școlii.

Comitetul redacțional

(extras din *Anuarul Școlii Normale „V. Lupu” din Iași, nr. 4, 1928-1929*)

JERTFA DE SÂNGE

dată de ȘCOALA NORMALĂ „V. LUPU” din Iași, în războiul de reîntregire a Țării

Numele și prenumele	Gradul militar	Seria de absolvire	Regimentul	Locul jertfei
Tataru Vasile	Locot.	1926	5 Grăniceri	
Mingiuc Teodor	Sublt.	1936		Dealul Cucuieți
Stescu Eugen	Sublt.	1938		
Condurache Gh.	Sublt.	1933	13 Dorobanți	
Alexa Neculai	Sublt.	1936		
Goian Vasile	Sublt.	1938		Dalnic-Odesa
Garabagiu Ioan	Sublt.	1938		
Lefler Ioan	Locot.	1926	84 Infanterie	
Butnarașu Emil	Locot.	1925	13 Dorobanți	Dalnic-Odesa
Bălășescu Mihai	Sublt.	1937		
A Irinei Ilie	Sublt.	1933		
Grigoriu D-tru	Sublt.	1930		
Graur Ștefan	Sublt.	1930		
Giurgică Anton	Sublt.	1937		
Dornescu Em.	Plot. T.R.	1939		
Hreamătă Emil	Sublt.	1939		
Crișu V.	Sublt.	1939		
State M.	Sublt.			
Cuc N.	Sublt.			
Anton Mihai	Sublt.	1934		
Anghel Petru	Locot.		13 Dorobanți	
Mardare Ioan	Căpitan			
Goron Vasile	Sublt.			

DOCUMENTE, MĂRTURII

Țârdea	Sublt.			
Stoica Mihai	Locot.		1 Vânăț. Munte	
Oprișan Necuiai	Locot.			
Chelaru Vasile	Sergent			
Carăușu Al.	Locot.	1926	67 Infanterie	
Ciobanu Ilie	Locot.		39 Infanterie	
Melinte Necuiai	Locot.		6 Vânători	
Sarion Ioan	Locot.		27 Infanterie	
Stupcanu Ioan	Locot.		21 Mitral. Diviz.	
Lăzărescu Ioan	Sublt.		27 Dorobanți	
Radu Constantin	Sublt.		8 Vânători	
Țibălănescu Ioan	Sublt.		13 Dorobanți	
Bârsan Ioan	Sublt.		8 Vânători	
Baumgartner Ioan	Plot. T.R.	1933	8 Vânători	
Ghemu Vasile	Plot.		13 Dorobanți	
Nechita Vasile	Plot.		8 Vânători	
Costin D.	Serg. T.R.		13 Dorobanți	
Constantinescu I.				

Notă

Tabloul de față a fost alcătuit după informațiile pe care le-am putut obține până în clipa de față. Tabloul urmează a fi completat (cu precizarea datei, la care s-a înregistrat jertfa) și eventual rectificat, pe temeiul informațiilor mai noi. Cu această revizuire, tabloul va apărea în viitorul Anuar al Școlii. Pentru completările și rectificările de rigoare, ne adresăm tuturor absolvenților și prietenilor școlii, rugându-i să ne trimită toate informațiile ce le au despre absolvenții căzuți pe câmpul de onoare.

RADU MANOLIU, DR. ȘT. ȘT. BÂRSĂNESCU

Registru de subiecte pentru compuneri și dizertații

Publicăm acest registru de subiecte convingi că va aduce un real folos atât elevilor normaliști din ultimii ani *școlari* cât și mai ales învățătorilor, care au de dat felurite examene orale și scrise, la care sunt ținuți să trateze teme de natura celor indicate aici.

Ne rezervăm însă dreptul de a reveni și în anii următori cu completările pe care le vom găsi necesare. Clasificarea acestor subiecte s-a făcut după caracteristica dominantă pe care am atribuit-o temelor date.

Cultură generală

1. Noțiunea de cultură. Obiectul, formele și valoarea culturii.
2. Noțiunea de civilizație și raportul ei cu cultura.
3. Minunile civilizației. Exemplificări.
4. Credințele țaranului român despre viață și moarte.
5. Căminele culturale și rolul lor.
6. Cum se poate organiza o șezătoare.
7. Norme pentru întocmirea și funcționarea unei biblioteci satești.
8. Muzeele școlare la sate.
9. Arta națională. Felurile și valoarea ei.
10. Cinematograful în școală.
11. Învățătorul ca factor de propagandă culturală, în școală și în sat.
12. Activitatea folclorică a învățătorului. Obiectul multiplu al acestei activități și normele ei.

Educative

1. Învățătorul și conduita lui în sat. Cu preotul, cu administrația și cu țărani.
2. Programul de activitate al unui învățător pentru luminarea și ridicarea economică a satului său.
3. Ce greutăți mai întâlnește un învățător tânăr în cariera lui.
4. Colaborarea școlii cu familia la opera de educație a copilului.
5. Rolul femeii în educație.
6. Preocupările învățătorului de sănătatea școlarilor.
7. Controlul purtării școlarilor în sat.
8. Selecția elevilor dotați. Sisteme și valoarea lor.
9. Supravegherea școlarilor în recreație.
10. Rostul și însemnătatea excursiilor.
11. Școala muncii la sate. Modalități de realizare.
12. Mijloace pentru sădirea și dezvoltarea respectului față de munca și avutul altuia.
13. Nevoia de ideal în viață.
14. Ziua mamei.
15. Cum credem că s-ar putea înfăptui unificarea sufletească a românilor?
16. Datoriile de azi și de mâine pentru neamul și țara românească.

Literare

1. Marii cărturari ai neamului nostru.
2. Contribuția culturală a Ardealului în poezie.
3. Figurile culturale ale Basarabiei. Opera acestora.

4. Aspirațiile naționale în poezia românească.
5. Curente culturale românești din sec. XX.
6. Revistele noastre de azi și directivele lor.
7. Marii oratori români și valoarea literară și istorică a discursurilor lor.
8. Principiile criticilor lui T. Maiorescu.
9. Țăranul român în literatura românească.
10. Tipurile sociale într-unul din romanele românești.
11. Tipurile sociale într-o operă dramatică românească.
12. Filosofia vieții și a morții în „Miorița”.
13. Clasificarea și caracterele poeziei populare.
14. Istoricul și filosofia doinei.
15. Basmele românești. Colecții, subiectele tipice și caracterele basmelor.
16. Marșul în literatura românească.
17. Pastelul în literatura românească.
18. Viața și opera literară a lui I. Creangă.
19. Temele din poeziile lui M. Eminescu.
20. Însemnătatea proverbelor. Noțiunea, exemple, utilitatea practică a proverbelor.

Istorice

1. Însemnătatea zilei de 10 mai – comemorarea faptelor istorice.
2. Ziua Eroilor. Definirea eroismului. Exemplificări. Datoriile noastre față de eroii neamului.
3. Marile năzuinți ale neamului românesc în războiul mondial.
4. Istoricul și rostul Ligii Națiunilor.
5. Teritoriul Țărilor Românești în decursul veacurilor.
6. Istoricul Dobrogei și drepturile românilor asupra acestei provincii.
7. Conștiința naționalității noastre la cronicari.
8. Întemeierea școlii românești.
9. Revoluția românilor din Transilvania de la 1848. fapte și motivarea ei.
10. Mișcarea revoluționară în Muntenia și Moldova din anul 1848. Fapte, tendințe și rezultate.
11. Unirea principatelor românești. Istoricul ideii și mișcării unioniste. Valoarea lor.
12. Reformele domnitorului Al. I. Cuza. Indicarea și însemnătatea lor.
13. Personalitatea lui Mircea cel Mare.
14. Personalitatea lui Ștefan cel Mare.
15. Personalitatea lui Avram Iancu în revendicărilor neamului nostru din Ardeal.
16. Personalitatea Regelui Carol I.
17. Personalitatea Regelui Ferdinand I.

Geografice

1. Populația României din punct de vedere etnic
2. Populația României privită din punct de vedere al confesiunilor.
3. Neamul românesc de peste hotare.
4. Bogățiile miniere ale României.
5. Însemnătatea istorică, geografică și economică a Dunării.
6. Tipuri de sate românești.
7. Casă țărănească. Descriere.

Sociale

1. Ce este națiunea?
2. Pentru ce Regatul României este un stat național, unitar și indivizibil?
3. Calitățile și lipsurile sufletului românesc.
4. Cum trebuie înțeleasă ideea de libertate?
5. Ce se înțelege prin democrație?
6. Puterea legii și respectul pe care îl datorăm.
7. Minoritățile în statul românesc. Drepturile și datoriile lor.
8. Rolul școlilor fröbeliene în satul românesc. (Friedrich Fröbel + pedagog german fondatorul grădinițelor de copii)
9. Foloasele cooperăției.
10. Ce reprezintă bătrânii satului și ce ajutor pot da ei învățătorului.
11. Rostul comitetelor școlare. Relații și proiecte.
12. Planul monografiei unui sat.
13. Bolile sociale și combaterea lor.
14. Obiceiuri la înmormântările rurale.
15. Obiceiurile țăranului român în actele de binefacere.

Științe aplicate

1. Igiena la sate. Realități și obiective.
2. Alimentația țăranului român. Constatări și îndrumări.
3. Cultura intensivă și extensivă a pământului.
4. Clima și cultura cerealelor.
5. Mijloacele științifice pentru cultivarea pământului.
6. Importanța culturii pomilor roditori.
7. Felul de întocmire a unei grădini de zarzavat.
8. Cultivarea unei grădini școlare.
9. Lucrul manual în școală în legătură cu nevoile satului.
10. Mijloacele de apărare în timp de război contra atacurilor aeriene.
11. Legătura sufletească dintre țăranul român și vitele lui de muncă.

(extras din *Anuarul Școlii Normale „V. Lupu” din Iași*, nr. 5, 1929-1930)

***Dintr-o circulară a Ministerului de Instrucțiune
Câteva cărți bune de citit pentru elevii normaliști din ultimele clase***

1. I. Negoescu, *Cartea copilăriei (Antologie)*, Editura Cartea Românească.
2. I. Simionescu, *Tinere, cunoaște-ți țara*, Editura Cartea Românească.
3. S. Mehedinți, *Învățătorul în straja țării*, Editura Cugetarea.
4. S. Mehedinți, *Parabole și învățături pentru îndrumarea vieții*, Editura Socec.
5. I. Simionescu, *Tinere, cunoaște-ți arborii*, Editura Cartea Românească.
6. Al. Lascarov-Moldovanu, *Noua constituție a României*, Bibl. Cartea satului, Editura Fundația Regală Regele Carol II.
7. Dr. M. Voiculescu, *Toate leacurile la îndemână*, Bibl. Cartea satului, Editura Fundația Regală Regele Carol II.
8. G. Papini, *Viața lui Iisus*, trad. de Al. Marcu, Editura Cugetarea.
9. I. Simionescu, *Țara noastră*, Edit. Fundația Regală Carol II.
10. I. Simionescu, *Fauna României*, Edit. Fundația Regală Carol II.
11. G. G. Antonescu, *Educația morală și religioasă în școala românească*, Editura Cultura Românească.
12. C. Petrescu, *Contribuție la o pedagogie românească*, vol. I, Satul. Tineretul statului, Editura Ramuri.
13. G. G. Antonescu, *Educație și cultură*, Editura Cultura Românească.
14. G. G. Antonescu și V. Nicolau, *Antologie pedagogică*, vol. I și II, Editura Cultura Românească.
15. Em. Bougaud, *Iisus*, trad. de C. Ceruleanu, Editura Cugetarea.
16. Creangă, *Opere*, editate de G. Teodorescu- Kirileanu, Editura Fundația Regală Carol II.
17. M. Sadoveanu, *Culegere de povestiri*, Editura Scrisul Românesc.
18. Creangă, *Amintiri*, editate de G. Pascu, Editura Monitorul Oficial.
19. Creangă, *Povestiri*, editate de G. Pascu, Editura Monitorul Oficial.
20. I. Simionescu, *Pitorescul României. I. Între Dunăre și mare*, Editura Cartea Românească.
21. I. Simionescu, *Pitorescul României. II. În lungul graniței*, Editura Cartea Românească.
22. G. Gane, *Trecute vieți de doamne și domnițe*, vol. III, Editura Universul.
23. Em. Bucuța, *Cartea satului*, bibl. Cartea satului, Editura Fundația Regală Carol II.
24. Missir, *Fata moartă*, Editura Cartea Românească.
25. N. Cartojan, *Cărțile populare în literatura română*, 2 volume, Editura Fundația Regele Carol II.
26. Diverse numere din biblioteca *Cunoștințe folositoare* (cu deosebire din seria Sfaturi pentru gospodari), Editura Cartea Românească.

Lista cărților vătmătoare pentru buna creștere a școlarilor noștri

Pentru a învedera criza morală a epocii în care trăim, cum și măsurile de legitimă apărare a statului nostru, vom reproduce, fără alt comentariu, textul circularei Ministerului de Instrucție numărul 94321, din iunie 1934.

Avem onoarea a vă comunica mai jos cărțile interzise, care nu pot intra în biblioteca școlarului și a școlilor, rugându-vă să vă conformați.

1. Gib. Mihăescu, *Rusoaica*
2. N. D. Cocea, *Fecior de slugă; Pentru un petic de negreață*.

3. G. M. Zamfirescu, *Maidanul cu dragoste; Madona cu trandafiri*.
4. Camil Petrescu, *Patul lui Procust*.
5. Barnovschi, toate cărțile (*Neamul copofenesc; Achileon, nudist palace*).
6. Mircea Eliade, *Întoarcerea din rai*.
7. Gh. Călinescu, *Cartea nunții*.
8. Dr. Vlad, *Psihoanaliza și Eminescu*.
9. Lucrezia Karnabat, *Sexul de peste drum*.
10. Bilciurescu-Toneghin, toate cărțile (*Fecioara la licitație; Triumful adulterului*).
11. M. Celărianu, *Polca pe furate*.
12. N. Crevedia, *Dragoste cu termen redus*.
13. Zaharia Buruiană, *Fecioarele orizontale*.
14. Cezar Petrescu, *La paradis general; Calea Victoriei; Nepoata hatmanului Toma*.
15. Tudor Arghezi, *Icoane de lemn; Tablete din țara lui Kutu; Poarta neagră*.
16. F. Aderca, *Țapul; Femeia cu carne albă*.
17. Ionel Teodoreanu, *La Medeleni*, vol. II și III; *Fata din Zlataust; Bal mascat*.
18. Damian Stănoiu, *Camere mobilate; Fete și văduve*.
19. Minulescu, *Roșu și galben; Corigent la limba română; Bărbierul regelui Midas*.
20. În editura I. Hertz, „Colecția celor 15 lei”, toate numerele.
21. // // // , *Amantele celebre*, idem.
22. // // // , *Aventurile submarinului Dox*, idem.
23. // // // , „*Revista celor cinci lei*”.
24. // // // , *Toate romanele în fascicule*, idem.
25. Dr. Prunk, *Ora sexuală; Tehnica și misterele sexualității; Femei și doctori*.

p. Ministru (ss) Valaori

(extras din *Anuarul Școlii Normale „V. Lupu” din Iași*, nr. 5, 1929-1930)

DOCUMENTE, MĂRTURII

Orarul Şcolii Normale „Vasile Lupu” la 1891

I

	Clasa	8-9	9 ¹⁰ -10	10 ¹⁰ -11	11 ¹⁰ -12	1 ³⁰ -2 ³⁰	2 ⁴⁰ -3 ³⁰
LUNI	I	L. română	Istoria	Zoologia	Muzica	Arme	Meserie
	II	Botan.	L. Rom.	Muzica L. română	Istoria		
	III	Istoria	Muzica		Fizica	Meserii	Arme
	IV	Muzica	Şt. Natur.	Istoria	L. română	Pedag.	Dr. Adm.
MARTI	I	Matem.	Matem.	Matem.	Geografia	Desen	Caligrafia
	II	Geogr.		Desen	Caligrafia Matem.	Arme	Arme Agric.
	III	Desenul	Geografia			Fizica	
	IV	Pr. Ped. L. română	Desenul Zoologia	Geografia Religia	Pr. Pedag.		
MERCURI	I				Istoria Botanica	Geografia	Caligrafia
	II	Religia	Istoria	L. română		Meserii	Geografia
	III	Agric.	Religia	Istoria	L. română	Desen	Higiena
	IV	Pr. Ped.	L. română	Agron.	Pr. Pedag.	Med., pop.	Meserii
JOI	I		Muzica	Zoologia	Matem.	Arme	Caligrafia
	II	Muzica		Matem.	Corul		Arme
	III	Fizica	Matem.	Muzica			
	IV	Matem. Matem.	Agron.			Pedagogia	
VINERI	I		Geografia	Religia	Istoria	Desen	L. română
	II	Istoria	Religia	Geografia	Matem.	L. română	Desen
	III	Religia	Istoria	Matem.	Geografia	Arme	Meserii
	IV	Geogr.	Matem.	Istoria	Pr. Pedag.	Meserii	Pr. Pedag.
SÂMBĂTĂ	I	Zoologia	Desen	L. română	L. română	Arme	Meserii
	II	L. română	Botanica		Caligrafia	Meserii	Arme
	III	Desen	L. română	Desenul	Agric.	Higiena	Arme
	IV	Pedag.	Dreptul C.	Agron.	Pr. Pedag.	Med. pop.	Pr. Pedag.

REGULAMENT - 1886

de ordine internă a Institutului Normal "Vasile Lupu" din Iași

I. Purtarea elevilor în genere

1. De la fiecare elev se cere sârguință la învățătură, supunere către superiori, purtare corectă atât în interiorul școlii cât și în afară de ea.
2. Față cu profesorii, pedagogii și în genere toți superiori, elevii sunt datorți a fi respectoși și supuși. Cu colegii lor vor trăi în bună înțelegere și vor fi adevărați camarazi: certuri, injurii, bătăi sunt aspru oprite. Față cu impiegații și servitorii școlii, purtarea elevilor va fi modestă și cuviincioasă. Față cu persoane străine vor fi totdeauna de o politețe deosebită.
3. Fiecare elev va aduce totdeauna singur și de bunăvoie la cunoștința superiorilor săi orice greșală ce ar fi comis, oricare ar fi pedeapsa ce ar trebui să urmeze. Aceasta este o sfântă datorie ce o are nu numai față cu superiori și cu sine - și, mărturisirea fiind un semn de îndreptare, ci față cu conșcolarii săi, care de altminterlea, ascunzându-se făptuitorul, deși nevinovați, ar putea fi expuși a suferi pedepse. Buna camaraderie, de altfel, nu însemnează unirea elevilor într-o comite fapte nepermise sau a acoperi pe cele îndeplinite. Din contra, elevii nu vor suferi ca în mijlocul lor să se comită fapte reprobabile și nu vor tăgădui adevărul, fiind întrebați.
4. Precum elevii inferiori sunt datorți a avea o purtare respectoasă față de cei superiori, a-i saluta pe afară din internat și a primi cu respect observațiunile lor, tot astfel cei superiori sunt datorți a-și ține demnitatea și buna cuviință în fața inferiorilor, a-și cântări bine cuvintele ce le adresează și a le servi de model prin toată purtarea lor.
5. Elevii se vor purta totdeauna îmbrăcați curat, spălați și tunși. Purtarea a orice obiect străin uniforme școlii, precum mănuși, pălării de altă formă, este aspru oprită.
6. Elevii sunt datorți a îngriji de cărțile, hainele și de toate efectele ce le dă școala, având a le ține în bună stare, a le repara când le strică și a da sama oricând de ele. Pentru ușurarea controlului fiecare elev își va forma inventarul hainelor, efectelor și cărților căpătate și va păstra acest inventar semnat de dânsul și de pedagogul însărcinat cu distribuirea efectelor de remontă și materialul de studiu, în saltarul său din clasă. Cărțile se vor păstra în cea mai perfectă ordine și curățenie. Fiecare elev va forma un dosar de toate lucrările sale în scris de Crăciun, de Paști și din examenul general din iunie și le va păstra în tot timpul șederii sale în școală. Saltarele se vor ține în cea mai mare curățenie, iar lucrurile din el se vor afla în cea mai perfectă regulă. Cărțile ce nu sunt de studiu se vor confisca.
7. Curățenia este o datorie de căpetenie a elevilor. Ei se vor feri de a face necurătenie în clase, dormitoare, refector și orice alt spațiu din internat. Scrierea pe pereți, uși etc., în orice loc, este aspru oprită. Călcarea acestor reguli ar dovedi că elevii nu-și dau samă de respectul ce-l datoresc școlii.
8. Fiecare elev va depune, spre siguranță, în mâinile unui pedagog rânduit de director, banii sau lucrurile de valoare mai mare ce ar avea.
9. Fumatul este aspru oprit în școală și afară de școală.

II. Ordinea claselor

1. Cu menținerea ordinii sunt însărcinați șefii de clase. Șef de clasă va fi de regulă primul la clasificație; la caz însă de a nu-și îndeplini cu demnitate și energie datoriile sale, se va numi în locul său altul care ar merita mai multă încredere. Scoaterea din șefie atrage scăderea notei la conduită. Șeful clasei va fi ajutat de doi elevi luați de asemenea dintre cei mai distinși la învățătură și purtare. Directorul va numi șefii și ajutoarele lor de fiecare clasă. Unul din elevii fiecărei clase va avea pe seama sa creta și buretele și va îngriji ca tabela să fie totdeauna curată la intrarea profesorului în clasă; buretele să fie muiat și creta pregătită. Câte doi elevi, luați în ordinea alfabetică, vor fi însărcinați pe rând pentru cursul unei săptămâni cu ținerea curată a sălii; ei vor fi răspunzători de se va găsi gunoi pe jos, mobilierul colbăit sau în dezordine. Tot ei vor avea grija aerisirea sălilor printre orele de clasă. -
2. Șeful clasei va forma inventarul mobilierului, tablourilor și aparatelor didactice ale clasei, care inventar semnat de el și de pedagogul respectiv și investit cu sigiliul școlii, va sta înfipț în părete. El răspunde de stricăciunile aduse obiectelor amintite.
3. Șeful clasei este dator a raporta pedagogului, sau în absența acestuia, monitorului de serviciu (Vezi art. 52) pe elevii ce fac dezordine.
4. Intrarea și ieșirea din clasă se va anunța de către monitorul de serviciu prin sunarea clopotului.
5. În caz de absență a vreunui profesor sau în orele de dimineață sau după amiază, când, după program, nu sunt lecțiuni, elevii vor sta în clasă și vor păstra întocmai ordinea păzită în timpul repetitoarelor.

III. Ordinea meditațiilor

1. În timpul orelor de meditație va domni ordinea cea mai perfectă. Vor fi două repetitoare pe zi, una dimineața și alta seara. Începerea precum și terminarea timpului de studiu se anunță prin sunarea clopotului.
2. La sunarea clopotului pentru intrarea în meditația de dimineață, toți elevii se vor aduna în clasa cea mai spațioasă a școlii, unde se va face rugăciunea în tăcerea cea mai adâncă și cu pietatea cuvenită și apoi se va face apelul nominal de pedagogul de serviciu. În urmă vor trece elevii în sălile respective. De asemenea se vor aduna toți elevii în aceeași clasă după sunarea clopotului pentru terminarea meditației de seară, spre a face rugăciunea în comun, de unde apoi vor trece în dormitorii. Rugăciunile se vor zice cu voce tare de elevii clasei a IV-a în ordinea alfabetică.
3. De trei ori pe săptămână se vor face după terminarea meditației de seară și înaintea rugăciunii în comun, timp de jumătate de oră, exerciții de muzică vocală. Ele sunt obligatoare pentru toți și se fac sub conducerea unui elev designat de maestrul de muzică.
4. Elevii nu vor ieși din sălile de meditație decât cu învoirea pedagogului ori monitorului și numai câte unul.
5. Cu menținerea ordinii în meditație sunt însărcinați pedagogul de serviciu în clasa a IV-a, câte un elev a acestei clase, numit de director, pentru clasele a II-a și a III-a, toți ceilalți elevi ai clasei a IV-a, afară de șeful ei, pe rând, în clasa I.

IV. Ordinea pentru masă

1. Masa va fi de trei ori pe zi în zilele de lucru, de două ori în zilele în care nu se țin lecțiuni. Chemarea la masă se face prin sunarea clopoțelului de către monitorul de serviciu.
2. Refectorul neputând cuprinde decât 40 de elevi, fiecare masă se va ține în două rânduri: întâi vor sta la masă cele două clase superioare împreună cu șefii celorlalte două clase, în urmă elevii inferiori. Această ordine se va putea modifica la caz de ar fi prea numeroase unele clase.
3. La masă vor merge elevii în cea mai mare ordine, doi câte doi și fiecare se va așeza la locul său hotărât odată pentru totdeauna. Nu e permis a întârzia cu venirea la masă.
4. Elevii vor sta la masă în bună cuviință; la masa întâia vor fi privegheați de pedagogul de serviciu, iar în absența acestuia, de șeful clasei a IV-a, iar la masa a doua de monitorul de săptămână. Conversațiunile zgomotoase sunt oprite.
5. Fără permisiunea unui pedagog nici un elev nu va absenta de la masă.
6. La intrarea precum și la ieșirea de la masă se va zice rugăciunea obișnuită: la masa întâi de elevii clasei a III-a, la a doua de acei ai clasei a II-a și unii și alții în ordinea alfabetică.
7. În recreația de după masă elevii pot cânta, organiza jocuri și exerciții de gimnastică.

V. Ordinea dormitoarelor

1. La începutul fiecărui an școlar pedagogii determină fiecărui elev dormitoarea (sic) și locul său pentru tot cursul anului, având însă de normă ca în fiecare dormitoare să se afle elevi din toate clasele, în orice caz să nu lipsească din nici una elevi din clasa I. Nici un elev nu-și poate schimba locul ce i s-a dat.
2. În fiecare dormitoare va fi lipit pe ușă tabloul cu numele și numărul matricular al tuturor elevilor din ea.
3. Intrarea unui elev în dormitoare precum și în clasă străină este oprită; dacă are afaceri cu vreun elev, îl va chema afară.
4. În momentul sunării a doua toți trebuie să fie culcați și va înceta orice vorbă sau zgomot prin dormitoare.
5. Ziua, dormitoarele vor fi închise.
6. Lămpile vor arde în dormitoare în tot timpul nopții.
7. Cu menținerea ordinii în dormitoare sunt însărcinați șefii de secție numiți de director dintre elevii clasei a IV-a. Fiecare șef de secție este răspunzător de ordinea și curățenia elevilor din dormitorul său. Șefii de secție mai au îndeosebi următoarele datorii:
 - a. În fiecare sară vor inspecta îmbrăcămintea de a doua zi a elevilor din dormitoarele lor respective și vor veghea ca ei să coasă și să repare tot ce ar fi rupt și ca cizmele să fie curate.
 - b. Dimineața vor observa dacă s-au sculat toți, dacă sunt curat spălați și îmbrăcați și dacă au trecut toți în repetitoare.
 - c. De asemenea vor veghea ca așternuturile să fie regulate.

VI. Garda de noapte

1. În fiecare noapte, de la culcarea până la deșteptarea elevilor, se va face garda de noapte, pe rând, de către elevi trași la sorț din numărul tuturor elevilor afară de cei din clasa a IV-a. Nici un elev nu poate fi înlocuit decât cu știrea și învoirea pedagogului de serviciu.

2. Elevul de gardă nu are voie să se culce nici un singur moment; îi este permis a ceti sau scrie în odaia de gardă, însă la fiecare jumătate de oră cel puțin, va inspecta dormitoare și coridoarele ca să se încredințeze de nu e ceva străin, dacă lămpile ard bine, dacă nu e prea mare înădușeala în dormitoare, pentru a deschide ventilatoarele, dacă nu lipsește ceva din dormitoare; iarna va înveli pe acei care s-ar descoperi în somn. El va observa dacă poarta școalei este încuiată, de asemenea pentru ușile de la clase. El va trebui să stea foarte atent: îndată ce va auzi vreun zgomot, va alerga să vadă ce este, la nevoie va scula pe monitorul de serviciu, în cazuri grave va suna clopotul de deșteptare. Elevul de gardă trebuie să știe tot ce se petrece și să poată răspunde la întrebările ce i s-ar pune cu privire la cele întâmplate în cursul oarelor sale de gardă. Elevul din schimbul de pe urmă va suna clopotul de deșteptare la ora regulamentară.

VII. Ordinea pentru infirmerie

1. Nici un elev nu poate intra în infirmerie, ca bolnav, fără învoirea medicului său, provizoriu, a pedagogului de serviciu. Infirmeria va avea un registru special, în care medicul va înscrie data intrării elevului, natura bolii și data ieșirii sale.
2. Numai cu învoirea pedagogului de serviciu vor putea merge elevii în infirmerie pentru a lua medicamente și nu vor sta aici decât timpul strict necesar.
3. Fără voia medicului nu poate ieși elevul odată intrat în infirmerie.
4. Elevii ieșiți din infirmerie în ajunul unei sărbători nu vor putea ieși în oraș în acea sărbătoare.
5. Când unui elev bolnav i-ar trebui obiecte din dormitoare sau din clasă, el va trimite infirmeriștii ca să i le ceară de la monitorul de serviciu.
6. Bucatele la infirmerie se vor da numai de carne și din cele recomandate de medici.

VIII. Ordinea pentru garderobă.

1. Garderoba este dată în seama a doi elevi din clasa a IV-a. Aceștia trebuie să fie totdeauna unul la primirea și celălalt la distribuirea albiturilor; când unul din ei ar fi bolnav, pedagogul de serviciu va numi pe un altul ca înlocuitor, după recomandarea celui ce are nevoie a fi înlocuit. Garderobarii vor primi albiturile cu liste de la elevi și le vor da spălătoresei cu o listă generală. Sâmbătă sară se vor da albiturile curate în primirea elevilor; duminică dimineața, înainte de a merge la biserică, elevii vor preda negriturile.
2. Fiecare elev trebuie să-și aibă rufe însemnate într-unul și același mod, pentru ușurarea distribuirii.
3. Garderobarii sunt răspunzători de ceea ce s-ar pierde de ei; spălătoreasă de ceea ce s-ar pierde de ea.

IX. Ordinea pentru lăutoare și baie

1. În fiecare lună se va face o lăutoare și o baie de aburi. Lăutoarea se va face în lavatorul școalei în Sâmbăta întâia în fiecare lună, orele 6-9 sară, iar baia la un feredeu cu aburi pe la mijlocul fiecărei luni. La baie elevii vor fi conduși de pedagogul de serviciu; elevii își vor lua prostiri și sopoane de la școală. În baie șeful clasei a IV și monitorul de serviciu vor priveghea ca elevii să fie cuvințioși, să nu strice ceva și să se spele bine.
2. Elevii din infirmerie nu pot face aici lăutoare, nici baie, afară dacă doctorul le-ar recomanda.

X. Ordinea pentru biserică

1. În fiecare Duminică și sărbătoare elevii vor merge la biserică îmbrăcați cât se poate mai curat și în ordinea cea mai cuviincioasă. Numai elevii din infirmerie sunt scutiți de a merge la biserică. Plecarea de la școală va avea loc după tocarea de leturghie; jumătate de oră înainte de a pleca la biserică se va suna adunarea pentru a se face de către pedagogul de serviciu apelul nominal și inspecția generală a portului elevilor. În timpul serviciului religios elevii vor păstra o ținută potrivită cu sanctitatea locului unde se află și care să nu dea loc nici la cea mai mică bănuială. Nici un elev nu are voie a ieși din biserică mai înainte de a da preotul binecuvântarea.

XI. Ieșirile în oraș

1. Ieșirile sunt ordinare, extraordinare și generale. Ieșirile ordinare au loc din două în două duminici; pentru a se bucura de ele, se cere ca elevii să nu aibă note mai mici de 6 la studiu și 7 la conduită. Ieșirile extraordinare au loc în celelalte Duminici; pentru aceasta se cere ca elevii să nu aibă note mai mici de 8 la studiu și 9 la conduită. Generale vor fi ieșirile în toate zilele de sărbători, pentru care nu se va ținea în samă decât conduita, care nu va fi mai mică decât 7.
2. Ieșirile se acordă după întoarcerea de la biserică și până la ora 5. În timpul oarelor de ieșire monitorul de serviciu va suna adunarea în orice moment va găsi de cuviință, pentru a face apelul nominal și a se încredința de prezența în internat a tuturor elevilor neînvoiți în oraș.

XII. Ordinea pentru marșuri

1. Când se fac marșuri cu armele la câmp, instructorul însărcinează pe un elev cu comanda; acesta va suna clopoțelul cu o jumătate de oră mai înainte pentru pregătire, în care timp toți elevii vor trebui să se îmbrace cât mai curat în ținuta ce li se anunță. Aproape de plecare se va suna pentru luarea armelor sau punerea la front, când toți elevii vor trebui să iasă fără întârziere.
2. Îndată ce elevii se vor așeza în front, se va face apelul nominal de către instructor. Numai elevii care vor avea vreo cauză binecuvântată pot rămâne la școală cu învoirea directorului.
3. Aceste reguli se aplică și la excursiunile științifice.

XIII. Datoriile speciale ale elevilor clasei a IV-a

1. Șeful clasei a IV-a este primul ajutor al pedagogului de serviciu în tot ce privește aplicarea dispozițiilor din regulamentul de ordine; deci el este însărcinat cu inspectarea tuturor repetitoarelor atât dimineața cât și seara; cu privegherea asupra modului cum își îndeplinesc șefii de secții datoriile prescrise în art. 33; el este răspunzător de perfectă ordine și buna cuviință, ce trebuie să păzească elevii atât în front cât și la biserică și preumblări; el mai este însărcinat cu extragerea notelor rele din cataloage în fiecare sâmbătă după terminarea lecțiilor și comunicarea lor pedagogului de serviciu. În absența pedagogului de serviciu, șeful clasei a IV-a îl înlocuiește și este răspunzător de tot ce se petrece în internat.
2. Ceilalți elevi ai clasei a IV-a vor ajuta pe pedagogi și pe șeful clasei lor în menținerea disciplinei în internat; ei vor fi numiți monitori și pe fiecare săptămână va fi câte unul de serviciu.
3. Monitorul de serviciu, pe lângă cele prescrise la art. 13, 20, 23 și 45, mai are următoarele datorii: el se va încredința în fiecare dimineață de cantitatea și

calitatea articolelor de hrană aduse la școală pentru elevi și va face zilnic un raport în scris Directorului, care va cuprinde tot ce se referă la hrana elevilor; el priveghează serviciul de masă; în timpul oricărei ieșiri a elevilor, monitorul de serviciu va rămâne pentru a priveghea pe cei rămași; el are mai cu deosebire privegherea de aproape a conduitei tuturor elevilor inferiori; el va face în fiecare Duminică un raport în scris către Director, care va cuprinde atât toate pedepsele și motivele lor, cât și notele rele obținute de elevi și orice alte fapte petrecute în internat în cursul săptămânii. La venirea sa la raport monitorul de serviciu va fi însoțit de șeful clasei a IV-a. Serviciul monitorului de săptămână începe și se termină în fiecare duminică dimineața la 8 oare. La caz de nevoie monitorul este înlocuit prin cel ce urmează a fi de serviciu săptămâna viitoare.

4. Elevii clasei a IV-a sunt mai mult decât oricare alții datorii a-și ține demnitatea față cu inferiorii, a fi dreți și nepărtinitori în modul cum îi tratează, cu deosebire în aceia ce privește pedepsele ce au drept de a aplica. Aceste pedepse sunt: mustrarea în particular, mustrarea în prezența clasei din care face parte elevul mustrat, scoaterea la părete. Pentru faptele mai grave, monitorii nu vor dicta pedepse, ci vor raporta pedagogului de serviciu sau directorului. Monitorii care prin rea purtare sau abuz de autoritate s-ar arăta nedemni de atribuțiunile lor, vor pierde drepturile acordate prin dispozițiunile de mai sus în urma hotărârii directorului și li se va scădea nota la purtare.
5. Elevii inferiori crezându-se nedreptățiți au drept de a se plânge pedagogului de serviciu, cunoscând însă că plângerile nefundate, vor fi pedepsite.
6. La punerea notei de conduită elevilor clasei a IV-a, pedagogii vor avea în vedere felul cu care ei își îndeplinesc datoriile lor, nepărtinirea și dreptatea cu care tratează pe inferiori, în fine chiar ținuta acelor inferiori care le sunt direct încredințați. Astfel se va scădea nota la conduită a șefului de secție, a cărui inferiori direcți ar fi obișnuit nespălați, cu hainele rupte sau nețeser etc.
7. Elevii clasei a IV-a și eventual ai clasei a III-a vor îndeplini cu sfințenie toate însărcinările ce le-ar da Directorul, profesorii, maestrii sau pedagogii în interesul școlii.
8. La începutul fiecărui an școlar se vor numi de Director monitorii, șefii de secții, garderobarii, șefii atelierelor, secretarii. Toate aceste însărcinări nu vor fi privite de elevi ca servicii benevole, ci ca datorii ale lor și prin urmare nu le este permis sub nici un cuvânt a părăsi funcțiunile lor sau a le schimba cu alții fără învoirea Directorului.

XIV. Penalități

1. După gravitatea greșelilor elevii vor fi pedepsiți în internat cu una din următoarele pedepse:
 - a. Mustrarea în particular.
 - b. Mustrarea în fața clasei.
 - c. Mustrarea în front, în fața școlii întregi.
 - d. Starea în picioare la masă.
 - e. Oprirea de a ieși în oraș.
 - f. Carcera.
2. Pentru note rele la studiu din cursul săptămânii se stabilesc meditațiuni ce vor avea loc în fiecare Duminică de la orele 1-4 p.m.
Toți elevii cu note mai mici decât 6 se vor întruni în aceeași sală sub privegherea unui elev de clasa a IV-a anume designat de Director.

DOCUMENTE, MĂRTURII

Nota *cinci* atrage după sine, una oară de meditație; nota 4 atrage după sine două ore de meditație; nota 3, 2 și 1 atrag după sine 3 ore de meditație.

În aceste ore elevii pedepsiți sunt obligați a se ocupa anume de lecțiunile la care au dobândit note slabe, având a le învăța și a *le prescrie în foi volante*.

Elevul clasei a IV-a însărcinat cu privegherea va cere lămuririle trebuitoare de la fiecare șef de clasă și în urmă va hotărî pentru fiecare din cei cu note slabe ce are de învățat și de copiat.

Foile volante, pe care priveghetorul va nota dacă fiecare și-a îndeplinit sarcina, se vor strânge și depune în cancelaria școalei, pentru a se controla și a se pedepsi sever pe acei care ar căuta să se sustragă de la aceste îndatoriri ale lor.

Elevilor cu note rele la gimnastică, stolerie și frânghierie ș. a. asemenea li se va da pentru timpul meditației o lucrare în scris ce se va găsi de cuviință.

3. Prezentul regulament se va ceti elevilor școalei la 1 septembrie a fiecărui an școlar, iar noilor intrați în preziua începerii cursurilor clasei I-a și va fi în permanență afișat în școală.

Director (ss) *C. Meissner*

(extras din *Anuarul Școlii Normale „V. Lupu” din Iași*, nr. 8, 1941-1942)

REGULAMENT DE ORDINE INTERIOARĂ 2004-2005
al Școlii Normale „V. Lupu” Iași

Dispoziții generale

Art.1 Regulamentul de ordine interioară a Școlii Normale „Vasile Lupu” Iași, denumit în continuare **Regulament intern**, vine în completarea legislației cu privire la învățământul preuniversitar, în vigoare la data aprobării lui:

- Legea 84/1995, republicată, modificată și completată;
- Legea 128/1997, cu modificările și completările ulterioare;
- Ordinul 4747/ 2001, Regulamentul de funcționare a unităților de învățământ preuniversitar.

Art.2 Regulamentul intern, este structurat pe 5 capitole, ce conțin drepturile și obligațiile fiecărei părți.

Capitolul I - Elevii.

Art.1 Elevii se bucură de toate drepturile legale, nici o activitate organizată de unitatea de învățământ nu poate leza demnitatea sau personalitatea acestora.

Art.2 Elevii au dreptul să opteze, pentru tipul sau forma de învățământ pe care o vor urma și să aleagă parcursul școlar corespunzător intereselor, pregătirii și competențelor lor, conform legilor în vigoare și pieței muncii.

Art.3 Elevii din învățământul de stat beneficiază de gratuitatea cursurilor; pentru unele activități se pot percepe taxe și contribuții potrivit Legii 84/1995.

Art.4 Pe durata școlarizării, elevii beneficiază de asistență medicală și psihopedagogică gratuită. De asemenea, ei au drept la reduceri pentru spectacole, muzee, manifestări sportive și transport în comun.

Art.5 Elevii au dreptul de a fi evidențiați și recompensați cu premii pentru rezultatele deosebite la activitățile școlare și extrașcolare, precum și pentru atitudine civică corespunzătoare.

Art.6 Elevii au dreptul la burse, oferite de către stat, societatea civilă sau din surse private. La cinci absențe nemotivate acumulate într-o lună, elevii pierd dreptul la bursă pentru luna respectivă.

Art.7 Consiliul elevilor se va constitui din liderii fiecărei clase (3-5 membri) și își vor alege un reprezentant în Consiliul de administrație al școlii. Acest lider va participa la toate ședințele consiliului de administrație de fiecare dată când sunt discutate problemele specifice ale elevilor.

Art.8 Consiliul elevilor va funcționa după un regulament propriu care va fi parte al Regulamentului intern al școlii.

Art. 9

1. Dreptul la reuniune al elevilor se exercită în afara orelor de curs, iar activitățile vor putea fi susținute în școală doar cu aprobarea conducerii, la cererea grupului de inițiativă.
2. În cazul în care activitățile propuse contravin legislației școlare, conducerea școlii poate interzice continuarea manifestărilor propuse de grupul de inițiativă.

Art.10

1. Elevii au dreptul să redacteze publicații proprii, specifice particularităților vârstei lor.
2. Dacă conținuturile acestor publicații, contravin moralei și legilor, conducerea școlii poate interzice apariția lor.

Art.11 Accesul elevilor în școală se va face pe baza ecusonului și a carnetului de elev, vizat pe anul școlar respectiv.

Art.12 Elevii normaliști sunt datori să frecventeze cu regularitate cursurile și să participe la activitățile extracurriculare și extrașcolare, în funcție de aptitudinile fiecăruia sau grupului în care s-au integrat.

Art.13 Ținuta elevului normalist, indiferent de profilul clasei, trebuie să fie decentă, în spiritul tradițiilor școlii.

Art.14 Elevii trebuie să aibă o comportare civilizată atât în școală cât și în afara ei.

Art.15 Pe clase sau cicluri de învățământ, cu sprijinul Comitetului de părinți se pot confecționa uniforme. Acestea vor fi de același tip, dar pot avea și unele mici detalii de particularizare pe cicluri de învățământ.

Art.16

1. Prin vocația sa, școala luptă pentru apărarea sănătății elevilor.
2. Statutul moral și social al elevului normalist, bazat pe tradițiile specifice învățământului pedagogic, este incompatibil cu statutul marital. Căsătoria elevului normalist este permisă numai după împlinirea vârstei de 18 ani și în condiții excepționale (nașterea unui copil).
3. Este interzis cu desăvârșire consumul de alcool, tutun sau alte droguri.
4. Elevii surprinși că introduc sau consumă droguri de orice tip, vor fi sancționați conform legilor în vigoare.

Art.17

1. Elevii care au absentat motivat, vor prezenta documentul (adeverință medicală, cerere semnată de părinți, etc.), în termen de 5 zile de la reluarea cursurilor. După această perioadă, documentul este declarat nul.
2. Adeverința medicală va fi obligatoriu vizată de către medicul cabinetului școlii.

Art.18 Vizitele în timpul orelor de curs sau al meditațiilor, sunt interzise cu excepția cazurilor speciale de familie.

Art.19 Elevii sunt datori să cunoască și să respecte legislația țării noastre, regulamentele școlare, regulile de circulație, de prim-ajutor în cazul accidentelor, normele de protecția muncii, regulile de comportament în cazul hazardelor naturale sau antropice (cutremur, incendiu, catastrofe naturale, etc.).

Art.20 Elevii au obligația să-și îndeplinească în mod conștiincios sarcinile care le revin ca elev de serviciu (conform fișei din anexă).

Art.21 Elevii se vor preocupa de păstrarea în bune condiții a instalațiilor și dotărilor școlii.

Art.22 Elevii sunt datori să respecte întregul personal didactic, nedidactic și auxiliar al școlii.

Capitolul II - Elevii interni.

Art.23 Elevii pot fi cazați în internatul școlii și vor servi masa la cantină, în condițiile financiare stabilite de Consiliul de administrație al școlii.

Art.24 Cazarea în internat presupune și achitarea cartelei de masă.

DOCUMENTE, MĂRTURII

Art.25 Elevii care nu fac dovada cumpărării zilnice a cartei vor fi sancționați disciplinar.

Art.26

1. În zilele în care elevii părăsesc internatul (vacanțe, sfârșit de săptămână, îmbolnăviri) nu vor suporta cheltuielile de masă.
2. Nu se acceptă decontări ulterioare datei părăsirii internatului (retroactiv).
3. La părăsirea internatului, elevul este obligat să se prezinte la casierie, cu o cerere aprobată de conducerea școlii și cu cartela, pentru a fi decupate bonurile de masă pentru perioada în care elevul este plecat.
4. Cartela de masă nu este transmisibilă. Falsificarea acesteia, atrage sancțiuni specifice .

Art.27

1. Orice părăsire a internatului presupune bilet de voie, semnat de dirigintele clasei și de pedagogul de serviciu.
2. În cazuri excepționale, directorul școlii aprobă bilet de voie permanent (în cazuri de excelență școlară și extrașcolară) sau alte bilete de voie pentru perioade limitate.
3. Pedagogul, va avea evidența tuturor biletelor de voie și a mișcării elevilor pe toată durata serviciului.
4. Carnetul de învoiri al elevului intern, poate fi controlat de către: directori, profesori de serviciu, pedagogi, supraveghetori și paznici.

Art.28 Internatul școlii este deschis zilnic după cum urmează:

- luni-vineri între orele 6,00-7,30; 12,00-17,00 și 19,00-20,30 (perioada octombrie-martie) / 19,00-21,30 perioada aprilie-iunie și septembrie).
- sâmbătă și duminică- 07,00-20,30 (21,30 în perioada aprilie-iunie și septembrie).

Art.29

1. Elevii își desfășoară programul zilnic sub directă îndrumare a pedagogilor și supraveghetorilor.
2. Prezența elevilor la programul de meditație este obligatorie (17,00-19,00 și 21,00-22,30), absența nemotivată de la meditație atrage sancțiuni disciplinare. La trei absențe nemotivate elevii vor părăsi internatul.
3. Meditația este organizată în camere și săli de lectură.
4. În cazuri excepționale, pedagogii pot aproba prelungirea programului de meditație după ora 23,00, doar în sălile de lectură, pentru elevii de liceu.

Art. 30

1. Este interzisă introducerea în cămin a oricărei persoane străine: părinți, rude, prieteni, etc.
2. În cazul abaterilor, sancțiunea va fi excluderea din internat.

Art.31 Părinții elevilor veniți în vizită pot fi cazați în camere speciale doar pe baza unei cereri aprobate de conducerea școlii și achitarea contravalorii cazării cu chitanță de la casierie. Prețul cazării este stabilit de Consiliul de administrație al școlii (50.000 lei/noapte).

Art.32

1. Sunt interzise vizitele în incinta internatului.
2. În timpul meditațiilor, elevii de serviciu nu dau curs nici unei solicitări pentru vizită.

Art.33 Elevii normalişti vor păstra în bune condiții toate instalațiile și dotările din internat, cantină, laboratoare, cabinete și săli de clasă.

Art.34

1. Este obligatorie păstrarea curăteniei, pe holuri, băi, săli de meditație, cantină, școală.
2. Elevi dovediți că aruncă resturi menajere în jurul căminului, cantină și în curtea școlii vor fi sancționați disciplinar.

Art.35

1. Montarea de prize electrice în camere este interzisă datorita instalațiilor defecte și aflate într-un grad avansat de uzura.
2. Elevii vor folosi pentru diversele lor nevoi doar prizele de la iluminatoare și de pe holuri.
3. Elevii care utilizează improvizații electrice în camere sau pe holuri, vor fi sancționați conform normelor de protecția muncii specifice.

Art.36

1. Elevii normalști au dreptul să se asocieze, să propună și să organizeze diferite manifestări extrașcolare și extracurriculare, sub supravegherea pedagogilor și profesorilor.
2. În cazuri excepționale, conducerea școlii poate anula desfășurarea unor activități care prin modul lor de organizare încalcă disciplina și regulamentele în vigoare.

Art.37

1. Elevilor le este interzisă orice fel de activitate de comercializare a produselor diverse în internatul școlii. Orice abatere va fi sancționată disciplinar prin retragerea dreptului de a locui în internat.
2. Toate drepturile, îndatoririle specifice și sancțiunile elevilor din Ordinul 4747/2001, se aplică și elevilor normalști.

Capitolul III - Profesorii.

Art.38 Organizarea unității de învățământ se va face conform cap. 2 din Ordinul 4747/2001.

Art.39 Conducerea școlii se va face cu respectarea cap.3 din Ordinul 4747/2001, Legii 84/1995 și Legii 128/1997, revizuite, modificate și completate ulterior și a dispozițiilor primite de la M.E.C.T. și I.S.J. Iași.

Art.40

1. Profesorii își vor desfășura activitatea didactică conform cap. 3, 4, 5 și 6 din Ordinul 4747/2001 și a fișei postului, întocmită de către responsabilul comisiei metodice.
2. Profesorul de serviciu își va desfășura activitatea conform fișei post anexată prezentului regulament.

Capitolul IV - Pedagogii și supraveghetorii.

Art.41

1. Sunt direct responsabili, conform fișei post, de disciplina, ordinea și încadrarea în programul zilnic a elevilor interni.
2. Personalului care deservește internatul, nu are voie să desfășoare nici un fel de activitate comercială și nici să permită accesul în internat al diverșilor comercianți, inclusiv profesori. În caz contrar, sancțiunile vor fi în spiritul Legii 53/2003 și a tuturor hotărârilor MedC și I.S.J. Iași.

Art.42 Individual, în echipă sau în parteneriat, pedagogii propun și conduc activități extracurriculare și extrașcolare destinate elevilor interni.

Art.43

1. Pedagogii și supraveghetorii vor fi organizați într-o comisie metodică de specialitate.
2. Responsabilul Comisiei metodice va elabora un plan managerial anual și semestrial, cu responsabilități clare pentru fiecare membru în parte. Acest plan managerial va fi vizat de către Consiliul de administrație al școlii.

Capitolul V - Părinții.

Art.44 Colaborarea părinților cu unitatea de învățământ, armonizarea opțiunilor acestora cu oferta educațională, realizarea scopurilor finale pe care și le propun atât părinții cât și unitatea de învățământ sunt obiective majore.

Art.45 Părinții (tutorii legali) au obligația ca cel puțin o dată pe lună să ia legătura cu învățătorul /dirigintele pentru a cunoaște evoluția copilului lor.

Art.46

1. Comitetul de părinți al clasei se alege în fiecare an, în adunarea generală a părinților elevilor clasei, convocate de învățător/diriginte care prezidează ședința.
2. Convocarea Adunării generale pentru alegerea Comitetului de părinți al clasei, are loc în primele 30 de zile de la începerea cursurilor anului școlar.
3. Comitetul de părinți al clasei se compune din trei membri. Aceștia au următoarele funcții: președinte, membru și casier.
4. Dirigintele/învățătorul sau președintele comitetului de părinți poate convoca adunarea generală a părinților ori de câte ori este necesar.
5. Comitetul de părinți al clasei reprezintă interesele părinților elevilor clasei în Adunarea generală a părinților pe școală, în Consiliul reprezentativ al părinților, în Consiliul profesoral, în Consiliul profesoral și în Consiliul clasei.

Art. 47 Comitetul de părinți al clasei are următoarele atribuții:

- Sprijină conducerea școlii și dirigintele în întreținerea, dezvoltarea și modernizarea bazei materiale a clasei și a unității de învățământ;
- Ajută învățătorii/diriginții în activitatea de cuprindere în învățământul obligatoriu al tuturor copiilor de vârstă școlară și de îmbunătățire a frecvenței acestora;
- Sprijină activitățile de consiliere și orientare socio-profesională sau de integrare socială a absolvenților;
- Sprijină organizarea și desfășurarea unor activități extrașcolare;
- Are inițiative și se implică în îmbunătățirea condițiilor de studiu al elevilor clasei;
- Atrage persoane fizice sau juridice care prin contribuții financiare sau materiale susțin programe de modernizare a activității educative și a bazei materiale din clasă și din unitatea de învățământ.

Art. 48

1. Comitetul de părinți al clasei poate propune în Adunarea generală o sumă minimă prin care părinții elevilor clasei să contribuie la întreținerea, dezvoltarea și modernizarea bazei materiale a clasei și a unității de învățământ.
2. Contribuția prevăzută la aliniatul (1), se colectează și se administrează numai de Comitetul de părinți al clasei/școlii.
3. Dirigintelui/învățătorului îi este interzis să opereze cu aceste fonduri.

4. Fondurile bănești se cheltuiesc la inițiativa Comitetului de părinți al clasei sau la propunerea dirigintelui/învățătorului sau a directorului, însușită de comitet.
5. Sponsorizarea clasei sau unității de învățământ nu atrage drepturi în plus pentru anumiți elevi.
6. Contribuția prevăzută la aliniatul (1) nu este obligatorie, iar neachitarea acesteia nu poate limita exercitarea de către elevi a drepturilor prevăzute de prezentul regulament și de prevederile legale în vigoare.

Capitolul VI - Personalul didactic auxiliar și nedidactic.

Art.49 Serviciul secretariat își va desfășura activitatea conform art. 161 din Ordinul 4747/2001 a M.E.C. și fișelor post individuale anexate prezentului regulament.

Art.50 Serviciul contabilitate își va desfășura activitatea conform art. 162 din Ordinul 4747/2001 și fișelor post individuale anexate prezentului regulament.

Art.51 Serviciul de administrație își va desfășura activitatea conform art. 163 din Ordinul 4747/2001 și fișelor post individuale anexate prezentului regulament.

Art.52 Bibliotecarul își va desfășura activitatea conform art.164 din Ordinul 4747/2001, a fișei post individuale și Regulamentului propriu de organizare și funcționare vizat de către I.S.J. Iași.

Art.53 Laborantul și tehnicianul de rețea de calculatoare, își vor desfășura activitatea conform fișei post întocmite de conducerea școlii și art.165 din Ordinul 4747/2001.

Art.54 În cazul extinderilor de sarcini din fișele post, personalul auxiliar și nedidactic, se va preocupa de o cât mai judicioasă utilizare a timpului de lucru, astfel încât să facă față tuturor sarcinilor stabilite.

- *Prezentul Regulament intern a fost propus ca proiect de prof. V. Paraschiv - directorul școlii. Au colaborat cu sugestii și corecturi, următorii profesori: Eugenia Drișcu, P.Asaftei, D. Plăeșu, Luminița Popa, M. Agrigoroaie, V. Bârleanu, Mihaela Ungureanu, Anamaria Gansac și P. Budău.*
- *Proiectul regulamentului a fost analizat și aprobat de către Consiliul elevilor și sindicatul școlii; - oct. 2003 -.*
- *Reactualizarea regulamentului a fost făcută la data de 1 septembrie 2004.*
- *Aprobarea regulamentului în Consiliul profesoral și Consiliul de administrație pentru anul școlar 2004-2005 s-a făcut în data de 8 octombrie 2004.*

VIOREL A. PARASCHIV*

Cu și despre cercetașii normaliști

Era în primăvara anului 1995, când la o întâlnire de promovare a turismului școlar la Administrația taberelor, condusă de prof. Cucuteanu Ioan, am aflat despre organizația Cercetașii României. Anterior vizionasem pe un post tv, materiale propagandistice despre străjerii patriei, care au fost manipulați în spiritul cultului personalității regelui Carol al II-lea, în timpul dictaturii personale. Nu-mi era foarte clar ce sunt și ce vor cercetașii? La sugestia prof. Ionel Nechifor de la Școala nr. 22 „B. P. Hașdeu”, am participat la manifestările prilejuite de atestarea documentară a cetății Giurgiu. Cercetașii de aici erau conduși de o fostă colegă de facultate, din perioada studenției bucureștene, Sanda Toma. La Giurgiu, pe durata celor trei zile, am avut posibilitatea să mă lămuresc mai bine ce este cercetășia ...

Scurt istoric.

Mișcarea scout (cercetășia în țara noastră) este o pedagogie alternativă, încadrată noilor educații, fiind promovată la începutul sec. al XX-lea în Anglia, de către un general în retragere al armatei regale, sir Robert Baden-Powell. Pe baza experiențelor militare din India și Africa de Sud, în anul 1907 Baden Powell scrie prima lucrare pedagogică, care ulterior a dezvoltat o mișcare educativă pentru copii și tineri, cărora le propunea activități specifice de timp liber, pentru a umple „golul” dintre familie și școală. În țara noastră, cercetășia este repede „importată”. În anul 1912, dr. Ilie Gherghel de la Gimnaziul „Cantemir - Vodă” din București, a reușit să organizeze 14 proiecte și excursii pentru tinerii lui elevi.

În anul 1914 se înființează Asociația Cercetașilor Români. Izbucnirea primului război mondial a limitat dezvoltarea mișcării. În 1937, Carol al II-lea desființează Asociația Cercetașilor Români. În iunie 1990, un grup de cercetași veterani au reînființat „Cercetașii României”.

În prezent pe toată întinderea țării, activează patrule, unități și filiale de cercetași, sub diferite denumiri, independente sau afiliate unor structuri asociative regionale sau naționale, multietnice și multiconfesionale sau exponente ale unor minorități etnice sau confesionale. Cercetășia la Iași a luat ființă în anul 1914, la inițiativa unui grup de intelectuali. Prof. universitar Mihai Cădere a fost primul conducător al cohortei ieșene. În martie 1915, prof. Cădere participă la primul congres al instructorilor cercetași, desfășurat în „Casa Școalelor” din București. Cu acest prilej, ministrul instrucțiunii și cultelor, I. Gh. Duca a precizat că „... cercetășia nu este numai un complement al școlii. Are o menire mai înaltă, să caute ca în jurul câtorva principii sănătoase de morală socială, să strângă toată tinerimea. Văd o mișcare de mare viitor, o mișcare binefăcătoare societății românești”. Tot în anul 1914, Asociația „Românele cercetașe”, face primele încercări pentru crearea de cercetașe ieșene cu fetele de clase primare. Ca o recunoaștere a meritelor organizatorice deosebite, în anul 1916 au fost decorați cu „Virtutea cercetășească” următorii lideri, Eugen Pădure și Dorin Nuțescu din cohorta „Gh. Asachi”, iar lui Gh. Verner i s-a acordat distincția pentru activitatea sa de cercetaș sanitar. După intrarea României în primul război mondial și stabilirea liniei frontului pe Siretul inferior, în Moldova se înființează 25 de colonii cercetășești.

La Școala Normală „V. Lupu” erau cantonați cercetașii craioveni, în număr de peste o sută. Lecțiile se desfășurau în aer liber „... bănci puse pe sub copaci, alături o tablă și un

* Mentorul și întemeietorul Asociației Comunitare a Cercetașilor din România

scaun, e tot mobilierul”. Sub aspect numeric, cea mai mare colonie s-a deschis în primăvara lui 1917 la Sculeni lângă Iași, unde într-un vechi conac s-au adunat peste 150 de cercetași, mulți veniți din colonia Solești – Vaslui, după o iarnă cumplită. Programul unei zile de activitate în coloniile cercetășești era simplu:

- dimineața, lucru în agricultură;
- după amiază 3-4 ore de lecții și o oră de studiu individual;
- seara – șezătorile și activități administrative.

Lecțiile erau ținute de erudiți dascăli: prof. univ. Dimitrie Cădere (profesor și al Școlii Normale), naturalistii Gh. Munteanu – Murgoci și Ion Simionescu, scriitorii Ion Minulescu și Barbu Ștefănescu-Delavrancea, precum și numeroși institutori. Ion Simionescu, unul dintre cronicarii coloniilor de cercetași din această perioadă, a evocat viața din coloniile Holboca, Mârzești și Iași. Geograful Simion Mehedinți, în calitatea sa de ministru al instrucției, a felicitat printr-o adresă oficială pe toți participanții din aceste colonii, cerând consemnarea în amănunt a metodelor pedagogice folosite pentru a fi pildă pentru urmași.

La începutul anului 1919, apare revista „Viața cercetășească” la care colaborau multe personalități ale vieții social-culturale ale Iașilor. În numărul 8 al revistei, găsim articolul „Principiul electivității și cercetășia”, în care se arată că „pentru o bună educație civică și pentru cultivarea simțului responsabilității, liderii cercetași trebuie să fie mandatații dorințelor și trebuințelor camarazilor”. În anul 1926, cu ocazia împlinirii a zece ani de la începutul refugiului din ținuturile românești ocupate de inamic s-au remarcat și cei de la Școala Normală. După această manifestare, cercetășii au plecat în excursie. În anul 1934, Centuria „Oltea Doamna” (din actualul liceu „M. Eminescu”), editează revista cercetașelor „Luminița”. În anul 1936, pe străzile Iașilor are loc ultima defilare a foștilor cercetași în amintirea vremurilor grele ale refugiului. După această defilare, cercetășii au participat la programe distractive la Ateneul din Tătărași și au plecat în excursii.

Definiția scoutismului

Norbert Sillamy¹ - membru al Societății franceze de psihologie definește scoutismul ca o școală de formare a caracterelor. Fondatorul ei, înțelegând trebuințele tinerilor, le-a oferit activități care să corespundă aspirațiilor acestora: gustul aventurii și al libertății lor, spiritul de înțajutorare și cel de camaraderie sunt satisfăcute de viața cercetașului, care, în joacă, își făurește personalitatea.

Copilul este determinat de foarte timpuriu să dobândească noi cunoștințe, să ia inițiative și să-și asume responsabilități, respectând codul onoarei la care s-a angajat în mod public și solemn să-l respecte; el face ucenicia disciplinei morale, pregătindu-se astfel pentru viața socială de adult. Această metodă de educație a fost extinsă la copiii cu handicap și la tineri delincvenți. În întreaga lume, activează peste 25 de milioane de scout, în peste 120 de țări, dintre care peste 35% sunt de sex feminin. Conform principiului personal de dezvoltare, cercetășia înseamnă autoeducație (definiția autorului).

Bilanț după 10 ani de la reînființare

În toamna lui 1995 pe structura organizatorică a Clubului de turism și ecologie „Condor” al elevilor din Școala Normală, am pornit la un nou drum. Beneficiind de talentul organizatoric al absolvenților normaliști, pe tot cuprinsul județului începe să se vorbească despre cercetași. Pe rând au apărut filiale și centre locale la Budăi – Podu Iloaiei, Pașcani, Tg. Frumos, Țibănești, Buhalnița – Ceplenița, Sârca – Bălțați, Popricani, Costuleni,

¹ Dictionar de psihologie Larousse – 1995, Paris

Năgrești – Vaslui, Săveni, Huși, Tg. Neamț, Rădăuți, Roman, Piatra Neamț ș. a. Am început să scriem proiecte de finanțare și să dezvoltăm numeroase proiecte comunitare. Până în decembrie 2000, am activat în Organizația Națională Cercetașii României (O.N.C.R.), un centru județean. Din ianuarie 2001, am obținut personalitate juridică pentru Asociația Comunitară a Cercetașilor din România (A.Co.Ce.Ro.), cu sediul central în Iași, O.N.G. care să ne reprezinte cu adevărat interesele la nivel local și regional. În noua structură asociativă, de tip federativ activează numeroase unități și filiale, unele cu personalitate juridică proprie, cum ar fi Brăila cu 7 unități școlare.

În județul Iași, cele mai dinamice unități de cercetași sunt cele din Școala Normală, școlile gimnaziale: „Ion Simionescu”, „Șt. Bârsănescu”, „Gh. Asachi”, „Mircea cel Bătrân”, „Carmen Sylva”; liceul Waldorf și Liceul de Artă, Școala Sârca, Școala Popricani, Școala Probota, Școala Covașna (com. Costuleni) ș.m.a. Toate aceste centre și filiale sunt coordonate în cea mai mare parte a lor de absolvenții Școlii Normale „V. Lupu”. La 10 ani de bilanț, imaginea asociației cercetașilor în comunitatea noastră este una pozitivă. Putem afirma cu certitudine că am dezvoltat mișcarea noastră scout, pentru a corespunde unei necesități obiective a comunității pe care o reprezentăm.

Am derulat peste 120 de proiecte de anvergură și de impact comunitar, de largă participare pentru tinerii noștri. În continuare vom enumera cele mai importante proiecte la care au participat membrii asociației noastre (vezi tabelele următoare).

Nr. crt.	Proiectul	Perioada	Tipul	Locul desfășurării	Nr. de participanți
1	Scout – form.	aprilie 1996	formare de bază	Valea Vinului - Bistrița	37
2	Eco - alpina	iulie 1996	ecologic, regional	Munții Ceahlău	80
3	Trakia – Makedonia (Jamboreea balcanică)	august 1996	camp istoric și etnografic / formare de bază	Salonic - Grecia	4
4	„Țara Moșilor”	1997-1998	camp național etnografic - cultural	Arieșeni și Avram Iancu (jud. Alba)	48 (în 2 ani)
5	„România și românii”	1996	voluntariat comunitar al Asoc. Scout Unitaire de France	Iași	14
6	„Zilele Iașilor”	1997-2002	ecologic și informare	Iași	peste 1000, în 7 ani
7	„Apa este viață”	1997	ecologic și social/ internațional	cursul superior al Oltului (jud. Harghita)	10
8	„Delta”	1997, 1998, 2000	ecologic și social, național	Delta Dunării (Sf. Gheorghe, Sulina, Chilia și Periprava)	72 (în 3 ani)
9	„Cardinalis”	1997 - 2004	promovarea orientării turistice/ local	jud. Iași	peste 5000 în 9 ani
10	„Și ei sunt ai noștri”	1996 - 2004	social / județean	jud. Iași (centre de plasament: Pașcani, Tg. Frumos, Budău și Iași)	peste 1000 de copii
11	„Friendscout”	1998	social / cultural-internațional	Oldenburg - Germania	2
12	„Eurofolk”	1998	multicultural internațional	Belgia - Olanda	1
13	SSV – Tineri din mediul rural	1998	formare – Programul „Youth for Europe”	Beaulieu / Dordogne - Franța	1
14	Revista „Cercetașul ieșean”	1998 - 2000	informare trimestrială	Iași	peste 600 de colaboratori în 3 ani
15	„Să facem împreună o gazetă”	1998	jurnalism (regional)	Sângeorz - Băi	4
16	„Luna pădurii” (martie – aprilie)	1995 - 2004	plantații forestiere (local)	jud. Iași	peste 2000 (în 10 ani)
17	„Prietenii cercetășești”	1998	ecologic și social	Munții Bucegi	16

18	„Scout – form” Muncel	1998 - 1999	formare de bază	Muncel – jud. Iași	52 (în 2 ediții)
19	„Loisir ieșean” – marcaje turistice	1998 - 1999	comunitar și turistic	împrejurimile Iașilor	110 (în 2 ani)
20	„Chemarea Ceahlăului”	1999 - 2000	Spiritual / local	Schitul Cerebuc, jud. Neamț	18
21	„Cu pluta pe Bistrița”	1999 - 2000	aventură / regional	Bistrița Aurie – Lacul Bicaz	12
22	„Botezul zăpezii”	1999 - 2000	loisir / internațional	Vatra Dornei și Valea Blaznei - Rodna	72 (în 2 ani)
23	Schimb trilateral de tineret România – Franța - Italia	1999	comunitar și loisir internațional	Granville - Franța	9
24	„KFUM – Spejderne”	1999	formare lideri adulți internațional	Kolding - Danemarca	2
25	„Europe”	1999	informare și loisir	Dresden - Germania	1
26	„Balkan Meeting”	1999	formare lideri adulți internațional	Ohrid - Macedonia	1
27	„Agenda locală 21- inițiativa de mediu”	1999 - 2001	comunitar / local	Iași	2
28	Conferința mondială a tineretului ortodox	2000	spiritual / internațional	Istanbul - Turcia	2
29	„Amintiri din copilărie”	2000	comunitar / realizarea unei fresce la Bojdeuca lui Ion Creangă	Iași	17
30	„Art – fest”	2000 - 2001	loisir / național	Sighișoara	32
31	„Agapia”	2000	comunitar -marcaje turistice și loisir / internațional	Agapia - Neamț	35
32	„Prietenii tranfrontaliere” – R. Moldova	1995 - 2004	schimb de experiență și informare	Iași	peste 100
33	Planul local de acțiune pentru mediu a jud. Iași	2004	comunitar / județean	Iași	1
34	Probleme ale tinerilor din cartierele periferice	2001 - 2002	social – comunitar, loisir / local	Iași	147
35	Biodiversitate	2001 - 2004	social – comunitar – ecologic / local	jud. Iași	peste 700
36	Protocolul de colaborare România – Tunisia	2000	Colaborare internațională	Tunisia	1

Drumul cercetașilor ieșeni, strâns legat de viața Școlii Normale „V. Lupu”, intră în al doilea deceniu de activitate de la reînființare cu proiecte importante care sperăm să dezvolte societatea civilă românească. La mulți ani, dragi cercetași!

SCOUTIȘTI DIN TOATĂ ȚARA DE DINCOLO DE VIAȚĂ, ROBERT BADEN-POWELL, VĂ TRIMITE UN ULTIM MESAJ:

„Dragi cercetași, am avut o viață fericită și aș vrea să se poată spune la fel despre fiecare dintre voi. Cred că Dumnezeu ne-a adus pe această lume pentru a fi fericiți și a ne bucura de viață. Nici bogăția, nici succesul și nici satisfacerea egoistă a poftelor noastre nu ne aduce fericirea. O veți cuceri, mai întâi dacă vă veți forma, încă din copilărie, ca ființe puternice și sănătoase, ca să puteți fi utili și să vă bucurați de viață, când veți fi mari. Studiul naturii vă va învăța că Dumnezeu a creat lucruri frumoase și minunate, de care să vă bucurați. Folosiți-le în cel mai bun mod. Priviți partea luminoasă a lucrurilor mai curând decât cea întunecată. Dar cel mai real mod de a atinge fericirea este să o răspândiți în jurul vostru. Încercați să lăsați această lume un pic mai bună decât ați găsit-o.

Fiiți totdeauna credincioși legământului vostru de cercetași, chiar când nu veți mai fi copii – și Dumnezeu să vă ajute!”

Bibliografie

- Revista trimestrială „Cercetașul ieșean”, nr. 1-4, 1998
- V. Paraschiv, *Introducere în cercetășie*, Editura Pim, Iași, 2005

OANA NICULIȚĂ*

Ștefan Popescu (1863 – 1911)

Viața și opera

„Un pas mic pentru om, mare pentru omenire”, sunt cuvintele lui Neil Armstrong, primul cosmonaut care a pus piciorul pe Lună, în ziua de 20 iulie 1969. *Cu pași mici în viață, dar mari în Matematici și Geografie*, spunem noi astăzi despre promotorul gândirii științifice, Ștefan Popescu. Data de 30 martie 1863, anunța venirea pe lume a celui care avea să revoluționeze metodicele predării matematicilor și geografiei. Urmează cursurile școlii primare în orașul de baștină, Râmnicu Sărat, și cu ajutorul fratelui său, după o întrerupere de cinci ani, este elev la gimnaziu, în București, unde obține rezultate deosebite în clasele a VI-a și a VII-a. Și studiile liceale îl propulsează pe cele mai înalte culmi, unde se remarcă la discipline precum *Trigonometrie*, *Chimie*, *Istorie* (de menționat că în liceu nu se studia deloc *Geografia*, însă *Cosmografia*, abordată după modelul lui J. Honterus, cuprindea și noțiuni de geografie). Termină liceul în septembrie 1884, fapt demonstrat prin obținerea diplomei de absolvire în urma „examenului de bacalaureat în Litere și Științe”, la Universitatea din București.

După cinci ani de studii universitare, în 1889, este licențiat al Facultății de Științe, din București – secția matematici -, specializare care a însemnat și debutul unei strălucite cariere profesionale. Astfel, funcționează ca *profesor cu titlu definitiv la catedra de Matematici* la Gimnaziul clasic din Târgoviște, însă dorul de urbea natală îl determină să susțină *concurs pentru ocuparea catedrei de Geografie* de la Gimnaziul clasic din Râmnicu Sărat. Iată că, pe lângă științele exacte, manifestă un interes deosebit și pentru „enigmele Terrei”, pe care le va descrie, mai târziu, în „dulcele grai geografic”. Așadar, grație pasiunii sale pentru această știință a Pământului, și cum „epoca aceea se caracteriza prin lipsa de cadre cu pregătire superioară pentru învățământul geografic în țara noastră și prin autodidacticism”, (Ștefan Popescu, primul profesor de geografie la Universitatea din Iași, volum dedicat împlinirii a 100 de ani de învățământ geografic la Universitatea „Al. I. Cuza” Iași, ediție îngrijită de Ioan Donisă și Iulian Cătălin Stângă, Editura Azimuth, Iași, 2004), în 1894, obține dreptul de a preda și această disciplină. Rezultatul satisfăcător la acest concurs nu-l mulțumește cu titlul de „*profesor provizoriu*” la catedra solicitată și la data de 20 decembrie 1894, cere transferul în orașul copilăriei sale ca „*profesor titular, la catedra de Matematici și ca director la Gimnaziul clasic din Râmnicu Sărat*”, cu toate drepturile deja câștigate.

În 1889, însă, primește o bursă anuală de perfecționare în domeniul geografiei, la Leipzig, sub conducerea lui Fr. Ratzel, unde își susține și teza de doctorat cu titlul *Contribuții la istoria formării văii superioare a Oltului* care-i va încununa cu succes efortul depus în perioada studiilor din Germania.

Datorită acestei burse, timp de cinci semestre, s-a perfecționat în *Geografia generală* prin studii de *Morfologie*, *Hidrologie*, *Oceanografie*, *Climatologie*, etc., în *Geografia umană* la cursuri despre „*Țări și popoare europene actuale cu privire specială asupra relațiilor lor politice și economice*”, etc., sau de *Economie politică generală*, iar în *Geografia regională* s-a preocupat de aprofundarea cunoștințelor legate de *Franța*, *Spania*, *Portugalia*, *Italia*, *Geografia Americii Centrale (fizică și economică)*, etc. De o însemnatate deosebită s-au dovedit a fi și cursurile de *Paleontologie și practică de paleontologie și geologie* sau de *Paleontologie și de Geologie a regatului Saxoniei – provincia Erzgebirge*, etc. Pe lângă pregătirea foarte serioasă în domeniul geografiei fizice, umane, regionale,

* Profesor de geografie la Școala Normală din anul 2001

al paleontologiei și geologiei, s-a arătat interesat și de pedagogie și mai ales de *didactica geografiei*, urmând cursurile lui Fr. Ratzel de *Introducere în studiul și predarea geografiei (metodica geografiei)*, *Metodologia și istoria înnoirii geografiei*.

Studiile universitare de geografie l-au îndemnat să aspire la o carieră în învățământul superior. Cum la Universitatea din București, catedra de geografie era ocupată de Simion Mehedinți, Ștefan Popescu și-a îndreptat atenția către Universitatea din Iași. În urma unui transfer de la Râmnicu Sărat la Iași, a fost numit, de la 1 septembrie 1902, cu *titlurile și drepturile câștigate (adică profesor titular)*, la catedra de geografie de la I², II², III², de la Școala comercială gr. I din Iași completată cu catedra de geografie de la Școala comercială gr. II, la cl I³, II³, III³. La aceste 15 ore de geografie, se adaugă 8 ore de matematică la Școala Normală „Vasile Lupu”, la clasele I, II, III. Venirea la Iași i-a conferit accesul doar la învățământul secundar, fiind titularul a două catedre. Drumul spre Universitate era încă greu și anevoios și presupunea obținerea și a altor titluri. Astfel, rând pe rând, și-a echivalat titlul de doctor, susținând un colocviu în fața unei comisii alcătuită din profesorii Ion Simionescu, Paul Bujor și Leon Cosmovici de la Facultatea de Științe a Universității din Iași. În perioada 15-17 ianuarie 1904 susține *examenul de abilitare în specialitatea geografie*, în urma căruia își începe cariera universitară, fiind declarat docent universitar în specialitatea geografie pe lângă Facultatea de Științe din Iași.

La data de 1 martie 1904, Senatul Universității aprobă în unanimitate ca Ștefan Popescu să țină un *curs liber de geografie* „considerând marea însemnătate a unui asemenea curs care, pentru prima oară, se ține la această Universitate” (cf. Op. Cit.).

Și ca să demonstrăm importanța acestei fascinante științe, considerăm că ar fi cel mai nimerit să enumerăm câteva dintre lucrările ilustrului Ștefan Popescu:

- *Wirtschafts geographische Studien aus Grossbritannien*, Leipzig, 1903.
- *Locul geografiei între științe* (lecție de deschidere), Iași, 1904.
- *Localizarea industriilor în România. Studii de Geografie economică. Partea I. Principalele transformări ale materiei prime organice*, București, 1905.
- *Încercări asupra metodei Geografiei*, Rev. șt., „V. Adamachi”, Iași, 1911.
- *Numărul în geografie*, Rev. șt. „V. Adamachi”, Iași, 1911.

Ca profesor de matematică, s-a remarcat printr-o foarte bună pregătire științifică și mai ales metodică, fiind un pionier al conversației euristice. Astfel, între anii 1897 – 1899 efectuează, cu ajutorul ministerului și al lui Spiru Haret, în mod deosebit, un *experiment pedagogic* plecând de la ideea că predarea matematicilor în gimnaziu ar trebui să înceapă cu geometria și nu cu aritmetica teoretică, așa cum prevedea programa din acea vreme. El renunță la metodele tradiționale (dogmatice) cu alcătuire magistrocentristă, în care elevii sunt receptori pasivi, simpli stocatori de informație și promovează metodele moderne (conversative) care încurajează independența, originalitatea, gândirea creatoare și dezvoltă personalitatea elevului. Folosind metoda conversației și a demonstrației, elevii au putut descoperi proprietăți ale figurilor plane, nemenționate în manualele școlare. Această nouă experiență a fost îndelung urmărită de un grup de profesori de specialitate care au confirmat eficiența noilor metode. „...De o rară corectitudine și de o punctualitate ireproșabilă”, cum îl caracteriza Gh. Comicescu (unul dintre cei mai străluciți elevi ai săi), Ștefan Popescu avea multă răbdare și un dar neîntrecut în a trezi și a cultiva dragostea pentru materia pe care o predă. Pentru meritele didactice, i s-au acordat distincțiile „*Coroana României în gradul de ofițer*” (1880) și „*Coroana României în gradul de cavalier*” (1904).

După o muncă istovitoare, **profesorul Ștefan Popescu** trece în neființă la doar 48 de ani, la data de 5 septembrie 1911, moartea sa însemnând o mare pierdere pentru învățământul geografic superior și pentru Școala Normală „Vasile Lupu”, din Iași.

DINU – GABRIEL MUNTEANU

Valeriu Buțureanu (1889 – 1945) – profesor și filosof

Școala Normală “Vasile Lupu” a cunoscut dintotdeauna profesori desăvârșiți, cu o înaltă vocație formativ-educativă. Marele învățat Valeriu Buțureanu, ocupând un loc de frunte în galeria profesorilor valoroși ai școlii vasiliene, a luminat cu prezența sa clasele și mai ales spiritele elevilor, care au ajuns să îl iubească și să îl respecte ca pe un părinte. Domnul Ioan Străchinaru, elev al acestei școli în perioada interbelică, acum prof. univ. dr. la Universitatea Al. I. Cuza, își aduce aminte de profesorul Buțureanu ca de un spirit umanist dotat cu o mare capacitate de empatie și comprehensiune, care trata pe elevi cu o dragoste statornică, exemplară. O atenție specială acorda elevilor din clasele mici. Venea, scara, la orele de meditație spre a-i ajuta la pregătirea lecțiilor și pentru a-i sprijini în efortul de adaptare școlară. Deschidea cursuri de pregătire, fără plată, la limba latină pentru oricare elev din orașul Iași. Traducea lucrări din limba engleză și limba franceză pentru popularizarea culturii străine. Era inegalabil, ține minte fostul său elev, în arta comunicării. Pentru învățăcei, lecțiile sale reprezentau totdeauna o adevărată fascinație spirituală prin deschiderea de noi și noi orizonturi în gândire. Elevii aflau și înțelegeau pentru prima oară sensul profund al unor noțiuni precum “unitate națională”, “spirit european”, “umanism creștin” și câte altele. Stăpânind probleme din domeniul științelor, al filologiei, dreptului și filosofiei, lecțiile sale fermecau auditoriul prin bogăția de idei și claritatea expunerii.

Fiind în apropierea fiului său Alexandru Buțureanu, și el un om licențiat în drept, filologie și inginerie, am aflat că părintele lui s-a născut la Iași în anul 1889; a studiat la Liceul Național din orașul natal, tot aici optând ulterior pentru Facultatea de istorie și filosofie a Universității “Al. I. Cuza”. La Paris a continuat studiile, realizând un doctorat în drept, cu teza *Etudes sur la corréalité* (1922). Începe cariera didactică la Liceul “Mihail Kogălniceanu” din Vaslui, apoi se transferă la Iași, unde a predat inițial la Gimnaziul “Alexandru cel Bun” și la Liceul Național. Între anii 1933 și 1935 a condus Școala de aplicație de pe lângă Școala Normală “Vasile Lupu” din Iași. Cu un deosebit spirit cultural, Valeriu Buțureanu a desăvârșit arta profesoratului. Titlul de doctor în drept îi putea aduce oricând un post la o catedră de învățământ superior. A dat însă întreaga măsură a talentului său de dascăl în învățământul liceal, unde s-a plasat în fruntea cadrelor didactice din epocă. Valeriu Buțureanu s-a distins și ca publicist. A colaborat la revistele și ziarele ieșene cu interesante și documentate articole de sociologie, filosofie, istorie, economie și pedagogie. Ca filosof, a manifestat o atracție concentrată pentru gândirea înaintată a timpului și pentru aspectele social-morale ale vieții umane. Stăpânind limbile franceză, engleză, germană, italiană și rusă, Valeriu Buțureanu a abordat cu ușurință izvoarele filosofiei europene. La aproape șase decenii de la dispariția sa prematură, omagiem în profesorul Valeriu Buțureanu spiritul profund erudit al unei vieți dedicate educației, exemplu pentru elevii și dascălii de azi.

ȘTEFANIA CORNELIA PÂNZARU*

TOMȘA (BORTĂ) ILIE, un „leu” dăruit școlii
(20.07.1932 – 27.12.1983)

A văzut lumina zilei la Șendriceni, pe când Sfântul Ilie traversa cerul cu căruțele sale de foc, pocnind teribil din bici și a primit numele Ilie. A încercat pe tot parcursul vieții să urmeze, fie și în parte, pilda patronului său religios. Era al cincilea copil din cei șapte ai oficianului poștal din localitatea nordică. A absolvit școala primară în orașelul de baștină, iar similar liceului, Școala muncitorească din Iași. I-a plăcut sportul și fire hotărâtă, a luat drumul Bucureștilor, unde între anii 1953 – 1957 a urmat cursurile Institutului de Cultură Fizică (I. C. F.), fiind coleg cu Vasile Lupașcu, ulterior inspector școlar în Iași, Paul Cercel și Constantin Bordeianu, personalități ale vieții sportive ieșene în următoarele decenii.

Absolvent de facultate, iubitor al turismului și schiului, plin de ambiții și vise, a descins la Vatra Dornei, la Liceul Teoretic, primul său loc de muncă. Revine în Iași ca activist la Casa Studenților. Stă la o gazdă pe Păcurari împreună cu profesorul Neculae Olăieriu, dând dovadă de pricepere în ale bucătăriei. O cunoaște pe Maria, viitoarea lui soție, profesoară de germană, cu care se căsătorește în 1967, dând uitării marea lui iubire din Vatra Dornei, o profesoară de limba rusă. În anul următor casa li se umple de lumină prin nașterea fiicei Camelia, actualmente profesoară de franceză. În această perioadă de timp Ilie Tomșa a ocupat funcția de vice-președinte al Uniunii de Cultură Fizică și Sport (U. C. F. S.) a regiunii Iași, compartiment unde cunoaște și este cunoscut de multă lume și împreună cu Dănuțeanu, nespecialist, hotărăște destinele sportului în teritoriu. Trece la catedră ca profesor la Liceul „Emil Racoviță”, iar din 1970 la Liceul Pedagogic de învățători „Vasile Lupu” Iași, (reunificat învățători-educatoare din 1977), în localul nou din Tudor Vladimirescu. Era șef de catedră, om dârz, tenace, energic, predestinat pentru funcții de conducere și în colaborare subordonată directoarei Elisabeta Alexandrescu se implică în treburile de gospodărire ale instituției școlare, sub genericul „Ordine, Disciplină, Eficiență, Dotare”. Construiește sala de sport a liceului, pe care o echipează cu nenumărate scări fixe, aparate pentru sărituri și saltele de gimnastică, mingi de toate felurile: handbal, baschet, volei, fotbal, oină, bile de cauciuc presat pentru probe de control, bile metalice și garduri pentru atletism, parte prin dotare de la I. S. J. și parte din cotizația de 25 lei, a elevilor din liceu, toți membri ai Asociației Sportive „Vasiliana”. Cultivă elevilor interesul pentru mișcarea fizică, pentru turism și excursii, cu atât mai mult cu cât liceul pedagogic devenise cea mai bine dotată școală din județ în acest sens. Găseai corturi, saci de dormit, rucsaci, saltele pneumatice până și cazane pentru pregătit mâncarea pe traseul expediției, bine orientată de profesorul Dumitru Acostoiaie, călăuză perfectă pe itinerarii montane.

Consecvent și tributar în același timp vechii lui pasiuni, schiatul, Ilie Tomșa achiziționează schiuri, bocanci de schi, hanorace și salopete pentru sporturi de iarnă, clăpări. La liceu bituminează un teren de handbal lângă căminul școlii și ulterior un altul pentru volei și baschet sau minifotbal, împrejmuite cu un gard înalt de plasă, amenajează o pistă de zgură pentru alergare de viteză și o groapă cu nisip pentru sărituri. Pentru ca spectatorii, elevi, elevi practicanți sau învățători veniți la cursuri de perfecționare să poată urmări în condiții propice toate activitățile sportive și metodice, sau să se poată odihni între meciuri, ridică între cămin și terenul central o tribună trainică și încăpătoare de cca. 500 de locuri pe schelet metalic. De aici au urmărit în 1984 profesorii din întreg județul Iași lecțiile deschise conduse de mine la clasa a X-a și de Horobeț la clasa a VIII-a, prilejuite de

* Profesor de educație fizică în Școala Normală din anul 1981, sportiv de performanță.

modificarea programei școlare prezentată de inspectorul din M.E.I., Eugen Scarlat. Astăzi, de terenuri, tribună, săli ca și de localul școlii, cedat în 1985, după ce s-au investit sume mari de bani pentru modernizare, se bucură studenții Universității Tehnice „Gh. Asachi” Iași. S-a motivat atunci în 1985 că revenirea Liceului Pedagogic în vechiul local al Școlii Normale de pe Aleea Sadoveanu nr. 46, unde ființează și astăzi prestigioasa instituție, este un „act de tradiție și cultură”.

Urcând pe aleea străjuită de arbori seculari, având în dreapta biserica seminarului liceal Sfinții Trei Ierarhi și în continuare poteci bătute de elevi și localnici prin frumosul parc, privind la măreția construcției „școlii” vechi, trăiești veridicitatea celor subliniate mai sus. În concepția profesorului Tomșa, orice liceu pedagogic care se respectă, avea o seră, iar sera construită lângă cămin, care a protejat mii de plante, flori sau legume, îngrijite de elevii școlii, îndrumați de profesori de biologie, precum doamnelor profesoare Iacob sau Dăscălescu, poartă semnătura aceluiași profesor de sport. Mâna lui de gospodar s-a regăsit și în construirea crescătoriei de porci, care producea carne pentru consumul intern al cantinei, poluând din păcate atmosfera cu mirosul specific, pe care nici parfumul salcâmlor sau teilor înfloriți din incinta liceului, nu-l putea acoperi.

Ca profesor a fost foarte priceput în organizarea funcțională a spațiului de lucru, îndeosebi în sala de sport și a colectivelor de elevi, astfel încât să folosească cât mai multe mijloace didactice și să asigure o foarte bună densitate motrică. Personal am fost impresionată de implicarea rapidă a elevilor în așezarea aparatelor, exersarea la acestea și surprinsă de curățirea sălii după lecție, în 2-3 minute, fiecare elev având în mâni câte o cârpă moale, cu care era ștersă pardoseala de scame sau praf. Apoi cârpele erau scuturate afară și depozitate într-o cutie în anexa sălii, mirosind toamna inconfundabil a mere proaspăt recoltate. Ca profesor metodist a fost în mod justificat sever și pretențios, după ce prin exemplul său a oferit enorm elevilor practicanți și învățătorilor înscrși la gradele didactice. Ca antrenor a pregătit echipa de handbal fete a liceului prezentă în divizia școlară și echipele de atletism fete-băieți, având în paralel ore și la Școala Sportivă. Cei mai buni atleți ai săi componenți în echipa de atletism a județului Iași, lot din care făceam și eu parte cca. 10 ani, au participat la întreceri naționale în cadrul Diviziei A de atletism, aducând puncte importante în clasament. Dintre ei regăsim astăzi buni profesori și antrenori, unii cu funcții de conducere precum frații Ursanu, Gheorghe Bistriceanu (selecționat în lotul național pentru Crosul Balcanic și Crosul Prietenie), Lucia Todică ș. a. Ca responsabil în pregătirea PT. AP. a elevilor îi instruiește cu sârguință, primind în anul 1978-1979 Diploma de Onoare și locul I pe județ. Spirit de organizator înăscut s-a implicat în repartizarea claselor la practica agricolă (la cules de mere ș. a.) asigurând buna desfășurare a acesteia fără accidente. Ca automobilist a fost implicat din păcate într-un accident rutier, soldat cu urmări tragice și care i-a produs o insuficiență respiratorie și i-a marcat ultimii ani de viață. Se stinge pe picioare, în vacanța de Crăciun a anului 1983, vorbind la telefon, exprimând verbal simptomele unui infarct miocardic și solicitând ajutor doctoriței Silvia Bârleanu.

I-au fost la căpătâi în acele zile reci de decembrie colegi, elevi și foști elevi, care alături de familie l-au însoțit pe ultimul drum și au asistat la înhumarea sa în cimitirul „Eternitatea” din Iași. „În relațiile cu colegii apropiați și cu prietenii era o fire deosebită, avea simțul datoriei față de ei, era adeptul sincerității totale și acorda ajutor la nevoie”, afirmă profesorul Toma Popescu, cu care a colaborat când Ilie Tomșa era vice-președine la U.C.F.S. iar T. Popescu vicepreședinte la C.S.M.S. (1962-1965).

„A fost un profesor, un tată și un coleg foarte bun. Școala era pentru el al doilea cămin”, subliniază Elisabeta Alexandrescu. Îi plăcea un pahar de vin bun descântat prin ample discuții în diverse domenii. Avea înclinații pentru filozofie, o filozofie a vieții cotidiene. (Informații culese de la Maria Tomșa, Vasile Lupașcu, Nicolae Olăeriu, Toma Popescu).

ȘTEFAN AFLOROAIE*

Despre ființa situată între fiară și zeu

Nu cred că întâmplător autorii vechi cultivau o imagine perfect echivocă atunci când vorbeau despre ființa umană. Sigur au sesizat ceva simptomatic sau ciudat în legătură cu felul nostru de a fi, lucru ce ar putea să ne dea de gândit și nouă acum.

Sunt cunoscute, în acest sens, câteva formule frecvente în scrierile unor învățați greci cu privire la ceea ce omul însuși poate să însemne. Una din ele ne spune că prin firea sa omul tinde a se situa în apropierea daimon-ului /sau a zeului/¹. Doar că, în acest sens, el urmează a se lupta continuu cu sine. Este știut în același timp că făptura daimonică a fost resimțită dintotdeauna, în ceea ce privește manifestarea sa, ca profund duală, terifiantă chiar (Rudolf Otto). Locuind intervalul ca atare, ea acoperă distanța dintre granițele opuse ale existenței. O altă formulă ne spune că omul este ființa a cărui stare definitorie o reprezintă logos-ul ca atare². Cum știm, acest din urmă termen, *logos*, a fost înțeles cel mai adesea fie ca rațiune a celor existente, fie ca vorbire inteligibilă, aptă de dialog. În ambele situații, el anunță atât coprezența celor diferite, cât și o profundă dispută a lor. Scriitorii de limbă latină vor relua ultima spusă în enunțul *homo est animal rationale*. Vor înțelege însă că rațiunea, în cazul omului, nu este prin ea însăși suficientă și, lucru mai grav încă, poate oricând să se contrazică pe sine.

Firește că nu sunt acestea singurele formule cunoscute, dar altele posibile nu fac cel mai adesea decât să le expliceze în diferite moduri. Prezente mereu împreună, cele două enunțuri ascund o anumită confruntare în diferența lor. Ele par a se corecta unul pe altul, sau, mai bine spus, caută fiecare să aducă un gen de compensație metafizică înțelesului celuilalt.

Nu doresc deloc să invoc aici istoria unor astfel de reprezentări. Menționez doar că ele au fost prilejul, în timp, fie de a se vorbi într-o manieră paradoxală cu privire la om, fie de a se evoca situația sa perfect intermundiară, faptul că locuiește intervalul ca atare. Aristotel, de pildă, avea să exprime cât se poate de clar această idee, dubla condiție a omului. Cum este prin natură o ființă socială, omul își duce viața în chip firesc în cetate,

* Profesor universitar, decan al Facultății de Filosofie, Universitatea „Al. I. Cuza”, Iași, absolvent al Școlii Normale, promoția 1972.

¹ Așa cum ne lasă a înțelege Heraclit, cu fragmentul 119: *ethos anthrópo daimon*. În *Scrisoare despre «umanism»*, Heidegger ne previne asupra unor traduceri sau interpretări eronate, moderne, ale fragmentului vechi. «Se obișnuiește să se traducă astfel: «Firea sa îi este omului daimon». Această traducere nu gândește însă grecește, ci modern. *Ethos* înseamnă sălaş, loc al locuirii. Cuvântul numește spațiul deschis în care locuiește omul... Sălaşul omului deține în sine și păstrează venirea aceluia căruia îi aparține omul în esența sa. Acesta este, potrivit vorbeii lui Heraclit, *daimon*, zeul. Aforismul vrea să spună: omul locuiește, în măsura în care este om, în apropierea zeului» (în *Repere pe drumul gândirii*, traducere de Thomas Kleininger și Gabriel Liiceanu, 1988, p. 334).

² Enunțul grecesc, *zōon lōgon échon*, va fi tradus în latină prin *animal rationale*. Cum s-a spus, este vorba în acest caz nu de o simplă traducere, ci de o adevărată interpretare metafizică. Anume, ființa a ceea ce ființează este interpretată ca viață, *zoé*, și natură primordială, *phýsis*. Dar se află oare esența omului «în mod original – și deci hotărând totul dinainte – în dimensiunea lui *animalitas*», adică a naturii vii și însușite? «De fapt, suntem noi oare pe drumul cel bun către esența omului când, și atâta vreme cât, definim omul ca pe o ființă vie printre altele, delimitându-l de plantă, animal și Dumnezeu?» Chiar și atunci când sufletul va fi înțeles ca *animus sive mens*, eventual ca subiect, persoană și spirit, va fi mereu vorba de *homo animalis*, adică de *animalitas* ca domeniu ce ar exprima însăși esența ființei umane (ibidem, pp. 305-306).

pólis, pe când ființa lipsită naturalmente de o cetate «se află fie mai presus, fie mai prejos de om, asemeni celui ponegriț de Homer (*Iliada* IX, 63): *fără un neam, fără o lege și fără un sălaș*»¹. În următorul pasaj, va spune lucrurilor pe nume, clarificând cele două limite între care se situează ființa omenească. «Deși fiecare /ins/ separat nu este autarhic, totuși el este asemeni părților față de întreg; iar cel incapabil să existe într-o comunitate, sau care nu are nevoie s-o facă din cauza autarhiei sale, nu este o parte a cetății, ci este o fiară sau un zeu». Omul indică acum termenul mediu între fiară și zeu, adică între viețuitorul incapabil să trăiască în comunitate și ființa divină, autarhică. Nici fiara și nici zeul nu participă la o viață de felul celei comunitare, ne asigură Aristotel; trec peste faptul că noi astăzi gândim altfel în această privință. Într-un alt pasaj (III, 1287 a), ideea revine, susținută de analogia între ființa divină și accesul la universalul legii, pe de o parte, fiară și accesul exclusiv la particular, pe de altă parte. «Cel care pretinde ca rațiunea să fie conducătoare pare că dorește ca zeul să conducă împreună cu legile, dar cel care dorește o guvernare a omului adaugă la aceasta și /o guvernare/ a fiarei. Căci dorința de felul acesta și pasiunea îi conduc la divergențe pe magistrați, chiar dacă ei sunt cei mai buni bărbați. Prin urmare, legea reprezintă rațiunea lipsită de dorință».

Cum am putea înțelege aceste noi mențiuni? Dacă termenii de limită, zeul și fiara, sunt luați cu înțelesul lor cel mai simplu, atunci omul se situează între rațiunea pură și instinctul nemijlocit. Sau între rațiunea lipsită de dorință și dorința lipsită de rațiune. Cu alte cuvinte, omul locuiește intervalul pe care-l descriu legea eternă, pe de o parte, și absența legii, pe de altă parte. Doar că nu avem de-a face cu trei termeni separați, anume legea pură, legea umană și absența legii, cel puțin în economia simbolică a omului. Aristotel ne spune că acela care dorește să ajungă la faptul uman al guvernării va adăuga guvernării zeului și ceea ce corespunde guvernării în lumea fiarei. Guvernarea zeului o realizează legea ca atare, cu forma ei universală; guvernarea fiarei se realizează ca acces instinctual la ceea ce este de ordin contingent sau particular. Împreună, adică afectându-se una pe alta, acestea două indică felul în care acționează de regulă oamenii. Căci în cazul omului, rațiunea, *noûs*, este limitată de dorință, *epithímia*, iar dorința este la rândul ei limitată de rațiune. A te situa între ele ca termen mediu al lor înseamnă de fapt a te situa exact acolo unde ele se afectează reciproc și esențial.

În faptele sale dorite ca juste, omul nu se manifestă nici ca simplă ființă rațională, nici ca pasiune sau dorință nemijlocită². Destinat locului în care acestea două se întâlnesc și se afectează, omul le acordă realitate doar ca ființă a unei comunități.

Scriitorii greci și latini din primele secole creștine cunosc aceste sintagme prin care cei vechi căutau să înțeleagă ceea ce este propriu omului. De altfel, când ei vorbesc despre om în genere, nu uită să ne spună că este vorba de o făptură pământească, aptă de înțelegere, dar atinsă inevitabil de slăbiciuni. Sau că este vorba de un slujitor, un soldat ce luptă pe acest pământ pentru o cauză niciodată suficient cunoscută. Eventual, un simplu serv, adică o ființă finită și astfel supusă timpului. Toate aceste date opuse ale ființei

¹ *Politica*, 1253 a, traducere de Alexander Baumgarten, 2001, p. 37. Expresia folosită de Aristotel este: *ho anthrōpos phýsei politikōn zōon*, reluată de Thomas în cuvintele: *homo naturaliter animal sociale*, «omul este prin natura sa un viețuitor social» (*Summa theol.* I, q. 2a 95). Sau, tot în aceeași scriere, *ho anthrōpos politikōn zōon*, ceea ce Thomas și alții reiau cu expresia *homo animal sociale*.

² Comentatorul de astăzi observă bine că este vorba în fond despre acțiunea justă a omului și nu orice fel de acțiune. Or, acțiunea justă «înseamnă /pentru Aristotel/ aplicarea legii la un caz particular prin înțelepciune practică /*phrōnesis*/». Tocmai acest lucru face ca omul să se situeze «la nivelul termenului mediu între fiară și zeu». Sau între universalul ca atare și particularul nemijlocit. Nu mai puțin, «pentru că deliberarea în privința înțelepciunii practice pare a fi bine realizată numai în comunitatea prieteniei (cf. 1280 b 38-39, sau 1287 b 22-23), înseamnă că omul este un viețuitor politic» (Alexander Baumgarten, *Note și comentarii la Aristotel, Politica*, ed. cit., p. 467).

omenești vor fi însă cuprinse în două cuvinte ce par definitive: *ființă rațională și muritoare*¹. Cicero a cunoscut bine acest mod de a vorbi cu privire la om, căci va căuta să consoleze omul în fața morții sale cu ideea că îi este totuși dăruită rațiunea: *homo est animal mortale rationis particeps*, «omul este o viețuitoare muritoare, ce are /însă/ parte de rațiune» (*Academica* 2. 21). Doar că în timp înțelesul acestei spuse avea să se piardă în bună măsură, așa cum se întâmplă cu o monedă veche. Soarta ei seamănă mult cu a altor spuse de acest fel, ca în cazul propoziției «toți oamenii sunt muritori». Este ceea ce afli, de pildă, la Porfir Fenicianul, în *Isagoga* sa. Citind astăzi o astfel de propoziție, chiar și într-o scriere de logică, poți crede că ea ascunde, sub cele două cuvinte cu aer destinal, dorința către un țel ultim – cel al rațiunii – și spaima în fața unui adevăr frust, cel al morții. Doar că pentru Porfir nu e vorba despre așa ceva: acel simplu enunț logic nici nu exaltă, nici nu avertizează. Adevărul său tinde să fie de o maximă simplitate: cum diferențele «rațional» și «nemuritor» sunt constitutive zeului, iar «muritor» și «nerațional» sunt constitutive fiarei, urmează că doar diferențele «rațional» și «muritor» sunt constitutive omului (10, 5-10). Așadar, rațiunea nu este proprie doar omului, iar moartea o împărțim egal cu celelalte viețuitoare. Logic vorbind, nu avem motive să singularizăm în chip patetic ființa omului. Porfir știe bine acest lucru, încât tezele după care se orientează au ceva atemporal în enunțul lor². Este adevărat că nu poate ocoli acele date metafizice ce nu suportă nici o explicație logică. De exemplu, acceptă ca pe o enigmă faptul că doar prin compunerea obligatorie a ceea ce este rațional cu ceea ce este muritor poți vorbi despre ființa omenească. Cu alte cuvinte, doar moartea, ce contrazice orice rațiune în ordinea înțelegerii, transformă o ființă divină în om.

E posibil ca formula clasică, devenită o simplă spusă de școală, să se fi erodat semantic până în vremea lui Augustin, deoarece învățatul latin caută să o facă inteligibilă prin noi enunțuri apropiate: *homo est substantia rationalis constans ex anima et corpore*, «omul este o substanță rațională constând din suflet și corp» (*De Trinitate* 15. 7, 11). Sau, în alt loc, *homo anima rationalis est mortali atque terreno utens corpore*, «omul este un suflet rațional folosindu-se de un corp pământesc și muritor» (*De moribus ecclesiae catholicae et de moribus manichaeorum* 1. 27, 52); la fel și în spusa: *homo medium quiddam est, sed inter pecora et angelos*, «omul este ceva mediu, însă ceva între turmele de animale și îngeri» (*De civitate Dei* 9. 13, 3)³. Nu e greu de sesizat cum cele două diferențe, rațiunea și moartea, tind să se contrazică perfect, căci printr-o anumită folosire a rațiunii sale omul năzuiește către ceea ce duce dincolo de moarte. Scriitorul creștin constată deopotrivă faptul situării omului în interval, condiția sa intermundiară.

Nu cred că, mai târziu, a reușit cineva să ocolească acest loc discutabil în comprehensiunea diferenței cu care omul vine pe lume.

Doar că, așa cum am văzut, s-au folosit cu privire la om enunțuri și imagini perfect echivoce. Unele formule par de-a dreptul contradictorii. Căci au existat întotdeauna motive ca omul să fie resimțit în felul unei ființe profund dedublate. Această imagine este veche și

¹ Formula mai veche, *ho anthrōpos zōon logikōn*, de proveniență aristotelică, des reluată în școala medievală ca exemplu de enunț afirmativ (*homo est animal rationale*), nu mai este suficientă ca atare. Fără diferența pe care moartea însăși o aduce, omul devine acum o făptură de neînțeles.

² Va spune singur, revenind la Platon sau la Aristotel, că diferențele prin sine – cum sunt «rațional» și «muritor» – nu admit variații de mai mult sau mai puțin (9, 15); ele sunt «prezente mereu în lucrurile care participă la ele: căci «Socrate» este tot timpul «rațional»» (18, 10); «diferențele opuse /cum sunt raționalul și neraționalul/ nu pot fi amestecate» (20, 5); «diferența este anterioară speciei pe care o constituie: căci fiind suprimat «raționalul», piere și «omul» împreună cu el, în schimb, suprimarea «omului» nu desființează «raționalul», căci există /în continuare/ zeul» (20, 20) (traducere din limba greacă de Gabriel Chindea, 2002).

³ Locurile în latină le reiau după versiunea propusă de Eugen Munteanu și Lucia-Gabriela Munteanu, în *Aeterna Latinitas. Mică enciclopedie a gândirii europene în expresie latină*, Iași, 1996.

obsedantă de-a lungul timpului. În consecință, omul a fost de regulă situat pe o cuprinzătoare *scala naturae* și gândit prin raportare la ceea ce se află atât dincolo de el, cât și dincoace de el. Simplu vorbind, a fost continuu raportat la ființa divină, pe de o parte, și la natura animalică, pe de altă parte. Doar în acest dublu raport el apare ca o ființă socială și dialogică, așadar marcată esențial de finitudine.

Pascal a cunoscut bine atât înțelesul grec al condiției omului, cât și pe cel creștin. Ambele surse pot fi regăsite în ceea ce spune, mai sensibil fiind totuși față de a doua și față de agonul lăuntric al celui care este «mereu sfâșiat și opus lui însuși»¹. Lupta se duce mai cu seamă între rațiune și pasiuni, aproape ca între două naturi distincte. Cei care caută să-și învingă cu totul pasiunile tind într-un fel să devină asemeni zeilor, iar ceilalți, care doresc să renunțe la rațiune, tind către condiția primară a vieții sau către animalitate (§ 413). Faptul ca atare nu este însă posibil, căci rațiunea dăinuie în continuare cu dificultatea ei, iar «pasiunile sunt mai departe ~~via~~ în cei care vor să renunțe la ele». Pascal invocă în această privință o spusă a lui Des Barreaux, renumit libertin al timpului de atunci, desfrânat și ateu, care însă revenea la credință ori de câte ori i se întâmpla să cadă grav bolnav. Lupta lăuntrică a rațiunii împotriva pasiunilor ne face să vedem natura omului în două feluri, anume după menirea lui, când omul ne apare ca o ființă fără asemănare, și după viața lui comună, când ne apare dominat de instincte, asemeni unui câine de pază (§ 415).

Imaginea recurentă este, în cele din urmă, a unei făpturi complet scindate. «Această dedublare a omului, spune Pascal, este atât de vădită încât au existat unii care au socotit că am avea două suflete. Un ins simplu nu li se părea a fi în stare de asemenea treceri și atât de bruște, de la o trufie nemăsurată la o atât de cumplită disperare» (§ 418). Sau de la absența legii la fanatism². Probabil că a discuta în termeni siguri despre natura omului sau despre asemănarea sa cu zeii și cu fiarele nu este deloc o cale fericită a gândirii. «Este periculos să-i arăți omului cât de mult e asemeni animalelor, fără a-i arăta și măreția lui. Și este de asemenea periculos să-i arăți prea mult măreția, fără micimea lui. Este însă și mai periculos să-l lași să ignore și una și alta. În schimb, este foarte folositor să-i înfățișezi și una și alta. Nu trebuie ca omul să creadă că este asemeni animalelor, nici asemeni îngerilor, nici să ignore și una și alta, ci să știe și una și alta» (§ 418)³. Așadar, înțelegerea naturii omului nu înseamnă și stabilirea unei formule exacte a acesteia, ca în fizică, nici o decizie impersonală cu privire la ea. Ci presupune mai curând o intenție pedagogică a clarificării treptate, o dată cu acceptarea faptului că ai de-a face cu o situație până la urmă indecidabilă. Important nu este atât ceea ce spune cineva dintre noi cu privire la om, ci tocmai ceea ce înțelege fiecare cu privire la sine. Căci această înțelegere de sine poate să devină o cale pe care omul să o urmeze, un reper pentru ceea ce el face și decide până la sfârșitul vieții sale. Importă în consecință modul în care omul își duce propria viață – și nu o anume doctrină asupra naturii sale. În acest fel aș înțelege § 420 din *Pensées*: «Dacă omul se va semeți, eu îl smeresc. Dacă se smerește, eu îl înalț. Și îl contrazic mereu, până ce pricepe că este o plămuire de neînțeles». Ideea, de proveniență patristică, este reluată în mai multe locuri. Ca și imaginea de *monstrum* a acestei ființe incomprehensibile. Termenul

¹ Cf. *Pensées*, § 412, ediția Brunschvicg, 1927, traducere de Ioan Alexandru Badea, 1978, p. 98. În continuare voi indica între paranteze doar numărul fragmentului din această ediție în limba română.

² «Este amuzant să constăți că există pe lume oameni care, după ce au renunțat la toate legile lui Dumnezeu și ale firii, și-au făcut ei înșiși unele pe care le respectă foarte strict, ca, de pildă, soldații lui Mahomed, hoții, ereticii etc. La fel logicienii. Pare că libertatea lor trebuie să fie fără nici un fel de îngrădiri sau opreliști, văzând cât de multe, atât de sfinte și atât de drepte, au încălcat» (§ 393).

³ Cf. și § 358. «Omul nu este nici înger, nici bestie, iar nenorocirea face că cine vrea să zămislească îngerul zămislește sigur bestia». O interpretare a unor astfel de fragmente pascalien aflăm în Vladimir Jankélévitch, *Pur și impur* (1960), traducere de Elena-Brândușa Steiciuc, 2001, pp. 174 sq.

folosit de către Pascal în mai multe rânduri este chiar acesta, *monstre*, uneori în expresia *un étrange monstre*. Cum știm, ființa monstruoasă conjugă în ea însăși regnuri diferite, trepte complet diferite ale existenței, ca în acele imagini terifiante pe care ni le-au transmis vechii egipteni: trup de leu și cap de om, sau trup de câine și cap de pasăre etc. La fel se întâmplă și cu omul, fără a putea totuși spune prea sigur ce anume este el în ultimă instanță. Vedem doar că excelează ca loc al unor contraste greu inteligibile pentru mintea sa.

Acest chip al omului, de *étrange monstre*, se descoperă cu aproape fiecare gest al său și cu fiecare atitudine, indiferent că e vorba de ceva pozitiv sau dimpotrivă negativ. Este ceea ce ne spune Pascal, nu fără un anume aer enigmatic, în § 406: «Orgoliul compensează și șterge toate slăbiciunile. Iată un nefiresc amestec și o vădită rătăcire. Căzut de la locul lui, iată că căutându-și-l cu înfrigurare. Toți oamenii fac așa. Să vedem cine-l va afla până la urmă».

ANCA DANIELA CIOBANU *

Atitudinea elevilor de gimnaziu și liceu față de persoanele cu handicap

Ca urmare a absolvirii Școlii Normale "V. Lupu" Iași, promoția 1996, mi-am continuat studiile în cadrul Facultății de Psihologie și Științe ale Educației. Această dragoste față de științele socio-umane mi-a fost cultivată de o parte dintre profesorii mei, oameni deosebiți care pentru mulți dintre colegii mei au fost întotdeauna niște modele. Datorită acestor Oameni și datorită multor amintiri din anii petrecuți pe băncile școlii (1987- 1996) mărturisesc cu fermitate că, dacă aș fi pusă din nou în fața unei alegeri la finele clasei a VIII-a, Școala Normală ar fi în topul opțiunilor mele.

Studiile superioare le-am finalizat cu efectuarea unei cercetări științifice cu titlul **Atitudinea elevilor de gimnaziu și liceu față de persoanele cu handicap.**

"Handicapul este un concept care acoperă fenomene complexe și este reprezentat de inconvenientul rezultat din deficiență și invaliditate. Handicapul reprezintă un dezavantaj și este caracterizat prin discordanța dintre performanțele sau starea subiectului și expectanțele societății față de el, ca membru al unei colectivități sau față de propriile expectanțe."

De-a lungul timpului au existat preocupări multiple în acest domeniu, fiind dificil de elaborat o definiție riguroasă a acestui termen. Ph. Wood (1980) propune interpretarea noțiunii de **handicap** ca dezavantaj într-un lanț cauzal care pornește de la o *maladie invalidantă*, trece prin *deficiență* și *incapacitate*, ajungând să provoace *handicapul*. Modelul tradițional al bolii se poate reprezenta prin trei paliere de evoluție (vezi figura 1):

* Institutator la Școala Normală "V. Lupu", profesor detașat de pedagogie-psihologie, absolvent normalist, promoția 1996.

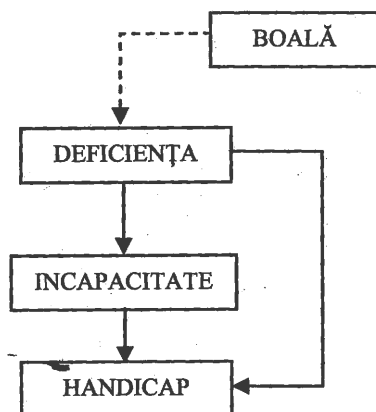

Figura 1. Cele trei paliere de evoluție a bolii în handicap

Pentru o mai bună înțelegere a problematicii acestei noțiuni, pot fi distinse trei aspecte:

- aspectul medical: *deficiența sau infirmitatea*;
- aspectul funcțional: *incapacitatea*;
- aspectul social: *handicapul*.

Testarea atitudinii subiecților chestionați s-a realizat prin analiza statistică a răspunsurilor date de aceștia la itemii propuși după Scala lui Bogardus.

Itemii au fost variați și propun spre exemplificare următorul tip:

Ai admite de bună voie și cu plăcere ca o persoană cu handicap:

- Să se căsătorească cu tine.	a. Da	b. Nu
- Să-ti fie prieten apropiat .	a. Da	b. Nu
- Să-ti fie vecin de bloc.	a. Da	b. Nu
- Să-ti fie coleg de clasă.	a. Da	b. Nu
- Să fie cetățeni în țara ta.	a. Da	b. Nu
- Să fie numai vizitatori în țara ta.	a. Da	b. Nu
- Să fie expulzați din țara ta.	a. Da	b. Nu

Am pornit de la premisa că există diferențe semnificative în ceea ce privește media răspunsurilor date de subiecți la itemii propuși, în funcție de variabilele *sex* și *nivel de școlarizare*. În funcție de variabila *sex*, subiecții au atitudini diferite față de persoanele cu handicap: persoanele de sex feminin au o atitudine mai pozitivă, au o deschidere mai mare față de această categorie socială. Acest lucru poate fi ușor sesizat prin evaluarea răspunsurilor date la întrebările legate de căsătorie, prietenie și expulzarea persoanelor cu handicap din țara noastră. Nu același lucru poate fi spus și despre subiecții de sex masculin. Deși aceștia ar accepta să aibă astfel de persoane ca vecini de bloc, colegi de clasă, se înregistrează o atitudine mai rezervată, am putea spune chiar negativă față de persoanele cu handicap.

În funcție de variabila *nivel de școlarizare*, subiecții au, de asemenea, atitudini diferite față de persoanele cu handicap. Există diferențe semnificative în ceea ce privește media răspunsurilor date de aceștia. În general, elevii de gimnaziu au o atitudine mai rezervată față de persoanele cu handicap decât cei de liceu.

Așadar, atitudinea elevilor de gimnaziu și liceu față de persoanele cu handicap este determinată de vârsta și nivelul de școlarizare al subiecților.

FLORIN FAIFER*

Pagină de dicționar

FAIFER, Laurențiu (1.I.1916, Iași – 6.I.1974, Iași), dramaturg. Fiul lui Ioan Faifer, meșteșugar, și al Anei Olivotto, F. a urmat în orașul natal tot ciclul școlarității – clasele primare, apoi Liceul Național. Și-a luat bacalaureatul în 1934, iar în 1940 a terminat Facultatea de Litere și Filosofie a Universității „Al. I. Cuza”, absolvind în 1941 și cursurile Seminarului pedagogic universitar. Cariera sa de profesor a avut, în primii ani, un caracter nomad, ilustrat de suita de transferuri: de la Iași (1941-1943) la Fălticeni (1943-1944), Roman (1944-1945) și din nou la Iași (1945-1946) și Fălticeni (1946-1947). Revenit în cetatea anilor de studenție, predă un timp la Școala Normală „Vasile Lupu” (1947-1953). Încadrat, în 1955, ca lector la Institutul de Perfecționare a Cadrelor Didactice, în 1960 este promovat conferențiar și șef de catedră. S-a stins din viață în urma unei maladii necruțătoare. Fratele lui, Ioan Faifer, profesor de latină, mort pe front, începuse să se afirme la „Însemnări ieșene”. Soția, Margareta Faifer, medic, a fost primul membru de onoare al Uniunii Epigramiştilor.

Eminent om de catedră, F. s-a impus în fața multor generații de studioși prin luciditatea inaderentă la canoane, prin calitatea aparte a prelecțiunilor, puse în valoare de un carismatic fel de a fi. A publicat articole și studii de metodică în reviste de specialitate. Împreună cu I. D. Lăudat, Aristide Hasgan, C. Parfene, a semnat o lucrare de referință în domeniu, *Metodica predării limbii și literaturii române în școala generală și în liceu* (1972). În răstimp a scris, pentru sertar, versuri și piese de teatru; incidental, a abordat și istoria literară (*Primele amintiri în literatura română*, 1973). În structura personalității sale, boemul, intrat în legendele urbei, și profesionistul de incoruptibile rigori coexistă sub semnul unei cuceritoare libertăți de spirit.

Dramaturgia lui F., multă vreme rămasă necunoscută, a surprins întrucâtva la apariția volumului de *Teatru* (1994). Între îngândurare și surâs, erudiția, trecută prin filtrul gândirii proprii, și o fantezie ce refuză ifosele și crisparea dau consistență unui text lucrat cu un remarcabil simț al limbii, într-o versificație ireproșabilă. Drama istorică *Alexandru Lăpușneanu* propune o reabilitare a domnitorului pe care alte scrieri l-au zugrăvit ca fiind de o cruzime înfiorătoare. Într-o ambianță de Ev Mediu moldav, reconstituită cu dichis cărturăresc, se urzesc în jurul tronului, la care boieri vicleni râvnesc, trădări, comploturi și alte mișelii. Altfel decât în nuvela lui C. Negruzzi, cel ce regizează sinistrul masacu din sala de oștepe nu este voievodul, ci armașul Bogdan, care prin sângeroasa faptă chitește să-și expună stăpânul hulei tuturor. Își va primi pedeapsa, Lăpușneanu tranșând decis conflictul cu hainii, vinovați și pentru că prin ambițiile lor piezișe primejduiesc țara, și așa încolțită de neprieteni. Asumându-și o anume, nu lipsită de prestanță, de suetitudine, tirade de vibrantă încărcătură a trăirii exprimă patrioticele simțăminte. Construită cu o tehnică sigură, piesa se susține mai ales prin rostirea cultă, cu mireasmă de letopiseț.

Un limbaj colorat, cu replici vioaie și duhlii, și o ironie fină, perceptibilă și în poznașele jocuri de cuvinte, sunt argumentele comediei bufe, „aproximativ istorice”, *Ciubăr vodă* (montată pe scena unor teatre din Chișinău și Iași). Fanfaronada ubuescă a grotescului crai, chefliu și muieratic, poate înveseli (tot astfel înfruntarea lui, nu din cuțite, ci din poloboace, cu lăudărosul vodă Pleașcă), dar ludicul, printre ilarele peripeții de reflex

* Critic și istoric literar, cercetător științific principal I la Institutul de Filologie Română „A. Philippide”, Iași, profesor universitar asociat la Universitatea de Arte, Iași.

parodic, conține și un subtext, avertizând asupra efectivului nociv al neseriozității, al invidiei generatoare de veșnice gâlcevi și al prostiei. Un sunet mai grav, într-o desfășurare de voie bună.

Din folclor se inspiră, ca spirit, feeria *Zâna pădurilor* – pusă în undă la România Cultural –, o senină, plină de farmec descindere în fabulos. Ca într-un vis al unei nopți de vară, în codrul fermecat se ivesc zâne bune, zâne rele, pitici războinici, pitici-copii, arici puși pe harță, un străvechi Duh al pădurilor, în timp ce la curtea lui Nalbă crai își fac veacul un astrolog, un măscărici, boieri, jupănese, oșteni. Acorduri romantice însoțesc aparițiile lui Năvalnic, visătorul tânăr, și al zânei pădurilor, Goruna. Sălășluind fiecare pe un alt tărâm, iubirea lor nu are, din păcate, sorți de împlinire. Un accent de tristețe, într-o jubilantă lume de candori.

SCRIERI: *Primele amintiri din literatura română: Teodor Vârnav, „Istoria vieții mele”, Iași, 1973; Teatrul*, pref. Al. Piru, postfață Constantin Ciopraga, Iași, 1994.

Repere critice: I. D. Lădat, *Pagini din istoria literaturii române*, Iași, 1990, 348-353; *Iașul contemporan – Cartea personalităților*, Iași, 1993, 25; Mircea Angheliescu, *Teatrul cu subiect istoric*, „Luceafărul”, 1994, 19; Mircea Morariu, „Teatru” de Laurențiu Faifer, „Familia”, 1994, 10-11; Teodor Vârgolici, *Ultimul boem*, „Adevărul literar și artistic”, 1994, 242; Constantin Ciopraga, *Un personaj fermecător: Laurențiu Faifer*, „Revista română”, 1997, 1; Nicolae Busuioc, *Scriitori ieșeni contemporani*, Iași, 1997, 166-167; Dumitru Micu, *Scurtă istorie a literaturii române*, IV, București, 1997, 45; Ionel Maftai, *Personalități ieșene*, VIII, Iași, 2000, 214-217; Mircea Ghițulescu, *Istoria dramaturgiei române contemporane*, București, 2000, 427.

Profilul unui umanist

OPREA, Ștefan (26.IX.1932, Coarnele Caprei, j. Iași), scriitor, critic de teatru și de film. Fiul lui Vasile Oprea, funcționar, și al Anetei (născută Grigoraș), casnică, O. parcurge anii de școală primară (1940-1945) în comună natală. Din 1945 învață la Liceul Internat „C. Negruzzi” din Iași, transferându-se în 1948 la Școala Normală (Liceul Pedagogic) „Vasile Lupu”. Student, între 1952 și 1956, la Facultatea de Filologie a Universității „A.I. Cuza”, primește după absolvire un post de redactor cultural la ziarul „Flacăra Iașului”. Lucrează aici până în 1966, după care, angajat în redacția revistei „Cronica”, îndeplinește cu un exemplar profesionalism funcția de redactor, secretar general de redacție și redactor-șef adjunct (1966-1991). Între 1991 și 1996 este nevoit să accepte postura de publicist-comentator, instalarea în fotoliul de consilier-șef al Inspectoratului de Cultură al județului Iași (1993-1996) venind ca o compensație. Conferențiar, din 1992, la Universitatea de Arte „George Enescu”, din 1996 se ocupă, în calitate de redactor-șef, de destinele revistei „Dacia literară”.

A debutat cu versuri la „Flacăra Iașului” (1957), colaborând, în continuare, la „Iașul literar”, „Cronica”, „Convorbiri literare”, „România literară”, „Ateneu”, „Contemporanul”, „Astra”, „Tribuna”, „Teatrul”, „Teatrul azi”, „Cinema”, „Arlechin”, „Scena”, „Timpul”, „Symposion”, „Scena și lumea”, precum și la „Lumina” (Novisad), „Literatură și artă” (Chișinău), „Limba română” (Chișinău). A mai semnat cu pseudonimele Șt. O. Mugur și Sorin Pintilie.

În proză, O. pare atras, la începuturile carierei lui, de literatura polițistă, dar într-o accepție mai cuprinzătoare. Romanele, de reală abilitate tehnică, *Procesul manechinelor* (1974) și *Plus sau minus infinitul* (1978) împletesc firul anchetei proprii genului cu șerpuirile investigației psihologice, miza ce se conturează prin „jocul

ipotezelor“ fiind de esență morală. Detectivistica pe care o propune scriitorul nu e doar un sport al inteligenței, ci mai ales o insistență incursiune printre și dincolo de aparențe. Interesantă este, dacă poate fi numită astfel, teatralitatea acestor scrieri. În *Procesul manechinelor* se desfășoară, astfel, o „înscenare“, un „joc de-a tribunalul“, în care participanții interpretează cu talent al disimulării „roluri“ mai mult sau mai puțin apropiate de adevărul întâmplărilor din realitate. Se simte, sub masca romancierului, omul de teatru atent la modulațiile vocii, la gesturi și fizionomii.

Lirismul, în piesele lui O., generează fie fantasmaticul alegoric (ilustrat prin personaje simbolice lunecând, cu un mister căutat, dinspre tărâmul suprarealului), fie patetismul bine temperat al somației etice, care, asimilând sugestia livrescă – Priestley, Dürrenmatt –, îmbracă veșmântul piesei poliiste (*Dubla dispariție a Marthei N...*, *Suspiciunea*). Din pulsațiile lui se întrupează eroul predilect al acestei dramaturgii, tânărul dedicat până la uitarea de sine unor idealuri. El se numește Radu (ca în *Constelația Ursului* și *Balansoar pentru maimuțe*), Ștef (*Viața și dragostea într-o vilă stil...*) sau Laura (*Cemușa*) și e un himeric, năzuind, cu elanuri în care intranșigența se împreună cu naivitatea, spre absolut, însetat de un adevăr, cam abstract, pentru care s-ar bate oricând cu morile de vânt. Nu s-ar putea adapta niciodată unor circumstanțe împăienjenite de falsitate și impostură. Dar nici nu găsește soluția fericită a izbăvirii din criza la declanșarea căreia concură un cârd de obtuzități, fanatisme, lașități. Însingurarea duce la un impas în absența iubirii, fără de care viața își pierde noima. Momentele satirice presărate pe alocuri constituie un contrapunct binevenit pentru echilibrul dramelor, cu balansul lor între mai multe planuri: real-parabolic, real-închipuit, prezent-trecut. Dacă prezentul se lasă descifrat ca un „trecut deghizat“ (*Căderea păsării de seară*), trecutul e scrutat prin lentilele unui prezent în care se produc decisive revelații. Dacă realitatea, în strategia acestor texte dramatice, imită „jocul“, jocul, la rândul-i, poate oferi soluții vieții înseși, soldându-se cu edificatoare dezvăluiri. Și în *Suspiciunea* (*Plus sau minus viața*), care întreprinde o incursiune în „obsedantul deceniu“, înșesat de culpe de neiertat și de erori traumatizante, și în *Viața și dragostea într-o vilă stil...* politicul, miză secundă, capătă înfățișări sumbre sau sinistru-carecaturale. Tema vinovăției, manifestată prin convulsii de conștiință ce pot duce la suicid, vizează și responsabilitatea omului de știință, ale cărui descoperiri nu trebuie să se lepede de componenta morală, fără de care prețul plătit poate fi dezastruos (*Cemușa*, *Requiem pentru domnișoara Amélie*).

Parabola, în teatrul lui O., se nutrește din substanța etică, ancorând în tragic (*Treizeci de arginți*) sau în grotesc. În farsa *Sentim...*, pustiirea lăuntrică, mecanizarea gândirii, perversitatea ireversibilă a esenței sufletești sunt sugerate prin dialogul absurd, cu ilare dezarticulări de logică și cu un schimb de vorbe fără sens. O „versiune liberă“, cu nervuri de parodie și ingeniozități de limbaj, după romanul lui Mark Twain, *Un yankeu la curtea regelui Arthur*, este piesa *Regele și yankeul*. Aventura imaginativului „yankeu“ într-un ev de demult – se observă aceeași predilecție pentru balansul timpurilor –, exhibă un aer carnavalesc, secvențele de bufonadă fiind colorate de un haz frust, cu seve folclorice. Adaptări – unele, puse în scenă la mai multe teatre din țară – sunt și *Prinț și cerșetor*, tot o „versiune liberă“ după Mark Twain, *Un boț cu ochi din Humulești* și *Harap Alb*, după Ion Creangă.

Una din pasiunile lui O., în afară de teatru, este filmul. O probează volumele *Statui de celuloid* (1972), *Filmul, vocație și rutină* (1974), *Diorame cinematografice* (1983), *Stelele Oscarului* (1996, în colaborare cu fiica sa, Anca-Maria Rusu), în care, axându-se pe criteriul tematic, întreprinde o meticuloasă și pertinentă analiză a unor pelicule românești și străine. Măsurat în aprecieri, limpede și precis în formulări, analistul, care nu se laudă cu bosa teoretizărilor, e mai întotdeauna convingător, fără să recurgă la artificii stilistice sau la

spectaculoase speculații care iau ochii.

Sentimental în fond, exegetul își reprimă afectele arunci când are de operat cu instrumentele criticii și ale istoriei teatrului (*Martor al Thaliei*, 1979, *Din fotoliul 13*, 1986, *Chipuri și măști*, 1996). Cronicar de cursă lungă, ocupantul inconfortabilului „fotoliu 13” surprinde cu discernământ „cheia” unor montări și, ceea ce de asemenea îl preocupă, „coeficientul de creativitate” investit într-un spectacol. Comentator exact și prob, cu percepții de finețe, criticul, căruia nu i-ar fi stricat mai multă „obraznicie”, nu lasă impresia că ar avea vreun *parti-pris*. Consemnările sale, scrise pe înțeles, inspiră încredere prin echilibrul și decența argumentării, ca și prin franchețea atitudinii. Trașant, dar politicos, calm (în aparență) și numai câteodată ironic, impulsivul bine temperat nu face din cronicile lui un show de teribilisme, nici nu se pierde în frivole grațiozități. O incompatibilă seriozitate îi guvernează demersul. Dacă de „măști” O. se apropie cu euforii chibzuit filtrate, succintele profiluri (scriitori, interpreți, critici), la fel ca și interviurile, îi reușesc arunci când nu cedează ispitei de a literaturiza.

Un pariu ambițios al „martorului Thaliei”, în ipostază de cercetător, este monografia tematică *Eminescu, omul de teatru* (2000). Explorând cu minuție încercările dramatice eminesciene, el emite, în spirit polemic, afirmația îndrăzneță că acestea nu sunt confiscate de lirism, ci denotă „esențialmente” o viziune de dramaturg, activă în întreaga creație a poetului. Exercițiul comparatist, semnalând „congenialități” cu mari scriitori ai lumii, caută, fără a evita supralicitările, să pună în lumină originalitatea scrierilor pentru teatru ale lui M. Eminescu, socotit a fi „inițiatorul teatrului mito-poetic” la noi și un precursor al dramei moderne, de idei. Pledoaria își menține turnura și în capitolele consacrate traducătorului și criticului teatral („cel dintâi critic teatral profesionist” în spațiul românesc). Un generos montaj de citate sprijină o demonstrație în care însuflețirea își dă mâna cu rigoarea.

– *Balansoar pentru maimuțe*, București, 1972; *Statui de celuloid*, Iași, 1972; *Procesul manechinelor*, Iași, 1974; *Filmul – vocație și rutină. Teme și profiluri*, Iași, 1974; *Plus sau minus infinitul*, Iași, 1978; *Martor al Thaliei*, Iași, 1979; *Căderea pasării de seară*, Iași, 1981; *Diorame cinematografice*, Iași, 1983; *Din fotoliul 13*, Iași, 1986; *Stelele Oscarului* (în colaborare cu Anca-Maria Rusu), I, Iași, 1996; *Chipuri și măști. Jurnal de critic*, Iași, 1996; *Eminescu, omul de teatru*, Iași, 2000; *Viața și dragostea într-o vilă stil*, Botoșani, 2001; *Harap Alb și alții*, Iași, 2002.

– Al. Andriescu, Ștefan Oprea, „*Balansoar pentru maimuțe*”, „Cronica”, 1973, 13; Virgil Brădățeanu, *Viziune și univers în noua dramaturgie românească*, București, 1977, 379-381; Cocora, *Privitor ca la teatru*, II, Cluj-Napoca, 1977, I 104-106; Marian Popa, *Dicționar de literatură română contemporană*, ed. 2, 397-398; Carol Isac, *Teatrul și viața*, Iași, 1978, 85-86; Paul Tutungiu, *Dialoguri despre teatru*, Iași, 1980, 50-56; Andrei Corbea, *Binele și răul*, „Cronica”, 1981, 21; Romulus Diaconescu, *Dramaturgi români contemporani*, Craiova, 1983, 299-301; Teodor Pracsiiu, *Orgoliul simplității*, Iași, 1985, 107-110; Nicolae Busuioc, *Oglinzile cetății*, II, Chișinău, 1994, 201-216; Const. Paiu, *Omagiul criticului*, „Convorbiri literare”, 1996, 6; Valentin Silvestru, *Chipurile și măștile lui Ștefan Oprea*, „Ateneu”, 1996, 7; Florin Faifer, *O incoruptibilă seriozitate*, „Teatrul azi”, 1996, 10-12; Florin Faifer, *Eminescu, dramaturg*, „Convorbiri literare”, 2000, 9; Dan Mănuță, *Ștefan Oprea, „Eminescu omul de teatru”*, „Limbă și literatură”, III-IV, 2000; Mircea Ghițulescu, *Istoria dramaturgiei române contemporane*, București, 2000, 451-452; Antonio Patraș, *Persistența memoriei*, „Convorbiri literare”, 2002, 3.

(extrase din *Dicționarul general al literaturii române*)

EUGEN MUNTEANU*

Eugenio Coseriu. Fundamente filosofice ale unei "lingvistici integrale"**Preambul**

Textul care urmează reprezintă un capitol din tratatul de filosofia limbajului la care lucrez de câțiva ani. Ca fost profesor al Școlii Normale "Vasile Lupu" (1981-1984), am ținut să mă asociez gesturilor de omagiere a acestei importante instituții a învățământului românesc. Dedic acest articol memoriei marelui învățat Eugenio Coseriu (1921-2002), care a fost oaspete al Școlii Normale «Vasile Lupu» în toamna anului 1994, când a susținut în fața profesorilor și elevilor Școlii conferința "Competența lingvistică și învățarea limbii materne".

(E.M.)

1. Eugenio Coseriu, între lingvistică și filosofia limbajului

Eugenio Coseriu este una dintre personalitățile dominante în lingvistica europeană în ultimele decenii ale secolului al XX-lea. Născut la 27 iulie 1921 în satul Mihăileni din Basarabia, și-a început studiile universitare la Iași (1938-1939), continuându-le și definitivându-le la Roma (1940-1944), Padova (1944-1945) și Milano (1945-1949). Posesor a unui doctorat în litere și a altuia în filosofie, dotat cu o vastă cultură umanistă și cu cunoașterea temeinică a mai multor limbi, clasice și moderne, și-a început cariera didactică și științifică în 1951 la Universitatea din Montevideo (Uruguay), ca șef al Catedrei de Lingvistică Generală și Indoeuropeană și al Institutului de Lingvistică. Cu o cunoaștere desăvârșită a tradiției gândirii lingvistice europene și cu o excepțională imaginație teoretică, a reușit să se impună rapid în plan internațional. Recunoscut ca o autoritate în domeniile lingvisticii teoretice, indoeuropeisticii și romanisticii, a fost chemat în anul 1963 ca profesor la Universitatea din Tübingen (Germania) unde a creat o veritabilă școală lingvistică, recunoscută ca atare de comunitatea științifică internațională. Începând din 1990, când a putut în sfârșit să se întoarcă în patrie, și până la sfârșitul vieții (7 octombrie 2002), s-a implicat cu vigoare și generozitate explicării doctrinei sale în universitățile din România și Republica Moldova, dar și în combaterea aberațiilor privitoare la existența unei așa-zise "limbi moldovenești", promovată de forțele politice nostalgic-imperiale din Basarabia.

Una din mărcile distinctive ale concepției lingvistice a lui E. Coseriu, alături de tendința spre integralitate, este fundamentarea sa filosofică. Acest învățat nutrea convingerea lingvistica riscă să eșueze în abordări parțiale și insuficiente dacă nu își clarifică poziții teoretice clare și de maximă generalitate. Simptomatică pentru acest fel de a vedea lucrurile a fost preocuparea lui E. Coseriu de a defini câteva principii care delimitează specificul lingvisticii în calitate de "știință a culturii". Acestea ar fi: principiul obiectivității ("să spui lucrurile așa cum sunt"), principiul umanismului (subiectul lingvisticii este omul ca ființă liberă în istorie), principiul tradiției (obligativitatea raportării critice la doctrinele sau părerile înaintașilor), principiul antidogmatismului (acceptarea supoziției că un adevăr parțial se află în orice teorie și, implicit, preluarea creatoare a ceea ce este valabil din doctrinele altora) și principiul utilității publice (interesul pentru implicațiile politice și sociale ale dinamicii istorice a limbii sau a

* Profesor de lingvistică generală și românească la Catedra de Limba Română și Lingvistică Generală, Facultatea de Litere, Universitatea "Al I. Cuza", Iași.

limbilor)¹. Prezentându-se ca lingvist, Coseriu și-a manifestat în mod constant interesul pentru reflecția filosofică asupra limbajului, ca și pentru istoria ideilor lingvistice. Cele două volume de *Istoria filosofiei limbajului din antichitate până în prezent. I Din antichitate până la Leibniz și II De la Leibniz până la Rousseau* (1975), reprezintă una dintre cele mai bune prezentări istorice ale evoluției ideilor despre limbaj în cultura europeană. Între gânditorii care l-au ajutat să își clarifice propria concepție, Coseriu citează în mod frecvent numele lui Aristotel, Leibniz, Hegel, Humboldt, K. Bühler și M. Heidegger. În special Aristotel a furnizat lui Coseriu o serie de importante concepte teoretice. Citând într-un loc un fragment din *Fenomenologia spiritului*, E. Coseriu apreciază că, de la Aristotel încoace Hegel este “gânditorul care a pătruns, fără îndoială, cel mai adânc esența limbajului”². Această judecată de valoare afirmă, implicit, aprecierea de care se bucură Aristotel însuși în ochii teoreticianului Coseriu, apreciere subliniată și de spațiul larg atribuit analizei ideilor aristotelice cu privire la limbaj în *Geschichte der Sprachphilosophie* (p. 68-112). Mai mult încă, o serie însemnată din rezolvările teoretice propuse de Coseriu își au punctul de plecare în vreunul din textele Stagiritului. Între acestea sunt de amintit următoarele: natura procesuală a limbajului uman, cauzele istorice ale schimbărilor lingvistice, natura raportului între formă și substanță în limbă, definirea semnului lingvistic ca *logos semantikos* (expresie dotată cu sens), distincția între desemnare și semnificare și problema arbitrarității semnului lingvistic.

2. Natura procesuală a limbajului uman

Cunoscuta accepție humboldtiană a limbajului ca activitate (*Tätigkeit*), frecvent menționată și apreciată de Coseriu drept “Grundlage aller Sprachtheorie”³ este tratată de el nu ca o metaforă sau ca un paradox, ci ca un adevăr axiomatic, pe care ar trebui să se întemeieze orice abordare justă și rațională a problemelor limbii. Tratarea limbii ca un rezultat, ca un produs finit și ca un obiect în sine, tip de abordare practicat de adepții structuralismului post-saussurean, îi apare lui Coseriu nu doar ineficientă, ci și greșită ca justificare teoretică, întrucât nu putem cunoaște particularitățile unui produs decât dacă anterior am cunoscut și cercetat activitatea în cadrul căreia el se produce. Recunoscând așadar drept prioritară natura “energetică” sau procesuală a limbii, așa cum o afirmase Humboldt, E. Coseriu adâncește investigația teoretică, întorcându-se către originile istorice ale acestei teme, și anume către textul aristotelic. În mai multe locuri ale *Organonului* său, Aristotel întrebuințează destul de frecvent cuplul de concepte *δύναμις/ἐνέργεια*, pe de o parte pentru a explica, pe de o parte atribuite ale ființei, dar și ipostaze specifice ale definirii realității, proprii procesului gândirii discursive⁴. Sintetizând datele oferite de discursul lui

¹ Vezi Eugen Coseriu, *Principiile lingvisticii ca știință a culturii*, în vol. *Omul și limbajul său. Studia linguistica in honorem Eugenio Coseriu* (AUI, III.e, tomul XXXVII-XXXVIII, lingvistică, 1991-1992), p. 11-20.

² *Synchronie, Diachronie und Geschichte. Das Problem des Sprachwandels*, München, 1974, p. 66.

³ *Synchronie, Diachronie und Geschichte...*, p. 37.

⁴ În *Topica*, IV, 4, 124 a, de exemplu, Aristotel se referă la relația între *δύναμις* și *ἐνέργεια* ca la o relație între două moduri ale ființei, și anume a fi ca potență și a fi ca act: *καὶ εἴ ἡ δύναμις διδῶσθαι, καὶ τὸ δυνάσθαι διακεῖσθαι καὶ εἴ τινος ἡ χρῆσις ἐνέργεια, τὸ χρῆσθαι ἐνεργεῖν, καὶ τὸ κεχρησθαι ἐνηργήκεναι* — “Dacă orice capacitate este o dispoziție, a fi capabil este a fi dispus, iar dacă întrebuințarea a ceva este o activitate, atunci a întrebuința este a fi activ și a fi întrebuințat este a fi fost activ” (trad. rom. de Mircea Florian, în *Organon*, IV, București, 1963, p. 105). În altă parte (*Topica*, I, 3, 101 b), retorica, medicina și dialectica, văzute ca activități omenești, sunt definite de Aristotel deopotrivă și ca *δυνάμεις* (potențe, capacități), pentru ca în *Topica* VI, 5, 143 a, Aristotel să sublinieze din nou perspectiva finalistă, arătând că orice potență (asociată aici cunoașterii epistemice) se adaptează realizării superlative a unui anumit scop: *πᾶσα γὰρ ἐπιστήμη καὶ δύναμις τοῦ βελτίστου δοκεῖ εἶναι* — “Orice știință sau potență pare să se orienteze spre ceea ce este cel mai bine”. Citatele și referirile la Aristotel se fac potrivit textului ediției critice *Aristotelis opera omnia* (...), editio stereotypa, Lipsiae, Teubner, vol. I-VIII, 1831-1832. Când nu este însoțită de altă mențiune, traducerea îmi aparține.

Aristotel și precizând conceptele, teoreticianul Coseriu se referă la trei moduri în care poate fi tratată orice activitate umană, și anume: 1) în sine însăși, ca pură desfășurare procesuală (*κατ' ἐνέργειαν*), 2. ca potență (*κατὰ δύναμιν*) și 3. ca produs (*κατ' ἔργον*). În calitate de activitate umană cu caracter universal, realizată însă de indivizi aparținând unor comunități istorice date, limbajul uman se supune și el aceste tratări tripartite. Mai întâi, într-o perspectivă universală, activitatea lingvistică (*ἐνέργεια*) se definește ca limbajul în general sau facultatea de a vorbi (*das Sprechen*). La nivelul individului, Coseriu vorbește despre ipostaza vorbirii concrete, înțelegând prin aceasta actul vorbirii ca atare sau o serie de acte de vorbire. În sfârșit, în perspectivă istorică, abordăm activitatea lingvistică în calitate de limbă concretă, ansamblu al modurilor, specifice fiecărei comunități istorice, de a practica facultatea universală a limbajului.

Ca potență (*δύναμις*), limbajul reprezintă capacitatea de a vorbi (*Sprechenkönnen*), trăsătură inerentă a speciei umane, concretizată însă, în cadrul devenirii istorice, în calitate de "deținere a limbii" (*Sprachbesitz*) de către indivizi concreți, sau ca facultate de a întrebuița codul tradițional al unei comunități umane.

Într-o a treia abordare, în calitate de produs (*ἔργον*), limbajul ar trebui să apară ca totalitate a textelor sau a discursurilor posibil de a fi alcătuite în cadrul activității lingvistice dar, întrucât perspectiva universală este improprie acestui cadru, rezultă că produsul activității lingvistice este textul, constituit la nivel individual. De asemenea, în măsura în care se constituie ca model pentru întrebuițări repetate — acest din urmă aspect este numit de Coseriu vorbire repetată (*wiederholte Rede*) — produsul lingvistic aparține tradiției unei comunități umane, în calitate de componentă a "cunoașterii lingvistice" (*die sprachliche Wissen*).

Așadar, subliniind sensul aristotelic autentic al conceptului de *ἐνέργεια*, acela de activitate creatoare îndreptată spre un scop anume, E. Coseriu ajunge să definească limbajul drept o "activitate liberă și orientată spre un scop, identificându-și scopul în sine însăși, fiind însăși realizarea acestui scop și precedând, ca idee, potenței"¹. Așadar, afirmă Coseriu, limbajul nu "se folosește" de semne, ci le creează în cadrul și prin intermediul puterii creatoare proprii fiecărui om, ca ființă producătoare de semne dotate cu sens. Deși, în accepția aristotelică, limbajul ca "energie" precede limba ca "obiect", libertatea creației lingvistice este limitată totuși de istoricitatea limbii căci, ca act istoric, a utiliza limbajul înseamnă întotdeauna a vorbi o anumită limbă, pe care fiecare membru al unei comunități o deține în mod individual, dar o raportează permanent la tradiția comunității. Considerând-o esențială pentru înțelegerea naturii și a structurii generale a limbajului, Coseriu reia și reformulează frecvent această schemă, inclusiv în lucrări cu un caracter aplicat, în care ea își vedește utilitatea și maniabilitatea. Un exemplu în acest sens găsim în cartea *Das romanische Verbalsystem*, Tübingen, 1976, p. 20: "În principiu, limba este *ἐνέργεια*, dar acest fapt nu exclude *δύναμις*-ul, tehnica; pe de altă parte, ca orice activitate creatoare, limba poate fi tratată și din punctul de vedere al produselor sale, adică în calitate de *ἔργον*, rezultat, produs lingvistic".

3. Cauzele istorice ale schimbărilor lingvistice

Atât de intens dezbătută și controversată problemă a cauzelor schimbărilor lingvistice a fost și ea abordată de Coseriu luând ca punct de plecare o disociere aristotelică. În *Physica*, II, 3 și II, 7, Aristotel distinge patru cauze ale lucrurilor: cauza primă, cauza

¹ *Synchronie, Diachronie und Geschichte...* p. 39.

materială, cauza formală și cauza finală. Transpusă în domeniul problematicei limbajului, ipoteza Stagiritului ne obligă să considerăm că orice fapt de limbă este creat de cineva anume (cauza primă), din ceva anume (cauza materială), cu reprezentarea a ceea ce va fi creat (cauza formală) și pentru un anumit scop (cauza finală). Având un caracter continuu, schimbările de limbă trebuie considerate ca rezultând din convergența dinamică a tuturor celor patru "cauze", cu specificarea, existență încă la Aristotel (*Fizica*, II, 8: "... în tot ceea ce se include un scop, relațiile anterioare și cele posterioare se întâmplă prin raportare la acel scop"), că instituirea unei finalități conferă temeiul principal al acțiunii cauzei prime. Tot astfel, schimbările lingvistice nu se petrec în anumite condiții, ci prin intermediul acestor condiții. Între necesitatea internă definită de cauza formală și proiectarea finalității oricărui act lingvistic, orice schimbare lingvistică nu este doar o inevitabilă consecință a unui stadiu anterior, ci și o exprimare a libertății de creație date vorbitorului¹.

4. Natura raportului între formă și substanță în limbă

O altă temă aristotelică utilizată de Coseriu ca argument interpretativ pentru definirea esenței limbajului uman se referă la raportul dintre formă (*μορφή*) și materie (*ύλη*), ca fundamente ale oricărui fiind. În *Fizica*, II, 2, Aristotel clasifică fiindurile (*τα όντα*), după configurația raportului între formă și substanță, în trei clase, după cum urmează: 1. obiecte naturale, privite ca substanțe care au luat o formă anumită, în acest caz forma fiind determinată prin substanță; 2. obiecte matematice, care sunt forme pure, indiferente față de substanțe și 3. obiecte culturale, pentru a căror ființare determinată este forma, dar numai prin raportare la substanță. În calitate de creație umană, limbajul este inclus de Coseriu în această ultimă clasă întrucât, în limbă, principiul formativ se manifestă doar potrivit posibilităților substanței date. În privința limbii, substanța nu este nici indiferentă, ca în cazul obiectelor matematice, dar nici determinată, ca în cazul obiectelor naturale². Pe această bază, Coseriu a efectuat o critică radicală a teoriei glosematice, pentru care limba apare ca o "rețea abstractă de funcțiuni", un obiect pur formal, lipsit de substanță. Or, nefiind un obiect matematic, limba nu poate fi studiată în sine, ca formă pură sau ca relație între forma expresiei și forma conținutului, așa cum propusese L. Hjelmslev. Iată termenii criticii lui Coseriu: "Limba nu este simplă formă și nici o formă situată între două substanțe, ci o formă alcătuitoare de substanțe (eine Gestaltungsform von Substanzen). Expresia *formă și substanță* reprezintă o reproducere specială a faptului că, în limbă, morfematicul nu se lasă recunoscut și descris fără referire la hyletic. Acest fapt se întâmplă însă deoarece morfematicul este dat prin hyletic, iar hyleticul rămâne inclus în forma care îl creează. Substanța nu poate fi omisă, fiindcă ea este determinată (aleasă) de formă și inclusă în ea."³

¹ Cf. *Synchronie, Diachronie und Geschichte...*, p. 173: "Die Sprachfakten sind da, weil die Sprecher sie für etwas schaffen, und sind weder Produkte einer physischen, ausserhalb der Sprecher selbst befindlichen Notwendigkeit, noch «notwendige und unvermeidliche Folgen» eines voraufgehenden Sprachzustandes. Die einzige eigentlich kausale Erklärung seines materiellen Ursprungs und der Bedingungen unter denen die Sprachfreiheit der die Sprache erneuernden und übernehmenden Individuen gewirkt hat."

² Cf. *Synchronie, Diachronie und Geschichte...*, p. 231.

³ *Ibidem*, p. 232-233, nota 91. Cf. și Eugenio Coseriu, *Forma y sustancia en los sonidos del lenguaje*, în vol. Eugenio Coseriu, *Teoría del lenguaje y lingüística general*², Madrid, 1969, p. 219: "lo mórfico se comprueba en le hilético, la «forma» es manifestada por y en una «sustancia»: así como, por otra parte, lo hilético alcanza la cognoscibilidad sólo gracias a lo mórfico."

5. Definirea semnului lingvistic ca *logos semantikos*

În studiul *Logicismo y antilogicismo en la gramática*¹, E. Coseriu afirmă că eroarea fundamentală a logicismului lingvistic constă în a considera limbajul un “produs al gândirii logice” (*op. cit.*, p. 238). Expresia “clasică” a acestei confuzii este cunoscuta aserțiune a lui F. Mauthner, potrivit căruia, dacă Aristotel ar fi vorbit chineza sau dakota, logica sa ar fi dobândit o cu totul altă configurație. Respingând părerea aproape generală că Aristotel ar fi fost cel care a stabilit identitatea dintre categoriile logice și cele lingvistice, Coseriu dă o nouă interpretare unor celebre pasaje din *Categorii* 4, 2a și *Despre interpretare*, 16 a-b și 17 a, arătând că Filosoful a operat o distincție clară între expresia lingvistică și expresia logică, adică între *λόγος σημαντικός* (“expresie înzestrată cu sens”) și *λόγος αποφαντικός* (“expresie care, prin negare sau afirmare, poate susține adevărul sau falsitatea”). Expresia lingvistică este anterioară gândirii logice și, în absența predicăției, este nedeterminată și nediferențiată în raport cu aceasta. În termenii lui Aristotel, “logosul semantic”, adică expresia lingvistică ca atare, poate fi conceput “fără nici o legătură” (*κατὰ μηδεμίαν συμπλοκὴν*) cu alte expresii, pentru a alcătui un enunț logic². În privința acestei “expresii cu sens” (*logos semantikos*) nu se poate pune problema adevărului sau a falsității, căci aceasta presupune afirmația sau negația, posibile doar prin logosul apofantic. În consecință, limbajul, ca manifestare a libertății umane, nu este nici adevărat, nici fals, ci este o activitate specifică, inter-subiectivă, cu finalități diverse. Dimensiunea logică este doar una dintre posibilele finalități ale logosului semantic, alături de cea estetică și de cea practică. Cu alte cuvinte, logicul se întemeiază în mod necesar pe dimensiunea semantică a limbajului, dar nu orice “expresie dotată cu sens” implică în mod necesar un fundament apofantic. Mai mult încă, subliniază Coseriu, limbajul este anterior în raport cu gândirea logică. Ca să poată exista enunțuri apofantice, este necesară o formulare preliminară a datelor cunoașterii prin “logoi semantikoî”: “Nu limbajul este produs al gândirii logice, ci, dimpotrivă, acesta din urmă se bazează în mod necesar pe limbaj. Cuvintele și conceptele, care sunt semnificați virtuali ai cuvintelor, trebuie să existe pentru ca să existe gândirea și nu invers” (*Logicismo y antilogicismo...*, p. 242).

6. Distincția între desemnare și semnificare

Este cunoscută importanța definitorie a distincției semnificație/ desemnare în cadrul concepției lui Coseriu, atât în privința formulării unei teorii semantice generale, cât și în domeniul abordării practice a cercetării lexicului unei limbi. Prin relația de *semnificare* (*Bedeutungsbeziehung*) Coseriu înțelege raportul dintre semnificații lexicali în interiorul unui semn, iar prin relația de *desemnare* (*Bezeichnungbeziehung*) raportul dintre semnul lingvistic ca atare și obiectul desemnat din realitatea extralingvistică. În timp ce relațiile de semnificare aparțin limbii ca “tehnică a

¹ Apărut mai întâi în ediții independente, în 1957 și 1958, la Montevideo și inclus în vol. *Teoría del lenguaje y lingüística general*, 1969, p. 235-260.

² Cf. Aristotel, *Categorii*, 4, 2 a. După enunțarea tipurilor fundamentale de expresii (*τὰ λεγόμενα*), adică a “categoriilor”, Aristotel definește apoi cu limpezime diferența dintre expresiile lingvistice și cele logice: “Ἐκαστον δὲ τῶν εἰρημένων αὐτὸ μὲν καθ’ αὐτὸ, ἐν οὐδεμίᾳ καταφάνει λέγεται ἢ ἀποφάνει· τῇ δὲ πρὸς ἄλληλα τοῦτων συμπλοκῇ καταφάσις ἢ ἀπόφάσις γίνεται. Ἀπανα γὰρ καταφάσις ἢ ἀπόφάσις δοκεῖ ἥτοι ἀληθὴς ἢ ψευδὴς εἶναι τῶν δὲ κατὰ μηδεμίαν συμπλοκὴν λεγομένων οὐδὲν οὔτε ψευδὲς ἐστὶν οἷον ἄνθρωπος, λευκόν, τρέχει, νικᾷ — “Nici unul dintre acești termeni nu implică, în și prin sine, o afirmație sau o negație; numai prin legarea acestor termeni iau naștere propoziții afirmative sau negative. Căci fiecare afirmație sau negare trebuie, după cum se știe, să fie ori adevărată ori falsă, pe când expresiile fără legătură, cum ar fi: om, alb, aleargă, învinge, nu pot fi nici adevărate, nici false (trad. rom. de Mircea Florian, în *Organon*, București, I, 1957, p. 124).

vorbirii" (*Technik der Rede*), relațiile de desemnare se stabilesc la nivelul vorbirii ca act cu valoare universală (*Rede*). În perspectivă sincronică, relațiile de semnificare sunt constante, pe când modalitățile de desemnare sunt variabile; de exemplu, unul și același obiect poate fi desemnat prin semnele *operă, lucrare, contribuție, volum* etc., deși fiecare semn în parte semnifică prin sine altceva, adică ocupă un loc distinct în sistemul funcțiilor distinctive și opoziționale ale lexicului unei limbi date¹. Ponderea teoretică a acestei distincții este ilustrată de Coseriu în abordări cu caracter practic, ca de exemplu atunci când propune o abordare structural-funcțională diacronică a semnificațiilor lexicali², sau când abordează din perspectivă semantic-lexicală sau lexematică procedeele de formare a cuvintelor³.

Cu toate că, observă E. Coseriu, confuzia între semnificare și desemnare este o moștenire veche în istoria teoriilor despre limbaj⁴, acest fapt trebuie privit doar ca o componentă a inventarului de "opinii date", adică de automatisme ale unei gândiri superficiale, întrucât lectura atentă a unui pasaj din *De sophisticis elenchis* ar putea dovedi că Aristotel însuși sesizase necesitatea de a distinge două tipuri de relații în interiorul semnului lingvistic, deși nu a exprimat tranșant și repetat această idee. Eugenio Coseriu propune o interpretare în acest sens⁵ a următorului pasaj din *De soph. elench.*, 165 a: *ἐπειδὴ γὰρ οὐκ ἔστιν αὐτὰ τὰ πράγματα διαλέγεσθαι φέροντας, ἀλλὰ τοῖς ὀνόμασιν ἀντὶ τῶν πραγμάτων χρώμεθα συμβόλοις* (...) *τὰ μὲν γὰρ ὀνόματα πεπερασται, καὶ τὸ τῶν λόγων πλῆθος, τὰ δὲ πράγματα τὸν ἀριθμὸν ἀπειρά ἐστιν· ἀναγκαῖον οὖν, πλείω τὸν αὐτὸν λόγον καὶ τοῦτομα ἐν σημαίνειν* — "... într-o discuție nu este posibil să aducem lucrurile înseși, ci trebui să ne folosim, în locul lor, de cuvintele care le simbolizează (...). Cuvintele sunt în număr finit, ca și mulțimea noțiunilor, în timp ce lucrurile sunt nenumărate. De aceea, aceeași noțiune și același cuvânt trebuie să desemneze mai multe lucruri" (trad. rom. de Mircea Florian, în *Organon*, IV, București, 1963, p. 270).

Traducerea lui Mircea Florian ilustrează pe de o parte echivalarea inadecvată, de natură logicistă, a gr. *λόγος* prin *noțiune*, într-un context în care sensul corect este cel de "enunț; vorbire" (în alte traduceri: lat. *oratio*, germ. *Satz*, engl. *formula*). Pe de altă parte, versiunea românească de mai sus reflectă și interpretarea tradițională a conexiunilor stabilite de Aristotel între obiectele desemnate (*πράγματα*) și semnele verbale sau "numele" (*ὀνόματα*), în cadrul unei enunț lingvistice (*λόγος*): dat fiind numărul finit al semnelor lingvistice și al enunțurilor în comparație cu numărul infinit al obiectelor, este necesar ca fiecare nume și fiecare enunț să semnifice mai multe (lucruri). Ar fi deci vorba, în această interpretare, de ceea ce am numi astăzi polisemia unităților lingvistice.

E. Coseriu propune însă o altă interpretare a acestui pasaj, socotind că, deși întrebuițează peste tot verbul *σημαίνειν*, Aristotel distinge totuși între conceptul de semnificație propriu-zisă, văzută ca un conținut intern al numelui, un *modus significandi* intern al cuvintelor, capabil a fi aplicat asupra unor obiecte diferite din aceeași specie, pe de o parte, și *desemnare*, înțeleasă ca o relație concretă între semnul ca atare și obiectul concret din realitatea extralingvistică (*πράγμα*), pe de altă parte. Verbul *σημαίνειν* ar trebui abordat, în consecință, ca un gen proxim (*Oberbegriff*), care include, ca specii, noțiunile de semnificare și de desemnare, trebuind așadar să fie interpretat conform determinărilor impuse de contextul în care el apare în textele aristotelice. Justețea acestei interpretări este probată de un pasaj din cartea a IV-a a

¹ Vezi, pe larg, Eugenio Coseriu, *Einführung in die strukturelle Betrachtung des Wortschatzes*, Tübingen, 1973, p. 44-45. Cf., de asemenea, articolul lui Coseriu *Bedeutung und Bezeichnung im Lichte der strukturellen Semantik*, în vol. P. Hartman/H. Vernay (ed.), *Sprachwissenschaft und Übersetzen*, München, 1970, p. 104-124.

² În importantul studiu *Pour une sémantique structurelle diachronique*, publicat pentru prima dată în "Travaux de linguistique et de littérature", Strasbourg, 2 (1964), p. 139-186.

³ În studiul *Les procédés sémantiques dans la formation des mots*, în "Cahiers Ferdinand de Saussure", 35 (1981), p. 225-279.

⁴ Eugenio Coseriu, *Teoria del linguaggio e linguistica generale*, Bari, 1971, p. 225-279.

⁵ În articolul *τὸ ἐν σημαίνειν. Bedeutung und Bezeichnung bei Aristoteles*, în "Zeitschrift für Phonetik, Sprachwissenschaft und Kommunikationsforschung", Band 32, Heft 4, 1979, Akademie Verlag, Berlin, p. 432-437.

Metafizicii, unde Aristotel arată că numele *μουσικός*, *λευκός* și *ἄνθρωπος* desemnează același lucru, deși fiecare are o altă semnificație. Cu toate că la locul citat se întrebuințează pentru denumirea ambelor relații verbul *σημαίνειν*, contextul este clar și lipsit de echivoc. Căci, pentru a actualiza valoarea conceptuală “a semnifica” a verbului *σημαίνειν* Aristotel adaugă determinantul *ἐν*, construind sintagma *ἐν σημαίνειν* “a semnifica un singur (lucru)”, iar pentru exprimarea noțiunii “a semnifica” utilizează formula *καθ' ἑνός σημαίνειν* “a semnifica în relație cu (un lucru)”: *οὐ γὰρ τοῦτο ἀξιούμεν τὸ ἐν σημαίνειν τὸ καθ' ἑνός* — “nu în același mod evaluăm pe «a semnifica un singur (lucru)» și pe «a semnifica în relație (cu un lucru)»” (*Metafizica*, 1006 b).

În perspectiva filosofică în care abordează în mod constant limbajul, E. Coseriu accentuează necesitatea de a renunța definitiv la non-diferențierea conceptuală între cele două concepte: “Semnificație și desemnare sunt așadar funcții lingvistice complet distincte: semnificarea este conceptuală, desemnarea, dimpotrivă, obiectivă. Identificarea desemnării cu obiectul desemnat este o eroare, inclusiv a logicii pozitivistice, care a reprezentat această opinie, și a fost părăsită în epoca mai recentă”¹. În concepția coseriană, semnificația se referă la ființa lucrurilor, adică la componenta universală a experienței lingvistice a fiecărui individ, reprezentând, deopotrivă, și modul specific în care fiecare limbă istorică dată delimitează elementele experienței umane comune. Prin crearea unor rețele de semnificații proprii, fiecare limbă procedează la obiectivarea, în cadrul istoric, a conținutului conștiinței subiective. Ca funcție lingvistică distinctă, desemnarea prin limbaj a obiectelor extralingvistice apare ca ceva secundar și condiționat, o manifestare mediată a semnificației sau o realizare în act a acesteia.

7. Problema arbitrarității semnului lingvistic

Pozițiile teoretice pe care le susține E. Coseriu au întotdeauna o întemeiere critico-exegetică. În spiritul celor mai bune tradiții academice, E. Coseriu își deduce propria teorie, în mod organic, din prezentarea critică a rezultatelor predecesorilor. Un adevărat model de cercetare în acest sens ne apare re-examinarea critică la care Coseriu supune vechea dilemă referitoare la caracterul motivat (natural) sau arbitrar (convențional) al semnelor lingvistice².

Respingând părerea larg răspândită, potrivit căreia Ferdinand de Saussure ar fi avut “meritul” de a fi formulat cel dintâi teza arbitrarității semnului lingvistic, E. Coseriu arată că, de fapt, de la Thomas de Aquino, Hobbes, Locke și Leibniz și până la W. Wundt, H. Paul sau A. Marti, practic întreaga istorie a reflecției filosofice asupra naturii limbajului este străbătută de încercarea de a formula o soluție la această problemă. Diferitele formule utilizate de teoreticieni pentru a exprima teza convenționalității semnului lingvistic³ își au originea comună în sintagma *secundum placitum*, întrebuințată de eruditul din antichitatea târzie Boetius în versiunea latinească a opuscului aristotelic *Peri hermeneias*, pentru a echivala sintagma grecească *κατὰ συνθήκην*. După părerea noastră, Coseriu argumentează în mod convingător că pasajul de referință din Aristotel a fost înțeles în mod eronat, făcându-se o confuzie între perspectiva “pur funcțională” în care se situa Aristotel, cu cea genetică, impusă de tradiția platonice; datorită acestei confuzii, expresia aristotelică *κατὰ*

¹ E. Coseriu, *Das Phänomen der Sprache und das Daseinverständnis des heutigen Menschen*, în “Pädagogische Provinz”, 21 (1967), p. 15.

² Mai ales în amplul studiu *L'arbitraire du signe. Zur Spätgeschichte eines aristotelischen Begriffes*, în “Archiv für das Studium der neueren Sprachen und Literaturen”, 119. Jahrgang/ 204. Gang, 1968, 81-112.

³ O amplă listă de asemenea formulă ne oferă Coseriu în nota 62, p. 125 a studiului *L'arbitraire du signe...*

συνθήκην a fost privită ca fiind sinonimă cu celebra formulă *θέσει* ‘prin convenție’, întrebuințată de Platon în dialogul *Cratylus* (384 c-d și passim) și aplicată relației între corpul sonor al cuvântului și obiectul pe care acesta îl desemnează.

Pasajul aristotelic la care se face referire (*Peri hermeneias*, 17 a) se prezintă în următoarea formulare:

“Ὄνομα μὲν οὖν ἐστὶ φωνῇ σημαντικῇ κατὰ συνθήκην, ἄνευ χρόνου, ἥς μὴδὲν μέροπος ἐστὶ σημαντικὸν κεχωρισμένον · (...) Τὸ δὲ κατὰ συνθήκην, ὅτι φύσει τῶν ὀνομάτων οὐδὲν ἐστίν, ἀλλ’ ὅταν γένηται σύμβολον · ἐπεὶ δηλοῦσι γέ τι καὶ οἱ οἱ ἀγράμματοι ψόφοι, ὅτιον θηρίων, ὧν οὐδὲν ἐστὶν ὄνομα : — “Prin nume, înțelegem un sunet având un înțeles prin convenție, fără raportare la timp și din care nici o parte nu poate fi scoasă din întreg. (...) «Înțeles prin convenție» s-a introdus pentru că nimic nu este de la natură un nume, ci devine așa, numai când ajunge un simbol; în adevăr, sunetele nearticulate, așa cum produc animalele, au un înțeles, dar nici unul din ele nu constituie nume” (trad. rom. de Radu Florian, în *Organon*, I, București, 1957, p. 208-209).

Versiunea românească citată mai sus reflectă în mod expres eroarea larg răspândită printre exegeți, aceea de a-l include pe Aristotel în seria “convenționalistilor”. O primă serie de argumente invocată de Coseriu împotriva acestei interpretări eronate, care accentuează asupra componentei cauzale și genetice a lui *κατὰ συνθήκην*, sunt cele de natură filologică¹. Mai întâi, arată Coseriu, deși cunoștea sintagmele platoniciene *νόμῳ* ‘prin lege’ și *θέσει* ‘prin (im)punere’, Aristotel a folosit totuși subst. *συνθήκη*, ceea ce înseamnă că voia să spună altceva dect spusese Platon cu privire la “justificarea numelor”. Mai mult încă, substantivul *συνθήκη* nu este flexionat la dativ (asemenea elementelor cuplului platonician *νόμῳ / θέσει*), ci la acuzativ cu prepoziția *κατά*, ceea ce ne obligă să dăm sintagmei nu un sens cauzal, ci unul relațional. Prin urmare, propoziția *ὄνομα μὲν οὖν ἐστὶ φωνῇ σημαντικῇ κατὰ συνθήκην* ar trebui tradusă corect prin “numele este un sunet cu sens pe temeiul a ceea ce a fost organizat (deja)” sau “numele este un sunet care semnifică ceva în calitate organizare (anterioară)”. Această opțiune de traducere este singura corectă întrucât, pe de o parte, prepoziția *κατά* are sensul de “în calitate de” (lat. *qua*, germ. *als*, engl. *as*) și, pe de altă parte, după cum ne arată de altfel și dicționarele², sensul primar al gr. *συνθήκη* (< gr. *συντίθημι* ‘a pune laolaltă, a aranja’), actualizat aici de Aristotel, este cel de ‘orânduire, aranjament (al părților)’; sensul de ‘convenție’, preferat, pe urmele lui Boetius, de o parte a tradiției, este un sens derivat și secundar.

În consecință, arată Coseriu, “modul de a pune problema este la Aristotel pur fenomenologic și funcțional și nu genetic. El se referă la un pan-cronic *cum* al semnificației formelor verbale și nu la apariția cuvintelor, prin urmare la funcționarea și nu la originea semnelor”³.

Dacă am transpune în termeni moderni ipoteza lui Aristotel, vom putea spune că semnele lingvistice sunt arbitrare doar în raport cauzal cu denotatele, în sensul că între calitățile obiectelor desemnate și materia sonoră a cuvintelor nu există o relație de determinare organică. În schimb, ca elemente ale unui *logos*, adică ale unei expresii dotate cu sens, semnele lingvistice sunt motivate prin chiar funcția lor, funcție determinată de necesitatea istorică proprie fiecărei limbi, adică de modalitatea specifică fiecărei limbi de a face ca unui anumit conținut de conștiință să-i corespundă o anumită secvență sonoră. De altfel, în *Peri hermeneias*, 16 a, Aristotel afirmă clar că elementele aflate în relație semiologică nu sunt cuvintele și lucrurile, ci “sunetele” (*φωναί*) și “impresiile sufletești” (*τὰ ἐν τῇ ψυχῇ παθήματα*), adică noțiunile formate în mintea noastră:

“Ἐστὶ μὲν οὖν τὰ ἐν τῇ φωνῇ τῶν ἐν τῇ ψυχῇ παθημάτων σύμβολα· καὶ τὰ γραφόμενα τῶν ἐν τῇ

¹ Ibidem, p. 87-88.

² Cf. A. Bailly, *Dictionnaire grec-français*¹¹, Hachette, Paris, s.a, s.v. *συνθήκη*.

³ *L'arbitraire du signe...*, p. 88.

φωνῇ καὶ ὡς περ οὐδὲ γράμματα πᾶσι τὰ αὐτὰ, οὕτως οὐδὲ φωναὶ αἱ αὐταὶ ὧν μέντοι ταῦτα σημεῖα πρώτως, τὰ αὐτὰ πᾶσι παθήματα τῆς ψυχῆς· καὶ ὧν ταῦτα ὁμοιώματα, πράγματα ἤδε τὰ αὐτὰ — “Sunetele exprimate cu vocea sunt simboluri ale impresiilor produse în spirit, iar ceea ce scriem sunt simboluri pentru ceea ce rostim. Și, la fel cum literele nu sunt aceleași pentru toți oamenii, tot astfel sunt și sunetele vorbirii.”

Interpretarea dată de Coseriu acestui celebru pasaj aristotelic este confirmată de alte două pasaje din *Peri hermeneias*, în care valoarea conceptual-terminologică propusă a expresiei *κατὰ συνθήκην* este susținută de context¹:

(1) *Peri hermeneias*, 16, b:

Λόγος δέ ἐστι φωνῇ σημαντικῇ κατὰ συνθήκην, ἥς τῶν μερῶν τι σημαντικόν ἐστι κεχωρισμένον· ὡς φάσις ἄλλ’ οὐχ ὡς κατάφασις ἢ ἀπόφασις· — “Enunțul (lingvistic) este un sunet cu sens, în calitate de alcătuire (organizată), fiecare parte (a acestei alcătuiți) având un sens luat separat, ca simplă exprimare, și nu ca afirmație sau negație.”

(2) *Peri hermeneias*, 17, a:

Ἔστι δέ ἅπας λόγος, μὲν σημαντικός, οὐχ ὡς ὄργανον δὲ ἄλλ’ (ὥς περ εἴρηται) κατὰ συνθήκην· — “Orice enunț (lingvistic) deține un sens, însă nu asemenea unui instrument (natural), ci (după cum am spus), în calitate de alcătuire (organizată)”.

Potrivit acestor disocieri, sensul autentic al gândirii lui Aristotel este acesta: Orice expresie lingvistică, fie ea o unitate lexicală (nominală — *ὄνομα*, ori verbală — *ῥήμα*) sau un enunț (*λόγος*), este un “ceva semantic” (*τι σημαντικόν*) doar în măsura în care se prezintă ca “alcătuire” (*συνθήκη*), adică structură determinată. Aceasta nu însă în modul unui instrument “firesc” (*ὄργανον*)², ci ca un rezultat al activității umane care este limbajul. Notele conceptuale “arbitrar” și “convențional” din definiția aristotelică a semnului verbal sunt subordonate notei centrale, cea de “alcătuire, aranjament (intern)” pe care o impune și determină finalitatea expresiei verbale.

¹ Ca și mai sus, am preferat și aici să efectuez o nouă traducere, adecvată interpretării coseriene, întrucât traducerea mai veche a lui Mircea Florian, în *Organon*, I, București, 1957, p. 208, omite pur și simplu în fragmentul (1) să traducă termenul-cheie *συνθήκη*, iar în fragmenul (2) îl redă, în mod inadecvat, prin rom. *convenție*.

² În *Cratylus*, 388 c, examinând ipoteza “naturalistă” a lui Cratylus, Socrate afirmă că “numele este un instrument dător de învățătură și discriminator al naturii lucrurilor, așa cum e suveica pentru țesătură” (trad. rom. de Simina Noica, în Platon, *Opere*, III, București, 1978, p. 258).

LUCIAN MORARU*

*Încercări de organizare a învățământului preparandal
în Moldova până la întemeierea Școlii Normale*

S-a afirmat, pe bună dreptate, că fenomenul modernizării nu este posibil fără instituțiile de învățământ care, indiferent de natura lor, și-au asumat răspândirea ideilor moderne și progresului în general. Transformările de substanță social-economic și politice între cea de-a doua jumătate a secolului XVIII-lea și până la Unire au avut impact și în învățământ. Deși până la Regulamentele Organice școala autohtonă este puternic elenizată, este important că în această perioadă se elimină până la dispariție formele vechi, modul de manifestare. Academiiile „domnești” de la București și Iași, deși au funcționat cu întrerupere mare, mai ales în vremea conflictelor generate de redeschiderea „chestiunii mentale”, au asigurat aproape permanent, regenerarea unei elite culturale ce se va integra tot mai mult în administrație, în viața de stat în general, după averea procopselilor (instruirii) și nu după rangul ...

Nimeni nu va avea acces la funcțiile importante ale țării „fără cărțile (diplomele) dascălului cel dintâi și a celorlalte de la Academie”¹.

Pentru membrii clerului același principiu: nu pot fi preoți decât acei ce au diplome (cărți) care să arate „procopseala lor la toata bisericasca învățătura”².

În istoria școlii din Principate se deschide în primele două decenii ale sec. al XIX-lea un capitol de o importanță covârșitoare: folosirea limbii romane ca limbă de predare în toate școlile, de la cele începătoare (elementare) până la cele superioare.

La Seminarul de la Socola (înființat în 1804 de eruditul mitropolit Veniamin Costachi), la „Preparandia” din Arad a lui D. Țichindeal sau la Școala de la Sf. Sava (1818) limba română a fost mijlocul de afirmare a năzuințelor naționale românești. Funcționarea ca parte integrantă a națiunii rămâne școala din Moldova care capătă mari dimensiuni menite să completeze atât formarea și afirmarea națiunii romane dar și o eficiență în opera de educare și instruire. Regulamentul Organic, considerat prima Constituție românească scrisă, stabilește, în premieră, învățământul drept sarcina statului, făcând din școală un serviciu public. Pe acest principiu primele legiuni școlare puneau capăt provizoratului, creând un învățământ modern, instituționalizat. Școlile erau administrate de Epitropia Învățăturilor Publice căreia statul îi acordă prin subvenții bugetare 200.000 lei anual. Cum este imposibil ca școala să funcționeze fără învățători (profesori) la inițiativa lui Gh. Asachi, președintele Epitropiei, începe la 1 februarie 1832 cu un curs de pregătire de șase luni pentru „pregătirea candidaților la profesoratul școlilor începătoare de pe ... timpuri”³. Cursul s-a încheiat prin examen public în 16 iunie 1832 pe care l-au absolvit 16 din care cel mai cunoscut candidat a fost Teodor Stamate, viitor profesor de fizică și de matematică de la Academia Militară. Viitorii dascăli beneficiau de o leafă de 2500 lei pe an (o sumă pentru acea vreme) și la o locuință în incinta școlii.⁴ Conform „Regulamentului Instrucțiunii Publice Moldova”, redactat de Asachi și publicat în martie 1832 se arata că scopul profesorului era „creșterea

* Profesor de istorie la Școala Normală, începând cu anul 1988.

¹ V.A. Urechia – *Istoria școalelor de la 1800 – 1864* cu o scurtă introducere cuprinzând note din istoria culturii naționale anterioare sec. XIX, an I, București, pag. 19.

² Ibidem, pag. 20.

³ Textul publicat în *Buletinul Ioan Neculce*, Fasc.7, 8, 9 pag. 155-156.

⁴ *Jurnalul Epitropiei* la Arh. St. Buc., Fond Moldova, Dosar 126/1832, fila 11.

tinierilor..., credincioși cetățeni și patriei folositori”¹. Anii următori au arătat că pentru a acoperi nevoile minimale ale învățământului primar era nevoie de cel puțin 6000 învățători și evident tot mai multe școli.

De abia în 1851 noul domnitor al Moldovei, Generalul Al. Ghica întocmește “Așezământul pentru reorganizarea învățaturii publice în Moldova” care reglementează printre altele pregătirea viitoarelor cadre didactice, drepturile și îndatoririle lor. În lucrarea *Războaiele Crimeii* (1853) și ocuparea Moldovei de armatele coaliției anti-rusești, a făcut că hotărârile acestui “Așezământul pentru reorganizarea învățaturii publice în Moldova” să fie amânate cu încă doi ani². În primăvara anului 1854 s-a proiectat înființarea unui institut preparandal în curtea mănăstirii de la Trei Ierarhi. Candidații trebuiau să îndeplinească anumite condiții: să aibă vârsta de 18 ani minim, să fie „înzestrate cu cunoștințe elementare” ... , să se oblige în scris că după terminarea cursului „vor merge ca învățători în orice localitate vor fi recomandați”. Acest proiect aprobat de domnitorul Ghica în 1855 a fost concretizat prin începerea cursurilor primei școli normale (sau preparandale) de la Trei Ierarhi.

VIOREL PARASCHIV

Didactica geografiei la începutul secolului al XX-lea și în perioada actuală. Privire comparativă.

Geografia ca disciplină de învățământ de sine stătătoare a căpătat recunoașterea ca știință abia în a doua jumătate a secolului al XIX-lea, când apar primele manuale, care pe lângă conținutul științific, cuprindeau și unele recomandări metodice și metodologice, specific curentelor occidentale. Unii autori recomandau ca utilă metoda analitică, iar alții metoda sintezei, în funcție de școala pedagogică în care s-au format. Majoritatea geografilor din acea perioadă, au fost influențați de gândirea și scrierile savantului Alexandre von Humboldt, care susținea cauzalitatea și corelația dintre faptele și fenomenele geografice.

O contribuție determinantă pentru dezvoltarea geografiei ca știință, dar și pentru didactica specifică disciplinei de învățământ, au avut-o următoarele două momente:

- întemeierea Societății Regale Române de Geografie (SRRG) în anul 1875;
- deschiderea cursurilor Seminarilor pedagogice în anul 1880, unde viitorii profesori făceau practică pedagogică.

Profesori și învățători precum: Gh. Slăniceanu, A. Gorjan, Z. Antimescu, I. Slavici, Ioan M. Moldoveanu, I. Creangă, Murgoci-Burcă ș.a., au elaborat manuale de geografie care cuprindeau și multe recomandări metodice și mijloace didactice intuitive.

Manualul lui Creangă, *Geografia județului Iași*, editat în colaborare cu institutorii V. Răceanu și Gh. Ienăchescu, în anul 1879, reeditat ulterior în trei ediții, ridică problema protecției intelectuale a autorilor, menționând fără echivoc acest lucru: *ecsemplarele fără iscălitura vre-unuia dintre noi se vor urmări, conform legii*. Creangă a avut un simț practic deosebit, fiind inspirat din câte se pare, de scrierea lui Amfilohie Hotiniul, *De obște gheografia*, care apăruse la Iași în anul 1795, lucrare primită în dar de la Eminescu.

¹ Instrucțiuni date de Epitropia învățăturilor publice la profesorii școalelor ținutale din Principatul Moldovei, Arh. Arh. St. Buc., Fond Moldova, Dosar 13, fila 2.

² N. Adaniloaie, *Istoria învățământului primar* (1859 – 1918), Ed. Cris Book Universal, Buc. 1998, pag. 24.

Manualul lui Creangă a demonstrat un paradox specific vremurilor respective, că geografia avea căutare chiar și în lipsa unor geografi autentici.

La începutul secolului al XX-lea, geografia evoluează mult, odată cu înființarea catedrelor de geografie de pe lângă facultățile de științe ale universităților din București la 1900, Iași la 1904, Cernăuți și Cluj la 1918, prilej și pentru reorganizarea seminariilor pedagogice. Pentru pregătirea metodică a viitorilor profesori, o contribuție foarte importantă au avut-o: geograful Simion Mehedinți și profesorii de pedagogie I. Dumitrescu-Iași și I. Rădulescu-Pogoneanu la București, geograful Ștefan Popescu, geologul și savantul Ion Simionescu și pedagogii I. Găvănescu și Ștefan Bărsănescu la Iași, geograful George Vâlsan și pedagogul V. Ghidionescu la Cluj, geograful Constantin Brătescu la Cernăuți ș.a.

În anul 1907, **Ștefan Popescu***, docent titular la universitatea ieșeană, publică lucrarea *Didactica învățământului secundar. Încercări asupra metodicei geografiei*, în care concretizează experiențele acumulate la seminarul pedagogic universitar dar și o necesitate de ordin științific și practic. Șt. Popescu dorește să lămurească și limitele metodice ale geografiei, afirmând că „didactica specială a fiecărei științe trebuie să arate și întinderea și limitele acestor legături dintre studii”. Autorul ridică numeroase semne de întrebare asupra predării unor capitole importante din programele analitice ale vremii, cum ar fi Geografia matematică (topografia), dar și cunoștințele despre om și natura înconjurătoare „Care ar fi geograful cel mai folositor pentru școala secundară: naturalistul sau istoricul?”. Cu o solidă experiență în predarea matematicilor, Șt. Popescu insistă pe rolul intuiției cunoștințelor, considerând harta drept „mijlocul cel mai practic și cel mai puțin costisitor” pentru învățare. Autorul insistă pe elementele de orientare, pe care elevii trebuie să le cunoască foarte bine, ca și semnele și culorile convenționale, precum și modul de reprezentare prin scara de proporție (cursul de Cosmografie). „Dacă profesorul are deprinderea și timp disponibil, este bine să-și deseneze singur hărțile reclamate de nevoile predării și atunci va reuși să atingă idealul, care constă în a face din hartă, centrul învățământului geografic”. Potrivit lui Șt. Popescu, globul geografic este cel mai bun mijloc de intuiție a suprafeței terestre, ca formă particulară a hărții.

Dintre alte mijloace de învățare, Șt. Popescu insistă pe accesibilitatea informativă și valența formativă a vederilor geografice, ca auxiliar al hărților și globului geografic. Autorul oferă sugestii și alternative pentru colecționarea acestor mijloace de învățare, alături de îndrumări metodice și bibliografice minimale de utilizare la lecție, în alternanță cu harta și manualul. Este interesantă sugestia autorului pentru utilizarea imaginilor/fotografiilor din reclamele firmelor, cum ar fi cele ale căilor ferate elvețiene, foarte bine realizate din punct de vedere tehnic pentru vremurile respective. O altă preocupare constantă pentru Șt. Popescu o reprezintă modul cum sunt utilizate la lecții datele statistice, prin „alegerea calitativă și cantitativă a materialului” grafic, reprezentări comparative ș.a. Despre rolul formativ al lecturilor geografice, integrate lecțiilor, Șt. Popescu le consideră o „instrucțiune indirectă”, sintetizând surse bibliografice utile, autori binecunoscuți și în literatura noastră: A. Odobescu, V. Alecsandri, Ion Ghica, P.S. Aurelian. Autorul face și o analiză critică asupra lucrării lui Vlahuță, demonstrând că *România pitorească* nu este o lectură geografică.

Rolul studierii și cunoașterii orizontului local, este considerat foarte important,

* licențiat în matematici la Universitatea din București, bursier în geografie timp de 3 ani în străinătate (1 an la Paris și 2 ani la Leipzig în Germania unde își susține și doctoratul). Profesor de matematici titular - uneori suplinitor - la Școala Normală „Vasile Lupu” (1902-1911) și de geografie la Școlile comerciale din Iași. Între anii 1904-1911 carieră universitară la Iași, întemeietorul catedrei de geografie. Deschiderea primului curs liber de geografie se produce la 13 aprilie 1904 cu prilejul primului Congres național al profesorilor de geografie.

autorul făcând trimiteri la raporturile teritoriale cu vecinii, determinate cartografic. Potrivit acestor raporturi, scoaterea în evidență a particularităților specifice fiecărei comunități, este considerată ca un tezaur greu cuantificabil. Apreciem foarte importante observațiile cu privire la raportarea cunoștințelor și faptelor la realitatea din apropiere, adică la experiențele cunoscute deja de către elevi. Pentru fixarea cunoștințelor, se consideră că prin comparații geografice și legăturile cauzale dintre fapte și fenomene, se obțin rezultate foarte bune în actul de învățare. Lucrarea lui Ștefan Popescu este o emblemă sugestivă pentru perioada de pionerat în didactica geografiei, dar și o lucrare de sinteză a curentelor specifice școlii geografice germane – al cărei exponent era și autorul -, adaptate condițiilor specifice ale învățământului național românesc.

Actualele politici educaționale, influențează direct și didactica geografiei, indiferent de ciclul de învățământ căruia se adresează. Primele abordări geografice apar în programa ciclului preprimar, unde copiii fac cunoștință cu globul pământesc, succesiunea anotimpurilor și elemente de orizont local, toate temele fiind cu larg caracter intuitiv. În ciclul primar, copiii dobândesc un volum mai redus de cunoștințe geografice, plaja orară cuprinzând puține ore de specialitate. Rămâne la latitudinea învățătorului și pe viitor a comunității locale, să hotărască ce vor studia copii prin Curriculum la decizia școlii (opționalele). Există astfel de opționale de geografie locală în ciclul primar (Geografia comunei, a orașului, a județului) dar baza rămâne trunchiul comun, respectiv Geografia României la clasa a IV-a.

Trei principii trebuie să stea la baza predării geografiei actuale – unele reieșind palid și din scrierile lui Creangă, Șt. Popescu și I. Rick:

- predarea cunoștințelor de la simplu la complex, prin consolidarea continuă a cunoștințelor deja dobândite și prin raportarea faptelor și fenomenelor la lumea înconjurătoare cunoscută de elevi;
- adaptarea conținuturilor la particularitățile de vârstă ale elevilor, pe baza finalităților unităților de învățare sau ale ciclurilor /curriculumului;
- focalizarea informației pe rolul cvasipermanent al omului în cadrul mediului (sociogeosistemul).

Analizând comparativ, curente metodice de-a lungul unui secol de învățământ geografic, cu experiențe și experimente mai mult sau mai puțin reușite, considerăm că actuala didactică se raportează tot la aceleași principii și metode de bază, dar pe o treaptă evolutivă net superioară. *Metodele generale aplicate în geografia actuală sunt:*

- analiza faptelor, pornind de la faptul că mediul geografic reprezintă un sistem complex, iar componentele sale se condiționează relațional. La baza acestei metode stau două procedee: inducția și deducția;
- sinteza, care formulează legitățile care stau la baza sistemului și care conduc la conturarea unor modele specifice;
- observarea, care presupune separarea secvențială pe baza analizei calitative și cantitative, fiind particulară geografiei și științelor înrudite, datorită faptului că presupune lucrul pe teren diferențiat în două etape: cea staționară și cea itinerantă ;
- comparația, strâns legată de observare, pe care însă o poate extrapola pe teritorii diferite și cu ajutorul căreia obținem trăsăturile și elementele comune ale faptelor și fenomenelor, dar și ceea ce le diferențiază.

Integrarea în actul educațional a mijloacelor moderne de predare (computer, internet, tv, video, ș.a.) precum și a elementelor didacticii moderne în evaluarea rezultatelor școlare, pe baza descriptorilor de performanță, prin care elevul să învețe în funcție de cerințele și finalitățile învățării, sunt pași importanți în reforma învățământului, dar nu

suficienți pentru formarea viitorilor cetățeni ai comunității noastre locale/naționale.

Noi, toți cei care suntem antrenați în actul educativ – educatoare, învățători, institutori, profesori, maiștri, personalul auxiliar, ș.a. - trebuie să perfecționăm continuu tehnicile de predare și experimentul didactic, pentru facilitarea transmiterii de cunoștințe și demonstrarea utilității formative a geografiei și a celorlalte discipline din curriculum.

„Nici o metodă de predare nu este infailibilă. Întrebuințarea oricăreia este legată în mod absolut de o condiție indispensabilă progresului oricărui învățământ – *dragostea profesorului de școală și de obiectul ales pentru predare*. Când această condiție este îndeplinită, devine cu puțință și completarea pregătirii profesorului și asimilarea de către el a celor mai bune metode și procedee de comunicare” (Ștefan Popescu).

Referințe bibliografice

- Niculiță Oana – 2004 - în *Normaliștii* - nr. 1, serie nouă, revista elevilor și profesorilor din Școala Normală „Vasile Lupu” Iași (pagina 5);
- Paraschiv Viorel și Ungureanu Mihaela - 2005 - *Elemente de didactica geografiei în ciclul preprimar și primar* (manuscris, în pregătire pentru editare);
- Popescu Ștefan -1907- *Didactica învățământului secundar. I - Încercări asupra metodicei geografiei*. Tipografia “Progresul A. Grünberg” Iași.
- Rick Iulian -1927- în *Anuarul SNVL Iași*, pag. 89. Inst. Tătărași, Iași.

MIHAI STANCIU*

FUNDAMENTE AXIOLOGICE ALE EDUCAȚIEI¹

Comunicarea prezintă își propune să argumenteze, în primul rând, necesitatea unei filosofii a educației ca unul dintre fundamentele unei educații postmoderne (alături de o politică educațională și o psihologie modernă a educației). Criza societății românești contemporane este, în esență, de ordin valoric. Tocmai de aceea, ne-am propus să facem câteva considerații teoretice în legătură cu problematica **axiologiei pedagogice**. Oferim o încercare de analiză pedagogică a celebrului mit al peșterii (Platon), prin care am vrut să argumentăm interdependența valorilor în modelarea umanului.

Valorile pot fi promovate în educație prin intermediul idealului educativ, al finalităților educației și al obiectivelor educaționale. În prezentul articol am rămas la nivelul filosofiei educației și oferim câteva repere teoretice privind regândirea finalităților educației.

De asemenea, am pus în evidență rolul **vocației** (Constantin-Rădulescu Motru) în realizarea idealului educațional al societății românești contemporane.

Desigur, aceste modeste considerații teoretice trebuie dublate de un efort practic concertat pentru ca aceste valori teoretice „să prindă viață” în fiecare oră și, mai presus de toate, să devină fapt de civilizație. În acest sens, misiunea școlii care formează educatori este extrem de complexă. Școala de mâine va trebui să formeze individul viitorului, care va

* Conf. dr. la Universitatea de Științe Agricole și Medicină Veterinară, Iași, Departamentul pentru Pregătirea Personalului Didactic; profesor la Școala Normală, între anii 1993-1999.

¹ Această problematică am abordat-o în lucrările *Reforma conținuturilor învățământului* (1999) și *Introducere în pedagogie* (2003).

aparține unui spațiu dublu deschis: european și național. Așa cum aprecia marele pedagog ieșean Ștefan Bârsănescu, calitatea de bază a unui educator a fost și va rămâne **misionarismul**: dascălul va trebui să fie o adevărată candelă aprinsă pentru cei dornici de lumină!

1. Nevoia de filosofie pentru reconstrucția pedagogiei

Redobândirea de către pedagogie a consistenței teoretice și a eficienței practice presupune cu necesitate apelul la filosofie. În spațiul cultural românesc, G.G. Antonescu (1940) sublinia importanța filosofiei în demersul paideutic. „O concepție pedagogică lipsită de fundamentare filosofică nu poate duce nici la construirea unui sistem unitar, nici la realizări practice serioase. Fundamentul filosofic face posibilă selecționarea și unificarea principiilor, iar unitatea în concepție o acțiune hotărâtă și energetică”.

Gabriel Liiceanu remarcă în acest sens că „Nevoia de a rămâne în preajma filosofiei atunci când te îndeletnicești cu disciplinele privitoare la om vine din faptul că omul este pesemne singurul «lucru întrebabil» pe care săgeata întrebării îl țintește numai atunci când cade dincolo de el. Or, filosofia este tocmai știința acestei paradoxale țintiri”.¹ Oferim, în continuare, o analiză pedagogică a celebrului mit al peșterii (Platon).

2. Mitul peșterii sau formarea într-o valori

Viața omului se desfășoară, chiar din momentul Genezei, *sub semnul dialecticii dintre lumină și întuneric*. Un exemplu semnificativ al acestui joc du-te – vino este tocmai mitul peșterii din dialogul lui Platon, *Republica*.

Ca de obicei, Socrate istorisește, în maniera-i caracteristică, o poveste, iar Glaucon este cel care „dă glas uimirii ce-l aduce pe calea înțelegerii.”² Firul narativ al mitului este, pe scurt, următorul:

a) Să ne imaginăm, spune Socrate, un grup de oameni care trăiau legați într-o peșteră, aceștia neputând privi decât înainte. Pe perețele din fața lor ei vedeau doar *umbrele* unor obiecte, ale unor ființe care sunt proiectate din spate cu ajutorul unui *foc*. Datorită condiției lor existențiale, oamenii ar putea lua drept *adevăr* tocmai umbrele lucrurilor (515 c).³

b) Cum ar putea avea loc eliberarea oamenilor „din lanțuri și vindecarea de lipsa lor de minte”? (515 d) Dacă unul dintre locuitorii peșterii s-ar pomeni *dezlegat* și silit să privească spre lumină, el ar resimți „tot felul de dureri”, iar din pricina „strălucirii focului n-ar putea privi obiectele”, căroră nu le văzuse înainte decât umbrele lor (*ib.*). El s-ar afla însă „mult mai aproape de ființare” și ar vedea mai conform cu adevărul, atingând un grad sporit al *ne-ascunsului* (al dezvăluirii).

c) Cel eliberat de lanțuri va fi dus cu forța pe suișul abrupt al peșterii și scos afară la *lumina* soarelui. Și de această dată individul eliberat ar avea nevoie de un anumit timp pentru a se obișnui treptat cu noua imagine care i se arată ochilor. Ar înțelege, în finalul acestui efort, rolul soarelui în lumea vizibilă, el fiind răspunzător și de imaginile văzute de el în peșteră (516 c). În acest moment al vieții sale s-ar putea considera *fericit*, spune Platon, și i-ar putea privi cu milă pe semenii săi.

d) Dacă cel eliberat s-ar putea întoarce în peșteră și le-ar povesti oamenilor ceea ce a văzut afară, ei nu numai că nu l-ar crede, dar dacă ar încerca să-i *elibereze*, aceștia s-ar putea să-l și omoare pe eliberator. Acest moment este o aluzie directă la condamnarea nedreaptă a lui Socrate de către tiranii spartani care ocupaseră temporar Atena. Iată ce poate

¹ Liiceanu, G. (prezentare și îngrijire), 1987, *Epistolar*, Ed. Cartea Românească, București, p. 180.

² Heidegger, M., 1988, „Doctrina lui Platon despre adevăr” în *Repere pe drumul gândirii* (traducere și note introductive Thomas Kleininger și Gabriel Liiceanu), Ed. Politică, București, p. 168.

³ Folosim atât traducerea din volumul Platon, *Opere*, vol.V, EȘ, București, 1986, precum și traducerea și interpretarea lui Heidegger.

păți uneori Magistrul !

Tot Socrate va încerca să ne dezvăluie și simbolistica acestui mit.¹ Poate unii cititori ai acestor rânduri s-ar putea întreba de ce atâta filosofie în deschiderea unei lucrări introductive în pedagogie ? Motivul principal rezidă în însăși structura și tematica mitului. Povestea lui Socrate începe cu trimiterea expresă la educație / formare (παιδεία- *paideia*) și la lipsa de educație (απαιδευσια- *apaideusia*) (514 a).

Un cuvânt care apare în mai multe contexte și cu mai multe nuanțe este cel de *adevăr*. Cu el intrăm în „corola de minuni” a filosofiei grecești și, până la urmă, în istoria gândului filosofic cel mai pur. Grecii foloseau pentru a exprima starea de adevăr termenul de ἀλήθεια (*alétheia*), un cuvânt compus dintr-o particulă care sugerează lipsa a ceva (*a*) și o rădăcină. Heidegger va evidenția faptul că rădăcina cuvântului avea două accepțiuni în limbajul grec: λήθεια (*létheia*), derivat de la λανθάνειν (*lanthánein*), care însemna „a fi ascuns” și ληθη (*léthe*), cu sensul de „uitare”. Cele două accepțiuni se întrepătrund și *a-létheia* are sensul de *dez-văluire* (*Ent-bergen*, în germană), va spune Heidegger (1954). Povestea din mit reprezintă un adevărat traseu inițiativ și care se confundă cu o desfășurare a gradelor adjectivului „neascuns” (*alethés*): *alethés* (gradul pozitiv, la nivelul umbrelor); *alesthésteron* (gradul comparativ, „mai ascuns” la nivelul lucrurilor din peșteră) și *alesthéstaton* (gradul superlativ, „neascunsul suprem”, la nivelul lucrurilor din afara peșterii).

Adevărul „heliologic” va fi smuls printr-o luptă pe viață și pe moarte, plecând de la adevărul „speologic” și de la „starea - de- ascundere”. În momentul unei adevărate „iluminări”, al surprinderii esenței adevărului au loc schimbări semnificative în sufletul oamenilor care pășesc pe acest drum dificil al cunoașterii. Are loc, se spune în traducerea românească a mitului, o adevărată „răsucire”, o întoarcere spre lumina adevărată (518 d). Această „răsucire” nu este altceva decât formarea (*paideia*) individului.

Puterea de evocare a acestui mit nu provine din contraponderea dintre spațiul închis al peșterii și cea a deschisului specifică spațiului exterior. Dimpotrivă, pentru Platon, „forța de simbolizare a mitului se concentrează în rolul pe care-l joacă focul, strălucirea focului și umbrele, luminozitatea zilei, lumina soarelui și soarele. Toate rezidă în strălucirea a ceea ce apare și în felul în care puțința de a vedea devine posibilă.” (Heidegger, *op. cit.*, pp. 189-190)

Mitul se concentrează asupra sursei de lumină- strălucirea pură-, care în mit provine de la Soare, iar la nivelul reflexiei din Ιδέα (*Idéa*) platonică. Soarele este „imaginea” aceluia ceva ce face vizibil toate Ideile, este Ideea tuturor Ideilor (sinonimă cu „Ideea Binelui”, va spune Heidegger, p. 181, cu Dumnezeu, am considera noi). Meditația are drept obiect Ιδέα. Ideea este „strălucirea pură” (în sensul expresiei „soarele strălucește”), este ceea ce „emană strălucire”. „Esența ideii rezidă în puțința de a emana strălucire, în puțința de a face vizibil.” (*ib.*, p. 190)

Paideia și *alétheia* sunt interdependente. „Esența formării își află temeiul în esența adevărului” (*ib.*, p. 187), pe baza „supremului ascuns”. *Paideia* are în vedere „reorientarea omului în întregul său” (*ib.*, p. 184).

Un ultim aspect pe care vrem să-l evidențiem este faptul că a educa înseamnă a da un sens. Unul dintre mesajele pe care ni le trimite peste timp Socrate este acela că fiecare individ trebuie să aibă în mână instrumentul sensului pentru a se deschide cunoașterii², valabil atât pentru discipol, cât și pentru magistrul. Fiecare individ este prizonierul unui sens

¹ Pe care noi o vom descifra cu ajutorul lui Martin Heidegger și al filosofului român Anton Dumitriu (*Alétheia. Încercare asupra ideii de adevăr în Grecia antică*, Ed. Eminescu, București, 1984).

² La Garanderie, A. de, 1997, *Critique de la raison pédagogique*, Nathan, Paris, p. 54.

(ib., p. 60). Fiecare elev trebuie ajutat pentru a accede la sens; pentru a reuși, el trebuie învățat <cum să facă> (ib., p.71). Îi revine dascălului misiunea de a face să emeargă sensul actului educativ, astfel încât elevul să se angajeze, printr-un efort individual, pe acest drum al modelării întru uman.

Am fixat câteva repere ale mitului: *Adevăr, Paideia, Ideea (Eidos)*. Am înțeles că ele nu sunt posibile decât prin eliberarea oamenilor din lanțuri. Mai adăugăm un element semnificativ al mitului: *Libertatea*. Tot acest demers paideutic (în esența sa) are drept finalitate „suișul sufletului către locul inteligibilului”, care este domeniul *Binelui*. Astfel oamenii vor ajunge să contemple „adevărul despre cele frumoase, drepte și bune.” (s.n. M.S.) Să nu uităm că miza dialogului *Republica* este una politică. De aceea, Socrate va insista că o cetate poate dura doar „în stare de trezie, iar nu de vis”, așa cum sunt întemneiate majoritatea cetăților. Oamenii se luptă „unii cu alții pentru niște umbre”(520 c-d) !

Ce sunt *Adevărul, Educația, Libertatea, Frumosul, Dreptatea, Binele* ș.a. Ele sunt valorile care-i vor orienta drumul individului prin Labirintul vieții. Și care vor asigura unei Cetăți o *temelie durabilă*. Educația întru valori, în spiritul lui Noica, înseamnă o închidere care se deschide.

3. Un domeniu distinct al preocupărilor de filosofia educației îl constituie *problematica valorilor*. Temă perenă a filosofiei, axiologia pedagogică se conturează ca o disciplină științifică în perioada contemporană. Parafrazând o idee a lui Lucian Blaga, subliniem faptul că, prin conștiința axiologică, omul a realizat un adevărat salt ontologic. Ontologia umanului, ca una din ontologiile regionale, nu poate fi decât axiocentrică. Jean-Claude Forquin distinge trei sensuri contemporane ale conceptului de valoare (apud DEEF, 1994, pp. 1025-1026). În primul rând, prin valoare înțelegem calitatea a ceva sau a cuiva care constituie obiectul unei aprecieri. Folosim în acest sens expresii ca: „om de valoare”, „obiect de valoare”, „muncă de mare valoare” etc. În cazul celui de-al doilea sens, prin extensie, „termenul nu va desemna «calitatea unei persoane sau a unui lucru»” care constituie obiectul unei aprecieri, ci chiar „această persoană sau acest lucru”. Vorbim de „valoare bursieră sau imobiliară”, „om de valoare”. Totuși, această accepție substanțialistă se aplică mai ușor lucrurilor abstracte, categoriilor, genurilor decât realităților individuale. În legătură cu al treilea sens, Forquin se întreabă dacă arta este cu adevărat o valoare, dacă ea nu este mai degrabă „suportul sau dovada unei valori încă mai generale”? (ib., p. 1026) Astfel concepută, valoarea „nu este numai principiu de judecată, dar ea este, de asemenea, sursă de emoție și principiu de acțiune: valoarea ne mobilizează, ne cheamă, ne angajează; este o idee, dar, în același timp, o forță imperioasă și imaterială”(ib.).

Valorile sunt tocmai cele care definesc câmpul motivațional al personalității, ele ne dau posibilitatea depășirii condiției noastre individuale și, de aici, accesul la universalitate (Stanciu M., 1989, p. 22). Ca măsură a tuturor lucrurilor (Protagoras), omul este un etalon al lumii, dar are și această capacitate axiologică, de judecare valorică a lumii.

Un interes sporit se acordă în teoria și practica pedagogică contemporană promovării valorilor morale, estetice, religioase și ale „noilor educații”. Această arie tematică „fierbinte” ridică o serie de probleme, dintre care enunțăm câteva. Care este locul și rolul lor în modelarea personalității umane? Care sunt modalitățile concrete de promovare a lor? Care este tabela de valori a societății actuale? Cum se realizează în practică pluralismul axiologic? Este școala angajată din punct de vedere axiologic sau vorbim de un neutralism valoric? Care este valoarea mitului, a sacralului în cultura viitorului? Un *curriculum* al tradițiilor românești poate constitui fundamentul unei resurecții în plan moral, cu consecințe asupra depășirii stării actuale la nivelul societății ? etc.

Formularea finalității educației este rolul reflexiei filosofice asupra omului integrat în epoca sa istorică, asupra relațiilor umane ale omului cu lumea. „Conceptul de finalitate –

sublinia Ch. Hummel – implică faptul că omul este o ființă lansată către un viitor, pe care el îl dorește mai bun”.¹ El reprezintă „orientările valorice angajate la nivelul sistemului și al procesului de învățământ”.² Finalitățile educației constituie “întețe cu bătaie mai lungă” care-i ghidează activitatea educatorului. Rapiditatea schimbărilor istorice, remarcă Debesse și Mialaret, îl împiedică pe filosoful educației să prefigureze cu exactitate finalitățile. De aceea, ar fi mai justificat efortul de a sugera **principiile de bază** ale acțiunii educaționale și de a face apel la filosofia morală, căci „educația se desfășoară la nivelul **praxisului uman**”.³ Sugestia este valabilă și pentru noi deoarece criza care caracterizează societatea românească actuală este, în primul rând, de ordin axiologic.

André Lalande definea astfel finalitatea: "A. Faptul de a tinde către un scop; caracterul a ceea ce tinde către un scop; adaptarea mijloacelor la scopuri (*fins*). B. Adaptarea părților la un întreg sau a părților unui întreg unele la altele"⁴

D. Hameline preferă conceptul de finalitate (*finalité*) celui de țel (*fin*), pentru că acesta din urmă presupune că "în mod real, această orientare este distribuită, controlată și că mijloacele sunt efectiv folosite pentru a o urmări și evalua."⁵ Această distincție nu-i satisface pe autorii belgieni (Landsheere). Ei înțeleg prin scopuri (*buts*) obiectivele cele mai generale care decurg din finalități (*fins*). În clasificarea pe care au realizat-o (obiective generale, intermediare și operaționale), ei includ finalitățile și scopurile în cadrul obiectivelor generale. Pentru a defini scopul, Hameline reia cele patru criterii formulate de către J. Dulude (1975):

- "Finalitățile (*finalités*) sunt de ordinul dorinței sau al voinței, scopurile (*buts*) comportă deja elemente de analiză, nevoi și sarcini.
- Scopurile sunt circumscrise unui câmp sau unui program particular, pe când finalitățile se impun unei instituții în întregime.
- Vorbim de scop în momentul în care există deja o anumită gestiune a timpului: se are în vedere nu un termen fără șanse precise, ci un termen mediu susceptibil de a face obiectul unui calendar.
- Formulate în termeni deja mai operatorii, scopurile pot provoca o adeziune conjuncturală și negociată din partea unor oameni care sunt în dezacord în ceea ce privește finalitățile." (*apud ib.*, pp. 25-26)

Facem, de asemenea, distincția între finalitățile **explicite** și cele **implicite** ale educației; între finalitățile **legate de dezvoltarea persoanei** (spirit critic, creativitate, autonomie morală, sănătate, capacitatea de analiză și sinteză etc.) și finalitățile **legate de calitatea vieții sociale** (spirit democratic și participativ, patriotism, umanism, respect față de semenii).⁶

Acțiunea educațională este un „fapt uman”, instituit și organizat în vederea atingerii unor finalități. Finalitatea se înscrie ca o dimensiune definitorie a educației, prin care se delimitează tranșant de ansamblul influențelor diferitelor medii educaționale. Distingem între **finalitățile macrostructurale** (situându-ne la nivelul sistemului de învățământ) și **finalitățile microstructurale** (specifice diferitelor cicluri școlare, tipuri de școli, laturilor educației: intelectuală, morală, estetică, religioasă, profesională). De exemplu, informarea intelectuală și formarea intelectuală constituie finalități ale acestei laturi a educației și nu sarcini sau deziderate (cum erau denumite în manualul de *Teoria educației* pentru școlile normale).

Registrul finalităților s-a îmbogățit considerabil, de unde o dublă preocupare a specialiștilor. Pe de o parte, de a le grupa. În acest fel educatorii vor sesiza cu ușurință sursele care alimentează conținuturile educației contemporane; relațiile dintre discipline vor fi abordate într-o viziune interdisciplinară; se vor sesiza conexiunile între diferitele paliere (obiective

¹ Hummel Ch., 1977, *L'éducation d'aujourd'hui face au monde de demain*, UNESCO / PUF, Paris, p. 14.

² Cristea S., 1994, „Finalitățile educației-un model managerial” în *Revista de pedagogie*, nr. 8, p. 53.

³ Debesse M.; Mialaret G., 1969, *Traité de sciences pédagogiques*, vol I, PUF, Paris, p. 98.

⁴ Lalande A., *Vocabulaire technique de la philosophie*, PUF, Paris, p. 355.

⁵ *Apud* De Landsheere G. et V., 1989, *Définir les objectifs de l'éducation*, 6-e édition, PUF, Paris, p. 25.

⁶ Văideanu G., 1988, *Educația la frontiera dintre milenii*, Ed. Pol., București, p. 178.

operaționale, obiective intermediare, obiective ale unui ciclu sau clase, obiective generale, finalități).¹

André de Peretti a diferențiat trei mari finalități ale sistemului educațional, de comunicare interpersonală între generațiile unei societăți (finalitatea centrală); finalitatea de referință (*référenciation*) și cea a securității și creativității (A. de Peretti, 1969). Prin intermediul finalității centrale se asigură „continuitatea unei societăți cu ea însăși”, cu trecutul și prezentul său și, în egală măsură, cu „posibilitățile de evoluție care permit realizarea într-un mod ascendent a aspirațiilor individuale și a aspirațiilor de grup” (*op. cit.*, p. 146). Finalitatea de referință îi asigură individului capacitatea de a unifica, printr-un act de gândire și de sensibilitate, diferite fapte de cultură și civilizație. Finalitatea securizării și a creativității presupune ca actul educațional să ofere celor educați un mediu cultural securizant. În acest caz, educatorul trebuie să creeze o relație afectivă securizantă, încurajatoare, de încredere. Numai un asemenea act cultural va permite individului să-și pună în valoare potențialul de care dispune, de a da densitate prezenței sale în lume și față de sine însuși, de a căpăta mai multă forță pentru a se adapta schimbărilor care au loc.

Contextul social-istoric contemporan, viziunea prospectivă asupra lumii secolului XXI impun o abordare mondială a problematicii finalităților: „finalitățile luptei pentru un timp viitor sunt pretutindeni aceleași” (B. Suchodolski). Definindu-le – se preciza într-un raport al BIE – trebuie să fie evitate simultan „reducerea prin exces de universalism și solipsismul prin excesul de focalizare”. (*Finalités de l'éducation*, UNESCO-BIE Paris-Genève, , 1981, *apud* S. Rassekh; G. Văideanu, *op. cit.*, p. 227).

Noua perspectivă nu exclude ci presupune un demers complementar de conștientizare a finalităților specifice unui sistem național de învățământ. Din acest punct de vedere ni se pare meritoriu faptul că noua lege a învățământului le formulează explicit chiar la începutul ei.

4. Vocația și idealul educativ (C.R. Motru)

În atenția noastră se va afla un concept semnificativ pentru regândirea idealului educativ al societății românești contemporane. Este vorba despre vocație, pe care reprezentantul personalismului energetic l-a prezentat în lucrarea *Vocația – factor hotărâtor în cultura popoarelor*, apărută în 1932. Etimologic, acest concept înseamnă „îndreptarea omului spre o voce care-l cheamă”.² Despre vocație se discută îndeosebi „în vremurile de grea cumpănă”, când „sufletul omenesc este mai zguduit” (*ib.*).

Vocația este determinată de motivele inconștientului colectiv, omul de vocație urmând un impuls intens (*ib.*, p. 655). Vocația se află în strânsă legătură cu idealul, este „realizarea în fapt” a acestuia (*ib.*, p. 700).

Oamenii de vocație sunt adesea confundați cu oamenii reprezentativi. C.R. Motru face însă distincție între aceste două tipuri de personalitate. Diferența dintre ideal și imagine este semnificativă în acest sens. Omul reprezentativ este tipul reușit al adaptării pasive la mediu, corespunzând imaginii pe care și-o face societatea despre această realitate (parlamentar, ziarist, muzician, călugăr, student etc.). Imaginea aceasta este „ca fundul unei albie de râu”, formată treptat din cursul unei ape. Ea nu are finalitate, prinde doar staticul care devine treptat rutină. Spre deosebire de imagine, idealul are finalitate, el „cere constrângere, stăpânire de sine, întrecere pe sine”, întrupează ce nu trebuie să fie, nu ceea ce este” (*ib.*, p. 726). El este „torent, nu albie”; întărind în om partea lui socială. În același stil practic, filosoful conchide că omul de vocație constituie *adâncătura* în care apa se adună și formează puterea curentului” (*ib.*, p. 728. s.n., M.S); este „instrumentul care ridică energia unui popor de la rădăcinile cosmice la nivelul culturii spirituale”. (*ib.*, p. 666).

¹ Rassekh S.; Văideanu G., 1987, *Les contenus de l'éducation*, UNESCO, Paris, p. 227.

² Motru C.R., 1984, *Personalismul energetic și alte scrieri*, Ed. Eminescu, București, p. 655.

Omul de vocație se caracterizează prin următoarele trăsături: dezinteresare, uitare de sine, tenacitate, originalitate, conștiinciozitate, răspundere personală, răspundere față de viitorime, găsește în muncă o întregire sufletească, organizarea aptitudinilor sufletești, gerant al progresului social, vizionar, răspundere morală, productivitate, atras de opere de valoare și de durată, răbdare (dezvăluind comori ascunse ale unui suflet).

El nu se sperie de obstacolele care apar în timpul exercitării profesiei, când „tiparul profesional nu se potrivește cu aptitudinile sale” toarnă unul nou adaptat acestora (*ib.*, p. 668). În ceea ce privește relația dintre creație și vocație, Motru sublinia că starea de creație urmează vocației. În devenirea culturală tradiția și invenția (creația) formează un tot dinamic (*ib.*, p. 692). Atunci când domină invenția ne aflăm în epoci de cultură propriu-zisă. Epocilor de civilizație, pe de altă parte, le este caracteristică o invenție mai redusă. În acest timp, popoarele colaborează la acumularea fondului tradițional (științific, tehnic, juridic, religios etc.) (*ib.*, p. 693).

Oamenii de vocație apar într-un context istoric favorabil, acolo unde „terenul este pregătit” ca ei să se manifeste. Oamenii de vocație și-i dăruiește poporul singur, această „dinamică premergătoare” Motru o numește „mesianismul popoarelor” (*ib.*, p. 728). Semnificația originară a mesianismului a fost una de ordin religios (Mesia), ca apoi să fie extrapolată și în alte sfere ale socialului. Filosoful va puncta și relația care există între mesianism și vocație. Vocațiile apar atunci când mesianismul este în primejdie. Mesianismul este atmosfera favorabilă pentru producerea vocației; aceasta din urmă constituie „fructul pe care mesianismul îl așteaptă pentru ca el să se continue mai departe” (*ib.*, p. 731).

Nu toate popoarele ajung la un mesianism luminos. Vocația unui popor "se cunoaște din contribuția pe care el a adus-o la fondul etern al operelor de cultură" (*ib.*, p. 733). De aproape un secol, considera Motru în anii '30, civilizația românească stă sub semnul spiritualității europene. Subliniind că în acel moment istoric entuziasmul pentru europenizare era în scădere. Motru insistă că nu europenizarea în sine era periculoasă, ci modul ei greșit de înțelegere (criticând poziția lui Maiorescu). Deschiderea aceasta trebuie să înceapă cu „punerea în valoare a vocațiilor individuale”. Abia după aceea se va putea vorbi de „vocația românilor ca popor; adică de mesianismul poporului român”. (*ib.*, p. 740). Realitatea și originalitatea unui popor prind contur numai prin acele fire invizibile care îl leagă de universalitate, prin contribuțiile aduse „în domeniul eternului spiritual al culturii” (*ib.*, pp. 736-737). Nu numai că realizează o prolegomene la o filosofie vocațională, dar sugerează și premisele unei pedagogii a vocației (expresia îi aparține). „Scântei de vocație se arată peste tot”, dar cele mai multe „pâlpâie și se sting” (*ib.*, p. 703). Din perspectiva unei pedagogii individuale a vocației, trebuie început cu cunoașterea și punerea în valoare a potențialului copiilor. Considerațiile filosofului român ni se par extrem de importante, cu răsfângeri de ordin practic. Copilul este comparat cu „un portaltol destinat să suporte altoirea unei culturi sociale” (*ib.*, p. 714). Vocația nu se cunoaște chiar de dimineată, ne avertizează Motru. „Copilul nu vine pe lume cu o vocație, ci cu aptitudini individuale. Vocația va rezulta din racordarea aptitudinilor sale individuale la o finalitate socială” (*ib.*, p. 715). Structura de copil este „o structură de așteptare a desăvârșirii care trebuie să vină”. Parafrazând cuvintele lui Hristos: „Lăsați copiii să vină la mine”, Motru ne propune o adevărată "evanghelie a educației: **"Lăsați copiii să fie desăvârșiți prin ideal"** (*ib.*, p. 716) (s.n., M.S.). Vârsta pubertății este hotărâtoare pentru vocație deoarece ea provoacă mari modificări în unitatea armonică a copilului. O condiție importantă a manifestării vocației o constituie necesitatea existenței în mediul social a structurii unitare a idealului. „Individualitatea este o răsadniță pentru sămânța idealului”. Puterea vocației rezultă doar din „înlănțuirea individualității la finalitatea nobilă a unui ideal” (*ib.*, p. 715).

Horia Patapievici va analiza critic tipul uman al contemporaneității, pe care el îl denumește **omul recent**. Omul modern l-a avut drept model arhetipal pe Prometeu. Pedagogia

sa avea în vedere propagarea oricărei forme de cunoaștere.¹ Religia a devenit o opțiune personală (*Gott ist tot*), iar *teologia politică* a sa este cea „a unui Dumnezeu dizolvat în categorii politice.” (*ib.*, p. 322) Spre deosebire de omul modern, arhetipul omului recent este Proteu, care stă sub semnul unei prefaceri permanente, al unui principiu al inconstanței sale. Omul recent „nu mai posedă o natură, ci un complex, hedonist orientat, de tropisme indolente.” (*ib.*, p. 162) Acest tip uman „nu se mai poate sprijini pe existența vreunui suflet, nici al lui și nici al lumii, el nu mai are resursele de a întemeia nici tradiții și nici măcar datini. El este omul care, de îndată ce și-a amputat trecutul pentru a sări mai repede în viitor, descoperă că prezentul nu îl mai poate adăposti, iar viitorul nu există.” (*ib.*, p. 17) Omul recent a dus la eliminarea oricărei „referințe la transcendență” (*ib.*, p. 323). El va ajunge la o golire de conținut esențial: sus și jos. Singura obsesie *veritabilă* a metafizicii omului recent a rămas numai **identitatea**, **cultul idolatru al identității** (*ib.*, p. 325-326). Omul recent a transformat orice raport vertical într-o „combinație liniară de raporturi orizontale.” (*ib.*, p. 327). Fiecare individ are nevoie de repere axiologice, de Luceferi, de stele polare care să-i călăuzească existența. Foarte importantă este și calitatea acestora...

Soluția: „viața din noi ar trebui să înceteze să mai fie doar recentă”. Fără „o ancorare în Duhul prezenței lui Dumnezeu, drumul pe care mergem se prăbușește în abis- el *este* deja un abis.” (*ib.*, p. 426) Să fim moderni! Dar- *nihil sine Deo* ! Provocare: cum va arăta **omul viitorului**?

LOREDANA ȚARĂ*

Abilitățile practice prin tehnica *origami* – un opțional cu reale valențe formative pentru școlarul mic

Reforma curriculară începută în învățământul românesc după anul 1989 a adus, treptat, o serie de schimbări esențiale în practica educațională din țara noastră. Una din noutățile cu impact foarte mare a fost introducerea disciplinelor opționale în planul de învățământ, o dată cu reorganizarea acestuia în general. Opționalul constituie emblema, în fapt, a învățământului „personalizat și diferențiat” spre care se tinde, fiind, totodată, un cadru optim de concretizare a demersului didactic adaptat la elev. Disciplinele opționale servesc din plin ideea unei școli pentru fiecare, în opoziție cu școala unică pentru toți, în care finalitatea era uniformizarea cât mai profundă a actanților procesului instructiv-educativ – de la elevi până la cadrele didactice, în cele din urmă a întregii societăți.

Elaborarea unei programe pentru o disciplină opțională presupune cunoașterea pașilor de parcurs, stăpânirea terminologiei specifice, capacitatea de identificare a intereselor, nevoilor, aptitudinilor elevilor, precum și a resurselor materiale și spirituale ce pot fi utilizate în proiectul inițiat. Includerea unei discipline opționale în schema orară a unei clase de elevi presupune luarea în considerație a tuturor acestor aspecte.

Bineînțeles, primii ani ai introducerii opționalelor au constituit o perioadă de tatonare, de acomodare și experimentare, atât pentru elevi cât și pentru profesori. La nivelul învățământului primar, nu puțini au fost cei care au optat pentru „Matematică distractivă” și „Literatură pentru copii”, titluri preluate din oferta orientativă a Ministerului Educației Naționale. Dincolo de noutatea reală pe care aceste discipline au adus-o, au existat și

¹ Patapievici, *op. cit.*, p. 161.

* Învățător, Liceul Teoretic „Miron Costin” Iași, absolventă a Școlii Normale, promoția 1994.

situații în care „unii elevi au fost nevoiți să rezolve exerciții și probleme deloc amuzante sau să citească texte aride, incapabile să-i captiveze pe elevii din clasele I-IV”. (Gabriela Iaurum, *Învățământul primar nr.1-2/1999*) În timp, lucrurile s-au îmbunătățit, învățătorii conștientizând rolul real al disciplinelor opționale, abordând o gamă tot mai largă a acestora, fie preluându-le din oferta oficială, fie concepându-le ei înșiși.

Perioada miciei școlarități e perioada în care copilul este încă ancorat în lumea jocului și a poveștilor. Impactul cu școala presupune, din start, introducerea în sfera activităților copiilor a celor specifice învățării organizate, fapt ce duce, inevitabil, la diminuarea timpului alocat jocului. De aceea, ori de câte ori este posibil, școala trebuie să ofere elevului prilejul de a-și trăi copilăria la cote maxime, evitând ruperea brutală a acestuia de universul ludic. Astfel, pe lângă disciplinele obligatorii – în care învățătorul trebuie să aleagă strategii adecvate vârstei și intereselor elevului – opționalele constituie prilejuri minunate de readucere a jocului în sfera preocupărilor școlare ale copiilor. Din această perspectivă, opționalul „Abilități practice prin tehnica *origami*” este un exemplu concludent. Activitatea practică propusă este, în sine, o joacă ce are, însă, reale calități formative în diferite privințe, de importanță evidentă pentru dezvoltarea optimă a personalității elevilor.

Dincolo de construirea unor figurine din hârtie, practicarea tehnicii *origami* dezvoltă spiritul de observație și cel de orientare spațială, întregeste capacitatea elevilor de receptare și utilizare a formelor/figurilor geometrice, cultivă simțul estetic și artistic, dezvoltă priceperi și deprinderi practice, îmbogățește bagajul de cunoștințe generale, contribuie la conturarea spiritului critic și autocritic, convinge școlarii de utilitatea refolosirii unor materiale.

Lucrarea metodică-științifică “Abilitățile practice prin tehnica *origami* – un opțional cu reale valențe formative pentru școlarul mic” este, în fapt, un argument detaliat, o pledoarie pentru abordarea de către învățători și elevi a acestei discipline opționale. Structurată pe patru capitole, lucrarea oferă repere științifice dar și practice în favoarea considerării acestei discipline ca fiind un cadru oportun întregirii coerente și armonioase a personalității în decurs de formare a școlarului mic.

În elaborarea lucrării am încercat să valorific experiența practică înregistrată pe parcursul anului școlar 1998-1999, când am parcurs, cu elevii clasei a III-a C de la Liceul Teoretic “Miron Costin” Iași, opționalul pentru care pledez. Impactul pe care acesta l-a avut asupra elevilor mei și nu numai, rezultatele la care am ajuns în finalul anului școlar, finalizarea acestuia cu o expoziție la nivelul școlii, colaborarea cu Palatul Copiilor, toate aceste aspecte au constituit elemente ce m-au încurajat în abordarea temei ca subiect al lucrării de obținere a gradului I. Experiența didactică și observațiile concrete acumulate mi-au folosit din plin, cu atât mai mult cu cât bibliografia de specialitate în domeniu este destul de săracă.

Monitorizată îndeaproape de îndrumătorul științific, profesor Georgeta Petrea, am încercat să creez un echilibru între componenta teoretică și cea practică a lucrării. Elaborarea acestei lucrări, mi-a oferit prilejul să descopăr fațete noi ale artei *origami*, consolidându-mi, în același timp, convingerile despre valoarea acesteia. Astfel, intenționez ca și în viitor să prezint, în oferta de opționale ce se pune la dispoziția elevilor și părinților acestora la instituția la care activez, și opționalul “Abilitățile practice prin tehnica *origami*”.

OAMENI AI ȘCOLII DE IERI ȘI DE AZI

DIRECTORII ȘCOLII NORMALE „VASILE LUPU” IAȘI

Nume și prenume	Anii directoratului	Specialitatea predată
ANTON VELINI	1855 - 1863	pedagogie
TITU MAIORESCU	1863 - 1868	științe pedagogice și istorie literară
GRIGORE PETROVANU	1868 - 1869 1876 - 1877	pedagogie
MIHAIL IANCULESCU	1869 - 1874	pedagogie
SAMSON BODNĂRESCU	1874 - 1876	pedagogie
PETRE CUIBĂ	1877 - 1886	geografie
CONSTANTIN MEISSNER	1886 - 1892	pedagogie
EMANOIL CĂLINESCU	1892 - 1893	pedagogie
GHEORGHE GHIBĂNESCU	1893 - 1896	limba română
IOAN PRAJA	1896	matematică
IOAN MITRU	1896 - 1919	istorie
VASILE TODICESCU	1919 - 1925	pedagogie
GHEORGHE MITRU	1925 - 1926	geografie
ȘTEFAN BĂRSĂNESCU	1926 - 1928	pedagogie
MIHAI BOTEZ	1928 - 1929	matematică
TITUS HOTNOG	1929 - 1933	limba română
VASILE HAREA	1933	pedagogie
VALERIU BUȚUREANU	1933 - 1935	istorie
CONSTANTIN VELICU	1935 - 1936	științe agricole
GHEORGHE COMICESCU	1937 - 1938	pedagogie
VASILE PETROVANU	1938 - 1941	istorie
DUMITRU COTORANU	1941 - 1945	pedagogie
PETRE TODICESCU	1945 - 1948	pedagogie
ARISTIDE HASGAN	1948 - 1950	limba română
EUSEBIE FOCHI	1950 - 1951	inginer
VASILE JERGHIUȚĂ	1951 - 1952	învățător
GEORGE VĂIDEANU	1952 - 1953	pedagogie
MIHAI AVĂDĂNII	1953 - 1955	pedagogie
LILIANA CHIRCULESCU	1955 - 1957	pedagogie
IOAN PETRESCU	1957 - 1958	științe naturale
VASILE MITROFAN	1958 - 1959	limba română
VASILE FETESCU	1966 - 1971	pedagogie
ELISABETA ALEXANDRESCU	1971 - 1972	pedagogie
ANA COPTIL	1973 - 1975	limba română
ȘTERIE RĂDOI	1976 - 1980	limba română
ELISABETA ALEXANDRESCU	1981 - 1984	pedagogie
RUXANDRA BACIU	1985 - 1986	chimie
GEORGETA PETREA	1987 - 1990	pedagogie
DAN PLĂEȘU	1990	matematică
VASILE FETESCU	1990 - 1992	pedagogie
CONSTANTIN PETROVICI	1992 - 1994	matematică
MARIANA - GEORGETA PURȚUC	1994 - 2002	limba română
MIRCIA AGRIGOROAI	2002	geografie
VIOREL PARASCHIV	din 2002	geografie

AGAPI MARIA

DATE PERSONALE

Data și locul nașterii: 25.01.1950, Deleni, Iași
Adresa: Str. Păcurari nr. 136, et. 1, ap. 1, Iași
Telefon: 0232- 21.49.75

STUDII ȘI ACTIVITATEA PROFESIONALĂ

- 1971 Absolventă a Facultății de Desen – Iași, profesor Școala generală de 10 ani, Deleni-Iași.
- 1972 Desenator tehnic Institutul de Proiectări – Slobozia, Ialomița.
- 1983 Absolventă a Facultății de arte plastice „Nicolae Grigorescu” – București, specializarea Muzeologie – profesor de desen.
- 1990 Titularizarea prin concurs, pe catedra de desen la Școala Normală „V. Lupu” – Iași. Obținerea gradului didactic I – Iași.
- 1996-2001 Profesor metodist la Școala Normală „V. Lupu” – Iași și la Școala Postliceală „V. Lupu” – Iași.
- 1998-1999 Conducător de lucrări științifice, gradul I, învățători-educatori.
- 2000 Participarea la C. D. S. „Evaluarea progresului școlar” - Iași.
- 2000-2002 Profesor metodist Școala Postliceală „D. Cantemir” secția Etnografie și folclor.
- 2002-2004 Profesor metodist - practică pedagogică cu studenții Facultății de Arte Plastice Decorative și Desen „G. Enescu”.

EXPOZIȚII, DIPLOME, PRESĂ

- 1978 Diplomă de onoare pentru merite deosebite în activitatea școlară.
- 1981 Expoziție personală în cadrul Cenaclului „Cezar Petrescu” - Hârlău.
- 1984 Expoziție personală la Biblioteca orașenească - Hârlău, „Pictură între cărți la Hârlău” – articol de Aurel Leon.
- 1986 Participare la *Expoziția profesorilor de desen – Focșani*. Catalog.
- 1987 Participare la expoziția profesorilor de desen, Sala Victoria – Iași.
- 1989 „Culorile copilăriei sub vraja eminesciană” – articol la expoziția școlară de la Galeriile de Artă „Flacăra Iașului”.
- 1994 Expoziția colecției personale de ceramică neagră Poiana-Deleni la Școala Normală în cadrul schimbului de experiență între liceele pedagogice din țară.
- 1995-1997 Coordonator și organizator de expoziții școlare dedicate Zilelor Eminescu la Biblioteca „Gh. Asachi” și Muzeul „Al. I. Cuza”.
- 1995-2000 Profesor îndrumător la prima promoție de elevi cu clasele de patrimoniu cultural a Seminarului teologic ortodox „Sf. Vasile cel Mare” din Iași.
- 1998 Participare la expoziția profesorilor de desen – Primăria orașului Hârlău.
- 1999 Coordonator și organizator, expoziția „Mitul spațiului” Biblioteca „Gh. Asachi”. Coordonator grafic la revista „Normaliști”. Îngrijit și publicat cartea „S-a trecut o lume”, autor Gh. I. V. Aștefănesci.
- 2000 Diplomă pentru merite în activitatea plastică și pentru participarea la tabăra de creație, ediția I, 1-15 septembrie. *Expoziție de grup la Palatul Culturii – Iași*.
- 2000 Coordonator și organizator al expoziției „Arc peste timp” „Zilele Școlii Vasiliene.
- 2001 Expoziție personală în cadrul Zilelor Școlii Normale intitulată „Tramvaiul de plăcere”
- 2001-2004 Expoziție cu obiecte și obiceiuri tradiționale de artă populară *Practici de*

OAMENI AI ȘCOLII DE IERI ȘI DE AZI

- Sântandrei*, Galeriile de artă „Gh. Asachi”, inițiator și coordonator al acestui proiect.
- 2002 Participare la *Salonul oficial al profesorilor de arte vizuale* Galeriile de Artă „Gh. Asachi”, ediția I.
- 2002 Reportaj TVR 1 în cadrul emisiunii „Ceasul deșteptător” cu expoziția de desene intitulată „Al matală... Caragiale”.
- 2002 Participare cu elevii Școlii Normale la *Festivalul școlar de umor I. L. Caragiale*, obținerea locului I cu plachetă la secțiunea Caricatură și mențiune Trupa „Parol” la secțiunea Interpretare. Autor de carte *Ceramica neagră Poiana-Deleni (The Black Pottery from Poiana-Deleni)*
- 2003 Lansarea cărții *Ceramica neagră Poiana-Deleni* la Complexul Muzeal Național „Moldova” – Muzeul Etnografic al Moldovei secția de ceramică a Muzeului. Acordarea Diplomei pentru excelență de către Biblioteca „Gh. Asachi” în cadrul programului „Biblioteca și școala”.
- 2004 Participare la *Salonul Oficial al Profesorilor de Arte Vizuale* Sala Voievozilor Palatul Culturii – Iași, ediția a III-a.

AGRIGOROAIE MIRCIĂ

DATE PERSONALE

Data și locul nașterii: 30.08.1954, Roma, Botoșani

Starea civilă: căsătorit

Adresa: Str. Cetățuia, nr. 6, Bl. 763, Sc. C, Et. II, Ap. 7, Iași

Telefon: 0232-220193, e-mail: Mirciaagrig@yahoo.com

TRASEUL FORMĂRII ȘTIINȚIFICE:

- 1976-1980 Studii superioare la Facultatea de geografie-geologie, secția geografie, Univ. „Al. I. Cuza” Iași;
- 1983-1993 Susținerea definitivatului, gradului didactic II și gradului didactic I; Traseul profesional:
- 1980 Repartiție guvernamentală în învățământ în municipiul Iași la Școala nr. 2;
- 1987 Profesor metodist și îndrumător al practicii pedagogice a elevilor Liceului Pedagogic și coordonator științific al lucrărilor metodice elaborate de învățători și educatoare în vederea obținerii gradului didactic I;
- 1992 Membru în Comisia națională de elaborare a noilor programe pentru disciplina geografie la clasele III-XII;
- 1992-2004 Director adjunct la Școlii Normale „V. Lupu” Iași;
- 1992 Profesor metodist pentru disciplina geografie în cadrul Inspectoratului Județean Iași;
- 1997 Lector, cursul de metodica predării geografiei la Colegiul pedagogic, Facultatea de Științe ale Educației din cadrul Univ. „Al. I. Cuza” Iași;
- 1994 Membru în Comisia de evaluare a lucrărilor elevilor la faza națională a Concursului Național de geografie;
- 1998 C. C. D. stagiul „Formarea formatorilor locali” sub egida M. E. N., Direcția Formarea Formatorilor și Personal;
- 1993-2002 Stagii de perfecționare în domeniul managementului educațional la nivel județean și național;

LUCRĂRI PUBLICATE:

- *Studiu geografic comparativ între localitățile Roma, Scărișoara, Stupca*, publicată în Revista Terra, nr. 3, 1978, București;
- *Studiu geografic al comunei Roma, jud. Botoșani în sprijinul sistematizării*, publicată

- în Analele Univ. "Al. I. Cuza" Iași, august-septembrie 1980;
- *Câteva probleme privind sistematizarea comunei Roma, jud. Botoșani*, susținută în cadrul Seminarului geografic „D. Cantemir” Iași, lucrare publicată în Analele Univ. „Al. I. Cuza” Iași nr. 3/1982;
- *Geomorfologie aplicată*, lucrare susținută în cadrul Seminarului geografic „D. Cantemir”, Iași, octombrie 1986.

ALEXANDRU SEVASTIAN

DATE PERSONALE

Data și locul nașterii: 11.10.1951- comuna Andrieșeni, Iași.

Adresa: Str. Petru Poni, nr. 13, bloc 573 A, sc. A, etaj 2, ap. 12 Iași.

STUDII (INSTRUIRE, EDUCAȚIE, REALIZĂRI):

- 1965-1970 Liceul teoretic din Bârlad;
- 1970-1974 Facultatea de matematică a Univ. „Al. I. Cuza” Iași;
- 1974 Profesor de matematică la Sc. gen. nr. 1 Sotriile-Câmpina, județul Prahova;
- 1978 Detașat la Gr. Sc. nr. 3 Codlea județul Brașov, ce aparținea Ministerului Muncii; susțin pentru prima dată și promovez, examenul de „DEFINITIVAT” la Universitatea Brașov la specialitatea matematică;
- 1980 Programator calculatoare la I. C. R. M. Iași, sectorul comerț;
- 1987 Centrul de calcul al A. L. S. I. T. Iași, ca analist-programator.
- 1989 Analist-principal, șef Oficiu calcul la A. L. S. I. T. Iași;
- 1990-1991 Universitatea de Medicină și Farmacie „Gr. T. Popa” Iași - ore de aplicații practice în laborator - informatică;
- 1991 Profesor de informatica la Liceul de informatica „Gr. Moisi” Iași;
- 1993 Universitatea București, Facultatea de informatica, examenul de grad didactic II la obiectul informatică;
- 1994-1995 Profesor de informatica la Gr. Sc. „Metalurgica” Iași
- 1995-1996 Profesor de informatica la Gr. Sc. „M. Sturdza” Iași
- 1996-1997 Profesor de informatica la Gr. Sc. Agricol Podu Iloaie
- 1997 Examenul de titularizare în învățământ pe catedra de informatică de la Gr. Sc. Agricol Podu Iloaie, județul Iași.
- 1997-1999 Detașat pe catedra de informatica de la Gr. Sc. Transport C. F. ”Cuza Vodă” Iași
- 1998 Examenul de grad I la obiectul matematica
- 1999 Informatician Prin detașare la C. C. D. Iași
- 2000 Absolv cursul de „Consiliere și orientare școlară”
- 2000-2001 Am condus Cercul pedagogic al profesorilor de informatică din liceele industriale din Municipiul Iași;
- 2000 Absolv cursurile de abilitare curriculară organizate de MEN în vederea formării ca formatori CDS, obținând titlul de „formator regional, pe aria curriculară tehnologii”;
- 2000 Apare la Editura „Tehnica Info” auxiliarul didactic „*Teste de matematică - clasele V-VIII*” scoasă în colaborare cu prof. T. Bejan, N. Crețu și T. Florea;
- 2001 Am condus mai multe serii de instruire în programul de formare și abilitare curriculară la disciplina informatica la Iași și Pașcani;
- 2001 Stagiul de „Inițiere în limba engleză”, organizat de C.C.D. Iași;
- 2001 Apare cu aprobarea MEC nr. 16122 din 25.04.2002, cartea „*Teste de limba și literatura română și matematica pentru examenul de capacitate*”, ediția I, prof. Laura Bejenaru și prof. S. Alexandru;

OAMENI AI ȘCOLII DE IERI ȘI DE AZI

- 2001 *Cursul de Mentorat* organizat de „Fundatia Euroed”, prin C.C.D. Iași, în funcția de mentor în desfășurarea practicii pedagogice a studenților;
- 2001-2003 Facultatea de Informatică - cursuri postuniversitare
- 2002 Cursul intensiv cu tema *Managementul personal*, organizat prin C.C.D. Iași de „Centrul Educația 2000+”;
- 2002 Stagiul de perfecționare cu tema *Managementul timpului*, organizat prin C. C. D.;
- 2002 Organizarea etapei județene a Concursului de fizica „Ștefan Procopiu”, aceasta însemnând: pregătirea metodică a comisiei interdisciplinare fizica-informatica, evaluarea lucrărilor, festivitatea de premiere;
- 2002 Organizarea, cu ocazia „Zilelor școlii”, la Grupul Școlar Agricol „Haralamb Vasiliu” Podu Iloaiei, *Demonstrație de utilizare a calculatorului în viața practică*, o prezentare de carte școlară și un referat cu tema „Momente inedite din viața și activitatea lui Vasile Alecsandri”
- 2002 „Teste de limba și literatura română și matematică pentru examenul de capacitate” ediția a II-a revizuită și adăugită, autori fiind prof. Laura Bejenaru și prof. Sevastian Alexandru.
- 2003 Am participat la faza județeană a Concursului de fizica „Ștefan Procopiu” unde am condus în calitate de președinte, comisia „Fizica pe calculator”;
- 2003 Am participat la faza națională a Concursului de fizică „Ștefan Procopiu” unde am condus în calitate de președinte, comisia „Fizica pe calculator”;
- 2003 „Cursul de formare Manageri de proiecte” organizat sub îndrumarea Centrului Regional de Formare pentru Administrația Publică Locală București prin „Fundatia Acțiunea Civica Filiala Iași”
- 2003-2004 Detașat la Gr. Sc. Economic 2 Iași
- 2003 Am participat cu o bursa Socrates-Comenius la *cursul de formare continuă a personalului din învățământ*, la Norrköping-Suedia, cu tema „Make your own pedagogical material for the WEB”.
- 2003 Cursul de formare a profesorilor „Creează-ți propriile materiale didactice folosind paginile WEB”, C.C.D. Iași
- 2003 Programul de perfecționare „Elaborarea proiectelor finanțate de Uniunea Europeană”, desfășurat prin Centrul regional de formare continuă București sub îndrumarea Ministerului Administrației Publice din România.
- 2004 Cursurile de studii aprofundate „Modernizarea sistemelor de învățământ ale Institutului Național de Inventica Iași în cadrul unui proiect Ricop.
- 2004 Stagiul de perfecționare cu tema „Evaluarea progresului școlar”, prin CCD Iași sub îndrumarea d-lui Constantin Petrovici, profesor melodist
- 2004 Referatul *Adaptarea învățământului românesc la standardele U.E.*
- 2004-2005 Profesor de informatica detașat la Sc. Normală „Vasile Lupu” Iași. La Școala Normală Iași am ergonomizat laboratorul de informatică și am alcătuit trei site-uri pentru prezentarea școlii și activităților ei pe internet la cea de a 150-a aniversare : <http://normalaiasi.timbru.com> este site-ul școlii și <http://www.ales.go.ro/> este site-ul Concursului Național de teatru « Orpheus » pe care Școala Normală „Vasile Lupu” Iași îl găzduiește începând cu anul școlar 2003-2004 și <http://infoblogro.blogspot.com> personal. La 11 dec. 2004 cu ocazia Anului Ștefan cel Mare și Sfânt am prezentat la Simpozionul Interjudețean „Ștefan cel Mare și Sfânt – Nume ce străbate veacurile” la Școala „Petru Rareș” Hirău, pagina Web „Ștefan cel Mare și Sfânt în cultura română” foarte bine apreciată de juriu printre cele peste 100 de lucrări din cele șase comisii.

APETREI ANCA-RALUCA

DATE PERSONALE

Data nașterii: 27.02.1980, Iași

Adresă: Str. Strămoșilor, nr. 63, bl. DA17, et. 4, ap. 2,

Telefon: 0232-25.43.29, 0744-49.57.55

E-mail: ancralu_m@yahoo.com

STUDII

1994-1998

Elevă a Liceului Teoretic „M. Eminescu”, Iași

1999-2003

Studentă a Facultății de Litere, Universitatea „Al. I. Cuza”, Iași, secția Engleză - Franceză

2004

Studentă în anul I, Master în traducere și interpretariat, Facultatea de Litere, Universitatea „Al. I. Cuza”, Iași

Bursa de studii la Universitatea din Bari- Italia.

EXPERIENȚĂ PROFESIONALĂ

2001-2002

Profesor de limba engleză la Grădinița „Sf. Sava”, Iași

2003

Profesor suplinator de limba engleză la Școala Normală „V. Lupu”, Iași

ASAFTEI PETRU

DATE PERSONALE

Data și locul nașterii: 19.07.1950, Cotnari, Iași

Adresa: Str. Sulfinei nr. 16, Iași

Telefon: 0232 - 21.49.96

STUDII

Facultatea de Matematică – Mecanică, secția Matematică

REPERE ÎN ACTIVITATEA PROFESIONALĂ

- Gradul didactic I din anul 1988;
- Membru în diverse comisii județene și naționale pentru organizarea și desfășurarea unor concursuri de matematică;
- Coautor al Programei de Aritmetică și Metodica predării matematicii din cadrul Colegiului Universitar de Institutori al Universității „Al. I. Cuza”, Iași;
- Coordonator de lucrări metodico – științifice pentru obținerea gradului didactic I învățători și institutori;
- Profesor asociat în cadrul Colegiului Universitar de Institutori al Universității „Al. I. Cuza”, Iași;
- Profesor asociat în cadrul Colegiului Universitar de Institutori al Universității „Petre Andrei”, Iași;
- Evaluator național pentru manuale de matematică.

REPERE ÎN ACTIVITATEA ȘTIINȚIFICĂ

- Coautor la cartea „Elemente de aritmetică și Teoria numerelor” pentru licee și colegii pedagogice, Polirom 1998;
- Coautor la cartea „Bacalaureat 2003 – Matematică”, Paralela 45;
- Coautor la cartea „Teste de matematică pentru examenul de bacalaureat 2004, M3 toate specializările”, Editura Superscript, București;
- Coordonatorul cărții „Ghid de pregătire a examenului de definitivat la Matematică

învățători/institutori, București, Ed. Caba 2004;

- Coordonatorul revistei „Matematica pe trepte de dificultate”, 11 volume, Editura Caba, București 2004 – 2005;
- Redactor la Revista „Recreații matematice”, Universitatea Tehnică, Iași;
- Autor al unor articole de specialitate publicate în diverse reviste locale și naționale;
- Autor de probleme ce au fost publicate în diverse reviste locale și naționale;
- Coautor la cartea „Jocuri didactice matematice”, București, Editura Caba, 2005.

AXINTE ELENA

DATE PERSONALE

Data și locul nașterii: 30.04.1950, Tohanu-Vechi, Zărnești, Brașov

Domiciliul: Iași, str. Prof. Cujbă, Nr. 13

Telefon: 0232 – 21.49.24

E-mail.: tiberiuaxinte@yahoo.com

STUDII UNIVERSITARE

1970-1974- Universitatea „Al. I. Cuza”, Iași, Facultatea de filologie

LOCURI DE MUNCĂ

Din 2002 Școala Normală „V. Lupu”, Iași-profesor;

1998-2002 Inspectoratul Școlar Județean Iași - inspector de specialitate la limba și literatura română;

1990-1998 Școala Normală „V. Lupu”, Iași-profesor;

1974-1990 Profesor suplinitor la diferite școli din județul și din municipiul Iași.

REZULTATE DEOSEBITE OBTINUTE CU ELEVII

- premii la concursurile naționale și județene „M. Eminescu”;
- premii la concursul de creație „Tinere condeie”
- premiul III la Concursul național „Ioan Petru Culianu”-2003.
- rezultate foarte bune la examenele naționale de capacitate, bacalaureat,
- rezultate foarte bune la concursurile de admitere în liceu, de titularizare a învățătorilor și a educatoarelor.

STAGII DE PERFECTIONARE

1. definitivat - 1980
2. gradul didactic II - 1985
3. gradul didactic I - 1990
4. Reuniune de lucru pentru inspectori, organizată de Center for British Teachers și Grupul de lucru „Formare Inspectori” în cadrul componentei Management și Finanțare-aprilie/mai, 1998-
5. Stagiul de *Formare inspectori școlari* - Certificat de absolvire - noiembrie-decembrie, 1998-1999.
6. mai, 1999 stagiul pe teme: *Politici educaționale. Curriculum. Evaluare*, în cadrul Programului de susținere strategică a reformei sistemului de învățământ din România, organizat de C. I. L. M. Iași și I. S. J. Iași (adev. Nr. 255/32/28-06-1999)
7. ianuarie, 2000: Stagiul de formare(30 ore) pe teme: *Sisteme de operare Windows 95, 98/Editare de texte: Microsoft Word/Internet*. (adev. nr. 2470/20-03-2000), organizat de I. S. J. Iași.
8. mai, 2001- Stagiul Arion-Socrates cu tema: *Formarea inițială și continuă* (adev. nr. 3868/11-05-2001).
9. mai, 2001 Bușteni/Botoșani - Seminare de formare cu teme: *Proiectare didactică/Evaluarea achizițiilor elevilor/Formare locală*, în cadrul Programului de pregătire a cadrelor didactice pe probleme de didactica disciplinelor școlare, organizat

de M. E. C. și C. N. C. (adev. nr. 11/2427/28-05-2001).

10. ianuarie/decembrie, 2001- *Stagiul de formare pentru directorii de unități școlare* (240 ore), Certificat de absolvire/componenta „Management și Finanțare” în Proiectul de Reformă a Învățământului Preuniversitar.
11. decembrie, 2001 Curs (72 ore) *Tehnologia Informației și Comunicării*, organizat de I. S. J. Iași (adev. nr. 11359/19-XII-2001).
12. septembrie, 1998 Stagiul de formare continuă (40 ore): *Managementul resurselor umane și curriculum creativ*, organizat de C. C. D. (adev. nr. 353/12-XI. 1998).
13. Stagiul de perfecționare: *Formare examinatori* (8 ore), organizat de I. S. J. Iași, adev. nr. 3450/29-05-2001.
14. Coordonarea stagiilor de formare inițială a profesorilor necalificați din jud. Iași în perioada 1996-2001.

DISTINCȚIILE ȘI PREMIILE PERSONALE PRIMITE

- 1993-1997 → Salariu de merit;
- 1998-2002 → Gradație de merit;
- 2002- prezent → Gradație de merit.
- De-a lungul întregii activități desfășurate la catedră și la I. S. J. Iași am primit calificativul „Foarte bine”.
- Diplomă de excelență, acordată de I. S. J. Iași /Muzeul Literaturii Romane din Iași, 2002.

ACTIVITATEA DE ÎNDRUMARE ȘI CONTROL

- profesor titular, metodist la Școala Normală „V. Lupu”, Iași: coordonare practică pedagogică, lucrări de gradul I la învățători și educatoare, cursuri de perfecționare cu aceștia, examinator în comisiile pentru definitivat, grad II și I.
- profesor asociat la Colegiul de institutori din cadrul Univ. „P. Andrei”, Iași (perioada 1998-2000);
- inspector de specialitate la limba și literatura română/limbi clasice în cadrul I. S. J. Iași (1998-2002)
- formator zonal pe probleme de curriculum și evaluare.

LUCRĂRI PUBLICATE

1. *Metodologia receptării operei literare*, editura „Spiru Haret”, Iași, 1999:
2. *Limba și literatura română. Teste pentru capacitate*, ed. „Meteor Press”, București, 2002. - coautor.
3. *Limba și literatura română. Teste pentru bacalaureat*, ed. „METEOR PRESS”, București, 2002. - coautor.
4. *Ultimele două lucrări au fost avizate de M. E. C. cu Nr. 33896/15-X-2002- pentru folosirea la clasă și pentru pregătirea suplimentară a elevilor.
5. *Limba și literatura română - Testări naționale*, Ed. Meteor Press, București,
6. 2003 –reeditări ale ultimelor două lucrări coordonate de prof. Șt. Ilinca
7. Asociații profesionale și științifice din care am făcut/fac parte:
8. până în 1999 - membru al Asociației profesorilor de limba română din România:
9. 2001- prezent, membru al Asociației Naționale a Profesorilor de limba română „Ioana Em. Petrescu”, Cluj-Napoca.

PROGRAME SAU CURSURI

- Formator zonal
- *Program de susținere strategică a reformei sistemului de învățământ din România*
- Program interjudețean *Harta culturală de Nord-Est a României*
- *Cursuri de abilitare curriculară* (gimnaziu-Botoșani /liceu-Bușteni)
- curs: *Didactici alternative* (coordonator)
- curs: *Hermeneutică literară* (coordonator)
- cursuri periodice cu profesorii necalificați din județ (C. C. D)

BALAN DOINA

DATE PERSONALE

Data și locul nașterii: 22.09.1968, Fălticeni - Suceava

Adresa: str. Oancea-32, bl. D3A, et. 7, ap. 24

Telefon: 0232 - 27.77.11

E-mail: doina_nistor@hotmail.com

STUDII/ DIPLOME

- 23.03.2004 – profesor gr. I, în urma inspecției de echivalare a doctoratului;
- 6.10.2001 - doctor în Științe socio-umane, cu teza "Omul în orizontul căutării la Blaise Pascal", confirmat prin Ordinul Ministrului 3570 din 19.04.2002, după ședința din 15.03.2002;
- master: 2001-2003, Management social și dezvoltare comunitară, Universitatea "Al.I.Cuza" Iași;
- studii aprofundate: 1995-1996, specializarea Filosofie și spiritualitate răsăriteană, Facultatea de Filosofie a Universității "Al. I. Cuza" Iași;
- 1993-1997: Universitatea "Al. I. Cuza" Iași, Facultatea de Litere, specializarea română-franceză;
- 1990-1995: Universitatea "Al. I. Cuza" Iași, Facultatea de Filosofie, specializarea filozofie.

FUNCȚII OCUPATE

- 1995-2002: asistent la Facultatea de Filosofie a Universității "Al. I. Cuza" Iași, Catedra de Sociologie și Asistență socială;
- 2002-2003: profesor la Școala Normală "Vasile Lupu" Iași, disciplinele socio-umane;
- 2003-2004: profesor la Seminarul Teologic Ortodox "Sf. Vasile cel Mare" și Școala Normală "Vasile Lupu" Iași, disciplinele socio-umane.

ACTIVITATE DIDACTICĂ

- 1996-1999: *Metodica predării științelor sociale* (Sociologie-Politologie, anii III);
- 1999-2000: *Sociologia educației* (anii III, Facultatea de Litere; Facultatea de Științe economice – curs și seminar);
- 1999-2000: *Istoria gândirii politice* (anul I, Științe politice - seminar);
- 1999-2000: *Introducere în filosofia politică* (anul III, Științe politice - seminar);
- 1999-2000: *Filosofie politică* (anul III, Sociologie - seminar);
- 1996-2000: practică pedagogică a studenților la disciplinele socio-umane la secțiile Sociologie și Asistență socială de la Facultatea de Filosofie a Universității "Al. I. Cuza", practică de specialitate la secțiile Sociologie și Asistență socială de la Facultatea de Filosofie a Universității "Al. I. Cuza" și practică pedagogică la Facultatea de Teologie, secția Pastorală a aceleiași universități;
- 2002-2003: *Orientare și consiliere vocațională*, Colegiul „Dimitrie Leonida” Iași;
- 2002-2003: *Logică* (clasa a IX-a), *Psihologie* (clasa a X-a), *Economie* (clasa a XI-a), *Cultură civică* (clasele a VII-a și a VIII-a), Școala Normală "Vasile Lupu" Iași;
- 2003-2004: *Logică* (clasa a IX-a), *Psihologie* (clasa a X-a), *Economie* (clasa a XI-a), *Filosofie* (clasele a XII-a și a XIII-a), Seminarul Teologic Ortodox "Sf. Vasile cel Mare" și *Economie* (clasa a XI-a), Școala Normală "Vasile Lupu" Iași.

ACTIVITATE DE CERCETARE - PROIECTE

- membră în echipele de cercetare a 6 proiecte de cercetare, dintre care 2 internaționale;
- director al unui proiect fundamental de cercetare în cadrul Programului CERES;
- Secretar al comisiei de evaluare și avizare a granturilor CNCSIS pentru Facultatea de Filosofie (1996-2000).
- Asistent al programului Socrates-Erasmus pentru Facultatea de Filosofie (1997-2000).

- Inițiator al unui proiect de dezvoltare școlară (parteneriat cu școli din 8 state din UE), *Vers une orientation scolaire des jeunes européens*, în cadrul Programului Socrates-Comenius (2004-2007).
- Publicații: 16, dintre care 2 volume de autor, atât în limba română, cât și în engleză, respectiv franceză.
- Traduceri publicate: 4, dintre care o carte în limba engleză, apărută în SUA.
- Colaborator la lucrarea *Literatura neogreacă contemporană în România. Bibliografie*, Editura Junimea, Iași, 1998 (220 pp).
- Elaborarea, în colaborare, și traducerea broșurii *Studying at the Faculty of Philosophy*, Editura Universității "A.I. Cuza" Iași, 1998, 1999.

STAGII DE SPECIALIZARE/PERFECTIONARE

- august - septembrie 1994, Universitatea "Aristoteles" Tessaloniki, Grecia;
- mai - iunie 1997, Université des Sciences et Technologie Lille I, Franța;
- 15 ianuarie - 15 iulie 1999, Université des Sciences et Technologie Lille I, Franța;
- mai-iunie 2003, curs perfecționare «Gândire critică și creativă», Casa Corpului Didactic Iași, Centrul «Educația 2000+»;
- mai 2004, stagiul prin EUROED (în limba franceză), Palatul Culturii, Iași.

DOCUMENTARE

- Université des Sciences et Technologie Lille I, Institut de Sociologie – mai-iunie 1997;
- Université des Sciences et Technologie Lille I, Institut de Sociologie – ianuarie-iulie 1999;
- Centrul Internațional de Cercetare "Blaise Pascal" Clermont-Ferrand, Franța - aprilie-mai 1999, documentare și cercetare în vederea elaborării tezei de doctorat;
- Université des Sciences et Technologie Lille I, Institut de Sociologie – iunie 2000, vizită de monitorizare în cadrul Programului Socrates-Erasmus.
- Vizită pregătitoare în cadrul Programului Socrates-Comenius la Tarragona-Catalogna, Spania, 11-16 noiembrie 2003, în vederea demarării proiectului de dezvoltare școlară *Vers une orientation scolaire des jeunes européens*.

Participări la sesiuni, colocvii, seminarii științifice: 13, cu lucrări la fiecare dintre ele, în limbile română, engleză sau franceză, majoritatea lucrărilor fiind deja publicate.

Membru în comisia centrală a Olimpiadei Naționale de Științe socio-umane, București, 5-9 aprilie 2004.

BÂRLEANU VIOREL

DATE PERSONALE

Data și locul nașterii: 18.05.1944, Slobozia-Pruncului, Suceava.

Școala primară: Măzănăești, județul Suceava.

Școala generală și clasele liceale: Liceul „C. Negruzzi” Iași, secția reală, absolvit în 1962.

STUDII UNIVERSITARE

Conservatorul de Muzică „George Enescu” Iași, Facultatea de compoziție, dirijat cor, pedagogie, între anii 1962-1967. Profesori: Constantin Constantinescu (*Teorie și solfegii*), Gheorghe Ciobanu (*Folclor muzical*), George Pascu (*Istoria muzicii universale*), Mihail Cozmei (*Istoria muzicii românești*), Achim Stoia și Anton Zeman (*Armonie*), Vasile Spătărelu (*Contrapunct, Forme muzicale*), Ion Pavalache (*Ansamblu cor, Dirijat cor*), Pavel Delion (*Folclor muzical, Metodica predării muzicii*).

RECUNOAȘTERE PROFESIONALĂ

- Nominalizat în *Who's Who* ca etnomuzicolog (Cambridge, Londra, 1992);
- Membru al *Uniunii Compozitorilor și Muzicologilor din România*, din anul 1990;
- *Premiul Uniunii Compozitorilor și Muzicologilor din România* (secția didactică) pe anul 2001 pentru volumul *Strop de ler*;
- Distincții acordate de Ministerul Educației Naționale:
 - *Profesor evidențiat* (Ordinul 1401 din iunie 1977);
 - *Profesor evidențiat* (Ordinul 7700 din iunie 1987);
 - *Gradație de merit* (conform legii nr. 128/1997);
- „*Distincția de vrednicie*” acordată de I.P.S. Daniel, Arhiepiscop și Mitropolit al Moldovei și Bucovinei (6 decembrie 2000, cu ocazia lansării volumului *Strop de ler*);
- Gradul didactic I obținut în anul 1982 cu lucrarea *Structuri arhaice muzicale pe valea Șomuzului Mare*, revăzută și publicată în *Caietele Arhivei de Folclor*, X, Iași, Universitatea „Al. I. Cuza”, 1991, p.231- 360;
- Membru al diferitelor jurii la:
 - Concursul Național de Interpretare a Cântecului Popular Românesc „Floarea din grădina”, organizat de TVR2 București și Radio România;
 - Concursul Național de Muzică Corală organizat de Ministerul Educației și Cercetării;
 - Festivaluri naționale ori internaționale de folclor ale copiilor și adulților etc;
- Component al Comisiei de Evaluare a lucrărilor de la concursuri naționale de titularizare pe posturi (catedre) – profesori de muzică - pentru județele Iași, Vaslui, Neamț, Bacău, Suceava, Botoșani, comisie numită de Universitatea de Arte „George Enescu” Iași;

ACTIVITATE

a. didactică

- *Profesor de muzică titular* la Școala Normală „Vasile Lupu” Iași, începând cu 1967 și până în prezent, cu întrerupere de 2 ani (1983 – 1985) în perioada aceasta fiind numit director adjunct la Școala nr. 3 și Școala nr. 25 din același oraș. Discipline predate: *Muzica vocală, Metodica predării muzicii, Istoria muzicii, Folclor muzical, Ansamblu coral, Dirijat cor*;
- *Profesor asociat* la Universitatea de Arte „G. Enescu” Iași, la disciplina *Etnomuzicologie* (1979 – 1981) și la Universitatea „Al. I. Cuza”, Colegiul Pedagogic, la disciplina *Muzică și metodică predării muzicii* (2000 – 2004);
- *Coordonator de practică pedagogică* a viitorilor învățători și educatoare (clasele liceale și postliceale);
- *Îndrumător de lucrări pentru obținerea gradului didactic I* în învățământ – învățători și educatoare, începând cu anul 1984;
- *Profesor metodicist*, susținător a numeroase cursuri de perfecționare cu învățătorii și educatoarele din județele Iași, Vaslui și conferințe pe teme muzical-didactice în fața profesorilor de muzică din județele Neamț, Suceava, Botoșani, Bacău;
- Realizator al programului *Modernizarea învățământului umanist din Republica Moldova. Învățământul primar* organizat de Centrul Internațional de Limbi Moderne Iași și Fundația Soros, Chișinău, 1997.
- *Metodicist al Inspectoratului Școlar Județean* din anul 1976 până în prezent;
- *Autor de cărți-culegeri de cântece* cu caracter didactic și folcloric (1994, 1996, 2000);

b. artistică

Formațiile corale mixte, pe voci egale și cele folclorice instruite, au obținut de-a lungul anilor, începând cu 1975, numeroase premii I la nivel național, ultimul fiind cel de la Concursul Național de Muzică Corală, Piatra Neamț (aprilie 2003) cu corul de fete „Strop de ler”. Confirmare: distincțiile și gradațiile acordate de Minister în anii 1977, 1987, 1997, 2002.

Au fost susținute numeroase concerte la: *Mitropolia Moldovei și Bucovinei, Biserica Trei Ierarhi*, alte biserici ortodoxe, *Episcopia Romano-Catolică, Institutul Teologic Romano-*

Catolic, spitale, muzee, biblioteci, Palatul Culturii, Universitatea de Arte „George Enescu”, Universitatea „Al. I. Cuza”, Universitatea de Medicină și Farmacie „Gr. T. Popa”, Liceul de Artă „Octav Băncilă”, Școala Normală „Vasile Lupu”, alte școli și grădinițe, Primărie, Prefectură, Casa Armatei, Fabrica de confecții din Iași, dar și în alte județe precum Bacău, Botoșani, Covasna, Neamț, Suceava.

Unele activități artistice s-au desfășurat și în cadrul unor parteneriate:

- Arion – Socrates „*Formation initiale et continue*”, I.S.J. Iași, (mai 2001);
- Comenius II, „*Dans une Europe reunie, parlons l'ecologie*”, Școala Normală „V. Lupu” Iași (octombrie 2003);
- cu Asociația Creștin Umanitară „*Slujirea Vieții*” – spectacole la Spitalul „Sf. Maria”, Centrul Diecezan CARITAS și Episcopia Romano-Catolică (iunie – decembrie 2003); numele proiectului: „*Nouă ne pasă*”.

Posturile Radio Iași, Radio Trinitas, Tele M, TVR Iași, TV internațional au dedicat emisiuni speciale formației corale „Strop de ler” care a interpretat în primă audiție colinde în aranjament coral realizat de prof. univ. dr. Viorel Munteanu și cântări psaltice, de asemenea în primă audiție, aparținând profesorilor univ. dr. Vasile Spătăreanu și Florin Bucescu.

S-a realizat albumul „Colinde și cântece de stea”, în format CD și casetă audio, ilustrare muzicală a cărții „Strop de ler” la Casa de Discuri ROTON (decembrie 2003) în colaborare cu prof. Dorina Iușcă, în interpretarea corului „Strop de ler”. Corala „Strop de ler” este inclusă și într-un album-CD cu colinde, realizat de către Mitropolia Moldovei și Bucovinei și de Radio Trinitas (înregistrări din concert), Iași (2003);

c. științifică

Începând cu anul 1966, sub îndrumarea profesorului dr. etnomuzicolog Gheorghe Ciobanu, au fost efectuate înregistrări și cercetări de folclor muzical în sate din Moldova și Bucovina, care au fost utilizate în special la emisiuni radio.

Colaborator permanent al: Arhivei de Folclor a Moldovei și Bucovinei (AFMB) a Institutului de lingvistică, istorie literară și folclor „Al. Philippide” Iași, organizată și coordonată de prof. univ. dr. Ion H. Ciubotaru (1970 – 1991).

Au rezultat:

- *anchete de teren* și un număr însemnat de *benzi magnetice înregistrate* cu obiceiuri și cântece populare din satele României și Republicii Moldova;
- *mii de transcrieri muzicale* consemnate pe fonogramele Arhivei;
- *emisiuni radio* (monografia unui gen folcloric, monografia folclorică a unei comune ori a unei zone, portrete muzicale ale unor rapsozi etc.), transmise la Radio Iași, în cadrul emisiunii „*La izvoarele muzicii*”.
- comunicări științifice susținute la Institutul „Al. Philippide” și la Conservatorul „G. Enescu” din Iași, la Conservatorul „G. Dima” din Cluj-Napoca, la Craiova, la Piatra Neamț.
- *studii, recenzii* publicate în reviste de specialitate;
- *volume cu studii și colecții de cântece*.

Aceste materiale au stat și la baza unor lucrări artistice-muzicale semnate de compozitori precum Anton Zeman (*Suita de pe Șomuz*), Viorel Munteanu (*Colindele grâului*, volumul *Strop de ler*) ș.a., interpretate de către elevi, studenți ori de Filarmonica ieșeană.

LUCRĂRI PUBLICATE

a1. cărți de etnomuzicologie

- *Bătrâneasca. Doine, bocete, cântece și jocuri din ținutul Rădăuților* (cercetare monografică). Univ. „Al. I. Cuza”, Caietele Arhivei de Folclor, I, 1979 (350+LI pag.) cu 115 melodii (în colaborare cu Fl. B. și Silvia Ciubotaru);
- *Melodii de joc din Moldova*. Univ. „Al. I. Cuza”, Caietele Arhivei de Folclor, IX, 1990 (554 pag.), cu 792 melodii (în colaborare cu Fl. B.);
- *Stiluri de strigat în Moldova*, în volumul *Strigături din Moldova*. Caietele Arhivei de Folclor, IV, 1984, p. 405-455. Cu 21 transcrieri muzicale (în colaborare cu Fl. B.);

- *Tipuri melodice ale colindelor din Moldova*, (cu 72 melodii) în volumul *Colinde din Moldova*, Caietele Arhivei de Folclor, V, 1984, p. 315-333 (în colaborare cu Fl. B.);
- *Caracteristici ale melodicii baladei din Moldova* (cu 50 melodii), în volumul *Balade din Moldova*, Caietele Arhivei de Folclor, VI, 1986, p.302-343 (în colaborare cu Fl. B.)
- *Aspecte ale melodicii cântului funerar din Moldova*, (cu 106 melodii), în volumul *Folclorul obiceiurilor familiale din Moldova (Marea Trecere)*. Caietele Arhivei de Folclor, VII, 1986, p. 387-444 (în colaborare cu Fl.B.);
- *Capitolul de etnomuzicologie* (cu aprox. 160 melodii din diverse genuri), în volumul *Valea Șomuzului Mare. Monografie folclorică*, Caietele Arhivei de folclor, X, 1991 p.231-360 (în colaborare cu Fl. B.).

a2. cărți didactice

- *Vesel, soarele răsare. Culegere de cântece pentru copii*. Ed. Spiru Haret, Iași, Ed. Tehnică, Chișinău, 1994 (138 pag.);
- *Înger, ingererul meu. Rugăciuni școlare, cântări închinare Maicii Domnului și mamei, cântece de leagăn și de neam, pentru copii*. Ed. Trinitas, Iași, 1996 (194 pag.);
- *Strop de ler*, vol.I. *Colinde, cântece de stea, urări, plugușoare și alte cântări de Anul la Nou*. Aranjamente la 2 și 3 voci: Viorel Munteanu. Ed. Trinitas, Iași, 2000 (256pag.).

b1. studii

- *Un tip de doină specific Moldovei de Nord. Contribuții la cunoașterea cântecului popular românesc*. În Anuar de Lingvistică și Istorie literară, Iași, Acad. R.S.R., tomul XXIV, 1973, p. 175-184 (în colaborare cu Fl. B.);
- *Structuri arhaice în bocetul de pe valea Șomuzului Mare*. În Anuar de Lingvistică... Iași, Universitatea „Al. I. Cuza”, Centrul de Lingvistică, Istorie literară și Folclor, tomul XXVIII, 1981-1982, p.43-56 (în colaborare cu Fl. B.);
- *Aspecte ale melodicii cântului de priveghi din Moldova*. În Anuar de Lingvistică..., tomul XXX-XXXI, 1985-1987, pag.116-127 (în colaborare cu Fl. B.);
- *Aspecte ale luptei pentru Independență în câteva cântece din nordul Moldovei*. În Scrieri muzicologice, Iași, Conservatorul „G. Enescu”, 1977, III, p.53-63 (în colaborare cu Fl. B.);
- *Unele aspecte ale folclorului nou în Moldova*. În Scrieri muzicologice ..., 1983, p.44-55 (în colaborare cu Fl. B. și Larisa Agapie).

b2. articole

- *Doinesc românii de la Cernăuți*, în Cronică, nr. 9, septembrie, 2003;
- *Normaliștii și muzica*, în Revista română, Anul VII, 1(23), martie, 2001;
- *Unitate stilistică și particularități interpretative*, în Rapsozii, Iași, martie, 1992 (în colab. cu Fl. B.);
- *Specificul românesc al muzicii populare*, în Cronică, nr.16, 15 aprilie 1988 (în colab. cu Fl. B.);
- *Folclorul muzical-argument al unității*, în Cronică, nr. 48, 25 noiembrie 1988 (în colab. cu Fl. B.);
- *Festivalul Doinei Românești*, în Cronică, nr.2, 13 ian. 1984 (în colab. cu Fl. B.);

b3. recenzii

- la lucrări de etnomuzicologie semnate de George Breazul, Emilia Comișel, Speranța Rădulescu, Nicolae Ursu, Gh. Oprea și Larisa Agapie în Anuar de Lingvistică și Istorie literară, Universitatea „Al. I. Cuza”, Iași, 1981-1982, 1983-1984, 1985-1986 și în Cronică nr. 21, 27 mai 1983 (în colaborare cu Fl. B.), nr.9, 2003.

c. alte lucrări

- *Selectarea, transcrierea și comentarea melodiilor* din volumul *Vânătorii. Monografie folclorică*, Iași, 1971, semnat de Ion H. Ciubotaru și Silvia Ionescu (în colaborare cu Fl. B.);

- *Selectarea și transcrierea principalelor tipuri melodice care însoțesc practicile rituale din cadrul obiceiurilor agrare din Moldova, în studiul Obiceiurile agrare. O dominantă a culturii populare din Moldova*, semnat de Ion H. Ciubotaru și Silvia Ciubotaru, în Anuar de Lingvistică și Istorie literară, tomul XXIX B, Iași, 1985, p. 127-131 (în colaborare cu Fl. B.)

d. comunicări științifice

- *Aspecte ale cântecului nou în satul moldovean*, Conservatorul de Muzică „G. Enescu”, Iași, 20-26 aprilie 1974 (în colaborare cu Fl. B.);
- *Elemente arhaice în folclorul muzical de pe valea Șomuzului Mare*, la Simpozionul Arie lingvistice, etnografice și folclorice în spațiul daco-român, Academia R.S.R., Filiala Iași, 8 dec. 1977 (în colaborare cu Fl. B.);
- *Structuri muzicale arhaice în cântecul popular moldovenesc*, la Sesiunea de Comunicări organizată cu ocazia Concursului și festivalului interpretării cântecului popular românesc „Maria Tănase”, ediția aV-a, Craiova, 29-30 mai, 1978;
- *Implicații ale doinei vocale pe valea Șomuzului Mare*, la „Festivalul Doinei”, Conservatorul „G. Dima”, Cluj-Napoca, 19 dec. 1981;
- *Cu privire la notațiile muzicale din volumele Jocuri de copii și Crăciunul. Studiu etnografic la Centenar Teodor Pamfile*, Univ. „Al. I. Cuza”, Centrul de Lingvistică, Istorie literară și Folclor, Iași, 16 iunie, 1983 (în colaborare cu Fl. B.);
- *Interesul științific și documentar al notațiilor muzicale din opera lui Tudor Pamfile*, la „Festivalul Doinei”, Cluj-Napoca, 4 dec. 1983;
- *Caracteristici ale melodiei baladei din Moldova*, la Sesiunea științifică anuală, Univ. „Al. I. Cuza”, Centrul de Lingvistică, Istorie literară și Folclor, Iași, 30 mai -1 iunie 1985 (în colaborare cu Fl. B.);
- *Aspecte melodice ale cântecului de priveghi din Moldova*, la Sesiunea științifică anuală, Univ. „Al. I. Cuza”, Centrul de Lingvistică, Istorie Literară și Folclor, Iași, 27-28 iunie 1986 (în colaborare cu Fl. B.);
- *Valențe formative ale implementării culegerii de folclor în activitatea didactică la disciplina Muzică*, la Faza Națională a Programului manifestării metodico-științifice „Creativitate și eficiență în învățământ”, Piatra Neamț, 19-20.06.1987;
- *Aspecte teoretice și practice în activitatea de culegere a folclorului desfășurată de Teodor T. Burada*, la Zilele academice ieșene, Academia Română, Filiala Iași, 7-9 nov. 1991 (în colaborare cu Fl. B.);
- *Vechi înregistrări de cântec românesc*, Complexul Național Muzeal Moldova, Palatul Culturii, Iași, 7 mai 1998.

În întreaga activitate s-a urmărit culegerea și cunoașterea folclorului muzical din Moldova și Bucovina, legăturile acestuia cu folclorul de pe întreg spațiul românesc, evidențierea structurilor arhaice păstrate în unele genuri, precum și modalități practice de implementare a intonațiilor, ritmurilor, genurilor cântecului popular românesc în educația școlară.

BORȘ MARIA

DATE PERSONALE

Data nașterii: 07.03.1956

Domiciliul: B – dul Dacia, Nr. 10, Bl. SA3, Et. 7, Ap. 23, Iași

Telefon: 0232 – 25.19.33

STUDII

1976 – Liceul Pedagogic „Vasile Lupu” Iași, specializarea învățătoare – maistră;

2000 – Facultatea de Psihologie și Asistență Socială;

OAMENI AI ȘCOLII DE IERI ȘI DE AZI

2004 – Cursuri postuniversitare în specializarea Educație Tehnologică.

ACTIVITATEA PROFESIONALĂ

1976 – 1983 – învățătoare – Școala Cogeasca – Lețcani, Iași;

1983 – 1989 – învățătoare – maistră – Școala Nr. 13, Iași;

1989 - și în prezent – prof. metodist – Școala Normală „Vasile Lupu” Iași vechime în învățământ – 28 ani; grad didactic I.

PERFECTIONĂRI

- oct. 2000 – „C.D.Ș. pentru gimnaziu și liceu”;
- noiembrie 2000 – „Evaluarea progresului școlar”;
- 7 – 11 mai 2001 – „Formarea inițială și continuă”;
- 4 – 5 oct. 2001 – „Medierea conflictelor în școală”;
- martie – aprilie 2003 – „Comunicare și conflict”;
- aprilie 2003 – „Managementul timpului”;
- 5 noiembrie 2003 – „Methodologie et strategie pour les enseignants - MeSPE”;
- 26 februarie 2004 - absolvirea Departamentului pentru pregătirea personalului didactic;

PUBLICAȚII

- „Culegere de abilități practice clasa I” autori: Eugenia Apetroi și colaboratorii, Editura Media – Tech, Iași 2001 – referent științific prof. Maria Borș;
- „Culegere de abilități practice clasa a II-a” autori: Eugenia Apetroi și colaboratorii, Editura Media – Tech, Iași 2002 – referent științific prof. Maria Borș;
- „Elemente de metodică - Abilități practice în învățământul preșcolar și primar” Editura Media – Tech, Iași 2002 – autori: prof. Gabriela Lazăr și prof. M. Borș;
- „Fantezie și îndemănare” – disciplină opțională – autori: Cătălina Elena Manta și colaboratorii, Editura Damaster, Iași 2002 – recenzor prof. Maria Borș;
- „Interdisciplinaritate și creativitate prin orele de abilități practice” articol publicat în Revista Învățătorului anul II, nr. 7, oct. 2002 - autori: prof. Maria Borș și inv. Eugenia Apetroi;
- „Programa pentru perfecționarea cadrelor didactice din învățământul preșcolar” publicată în cadrul Colegiului Universitar de Institutori, Iași 2002, prof. M. Borș.

BUDĂU PAUL

DATE PERSONALE

Data și locul nașterii: 16.12.1971, Roman

Adresa: Roman, Str. Doctor Ghelerter, nr. 9

Telefon: 0232-26.21.31, 0722-72.27.12

Actualmente locuiesc în Iași, Centrul Diecezan Caritas Iași,

Str. Sărăriei, nr. 134

STUDII

- Școala Generală Nr. 2 - Roman (clasele I-IV: 1978-1982);
- Școala Generală Nr. 11 - Roman (clasele V-VIII: 1982-1986);
- Liceul Roman-Vodă - Roman (clasele IX-X: 1986-1988);
- Liceul Seminarial „Sfântul Iosif” - Iași (clasele XI-XII: 1988-1990);
- Institutul Teologic Romano-Catolic - Iași (anii I-II: 1990-1992);
- Seminario Diocesano - Jaén (Spania) (anii III-V: 1992-1995);
- Institutul Teologic Romano-Catolic - Iași (anul VI: 1995-1996).

EXPERIENȚĂ PROFESIONALĂ

- 3 ani de pastorală (1996-1999) ca vicar parohial la Parohia „Sfântul Iosif Muncitorul” din Piatra Neamț, Județul Neamț;

- 5 ani de activitate în învățământ (1999-2004) ca profesor de religie romano-catolică la Școala Normală „Vasile Lupu” din Iași;
- definitivat în învățământ (2001).
- coordonator al profilului vocațional teologie romano-catolică la Școala Normală „Vasile Lupu” Iași.
- metodist al I.S.J. pentru disciplina Teologie romano-catolică.

CÎRCIU CONSTANTIN

DATE PERSONALE

Data și locul nașterii: 18.04.1976, Straja, Suceava

Adresa: Str. Stejar 21A, bl. A2, sc. A, et. 8, ap. 34, Iași

Telefon: 0232 – 47.44.56

STUDII

- Liceul teoretic “Eudoxiu Hurmuzachi” Rădăuți (absolvit în anul 1994)
- Facultatea de Litere din cadrul Universității “Al. I. Cuza” Iași, secția franceză – germană (absolvită în anul 1998 cu examenul de licență promovat în 1998)
- Studii aprofundate absolvite în anul 1999

EXPERIENȚĂ PROFESIONALĂ

- În anii școlari 1998–2000 am fost profesor suplinator (catedra de limbi străine) la Școala Normală “Vasile Lupu” Iași.
- Prin concurs susținut în iunie 2000 m-am titularizat ca profesor de limbă germană/franceză al Școlii Normale “Vasile Lupu” Iași.
- În august 2001 am obținut definitivarea în învățământ, specialitatea limba și literatura germană.
- Înscriș la gradul didactic II.

PERFORMANȚE DEOSEBITE ÎN ACTIVITATEA PROFESIONALĂ

- În perioadele iulie–august 1996 și martie–august 1997 am fost beneficiarul unor burse de studii în Germania (Augsburg, Konstanz).
- În luna iunie 2000 am susținut în cadrul Zilelor Francofoniei o comunicare publicată în Analele francofoniei („Le Prince de Ligne, la fin d'un monde”).
- În perioada decembrie 2000– februarie 2001 am participat la un curs de perfecționare în Germania (Bremen), organizat de către Institutul Goethe. Articolele elaborate în această perioadă au fost publicate în revista Institutului.
- În anul 2002 am făcut parte din comisia națională de evaluare a manualelor alternative de limba germană pentru liceu.
- Am conceput și elaborat proiecte de programe pentru opționale (pentru aria Limba și comunicare) care au primit avizul Consiliului de Curriculum al Școlii.

STAGII DE PERFECTIONARE

- 1999–2000 – “Grundfertigkeiten im Deutschunterricht” organizat de Casa Corpului Didactic, Iași.
- 2000 – “Strategii de învățare: Stații de învățare” – organizat de Centrul pentru Formarea Continuă în Limba Germană, Mediaș.
- 2001 – “Testarea și verificarea / evaluarea” – organizat de Centrul pentru Formarea Continuă în Limba Germană, Mediaș.
- 2001 – “Forme sociale în predarea limbii germane ca limbă modernă” – organizat de Centrul pentru Formarea Continuă în Limba Germană, Mediaș.
- 2001 – “Strategii de învățare și învățarea autonomă” – organizat de Centrul pentru Formarea Continuă în Limba Germană, Mediaș.
- 2001 – “Formare inițială și continuă” – organizat de Inspectoratul Școlar Județean Iași.

OAMENI AI ȘCOLII DE IERI ȘI DE AZI

- 2001 – “Curriculum la decizia școlii” – organizat de Centrul Educația 2000+ (Sinaia).
- 2002 – “Forme alternative de predare” – organizat de Inspectoratul Școlar Județean Iași și Casa Corpului Didactic.
- 2002–2003 – “Metodica predării limbilor moderne” organizat de Universitatea București în colaborare cu Ministerul Educației Cercetării și Tineretului.
- Din 2003 până în prezent – Stagii de perfecționare (București, Mediaș) în vederea obținerii statutului de formator național pentru limba germană.
- Octombrie 2004 – Participare la Congresul internațional al germaniștilor (Mangalia).

CIOBANU ANCA-DANIELA

DATE PERSONALE

Data și locul nașterii: 23.02.1977, Iași

Domiciliul: Str. Strămoșilor nr. 55, bl. DA 13, et. 4, ap. 4, Iași

Telefon: 0232-457634, 0744-144307

E-mail: danaciobanu@home.ro

STUDII

- 1999-2003 Facultatea de Psihologie și Științe ale Educației - secția Psihopedagogie specială a Universității „Al. I. Cuza” Iași
- Liceul Pedagogic ” Vasile Lupu” din Iași.

FUNCȚII

- Institutator la Școala Normală “V. Lupu” Iași, începând cu septembrie 2003
- Psiholog la Centrul de plasament Sf. Iosif, începând cu martie 2004
- 2000- 2004 Coordonator activități copii pentru Proiectul after-school Don Bosco, sub egida Centrului Diecezan CARITAS, Iași
- 1996 – 2003 Învățător la Școala Normală “V. Lupu” Iași

PUBLICAȚII

- *Iubirea față de Dumnezeu și față de aproapele* - proiect didactic, în Formarea formatorilor - seminar internațional, p. 123-130, Iași, 1997
- Coautor la “Programa pentru Religie catolică”, clasele I-VIII, București, 1999
- Coautor la cartea „Sunt copil, Isuse – material în sprijinul desfășurării orelor de religie” - Iași, Editura Sapientia, 2001
- *Comportamente de supraviețuire la animale, proiect interdisciplinar*, în „Exerciții de proiectare interdisciplinară la disciplina Științe (cl. III-IV)”, p. 47, Editura Pan Europe, Iași, 2003
- *Imaginea folclorică a lui Ștefan cel Mare*, în „Personalități care au fost. Ștefan cel Mare (1504-2004)”, p. 76, Editura Samia, Iași, 2004
- *Ce este Asociația Normaliștilor Ieșeni?*, în revista „Normaliștii”, p. 7, nr. 2, aprilie 2004
- *Calitatea în educație-deziderat și necesitate*, în revista „Viitorul la pătrat”, p. 15, anul II, nr. 2

EXPERIENȚĂ PROFESIONALĂ

- Definitivat în învățământ – 1998
- Gradul didactic II în învățământ – 2002
- Coordonator la nivelul școlii al Programului de prevenire a afecțiunilor oro-dentare, organizat de Direcția de Sănătate Publică în colaborare cu Inspectoratul Școlar Județean, Iași
- Coordonator la nivelul școlii al Programului “Și eu mănânc sănătos”, organizat de Inspectoratul Școlar Județean Iași în colaborare cu Kraft Food Romania

- Membru fondator al Asociației Normaliștilor Iași

CURSURI DE PERFECTIONARE

- *Educația integrată* – 1999, organizat de ISJ Iași, în colaborare cu UAIC Iași
- *Educația pentru valori* – 1999, organizat de Casa Corpului Didactic Iași
- *Evaluarea* – 2001, organizat de Centrul Educația 2000+
- *Școală-Familie-Comunitate* – 2001, organizat de Centrul Educația 2000+
- *Moduri de rezolvare a conflictelor în școală* – 2001, organizat de Centrul de Mediere și Securitate Comunitară Iași
- *Tehnici de evitare a abuzului* – 2001, organizat de Centrul de Mediere și Securitate Comunitară Iași
- *Traficul de ființe umane* – 2002, organizat de Asociația Alternative Sociale Iași
- *Terapia prin muzică (Meloterapia)* – 2002, organizat de Școala Specială Iași în colaborare cu Asociația Alexios Iași
- *Strategii didactice de formare a noului model comunicativ funcțional* – 2003, organizat de Casa Corpului Didactic Iași
- *Coordonate metodologice privind realizarea programei la disciplina Științe, la clasele III-IV*, 2003, organizat de Casa Corpului Didactic Iași
- *Curriculum creativ*, 2004, organizat de Casa Corpului Didactic Iași

ACTIVITATE ȘTIINȚIFICĂ

- *Seminar internațional "Formarea formatorilor"*, Iași, februarie, 1997
- *Festivalul Național "Gh. Asachi, 174 ani de învățământ românesc"*, Iași, aprilie 2003
- *Simpoziul internațional "Școala și Biserica în slujba comunității"*, Iași, iunie, 2003
- *Zilele Școlii Iașene- Sesiunea județeană de comunicări științifice*, Iași, mai 2003, aprilie 2004
- *Simpoziul interjudețean "Personalități care au fost, Ștefan cel Mare (1504- 2004)"*, Iași, ianuarie, 2004
- *Simpoziul național "Perspective interdisciplinare în învățământul românesc"*, Botoșani, aprilie, 2004
- *Stagiu de perfecționare pe problematica persoanelor cu handicap* - iulie 2002, organizat în Germania, de UAIC Iași în colaborare cu organizația PARITAT Germania

CODREANU VIORICA**DATE PERSONALE**

Data și locul nașterii: 1.03.1959, Iași

Domiciliul: Str. Mircea cel Bătrân nr. 1, bl. A1, sc. C, et. IV, ap. 3 – Iași

STUDII

- 1978-1982 Universitatea "Al. I. Cuza" – Iași, Facultatea de Filologie, secția engleză – română
- 1996 – examen gradul I;
- iunie 1992 – curs de perfecționare inițiat de Consiliul Britanic
- 1992 – Curs de perfecționare pentru profesor formator în Marea Britanie;
- 1992 – prezent – profesor formator;
- 1994 – Curs de perfecționare pentru profesor de limba engleză, pentru predarea modernă a literaturii – Sibiu;
- 1994 – Curs de perfecționare pentru profesori formatori – Scoția;
- 1992 – 1999 - organizarea de cursuri de perfecționare pentru profesorii de limba engleză din Iași – Casa Corpului Didactic;
- 1999 – 2001 - organizarea de cursuri de perfecționare *Mettex* inițiate de Consiliul Britanic pentru predarea manualelor alternative;

- participarea ca profesor mentor la proiectul START 2002 – prezent;
- participarea la proiect Comenius 2003 – 2004;

EXPERIENȚĂ DIDACTICĂ

- septembrie 1982 – 1987 – Școala Rebricea, Județul Vaslui – profesor de limba engleză;
- 1987 – 1990 – Școala nr. 13 – Iași și Școala nr. 19 – Iași;
- 1990 – 1992 – Școala nr. 16 – Iași;
- 1992 – prezent – Școala Normală "Vasile Lupu" – Iași;
- 1996 – prezent – șef al Comisiei metodice de limbi străine;
- 2000 – coautor împreună cu Constantin și Dana Paidos a manualului Start I și II;
- 2001 – 2003 – coautor împreună cu Gicu Popescu și Eleonora Olaru la manualele Magic English – clasa a IX-a, clasa a XI-a, clasa a XII-a; (manuale aprobate și avizate de M.E.C.)
- participări cu lucrări la Conferințele profesorilor de limba engleză – Timișoara, Constanța, Brașov, Iași.
- organizarea și participarea la olimpiade școlare;
- membră în comisii de Olimpiadă Națională 1995, bacalaureat (în fiecare an);
- 2002 – prezent – profesor examinator Cambridge pentru Consiliul Britanic.

COLESNIUC ADRIAN - CONSTANTIN**DATE PERSONALE**

Data și locul nașterii: 12.04.1981, Botoșani

Domiciliu stabil: Str. Împărat Traian, nr. 73, bl. E7, sc. B, ap. 13, Botoșani

Domiciliu flotant: Str. Egalității, nr. 24, bl. 847, sc. B, ap. 16, Iași
Telefon: 0744-58.60.55

STUDII:

- 2004 - Specializare prin doctorat la Universitatea „Al. I. Cuza” Iași, domeniul „Științe ale naturii”
- 2004 - Specializare prin master, profilul „Biodiversitatea și productivitatea ecosistemelor”, în cadrul Facultății de Biologie, Universitatea „Al. I. Cuza”, Iași
- 2000-2004 - Facultatea de Biologie, Secția „Ecologie și protecția mediului”, Universitatea „Al. I. Cuza”, Iași
- 1996-2000 - Liceul teoretic „Mihai Eminescu”, Botoșani

FUNCȚIA:

- 2004 - profesor de biologie la Școala Normală „Vasile Lupu” Iași

ARTICOLE PUBLICATE:

- *Contributions to knowledge of lake Aroneanu (Iași) Biodiversity*. M. Nicoară, A. Colesniuc, Bacău, *Studii și cercetări. Biologie*, Univ. Bacău, vol. 7, 2004

COVRIG ELENA**DATE PERSONALE**

Data și locul nașterii: 13.10.1951, Iași

Domiciliul: Iași, str. prof. Cujbă nr. 5A, bl. F 1-1, sc. A, et. III, ap. 14

Telefon: 0232-217813

STUDII

Universitatea „Al. I. Cuza” Iași – Facultatea de Istorie-Filozofie,
Licențiată în sociologie-psihologie 1975

ACTIVITATEA PROFESIONALĂ

1989 – profesor gr. I pedagogie-psihologie, Școala Normală „Vasile Lupu” Iași

1995 – profesor asociat – Facultatea de științe ale Educației și Psihologie, Universitatea „Al. I. Cuza” Iași

- profesor metodist – Colegiul de Institutori – Universitatea „Al. I. Cuza” Iași

PERFECTIONĂRI

1987 – Perfecționarea „Psihoterapie și psihodiagnostic” - Centrul de perfecționare a personalului sanitar;

1988 – Orientare școlară și profesională – C.C.D. și I.S.J. Iași;

2001 – Stagiul „Formarea inițială și continuă”, Programul „Arion – Socrates”.

ACTIVITATEA ÎN ȘCOALA NORMALĂ „VASILE LUPU” IAȘI

- Consilier educativ – în anii școlari 2000 – 2001 și 2001 – 2002
- Membru Consiliul de administrație din anul 2000
- Șefa Comisiei metodice Pedagogie-Psihologie din anul 2003
- Nominalizată pentru GALA SOCIETĂȚII CIVILE „ZIUA VOLUNTARIATULUI” - secțiunea creativitate pe anul 2004.

COSOVANU IRINA OFELIA

DATE PERSONALE

Data și locul nașterii: 02.07.1965, Roman

Adresa: Șoseaua Păcurari nr. 60, bloc 551, scara B, etaj II, ap. 7, Iași

Telefon, fax: 0232-21.98.89

E-mail: irinacsvn@yahoo.com

STUDII

- Universitatea “Alexandru Ioan Cuza”, Facultatea de filologie, Secția Franceza-Romana.

FUNCȚII

- Profesor titular de franceză, gradul didactic I

ATESTATE OBȚINUTE

- Atestat de traducător în domeniul managementului în urma examenului organizat în martie 1992 de către Ministerul Culturii la București;
- Atestat de formator pe probleme curriculare;
- Atestat de formator în domeniul evaluării;

LUCRĂRI SUSȚINUTE

- “Gidismul în opera lui Andre Gide”;
- “Pedagogia autonomiei și textul literar”;
- “Balzac și realismul balzacian”;
- “Filozofia absurdului în opera lui Albert Camus”;

RESPONSABILITĂȚI LA NIVELUL ȘCOLII NORMALE

- îndrumător și metodist al practicii pedagogice pentru elevii care doresc să obțină atestatul de predare a limbii franceze la clasele I-IV;
- șefa comisiei dirigenților;
- autor a trei cursuri opționale desfășurate la nivelul școlii pentru clasele IX-XI (Gastronomia franceza, Franceza cântând, Universul cotidian în conversație).

RESPONSABILITĂȚI LA NIVELUL INSPECTORATULUI JUDEȚEAN IAȘI

- metodist I.S.J.,
- mentor pentru practica pedagogică a studenților, formator pentru profesorii de limba franceza în domeniul evaluării,
- formator pentru profesorii de limba franceza pe probleme de curriculum.

RESPONSABILITĂȚI ÎN COMISII NAȚIONALE

- evaluator în Comisia națională de evaluare a manualelor în anul școlar 2001-2002,
- profesor corector în Comisia națională de titularizare din iulie 2002 și 2004 a profesorilor de limba franceza.

PERFECTIONĂRI/BURSE

În Franța:

- ianuarie-februarie 1994 la "Institut Universitaire pour la Formation des Maitres", Niort;
- 2-30 iulie 2001, stagiul internațional BELC la "Universite de Caen", stagiul la care am fost selecționată în calitate de formator în evaluare de către o comisie mixta formata din Ministrul de specialitate și formatori francezi;
- stagiul internațional 2002, Bursa Socrates, la Montpellier;
- în cadrul proiectului internațional "Vive l'eau vive", participarea la Bourboule, în Franța la sărbătorirea a 50 de ani de la înființarea de școli asociate UNESCO, manifestare organizată de Carrefour International Des Messagers de L'eau.

În țară:

- stagii la Centrul Cultural Francez Iași, cu formatori francezi: "Evaluarea formativa la ora de franceza", "Redactarea de proiecte europene", "Methodologie de l'enseignement du F.L.E. a partir des supports litteraires", "Evaluation", "Evaluation", "Cântecul la ora de franceza", "Mettre les sciences en culture"-2003.

STAGII NAȚIONALE

- Centrul Cultural Francez din Cluj "Formation continue de tuteurs de Colleges Pedagogiques. Renforcement du FLE dans les colleges pedagogiques";
- Stagiul Arion Socrates: "Formare inițială și continuă";
- Stagiul Bușteni « Formare de formatori pe probleme de curriculum »;
- stagii la Ploiești și Brașov pentru "Formare de formatori în domeniul evaluării" - 126 de ore de formare.

COSTIN RETA

DATE PERSONALE

Data și locul nașterii: 18.03.1964, Țepu, Galați

Titulară pe catedra de educație fizică de la Școala Normală „V. Lupu” – Iași din anul 1992, iar în învățământ din anul 1987 prin repartii guvernamentale, la Școala Hăulișca, comuna Tulnici, jud. Vrancea, cu o vechime de 15 ani.

ACTIVITATEA PROFESIONALĂ

- Am absolvit Institutul de educație fizică și sport din București în anul 1987 cu media 10 la examenul de diplomă;
- Am fost repartizată la Școala Hăulișca, comuna Tulnici, județul Vrancea pe catedra de educație fizică;
- În anul 1990, am devenit titular prin transfer la Școala Generală nr. 8 din Focșani, jud. Vrancea, până în anul 1992;
- Am obținut gradul I în învățământ în anul 1998 cu media 9,66;
- Din anul 1997 activez și ca profesor metodist, îndrumând practica pedagogică la Școala Normală „V. Lupu” – Iași – profilul pedagogic;
- Am susținut cursuri în cadrul programului de perfecționare pentru învățători și educatoare;
- În anul 1999 am fost numită în funcția de lider de sindicat la U.S.L.I.P. „Spiru Haret”;
- Am participat în anul 2001 la un stagiul de perfecționare și instruire pe probleme de planificare organizat de C.C.D. și I.S.J. – Iași.

CREANGĂ LILIANA

DATE PERSONALE

Data și locul nașterii: 7.06.1969, Deleni, Iași

Domiciliul: comuna Deleni, județul Iași

Telefon: 0741-169814.

STUDII

- 1997, Facultatea de chimie, secția chimie-fizică

EXPERIENȚĂ PROFESIONALĂ

- 1993-1997, profesor II de chimie-fizică la Școala Slobozia, comuna Deleni, județul Iași
- 1997-1998, profesor-educator la Centrul de plasament Copou, Iași
- 1998-2004, profesor I de chimie-fizică la Școala Slobozia-Deleni

REZULTATE PROFESIONALE

- Membru al Consiliului de administrație al școlii;
- Responsabil a Comisiei metodice a diriginților 1998-2000;
- Director de școală între anii 2000-2004;
- Înscrișă la gradul didactic I, sesiunea 2005.

DRIȘCU EUGENIA

DATE PERSONALE

Data și locul nașterii: 06.03.1966, com. Țibana, Iași

STUDII

- 2004 – Doctorand în Filologie
- 1992 – 1996 – Facultatea de Drept din cadrul Universității „Al. I. Cuza” Iași
- 1984 – 1988 – Facultatea de Litere a Universității „Al. I. Cuza” Iași
- 1980 – 1984 – Liceul „Mihai Eminescu” Iași
- 1972 – 1980 – Școala Generală Domnița, com. Țibana, jud. Iași

EXPERIENȚĂ

- 1988 – 1990 – Școala Generală Racoș, jud. Brașov
- 1990 – 1991 – Școala Generală Țibana, jud. Iași
- Din 1991 – profesor de limba română titular la Școala Normală „V. Lupu” Iași.

ACTIVITATEA EXTRAȘCOLARĂ

- 2002-2003, CDS cu elevii de la profilul filologie, editarea unei reviste proprii *Acte*;
- 2003, coordonator al proiectului *Tineri împotriva delincvenței*, în parteneriat cu Inspectoratul de Poliție al județului Iași
- Din anul 2004, coordonator al revistei trimestriale a profesorilor și elevilor școlii „NORMALIȘTII”;
- 2004, lider al Sindicatului „Gh. Asachi” din școală.

GÎNSAC ANAMARIA

DATE PERSONALE

Data și locul nașterii: 11.10.1979, Vatra Dornei

Domiciliul: Str. G.Coșbuc, nr. 18, Iași/ str. Cotîrğași, Broșteni, Suceava

Telefon: 0232/260197 și 0743783949

e-mail: gansaca@yahoo.com

STUDII ȘI SPECIALIZĂRI

- 1994-1999 Seminarul Teologic *Cuvioasa Parascheva*, Agapia, Neamț; 1998 – participare la Olimpiada de Dogmatică – faza națională de la Râmnicu Vâlcea
- 1999-2003 *Facultatea de Teologie Ortodoxă „Dimitru Stăniloae”*, secția Limba română, a *Universității „Al. I. Cuza”* din Iași - lucrarea de diplomă *Influența limbii engleze în limbajele economic și informatic* (Gramatica comparată), coordonator Prof. Dr. Constantin Frîncu
- 2003-prezent Masterand la *Facultatea de Litere* din cadrul *Universității Al. I. Cuza* din Iași, secția Lingvistică generală și românească

FUNCTII

- 2003-prezent Profesoară de Religie la *Școala Normală „Vasile Lupu”*, Iași; colaborator la revista *Normaliștii*
- 2000-prezent Redactor-realizator la *Radio Trinitas*, postul de radio al Mitropoliei Moldovei și Bucovinei (emisiuni realizate *Cuvântul care zidește*, *Lumea în 240 de minute*, *Calendarul zilei*, *Pelerinii la locurile sfinte*, *Povestea vorbei - ghid de exprimare corectă*)

mai 2004 Organizator al Olimpiadei de Religie – faza locală, Iași

ARTICOLE PUBLICATE

– *Căutare și absolut – pentru o fenomenologie sacră a creației poetice eminesciene*, în „Studii eminesciene”, nr. 1/2004, Iași

BURSE

- 1999-2003 - bursă de studii I ca studentă la *Facultatea de Teologie*, secția Limba română
- 2003 - bursă de studii la *Facultatea de Litere*, Masterat-anul I, secția Lingvistică generală și românească
- 2004 - bursă de merit la *Facultatea de Litere*, Masterat, anul II

GHEORGHITĂ CORINA – MIHAELA

DATE PERSONALE

Data și locul nașterii: 29 august 1954, Iași
Domiciliul: str. Gării nr. 4 D, sc. A, ap. 1, Iași

STUDII

Absolventă a *Facultății de Chimie și Inginerie Chimică*, secția Chimie, Iași, 1977

LOCURI DE MUNCĂ

- 1981 – până în prezent, profesor titular la *Școala Normală „Vasile Lupu”*, Iași;
- 1976 – 1981, profesor titular prin repartitie la *Școala Generală Slobozia – Voinești*;
- 1990 – 1991, profesor la *Colegiul Național Iași*, prin detașare.

EXPERIENȚĂ DIDACTICĂ

- Grad didactic I (1993);

STAGII ABSOLVITE

- „Experimentul de laborator”, 2004, C.C.D.;
- Perfecționare a profesorilor metodiști, 2002, I.S.J Iași
- „Metode și tehnici alternative de evaluare”, 2001, C.C.D.
- „Abilitare curriculară – pentru liceu”, 2000, C.C.D.;
- „Curriculum la decizia școlii pentru gimnaziu și liceu” și „Evaluarea progresului școlar” 2000, C.C.D.;
- „Formarea profesorilor de științe în viziune interdisciplinară” 1999, C.C.D.;
- „Valori, atitudini și comportamente formate la elevi prin orele de dirigenție și consiliere” 1999, C.C.D.;

- 2001 – câștigător al Concursului Național pentru burse COPYRO, secțiunea „științe exacte”, cu proiectul „Aplicații ale chimiei în artă”;

RESPONSABILITĂȚI PROFESIONALE

- 2002 – 2004 – îndrumător de practică pedagogică a studenților de la Facultatea de chimie, Universitatea “Al.I.Cuza”;
- din 2002 și până în prezent – membru al consiliului consultativ I.S.J.
- din 2002 și până în prezent – coordonator al Cercului nr. 6 al profesorilor de chimie
- din 2002 și până în prezent – metodist în cadrul I.S.J. Iași, în urma concursului din 28 nov. 2001;
- 2001, participant în calitate de formator al Consiliului Național de Curriculum, la sesiunile de pregătire a profesorilor pe probleme de didactică, Agafton – Botoșani;
- din 2001 și până în prezent – șef de comisie metodică pe aria curriculară științe;
- 2003, 1999, 1996 – lecții deschise în cadrul cercului pedagogic al profesorilor de chimie
- 2004 – membru în comisia de organizare a probei practice la olimpiada națională de chimie
- 2002, oct. – membru fondator al concursului școlar de chimie « Petru Poni »

AUTOR PROGRAME C.D.Ș.

- 2003-1999 – « Biochimia pe înțelesul tuturor », „Noțiuni de chimie a mediului”; „Apa, miracolul din preajma ta”; „Chimia materialelor de pictură” avizată de Comisia Națională de Curriculum și recomandată claselor cu profil artistic;
- din 2002 până în prezent – profesor în cadrul Centrului de Excelență pentru elevii capabili de performanță, Iași
- 2002, iulie – membru al comisiei de corectare în cadrul concursului național pentru ocuparea posturilor vacante din învățământul preuniversitar
- la concursul « Petru Poni »: 2004, premiul I la etapa județeană, respectiv premiul II, cl.a XI-a la etapa interjudețeană, secțiunea « chimie aplicată »; 2003 premiul II clasa a X-a și mențiune, clasa a IX-a la etapa județeană « Comunicări de chimie aplicată »; secțiunea « Proiecte », premiul III, clasa a Xa;
- la concursul „Petru Poni”, 2004, etapa județeană, trei premii I la secțiunea „Tehnici de laborator”; 2003, un premiu I la proba scrisă și două premii I la secțiunea „Tehnici de laborator”
- derulare și finalizare proiect Socrates « Dans une Europe reunie, parlons tous l'écologie » în parteneriat cu liceul Profesional Agricol din Chteau Chinon, Franța

PUBLICAȚII

- 2003 - *Îndrumar metodic pentru aplicarea C.D.Ș. în gimnaziu și liceu*, coordonatori E. Iliescu, G. Mihăilă, M. Grigoraș, A. Burescu, pag. 38-42
- 2003 - *Teste de chimie organică pentru bacalaureat*, coautori E. Iliescu, J. Țivlea, M. Lăcătușu, Ed. Venus, Iași
- 2002 - *Dicționar explicativ de chimie*, coautori M. Constantinescu, M. Grigoraș, M. Lăcătușu, M. Loghin, J. Țivlea, G. Vulpoi, Editura „Spiru Haret”, Iași;
- 2001 - *Apa, miracolul din preajma ta*, coautori Janeta Țivlea și Marilena Grigoraș, Editura „Spiru Haret”, Iași;
- 2000 - *Manual de chimie pentru clasa a X – a, filieră teoretică* (specializările filologie și științe sociale), vocațională și tehnologică, aprobat de M.E.N. cu ordinul nr. 31 mai 2000, Editura Polirom;
- 2000 - *Un prim pas în educația pentru mediu în școala românească*, Editura Spanda 2000, pag 45 – 47;
- 2000 - *Lumea pe care ne-o dorim – elemente de chimie a mediului necesare pentru educația ecologică*, Editura „Spiru Haret”, Iași, coautori Janeta Țivlea și Marilena Grigoraș;
- 1999, oct. - *Despre un alt mod de a învăța chimia*, revista „Școala Ieșeană”, pag. 30 – 38.

GHEORGHIU PAULA

DATE PERSONALE

Data și locul nașterii: 25.06.1975, Iași

Adresa: Aleea Columnei nr. 6, bloc N 3, etajul 3, ap. 15 Iași.

STUDII

- 2004, Beginner Teacher Training (British Council și CCD);
- 2004, absolventă a Universității „Al. I. Cuza”, Facultatea de Istorie, secția istorie - lb. engleză;
- 1999, absolventă a Liceului Teoretic „D. Cantemir” din Iași, profilul limbi străine.

EXPERIENȚĂ PROFESIONALĂ

- Profesor-suplinitor de limbă engleză la Școala Normală „Vasile Lupu” Iași.

GROSU CĂTĂLINA

DATE PERSONALE

Data nașterii: 15.07.1976

Adresa: Iași, Str. Ciurchi nr. 125, bl. E2, Sc. C, Et. II, Ap. 2

Telefon: 0232 – 471 691; 0724 – 365 368

E-mail: catgrosu@yahoo.com

STUDII

- 2001 – 2003: Universitatea „Al. I. Cuza”, Iași: **Master în Traductologie și Interpretariat (Engleză-Franceză)**. Titlul lucrării de dizertație: *Cultural Terms in Translation: Newspaper Language*; nota obținută la examenul de dizertație: 10;
- 1995 – 1999: Universitatea „Al. I. Cuza”, Iași: **Facultatea de Litere (Specializarea: Limba și literatura engleză – Limba și literatura franceză)**. Titlul lucrării de licență: *Romanian and French Versions of Jane Eyre by Charlotte Brontë*;
- 1991 – 1995: Colegiul Național din Iași, clasa de limbi moderne.

ALTE SPECIALIZĂRI

- *Spoken English Contest*, premiul al III-lea pentru traduceri – februarie 1994
- *Diplôme d'Etudes en Langue Française (D.E.L.F.)* – mai 1995
- *Cambridge Proficiency Examination*, Grade 'B' – iunie 1999
- *Additional Paper (la CPE): Translation From and Into French*, Grade 'A' – iunie 1999
- Examenul de definitivat (Limba și literatura engleză), – sesiunea august 2003.

EXPERIENȚĂ PROFESIONALĂ

- 2001 -2004: profesor titular de limba engleza, prin concurs la Școala Normală „Vasile Lupu”, Iași;
- 1 martie – 31 mai 2004: profesor suplinitor la Universitatea „Al. I. Cuza”, Iași, Facultatea de Economie și Administrarea Afacerilor; atribuții: susținerea unor seminarii de limba engleză la anul I;
- 1 februarie – 15 iunie 2001: profesor de limba franceză la Școala „Mircea cel Bătrân”, Iași;
- 1 aprilie – 31 decembrie 2000: agent de turism la agenția de turism „Central Travel”, Iași;
- Octombrie – decembrie 1999: profesor suplinitor de limba română și limba franceză la Școala „B. P. Hasdeu”, Iași;
- Septembrie 1998 – Iulie 1999: schimb de experiență și practică pedagogică la „Lord Mayor Treloar National Specialist College” din Anglia – Alton, Hampshire (bursă obținută prin organizația G.A.P. – Gap Activity Projects);

- Octombrie 1997 – Mai 1998: Practică pedagogică pentru predarea limbii engleze: Liceul “G. Ibrăileanu”, Iași;
- Octombrie 1997 – Mai 1998: Practică pedagogică pentru predarea limbii franceze: Liceul “M. Eminescu”, Iași.

STAGII DE PERFECTIONARE

- Conferința MATE (Moldavian Association of Teachers of English): *Speaking versus Writing*, 2001;
- Conferința RATE (Romanian Association of Teachers of English): *Steps to Proficiency: Our Goal*, 2002;
- Stagiul pentru profesorii care lucrează cu manualul *Snapshot* (Casa Corpului Didactic, Editura Longman, 2002);
- “Drama Exercises for Classroom Use” (British Council Centre și Casa Corpului Didactic: 2002);
- “Preparing Students for CAE” (British Council și University of Cambridge ESOL Examinations: 2003)
- “Preparing Students for YLE” (British Council și University of Cambridge ESOL Examinations: 2004);

HONCIUC GHEORGHE

DATE PERSONALE

Data nașterii: 11.03.1943

Adresa: Str. Conductelor, nr. 5, bl. F 6, sc. A, et. 3, ap. 10, Iași

Telefon: 0232-26.53.55

STUDII

1973 – 1979	Facultatea de Istorie - Filosofie, secția Filosofie, cursuri fără frecvență, fără examen de licență,
1962 – 1967	Facultatea de “Compoziție, Dirijat cor, Pedagogie”, secția pedagogică a Conservatorului de Muzică “George Enescu” IAȘI – cu diplomă de licență
1958 – 1962	Școala Medie Mixtă Săveni, secția reală
1950 – 1957	Școala Generală Vlăsinești

EXPERIENȚĂ DIDACTICĂ

1997	Școala Normală “Vasile Lupu” IAȘI, în urma examenului de titularizare obținut la concursul din 22 iulie 1997;
1978 – 1997	Școala Generală “B.P. Hașdeu”
1975 – 1978	Liceul “Vasile Alecsandri”
1973 – 1975	Școala Generală nr. 15
1967 – 1973	Liceul “Emil Racoviță”

PREMII ȘI NOMINALIZĂRI

2001	Premiul I la Concursul Național al Corurilor, faza națională, București
2001	Premiul I la Concursul Național al Corurilor, faza zonală, Piatra Neamț
2000	Concerte de muzică corală la Botoșani și Ipotești
1997	Premiul II la Concursul Național al Corurilor, faza locală, Piatra Neamț, Premiul I la Piatra Neamț, faza zonală
1997	Premiul II la Deva, faza națională

ACTIVITĂȚI PROFESIONALE

- Dirijorul corului mixt de la Biserica Romano - Catolică “Sfânta Tereza a Pruncului Iisus”

- Profesor de armonie și dirijat la Școala de Cântăreți Romano-Catolici de pe lângă Biserica "Ieremia cel Fericit" din Tomești, din dieceza Iași
- Profesor de Teorie și solfegii, instrument, metodică predării muzicii la Fundația Ecologica "Dimitrie Cantemir"
- Îndrumător de practică pedagogică la grădinițe și clasele din învățământul primar al elevilor Școlii Normale
- Profesor metodist la specialitatea muzică vocală al Inspectoratului Școlar Județean Iași
- Dirijorul corului mixt de la Biserica "Ieremia cel Fericit"
- din Tomești
- Profesor de armonie, dirijat cor, teorie și solfegii, metodică predării muzicii la Universitatea „Petre Andrei”, specialitatea Muzică.
- Îndrumător de lucrări de diplomă la specialitatea „Muzică vocală” la Fundația Ecologica „Dimitrie Cantemir” și Universitatea „Petre Andrei”

IOANID SVETLANA – LUMINIȚA

DATE PERSONALE

Data și locul nașterii: 5.05.1949, Baia-Mare

Adresa: B-dul Alexandru cel Bun nr. 15, bl. E3, sc. C, et. 2, ap. 9, Iași

Telefon: 0232-26.68.95

STUDII

- 1967 - 1972: studii universitare, licența în limba și literatura franceză la Facultatea de Litere a Universității "Al. I. Cuza", Iași;
- 1997: Certificat de profesor gradul didactic I, Universitatea "Al. I. Cuza", Iași

FORMARE CONTINUĂ

- Stagii organizate de Ambasada Franței, Centrul Cultural Francez, Inspectoratul Școlar Iași, Casa Corpului Didactic Iași.
- 1999: Evaluare formativă la ora de franceză. Cântecul la ora de franceză.
- 1999: Curs de mentorat
- 2001: Abilitare curriculară pentru liceu
Formare inițială și continuă - Arion, Socrates
Metodologia predării francezei - limba străină pe baza textelor literare.
Redactarea proiectelor europene Comenius.
- 2002: Evaluarea
- 2002 - 2003: Formarea mentorilor pentru stagiatură (START)
- 2004: Curs de Mentorat (pentru studenți)
- 2004: Bursa Socrates pentru profesorii de limbi străine - Paris

EXPERIENȚĂ PROFESIONALĂ

- 1972 - 1984: profesor de franceză la Școala Generală Voinești, Iași;
- 1984 - 1991: profesor - traducător la C.U.G. Iași - franceza tehnică;
- 1991 - 1993: profesor de franceză la Școala Generală nr. 26, Iași
- 1993 - 2003: profesor de franceză la Școala Normală "V. Lupu" Iași
profesor metodist pentru practica pedagogică în vederea obținerii atestatalui de predare în ciclul primar;
profesor mentor pentru studenții Facultății de Litere;
mentor pentru profesorii stagiați.
- 2001 - 2003: Schimb cultural România - Franța
Profesor metodist I.S.J. pentru limba franceză

PERFORMANȚE PROFESIONALE:

- obținerea de către elevii claselor terminale a atestatelor de predare a limbii franceză la clasele primare;
- olimpiade - organizatoare pentru etapa pe școală și corector în comisiile județene și rezultate bune cu elevii: 2001 - 2 mențiuni la casa XIIa; 2002 - premiul II la clasa VIIa.
- rezultate memorabile de catedra la clasele din ciclul primar, gimnazial și liceal, recunoscute prin acordarea gradăției de merit;
- organizarea și întreținerea cabinetului metodic de limba franceza; dotarea acestuia cu fond de carte și mijloace audio-video prin donația "Asociației familiale"- Brive- Franța
- 2000-2003 - elaborarea la cererea școlii a doua programe curriculare pentru ciclul primar și un program pentru clasa a VII-a;
- stimularea utilizării limbii franceze în comunicare prin organizarea în parteneriat a doua excursii în Franța cu elevi și profesori ai Școlii Normale;
- antrenarea grupurilor de elevi în diverse activități organizate de Centrul Cultural Francez-Iași, finalizate prin obținerea de diplome la diverse comunicări și simpozioane internaționale;

PROIECTE EUROPENE

- Proiect lingvistic Comenius 2: "Într-o Europa unită, să vorbim limba ecologiei"- în parteneriat cu liceul Morvan din Chateau-Chinon-Franta
- Proiect de corespondență școlară cu un colegiu din Nancy-Franta (ce se va desfășura pe o perioadă de 4 ani).

IORGA EDUARD – GEORGE

DATE PERSONALE

Data nașterii: 11.06.1969

Adresa: Str. Cloșca nr. 4, bl B2, et. 8, ap. 23, Iași

Telefon: 0232 – 11.36.84

STUDII

1997- prezent	Profesor de științe socio-umane în Școala Normală „Vasile Lupu” - Iași
2001	Stagiu de perfecționare „Innovative Teaching Strategies” (Univ. “Al. I. Cuza” Iași și Civic Education Project – România)
1999	Definitivarea în învățământ
1997 – 1998	Studii aprofundate Universitatea “Al. I. Cuza” Iași, Facultatea de Filosofie, specializarea “Filosofie și spiritualitate răsăriteană”
1992 – 1997	Facultatea de Filosofie, secția Filosofie, Univ. “Al. I. Cuza” Iași
1989 – 1992	Facultatea de Fizică, secția Fizică, Univ. “Al. I. Cuza” Iași

ISAC MARIA-MAGDALENA

DATE PERSONALE

Data nașterii: 14.11.1980

Adresa: Str. Independenței, Nr. 5, Bl. 25, Sc. A, Et. 3, Ap. 10, Săveni, Botoșani

Telefon: 0745-17.40.22, 0231-54.17.05

E mail: isac_magda2001@yahoo.com

PROFESIE

profesor debutant, Școala Normală „Vasile Lupu”, Iași

STUDII

2004	Facultatea de Economie și Administrare a Afacerilor,
Master: Managementul Resurselor Umane |
|------|---|

OAMENI AI ȘCOLII DE IERI ȘI DE AZI

2003-2004	Facultatea de Psihologie și științele Educației, Master: Politici Educaționale
1999-2003	Facultatea de Psihologie și științele Educației, secția: Pedagogie, Universitatea „Al. I. Cuza”, Iași
1999-1994	Liceul teoretic „Dr. Ciucă” Săveni, secția: Istorie-Științe Sociale
1990-1994	Școala generală Nr. 1, Săveni

PERFORMANȚE PROFESIONALE

- obținerea diplomei de bacalaureat
- absolvirea Facultății de Psihologie și Științele Educației, secția: „Pedagogie”, cu lucrarea de licență: *Educația interculturală – modulate de construire a presupuzițiilor*
- urmarea cursurilor suplimentare de Psihologie judiciară și Psihologia muncii, din programa secției: Psihologie
- obținerea unei burse de studii în Olanda, pe o durată de trei luni, perioadă de pregătire încheiată cu succes
- obținerea unui certificat național de limbă engleză
- dobândirea experienței în utilizarea unui calculator
- ocuparea postului de profesor la Școala Normală „Vasile Lupu”, Iași, 2004

EXPERIENȚĂ ÎN DOMENIU

- voluntariat, oct. 2000 – martie 2001, activități de consiliere și orientare școlară la Școala „Mircea cel Bătrân”, Iași
- voluntariat, oct. 2001- mai 2002, activități de consiliere la Liceul „V. Alecsandri”, Iași
- participarea la seminarii internaționale pe problematica educației interculturale
- urmarea unui stagi de perfecționare în Relații Publice, 2001
- urmarea cursurilor „ Learning society”, « Globalisation and educational change », « Gifted children », în cadrul bursei de studiu Socrates,, Universitatea Catolică, Nijmegen, Olanda, 2004
- membru activ al organizației nonguvernamentale ROTALENT, 2000 – 2004, organizator de programe pentru copii înalt abilitați

MANOLACHE MIMIA

DATE PERSONALE

Data și locul nașterii: 30.09.1964, Răducăneni, Iași
Domiciliul: str. Țuțora nr. 7A, bl. E3, sc. A, ap. 3, tel.
Telefon: 0744-69.30.64

STUDII

- 1979 – 1983 : Liceul pedagogic „V. Lupu” Iași;
- 1986 – gradul didactic definitiv;
- 1991 – gradul didactic II;
- 1995 - gradul didactic I;
- 1999 – 2004 – Universitatea “ Al. I. Cuza ”, Facultatea de Psihologie și Științe ale Educației.

LOCURI DE MUNCĂ

- 1983 – 1995- Școala Podolenii de Sus –com. Cozmesti, jud. Iași
- 1995 – 1996 – Liceul “ Miron Costin ”, Iași
- 1996 – prezent – Școala Normală “ Vasile Lupu”; metodist al ISJ Iași

REALIZĂRI DE PROIECTE EXTRACURRICULARE CU FINANȚARE EXTRA BUCETARĂ

- Proiectul “Fratele mai mare”, Școala Normală “Vasile Lupu” finanțat de Centrul de Mediere și Securitate Comunitara Iasi.
- Proiectul de reabilitare a învățământului rural – învățământul simultan finanțat de Banca Mondială (Centrul Educația 2000 +, Fundația EuroEd).

- Proiectul „Integrarea persoanelor cu deficiențe” – Fundația „Special Olympic”.

PROIECTE DE PARTENERIAT EDUCAȚIONAL

Coordonator la nivelul unității școlare:

- programul educațional “Inițiativa Școlară Kraft Foods România”, 2001-2002;
- programul de prevenire al afecțiunilor orto-dentare , 2003, Școala Normală “Vasile Lupu”.

PERFORMANȚE ÎN INOVAREA DIDACTICĂ

1. Contribuția la elaborarea de:

- *Programe școlare avizate de MECT / ISJ, regulamente:*
 - Matematica recreativă – opțional clasele a III-a, a IV-a Școala Normală
 - Regulament de ordine interioară Școala “Funny English”.
- *Auxiliare didactice:*
 - *Evaluarea în învățământul Primar, Editura Sedcom Libris, Iasi, 2000.*
 - *Matematică clasa a III-a, Editura Caba 2004.*
 - *Învățământul simultan – Educația 2000 +*

2. Simpozioane județene, zonale, interjudețene:

- *Abilitarea elevilor din ciclul primar în receptarea ofertei muzicale actuale*, 30 mai 2001, Zilele Școlii Ieșene;
- *Activitatea în echipă* – modalitate de optimizare a procesului instructiv – educativ, 23 mai 2003, Zilele Școlii Ieșene ;
- *Comunicarea orală și scrisă-modalitate de cunoaștere a personalității elevului*, 19 aprilie 2003, Simpozionul Național ”Gheorghe Asachi”- 175 ani de învățământ românesc;
- *Ștefan cel Mare și Sfânt - edificii pentru posteritate*, 31 ianuarie 2004, Simpozionul Interjudețean „Personalități care au fost - Ștefan cel Mare 1504-2004”;

3. Dezvoltarea profesională:

Stagii de formare:

- Educația integrată (Universitatea “Al.I.Cuza” – ISJ – iunie 1999, 100 ore);
- Evaluarea rezultatelor școlare (Centrul Educația 2000+ - MEC, aprilie – noiembrie 2001, 48 ore);
- Evaluare. Managementul clasei (Centrul Educația 2000+ - MEC, 1999-2001, 24 ore);
- Abilitare curriculară – didactica disciplinei – învățători, (CCD, Iași, septembrie 2001, 20 ore);
- Abilitare curriculară în didactica disciplinelor, (CCD, Iași, noiembrie 2001, 20 ore);
- Teoria inteligențelor multiple și instruirea diferențiată (CCD, Iași,, noiembrie 2001;
- Moduri de rezolvare a conflictelor în școli (Centrul de Mediere și Securitate Comunitară, Iași, octombrie 2001, 16 ore);
- Programul de formare a metodiștilor (ISJ, Iasi, octombrie 2002)
- Modalități actuale de educație muzicală și tehnici de dirijat cor de copii (ISJ, Iași, Fundația Culturală Sound și Fundatia M.A.T.C.A., 17.06 2003);
- Modul de formare în cadrul Proiectului european “Methodologie et strategie pour les enseignants-MeSPE”, Școala Normală “Vasile Lupu”, stagiu COMENIUS-C 2.1, 06 noiembrie 2003;

4. Coordonarea activităților metodice la nivelul unităților școlare consilier cu activități educative:

- responsabil al Comisiei metodice a învățătorilor (1996-2001), Școala Normală “Vasile Lupu”; responsabil cu desfășurarea activității instructiv-educative (1998-2001), Școala “Funny English”;
- responsabil al Comisiei metodice, 1998-2001, Școala “Funny English”;

MĂNUCĂ ELENA

DATE PERSONALE

Data și locul nașterii: 11.10.1972, Iași

Adresa: str. Cosma Toma nr. 71, Iași,

Telefon: 0232-41.46.36

STUDII

- Liceul de Informatică „Grigore Moisil”, Iași (1991);
- Facultatea de Litere din cadrul Universității „Al. I. Cuza”, Iași, secția română-franceză (1996), cu lucrarea de Licență susținută în sesiunea februarie 1999.

EXPERIENȚĂ PROFESIONALĂ

- redactor la ziarul „Evenimentul Zilei” București (1992-1997) și redactor corespondent la ziarul „Național” București (1997-1999);
- profesor titular la Școala Normală, din iunie 2000, prin concurs;
- lector asociat la Universitatea „Al. I. Cuza” (Colegiul de Institutori), în anul 2000-2001;
- doctorand, începând din 2001, cu o lucrare despre „Apariția cititorului român de romane”;

PERFORMANȚE, REZULTATE ÎN ACTIVITATEA PROFESIONALĂ

- mențione la Colocviul Național studentesc „Mihai Eminescu”, desfășurat la Universitatea „Al. I. Cuza”, Facultatea de Litere (1995).
- coordonator al lucrării elevei Oana Rusu (clasa a XII-a A), care a obținut Diploma de Laureat al Concursului de Poezie și Eseu „Mihai Eminescu – poetul și lumea”, organizat de către Universitatea „Ștefan cel Mare” din Suceava, Facultatea de Litere (2000).
- coordonator al Trupei de teatru „Act”, prezentă la Festivalul Național de teatru „Orpheus”, unde a obținut Nominalizare pentru Cel mai bun rol feminin (Alina Augustin-XII D).

STAGII DE PERFECTIONARE ORGANIZATE LA NIVEL NAȚIONAL

- *Programul de abilitare curriculară pentru liceu*, organizat de MECT și CNC în perioada 2000-2002, la Bușteni și București.
- *Curriculum la decizia școlii*, organizat de CEDU, la Sinaia (2001)
- *Cursurile Școlii de vară* de la Sinaia organizate de CEDU și CNC în perioada 2001-2003, pe probleme de Didactica limbii și literaturii române.
- participări cu lucrări științifice la Simpozionul național al profesorilor de limba română, organizat la Cluj de către ANPRO și CEDU (2001 și 2003).
- participare la Colocviul Național “C. Parfene” (3-4 aprilie 2004), organizat la Iași de către Facultatea de Litere și I.S.J. Iași; la Sesiunea județeană de comunicări științifice a profesorilor (28 mai 2004) cu lucrarea “Lectura-un act creator”.
- formator zonal, formator al Centrului Educația 2000+.
- concepthor de modele de proiectare curriculară, publicate în Ghidul metodologic. Aria curriculară Limbă și Comunicare (liceu).
- concepthor și coordonator, împreună cu prof. Gabriela Petrache, al megaproiectului “Actualitatea clasiceilor”.
- coordonator al revistei “Normaliștii”- nr. 2 (martie-aprilie 2004).
- autor al filmului didactic *Valențe aplicative ale teoriei inteligențelor multiple*.
- autor, împreună cu prof. Gabriela Petrache, a CD-ului educațional *Mihail Sadoveanu*, în curs de apariție la Editura “Universitas”.
- membru în Comisia Națională de Limba și Literatura Română (2004).

MARINESCU ION-TEOFIL

DATE PERSONALE

Data și locul nașterii: 03.11.1950, Curtea de Argeș

Adresa: Iași, str. Aleea Rozelor nr. 10, bl. B7, sc. A, et. II, ap 10.

Telefon: 0232 -40.23.59

STUDII

- Absolvent al Institutului de Educație Fizică, Iași promoția 1973 – Specializare Baschet
- Absolvent al Institutului de Educație Fizică și Sport – București – promoția 1977 – specializare Tenis de câmp.

EXPERIENȚĂ PROFESIONALĂ:

- 1973 - Repartizat la școala generală Bălțați, jud. Iași, unde am funcționat până în anul 1988.
- 1988-1991 – metodist la Clubul Sportiv Penicilina Iași de unde în urma susținerii unui concurs am revenit în învățământ și funcționez ca profesor de educație fizică la Școala Normală "V. Lupu" – Iași.
- Susținerea examenului pentru acordarea gradului didactic I.
- Ca profesor metodist în cadrul liceului mă ocup de pregătirea didactico-metodică a elevilor, îndrum practica pedagogică și coordonez lucrări de gradul I ale absolvenților. De asemenea îndrum activitatea Asociației Sportive a elevilor și pregătesc echipele reprezentative de baschet (băieți - fete) participante în campionatele școlare județene.

PUBLICAȚII:

- 1997 *Metodica predării educației fizice la grădiniță și clasele I - IV*
- 1997 *Educația fizică – planificări calendaristice clasele I – IV.*
- 1998 *Educația fizică – planificări calendaristice grădiniță*
- 1999 *Educație fizică – planificări I – IV*
- 2001 *Exerciții de dezvoltare fizică generală pentru clasele I – IV*

MIHALACHI MIRELA

DATE PERSONALE

Data și locul nașterii: 15.03.1970, Iași

Domiciliul: str. Anastasie Panu nr. 21, bloc „7 Noiembrie”, sc. B, etajul 5, ap. 27, Iași

Telefon: 0232-25.55.86.

STUDII

- 1997, Facultatea de Fizică a Universității „Al. I. Cuza” Iași
- 2004, studii postuniversitare Facultatea de Informatică (2 ani)

EXPERIENȚĂ PROFESIONALĂ

- 1997- 1998, Școala „N. Iorga” Iași;
- 1998- 2003, Am funcționat la Școala din comuna Sinești, județul Iași;
- 2001-2002, Colegiul Tehnic;D. Leonida” Iași.
- din 2004, la Școala Normală „Vasile Lupu” din Iași, profesor suplinator.

REZULTATE PROFESIONALE

- responsabil comisie metodică Științe la Școala Sinești;
- responsabil cu formarea continuă la Școala Sinești.

MIRCEA EUGEN

DATE PERSONALE

Data și locul nașterii: 21 aprilie 1948, Stolniceni-Prăjescu, Iași.

Adresa: Str. A. Panu nr.17, bl.Ghica Voda 2B, et. 3, ap. 9

Telefon: 0232-14.02.30, 0742-99.04.36

Absolvent al Facultății de Arte Plastice a Academiei „Nicolae Grigorescu” București. Membru UAP.

EXPOZIȚII PERSONALE:

✓ 1969, 1972, 1975, 1976, 1977, 1978, 1979, 1980, 1983, 1984, 1985, 1986, 1987, 1988, 1989, 1990, 1992, 1994, 1996, 1998, 2001, 2002 – Iași, Galeria „Cupola”.

✓ 1970, 1978 – Pașcani.

✓ 1977, 1978, 1981 – Suceava.

✓ 1976, 1977 – Saturn.

✓ 1977, 1981 – Brașov.

✓ 1982 – Botoșani.

✓ 1982 – Cluj.

✓ 1984, 1989 – București.

✓ 2000, 2002 – Medias.

✓ 2001 – Sibiu.

✓ 2001 – Sighișoara.

✓ 2003 – Iași, Goethe Zentrum.

EXPOZIȚII DE GRUP:

✓ 1972, 1976, 1978, 1979, 1983, 1985, 1994, 1996, 1998 – Iași, Galeria „Cupola”.

✓ 1978 – București, Sala „Dalles”

✓ 1983 – Sibiu, Galeria „Sirius”.

✓ 1983 – Suceava.

✓ 1983 – Cluj.

✓ 1984 – Vaslui.

✓ 1985 – Focșani.

✓ 1986 – București, Teatrul Mic.

EXPOZIȚII COLECTIVE:

✓ 1969 – București, Ateneul Român.

✓ 1971, 1973, 1974, 1975 – Iași, Anualele UAP.

✓ 1976 – București, Muzeul de Istorie.

✓ 1976, 1977, 1978, 1979, 1980, 1982 – Suceava, Festivalul național „Voronețiana”.

✓ 1978 – Iași, Expoziția republicană București, Brașov.

✓ 1982 – Iași.

✓ 1983 – Expoziția omagială „1907”.

✓ 1983, 1984, 1985, 1986, 1987, 1988, 1989 – București, Saloanele Republicane de grafică.

✓ 1983, 1984, 1985, 1986, 1987, 1988, 1989 – Iași – Anuala UAP.

✓ 1984 – Cluj, Galeria „Tribuna”.

✓ 1985 – București, Expoziția Filialei UAP – Sala „Dalles”.

✓ 1987 – București, „Acuarela românească contemporană”.

✓ 1990, 1991, 1992, 1993, 1994, 1995, 1996, 1997, 1998, 2000, 2001, 2002, 2003 – Iași,

Salonul de Toamnă.

✓ 1995 – București, „Arta ieșeană contemporană” – Galeria Teatrului Național.

✓ 1996 – Iași, Aniversarea a 30 de ani, revista Cronica – Galeria „Cupola”.

✓ 1998 – Vaslui, „Salonul de Toamnă”.

✓ 2002 – Vaslui, Salonul Moldovei.

✓ 2002 – Iași, Salonul anual UAP – Muzeul de Artă.

EXPOZIȚII INTERNAȚIONALE:

✓ 1992 Ausburg, Galeria „Karstadt”.

• **Lucrare de artă monumentală:** – „Mozaic”, Școala Normală „Vasile Lupu”.

• Premii:

✓ 1977 – Premiul opiniei publice, Festivalul „Voronețiana”, ediția a II-a, Suceava;

✓ 1978 – Premiul I „Salonul de Toamnă”, Iași,

✓ 1998 – Premiul „Nicolae Tonitza” la „Salonul de Toamnă”, Vaslui;

✓ 2002 – Premiul de excelență al Ministerului Educației și Cercetării.

• **Lucrări în colecții:** România, Italia, Germania, Franța, Grecia, SUA, Israel, Olanda, Belgia și Anglia.

MITITELU MARICEL-IRINEL

DATE PERSONALE

Data și locul nașterii: 8.02.1974, Bacău

Adresa: Centrul Diecezan Caritas Iași, Str. Sărăriei, nr. 134

Telefon: 0232-26.21.56, 0745-33.22.02

STUDII

- Școala Generală Nr. 3 - Lespezi (clasele I-VIII: 1980-1988);

- Liceul Industrial - Buhuși (clasele IX-X: 1988-1990);

- Liceul Seminarial „Sfântul Iosif” - Iași (clasele XI-XII: 1990-1992);

- Institutul Teologic Romano-Catolic - Iași (anii I-VI: 1992-1999).

EXPERIENȚĂ PROFESIONALĂ

- 2 ani de pastorală (1999-2001) ca vicar parohial la Parohia „Sfânta Treime” din Oituz, județul Bacău; concomitent activitate în învățământ ca profesor de religie romano-catolică la școlile din Oituz;

- 3 ani de activitate în învățământ (2001-2004) ca profesor de religie romano-catolică la Școala Normală „Vasile Lupu” din Iași;

- definitivat în învățământ (2002).

MORARU LUCIAN

DATE PERSONALE

Data și locul nașterii: 10.03.1950, Iași

Adresa: B-dul N. Iorga nr. 59 A, Iași

Telefon: 0742-02.91.92;

STUDII

Universitatea „Al. I. Cuza” Iași, Facultatea de Istorie – Filozofie, 1973;

Grad didactic I; vechime în învățământ 31 ani; profesor de istorie.

EXPERIENȚĂ PROFESIONALĂ

- Profesor de istorie, titular la Școala Normală „V. Lupu”, normă întreagă, din anul 1986 până-n prezent;
- 1982 – 1986 – profesor titular la Liceul Real CUG,
- 1979 – 1982 – profesor titular la Liceul Industrial Nicolina în urma concursului de titularizare 1978,
- 1973 – 1978 profesor de istorie titular la Școala Generală Păușești, com. Dumești, jud. Iași.

RESPONSABILITĂȚI

- Responsabil Cerc metodic al profesorilor de istorie;
- ISJ metodician – obiect istorie;

OAMENI AI ȘCOLII DE IERI ȘI DE AZI

- ISJ membru al Consiliului consultativ al profesorilor de istorie
- Coordonator lucrări grad I învățători – profesor asociat la Colegiul universitar;
- Mentor al profesorilor de istorie stagiați – British Council;
- EUROED – 2002 – 2003.

MOTAȘ ELENA

DATE PERSONALE

Data nașterii: 14.12.1970, Negrești-Vaslui

Domiciliul: Dagăța, județul Iași

Telefon: 0742-906477.

STUDII

1989 absolventă a Liceului „M. Eminescu „ din Iași;

2000 Școala postliceală „Pro Șansa” Iași;

2002 Universitatea „Petre Andrei”, Colegiul de institutori, specializarea lb. engleză.

EXPERIENȚA PROFESIONALĂ

- Din anul 2002, suplinitor limba romani la Școala Normală „Vasile Lupu” și Școala „Alexandru cel Bun” Iași
- 2002, definitivat în învățământ

ACTIVITĂȚI EXTRASCOLARE

- Președintă a Asociației Rromilor Ursari, cu sediul în satul Zece Prăjini, com. Dagăța, județul Iași
- 2004, participare la Seminarul *Acces, participare, rezolvare - în educația copiilor rromi cu participarea părinților*, Consiliul Europei, Durham/ Marea Britanie

MUNTEANU LUCIA-GABRIELA

DATE PERSONALE

Data și locul nașterii: 9.02.1955, Huși, jud. Vaslui.

Adresa: Alea Pedagogică, nr. 2, Bl. B, Et. 6, Ap. 15, Iași.

Telefon: 0232-26.18.86.

E-mail: luciagabrielamunteanu@hotmail.com

TRASEUL FORMĂRII ȘTIINȚIFICE

1974-1978 Studii superioare de filologie română și limbi clasice,

Facultatea de Filologie, Universitatea „Al. I. Cuza”, Iași;

1983-1990 Susținerea tuturor examenelor impuse de cariera didactică: definitivat, gradul II, gradul I;

2000 -2001 Concediu de studii în vederea definitivării redactării tezei de doctorat în cadrul Universității “Friedrich Schiller” din Jena, Germania;

2001 Promovarea la Universitatea “Al. I. Cuza”, Iași a tezei de doctorat *Câmpul semantic "drum" în limba română*, cu notă maximă și calificativul *magna cum laude*.

TRAIECT PROFESIONAL

—1978: repartizie ministerială în învățământ în municipiul Iași;

— începând cu anul 1986: profesor metodist, îndrumător al practicii pedagogice a elevilor normaliști și coordonator științific al lucrărilor metodice elaborate de învățători și educatoare în vederea obținerii gradului didactic I;

— 1990: membru în comisia națională de redactare a noilor programe de învățământ pentru disciplinele metodică predării literaturii române și literatură pentru copii;

— începând cu 1994: responsabil al comisiei metodice a profesorilor de limba română și

membru în consiliul de administrație al Școlii Normale;

— începând cu 1998: responsabil de cerc pedagogic, în cadrul I. S. J., Iași; am susținut lecții model în cadrul activității de formare continuă a profesorilor de limba română;

— 1998-1999: profesor-invitat de limba și literatura română la Colegiul particular "Richard Wurmbrand" din Iași;

— îndrumarea permanentă a pregătirii de performanță a elevilor. Rezultate bune și foarte bune la în fazele superioare ale concursurilor naționale de limba și literatura română (premiul I, II, premii speciale ale juriilor și mențiuni la faza națională a olimpiadei de limba română);

— lector de limba, literatura română, literatura pentru copii și metodică predării limbii române la cursurile de perfecționare și pregătire a învățătorilor și educatoarelor pentru obținerea definitivatului și a gradelor didactice în învățământ;

— membru al Comisiei de organizare și evaluare a lucrărilor elevilor la faza națională a Concursului Național "Mihai Eminescu", desfășurat la Iași, aprilie, 2002;

— profesor mentor, profesor metodist și formator local cu abilități și competențe sporite prin achizițiile acumulate în stagiile efectuate după anul 2002.

— 2004: lector asociat la Colegiul de institutori, Facultatea de Psihologie și Științe ale Educației, Univ. „Al. I. Cuza” Iași

STAGII DE FORMARE ÎN ȚARĂ

— iulie 1998, CCD, Iași, stagiul "Formarea formatorilor locali", sub egida MEN, Direcția Formarea Formatorilor și Personal;

— mai 2001, ISJ Iași, Școala Normală, Iași, stagiul Arion-Socrates, "Formarea inițială și continuă";

— iunie 2001, ISJ Iași, stagiul "Formarea examinatorilor";

— sept.-oct. 2001, CCD Iași, stagiul de perfecționare "Abilitare curriculară, didactica disciplinei limba și literatura română (gimnaziu)";

— decembrie 2002 - aprilie 2003: programul START de formare a profesorilor mentori, 90 de ore, desfășurat în parteneriat cu MEC, Consiliul Britanic, ISJ Iași, Univ. "Al. I. Cuza", Iași, CCD Iași, Fundația EuroEd.

STAGII DE FORMARE ȘI PARTICIPĂRI LA MANIFESTĂRI ȘTIINȚIFICE ÎN STRĂINĂTATE:

— 29 august - 4 septembrie 1994, participare la al VII-lea Congres de Studii Sud-Est Europene, Salonic, Grecia.

— 18-24 septembrie 1995, participare la al XXI-lea Congres Internațional de Lingvistică și Filologie Romanică, Palermo, Italia.

— 1997, iulie-august: audierea unui ciclu de conferințe pe tema *Perspectives de modernisation de l'enseignement à l'époque de la mondialisation*, la sediul central al UNESCO, Paris.

— 1998, aprilie: audierea ciclului de conferințe *La politique et les langues* susținut de prof. Claude Hagège la Collège de France, Paris.

— 1999 octombrie - 2000 iulie: cursuri intensive de limba germană la Volkshochschule Jena, Germania.

— 2000, aprilie: participare la Colocviul «Eminescu în spațiul german» organizat la Jena în cadrul Institutului de Romanistică al Universității «Friedrich Schiller».

— 2000, martie-aprilie, lector (Dozentin) în cadrul Cursurilor intensive de limba română (Intensivkurse Rumänisch) la Universitatea «Friedrich Schiller» din Jena, Germania.

— 2004, martie-aprilie, lector (Dozentin) în cadrul Cursurilor intensive de limba română (Intensivkurse Rumänisch) la Universitatea «Friedrich Schiller» din Jena, Germania.

— 2004, septembrie, participant la Colocviul Internațional de Lingvistică Funcțională, a XXVIII-a ediție, Santiago de Compostella, Spania.

PRINCIPALELE LUCRĂRI PUBLICATE

a) volume

1. *AETERNA LATINITAS. Mică enciclopedie a gândirii europene în expresie latină*, Polirom, Iași, 1997, 450 p. (în colaborare cu Eugen Munteanu; ed. a II-, Editura Litera Internațional, 2004).
2. *Carmina Burana*. Ediție bilingvă comentată, Editura Polirom, Iași, 1998, 400 p. (în colaborare cu Eugen Munteanu; ed. a II-a, 2004).
3. *Câmpul semantic drum în limba română*, Editura Universitas XXI, Iași, 2004, 238 p.

b) articole

1. *Funcții ale neologismului în povestea populară orală contemporană*, în "Buletinul Societății studenților folcloriști din România", București, 1977, p. 71-80.
2. *Tipologii ale personajului literar*, în "Collegium. Buletin de informare a Societății de Științe Filologice", Iași, 1986, p. 12-17.
3. *Considerații asupra receptării textului poetic în ciclurile primar, gimnazial și liceal*, în "Tribuna școlii", mai, 1988, p. 4.
4. *Hermeneutica textului poetic eminescian în liceu*, în "Univers didactic", Iași, nr. 4/1996, p. 43-46.
5. *Simboluri inițiatice în muvela Ghicitor în pietre de Mircea Eliade*, în revista "Normaliștii", Iași, nr. 2/1996, p. 14-19.
6. *Conținuturi și obiective în noua programă de limba și literatura română*, în "Tribuna școlii", iunie, 1996, p. 4.
7. *Câmpul semantic «drum» în limba latină*, în "Analele științifice Universității «Al.I.Cuza» din Iași", seria III e., lingvistică, tom XLVI-XLVII (2000/ 2001), («Omagiu Al.Andriescu»), p. 103-115.
8. *Câmpul semantic «drum» în limba română. Privire diacronică*, în "Balkan Archiv", nr 6 (2001), Jena, 2002, p. 24-62.
9. *Semantismul lexicului desemnând căile de comunicație în limba română*, în "Analele Universității «Al.I.Cuza» din Iași", seria III e., lingvistică, tom XL-L (2003/ 2004), («Omagiu D. Irimia»), p. 312-361.

c) comunicări științifice

1. *Optimizarea studiului gramaticii în ciclul gimnazial*, prezentată în cadrul manifestării "Zilele școlii ieșene", Iași, iunie, 1986.
2. *Receptarea textului liric în învățământul preșcolar și primar*, prezentată în cadrul manifestării "Zilele școlii ieșene", Iași, iunie, 1988.
3. *Câmpul semantic — o categorie semasiologică*, prezentată în cadrul manifestării "Zilele Școlii Vasiliene", Iași, decembrie, 1990.
4. *Valori semantico-metaforice ale 'genezei' în poemele Scrisoarea I și Luceafărul de M. Eminescu*, prezentată în cadrul manifestării "Zilele Școlii Vasiliene", Iași, decembrie, 1991.
5. *Tipologia personajului în Cronică de familie de P. Dumitriu*, prezentată în cadrul manifestării "Zilele Școlii Vasiliene", Iași, decembrie, 1992.
6. *Motivul arborelui cosmic în poezia lui Nichifor Crainic*, prezentată în cadrul manifestării "Zilele Școlii Vasiliene", Iași, decembrie, 1993.
7. *Modelarea iconică în predarea/ învățarea textului literar*, prezentată în cadrul manifestării "Zilele Școlii Vasiliene", Iași, decembrie, 1994.
8. *George Bacovia — anarhia stihilor*, prezentată în cadrul manifestării "Zilele Școlii Vasiliene", Iași, decembrie, 1995.
9. *Teme și motive poetice în Carmina Burana*, prezentată în cadrul manifestării "Zilele Școlii Vasiliene", Iași, decembrie, 1996.
10. *Semn și semnificație în poemul Odă în metru antic*, prezentată în cadrul manifestării "Zilele Școlii Vasiliene", Iași, decembrie, 1997.
11. *Semnificația poetică a terminologiei matematice în poezia lui Ion Barbu*, prezentată în cadrul manifestării "Zilele Școlii Vasiliene", Iași, decembrie, 1998.

12. *Semnul narativ în romanul românesc modern*, prezentată în cadrul sesiunii de comunicări științifice "Zilele școlii ieșene", Iași, Liceul "Negruzzi", 25 mai 2001.

13. *Etape ale învățământului în limba națională în România*, comunicare prezentată la ediția a V-a cursurilor intensive de limba română (Intensivkurse Rumänisch), Jena, 21 martie 2004.

NICULESCU GABRIELA-ELZA

DATE PERSONALE

Data și locul nașterii: 17.11.1966, Iași.

Adresa: str. Gării nr. 2, bloc D, et.1, ap.4- Iași

Telefon: 0232 – 21.64.19

STUDII

- 1985- Liceul „G.Ibrăileanu” Iași;
- 1994-Școala Posliceală Sanitară, secția balneofizioterapie;
- 1998- Facultatea de Biologie a Universității „Al. I. Cuza” Iași;
- 2004-master în specializarea *Biodiversitate*.

EXPERIENȚA DIDACTICĂ

- 1998-1999, Școala „O. Cazimir” Iași;
- 1999-2000, Liceul cu Program Sportiv Iași;
- Din anul 2000, titular prin concurs la Școala Normală „Vasile Lupu” Iași.

NICULIȚĂ OANA

DATE PERSONALE

Data nașterii: 20.03.1978, Iași

Domiciliu: Str. Aleea Columnei, nr. 1, bl. O1, et. 3, ap. 14, Iași

Telefon: 0232 - 25.14.63

STUDII

- Lucrare de licență cu tema: *"La zone touristique d'Auvergne"*
- Iunie 2000 - Examen de licență;
- 1999 (februarie – iunie) – *Bursa Socrates la Paris IV- Sorbona*
- 1996 – 2000 – Universitatea „Al. I. Cuza”, Iași, Facultatea de Geografie și Geologie, Secția Geografie – Franceză (modul francofon);
- 1992 -1996 - Grup Școlar „Ioan C. Ștefănescu”, Iași, Secția: *Filologie*

DIPLOME

- 2002 – Definitivat în învățământ

ACTIVITATE PROFESIONALĂ

- 2001 – 2004 – Profesor de geografie la Școala Normală „ Vasile Lupu”, Iași
- 2000 - 2001 – Profesor de geografie la Liceul de Arta „ Octav Băncilă”, Iași.

CURSURI DE SPECIALIZARE

- *Cultură și civilizație europeană* prin CCD, Iași, formatori: conf. univ. Ionel Muntele și conf. univ. Florin Platon
- *Proiectarea curriculum-ului elaborat în școală*, elaborat de Oana Niculiță (Școala Normală) și Mihaela Ichim (Școala Waldorf),
- *Mettre les sciences en culture*, curs susținut de Jose Ortega

NISTOR ALINA - PETRONELA

DATE PERSONALE

Data nașterii: 08.06.1979, Iași

Adresă: Bl. 27 B, et. 1, ap. 6, Tomești, Iași

Telefon: 0740- 79.81.39

STUDII

1998-2002 Studentă a Facultății de Litere, Universitatea „Al. I. Cuza”, Iași, secția Latină - Greacă

1994-1998 Elevă a Liceului Teoretic „G. Ibrăileanu”, Iași

EXPERIENȚĂ PROFESIONALĂ

-2003- prezent Profesor de limba latină la Școala Normală „V. Lupu”, Iași

2002-2003 Profesor de limba latină la Liceul Teoretic „L. Rossetti”, Rădăcăneni

OLARU ANCA-ALICE

DATE PERSONALE

Data și locul nașterii: 30.10.1979, Iași

Domiciliul: bd. Independenței nr.14, bloc 11-2, et.4, ap.16, Iași

STUDII

- 1998, absolventă a Liceului Internat „C. Negruzzi” Iași;
- 2003, absolventă a Facultății de Litere, din Universitatea „Al. I. Cuza” Iași, specializarea limbă și literatură spaniolă - limba și literatura engleză;

EXPERIENȚĂ PROFESIONALĂ

- 2003-2004, traducător la S.C. Mind-Software S.R.L. Iași;
- Din anul 2004, suplinitor calificat la Școala Normală „Vasile Lupu” Iași.

PÎNZARU ȘTEFANIA CORNELIA

DATE PERSONALE

Data și locul nașterii: 25.03.1948, Rădăuți

Domiciliul: Strada Ciric nr. 32, bloc X2, scara B, etajul 9, ap. 59, Iași

Telefon: 0232 – 27.96.33

POZIȚIE PROFESIONALĂ ANTERIOARĂ

- 1969 – 1982 asistent și asistent titular la Universitatea „Al. I. Cuza” Iași, Facultatea de Educație Fizică. Încadrare: atletism, înot, turism la facultatea de profil și educație fizică la Facultatea de Biologie, Geografie și Inginerie Geologică, precum și la Facultatea de Studii economice și Filologie.
- 1969 – 1978 – titulară în echipa reprezentativă de atletism a județului Iași, combatantă în Divizia Sportivă Națională A.
- 1970 – 1976 – Stabilește și îmbunătățește recordurile județene la aruncarea greutății 14.20 (14.55) care rezistă și în prezent (2004) și la aruncarea discului 44,80 m. doborât în 1994 de o studentă F.E.F., sportivă de lot național.
- Deplasări la Dublin (Polonia) și Chișinău (R. Moldova) și câștigarea probelor preferate: aruncarea greutății și a discului.

POZIȚIE PROFESIONALĂ CURENTĂ

- din 1982 până în prezent (2004) profesor la Școala Normală „Vasile Lupu” Iași, șef de disciplină din 1984 (din anul 1982 toate facultățile de Educație Fizică din țară cu

excepția celei din București funcționează în lichidare).

- 1982 – echivalare definitivat.
- 1986 – gradul didactic II (nota 10)
- 1990 – gradul didactic I lucrare cu tema „Modalități de evaluare a progresului școlar la educație fizică în liceul pedagogic” (nota 10).
- Profesor metodist I.S.J.
- Coordonatoare a lecțiilor și lucrărilor de diplomă a elevilor practicanți.
- Coordonatoare din 1986 a lucrărilor metodico - științifice pentru obținerea gradului didactic I la învățători și educatoare.
- Responsabilă a Comisiei metodice a profesorilor de Educație Fizică din Liceul Pedagogic, Liceul Agricol Iași, Miroslava și Holboca.
- Prezintă trei lecții deschise în cadrul Cercului Pedagogic al profesorilor de educație fizică din municipiu și județ:
 - 1984 la schimbarea Programei școlare (clasa X),
 - 1987 „Aerobicul” în lecția de educație fizică din liceu (clasa XI),
 - 1977 „Jocuri dinamice, structuri dansante, structuri de atac și exerciții pe perechi pentru dezvoltarea forței”

ALTE CALIFICĂRI, DEPRINDERI, ACTIVITĂȚI

- Arbitru pentru concursurile județene și naționale de atletism.
- Responsabilă Organizației de Sindicat din liceu între anii 1984 - 1994.
- Membră în Comisia județeană de atletism.
- Organizatoarea activităților sportive din liceu: atletism, handbal, fotbal, baschet băieți, gimnastică la sol și la aparate, cros, fitness.
- Pregătirea, organizarea și desfășurarea acțiunilor „Cercului Olimpic” din liceu cu întreceri sportive, concurs Cine știe câștigă între clase, iar finalista cu participare la etapa pe județ; sesiune de referate și comunicări științifice pe teme sportive, de olimpism și metodică predării educației fizice (sesiune de sine stătătoare sau secțiunea „Educație fizică și sport” din cadrul Serbărilor școlii), seri distractive etc.
- Îmbunătățirea, amenajarea și îmbogățirea bazei materiale sportive a școlii.

EVOLUȚIA SPORTIVĂ

- 1963 – selecționată de profesorul antrenor emerit Nicu Gurău pentru tabăra Națională de Atletism de la Cîmpulung Moldovenesc.
- 1964 – București, stadionul Tineretului (azi Iolanda Balaș) – Campionatul Național al elevilor, locul III la aruncarea greutății și locul I pentru cel mai bun elev – sportiv participant.
- 1965 – selecționată în Lotul Național de atleți de perspectivă, cantonament la Poiana Brașov, antrenor I. Benga.
- Deplasări cu Lotul de atleți juniori ai României la Berlin, Wartburg, Eissenach.
- 1965 – 1969 studentă în București la Institutul de Cultură Fizică, singurul din România, devenit ulterior Institutul de Educație Fizică și Sport, îndemnată spre acesta de profesorul din liceu M. Salahub; recompensată pentru rezultatele de la examene cu unica Bursă Republicană din Facultate. Extracursuri – activează la cenaclul literar al facultății.
- 1966 – 1969 – Participare la toate concursurile de atletism din municipiul București, concursuri naționale ale juniorilor, studenților și seniorilor, în sală și în aer liber și clasarea în primele locuri.
- Iulie 1967 Cluj – campioană Națională de juniori I la aruncarea greutății.
- 1967, 1968, 1969 titulară în echipa feminină a Clubului Athletic Universitar București, câștigătoare a titlului de campioană națională.
- Deplasări anuale la concursuri în Polonia cu C.A.U.B.

- August 1968 – Atena și Olympia – participare la a opta Sesiune a Academiei Internaționale Olimpice.

STAGII DE PERFECTIONARE

- 1986 ianuarie – I.E.F.S. București – „Psihopedagogie școlară”.
- 1986 iulie – „Metodica predării educației fizice în școală”. „Fiziologia și Igiena sportului”.
- 1990 A.N.E.F.S. București – „Metodica predării educației fizice și sportului școlar”.
- „Psihopedagogie școlară și sportivă”.
- 1995 – A.O.R. Poiana Brașov „Educație și instruire olimpică” (cursant).
- 1996 – A.O.R. Poiana Brașov „Atitudine olimpică” (lector).
- 2000, C.C.D. Iași – Școala Normală „Vasile Lupu” „Evaluarea progresului școlar”
- 2001, C.C.D. Iași „Abilitate curriculară – didactica educației fizice” (cursant și autor de lucrare)
- 2002, Izvorul Mureșului C.O.R. – A.O.R. „Instruire și informare olimpică”, cursant, responsabil de grup de lucru și autor, coordonator lucrări: Proiect de programă la educație fizică pentru licee pedagogice cu durata de 4 ani”, „Informare olimpică în cadrul lecțiilor de educație fizică”.

ACTIVITATE METODICO – ȘTIINȚIFICĂ

- Lucrări, cursuri și comunicări publicate, prezentate;
- Autoare și coautoare de lucrări de specialitate: educație fizică, atletism, metodică, olimpism, fitness, aerobic.
- 1970 – „Ghid pentru învățători”, vol. I;
- 1971 – „Ghid pentru învățători”, vol. II;
- 1972 – „Metodica predării probelor de atletism” – curs instruire la Liceul Pedagogic;
- 1974 – „Ghidul profesorului de educație fizică”;
- 1970 – 1984 – Seminare de referate și comunicări științifice a Universității „Al. I. Cuza” Iași, Facultatea de Educație Fizică- comunicări precum „Aerobic în lecția de educație fizică din liceu”, și Pregătirea și conducerea lecțiilor de educație fizică a elevilor practicanți.
- 1999 – „Vârstele educației olimpice”
- Lecția de educație fizică, mijloace și procedee metodice”
- Programă proiect la educație fizică pentru clasele I – IV;
- „Programă proiect la educație fizică pentru Liceul Pedagogic”
- „Programă educație fizică pentru clase postliceale”;
- „Îndrumar metodic pentru elevi practicanți ai liceelor pedagogice” (fascicule prezentate elevilor în lecțiile de metodică).
- În revista „Atleții veterani din România”, iunie 1999 „Spiritul olimpic în slujba vieții și sănătății sportivilor veterani”
- Participare la Sesiune de referate și comunicări ale Universității Politehnice „Gh. Asachi” și prezentarea diverselor lucrări, cu afișare pe internet
- 2000 – „Proiectarea lecției de educație fizică”;
- 2001 – „Educație olimpică în lecțiile de educație fizică” „Les implications de l'education olympique a de differents ages”;
- 2002 – „Deslușiri ale noii programe de educație fizică din grădinițele de copii”
- 2003 – „Aspecte metodice de formare a formatorilor”;
- 2001 – C.C.D. Iași „Abilitare curriculară –didactica educației fizice”;
- 1990 – 2004 – Lucrări prezentate în sesiunile „Zilele Școlii”, secțiunea educație fizică, metodică, sport, olimpism pentru elevi și profesori.

ACTIVITATE SPORTIVĂ CA ATLET VETERAN

- 1988 – 2004 – Campioană și recordmană județeană și națională la aruncarea discului și a greutății indoor și în aer liber;
- 1991 – 2004 – Campioană și recordmană balcanică la probele preferate, Atena, Izmir, Sofia, București, Istanbul, Salonic, Belgrad, Katerini etc.;
- 1994 – Atena – Medaliată cu bronz la Campionatul European al atleților veterani.
- 2004 – Arhus – Randers (Danemarca) participare la Campionatul european al atleților veterani

RECUNOAȘTERE PROFESIONALĂ

- Salariu de merit 1996, 1997.
- Gradație de merit 1998 – 2002, 2003
- 1992, 1993, 1994, 1995 – Cel mai bun atlet veteran și *Cupa de cristal albastru*;
- 2003 – Diplomă de Excelență D.J.T.S Iași și Cupa Stelele sportului ieșean”, Diplomă de Excelență Federația Română de Atletism;
- 2004 - Diplomă de Excelență D.J.S. Iași.

PARASCHIV VIOREL

DATE PERSONALE

Data și locul nașterii: 12.10.1963, Iași.

Domiciliul: bd. Dacia nr. 5, bloc DA-1, et. 7, ap. 23, Iași

Adresa pentru corespondență CP 3023, OP 5, cod 700425, Iași

Telefon/ fax- 0232-25.95.81 sau 21.49.55. Mobil 0722-54.69.30.

E-mail: vioscout@iasi.astral.ro sau vioscout_paraschiv@yahoo.com

TRASEUL FORMĂRII ȘTIINȚIFICE

- 1992, am absolvit *Universitatea „Al. I. Cuza” din Iași, Facultatea de Geografie - Geologie, specializarea geografie-limba și literatura franceză*;
- Am susținut toate examenele impuse de cariera didactică: definitivat (1994), gradul II (1998) și gradul I (2002);
- Am fost *doctorand* în geografie fizică la *Universitatea „Al. I. Cuza” din Iași și Institutul de Geografie din București*, fiind în faza de redactare a tezei cu titlul *Depresiunea Giurgelui, studiu fizico-geografic* (actualmente sunt în prelungirea termenului de redactare în urma decesului îndrumătorului inițial).
- 2004- masterand - *Politici și management educațional*, Universitatea „Al. I. Cuza” Iași - Facultatea de Psihologie și Științe ale Educației și IRMED București.

TRAIECT PROFESIONAL

- 1992 - repartizie ministerială în mun. Galați la Școala nr. 31, detașat la Școala nr. 39 „G. Călinescu” din Iași;
- din anul 1993- titular prin concurs național pe catedra de geografie de la Școala Normală „Vasile Lupu” Iași;
- din anul 1994- profesor de metodica predării geografiei și practică pedagogică la învățământul preprimar și primar;
- din anul 1998- profesor metodist pentru învățământul primar, coordonator lucrări de gradul I pentru învățători și educatoare; responsabil al Comisiei metodice și membru al Consiliului de administrație;
- din anul 2001, profesor la Centrul de excelență Iași, pentru Geografia fizică generală la clasele a –IX-a;
- din anul 2002, îndrumător de practică pedagogică (mentor) pentru studenți, Universitatea „Al.I.Cuza” din Iași, Facultatea de geografie-geologie;

OAMENI AI ȘCOLII DE IERI ȘI DE AZI

- din decembrie 2002, director prin concurs al Școlii Normale „Vasile LUPU” din Iași;
- începând cu anul școlar 2003-2004, în urma concursului județean, metodist al I.Ș.J Iași.

REZULTATE DEOSEBITE ÎN ACTIVITATEA DIDACTICĂ

- între anii 1995 – 2003 - rezultate foarte bune la examenele naționale și concursuri școlare județene (13 premii și mențiuni) și naționale (mențiune în anul 2003 la Olimpiada națională de geografie - Rm. Vâlcea cu elevul Reșetnic Victor);
- 2002 - organizator al *Olimpiadei naționale de geografie* - Iași;
- 2002 - participare la *Sesiunea națională de comunicări și referate a elevilor de la Orșova*, ca îndrumător al elevei Hulea Nicoleta-Cristina;
- 2002 - membru al *Comisiei naționale de evaluare a manualelor pentru clasa XI*;
- 2002 - 2003 - participări și premii la *Sesiunile de comunicări și referate a elevilor din județul Iași* (2002- eleva Hulea Nicoleta-Cristina și 2003 prin elevii Reșetnic Victor și Căileanu Aida-Iulia);
- 2003 - participarea cu 4 elevi la *Simpozionul regional de geografie Regiunea de Nord-Est*, Liceul pedagogic „M. Eminescu” din Botoșani (Slabu Anca, Hulea Cristina-Nicoleta, Căileanu Aida-Iulia și Reșetnic Victor);
- 2003 și 2004, coordonator și însoțitor al delegației de elevi care a reprezentat județul Iași la *Olimpiada națională de geografie de la Rm. Vâlcea și Focșani (locul VI în anul 2003 și locul III în anul 2004)*;
- Am susținut 4 CDS, cu mare impact formativ asupra colectivelor de elevi:
- 1999 - 2002, *Activități extracurriculare de mediu* la clasa a XI-a;
- 2000 - 2005, *Microregional în geografia României*, la clasele a XII-a;
- 2004 - 2005, *Geologie pentru toți*, la clasele a X-a F și a XI-a D;
- începând cu anul școlar 2005-2006, *Voluntariat comunitar* la toate profilurile liceului.

STAGII DE FORMARE

- 1995 - *Geopolitica* – C.C.D. Iași și Institutul de Istorie „A.D. Xenopol” Iași;
- 1996 - *Inițiere în scouting – pedagogie alternativă*, educație nonformală (Grecia) - ONG;
- 1997- curs internațional de animatori pentru programul *Youth for Europe al UE-ONG*, Poiana Brașov;
- SSV *Tinerii din mediul rural*, UE (Franța);
- *Programele de tineret și resursele adulte*, Ohrid - Macedonia/ONG;
- 1999-2001, numeroase stagii de formare în cadrul proiectului *Educația 2000+* (CDS, consiliere, evaluare);
- 2000 - *CDS pentru gimnaziu și Evaluarea progresului școlar* - CCD și IȘJ Iași;
- 2001 - *Proiectarea și evaluarea cunoștințelor de geografie prin activități curriculare și extracurriculare*- CCD Iași;
- *Formare examinatori* - CCD și IȘJ Iași;
- Seminarul *Moduri de rezolvare a conflictelor în școli* –CMSC Iași /CH Great Britain;
- 2002 - Seminarul *Întărirea capacității de implementare a Agendei locale 21 în România*-Primăria Iași;
- Seminarul de lucru *Forumul cooperării descentralizate franco-române*, Iași; Primăria Iași/PNUd;
- *Educație pentru sănătate* (directori de școli)- D.S.P. Iași;
- *Academia de advocacy*, Timișoara și Bacău;
- 2002-2004, participare la proiectul „*START*”, de mentorat, sprijinit de British Council;
- 2004, participare la simpozionul „*Soluții inteligente pentru siguranța, confortul și imaginea școlii*”, Omega-Tehnoton Group Iași;

- 2004 - membru în comitetul de coordonare a *Planului local de acțiune pentru mediu al județului Iași*/ Prefectura județului Iași și Inspectoratul de mediu al județului Iași.

PARTICIPĂRI LA MANIFESTĂRI ȘTIINȚIFICE. LUCRĂRI PUBLICATE

- 1990 - articolul *Potențialul turistic al unei vechi cetăți - Cotnari*, în revista „România pitorească”, nr. 3/ pag.12-13;
- 1992 - Congresul Național de geografie, de la Iași, participare cu lucrarea *Procese geomorfologice actuale în bazinul hidrografic Covasna, din bazinul Jijiei*;
- 1994 - Simpozionul Național de geomorfologie, de la Suceava, participare cu lucrările *Particularitățile reliefului depresiunii Țara Giurgeului și Alunecările și solurile fosile din Podișul Central Moldovenesc*;
- 1995 - Simpozionul „Geografia și școala”- Pașcani, articolul *Activitățile extrașcolare și rolul lor formativ*;
- 1996 - comunicarea *Mlaștinile din Carpați și rolul lor pentru reconstituirea condițiilor fizico-geografice din cuaternar*, referat dr. și Simpozionul „D.Cantemir”-Iași;
- 1996 - comunicarea *Vegetația depresiunii Giurgeului reconstituită pe baza observațiilor și studiilor palinologice*, referat dr. și Universitatea din Oradea;
- 1997 - comunicarea *Bazinele sedimentare Toplița și Jolotca - interpretări fizico-geografice*, Sesiunea Academiei;
- 1997 - expoziția de fotografie *Ziua mondială a mediului, 5 iunie*;
- 1998 - Studiul de impact *Potențialul turistic natural al regiunii de nord-est a României. Oportunități pentru dezvoltarea agroturismului*, Universitatea Cleveland/Ohio U.S.A.
- 1998-2000, *redactor-șef al revistei trimestriale „Cercetașul ieșean” (12 numere)*;
- 1999 - expoziția de fotografie **TERRA MARAMORENSIENSIS, Zilele școlii vasilieni**;
- 1999 - comunicarea *Defileele Mureșului, cu privire specială la captarea din defileul Toplița-Deda*, la Zilele școlii vasilieni;
- 2000 – 2001 - *Agenda locală 21* - membru al comisiilor de lucru, componenta mediu/Primăria municipiului Iași;
- 2001 - participare cu lucrările *Exercițiul geografic comparat de la Simion Mehedinți și Constantin Brătescu, până-n prezent și Alternative de evaluare formativ-aplicative de progres*, la Seminarul geografic „D. Cantemir”, UAIC Iași;
- 2001 - Comunicarea *Particularitățile climatice ale depresiunii Giurgeului*, la Festivalul de geografie, UAIC, CCD Iași și la Zilele școlii vasilieni;
- 2002 - participare la Simpozionul internațional „Solurile din zona temperată” Miercurea Ciuc, cu comunicarea *Particularități ale climei depresiunii Giurgeului, influențe asupra răspândirii solurilor*;
- 2002- referent științific, volumul *Excursia-eficiență didactică*, Ed. Moldopress;
- 2002 - participarea la Simpozionul internațional „Omul și mediul” de la Iași, cu comunicarea-poster *Impactul antropic asupra peisajului forestier din apropierea orașului Iași*;
- 2003- Simpozionul de comunicări științifice Regiunea de Nord-Est, potențial și dezvoltare economică, de la Botoșani, comunicarea *Factori limitativi pentru dezvoltarea agroturismului în podișul Moldovei*;
- 2003 - soft educațional, *Relieful carstic la Zilele școlii vasilieni*;
- 2004 - articolul *Mișcarea scout, valențe europene și naționale.22 februarie- ziua mondială a cercetășiei*; în revista *Viitorul la pătrat*, nr.2, pag. 13;
- 2004 - 5 articole în revista *Normaliștii a Școlii Normale „Vasile Lupu” Iași*(editoriale, impresii de călătorie, management de grup);

OAMENI AI ȘCOLII DE IERI ȘI DE AZI

- 2004 - expoziția de fotografie **LA PAS PRIN MARAMUREȘ**, vernisaj sept. Școala Normală „Vasile Lupu” Iași;
- 2004 - articolul *Despre locul islamului în noua construcție mondială*, în revista **Pax et unitas** (sub tipar);
- 2004 și 2005 - în pregătire lucrarea *Elemente de didactica geografiei în învățământul preșcolar și primar* (în colaborare cu Mihaela Ungureanu) și *Introducere în cercetășie* (editor-coordonator).

DISTINCȚII

- 1997, *salariu de merit*;
- 1998, Medalia *Souto Mao*, prietenii europene, Portugalia
- Din anul 1998, *gradație de merit*;
- 2000-2004, *diplome de excelență* pentru activitățile de dezvoltare ale societății civile și din partea următoarelor instituții: Primăria municipiului Iași, British Council, National Geographic, Concursul internațional Kangourou, I.P.J. Iași, Biblioteca județeană „Gh. Asachi” Iași ș.m.a.

ACTIVITATEA ÎN DOMENIUL SOCIETĂȚII CIVILE

- 1987-1994, membru în *Clubul de turism „Penicilina” Iași*, coordonatorul secției de competiții la turism sportiv 1992-1994;
- 1992, membru al *Societății de Geografie din România (SGR)*, filiala Iași;
- 1994-1996, coordonator de competiții la *Asociația sportivă Tomiris Iași, secția de turism specializat*;
- 1995- fondator al filialei Iași a *Organizației Naționale „Cercetașii României”*- ONG;
- 1995-2000, coordonator al activităților cercetașilor din județul Iași și județele limitrofe (membru al Consiliului Național ONCR);
- 2001- membru fondator a *Asociației Comunitare a Cercetașilor din România (ACoCeRo)*- ONG, președinte executiv;
- 2003 - membru fondator a *Asociației normaliştilor ieșeni (ANI)*;
- 2004 - membru fondator a *Asociației sportive școlare „Condor-Lipéd”* a Școlii Normale „Vasile Lupu” Iași;
- 1992-până în prezent, membru și colaborator la mai multe ONG: Asociația Pro Democrația, LADO, Cluburile de ecologie și turism „Ecomont” din Hârlău și „Moldavia” din Pașcani, ș.a. fundații și ligi.

PETRACHE GABRIELA-FLORENTINA

DATE PERSONALE

Data și locul nașterii: 8.05.1974, Cotnari, Iași
Domiciliu: Str. Vitejilor, nr. 13, bl. SD8, et. 6, ap. 23
Telefon: 0232-45.74.77

STUDII

2001 doctorand Facultatea de Litere, Universitatea “Al. I. Cuza” Iași
1992 – 1996 Facultatea de Litere, Secția Romană-Franceză Universitatea “Al. I. Cuza” Iași

1988 – 1992 Liceul “Roman Vodă” Roman, profil filologie

ACTIVITATEA PROFESIONALĂ

1996 – 2004 Școala Normală “Vasile Lupu” Iași, profesor titular de limba română
1999 – 2004 Colegiul “Richard Wurmbrand” Iași, profesor de limba și literatura română
1998 definitivat în învățământ

1998, 1999, 2000 – stagii de perfecționare pe probleme de reformă a învățământului și metode

moderne, alternative de învățare

PUBLICAȚII

- *Cauzele greșelilor de ortografie și măsuri pentru evitarea acestora*, Revista învățătorilor, nr. 2, 2001, Ed. Sakura
- *Donjuanism. Donquijotism. Bovarism*, Revista „Excelsior”, nr. 6, 2000
- *Modelul iconic – modalitate de accesibilizare a textului literar*, Revista “Școala ieșeană”, 1999, Ed. Canova
- *Infernul bengescian și infernul dantesco*, Revista Normaliștii, 1998

PLĂEȘU DAN

DATE PERSONALE

Data și locul nașterii: 18.02.1956, Iași

Domiciliul: str. Gării nr. 10, bloc L21, etaj 4, ap. 9 Iași

Telefon: 0232 – 31.43.88

STUDII

- 1975, Liceul „D. Cantemir” Iași;
- 1980, Facultatea de Matematică a Universității „Al. I. Cuza” Iași;

EXPERIENȚA PROFESIONALĂ

- 1980-titular în învățământ prin repartitie ministerială la Liceul Agroindustrial Iași;
- 1988-transferat la Școala Normală „Vasile Lupu” Iași;
- 1989- perfecționare a pregătirii profesionale;
- 1990- director al Școlii Normale „Vasile Lupu” Iași;
- 1993- gradul I;
- 1999- cursuri de formare *Managementul clasei*, prin Proiectul Educația 2000+;
- 2004- stagiul de perfecționare *Evaluarea progresului școlar*, prin C.C.D. Iași;
- Colaborator al revistei *Recreații matematice* și autor de manuale pentru gimnaziu în colaborare cu Veronica Plăeșu.

POPA LUMINIȚA

DATE PERSONALE

Data și locul nașterii: 16.09.1966, Iași

Domiciliul: Bld. Primăverii nr. 19 B, Bl. T1, Sc. A, Et. I Ap. 8, cod poștal 700171, Iași, România

Telefon: 0232 – 23.38.09

E-mail: strop_de_lumina@yahoo.com

EDUCAȚIE ȘI FORMARE

2003	Training în basic Peer Education skills
2001-2003	Universitatea Tehnică “Gh. Asachi” Iași, Cursuri postuniversitare, Informatică și Tehnologii Asistate de Calculator
1985-1989	Universitatea “Al. I. Cuza” Iași, Facultatea de Matematică și Fizică, Specializare : Fizică
1981-1985	Liceul de Informatică “Grigore Moisil” Iași

EXPERIENȚĂ PROFESIONALĂ

2003-2004	Consilier educativ, Școala Normală “Vasile Lupu” Iași
	Profesor metodic și îndrumător de practică pedagogică la disciplinele „Cunoașterea mediului” și Științe, învățământul primar

OAMENI AI ȘCOLII DE IERI ȘI DE AZI

2003	Coordonator al Proiect Educațional <i>JUST</i> desfășurat în colaborare cu Fundația COTE, Iași
2002	Realizarea site-ului Școlii Normale "Vasile Lupu" Iași, www.snvlis.go.ro
2001	Coordonator al revistei de fizică a școlii " <i>PHYSIS</i> "
2000	Obținerea gradului didactic I cu lucrarea științifică "Gravitația în mecanica clasică"
1996	Obținerea gradului didactic II
1993	Profesor titular de Fizică la Școala Normală "V. Lupu" –Iași
1992	Definitivarea în învățământ

POPESCU DANIELA

DATE PERSONALE

Data și locul nașterii: 01.06.1977, Iași

Adresa: Bd. Alexandru cel Bun, nr. 26, bl. H5, et. 4, ap. 11, Iași, cod. 700571

Telefon: 0232 / 25.26.06

e-mail: danaiaada@yahoo.com

STUDII

- 2000 – 2001 – Studii aprofundate (Etudes francophones) în cadrul Facultății de Litere, Universitatea Al. I. Cuza. Lucrarea de disertație a avut titlul « Référence temporelle des temps verbaux: le cas de l'imparfait »
- 1996 – 2000 – Universitatea Al. I. Cuza, Facultatea de Litere, secția Franceză – Latină (din anul III, modulul lingvistic). Lucrarea de licență a avut titlul « Diversité régionale du phonétisme français »
- 1998 – 1999 – *Anul III de studii – Universitatea « Nancy 2 », Nancy, Franța, în cadrul programului Erasmus - Socrates*
- 1992 – 1996 – Liceul teoretic „ Mihai Eminescu”, Iași, profilul filologie – istorie

DIPLOME

- 2003 – Definitivat în învățământ
- 2001 – Diplomă de studii aprofundate (Etudes francophones)
- 2000 – Diplomă de licență
- 1996 – Diplomă de bacalaureat.

ACTIVITATE PROFESIONALĂ

- 2001 – 2004 – profesor titular la catedra de limbă și literatură franceză, Școala Normală « Vasile Lupu », Iași
- 2000 – 2001 – profesor suplinitor la catedra de limbă și literatură franceză, Liceul « M. Eminescu », Iași
- Din 2003 – membru ARPF (Asociația Română a profesorilor de franceză)
- În cadrul Programelor Europene, participant la proiectul de « Corespondență școlară », în colaborare cu colegiul « Haut-de-Penoy », Nancy, Franța.

CURSURI DE SPECIALIZARE susținute de formatori francezi (Jean-François BOURDET, Ginette BARBE, José ORTEGA, Nathalie DUPLESSY): « Techniques de classe », « Evaluation », « Mettre les sciences en culture ».

PURȚUC MARIANA - GEORGETA

DATE PERSONALE

Data și locul nașterii: 25.03.1953, Iași

Adresa: Str. Ion Creangă nr. 51, bl. T4, et. 2, ap. 12

Telefon: 0232 – 27.11.12

STUDII

- 1960-1972 – Liceul „Al. I. Cuza” (I-XII);
- 1972-1976 – Universitatea „Al. I. Cuza” - Iași, Facultatea de Filologie, secția Franceză-română;
- 1997(septembrie) – doctorand la Facultatea de Litere a Universității „Babeș-Bolyai” din Cluj-Napoca, având ca subiect al tezei de doctorat: *Poetica romanului românesc interbelfic*
- 2003 – Masterat - *Educație interculturală* în cadrul Facultății de Psihologie și Științe ale Educației

ACTIVITATE PROFESIONALĂ

- Titulară în învățământ, la Iași, prin repartitie guvernamentală nr. 54463/223/1976 și titulară pe catedra de limba și literatura română de la Școala Normală „V. Lupu” Iași prin Ordinul Ministerului Educației Naționale nr. 7001/1986;
- Definitivat în învățământ cu media 9.50 (nouă 50%) în 1984, gradul II cu media 9.33 (nouă 33%), iar în 1989 gradul I cu media 10 (zece);
- 1994-1997- Membră a Comisiei naționale de limbă și literatură română; membră în colectivul restrâns de elaborare a programei de limba și literatura română pentru clasa a IX-a, în grupul de lucru coordonat de Liviu Papadima de la Institutul de Științe ale Educației București;
- Reconfirmată în Comisia Națională pentru perioada 1999-2000;
- Performanțe cu elevii la olimpiadele naționale de limba și literatura română: 1995 **locul I** - cl. a XIII-a Școli Normale: Florin Buștiuc; - 1996 **locul I** - cl. a XIII-a Școli Normale: Alina Apăvăloaie; **locul III** - cl. a XIII-a Școli Normale: Loredana Opariuc;
- Profesor metodist pentru învățământul preșcolar și primar din 1989 și îndrumător de lucrări de gradul I din 1989 până în prezent;
- Organizator și susținător de cursuri de perfecționare pentru învățători și educatoare în perioada 1985-1999;
- Profesor asociat, din 1992, la Universitatea "Al. I. Cuza" din Iași, Facultatea de Psihologie și Științe ale Educației. Curs și seminar la disciplina: *Elemente de limba română și metodică predării acesteia la deficientul de intelect*, perioada 1992-2002. Curs și seminar pentru disciplinele: *Metodica predării limbii române în învățământul primar și Literatură pentru copii* în cadrul Colegiului Universitar de Institutori, din 1999. Conducător de practică pedagogică, perioada 1992-2002;
- În perioada 1999-2001 titulară de curs *Limba română contemporană* la Universitatea "Petre Andrei" Iași;
- 1994 – 2002 - Director al Școlii Normale "Vasile Lupu" Iași;
- În perioada 1998-2001 membră a Comisiei de Acreditare și Evaluare a Învățământului Preuniversitar, prin Ordinul nr. 4611 din 22.IX.1998 al Ministrului Educației Naționale;
- Redactor șef la revistele *Misionarul*, revista CMD-Iași (apariție semestrială) și *Pax et Unitas*, revista Provinciei Franciscane Sfântul Iosif - Roman
- În perioada 1994-1999 membră a Grupului de lucru pentru programele de limba și literatura română (finanțate de Banca Mondială);
- Membră a Grupului de lucru privind programele de religie romano-catolică. Coautor la

Programa de religie pentru clasele I-VIII, precum și la programa pentru liceele seminariale;

- În perioada 2001-2003 membră a Grupului de lucru *Impactul reformei asupra școlii*,
- Formator zonal, abilitare curriculară;
- Membră a Grupului de lucru în programul EDUCAȚIA 2000 +, 1999-2001.
- Formator management zonal.

ACTIVITATE PUBLICISTICĂ

- *Glossă de Mihai Eminescu - o interpretare posibilă* în revista *Ateneu* nr. 1, 1995;
- *Mihail Sadoveanu oglindit în manualele de gimnaziu* în *Univers didactic*, 1994;
- *Unde sunt cei care nu mai sunt* de Nichifor Crainic (analiză semică) - în *Candela Moldovei*, 1996;
- *Repere axiologice ale orei de religie din perspectiva profilului pedagogic - teologic* în *Educație și valori*, Editura Spiru Haret, 1997;
- Volumul: *Sunt copil, Isuse*, (material în sprijinul desfășurării orei de religie la clasele I-IV), Editura Sapientia, 2001 (în colaborare cu Ciobanu Olimpia și Dana Arva);
- Volumul: *Instruirea și educația catolică în școală* - Editura Presa Bună, Iași 2002, în colaborare cu Pr. Paul Budău, Pr. Iulian Misariu, Pr. Roca Mihai, Fr. Anxton Andueza;
- Volumul: *Transmiterea credinței. Evanghelizarea și catehizarea* - Editura Presa Bună, Iași 2002, în colaborare cu Pr. Paul Budău, Pr. Iulian Misariu, Pr. Roca Mihai, Fr. Anxton Andueza;
- Articolul: *Vasile Voiculescu - poezia religioasă* în *Dialog teologic*, nr. 3, 1999;
- Articolul: *Fr. Mauriac - Thérèse Desqueyroux: misterul euharistic*, în *Dialog Teologic* nr. 5, 2000;
- Articolul: *Evaluarea la ora de religie* în *Dialog teologic* nr. 9, 2002
- Articolul: *Traducerea Noului Testament un eveniment cultural* (traducere a preoților Alois Bulai și Anton Budău), în cadrul *Academiei Sfântul Augustin*, februarie 2003;
- Articolul: *Școala teologică în documentele magisteriale postconciliare* - iași, iunie 2003, prezentat în cadrul Forumului Internațional *Școala și Biserica în slujba societății*, în colaborare cu Pr. Paul Budău;
- Articolul *Julien Green și călătoria spre Absolut*-2 oct. 2003, în cadrul Simpozionului *Orizonturi spre infinit*, organizator Institutul Teologic Romano-Catolic Roman

PERFECTIONĂRI ȘI STAGII ÎN STRĂINĂTATE

1995 10 ianuarie-10 februarie: Universitatea din Niort (Universite formation des maîtres) - probleme de curriculum și evaluare în școlile normale;

1995 15 aprilie-1 mai: Stagiul în Olanda la Universitatea din Groningen, stagiul organizat de Facultatea de Științe ale Educației, Universitatea "Al. I. Cuza" Iași (management, învățământ de masă și special);

1995 22 iulie- 4 august: Madrid - Școala Normală la Sale (schimb de experiență);

1996 19 mai-26 mai: Birmingham - Stagiul efectuat în cadrul programului CME 1131/95 împreună cu Universitatea din Cluj (program Tempus);

1997 Managementul resurselor umane și curriculum creativ (22-25 septembrie 1997), Iași, Casa Corpului Didactic;

1997 Stagiul Formarea Formatorilor, Iași decembrie 1997;

1998 Stagii privind activitatea managerială: 1-15 iunie, Danemarca;

1998 Formarea formatorilor zonali (13-15 iulie);

1998 - 2000 Membră a Comisiei de Acreditare și Evaluare a Învățământului Preuniversitar;

1999 1- 5martie: Rimini, Italia - Stagiul efectuat în cadrul programului Arion privind Sistemul Educativ Italian.

1999 Stagii în cadrul Programului Educația 2000+ (Sinaia, Mamaia, Predeal, privind curriculum, formarea continuă și rezolvarea conflictelor, ameliorarea școlară)

- 2000 Cariere didactică în România, Brașov, ianuarie 2000
2000 Stagiul privind școala și comunitatea, C.C.D. - Iași
2000 Stagiul privind perfecționarea managerială C.C.D. - Iași
2001 Grupul de lucru Impact asupra reformei (M.E.C.)
2001 Organizator program Arion, mai 2001, Formarea inițială și continuă.

RÂPANU MARCELA

DATE PERSONALE

Data și locul nașterii: 28.05.1960, Tecuci, Galați
Adresa: str. Strapungerea Silvestru 28, CL7, Iași
Telefon: 0232- 446873

STUDII

Facultatea de Filologie a Universității „Al.I.Cuza”, Iași, secția: Limba și literatura română - Limba și literatura engleză

EXPERIENȚĂ PROFESIONALĂ

- profesor de Limba și literatura română
- vechime în învățământ la 31 august 2004: 21 de ani
- vechime în școala Normală „Vasile Lupu”, Iași la 31 august 2004: 9 de ani

REPERE ÎN ACTIVITATEA METODICĂ ȘI ȘTIINȚIFICĂ

- absolvirea Facultății de Filologie în 1983
- obținerea gradului didactic II în anul 1994 (media 9,75)
- titularizare prin concurs național, la Școala Normală
- profesor metodist al I.S.J. Iași din anul 2000
- profesor mentor al facultății de Litere de la Universitatea „Al.I.Cuza”, Iași
- finalizarea lucrării metodico-științifice pentru obținerea gradului didactic I - august 2004

REZULTATE OBTINUTE DE CĂTRE ELEVII ÎNDRUMAȚI LA EXAMENE ȘCOLARE

- 78,5 % din elevii clasei a VIII-a B obțin examenul de capacitate din sesiunea iunie 2003; note între 7 și 10 (15 note între 8 și 10)
- elevii clasei a XII-a A, absolvenți ai Școlii Normale în 2003 (profilul instructor-animador) obțin rezultate bune și foarte bune la examenul de bacalaureat(65 % dintre ei au avut note între 8 și 10 la proba scrisă de Limba și literatura română)
- elevii clasei a XII-a C, absolvenți ai Școlii Normale în 2004 (profil filologie) obțin rezultate foarte bune la examenul de bacalaureat (84,6 % dintre ei au avut note între 8 și 10 la proba orală și la proba scrisă de Limba și literatura română)
- premiul al II-lea (media 9,00) obținut de eleva Țibulcă Georgiana-Alexandra (clasa a XII-a A) la etapa județeană a Concursului de Limba și literatura română „Mihai Eminescu” în anul 2003
- premiul al III-lea obținut de eleva Popescu Andreea-Camelia (clasa a XII-a C) la etapa județeană a aceluiași concurs.

ROCA FELIX

DATE PERSONALE

Data și locul nașterii: 29.08.1977, la Bacău

Domiciliul: Faraoani, județul Bacău/ Parohia romano-catolică Tomești

STUDII

- 2001-absolvent a *Universita Pontificia Lateranense* din Roma, specialitatea Teologie pastorală;
- 2004- master în științele educației la *Universita Pontificia Salesiana* Roma.

EXPERIENȚA PROFESIONALĂ

- 2004, vicar parohial la Tomești - Iași și profesor suplinitor (cumul) la Școala Normală „Vasile Lupu” Iași.

ROMILA AMALIA-PATRICIA

DATE PERSONALE

Data și locul nașterii: 19.09.1974, Iași

Adresa: Str. Neculau, nr. 11, bl. 571A, et. 1, ap. 7

Telefon: 0232 - 24.55.52

STUDII

1989 - 1993	Liceul “Spiru Haret” Tulcea
1993 - 1997	Universitatea “Al. I. Cuza” Iași, Facultatea de Matematică - specializarea matematică, Licențiată în matematică, 1997
1999	Susținerea examenului de definitivat
2000	Susținerea examenului de admitere la doctorat în cadrul Facultății de Matematică; Tema tezei de doctorat: “Contribuții la studiul metodelor categoriale în teoria formel”
2001	Stagiul de perfecționare cu tema: „Formare examinatori” organizat de Inspectoratul Școlar Județean Iași
2001	Stagiul de perfecționare cu tema: „Inteligențe multiple”
2002	Cursuri de perfecționare științifică și didactică organizate la Bușteni de Societatea de Științe Matematice din România
2002-2004	Studii postuniversitare de informatică în cadrul Facultății de Informatică

ACTIVITATE PROFESIONALĂ

1997 – 1998	Liceul “C. Negruzzi” Iași (profesor suplinitor)
1998 – 1999	Liceul Economic nr. 1 Iași
2000	Școala Normală “Vasile Lupu” Iași (profesor titular)

ACTIVITATE ȘTIINȚIFICĂ

- Lucrarea de licență „Spații topologice conexe și conexe prin arce în topologia algebrică”
- Examen în cadrul doctoratului cu tema „Categorii și funtori”, octombrie 2001
- Referat susținut în cadrul examenului de doctorat cu tema „Funtori adjuncți și monade”, februarie 2002
- Examen în cadrul doctoratului cu tema “Topologie algebrică”, octombrie 2002
- Referat susținut în cadrul Cursurilor de perfecționare științifică și didactică de la Bușteni – „Utilizarea ariilor în rezolvarea problemelor de geometrie de clasa a VII-a”, august 2002
- Referat susținut în cadrul Cercului Pedagogic cu tema – „Subiecte de bacalaureat tip grilă pentru modulul M₃”, noiembrie 2002

- Referat susținut în cadrul examenului de doctorat cu tema „Extensii Kan”, feb. 2003
- Examen în cadrul doctoratului, cu tema “Teoria formei”, mai 2004

STUDII ȘI ARTICOLE PUBLICATE

- Coautor al culegerii „Teste de matematică pentru examenul de bacalaureat 2004 - M₃ toate specializările”, Editura SuperScript- București, 2003
- Autor în cadrul Sistemului Educațional AEL
- Coautor al cărții Ghid de pregătire a examenului de definitivat la matematică (învățători/ institutori), Editura Caba- București, 2004

RUSU ADRIAN-VIRGIL

DATE PERSONALE

Data și locul nașterii: 16.08.1976, Botoșani

Domiciliul: str. Bradului nr. 14, bloc B1, scara A, etajul 2, ap. 12, Iași

STUDII

- 1995, absolvent Liceul industrial nr. 1, Botoșani
- 1996, Școala de antrenori baseball și softball
- 1998-2000, Universitatea din Bacău
- 2000-2002, Facultatea de Educație Fizică și Sport a Universității „Al. I. Cuza” Iași
- 2003, licențiat în educație fizică, specialitatea atletism

EXPERIENȚĂ PROFESIONALĂ

- 1996-1998, antrenor de baseball și softball la C.S.Ș. Botoșani
- 2003-2004, profesor la Școala Mânzătești- Bosia
- 2004-2005, profesor suplinator la Școala Normală „Vasile Lupu” și Seminarul Teologic Liceal Ortodox „Sf. Vasile cel Mare” Iași.

ACTIVITATEA SPORTIVĂ

- 1989-2004, jucător activ baseball și softball la C.S.Ș. Botoșani
- 1995-2002, sportiv de performanță la ramura atletism
- 2000, campion național în proba de cros
- 1996-2004, maseur particular
- 2004, arbitru internațional de baseball și softball

SCRIMINȚI ROXANA

DATE PERSONALE

Data și locul nașterii: 27.08.1981, Iași

Adresa: B-dul Copou nr. 40, Iași

Telefon: 0740151927

STUDII

2004- Master “Relații Publice și Negocieri” în cadrul Școlii Postuniversitare SCOP 2M, Facultatea de Economie și Administrarea Afacerilor, Univ. “Al. I. Cuza”, Iași

2004- absolventă Facultatea de Litere, secția Spaniolă-Engleză, Universitatea “Al.I.Cuza”, Iași

2000- absolventă a Liceului Teoretic “G. Ibrăileanu”, Iași

CURSURI: 2002- absolventă a modului “Jean Monet” din cadrul Institutului de Studii Europene, Iași

DIPLOME: 1999- diploma DELE, Institutul Cervantes, Salamanca

ACTIVITĂȚI:

- 2004 - profesor suplinitor de limba engleză la Școala Normală „Vasile Lupu” Iași
- 2001- participantă la întâlnirea pentru tineret cu tema: “Opinia tinerilor privind integrarea statelor est-europene în UE” din Bruxelles, organizată de Consiliul Internațional al Bisericilor (WCC) și Consiliul Europei
- 2001- coordonator cursuri de limbă străină (spaniolă / engleză) în cadrul proiectului intercultural *Lingua Franca* în cooperare cu Departamentul pentru Tineret al Consiliului Europei
- 2000-2002 - secretar al departamentului Relații Publice al Ligii Tineretului Ortodox Român (LTOR), Iași
- 1999- participantă la cursul internațional de leadership pentru schimburi interculturale de limbă, organizat la Sinaia de *Lingua Franca* în cooperare cu Departamentul pentru Tineret al Consiliului Europei
- 1998-1999- secretar a departamentului de Relații Externe și Ecumenism al LTOR

SILIAN ELENA

DATE PERSONALE

Data și locul nașterii: 11.07.1957, Oșești, Vaslui.

Adresa: Valea Lupului, Iași

Telefon: 0232 – 24.81.20

STUDII

- primare și gimnaziul în satul natal (1965 – 1971)
- liceul în orașul Vaslui (1971 – 1975),
- Facultatea de Tehnologie și Chimia Textilelor (1975 – 1981) – Iași,
- Seminarul Pedagogic – cursuri postuniversitare în 1993.
- Inginer cercetător III (1981 – 1991).

FUNCȚII

- Bibliotecară la Școala Normală “V. Lupu” din octombrie 1991 până în prezent.

STANCIU LAURA

DATE PERSONALE

Data nașterii: 26.04.1975

Adresa: str. Aurora nr. 19

Telefon: 0741- 67.73.99

STUDII:

- în prezent: *Master* în cadrul Facultății de Matematică, specializarea *Modelare matematică*, anul II
- *Master* în cadrul Facultății de Psihologie și Științe ale Educației a Universității «Al. I. Cuza», specializarea *Management și politici în educație*, anul I
- 2002: absolvit curs de *Tehnologia informației și comunicării*, organizat de Inspectoratul Școlar Județean Iași
- 1994-1998: absolvit Facultatea de Matematică Universității “Al. I. Cuza” Iași, secția Matematici aplicate

- 1989-1993: absolvit Liceul "Al.I.Cuza" Iași, profil matematică-fizică

EXPERIENȚĂ PROFESIONALĂ:

- Prezent: profesor de matematică la Școala Normală "Vasile Lupu" Iași
- 2002: obținerea definitivatului în învățământ
- 1999-2004: am activat ca profesor de matematică în mai multe unități școlare

REZULTATE PROFESIONALE

- 2001-2004 consilier educativ, cu implicare în următoarele proiecte:
 - *Spring day în Europe*
 - Campanie de prevenire a traficului de ființe umane-partener *Alternative Sociale*
 - Campania Anti Sida- partener Fundația *Alături de Voi*
 - Proiect de integrare școlară
- responsabil comisie metodică a diriginților
- participare la cercurile de matematică, olimpiade și concursuri școlare, ca supraveghetor sau corector
- organizarea concursurilor de matematică distractivă, *internațional Kangourou* și *național Winners* cu rezultate în rândul elevilor
- participarea la olimpiadele școlare de matematică "Florica T.Câmpan" și "Olimpici pentru o zi" (mențiune în anul 2003, locul I în anul 2004).

STERPU BOGDAN

DATE PERSONALE

Data și locul nașterii: 2.05.1970, Iași

Adresa personală: Strada Vasile Lupu 92, Bl. D7, Sc. C, Et. 4, Ap.3, Iași

Telefon: 0740 – 37.33.63

PROFESIA ACTUALĂ ȘI LOCUL DE MUNCĂ

- licențiat în Istorie în cadrul Universității *Al. I. Cuza*, Iași.
- profesor de istorie la Școala Normală *Vasile Lupu*, Iași.

FORMAȚIA UNIVERSITARĂ

- 1988-1993 - am urmat cursurile Facultății de Istorie, Universitatea *Al. I. Cuza*, Iași.

ACTIVITATEA ȘTIINȚIFICĂ

- În 2003 a apărut la Editura Institutul European cartea de autor *Regimul comunist în România (decembrie 1947 - decembrie 1989)*, la care am colaborat cu Doina Sterpu.
- În 1999 am ținut o conferință cu tema *Regimul comunist în România*, la Centrul Catolic *Casa Providenței* din Iași.

ACTIVITATEA PROFESIONALĂ

- profesor titular la Școala Normală *Vasile Lupu*, Iași; în 1997 am obținut gradul definitiv;
- în 2003 am obținut gradul didactic II;
- pregătire suplimentară cu elevii pentru examenele de bacalaureat și de capacitate, în perioada 1993-2003;
- corector la examenele de capacitate (1999-2003) și bacalaureat (1993-2003);
- responsabil al Comisiei metodice de Istorie-geografie-științe socio-umane în perioada 1999-2000;
- realizator de programe pentru cursurile opționale (C.D.S.) la clasele IX-XII («Istoria artei»), clasa a V-a («Istoria județului Iași»), clasa a VI-a («Personalități istorice din epoca medievală și modernă»);
- coordonator al practicii pedagogice a elevilor din clasele a XII-a și a XIII-a (învățători-educatoare);
- consultații metodice elevilor din clasele a XII-a și a XIII-a.

TĂNASE SILVIA

DATE PERSONALE

Locul și data nașterii: 13.12.1977, Iași

Adresa: Str. Mircea cel Bătrân 22, bloc. N1, sc. B, etaj 5, ap. 22

Telefon: 0745-99.61.88

E-mail: tiramisu1313@yahoo.com

STUDII

- 1996, Liceul de informatică "Grigore Moisil"-Iași;
- 2000, Universitatea "Al. I. CUZA" Iași, Facultatea de Matematică,
- 2002, Master- secția Analiză Abstractă și Aplicații în cadrul Facultății de Matematică, Universitatea "AL. I. CUZA" Iași.

EXPERIENȚĂ PROFESIONALĂ

- 2004, profesor suplinitor la Școala Normală „Vasile Lupu” Iași.

TĂTĂRUȘANU FLORIN

DATE PERSONALE

Data și locul nașterii: 27.02.1972, Iași

Domiciliul: Șos. Nicolina nr. 42, bloc 969, et. 4, ap. 14, Iași.

Telefon: 0232 – 21.56.28.

STUDII

- 1991- absolvent al Școlii Normale „Vasile Lupu” Iași;
- 1995- absolvent al Facultății de Filozofie a Universității „Al. I. Cuza” Iași, specializarea pedagogie.

EXPERIENȚĂ PROFESIONALĂ

- 1997- titular Școala Specială „C-tin Păunescu” Iași;
- 1999-2002, detașat la cerere la Școala Normală „Vasile Lupu” Iași;
- 2001- gradul II;
- 2004- profesor psihopedagog titular la Colegiul Național Iași;
- 2004- profesor suplinitor (cumul) la Școala Normală „Vasile Lupu” Iași.

TIMOFTI ADRIAN

DATE PERSONALE

Data și locul nașterii: 24.07.1977, Ștefănești - Botoșani

Domiciliul: strada P. Ispirescu nr. 3, bloc A3, scara A, etajul 7, ap. 2, Iași

Telefon: 0232-47.25.45; 0722-61.22.32

E-mail: epistolar@rol.ro

EXPERIENȚĂ DIDACTICĂ

- 2001-2004 - profesor titular de istorie la Școala Normală „Vasile Lupu” și la Seminarul Teologic „Sf. Vasile cel Mare” – Iași
- 2003-2004 - profesor la Școala Particulară „Funny English” – Iași
- 2000-2001 - profesor de istorie, Liceul „Miron Costin” – Pașcani.

STUDII

2003-2004 - doctorand al Facultății de Istorie, Universitatea „Al. I. Cuza” - Iași

2000-2001 - Studii aprofundate: *Izvoarele istoriei antice și medievale* în cadrul Facultății de Istorie, Universitatea „Al. I. Cuza” – Iași.

1996-2000 - Facultatea de Istorie a Universității „Al. I. Cuza” – Iași.

1992-1996 - Liceul „A. T. Laurian” – Botoșani.

PUBLICAȚII

- *Mihai Racoviță și războiul austro-turc (1716-1718)*, în „Ion Neculce. Buletinul Muzeului de Istorie a Moldovei” (serie nouă), VIII-IX, 2002-2003 (în curs de tipărire).
- *Seminarul „Veniamin Costachi” în Două secole de învățământ teologic seminarial (1803-2003)*, volum aniversar tipărit din inițiativa I. P. S. Daniel, Mitropolitul Moldovei și Bucovinei, coordonatori: Mihai Vizitiu, Dragoș Bahrim și Adrian Timofti, Editura Trinitas, Iași, 2003.
- *Note bibliografice: Larry Wolff, Inventarea Europei de Est. Harta civilizației în epoca luminilor*, în „Cercetări istorice”, XVIII-XX, 1999-2001, Iași, 2002.
- *Ambiții culturale la Mihai Racoviță în „Opțiuni istoriografice”*, I, 1, Iași, 2001.

TOMOIAGĂ FLORENTINA-CARMEN

DATE PERSONALE

Data și locul nașterii: 10.07.1974, Iași

Adresa: Str. Păcii, nr. 9 b, Iași

Telefon: 0232-25.47.28

STUDII:

- Școala Generală Nr. 12 - Iași (clasele I-IV: 1981-1985);
- Liceul Internat “Costache Negruzzi” Iași (clasele V-XII: 1985-1993);
- Universitatea “Al. I. Cuza” Iași, Facultatea de Fizică, specializarea fizică (anii I-IV: 1993-1997);
- Universitatea “Al. I. Cuza” Iași, Facultatea de Fizică, studii aprofundate în domeniul fizica, specializarea **Proprietăți electrice și magnetice ale structurilor fine și ultrafine** (1993-1999)
- Universitatea “Al. I. Cuza” Iași, Facultatea de Informatică, studii postuniversitare de specializare în domeniul informatică (1999-2000)
- Universitatea “Al. I. Cuza” Iași, Facultatea de Psihologie și Științe ale Educației, studii postuniversitare de psihopedagogie specială (1999-2000)
- Cursul de inițiere în gestionarea laboratorului de informatică (Proiect Sistem Educational Informatizat- Forte Company, Iași) (martie 2003)
- Cursul de implementare a sistemului informatizat AEL organizat în școală de firma SIVECO (2004)
- Stagiul de perfecționare cu tema *Abilitare curriculară tehnic-liceu* (martie 2004, Casa Corpului Didactic, Iași)

EXPERIENȚĂ PROFESIONALĂ:

- Clubul Studențesc de Turism “Studmont”, Iași (1995-1996) - membru
- Clubul de Turism și Ecologie “Turistor”, Iași (1997 - prezent) - membru
- Asociația internațională “Mișcarea Tinerilor pentru pace”, Cluj Napoca (1995-1998) - membru
- Tabăra Internațională de educație de la Bienne-lez-Happart, Belgia (august 1996) stagiul ca voluntar
- Tabăra Internațională de ecologie de la Izvorul Mureșului, România (iulie 1997) - stagiul ca voluntar
- Definitivat în învățământ (1999)
- profesor educator la Grup Școlar “Ion Holban”, Iași (1997-1998)
- profesor de fizică la Școala “Ionel Teodoreanu”, Iași (1998- 1999)
- profesor de informatică la Grup Școlar “Ștefan Procopiu”, Iași (1999-2000)
- profesor de informatică la Liceul cu Program Sportiv ”, Iași (2000-2001)

OAMENI AI ȘCOLII DE IERI ȘI DE AZI

- profesor de informatică (titular) la Liceul teoretic "Miron Costin", Iași (2001-2002)
- profesor de informatica (titular) la Școala Normală „Vasile Lupu” Iași (2002 - prezent)

REZULTATE OBTINUTE

1. **mențiunea IV** la Concursul județean de informatică *"Al 4-lea val"*, ediția a VII-a, secțiunea grafica-desen: 25 octombrie 2003 (Boghin Marius clasa a V-a B)
2. **mențiune** la concursul de informatică *"Calculatorul - speranța pentru viitor"*, etapa interjudețeană, 28 februarie 2004 (elevii Boghin Marius clasa a V-a B, Barsan Valentin, clasa a VI-a)
3. **premiul I** la concursul de grafica pe calculator organizat la Școala Tudor Arghezi-4 iunie 2004 (elevii Boca Larisa clasa a IX-a B, Barsan Valentin, clasa a VI-a A)

ACTIVITATE PROFESIONALĂ

- Coordonare 28 lucrări realizate în Paint pentru concursul *APA IN VIATA TA*, organizat de compania Unilever South Central Europe și Ministerul Educației, Cercetării și Tineretului (octombrie 2003)
- Coordonare 8 lucrări realizate în Paint în cadrul proiectului *Ștefan cel Mare Omul, Voievodul, Sfântul* (aprilie 2004)
- organizare expoziție în holul central al școlii cu cele 8 lucrări amintite
- tehnoredactare invitații și afiș pentru popularizarea proiectului *Ștefan cel Mare Omul, Voievodul, Sfântul* (aprilie 2004)
- Coordonare 7 lucrări de grafica pe calculator cu tema *Universul copilăriei* expuse la Școala « Tudor Arghezi » Iași (2 iunie 2004) Coordonare 25 lucrări de grafica pe calculator prezentate la expoziția *Fantezie* din cadrul proiectului cultural ARTIS (la Ateneul Artelor- Tătărași) (4 iunie 2004)
- organizare expoziție cu tema *Fantezie* din cadrul proiectului cultural ARTIS (la Ateneul Artelor - Tătărași) 4 iunie
- tehnoredactare invitații și afiș pentru popularizarea proiectului cultural ARTIS (la Ateneul Artelor - Tătărași) 4 iunie

UNGUREANU MIHAELA

DATE PERSONALE

Data și locul nașterii: 06.07.1969, Rădăcăneni, Iași

Adresa: Aleea Tudor Nicolae, Nr. 163, Bl.1019, Sc.A, Et. 3, Ap. 12

Telefon: 0232-22.01.36, 0723-89.30.68

STUDII

1983 – 1987 Școala Normală "V.Lupu" –Iași

1991 – 1996 Universitatea "A.I.Cuza" Iași, Facultatea de Filosofie,

Secția Pedagogie

2003 – 2005 Master Management Educațional

EXPERIENȚĂ PROFESIONALĂ

1990 Definitivarea în învățământ

1996 Profesor titular de pedagogie la Școala Normală "V.Lupu" –Iași, prin concurs

1998 Obținerea gradului didactic II

1998 Abilitarea ca formator local "Managementul clasei de elevi"

2001 Moderator în cadrul proiectului "E rândul tău să schimbi lumea" – pentru orientarea carierei elevilor

2002 Moderator în cadrul proiectului "Traficul de ființe umane" – campanie de prevenire

2001 Coordonator al sesiunii de comunicări, secțiunea „Om și societate”, în cadrul Simpozionului "Gh. Asachi - 175 de ani de învățământ românesc"

2002 ținerea lucrării "Managementul schimbării resurselor umane în organizația școlară" în

OAMENI AI ȘCOLII DE IERI ȘI DE AZI

- 2004 cadrul Simpozionului interjudețean "Kreaticon" - ediția I
Susținerea lucrării "Formarea competențelor relaționale prin educația formală" în cadrul Sesiunii anuale de comunicări științifice, ediția a XII- a a Universității "Petre Andrei"
- 2004 Director adjunct prin concurs la Școala Normală "V.Lupu" -Iași.

ZAHARIA ELENA

DATE PERSONALE

Data și locul nașterii: 2.10.1977

Domiciliul stabil: Poduri, Bacău

Telefon: 0232-45.01.96, 0234-36.90.35

STUDII

- 2001, Facultatea de Litere a Universității „Al. I. Cuza” Iași, secția română-engleză
- 2001-2002, Perfecționare *Orientare și consilierea educației* CCD

EXPERIENȚĂ PROFESIONALĂ

- Am funcționat ca suplinitor la Grupul școlar „Tehnoton” Iași și Școala „Otilia Cazimir” Iași;
- 2003, definitivat în învățământ;
- 2004, suplinitor calificat la Școala Normală „Vasile Lupu” Iași.
- Doctorand în filologie

PUBLICAȚII

- 2002, Cartea pentru copii *Ce ne povestește anul*. Editura Egal Iași
- Articole în *Studii eminescologice* nr. 4,5 susținute în cadrul catedrei de literatură comparată a Facultății de Litere a Universității „Al. I. Cuza” Iași.

ZAHARIA IRINA-ELEONORA

DATE PERSONALE

Data și locul nașterii: 20.07.1972, Iași

Domiciliul stabil: str. Mușatini nr. 33, bloc T1, sc. B, etajul 2, ap. 10, Iași.

Telefon 0232-24.69.59.

STUDII

- 1991, bacalaureat la Liceul „M. Sadoveanu” din Iași
- 1999, absolventă a Facultății de Teologie Ortodoxă, a Universității „Al. I. Cuza” Iași, secția litere-limba engleză

EXPERIENȚĂ PROFESIONALĂ

- 1998-1999, suplinitor la Liceul cu Program Sportiv Iași;
- 1999-2000, suplinitor la Liceul Teoretic „D. Cantemir” și Școala de Arte și Meserii „Gh. Asachi” Iași;
- 2000-2001, suplinitor la Școala Moșna, județul Iași;
- 2001, titular prin concurs pe catedra de Teologie ortodoxă la Școala Normală „Vasile Lupu” Iași;
- 2004-2005, coordonator de practică pedagogică la disciplina Teologie ortodoxă.
- 2005, înscrisă la definitivat.

COMPONENȚA CATEDRELOR DE-A LUNGUL ISTORIEI

CATEDRA DE LIMBA ROMÂNĂ

Titu Maiorescu	1863 - 1868	Nica Elvira	1968 - 1972
Ghibănescu Gheorghe	1909 - 1931	Alexandrescu Emil	1968 - 1971,
Panaiteanu Emil	1909 - 1913		1996 - 1997
Petru Cujbă	1910 - 1911	Husar Margareta	1968 - 1971
Stroenescu Dunăre	1912 - 1913	Popescu Iulian	1968 - 1970
Andriescu Nicolae	1912 - 1913	Căruntu Marcela	1971 - 1972
Ursu Ioan	1912 - 1913	Andrieș Gheorghe	1971 - 1972
Iancu Constantin	1912 - 1913	Coptil Ana	1972 - 1974
Fedeles Constantin	1912 - 1913	Cristofor Constantin	1972 - 1974
Manoliu Radu	1916 - 1943	Dăscălescu Aneta	1974 - 1975
Costăchescu Mihai	1926 - 1928	Parfene Liliana	1975 - 1982
Stănescu C.	1927 - 1928	Sturtzu Rodica	1975 - 1980
Hotnog Titus	1930 - 1933	Sava Tereza	1975 - 1979
Usatiuc Claudiu	1930 - 1936	Popovici Alexandrina	1976 - 1979
Stoian Ioan	1936 - 1942	Munteanu Eugen	1980 - 1982
Mironescu Eusebiu	1937 - 1938	Dohotaru Lia	1981 - 1982
Cămăruț Mihai	1938 - 1939	Morărașu Veronica	1983 - 1997
Olteanu Pandele	1939 - 1940	Munteanu Lucia-Gabriela	din 1982
Chelaru Valentin	1939 - 1940	Bojoi Olga	1985 - 1997
Lăudat Ioan	1939 - 1940	Păduraru Costică	1985 - 1986
Hasgan Aristide	1940 - 1953	Olaru Ioan	1985 - 1986
Zacordoneț Alexandru	1940 - 1941	Purțuc Mariana-Georgeta	din 1986
Enăchescu Elvira	1940 - 1941	Chiprian Cristina	1986 - 2000
Crețulescu Profira	1940 - 1941	Grigoriu Mircea	1989 - 1990
Faifer Laurențiu	1942 - 1943,	Axinte Elena	din 1989
	1946 - 1947,	Drișcu Eugenia	din 1989
	1949 - 1953	Tocală Caliochia	1993 - 1994
Astrătoaei Vasile	1942 - 1943	Găinuță Maria	1996 - 1997
Costandache Mihai	1946 - 1948,	Răpanu Marcela	din 1996
	1952 - 1953	Săcrieru Mioara	1996 - 1997
Constandache Virgil	1947 - 1948	Petrache Gabriela	din 1996
Rădoi Sterie	1955 - 1957;	Hodorogea Gabriela	1998 - 1999
	1976 - 1980	Lopatnic Mirela	1998 - 1999
Burlacu Ștefania	1966 - 1972,	Mănuță Elena	din 1999
	1993 - 1994	Șcuriu Adrian	1999 - 2000
Calistru Elena	1966 - 1984	Opăriuc Loredana	2001 - 2002
Măcăreanu Rodica	1966 - 1972,	Rusu Liliana	din 2001
	1975 - 1984	Chirvase Constantin	2001 - 2002
Vaipan Leontina	1967 - 1968	Durnea Victor	2001 - 2002
Lupu Adriana	1967 - 1968	Rusu Smaranda	2001 - 2003
Mărmureanu Dorel	1967 - 1968	Morărașu Filip Irina	2002 - 2003
Alexandrescu Florica	1968 - 1975	Grădinaru Lelia	2003 - 2004
Păduraru Uța	1968 - 1972	Zaharia Elena	din 2004
Partin Suzana	1968 - 1971		

CATEDRA DE LIMBA LATINĂ

Usatiuc Claudiu	1933 – 1936	Erdeș Dumitru	1971 – 1972
Băleanu Alexandru	1939 – 1940	Vrăjitoru Ana	1971 – 1972
Șendrea N.	1939 – 1940	Botez Victoria	1972 – 1974
Chircu Constantin	1939 – 1940	Lopatnic Mirela	1998 – 1999
Hasgan Aristide	1941 – 1942	Straton Geanina	1999 – 2000
Corneaga Nina	1966 – 1967	Nicuță Mariana (lb. greacă)	1999 – 2000
Brigger Elisabeta	1966 – 1967		
Scripcă Petru	1967 – 1968,	Savu Sabina	2001 – 2002
	1975 – 1976	Gârbea Ana Carolina	2002 – 2003
Radu Elena	1967 – 1968	Nistor Alina Petronela	din 2003
Badea Gheorghe	1968 – 1971		

CATEDRA DE LIMBA FRANCEZĂ

Dornescu Gheorghe	1926 – 1928	Enache Ioan	1974 – 1975
Bantaș Mihai	1926 – 1931	Moiseuf Rodica	1975 – 1989
Polcovnicu Alexandru	1930 – 1953	Grosu Eugenia	1975 – 1980
Zahacinschi Ioan	1940 – 1942	Munteanu Adriana	1976 – 1977
Levițchi Emilia	1945 – 1946	Predeanu Niculina	1980 – 1981
Jeanreaud Alfred	1946 – 1948	Raclaru Iulia	1990 – 1991
Danieliuc Mircea	1966 – 1967	Bejenaru Adina	1992 – 2000
Stancovici Liliana	1967 – 1969	Cosovanu Irina Ofelia	din 1993
Zărnescu Marian	1967 – 1968	Ioanid Luminița Svetlana	din 1993
Timoianu Niculina	1967 – 1977	Osipov Alis Irena	1998 – 1999
Dumbravă Liliana	1969 – 1972	Cîrciu Constantin	din 1998
Zdrehuș Tiberia	1971 – 1972,	Rusu Lliana	din 1999
	1975 – 1976	Popescu Daniela	din 2001
Marsic Irina	1972 – 1974	Prisecariu Ana	2001 – 2002

CATEDRA DE LIMBA ENGLEZĂ

Pavel Gabriela	1980 – 1981	Tănase Margareta	1998 – 1999
Bordeianu Nicoleta	1981 – 1982	Ciomaga Daniela	1999 – 2000
Teodorescu Ioana	1982 – 1985	Corduneanu Iulia	1999 – 2000
Moraru Doina	1986 – 1994	Grosu Cătălina	2001 – 2003
Alexandrescu Marcela	1990 – 1991	Mircea Ana	2001 – 2002
Hristea Iulian	1992 – 1993	Bodea Viorica Cristina	2001 – 2003
Codreanu Viorica	din 1993	Huludeț Liviu	2002 – 2003
Malihen Irina	1993 – 1994	Apetrei Anca Raluca	din 2003
Weepile Irina	1993 – 1994	Scriminți Alina – Roxana	din 2004
Bialuș Ileana	1996 – 1997	Gheorghiu Paula	din 2004
Artenie Carmen –Geanina	1996 – 2000	Olaru Anca – Alice	din 2004

CATEDRA DE LIMBA GERMANĂ

Freinhube Ignatz	1896 – 1897	Iriciuc Domnica	1946 – 1948
Pascanu Eusebiu	1896 – 1897	Crăciun Daniela	1996 – 1997
Tenchoff Iohanna	1940 – 1941	Cîrciu Constantin	din 1998
Ivănescu Aurel	1941 – 1943		

CATEDRA DE LIMBA RUSĂ

Romanescu Boris	1947 – 1948	Răileanu Elena	1972 – 1973
Filip Titus	1966 – 1971	Țirdea Aneta	1972 – 1974
Robu Eugenia	1967 – 1972	Comănanu Elena	1974 – 1975,
Mihailovici Galina	1967 – 1968		1985 – 1994
Iablonschi Vsevolod	1967 – 1968	Stoica Victoria	1975 – 1982
Jelescu Constantin	1968 – 1971	Crețescu Maria	1975 – 1977
Stoica Victoria	1971 – 1972	Diaconescu Olga	1982 – 1984
Mascovici Guță	1972 – 1975	Istrate Petru	1998 – 2003

CATEDRA DE LIMBA RROMANI

Motaș Elena	din 2002
-------------	----------

CATEDRA DE PSIHOLOGIE ȘI PEDAGOGIE

Titu Maiorescu	1866 – 1867	Balan Ștefan	1926 – 1827
Pascanu Eusebiu	1896 – 1897	Manoliu Radu	1926 – 1931
Meissner Constantin	1896 – 1913	Diamandi Sterie	1927 – 1936
Fedeleş Constantin	1912 – 1913	Harea Vasile	1932 – 1936
Todicescu Vasile	1916 – 1917	Comicescu Gheorghe	1936 – 1943
Bărsănescu Ștefan	1926 – 1938	Cotoran Dumitru	1938 – 1946
Holban Ioan	1941 – 1943	Someșanu Elena	1968 – 1974
Manolache Anghel	1940 – 1941	Pavel Virginia	1968 – 1994
Ene Ioan	1940 – 1941	Petrea Georgeta	1968 – 2003
State Ioan	1942 – 1948	Crăescu Valentin	1953 – 1972,
Todicescu Petru	1942 – 1953		1975 – 1981
Constantiniu Ioan	1945 – 1946,	Văideanu George	1952 – 1953
	1967 – 1975	Vasiliu Alexandru	1971 – 1972
Enescu Nicolae	1945 – 1953	Malanca Traian	1971 – 1972
Fotescu Dionisie	1946 – 1948	Paraschiv Viorel	1971 – 1972
Chirculescu Liliana	1955 – 1957	Ciulinaru Liliana	1972 – 1974
Fetescu Vasile	1966 – 1972,	Popovici Viorica	1972 – 1982
	1975 – 1990,	Popovici Alexandrina	1974 – 1975
	1996 – 1997	Vasiliu Alexandru	1975 – 1976
Alexandrescu Elisabeta	1967 – 1971,	Călcîi Liviu	1976 – 1977
	1979 – 1983	Borceanu Claudia	1977 – 1978
Pricop Maria	1967 – 1972	Bălbăie Veronica	1977 – 1979
Badrajan Elena	1967 – 1972	Cosmovici Maria	1977 – 1979
Ciobanu Niculae	1967 – 1968	Manta Mihaela	1977 – 1979,
Bodron Maria	1967 – 1987		1989 – 1990

OAMENI AI ȘCOLII DE IERI ȘI AZI

Cojocaru Maria	1977 – 1979	Sălăvăstru Doina	1993 – 1994
Cosmovici Neculai	1977 – 1978, 1980 – 1981	Stanciu Mihai	1993 – 1999
		Ion Ion	1993 – 1994, 1998 – 2000
Popa Angela	1977 – 1979		
Hasan Antoaneta	1980 – 1989	Ungureanu Mihaela	din 1996
Covrig Elena	din 1985	Moroșanu Elena	1996 – 1997
Iacoban Fănica	1985 – 1990	Farcaș Genoveva	1998 – 2002
Butnaru Dan	1986 – 1990	Ciubotaru Alina	1998 – 2000
Oghină Maria	1988 – 2000, 2001 – 2002	Tătărușanu Florin	din 1998
		Borș Maria	din 2003
Hăvârneanu Lotus	1989 – 1990	Isac Maria Magdalena	din 2004
Popovici Eugenia	1989 – 1990	Ciobanu Anca Daniela	din 2004

CATEDRA DE ISTORIE

Mitru Ioan	1889 – 1913	Baț Iordache	1945 – 1947
Panaiteescu Emil	1909 – 1913	Bratu Ecaterina	1945 – 1946
Petros Mihai	1909 – 1910	Necula Vasile	1947 – 1948
Petru Cujbă	1910 – 1911	Enache Ioan	1949 – 1952, 1955 – 1957, 1967 – 1972
Ursu Ioan	1912 – 1913		
Andriescu Nicolae	1912 – 1913	Ionașcu Petru	1971 – 1972
Manoliu Radu	1912 – 1913	Hrib Vasile	1975 – 1983
Petrovanu Vasile	1916 – 1917, 1926 – 1941	Baltag Laurenția	1975 – 1976
		Hrib Mărioara	1976 – 1980
Tufescu Ion	1926 – 1928	Dima Maria	1976 – 2002
Lungu Vasile	1930 – 1935	Afloarei Maria	1983 – 1984
Holban Constantin	1939 – 1940	Grigoraș Laura	1985 – 1987
Iordăchescu Vasile	1940 – 1942	Moraru Lucian	din 1988
Băleanu Alexandru	1939 – 1943	Cucuteanu Ioan	1988 – 1989
Șendrea Alexandru	1939 – 1940	Zugravu Sorin	1993 – 1994
Chircu Constantin	1939 – 1940	Sterpu Bogdan	din 1996
Holban Gavril	1940 – 1941	Timoftei Adrian	din 2001
Popescu Victor	1941 – 1943	Blanaru Larisa	2002 – 2003
Iordăchescu Neculai	1942 – 1943		

CATEDRA DE SOCIO – UMANE

Constantin Meissner – drept	1939 – 1941		
	1910 – 1911	Șendrea N. – drept	1939 – 1940
Popescu Pericle – drept	1912 – 1913	Chircu Constantin – drept	1939 – 1940
Dornescu George – drept	1916 – 1928	Holban Gavril – drept	1940 – 1941
Bărsănescu Ștefan – filozofie		Croitoru Dumitru – economie	
	1926 – 1927		1968 – 1971
Manoliu Radu – filosofie	1926 – 1931	Grigoriu Ionel – economie	1972 – 1974
Balan Ștefan – filosofie	1926 – 1927	Ciulinaru Liliana – socialism	
Petrovanu Vasile – drept	1927 – 1928		1974 – 1975
Tufescu Ion – drept	1927 – 1928	Baltag Laurenția – economie	
Lungu Vasile – drept	1930 – 1933		1974 – 1975
Băleanu Alexandru – drept		Stroe Ioan – filosofie	1971 – 1994

OAMENI AI ȘCOLII DE IERI ȘI AZI

Mucileanu Vasile – economie
1971 – 1972
Popescu Dana – socialism 1976 – 1977
Cervescu Rodica – C.S.P. 1978 – 1979

Iorga Eduard George din 1998
Crețu Florin Constantin 2001 – 2002
Balan Doina din 2002

CATEDRA DE MATEMATICĂ

Ștefan Posescu 1866 – 1867
Crivăț Teodor 1896 – 1897
Popescu Ștefan 1909 – 1911
Pochitariu Enache 1912 – 1913
Setlacec Gheorghe 1912 – 1913,
 1926 – 1931
Nicolau Ioan 1912 – 1913
Botez Mihai 1926 – 1936
Arghiriade Emanoil 1933 – 1935
Gârnițeanu A. 1936 – 1942
Ilarion Atanasie 1939 – 1940
Moraru N. 1940 – 1941
Mihail Popovici 1941 – 1942
Mihăilescu Popovici Elena 1942 – 1943
Ionescu Grigore 1942 – 1943
Popovici Elena 1945 – 1947
Opaiț Gheorghe 1945 – 1946
Cernăuțeanu Ilie 1947 – 1948
Barnea Veronica 1966 – 1972,
 1975 – 1989

Buga Georghe 1966 – 1968
Frunzetti Florica 1967 – 1982
Loghin Ovidiu 1967 – 1979
Luca Anișoara 1968 – 1984
Florea Elena 1968 – 1977
Stanciu Virginia 1979 – 1980
Păduraru Veronica 1980 – 2000,
 2003 – 2004
Neagu Mihaela 1985 – 2003
Petrovici Constantin 1985 – 2004
Dumitru Neagu 1989 – 1991
Plăeșu Dan din 1988
Chirilă Constantin 1989 – 1999
Botezatu Nicolae 1992 – 1993
Asaftei Petru din 1993
Romila Amalia din 1999
Stanciu Laura din 2004
Tănase Silvia din 2004

CATEDRA DE INFORMATICĂ

Popa Vlad 1996 – 1997
Bordeianu Loredana 1998 – 2000
Popescu Bogdan 1998 – 2000
Neagu Nicolae 1999 – 2000
Tomoiașă Florentina Carmen
 din 2002

Stanciu Irina Cornelia 2002 – 2003
Simon Paula 2002 – 2003
Panfârșu Monica Nicoleta 2002 – 2003
Bișoc Octavian 2002 – 2003
Dimitriu Mihaela 2002 – 2003
Alexandru Sevastian din 2004

CATEDRA DE CONTABILITATE

Setlacec Gheorghe 1909 – 1910
Setlacec Gheorghe 1912 – 1928
Botez Mihai 1935 – 1936

Ilarion Atanasie 1939 – 1940
Agache Ioan 1947 – 1948

CATEDRA DE ȘTIINȚE FIZICO – CHIMICE

Apostolescu Gheorghe 1896 – 1897
Cădere Ioan 1912 – 1928
David Mihai 1912 – 1913
Tanase Vasile 1930 – 1938
Matei Vasile 1938 – 1943

Bălău Traian 1939 – 1940
Dragomir Simion 1939 – 1940
Petrovanu Aurel 1940 – 1941
Constantinescu Margareta 1945 – 1946
Ocneanu Angela 1947 – 1948

OAMENI AI ȘCOLII DE IERI ȘI AZI

CATEDRA DE FIZICĂ

Ștefan Posescu	1866 – 1867	Cozma Violeta	1977 – 1979
Moraru N.	1940 – 1941	Florea Elena	1977 – 1978
Cazan Georgeta	1966 – 1971	Mîrzac Ștefan	1977 – 1978
Precupanu Ghena	1967 – 1972	Sărățanu Georgeta	1981 – 1982
Predeanu Silvestru	1967 – 1968	Caia Mariana	1985 – 1986
Mihu Neculai	1968 – 1971	Gora Lucreția	1986 – 1987
Surugiu Adriana	1968 – 1971	Șalaru Vasile	1986 – 1987
Danolache Ghighena	1971 – 1972	Arghir Emanuela	1988 – 1993
Cotorcea Emil	1971 – 1972, 1975 – 1989	Acatrinei Alice	1989 – 1993
Rotaru Ghena	1972 – 1975	Popa Luminița	din 1993
Dăscălescu Doina	1976 – 1977	Frunză Carmen	1993 – 1994
		Mihalachi Mirela	din 2004

CATEDRA DE CHIMIE

Moraru N.	1940 – 1941	Nognei Fica	1981 – 1982
Lupescu Cecilia	1966 – 1980	Baciu Ruxandra	1985 – 1988
Balea Marieta	1967 – 1968	Călțun Ioana	1986 – 1987
Flondir Lucia	1967 – 1968	Ursache Dorina	1989 – 1991
Poinescu Margareta	1968 – 1971	Goldan Mihaela	1990 – 1991
Bălea Marieta	1968 – 1976	Zvorișteanu Daniela	1998 – 1999
Ursu Ionela	1971 – 1972	Maxim Carmen	1999 – 2000
Gheorghită Corina	din 1981	Creangă Liliana	din 2004

CATEDRA DE MEDICINĂ POPULARĂ ȘI IGIENĂ

Dr. Brăescu Alexandru	1896 – 1897	Dr. Balan Neculai	1926 – 1928
Dr. Miller August	1909 – 1913	Dr. Dorogan Dumitru	1930 – 1949
Dr. Ionescu Constantin	1916 – 1917		

CATEDRA DE BIOLOGIE

Iacob Eufrosina	1967 – 1972, 1975 – 1982	Dăscălescu Ileana	1982 – 2000
Chițoveanu Octav	1967 – 1972, 1975 – 1976	Ionescu Ruxandra	1982 – 1984
Frujinariu Iulia	1967 – 1968	Șerban Elena	1985 – 2004
Anton Aneta	1970 – 1982	Macovei Jenică	1989 – 1993, 1994 – 2003
Prescorniță Liliana	1971 – 1972	Stan Cristina	1993 – 1994
Sorcaru Gabriela	1976 – 1977	Fînaca Petruța	1999 – 2000
Cojocaru Julieta	1976 – 1977	Niculescu Gabriela Elza	din 2001
Macovei Rodica	1977 – 1979	Colesniuc Adrian Constantin	din 2004
Smuc Dumitru	1978 – 1979		

CATEDRA DE ȘTIINȚE AGRICOLE, ȘTIINȚE ALE NATURII

Drăghici G. – agronomie 1866 – 1867
 Apostolescu Gheorghe 1896 – 1911
 - științe agricole, științe fizico-naturale
 Ionescu Constantin 1919 – 1913
 - științe agricole, științe naturale, igienă
 cosmografie
 Cojocariu Neculai 1909 – 1937
 - practică agricolă, științe agricole
 Raiu Lucian – științe naturale
 1912 – 1913
 Florea Gheorghe – științe naturale
 1926 – 1928
 Radu Vasile – științe naturale
 1927 – 1928
 Oescu Constantin – științe naturale
 1930 – 1941
 Velicu Constantin 1930 – 1943
 - practică agricolă, științe agricole
 Berariu Neculae 1939 – 1940
 - științe naturale și geografice
 Zavatin Petre – științe agricole
 1939 – 1940
 Chiriac Ștefan – științe agricole
 1939 – 1942
 Titarev Leonid – științe agricole
 1939 – 1940
 Chirița Ioan – științe agricole
 1940 – 1941

Novodvorschi Alexandru 1940 – 1941
 - științe agricole
 Iriciuc Victor – științe agricole
 1941 – 1942
 Serghie Anton – științe agricole
 1941 – 1946
 Betiu Piama – științe agricole
 1942 – 1943
 Manoliu Neculai – științe agricole
 1942 – 1943
 Roșu Emil – științe agricole
 1942 – 1946
 Ionescu Rodica – științe agricole
 1942 – 1943
 Roșca Valentin – științe agricole
 1945 – 1947
 Iriciuc Victor – științe agricole
 1945 – 1947
 Panțiru Simion – maestru agronom
 1945 – 1946
 Calistru Vasile – științe naturale
 1945 – 1946
 Chițoveanu Octav – științele naturii
 1966 – 1967
 Anton Aneta – agricultură 1968 – 1970
 Ciobanu Neculai – agricultură
 1968 – 1970

CATEDRA DE GEOGRAFIE

Cujbă Petru 1896 – 1911
 Gheorghiade Ștefan 1912 – 1913
 Popea Neagoe 1912 – 1917
 Mitru George 1916 – 1928
 Rick Iulian 1926 – 1928
 Mesrobeanu Anton 1930 – 1943
 Pușcașu Vasile 1939 – 1941,
 1945 – 1957
 Rașcu Vasile 1940 – 1941
 Ionescu Vasile 1966 – 1972,
 1975 – 1976
 Băcăoanu Elena 1967 – 1968
 Brînzilă Vasile 1971 – 1972,
 1975 – 1986
 Volcinschi Elena 1972 – 1975

Andronache Ecaterina 1976 – 1977
 Acostoaie Dumitru 1977 – 1978,
 1984 – 1988
 Pricop Ovidiu 1977 – 1978
 Smuc Dumitru 1978 – 1979
 Grigore Febrina 1981 – 1982
 Barbărasă Paraschiva 1982 – 1984
 Agrigoroaie Mircea din 1988
 Dudec Carmen 1992 – 1993
 Paraschiv Viorel din 1993
 Ciupercă Carmen 1993 – 1995
 Căraușu Cristi 1996 – 1997
 Pintilie Carmen 1999 – 2000
 Niculiță Oana din 2000

CATEDRA DE RELIGIE ORTODOXĂ

Pr. Cornescu C.	1866 – 1867	Dorneanu Nicolae	1996 – 1997
Georgescu Constantin	1896 – 1897	Păuleț Lucian	1996 – 1997
Pr. Andriescu Ioan	1909 – 1938	Rebegea Gheorghe	1996 – 1997
Pr. Zaharia Valeriu	1938 – 1943	Bordeianu Radu	1998 – 1999
Arhim Z. Valerian	1939 – 1941	Florea Diana	1998 – 1999
Pr. Ungureanu Gheorghe	1939 – 1940	Dima Cezar	1999 – 2000
Pr. Manole Petru	1942 – 1946	Pr. Burlacu Vasile	1999 – 2000
Pr. Focșa Mihail	1946 – 1947	Pr. Macovei Daniel	1999 – 2000
Pr. Vaida Vasile	1993 – 1994,	Coroamă Mihaela	1999 – 2002
	1996 – 1997	Pr. Coroamă Gabriel	1999 – 2000
Pr. Mihalache Costel	1993 – 1994	Sava Emilian	1999 – 2000
Pr. Bucescu Florin	1996 – 1997	Ababei Carmen	2001 – 2002
Petreanu Felicia	1996 – 2000	Simiraș Constantin	2001 – 2002
Pr. Nță Danielescu Daniel	1996 – 1999	Zaharia Irina Eleonora	din 2002
Șerban Ion	1996 – 1999	Măgdăliniș Anișoara	2002 – 2003
Pr. Dascălu Nicolae	1996 – 1997	Mihăilă Gheorghe	2003 – 2004
Pr. Nechita Vasile	1996 – 1997	Gînsac Anamaria	din 2003
Pr. Mera Teodor	1996 – 1997		

CATEDRA DE RELIGIE ROMANO – CATOLICĂ

Pr. Budău Paul	din 1999	Pr. Mititelu Maricel	din 2001
Pr. Lucaci Benone	1999 – 2003	Pr. Roca Felix	din 2004

CATEDRA DE MUZICĂ ȘI INSTRUMENTE MUZICALE

Ionescu Dumitru – muzică vocală	Teodosiu Constantin – muzică
1896 – 1913	1945 – 1953
Teodorini Athanasie – violina	Nesec Aneta – violină
1896 – 1897	1947 – 1948
Barbu Mihai – violina	Bart Florica – muzică
1909 – 1910,	1966 – 1984
1926 – 1938	Hiliță Grigore – instrument
Hans Rudolf – fanfară	1966 – 1967
1912 – 1913,	Zanghi Mariana – instrumentală
1927 – 1928	1966 – 1967
Teodorescu Teodor – muzică	Ciopati Pavel – instrumentală
1912 – 1913	1966 – 1967
Baciu Constantin – muzică	Bîrleanu Viorel – muzică
1916 – 1943	din 1967
Mihăilescu Constantin	Ciornei Titus – vioară
1927 – 1928	1967 – 1972
Vasilie Gheorghe – fanfară	Ciorăscu Eugen – instrumentală
1935 – 1937	1967 – 1978
Anton Ioan – violină	Lăzărescu Constantin – muzică
1935 – 1937	1967 – 1972
Vasilie Gheorghe – fanfară	Gosov Gheorghe – vioară
1937 – 1938	1967 – 1968
Podvloschi Rudolf – violină	Corduneanu Mircea – vioară
1939 – 1946	1967 – 1968
Morozon Ioan	Fochi Ana – vioară
1940 – 1942	1967 – 1970
	Borcea Iordache – vioară
	1967 – 1975

OAMENI AI ȘCOLII DE IERI ȘI AZI

Nicolae Ștefan – vioară 1967 – 1968
 Zaharia Versavia – muzică 1968 – 1979
 Ipate Constantin – instrumentală
 1968 – 1969
 Dinu Petrache – instrumentală
 1968 – 1969
 Munteanu Tiberiu – vioară 1971 – 1979
 Fochi Ana – instrumentală 1971 – 1972
 Anania Maria – vioară 1975 – 1979
 Bușilă Ana – muzică 1988 – 1989
 Șchiopu Duța – muzică 1989 – 1991

Bucescu Dominic – muzică
 1993 – 1994
 Pr. Bucescu Florin – muzică
 1993 – 1997
 Honciuc Gheorghe – muzică
 din 1993
 Ardeleanu Adrian – instrument
 1993 – 2003
 Ardeleanu Bogdan – instrument
 1993 – 1994
 Lupu Mariana – instrument
 1993 – 1994
 Dinu Emil – muzică 1996 – 1997

CATEDRA DE CALIGRAFIE

Iordăchescu E. 1866 – 1867
 Burgele Ilie 1919 – 1910
 Barbu Ilie 1912 – 1913
 Crudu Dumitru 1912 – 1937
 Băncescu Dumitru 1916 – 1928
 Gliga Emanoil 1930 – 1931

Mironescu Eusebiu 1937 – 1938
 Cămăruț Mihai 1938 – 1942
 Hîrtopeanu Petru 1939 – 1940
 Enăchescu Elvira 1940 – 1941
 Crețulescu Profira 1940 – 1941

CATEDRA DE DESEN

Burgele Ilie 1909 – 1910
 Barbu Ilie 1912 – 1913
 Atanasiu Alexandru 1912 – 1913
 Nedelcu Gheorghe 1912 – 1913
 Băncescu Dumitru 1916 – 1928
 Crudu Dumitru 1926 – 1937
 Gliga Emanoil 1930 – 1931
 Mironescu Eusebiu 1937 – 1938
 Cămăruț Mihai 1938 – 1943
 Hîrtopeanu Petru 1939 – 1940
 Enăchescu Elvira 1940 – 1941
 Crețulescu Profira 1940 – 1941
 Belciuc Antoaneta 1942 – 1943
 Trofin Zenovia 1945 – 1946
 Moisea Boris 1949 – 1950,

1957 – 1972
 Marsic Alexandrina 1967 – 1968
 Trofin Ecaterina 1967 – 1968
 Crupenschi Elena 1967 – 1980
 Hunea Angela 1968 – 1971
 Mircea Eugen – Vasile 1971 – 1972,
 din 1975
 Savin Gheorghe 1975 – 1979
 Leonte Ecaterina 1988 – 1989
 Agapi Maria 1989 – 1991,
 din 1996
 Luțuc Petru 1992 – 1994
 Merticarui Cornelia 1993 – 1994
 Ciochină Nicolae 1993 – 1994
 Popescu Ion 1993 – 1994

CATEDRA DE EDUCAȚIE – FIZICĂ

Chiaburu Dumitru – gimnastică
 1896 – 1897
 Burgele Ilie – gimnastică
 1909 – 1910
 Barbu Ilie – gimnastică 1912 – 1913

Gheorghiu Corneliu – gimnastică
 1926 – 1948
 Bălănescu D. 1927 – 1928
 Hajdi Ioan 1930 – 1931
 Teodorescu Maria 1966 – 1972
 Voroneanu Constanța 1967 – 1979

OAMENI AI ȘCOLII DE IERI ȘI AZI

Mocanu Ion	1967 – 1968	Tomșa Ilie	1976 – 1983
Bortă Ilie	1968 – 1976	Pânzaru Ștefania Cornelia	din 1982
Tăbăcaru Constantin	1968 – 1971	Horobeț Mihail	1985 – 1991
Ciocîrlie Mariana	1971 – 1972, 1975 – 1981	Velișcă Toader	1989 – 1991
Dan Cornelia	1971 – 1972	Marinescu Ion Teofil	din 1992
Pintilie Dan	1971 – 1972	Costin Reta	din 1993
Dumitrescu Veronica	1971 – 1977	Frunză Flavius Octavian	2002 – 2003
		Rusu Adrian – Virgil	din 2004

CATEDRA DE LUCRU MANUAL

Demetrescu Dumitru	1896 – 1897	Moisei Gheorghe – cizmărie	
Iuga Ilie	1912 – 1913		1940 – 1947
Cârstea Ioan – tâmplărie	1939 – 1940	Istrate Teodor – cizmărie	1940 – 1942
Slătineanu Dumitru – tinichigerie		Dascălu Dumitru – dogărie	
	1939 – 1940		1941 – 1948
Voicu Artenie – împletituri		Stratulet Vasile – tâmplărie	
	1939 – 1940		1942 – 1943
Bungărdeanu Petru – cizmărie		Șerban Ion – lemnărie	1942 – 1948
	1939 – 1940	Popovici Ioachim – cizmărie	
Moian Iosif	1909 – 1917		1942 – 1943
Scutaru Ioan	1926 – 1928	Vicol Ioan – mecanică	1945 – 1946
Andrian Ioan	1926 – 1933	Botez Virgil – tâmplărie	1945 – 1946
Șiler Adrian	1930 – 1931, 1934 – 1957	Brăescu Aurel – cojocărie	1945 – 1948
Cârstea Ioan – tâmplărie	1939 – 1943	Ițac Constantin – mecanică	
Slătineanu Dumitru –	1939 – 1948		1947 – 1948
Voicu Artenie – împletituri		Cozma Maura – practică	1966 – 1967
	1939 – 1948	Răileanu Elena	1967 – 1975
Bungărdeanu Petru – cizmărie		Hariga Gheorghe	1967 – 1968
	1939 – 1941	Dumitriu Elena	1971 – 1972
Georgescu Neculai. – metalurgie		Lazăr Gabriela – maistru	1975 – 1984
	1940 – 1943	Pintilei Aneta – maistru	1975 – 1977
Rusu Dionisie – metalurgie		Gentimir Emil – maistru	1976 – 1981
	1940 – 1941	Spălăjan Janeta – maistru	1976 – 1977
Nazarie Ioan – ferărie	1940 – 1947	Borș Maria	din 1990
		Andrei Elena	1990 – 1999

ALȚI PROFESORI CARE AU FUNCȚIONAT ÎN ȘCOALA NORMALĂ

Mandiu Gheorghe	1916 – 1917	Matei Ioan	1952 – 1953
Nestor Mihai	1916 – 1917	Codrescu Vladimir	1952 – 1953
Dr. Lambrian Alexandru	1916 – 1917	Alexinschi Alexei	1952 – 1953
Baltă Paul	1916 – 1917	Lupușor Tatiana	1952 – 1953
Alistar Teodor	1916 – 1917	Purice Constantin	1952 – 1953
Gheorghită Vasile	1916 – 1917	Carasievici Igor	1952 – 1957
Gani Emanuel	1949 – 1950	Lăudat Maria	1954 – 1957
Dimitriu Vasile	1949 – 1950	Străchinaru Elena	1954 – 1956
Maziliu Gheorghe	1949 – 1956	Măcăreanu Inocențiu	1954 – 1956
Stavilă Irina	1949 – 1950	Dănilă Ioan	1954 – 1956
Piedemonte Dumitru	1949 – 1952	Lazăr Ștefan	1954 – 1957
Adumitroaiei Maria	1949 – 1950	Picoș Maria	1954 – 1956
Chiriac Dumitru	1949 – 1950	Bagdasar Ecaterina	1954 – 1956
Colibaba Nicolae	1949 – 1950	Popescu Constantin	1954 – 1956
Stichi Emil	1949 – 1953	Drăgan Aura	1954 – 1957
Fochi Eusebiu	1949 – 1950	Popovici Neculai	1954 – 1955, 1956 – 1957
Cojocaru Ioan	1949 – 1953	Albu Constantin	1954 – 1957
Jolondcovschi Sergiu	1949 – 1952	Mulberg Pepi	1954 – 1955
Mărăscu Caramfila	1949 – 1950	Candel Suzana	1954 – 1956
Hulubei Maria	1949 – 1950	Duman Filomena	1956 – 1957
Vântu Neculae	1951 – 1953	Plugaru Maria	1956 – 1957
Craiu Emil	1951 – 1952	Popescu Chiril	1956 – 1957
Cojocaru Constantin	1951 – 1957	Grigoriu Elena	1990 – 1991
Codrescu Vasile	1951 – 1952	Prejban Petru	1990 – 1991
Popescu Constantin	1951 – 1953	Pălimaru Cristina	1990 – 1991
Matevici N.	1951 – 1952	Petriuc Elena	1990 – 1991
Sârbu Ina	1951 – 1952	Brânzea Petruș	1990 – 1991
Voicu Artenie	1951 – 1952	Grigoraș Doinița	1992 – 1993
Malcoci Georgeta	1951 – 1952	Istrate Constanța	1992 – 1993
Pavel Constantin	1951 – 1953	Cozma Elena	1992 – 1993
Lupușor Tatiana	1951 – 1952	Balan Dan	1992 – 1993
Movilă Constantin	1951 – 1953	Antoane Celestin	1992 – 1993
Motaș Camil	1951 – 1952	Fochi Eusebiu	1949 – 1950
Faifer Margareta	1951 – 1952	Cojocaru Ioan	1949 – 1950
Tetaru Filip	1951 – 1952, 1956 – 1957	Mărăscu Caramfila	1949 – 1950
Popescu Niculae	1951 – 1953	Hulubei Maria	1949 – 1950
Corneliuc A.	1951 – 1952	Barbu Mihaela	1985 – 1986
Vereniuc Mihai	1951 – 1952	Maica Felicia	1988 – 1989
Popovici Lucian	1951 – 1952	Colț Dana	1989 – 1990
Stoleru Aurelia	1952 – 1953	Raclaru Iulia Marilena	1989 – 1990
Covali Ludmila	1952 – 1953	Prejban Petru	1989 – 1990
Malcoci Georgeta	1952 – 1953	Geangălău Bogdan	1996 – 1997
Petraru Filip	1952 – 1955		

ÎNVĂȚĂTORI

Vezbian Gheorghe	1896 – 1897	Iosub – Vlădoiu Ecaterina	1974 – 1984
Dimitriu Dimitrie	1896 – 1897	Urmă Vasile	1974 – 1984
Tătaru Vasile	1934 – 1936	Creangă Minodora	1974 – 1980
Pancu Eugen	1934 – 1936	Ludu Codrina	1974 – 1977
Goraș Ioan	1934 – 1937	Brânzilă Elena	1974 – 1982
ricop Constantin	1934 – 1938	Ștefan Valentina	1974 – 1984
Zataru Vasile	1936 – 1937	Istrate Aurelia	1974 – 1975
Uglea Vasile	1936 – 1937	Dabija Maria	1974 – 1982
Lăudat Ioan	1937 – 1939	Moloea Viorica	1974 – 1976
Cremene Dumitru	1937 – 1939	Iftimie Maria	1974 – 1984
Oarză Gheorghe	1938 – 1939	Pivniceru Adela	1974 – 1977
Nițu Ilie	1938 – 1939	Ciocan Nathalia	1974 – 1977
Cosma Vasile	1942 – 1943	Grăjdeanu Petru	1986 – 1993
Badea Aurel	1942 – 1943	Corobceanu Dumitru	1975 – 1976
Gavrilă Zaharia	1942 – 1943	Dumitrache Teofilia	1975 – 1984
Cojocaru Constantin	1946 – 1950	Zacornea Constantin	1974 – 1975
Iordăchescu Gheorghe	1946 – 1947	Dumitriu Angelica	1974 – 1993
Postolache Dimitrie	1946 – 1947	Bonceag Marie-Loise	1974 – 1975
Crăciunescu Eugen	1946 – 1947	Stredie Elena	1976 – 1977
Necula Vasile	1946 – 1947	Bârză Irina	1976 – 1993
Sârbu Gheorghe	1946 – 1947	Pricop Mihai	1966 – 1967, 1977 – 1980
Vrânceanu Remus	1946 – 1947	Grosu Eugenia	1975 – 1979
Oceanu Angela	1946 – 1947	Roșca Ana	1977 – 1980
Botez Virgil	1946 – 1947	Ropotă Rodica	1977 – 1980
Brăescu Aurel	1946 – 1947	Predeanu Niculina	1977 – 1979
Popescu Traian	1946 – 1947	Croitoru Erzilia	1979 – 1980
Grămadă Nicolae	1949 – 1950	Pînzaru Smaranda	1979 – 1980
Jerghiută Vasile	1951 – 1952	Nechita Constantin	1981 – 1982
Condurache Ștefan	1951 – 1953	Budu Lucica	1981 – 1984
Ciubotaru Mihai	1951 – 1953	Mititelu Vasile	1981 – 1984
Hotnog Aurel	1951 – 1953	Luca Maria	1981 – 1984
Goraș Teodor	1951 – 1957	Pintilescu Floarea	1981 – 1984
Curteanu Alexandru	1951 – 1953	Moisei Elena	1981 – 1984
Miron Gheorghe	1951 – 1957	Istrate-Pintilie Ecaterina	1982 – 1993
Avădanei Ana	1966 – 1977	Craus Elena	1982 – 1984
Surdu Godina	1955 – 1957	Rohozneanu Paulina	1982 – 1984
Cașcaval Ortansa	1966 – 1967	Platon Constanța	1985 – 1986, 1988 – 1989
Ionescu Ortansa	1966 – 1969	Niță Elena	1985 – 1993
Nanciuc Lucreția	1966 – 1967	Băsu Emilia	1985 – 1993
Ficiuc Lucia	1966 – 1967	Tărăboanță Suzana	1985 – 1988
Dinu Natalia	1966 – 1969	Grăjdeanu Virginia	1985 – 1993
Ciochir Ecaterina	1966 – 1967	Romanescu Ilie	1985 – 1987
Mohoreanu Dumitru	1966 – 1969	Ene Aurora	1985 – 1993
Dumitru Niculae	1967 – 1969	Mititelu Nicoleta	1985 – 1993
Leonte Elisabeta	1967 – 1969	Grosu Clemansa	1985 – 1993
Hanciuc Lucreția	1967 – 1969		
Onică Costache	1974 – 1980		

OAMENI AI ȘCOLII DE IERI ȘI AZI

Aioneșei Luminița	1985 – 1986	Mărtinescu Maria	1989 – 1993
Aparaschivei Valerica	1985 – 1993	Huțanu Liviu	1989 – 1993
Călianu Doina	1986 – 1993	Nechita Nicoleta	1989 – 1993
Crăciun Luminița	1986 – 1988	Colț Dana	1992 – 1993
Platon Costanța	1986 – 1988	Popovici Eugenia	1992 – 1993
Niță Eugen Dan	1986 – 1987	Mucileanu Alina	1996 – 1997
Bucătaru Larisa	1987 – 1988	Arva Anca – Ciobanu Daniela	1996 – 2004
Bâzdăgă Vasile	1986 – 1988	Acojocăriței Roxana	1996 – 1997
Popescu Marinică	1988 – 1993	Mihalache Nina	1996 – 1997
Cozloschi Valentina	1989 – 1993	Manolache Mimia	din 1996
Bâzdăgă Georgeta	1989 – 1993	Oiște Viorica	din 2005
Spiridon Teodor	1989 – 1993		
Alexandru Virginia	1989 – 1993		

PERSONAL DIDACTIC AUXILIAR

Vasilescu Anton – căpitan instructor	1966 – 1967
	1896 – 1897
Loc. Mărgărețescu – instructor militar	Popescu Mariana – bibliotecar
	1967 – 1969
	1912 – 1913
Husăreanu Ștefan – ajutor de bibliotecar	Moisea Mariana – bibliotecar
	1968 – 1971
	1935 – 1936
Părpăuță Theodor – ajutor de bibliotecar	Stanciu Dorina – laborant
	1975 – 1976
	1935 – 1938
Berariu Neculai – bibliotecar	Cocoveică Maria – bibliotecar
	1975 – 1991
	1938 – 1939
Racoviță Coralia – bibliotecar	Cocoveică Ovidiu – bibliotecar
	1992 – 1993
	1949 – 1950
Vivcerenea Tamara – bibliotecar	Silian Elena – bibliotecar
	din 1992
	1952 – 1953
Negri Constantin – bibliotecar	Munteanu Bogdan – inginer de sistem
	1996 – 1997
	1954 – 1957
Agrișoroaiei Mariana – laborant	Fictus Benjamin – laborant
	din 1996
	1966 – 1972
Cumpătescu Doina – bibliotecar	Neagu Nicolae – inginer de sistem
	1999 – 2002
	Gheorghiu Cătălin – analist programator
	din 2002

PERSONALUL ADMINISTRATIV

SECRETARI

Ciudin Ioan – secretar șef 1935 – 1957
 Constandache Gheorghe 1935 – 1937
 – ajutor de secretar
 Baban Marin – ajutor de secretar
 1938 – 1939
 Popescu Ioan – secretar 1949 – 1953
 Târdea Maria – dactilograf referent
 1949 – 1950
 Botez Gheorghe – referent 1954 – 1957
 Cioacă Maria – secretar șef
 1966 – 1982

Lăudat Aurica – secretar 1966 – 1967
 Peniuc Aurica – secretar 1969 – 1972
 Sava Veronica – secretar șef
 1972 – 1997
 Manolache Margareta – secretar
 1982 – 1986
 Florea Daniela – secretar 1990 – 1997
 – secretar șef din 1997
 Borcilă Doina – secretar din 1995

PEDAGOGI

Arhire Constantin 1934 – 1935
 Habet Dumitru 1934 – 1935
 Atodiroaiei Mihai 1935 – 1936
 Larie Eduard 1935 – 1937
 Țârdea Vasile 1935 – 1936
 Huțanu Mihai 1936 – 1937
 Cojocar I. 1936 – 1937
 Apreutesei Constantin 1934 – 1937
 Husărescu Gh. 1936 – 1937
 Zăicescu Gh. 1936 – 1938
 Cojocar Iancu 1937 – 1939
 Lăzărescu Constantin 1937 – 1939
 Husărescu Constantin 1937 – 1938
 Mingiuc Theodor 1937 – 1938
 Agășanu Ioan 1937 – 1938
 Baidan Boris 1937 – 1938
 Doroftei Alecu 1937 – 1938
 Iliescu Constantin 1937 – 1938
 Oloeru Vasile 1937 – 1939
 Baban Marin 1937 – 1939
 Crudu Dumitru 1938 – 1939
 Dima Dumitru 1938 – 1939
 Agășanu Ioan 1938 – 1939
 Baidan Boris 1938 – 1939
 Belinschi Valentin 1938 – 1939
 Balan Gheorghe 1938 – 1939
 Grigoriu Dumitru 1938 – 1939
 Mihai Vasile 1938 – 1939
 Costan Gheorghe 1941 – 1942
 Scrima Neculai 1941 – 1944
 Tudorache Ioan 1941 – 1942

Cojocar I. 1941 – 1942
 Icușcă Dumitru 1941 – 1942
 Bârsan Neculai 1941 – 1942
 Cojocar Constantin 1941 – 1946
 Păunescu Traian 1945 – 1946
 Lupu Vasile 1945 – 1946
 Romanescu Gheorghe 1945 – 1947
 Băbuță Constantin 1945 – 1947
 Barbu Nicolae 1945 – 1950
 Păunescu Traian 1946 – 1947
 Lupu Vasile 1946 – 1950
 Liza Constantin 1946 – 1947
 Avădanei Mihai 1949 – 1950
 Dumitrescu Dumitru 1949 – 1950
 Frunză Petru 1952 – 1953
 Negri Gheorghe 1952 – 1953
 Kat Isac 1952 – 1953
 Foca Emil 1952 – 1957
 Vrânceanu Jeana 1954 – 1957
 Samrai Eudochia 1966 – 1967
 Sbera Marta 1966 – 1968
 Spulber Olga 1968 – 1971
 Spulber Cezar 1966 – 1968
 Aiftimoaie Jana 1967 – 1968
 Sava Veronica 1967 – 1972
 Mihăiță Ana 1967 – 1968
 Zară Nicu 1967 – 1971
 Iftimoaie Eugenia 1968 – 1971
 Irimia Elvira 1968 – 1974
 Gafițeanu Marta 1968 – 1971
 Chiuc Dumitru 1968 – 1971

OAMENI AI ȘCOLII DE IERI ȘI AZI

Diaconu RUSICA	1971 – 1972	Oprîșan Camelia	1992 – 1993
Arbore Eugenia	1971 – 1972	– supraveghetor de noapte	
Zară Nicu	1971 – 1972	Bidirliu Iuliana	1992 – 1994
Calotă Vasile	1971 – 1972	– supraveghetor de noapte	
Cornea Gherghina	1971 – 1972	Bourel Claudia	1992 – 1997
Tucheluș Mariana	1971 – 1972	– supraveghetor de noapte	
Diaconescu Rodica	1971 – 1972	Strugaru Ionela	1992 – 1993
Sicinchi Veronica	1972 – 1975	Ionescu Dan Mihai	1992 – 1993
Budea Tatiana	1972 – 1973	Huci Aurica	1992 – 1994
Dimitriu Margareta	1974 – 1975	Todi Magdalena	1992 – 1993
Turtureanu Elena	1974 – 1975	– supraveghetor de noapte	
Cizmariu Geta	1975 – 1977	Habliuc Liliana	1992 – 1994
Cizmariu Livia	1975 – 1976	– supraveghetor de noapte	
Borodea Florentina	1975 – 1977	Nechifor Moraru Daniel	1993 – 1994
Brânză Elena	1975 – 1983	– supraveghetor de noapte	
Ropotă Ioan	1975 – 1976	Andrei Adi	1993 – 1994
Chișcă Mărioara	1977 – 1994	– supraveghetor de noapte	
Onofrei Maria	1977 – 1979	Hurjui Ion	1993 – 1994
Ciobanu Romița	1980 – 1982	– supraveghetor de noapte	
Felciuc Paraschiva	din 1985	Dandu Maria	1996 – 1997
– dactilograf, pedagog		Ștefanovici Olimpia	1996
Dascălu Adela	1985 – 1997	Faraon Felicia	1996 – 1997
Stoica Mihaela	1985 – 1986	Buzuleac Iolanda	1996
Îgnea Jenița	1985 – 1988	Ghețu Cristina	1996 – 1997
Alexuc Aneta	1985 – 1988	– supraveghetor de noapte	
Cantăuz Mihaela	1986 – 1994	Bortaș Ilie	1996 – 1997
Sava Loredana	1989 – 1990	– supraveghetor de noapte	
Lighici – Prodan Anca	1989 – 1994	Hriscu Maria	1998 – 2002
Marciuc Daniela	1991 – 1992	Băitanu Gabriela	2000 – 2002
Todi Noemi	1992 – 1994	– supraveghetor de noapte	
Morariu Irina	1992 – 1993	Ilaș Iulia	din 2000
Coteș Elena	1992 – 1993	– supraveghetor de noapte	
Schițcu Petronela	1992 – 1993	Ristea Carmen	din 2001
Ciubotaru Florin	1992 – 1997	Sava Rodica	2002 – 2004
Pricop Simona	1992 – 1993	Patnoschi Mariana	din 2002
– supraveghetor de noapte		Reșetnic Filip	din 2002

PERSONALUL TESA

Tataru Vasile – casier	1935 – 1938
Grinea Mihai – contabil	1936 – 1939
Polcovnicu A. – casier	1938 – 1939
Panțiru Simion – administrator	1943 – 1947
Priboi Neculai – econom	1943 – 1944
	1947 – 1948
Tipu Vasie – administrator	1945 – 1946
Grinea Mihai – contabil	1946 – 1953

Radu Florea – administrator	1946 – 1947
Neagu Vasile – administrator	1946 – 1947*
Axinte Nicolae – econom	1946 – 1947
Turovici Mihai – intendent	1943 – 1950
Maftai Neculai – casier	1951 – 1952
Burgheanu Ivan – intendent	1952 – 1953

OAMENI AI ȘCOLII DE IERI ȘI AZI

Adăscăliței Teodor – administrator
1952 – 1953
Cazacu Iulia – casier 1952 – 1953
Tetraru Elena – casier 1954 – 1957
Roșu Vasile – administrator
1954 – 1956
Duzinschi Iancu – contabil 1954 – 1957
Leahu Florin – administrator
1956 – 1957
Toma Zenovia – contabil șef
1966 – 1977
Munteanu Petru – administrator
1966 – 1972
Drob Maria – casier principal
1966 – 1976
1977 – 1993
Constantinescu Florica – casier
1966 – 1968
Cozonovschi Florica – casier
1968 – 1971
Sofrone Ștefania – contabil șef
1971 – 1975,
1978 – 1993
Botezatu Ioana – administrator
1971 – 1974

Diaconu Corneliu – administrator
1974 – 1975
Pînzari Vasile – administrator
1975 – 1979
Todi Mihai – magaziner 1975 – 2001
Sălăjan Jineta – casier, contabil
1977 – 1982
Grigoriu Elena – administrator
din 1983
Tălpig Ivona – funcționar contabil
1989 – 1993
Apetroaiei Dan – administrator
1992 – 1993
Mangirov Gabriela – contabil șef
1992 – 1996
Marciuc Daniela – casier din 1992
Cristiniuc Mirela – contabil șef
1996 – 1997
Băitanu Gabriela – contabil
1996 – 1997
Postolache Oana – contabil șef
1997 – 2003
Hriscu Maria – contabil șef
din 2003

ȘCOALA PREPARANDALĂ DE LA TREI IERARHI

ABSOLVENȚII PROMOTIEI 1857

1. PETCU NECULAI
2. HÂNCU ALEXANDRU
3. DUMBRAVĂ EMANOIL
4. POPESCU ZAMFIR
5. DONEA IOAN
6. ȘTEFĂNESCU VASILE
7. COLEA MIHAIL
8. SIMIONESCU TEODOR
9. ROMĂNESCU GHEORGHE
10. STROIAN GHEORGHE
11. BRÂNZEI VASILE
12. VASILIU IOAN
13. MOROȘANU GHEORGHE
14. MOROȘANU DIMITRIE
15. MOGA IOAN

ABSOLVENȚII PROMOTIEI 1858

1. BORCEA A. IOAN
2. BOBESCU GHEORGHE
3. ISTRATI CONSTANTIN
4. FLORESCU IOAN
5. SCARLAT CONSTANTIN
6. BONDESCU LUPU
7. BRĂDESCU PANDELE
8. CHIRIȚA CONSTANTIN
9. MARDARE GHEORGHE
10. ANTONIU IOAN
11. DĂSCĂLESCU DIMITRIE
12. SIMIONESCU GHEORGHE

ABSOLVENȚII PROMOTIEI 1859

1. ALEXANDRESCU H. NICOLAE
2. BĂLUȘESCU A. GHEORGHE
3. CODREANU I. CONSTANTIN
4. CONTA N. CONSTANTIN
5. COSTIN TEODOR
6. CUSEN T. VASILE
7. DĂSCĂLUȚĂ I. IOAN
8. GIUȘCĂ SANDU
9. GRIGORESCU GR. GHEORGHE
10. GRIGORESCU GR. IORGU
11. MIHĂILESCU M. COSTACHE
12. MIRON I. ILIE

13. MOVILEANU I. GHEORGHE
14. MUNTEANU I. MIHAIL
15. POPESCU N. GHEORGHE
16. POPOVICI ALECU
17. RADU C. GHEORGHE
18. RÎPANU N. GHEORGHE
19. ȘTEFĂNESCU ȘT. GHEORGHE
20. TĂLMACIU V. PANDELE
21. ȚILENSCHI P. SPIRIDON
22. VASILIAN V. VASILE
23. VOICU M. CONSTANTIN

ABSOLVENȚII PROMOTIEI 1860

1. ARAPU CONSTANTIN
2. ALEXANDRESCU GHEORGHE
3. VASILIU ALEXANDRU
4. GRUMĂZEȘCU PETRU
5. DONEA IRIMIA
6. CÂRLĂNESCU NECOLAI
7. LAȘCU GHEORGHE
8. LUCHIAN DIMITRIE

9. STUPCANU IOAN
10. TEODOSIU GHEORGHE
11. TANASCHI VASILE
12. CUCU VASILE
13. RĂDUCĂNESCU IOAN
14. TICAMIS ALEXANDRU
15. GIURGEVANU MIHAIL
16. VASILIU VASILE

ABSOLVENȚII PROMOȚIEI 1861

1. ALEXANDRESCU SCARLAT	21. MOȚOC DIMITRIE
2. ALBEANU SAVA	22. MIHNEA IOAN
3. BEIU IOAN	23. PANAITESCU CONSTANTIN
4. CIOGOLEA MIHAIL	24. PAVLOV PETRU
5. CONSTANTINESCU GAVRIL	25. RAREȚU IOAN
6. DIMITRIU IOAN	26. RĂCEANU VASILE
7. DANU NECOLAI	27. STEREA VASILE
8. DUCA MIHAIL	28. ȘTEFĂNESCU ALEXANDRU
9. FILIPESCU VASILE	29. STOICA VASILE
10. GRIGORESCU CONSTANTIN	30. SEVASTIAN VASILE
11. GALIN CONSTANTIN	31. SCĂRLĂTESCU IOAN
12. GERVESCU VASILE	32. SCARLAT GHEORGHE
13. GAVRILESCU GRIGORIE	33. SEGHINESCU VASILE
14. HERESCU DIMITRIE	34. TĂZLĂUANU IOAN
15. IRIMESCU GHEORGHE	35. TĂZLĂUANU VASILE
16. IORGA VASILE	36. TOMAZIU GHEORGHE
17. IJIE CONSTANTIN	37. VASILIU NECOLAI
18. IJIE VASILE	38. VÂRGOLICI MIHAIL
19. MOVILEANU GHEORGHE	39. VICTOR PETRU
20. MOȚET DIMITRIE	

ABSOLVENȚII PROMOȚIEI 1862

1. ATANASIE P. PETRE	13. HILIOREANU I. VASILE
2. BARCANU NICOLAE	14. JICMOND I. VASILE
3. BOȘTEANU N. MIHAIL	15. MOISEANU P. GHEORGHE
4. BUTUNOI I. PAVEL	16. SAVIN GH. NICOLAE
5. CATON A. CONSTANTIN	17. ȘÎRBESCU I. NICOLAE
6. CODREANU C. VASILE	18. SOFRACESCU I. DUMITRU
7. CORCIOVEI ȘT. IOAN	19. STUPCANU T. GRIGORE
8. CUCU GH. ION	20. TĂZLĂUANU GH. TEODOR
9. DAVIDEANU GH. CONSTANTIN	21. TIRON GH. TEODOR
10. DEDIU D. CONSTANTIN	22. TOPLICEANU V. GHEORGHE
11. DIMITRIU M. TEODOR	23. VASILIU V. GHEORGHE
12. DRAGIU I. CONSTANTIN	24. VOICU GH. GHEORGHE

ABSOLVENȚII PROMOȚIEI 1863

1. DIMITRIU IOAN	7. MARDARE IOAN
2. IORDĂCHESCU DUMITRU	8. MARDARE VASILE
3. LIVESCU VASILE	9. PATU DUMITRU
4. LUPESCU MIRON	10. RĂȘCANU LEFTER
5. MANCAȘ DUMITRU	11. SOESCU CONSTANTIN
6. MANCAȘ IOAN	

În 1864 n-au existat absolvenți, având loc trecerea la școala preparandală de doi ani.

OAMENI AI ȘCOLII DE IERI ȘI DE AZI

ABSOLVENȚII PROMOȚIEI 1865

1. CREANGĂ ION	9. GAFENCU GEORGIE
2. CLIMESCU NICOLAE	10. GARDONESCU GEORGIE
3. DELEANU CONSTANTIN	11. NISTOR ION
4. GĂLUȘCĂ DIMITRIE	12. POPOVICI ION
5. IENĂCHESCU GHEORGHE	13. RĂDUCANU ALESSANDRU
6. SIMIONESCU ALEXANDRU	14. SLĂTINEANU ION
7. VÂRCOLICI IOAN	15. SOLOMON DIMITRIE
	16. TANASIU ION
	17. TEODORESCU DIMITRIE
	18. VÎRGOLICI IANCU
	19. VÎRGOLICI ION
	20. ZAHARESCU GEORGIE
- Numiți în învățământ la cerea
Ministerului după primul an de studii –
în septembrie 1864:

8. CÎRJEU NICOLAE

ABSOLVENȚII PROMOȚIEI 1866

1. BUȚUREANU D. VASILE	12. STAMATIN A. IOAN
2. DIMITRESCU CONSTANTIN	13. ZAHARESCU GH. CONSTANTIN
3. DUCA GH. CONSTANTIN	14. POPOVICI I. CONSTANTIN
4. GĂLUȘCĂ DIMITRIE	
5. HAGIU V. GEORGIE	
6. IONESCU I. PETRU	
7. IONESCU I. SAMOIL	
8. LIVESCU GH. ALEXANDRU	
9. LUPESCU I. DIMITRIE	
10. MÎNDRESCU I. CONSTANTIN	
11. SĂVESCU V. NICOLAE	

Trimiși în învățământ după un an de
studii la ordinul Ministrului – în
septembrie 1866:

15. BANCILESCU EMANOIL
16. LEVEZANU GEORGIE
17. MÎNDRU COSTACHE

ABSOLVENȚII PROMOȚIEI 1867

1. BĂNCIULESCU G. EMANOIL
2. BUSUIOC MIHAIL
3. COSTIȘANU GHEORGHE
4. GHINESCU CONSTANTIN
5. ȘTEFĂNESCU PETRU

Trimiși în învățământ după un an de studii:

6. BLAGA VASILE
7. CARPUSOF NICOLAE
8. DRĂGĂNESCU IACOȘ
9. GAVRILAȘIU VASILE

ABSOLVENȚII PROMOTIEI 1868

1. ARBORE GHEORGHE
2. ARBORE TEODOR
3. BÂNCILĂ PANAIT
4. CIOPLEAGĂ LAZĂR
5. DOBREA ANTON
6. DUMBRAVĂ ION
7. GHÎTESCU GHEORGHE
8. GRIGORIU ILIE
9. GRINȚESCU PETRU
10. MANOLIU ALEXANDRU
11. MATASĂ CONSTANTIN
12. MIHĂESCU GHEORGHE
13. MIRCEA VASILE
14. NEGRESCU DIMITRIE

15. NIMEREANU HARALAMB
16. PODOLEANU ALEXANDRU
17. POMPILIAN VASILE
18. POP MIHAIL
19. POPESCU GHEORGHE
20. TOMAZIU LEON

Trimiși în învățământ după un an de studii:

21. CANTEMIR ALESSANDRU
22. CEAUȘU V. GHEORGHE
23. GAVRILESCU DIMITRIE
24. GHEORGHIU TEODOR

ABSOLVENȚII PROMOTIEI 1869

1. MATASĂ CONSTANTIN
2. BANTAȘ GHEORGHE
3. MARIN PETRU
4. GALINESCU GHEORGHE
5. JIJIE NICOLAE
6. MARIAN NICOLAE
7. MIRONESCU DIMITRIE
8. ADAMACHE ION
9. ANDRIESCU PETRE
10. BRĂTESCU GHEORGHE

11. CĂLINESCU DIMITRIE
12. CUMPĂTĂ DIMITRIE
13. DĂSCĂLESCU GHEORGHE
14. GRĂDINESCU VASILE
15. TELEMACH CONSTANTIN
16. ULMANU VASILE
17. VÂNĂTORU DIMITRIE
18. ZAHARESCU ION
19. GHEORGHIESCU ILIE
20. CONSTANTINESCU ALEX.

ABSOLVENȚII PROMOTIEI 1870

1. ALEXANDRIANU DIM.
2. ANTIOH VASILE
3. ANTONIU PETRU
4. BOUREANU PETRU
5. BĂNCESCU NICOLAE
6. CONDREA IOAN
7. CIUDIN CHIRILĂ
8. DIMITRIU ȘTEFAN
9. GHEORGHIU CONSTANTIN
10. GHEORGHIU ANDREI
11. GHEORGHÎȚANU GH.
12. JIJIE NICOLAE
13. MATASĂ CONSTANTIN

14. MITACHE PAVEL
15. MIRONESCU ION
16. MOȚOC TOMA
17. NEBUNELI DIMITRIE
18. PETROVICI GHEORGHE
19. ROȘU VASILE
20. STOICESCU GH.
21. STOICEANU NECULAI
22. SANDOVICI CONSTANTIN
23. SEPTELICI GHEORGHE
24. VASILIU CONSTANTIN
25. VINTEA NECULAI

ABSOLVENȚII PROMOȚIEI 1871

1. CLIMESCU DIMITRIE	15. BUTNARIU ION
2. CODREANU NICOLAE	16. CONDREA CONSTANTIN
3. SIMIONESCU GHEORGHE	17. ȘTEFĂNESCU GHEORGHE
4. GHEORGHIU CONSTANTIN	18. BANU CONSTANTIN
5. GAVRILESCU GHEORGHE	19. POPOVICI VASILE
6. ZAVLOSCHI ALEX.	20. IMBRU LEON
7. RUGINĂ DIMITRIE	21. IONESCU FRANȚ
8. POPOVICI GAVRIL	22. TURCULEȚ ALEXANDRU
9. VLĂDICEANU V.	23. BĂNCESCU ȘTEFAN
10. URSU VASILE	24. BOERU GRIGORE
11. BUCUR ALEXANDRU	25. CÂRJĂ NECULAI
12. BURGHELEA GH.	26. COSTĂCHESCU ION
13. CHIRIAC VASILE	27. NIESCU VASILE
14. ȘUBĂ CONSTANTIN	28. POPOVICI THEODOR

ABSOLVENȚII PROMOȚIEI 1872

1. MASCAN IOAN	21. GAVRILESCU NICOLAE
2. STAMATIN GAVRIL	22. IFTIMESCU ALEX.
3. BEJENARIU EMANOIL	23. VERDEANU IOAN
4. TEODORESCU CONSTANTIN	24. DIMITRESCU VASILE
5. GHEORGHIU ION	25. GHEORGHITAŢU VASILE
6. IRIMIA IOAN	26. VASILESCU GHEORGHE
7. MIRONESCU NICOLAE	27. CERNESCU DIMITRIE
8. MALIȘ CONSTANTIN	28. OUATU LUPU
9. BOGOS CONSTANTIN	29. NECULAU GAVRIL
10. CODREANU DIMITRIE	30. TEOFANU NICOLAE
11. TEODOREANU C.	31. VASILIU GHEORGHE
12. TEODORESCU ALEXANDRU	32. PANTASIU CONSTANTIN
13. NEGRESU IOAN	33. IONESCU GHEORGHE
14. GAVRILESCU CONSTANTIN	34. DIMITRIU GHEORGHE
15. CREȚU GHEORGHE	35. DĂNCEANU GHEORGHE
16. POMPILIAN NICOLAE	36. NECULAU PETRU
17. VOICU MIHAI	37. CERNESCU CONSTANTIN
18. ALEXANDRESCU GRIGORE	38. LEFTER GHEORGHE
19. ALBU ALEXANDRU	39. SMOCU PETRU
20. ATANASIU CONSTANTIN	

ABSOLVENȚII PROMOȚIEI 1873

1. ALBOTEANU DIMITRIE	8. CĂDEREA GHEORGHE
2. CATELIU TEODOR	9. ATANASIU MARIN
3. POPA IOAN	10. IORDĂCHESCU IOAN
4. ANDRIESCU IOAN	11. CIOLAN PETRU
5. DIMITRIU TEODOR	12. NECULAU IOAN
6. ANGHEL GHEORGHE	13. SCORȚANU VASILE
7. CERNESCU VASILE	14. ENĂCHESCU GHEORGHE

OAMENI AI ȘCOLII DE IERI ȘI DE AZI

15. FLORESCU ALEX.	24. CĂLINESCU IORDACHE
16. CIOLAN IOSIF	25. POPOVICI DIMITRIE
17. MICHIU IOAN	26. CONSTANTINESCU GHEORGHE
18. DIMITRIU GHEORGHE	27. NECULAU IOAN
19. NEBUNELEA GHEORGHE	28. TODIRAȘ IOAN
20. MATEI VASILE	29. BRĂTESCU IOAN
21. GHERASIM GHEORGHE	30. LATEȘ IOAN
22. ZĂHĂRESCU MIHAI	31. IONESCU CONSTANTIN
23. DIMITRIU GHEORGHE	

În 1874 nu au fost absolvenți, căci elevii promovați din clasa a II-a au urmat în 1875 cursurile clasei a III-a, care lua ființă în acel an.

ABSOLVENȚII PROMOȚIEI 1875

Prima serie de absolvenți cu 3 clase

1. BARBU DIMITRIE	11. MACOVEI VASILE
2. BOUREANU CONSTANTIN	12. NEGURĂ TEODOR
3. BRĂILA IOAN	13. POPESCU IOAN
4. CÂNDESCU ALEXANDRU	14. PRIMICHER CONSTANTIN
5. CHIRIAC VASILE	15. SCARLAT IOAN
6. GRASU GHEORGHE	16. TEODORIU DIMITRIE
7. GHEORGHIU ALEXANDRU	17. VASILIU IOAN
8. HABAR NECULAI	18. VASILIU ȘTEFAN
9. IRINESCU NECULAI	19. DANOBIS CONSTANTIN
10. ISTRATE CONSTANTIN	

ABSOLVENȚII PROMOȚIEI 1876

A doua serie de absolvenți cu 3 clase

1. CVIATCOVSCHI CAROL	9. MACEDON VASILE
2. NICHIFOR LUDOVIC	10. ROCHIȘ TEODOR
3. GORESCU GHEORGHE	11. MUNTEANU PALADE
4. TEODORESCU ȘTEFAN	12. CHISELEV GHEORGHE
5. BOBERNAGA ALEXANDRU	13. CULESCU NECULAI
6. BIBERE ȘTEFAN	14. DIMITRIU IOAN
7. GHINDEA ION	15. DAULJA DIMITRIE
8. BÂNCILĂ LAZĂR	

ABSOLVENȚII PROMOȚIEI 1878

1. CANDESCU HARALAMB	9. VASILIU IOAN
2. BANTAȘ ALEXAN DRU	10. LIȚESCU TEODOR
3. ISĂCESCU GHEORGHE	11. GHIBĂNESCU IOAN
4. TITOREANU IOAN	12. SOFIICU IOAN
5. MIHĂILESCU ANTON	13. RĂCHÎTEANU IOAN
6. NEDELICU NUCOLAE	14. POPESCU ILIE
7. TEODORESCU GHEORGHE	15. TUTOVEANU ȘTEFAN
8. HANGANU DIMITRIE	16. CONSTANTINESCU V.

OAMENI AI ȘCOLII DE IERI ȘI DE AZI

17. PETROV IOAN
18. REBEGEA LASCAR
19. DĂNILĂ VASILE

20. TEODORESCU MIHAI
21. VUZA NECULAI
22. IONESCU NECULAI

ABSOLVENȚII PROMOȚIEI 1879

1. PUȘCAȘU DIMITRIE
2. CHIRICUȚĂ TOMA
3. CERBULESCU GHEORGHE
4. IONESCU ȘTEFAN
5. SCRIBA DIMITRIE
6. NEAGU DIMITRIE
7. BĂLȚATU SIMION
8. DIACONESCU ANASTASIE
9. STINO MATEI

10. POPESCU CONSTANTIN
11. BUNESCU GHEORGHE
12. CREȚU GRIGORE
13. RĂDULESCU IOAN
14. BECHESCU GHEORGHE
15. FLORESCU IOAN
16. VASILESCU TEODOR
17. IONESCU NECULAI

ABSOLVENȚII PROMOȚIEI 1880

1. MAGHERU VASILE
2. BUNESCU FILIP
3. CORNEA IOAN
4. COSTINIU D.
5. DIMITRIU IOAN
6. GHINEA P.
7. GRIGORESCU GHEORGHE
8. HANGAN IOAN
9. MANDINESCU CONSTANTIN
10. MARCU VASILE

11. NECULAU GHEORGHE
12. NESTOR GHEORGHE
13. OANEA EMANOIL
14. PANDELEA IOAN
15. POPOVICI GHEORGHE
16. POPOVICI TEODOR
17. PRIMICHERIU GHEORGHE
18. ROTĂRESCU IOAN
19. TELEMAC GHEORGHE
20. ZAHARESCU GHEORGHE

ABSOLVENȚII PROMOȚIEI 1881

1. BANTAȘ GRIGORE
2. ANGHENE IOAN
3. BĂLȚĂTESCU V.
4. CĂPIȚĂ NECULAI
5. GĂICULESCU NIC.
6. GHEORGHIU FOTACHE
7. ILASIEVICI IOAN
8. IORDĂCHESCU C.
9. LIVANIUS LEON
10. LUPAȘCU N.

11. MĂNESCU M.
12. NICOLICESCU V.
13. PETRESCU IOAN
14. POPESCU ALEX.
15. TEODORESCU C.
16. TEODORESCU G.
17. TEOFĂNESCU C.
18. UNCESCU NICOLAE
19. VELIȘCU ȘTEFAN

ABSOLVENȚII PROMOȚIEI 1882

1. BANU VASILE
2. BÂRZU ALEX
3. BOTEZ GHEORGHE
4. CREȚU ALEXANDRU
5. ENESCU D. HARALAMB

6. GHEORGHIU GRIGORE
7. LUPAȘCU GHEORGHE
8. MIRONESCU IOAN
9. POPA IOAN
10. POPOVICI A. GH.

OAMENI AI ȘCOLII DE IERI ȘI DE AZI

11. RĂDEANU ALEXANDRU
12. RĂDEANU NICOLAE
13. SAVINESCU GRIGORE
14. SCUTĂRESCU SIM
15. SILVESTRU GHEORGHE

16. ȘERPIȘANU VASILE
17. TEODORESCU CONSTANTIN
18. VASILIU MIHAI
19. VRÂNCEANU CONSTANTIN

ABSOLVENȚII PROMOȚIEI 1883

1. ATANASIU IOAN
2. CARP CONSTANTIN
3. CHIRNOAGĂ GH.
4. DIACONESCU IOAN
5. DRĂGHICESCU ȘTEFAN
6. DUMITRIU GRIGORE
7. GAFENCU MIHAI
8. GALIN MINA
9. GAVRILIȚANU GHEORGHE
10. GEORGESCU DIM.
11. GIURGESCU DIM.
12. GURGUȚĂ GHEORGHE
13. HUDIȚĂ IOAN
14. IFTIMESCU VASILE
15. LUPESCU MIHAI

16. MATASARIU LASCAR
17. MURGEANU GHEORGHE
18. NECHIFOR GHEORGHE
19. NECHIFOR IOAN
20. PAPINESCU N.
21. PARASCHIV ALEX.
22. PAVILESCU CONSTANTIN
23. PAVLOV VASILE
24. POPOVICI IOAN
25. POSTOLACHE IOAN
26. RADOVICI VASILE
27. SPIRIDONESCU C.
28. TODERIȚĂ GHEORGHE
29. ȚIȚU IOAN

ABSOLVENȚII PROMOȚIEI 1884

1. IONIȚĂ VASILE
2. DRĂGOI DIMITRIE
3. BONDESCU IOAN
4. LICIU CONSTANTIN
5. POPOVICI GHEORGHE
6. ADAMIU DIM.

7. ANDONE IOAN
8. POPOVICI IOAN
9. HORMESCU VASILE
10. VÂNTU DIMITRIE
11. SIMIONESCU VASILE

ABSOLVENȚII PROMOȚIEI 1885

1. CANTUNIARE PAVEL
2. DRĂGUȘANU NICOLAE
3. BACIU ALEXANDRU
4. SCRIBAN TITUS
5. POPESCU PETRU
6. CERGHICE IOAN
7. MALAC GHEORGHE
8. BURLACU GHEORGHE
9. HERESCU PAVEL

10. GHEORGHIU CONSTANTIN
11. ALEXANDRESCU IOAN
12. GEORGESCU S.
13. TEODORESCU D.
14. VORONEANU IOAN
15. ANDRIESCU CONSTANTIN
16. TĂUTU V
17. VASILIU GHEORGHE
18. DOHOTARIU CONSTANTIN

ABSOLVENȚII PROMOȚIEI 1886

1. AXINTE VASILE
2. FOCȘA DIMITRIE

3. GHEORGHIESCU GH.
4. GHEORGHIU IOAN

OAMENI AI ȘCOLII DE IERI ȘI DE AZI

5. LATEȘ CONSTANTIN
6. LUCHIAN IOAN
7. MAXIM CONSTANTIN

8. NECULAU IOAN
9. TEODORESCU IOAN

ABSOLVENȚII PROMOȚIEI 1887

1. ANDRIESCU IOAN
2. ATANASIU DIMITRIE
3. BUNGIU VASILE
4. CERNAT IOAN
5. CIOCAN VASILE
6. FILIPESCU GRIGORE
7. GOIAN VASILE
8. IONESCU DIMITRIE

9. IONESCU GHEORGHE
10. IONESCU TEODOR
11. IRIMESCU GHEORGHE
12. MIRONESCU CONSTANTIN
13. SIMIONESCU GHEORGHE
14. TOMESCU NECULAI
15. ȚIBULEAC GHEORGHE

ABSOLVENȚII PROMOȚIEI 1888

1. BOCESCU CONSTANTIN
2. ANASTASIU ȘTEFAN
3. ANTOAN IOAN
4. ARAMĂ N.
5. ARNĂUTESCU GH.
6. ATANASIU GHEORGHE
7. BRUDARIU CONSTANTIN
8. CALISTRU IOAN
9. DANIILESCU T.

10. DORIN VASILE
11. IAMANDI IOAN
12. MITREA GHEORGHE
13. NEGREI CONSTANTIN
14. NEGUREANU A.
15. POGOR CONSTANTIN
16. PUNTESCU CONSTANTIN
17. RÂPEANU GHEORGHE

ABSOLVENȚII PROMOȚIEI 1889

1. AGAPI CONSTANTIN
2. BUTNARIU V.
3. DIMITRIU M.
4. PIENESCU VASILE
5. MIRCEA GHEORGHE
6. CREȚU N.
7. VEZIBINE GHEORGHE
8. POPESCU ANTON
9. VIERME GHEORGHE
10. FEODOR D.
11. GHEORGHIU I.

12. COSOSCHI V.
13. DEDIU V.
14. PAVILESCU GH.
15. POPA IOAN
16. STĂNESCU IOAN
17. IONESCU GH.
18. IRIMESCU IR.
19. IONESCU ARGHIR
20. MANOLIU N.
21. HUDIȚĂ GH.

ABSOLVENȚII PROMOȚIEI 1890

1. AGAPI ȘT. VASILE
2. ALEXANDRESCU A. D.
3. BĂNCESCU N. GHEORGHE
4. CIOBANU A. GHEORGHE
5. COSTICĂ P. GHEORGHE
6. CRISTESCU G. IOAN

7. GHEORGHIU G. NECULAI
8. HĂULICĂ G. IOAN
9. LEPĂDATU V. CONSTANTIN
10. MIHĂILESCU M. V.
11. MIRCEA G. NECULAI
12. NICULESCU G. PETRU

OAMENI AI ȘCOLII DE IERI ȘI DE AZI

13. PAVILESCU V. CONSTANTIN
14. POPESCU D. IOAN

15. POPOVICI V. VASILE
16. PURȚUC I. GHEORGHE

ABSOLVENȚII PROMOȚIEI 1891

1. BOTEZ I. DIMITRIE
2. DĂSCĂLESCU GR. PASCAL
3. DIMITRESCU I. TOMA
4. DIMITRIU V. EUGEN
5. FILON T. ȘTEFAN
6. FLORESCU V. NECULAI
7. GRAUR D. CONSTANTIN

8. MIRONESCU I. M.
9. NEGREI I. GAVRIL
10. PAPANDOPOL D. GHEORGHE
11. PELIN I. GHEORGHE
12. TELEMAN D. NECULAI
13. TEODORESCU GR. GHEORGHE

ABSOLVENȚII PROMOȚIEI 1892

1. COSTACHI N. IOAN
2. BÂDIU V. ALEXANDRU
3. CIOCHINĂ STERIE
4. DIMITRIU T. D.
5. ENEA N. GRIGORE
6. FLOAREȘ V. MIHAI
7. IONESCU AL. C.
8. IONESCU C. GHEORGHE
9. IONESCU G. DUMITRU
10. LAVROSCHI I. C.

11. MITREA G. IOAN
12. MOGA I. NECULAI
13. MUNTEANU C. D.
14. MUNTEANU V. C.
15. MURARIU A. ALEXANDRU
16. POMÂRLEANU M. P.
17. POPOVICI I. IOAN
18. ȘTIRBĂȚ I. V.
19. TIRONOVICI T. N.

ABSOLVENȚII PROMOȚIEI 1894

1. ADAM GH. ION
2. BELCESCU D. GRIGORE
3. CATRINICI NECULAI
4. CHERSIN GH. VASILE
5. CIUBOTARIU A. VASILE
6. COGĂLNICEANU N. ION
7. CUCIUREANU I. DUMITRU
8. CUCU GH. CONSTANTIN
9. CURLIUC V. GHEORGHE
10. GRIGORAȘ P. VASILE
11. HONDOCA N. DUMITRU
12. HUDIȚĂ N. VASILE

13. JITARU N. VASILE
14. LĂZĂRESCU I. LEON
15. LEFTER GR. CONSTANTIN
16. MĂDÎRJAC GH. CONSTANTIN
17. MIHĂILESCU V. ILIE
18. MIRON I. GHEORGHE
19. OLĂREANU GH. CONSTANTIN
20. POPOVICI C. GHEORGHE
21. PUȘCAȘU D. VASILE
22. RĂDULESCU VASILE
23. TEODORESCU T. IOAN

ABSOLVENȚII PROMOȚIEI 1895

1. AGAPI GH. VASILE
2. ASAFTEI C. D. IOAN
3. CRISTESCU M. CONSTANTIN
4. CUMPĂTĂ M. GHEORGHE
5. CIOCÎRLAN IOAN
6. DIMITRIU C. CONSTANTIN

7. PIENESCU GR. CONSTANTIN
8. SANDU I. THEODOR
9. STOICA IOAN
10. STRĂCHINESCU IOAN
11. STUPCANU V. CONSTANTIN
12. VASILIU GH. ALEXANDRU

OAMENI AI ȘCOLII DE IERI ȘI DE AZI

ABSOLVENȚII PROMOȚIEI 1896

1. ANTON GR. GRIGORE	11. LUCA I. VASILE
2. COSTIN GR. PINTILIE	12. PINTILIESCU T. IOAN
3. DOBREA GH. GHEORGHE	13. POPESCU D. GHEORGHE
4. DODON E. IOAN	14. STAN T. NECULAI
5. GASPAR I. GHEORGHE	15. SANDOVICI V. MIHAI
6. HOBINCUI I. IOAN	16. TODICESCU GH. IOAN
7. HORODINCA I. NECULAI	17. TUDOR MIHAI
8. IFTIMESCU V. FLOREA	18. VOLOACA D. MIHAI
9. IGNAT GH. MIHAI	19. SACHELARI C. GHEORGHE
10. LĂZĂRESCU MIHAIL	

ABSOLVENȚII PROMOȚIEI 1897

1. BOBÎRNAC N. CONSTANTIN	14. NECULAI I. IOAN
2. BRAȘOVEANU C. GHEORGHE	15. POPOVICI G. CĂTIN
3. COSTEA I. NECULAI	16. ROBAN I. ILIE
4. CIUPERCĂ C. CONSTANTIN	17. SCHIFIRNEȚ V. VASILE
5. DIMITRIU C. IOAN	18. SIMIONESCU V. DIMITRIE
6. ENĂȘESCU W. EDUARD	19. ȘTEFĂNESCU S. PETRU
7. FUIOAGĂ C. IOAN	20. STÎRBU M. IOAN
8. GAVRILOVICI GHE. IOAN	21. TELEGA G. VASILE
9. IGNAT I. NECULAI	22. TEODORESCU C. NECULAI
10. IONESCU N. CONSTANTIN	23. TRUFIN S. IOAN
11. JUNCU N. ȘTEFAN	24. ULMAN I. VASILE
12. MARDARE I. NECULAI	25. WOINA W. DIMITRIE
13. MIHĂILESCU D. DIMITRIE	26. ZĂHĂRESCU N. CONSTANTIN

ABSOLVENȚII PROMOȚIEI 1898

1. ALEXEI GH. PETRU	16. PASCARIU GH. DIMITRIE
2. ARSINTE S. VASILE	17. POPA V. IOAN
3. CHIRIAC S. ION	18. POSTESCU GH. CONSTANTIN
4. DIMITRIU C. IOAN	19. RADOVICI GH. THEODOR
5. DĂSCĂLESCU P. IOAN	20. RACOVITĂ I. GRIGORE
6. GAVRILESCU GH. NECULAI	21. SOLCAN C. THEODOR
7. GHEORGHIAȘA GH. PETRU	22. STOLERIU N. NECULAI
8. GHEORGHIESCU ILIE	23. ȘTEFĂNESCU D. VASILE
9. IGNAT GH. GRIGORE	24. TEODORESCU AL. CONSTANTIN
10. MATEI I. CONSTANTIN	25. TEODORESCU GR. SIMION
11. MAXIM N. CONSTANTIN	26. TIT V. CLEONIC
12. MURARIU GH. CONSTANTIN	27. TOMȘA I. DIMITRIE
13. MURARIU T. IOAN	28. ULMAN T. IOAN
14. MĂNESCU C. IOAN	29. VASILACHE N. GHEORGHE
15. OANCEA C. GHEORGHE	30. VASILIU D. MIHAI

ABSOLVENȚII PROMOȚIEI 1899

1. BALAUR C. GHEORGHE	18. MORUZAN GH. GHEORGHE
2. BALTĂ GH. CONSTANTIN	19. MREJERIU D. LEON
3. BANCEA GH. NICOLAE	20. POPLCOVNICU T. IOAN
4. COJOCARIU C. GHEORGHE	21. POPESCU GH. DIMITRIE
5. COJOCARIU P. GHEORGHE	22. POPOVICI V. CONSTANTIN
6. COJOCARIU V. IOAN	23. POPOVICI C. IOAN
7. COMAN I. IOAN	24. RĂDĂȘANU I. GHEORGHE
8. DONOSĂ N. IOAN	25. ROMAȘCANU D. IOAN
9. DORNEANU GH. ATHANASIE	26. SCUTĂRESCU GH. CALISTRAT
10. GAFENCU I. ALEXANDRU	27. SILVAȘ GH. NICOLAI
11. GHEORGHITĂ GH.
CONSTANTIN	28. SOEȘCU GH. MINA
12. IONESCU N. HARALAMBIE	29. STOLĂRIU GH. DIMITRIE
13. IORGA V. ALEXANDRU	30. TEODORESCU C. DIMITRIE
14. LĂZĂRESCU I. NICOLAI	31. TEODORESCU A. ȘTEFAN
15. LĂZĂRESCU D. PETRU	32. TODICESCU GH. GHEORGHE
16. MARTA ȘT. TEODOR	33. TROFIN I. NECULAI
17. MIRĂUȚĂ I. GHEORGHE	34. TUDOR C. TEODOR
	35. VORNICESCU N. GHEORGHE

ABSOLVENȚII PROMOȚIEI 1900

1. ADAM I. GHEORGHE	21. PĂUCĂ GH. DIMITRIE
2. ARIMESCU N. TEODOR	22. POPESCU I. THEODOR
3. ATANASIU I. TRAIAN	23. POPOVICI A. NECULAI
4. BORDEA I. IOAN	24. POPOVICI GH. NECULAI
5. CATARAMĂ A. NECULAI	25. PREOTU G. SIMION
6. CIREȘ H. GHEORGHE	26. RĂILEANU D. NECULAI
7. COVĂȘNEANU I. CONSTANTIN	27. RÎȘCANU V. GHEORGHE
8. CRISTEA I. GHEORGHE	28. ROTĂRIU V. IOAN
9. DABIJA C. ILIE	29. SILVAȘ GH. NECULAI
10. DAMIR TH. MIHAI	30. SÎRGHIEVICI TH. IOAN
11. DIMITRIU GH. CONSTANTIN	31. ȘOLTUZ GR. GHEORGHE
12. DIMITRIU I. CONSTANTIN	32. STAVILĂ GH. IOAN
13. DONOSĂ N. NECULAI	33. ȘTEFĂNESCU P. CONSTANTIN
14. ENEA M. MIHAI	34. TEODORESCU GH. NECULAI
15. FLOAREȘ GH. ȘTEFAN	35. TROFIN I. MIHAI
16. IORDĂCHESCU A.
CONSTANTIN	36. TIUCALIUC V. IOAN
17. LITEANU C. VASILE	37. TURCU GH. MIHAI
18. MANOLIU C. PAVEL	38. ȚINTILĂ C. GHEORGHE
19. MORUZ D. CONSTANTIN	39. VASILIU TH. ILIE
20. PANTELIMONESCU GR.
TEODOR	40. VASILIU P. MIHAI
	41. ZAVLOSCHI A. CONSTANTIN

OAMENI AI ȘCOLII DE IERI ȘI DE AZI

– ABSOLVENȚII PROMOȚIEI 1901

1. ALEXANDRESCU A. GHEORGHE	20. MIHĂLĂCHESCU V. DIMITRIE
2. ANDREI GH. GHEORGHE	21. MÎRTZ M. PETRU
3. BART I. OCTAVIAN	22. NIȚĂ D. ALEXANDRU
4. BOROIANU M. VASILE	23. PĂTRAȘCU I. VASILE
5. BORȘ TH. ȘTEFAN	24. PETROV I. NICOLAI
6. BUȚĂ R. C. VASILE	25. PIPĂ D. CONSTANTIN
7. CHEABURU GH. GHEORGHE	26. PLEȘCA TH. CONSTANTIN
8. CLIMESCU GH. HARALAMBIE	27. RĂILEANU N. IOAN
9. COVĂȘNIANU I. GHEORGHE	28. STĂTESCU N. IOAN
10. DĂSCĂLESCU N. NICOLAI	29. ȘTEFĂNESCU C. IOAN
11. DĂSCĂLESCU T. CONSTANTIN	30. STOLERIU N. IOAN
12. ERCUȚĂ V. IOAN	31. TABLAN I. GHEORGHE
13. FEDELEȘ N. CONSTANTIN	32. TEODORESCU I. TEODOR
14. FOTEA A. TEODOR	33. TOPOR I. GHEORGHE
15. GRIGORAȘ I. CONSTANTIN	34. URSU I. CONSTANTIN
16. GRIGORIU GR. CONSTANTIN	35. UȘCATU I. GHEORGHE
17. LAURESCU A. CONSTANTIN	36. VERDEȘ C. NICOLAI
18. MANOILESCU I. DIMITRIE	37. VIȚEL I. NICOLAI
19. MAREȘ S. IORDACHE	38. ZAHARIA A. IOAN

ABSOLVENȚII PROMOȚIEI 1902

1. ANTOHI I. IOAN	18. IRIMESCU I. VASILE
2. ARICIUC M. DUMITRU	19. LUCA N. VASILE
3. CORNESCU V. OCTAV	20. MARDARE I. DUMITRU
4. COGĂLNICEANU I. GHEORGHE	21. MATCOVICI I. VASILE
5. CORLAT GH. IOAN	22. MITRU G. EUGEN
6. COZMA V. NECULAI	23. NICOLAU C. IOAN
7. CRISTEA C. GHEORGHE	24. OLARIU M. GHEORGHE
8. CRIVETZ GH. ALEXANDRU	25. PARASCGHIV C. FILIP
9. DANILACHE A. OSCAR	26. POPOVICI C. DUMITRU
10. DIACONESCU D. GHEORGHE	27. ROBESCU I. ELISEI
11. DIMITRIU GH. CONSTANTIN	28. RUSU R. DIMITRIE
12. DIMITRIU V. EUGEN	29. SCUTARU N. IOAN
13. DUMITRAȘ C. ILIE	30. SIMION C. GHEORGHE
14. ENACHE C. FOTACHE	31. ȘTEFĂNESCU V. GHEORGHE
15. ENACHE P. VASILE	32. TOMEĞEA N. VASILE
16. GUSTAVGHEORGHE	33. VASILIU I. VASILE
17. IOAN C. GHEORGHE	34. VERȘESCU V. CONSTANTIN

ABSOLVENȚII PROMOȚIEI 1903

1. ANDĂLUCĂ M. PETRU	5. BERENGHEGH. IOAN
2. BALCU Z. CONSTANTIN	6. BOTEZ C. IOAN
3. BĂLĂNESCU T. NECULAI	7. BULGARU V. PETRU
4. BĂNCESCU I. IOAN	8. BURLACU V. DIMITRIE

OAMENI AI ȘCOLII DE IERI ȘI DE AZI

9. CARARE V. THEODOR	29. NICULĂESCU GH. IOAN
10. CÎMPENESCU GH. GHEORGHE	30. OANCEA GH. DARIE
11. CHIRIACI. IOAN	31. PELIN M. ION
12. CHIRILĂ N. ȘTEFAN	32. PETRESCU ȘT. ALEXANDRU
13. CRISTESCU M. ȘTEFAN	33. POPA M. DIMITRIE
14. DAVID D. GHEORGHE	34. RACU D. GHEORGHE
15. DIACONESCU D. CONSTANTIN	35. RADU I. CONSTANTIN
16. DIMITRIU C. IULIU	36. SAVA I. GHEORGHE
17. DINU N. STAN	37. SIRIGEANU TH. NECULAI
18. DRĂGUȘANU I. VASILE	38. STAN TH. IOAN
19. EPURE I. IOAN	39. ȘALARIU GR. GHEORGHE
20. GALINESCU GH. EUGEN	40. TACU A. CONSTANTIN
21. HARNAGEA ȘT. GHEORGHE	41. TEODORESCU GH. CONSTANTIN
22. HARNAGEA V. CONSTANTIN	42. TEODORESCU N. NECULAI
23. HODOREANU V. ADAM	43. TIMIRCAN N. VASILE
24. IVAN GH. NIFON	44. TODICESCU GH. VASILE
25. LUPESCU S. ION	45. TOMA I. GHEORGHE
26. LUPU I. ION	46. TÎRCĂ I. NECULAI
27. MANOLIU D. GHEORGHE	47. ZOTTA A. IOAN
28. NEGOIȚĂ C. VASILE	

Anul școlar 1903- 1904 fără absolvenți, trecerea de la 5 la 6 clase.

ABSOLVENȚII PROMOȚIEI 1905

1. ANDRIESCU GH. CONSTANTIN	22. LEFTER GR. NECULAI
2. ANDRIESEI V. MIHAI	23. LUPAN GH. NECULAI
3. ANDRONESCU I. ION	24. MAFTEI GH. VASILE
4. BĂLAN GH. CONSTANTIN	25. MOISEI C. ALEXANDRU
5. BĂLĂNESCU HR. NECULAI	26. MOTȚUN GH. ARISTIDE
6. BEREJAN TH. HARALAMBIE	27. NAFORNIȚĂ V. GHEORGHE
7. BANU N. IOAN	28. OSTAHIE TH. NECULAI
8. BUGEAG I. IOAN	29. PETROVICI A. VASILE
9. BUJOR C. GHEORGHE	30. PLATON N. CONSTANTIN
10. BULAI ȘT. ANTON	31. POPESCU GR. GHEORGHE
11. COCEA GH. PANAIT	32. POPESCU GR. PETRU
12. CARARE ȘT. IOAN	33. ROTARIU TH. MIHAI
13. COADĂ I. VASILE	34. SACHELARIE C. DIMITRIE
14. COTAE V. ION	35. STĂTESCU M. IOAN
15. GÎSCĂ N. GHEORGHE	36. STRĂCHINESCU V. IOAN
16. GHINEA D. GHEORGHE	37. SUCEVEANU GH. IOAN
17. HREAMĂȚĂ GH. GHEORGHE	38. TĂUTU GH. GRIGORE
18. HRIMIUC V. CONSTANTIN	39. TRANDAF P. GHEORGHE
19. ILIESCU D. IOAN	40. ULMAN I. GHEORGHE
20. IONESCU D. IOAN	41. VLAD V. GRIGORE
21. LAMBRINO C. DIMITRIE	

OAMENI AI ȘCOLII DE IERI ȘI DE AZI

ABSOLVENȚII PROMOȚIEI 1906

1. APOSTOLESCU C. PETRU	25. LĂZĂRESCU D. NECULAI
2. BALAN V. IOAN	26. LOZBĂ V. NECULAI
3. BEDREAG GH. NICOLAI	27. LUCA N. TEODOR
4. BEJENARIU I. DUMITRU	28. MARDARE I. VASILE
5. BOGDAN I. DIMITRIE	29. MOMCIU C. STAN
6. BOTEZ A. NICOLAE	30. NICOLAU I. ION
7. CĂPRARU I. TEODOR	31. NUȚU GH. GHEORGHE
8. CHERCIU N. DOBRE	32. OANA PETRU
9. CHITIC S. CONSTANTIN	33. PETROVICI A. LEON
10. CIOCAN I. MATEI	34. POPESCU ALECU
11. CLUCI I. VASILE	35. POPESCU GH. IOAN
12. CONDREA V. MIHAI	36. POPESCU NICOLAE
13. CORNESCU GH. H. TRAIAN	37. PORUMBEANU I. ALEXANDRU
14. CUMPĂTĂ C. TEODOR	38. RADU I. IOAN
15. DĂCONU A. MARIN	39. RĂDĂȘANU N. GHEORGHE
16. DIMITRIU N. COSTACHE	40. RÎPĂ GH. SPIRIDON
17. FETCU N. DUMITRU	41. ROMANESCU C. IOAN
18. FLONDOR GH. GHEORGHE	42. SĂVINESCU V. DUMITRU
19. GHENU I. IORDAN	43. SEVASTRU I. ALEXANDRU
20. GRIGORE GAV. GRIGORE	44. SIMIŢONESCUL N. MIHAI
21. GRIGORIU I. GHEORGHE	45. ȚIGLIU V. CONSTANTIN
22. HURJUI I. PANTELIMON	46. VASILIU M. ADRIAN
23. HUȚANU I. VASILE	47. VOICU N. NECULAI
24. IFTODIU C. HARALAMBIE	48. ZAHARIA V. IOAN

ABSOLVENȚII PROMOȚIEI 1907

1. ADĂMOAE GH. CONSTANTIN	20. DANIELESCU S. IOAN
2. AGAPIE D. GHEORGHE	21. DĂSCĂLESCU T. GHEORGHE
3. APOSTOL I. VASILE	22. DIMITRIU V. GHEORGHE
4. ARAMĂ D. VASILE	23. GEORGESCU C. CONSTANTIN
5. BĂNCESCU I. CONSTANTIN	24. GEORGESCU ȘT. STAN
6. BURGHELEA ȘT. MIHAI	25. GEORGESCU GH. PETRU
7. CARP P. GHEORGHE	26. GHEORGHE C. THEODOR
8. CARP V. ZAMFIR	27. GHIȚAN M. GRIGORE
9. CĂLDĂRUȘ I. GRIGORE	28. HALAICU I. VASILE
10. CHIRIȚĂ GH. NECULAI	29. HANGA I. MIHAI
11. CLIMESCU GH. GAVRIL	30. IONESCU V. NECULAI
12. COCEA C. IOAN	31. IONESCU GH. PETRU
13. COMĂNEȘCU I. GHEORGHE	32. MARIN I. SAVA
14. CONSTANTINESCU D. NECULAI	33. MARINESCU R. ALEXANDRU
15. COZMA D. IOAN	34. MĂCIUCĂ I. NECULAI
16. COSTĂCHESCU V. MIHAI	35. MOCANU I. MIRON
17. COSTIN I. SANDU	36. MUNTEANU GH. NECULAI
18. CURCĂ ȘT. GHEORGHE	37. NEDELICU I. IORDACHE
19. DANICESCU GH. ȘTEFAN	38. NICOLĂESCU GH. GIMA
	39. OANEA EM. VASILE

OAMENI AI ȘCOLII DE IERI ȘI DE AZI

40. PAVLOV P. GRIGORE
41. PETRESCU A. VICTOR
42. PODOLEANU GH. CLEMENT
43. SAVA D. GHEORGHE
44. SCURTU C. IOAN -FĂLCIU
45. SCURTU C. IOAN - BOTOȘANI
46. SCURTU GH. VASILE
47. SPÎNU GH. GHEORGHE

48. STĂNESCU I. NECULAI
49. TEOFĂNESCU C. ARISTOTEL
50. TOMESCU I. GHEORGHE
51. ȚIRIPA I. NECULAI
52. VIOREANU E. MARIN
53. VOINEAGU T. GRIGORE
54. ZĂRNESCU I. IOAN

ABSOLVENȚII PROMOȚIEI 1908

1. ANDARACHE TH. CONSTANTIN
2. BELEUȚĂ N. GHEORGHE
3. BERENGHI GH. CONSTANTIN
4. CHIRILĂ GR. ALEXANDRU
5. DASCĂLU GR. GHEORGHE
6. DĂSCĂLESCU N. IOAN
7. DIMITRIU GH. ȘTEFAN
8. DIMITRIU M. DIMITRIE
9. GROSSU TH. GV.
10. HAMZA D. VASILE
11. HÎRÎCIU I. OPREA
12. ILARION C. ATHANASIE
13. ISCU V. CONSTANTIN
14. LAZĂR V. IOAN
15. MARTA ȘT. MIHAI
16. MILIEȘ P. GHEORGHE

17. MITRU M. VASILE
18. PAVLIUC D. IOAN
19. PENIȘOARĂ HR. PETRU
20. PETRESCU I. CONSTANTIN
21. RĂDULESCU I. ALEXANDRU
22. SÎRBU M. IOAN
23. SIMIONESCU A. MIHAI
24. ȘENCHEA GH. DIMITRIE
25. TANASĂ I. VASILE
26. TEODORU C. GHEORGHE
27. TOMA GH. TEMISTOCLE
28. ȚONI V. CONSTANTIN
29. VASILIU P. VASILE
30. VOINEAGU T. GRIGORE
31. ZĂRNESCU I. IOAN

ABSOLVENȚII PROMOȚIEI 1909

1. CIUBOTARU V. GRIGORE
2. CONDREA I. DIMITRIE
3. COTEANU V. ALEXANDRU
4. DANIELESCU S. GAVRIL
5. DĂSCĂLESCU GH. IOAN
6. DIMITRIU C. ALEXANDRU
7. DUZINSCHI I. IOAN
8. ENĂȘESCU V. CONSTANTIN
9. GEORGESCU GH. TEODOR
10. GHEORGHIȚĂ A. VASILE
11. HARNAGEA P. MIHAI
12. HOLBAN C. GHEORGHE
13. IBĂNESCU V. GHEORGHE
14. MIHAILOVICI F. DIMITRIE

15. MIHALCIUC I. GHEORGHE
16. MUNTEANU C. NICOLAI
17. NICULESCU D. CONSTANTIN
18. PÎNTEA GH. CONSTANTIN
19. POPOVICI GH. MIHAI
20. ROBU I. SOZONT
21. SCOBAI T. GHEORGHE
22. STRĂCHINESCU C. GHEORGHE
23. TANASĂ V. CONSTANTIN
24. TANASĂ V. IOAN
25. TIRON I. ALEXANDRU
26. TOMA GH. PETRU
27. ȚÎȚARIU V. GHEORGHE
28. VIDRIGIN N. NICOLAE

ABSOLVENȚII PROMOȚIEI 1910

1. BOGDAN D. IOAN	12. NICULESCU GH. ERMIL
2. BALBOROS TH. DIMITRIE	13. NICULIU GH. VASILE
3. CĂLUIAN GH. NICOLAI	14. POPESCU A. IOAN
4. COMICESCU V. CONSTANTIN	15. POPESCU I. GHEORGHE
5. DIMITRIU S. PETRU	16. ȘERBAN GH. GHEORGHE
6. FUMU N. CONSTANTIN	17. ȘTIRBU D. VASILE
7. GEORGESCU V. GHEORGHE	18. SUCEVEANU V. CONSTANTIN
8. GROSU M. VASILE	19. ȚIGHILIU V. GHEORGHE
9. HADÎRCĂ GH. CONSTANTIN	20. URZICĂ XEN. CONSTANTIN
10. LEONTE V. CONSTANTIN	21. URZICĂ ZEN. DIMITRIE
11. NANTU L. DAVID	22. ZAHARIA C. IOAN

ABSOLVENȚII PROMOȚIEI 1911

1. ANDRIESCU I. OCTAV	17. LĂZĂRESCU GH. CONSTANTIN
2. ANDRONESCU I. IOAN	18. LĂZĂRESCU I. IOAN
3. ANTISTESCU GH. NICOLAI	19. MANCĂȘ P. VASILE
4. BALAN GH. CEZAR	20. MĂRGĂRIT N. CONSTANTIN
5. BALAN M. NICOLAE	21. NAUM A. CONSTANTIN
6. BĂTĂTURESCU D. NICOLAE	22. NEGOESCU Z. IORDACHE
7. COTEANU C. IOAN	23. PETRESCU A. IOAN
8. DABIJA C. VASILE	24. POPESCU GR. IOAN
9. DANDU GH. NICOLAE	25. POPESCU GR. ȘTEFAN
10. DIMITRESCU C. BELIZARIE	26. POPESCU M. IOAN
11. DIMITRIU C. IUSTIN	27. POPOVICI C. NICOLAE
12. DIMITRIU I. MIHAI	28. STOICESCU N. DIMITRIE
13. GHEORGHÎȚĂ A. DIMITRIE	29. SCOLARIU S. IOAN
14. IEPURE D. DIMITRIE	30. TEODORESCU N. DIMITRIE
15. IGNAT A. IOAN	31. TIMOFTI D. IOAN
16. LATEȘ GR. IOAN	32. TROFIN I. CONSTANTIN

ABSOLVENȚII PROMOȚIEI 1912

1. ARDELEANU GH. GHEORGHE	15. DELEA M. MIHAI
2. ARNĂUTU I. GHEORGHE	16. DESAGĂ RADU
3. ARONOVICI D. ZAHARIA	17. FILON C. ATANASE
4. BELOIU C. GHEORGHE	18. FOTEA A. GHEORGHE
5. CARDAȘ GH. CONSTANTIN	19. GHEMEȘ S. GHEORGHE
6. CHERNBACH V. ALEXANDRU	20. GHEȚ I. ANIBAL
7. CIOMAGA M. IOAN	21. HIEROIU N. VASILE
8. CLIVEȚ V. CONSTANTIN	22. HOPU N. GHEORGHE
9. COMĂNESCU I. PANAIT	23. IOSUB GV. NECULAI
10. CONSTANTINESCU I. AVD.	24. ISTRATI V. CALINIC
11. CORDONEANU GH. SAVEL	25. LEFTER I. GHEORGHE
12. COSTINESCU N. CONSTANTIN	26. MARDARE T. VASILE
13. COSTINESCU N. IOAN	27. MARINESCU R. MIHAI
14. DABIJA C. IOAN	28. MUNTEANU N. DUMITRU

OAMENI AI ȘCOLII DE IERI ȘI DE AZI

29. NEDIȚĂ I. VASILE	39. SPIRIDONESCU C. GHEORGHE
30. NEGOIȚĂ C. NECULAI	40. ȘOLTUZ GH. NECULAI
31. NEMȚANU ST. CONSTANTIN	41. TEODORESCU D. ILIE
32. OPINCĂ V. VASILE	42. ULEA I. GHEORGHE
33. PLATON GH. CONSTANTIN	43. VASILIU D. GHEORGHE
34. PODOLEANU GH. MIHAI	44. VASILIU T. OCTAV
35. POPA M. CONSTANTIN	45. VĂIDEANU V. CRISTOFOR
36. POPOVICI GH. IORDACHE	46. VLĂDEANU C. IOAN
37. RĂDULESCU M. GHEORGHE	47. ZĂHĂRESCU GR. OCTAV
38. SPIRIDON C. IOAN	48. ZOSIN IORD. MIHAI

ABSOLVENȚII PROMOȚIEI 1913

1. ANTONESCU R. MIHAI	22. IOAN C. VASILE
2. BARBU V. MIHAI	23. IONESCU V. CONSTANTIN
3. BAZ N. ȘTEFAN	24. LAVRIC GH. HARALAMB
4. BĂLĂNESCU D. PAVEL	25. LUCA C. ANTON
5. BĂLUȘESCU I. GHEORGHE	26. MOROȘANU D. NICOLAE
6. BÎRLIBA N. NICOLAE	27. MUNTEANU A. IOAN
7. BÎRSAN N. PETRU	28. MURARIU I. DIMITRIE
8. BICLEANU N. IOAN	29. NICOLESCU I. CONSTANTIN
9. BONTĂȘ I. EMIL	30. NICULESCU P. GHEORGHE
10. BOZIAN C. NECULAI	31. ONOFREI IORDACHE
CONSTANTIN
11. CÎMPEANU N. IOAN	32. PALAGA I. IOAN
12. CHIRICA I. VICTOR	33. PLATON I. ALEXANDRU
13. CLIMESCU GH. IOAN	34. POPESCU A. DIMITRIE
14. COSTINESCU N. PETRU	35. POPESCU I. GHEORGHE
15. DIMITRESCU V. CONSTANTIN	36. POPESCU V. NICOLAE
16. DUMITRIU GH. GHEORGHE	37. ȘTIRBU D. GHEORGHE
17. ENESCU C. NECULAI	38. TEODORESCU I. GHEORGHE
18. GROSU D. DIMITRIE	39. TOMA V. IOAN
19. HANGANU I. NECULAI	40. VIERME GH. SERAFIM
20. HOLBAN C. IOAN	
21. HOTNOG C. AUREL	

ABSOLVENȚII PROMOȚIEI 1914

1. ACATRINEI P. IOAN	13. DIACONESCU D. ILIE
2. ALEXANDRU S. ARISTIDE	14. DIMITRIU ȘT. ALEXANDRU
3. ANDRIESCU GH. GRIGORE	15. DIMITRIU C. GHEORGHE
4. APĂVĂLOAIE GH. IOAN	16. DIMITRIU GH. GHEORGHE
5. ARDELEANU S. DUMITRU	17. FALIBOGA D. ALEXANDRU
6. AZOȚEI ȘT. ȘTEFAN	18. FURDUI P. EMIL
7. BALAN V. IOAN	19. GAGOS N. VASILE
8. BART I. GHEORGHE	20. GHINDEA I. GRIGORE
9. BRAȘOVEANU GH. VASILE	21. HERMEZIU C. GHEORGHE
10. CIORNEI C. GHEORGHE	22. IAMANDI C. GHEORGHE
11. CIULEI N. MARIN	23. ILIESCU GH. ILIE
12. COMICESCU V. GHEORGHE	24. IONESCU N. ȘTEFAN

OAMENI AI ȘCOLII DE IERI ȘI DE AZI

25. LUPU D. CONSTANTIN
26. MANOLIU ALEX. VASILE
27. MARDARE T. IOAN
28. MREJERIU ALEX. GHEORGHE
29. MUNTEANU D. CONSTANTIN
30. OBREJA V. IOAN
31. POGOREANU C. CONSTANTIN
32. POPESCU V. PETRU
33. POPOVICI I. GHEORGHE
34. POPOVICI GH. OCTAV
35. POPUȚOAE N. IOAN
36. ROLEA D. CONSTANTIN
37. ROTARIU V. IOAN

38. RUGINĂ T. NECULAI
39. SACARĂ C. IOAN
40. SPIRIDON C. NASTASE
41. ȘTEFĂNESCU A. NECULAI
42. TABAN I. CONSTANTIN
43. TEODORESCU N. DUMITRU
44. TIMIRCAN PAV. GRIGORE
45. TOMULESEI D. NECULAI
46. ȚIGLĂ I. IOAN
47. VARGANICI N. MIHAI
48. VARTIC N. GHEORGHE
49. VASILIU M. CONSTANTIN
50. VASILIU M. DUMITRU

ABSOLVENȚII PROMOȚIEI 1915

1. ADAM N. IOAN
2. ANDRIESCU A. VASILE
3. APOSTOL A. CONSTANTIN
4. ARMEANU A. NAPOLEON
5. AVASILOAEI I. CONSTANTIN
6. BANTAȘ N. CONSTANTIN
7. BAZ N. CONSTANTIN
8. BĂLĂNESCU C. PETRU
9. BĂRĂSCU GAV. GHEORGHE
10. BULANCEA N. ANTON
11. BUZENCHI M. IOAN
12. CALDARE N. OCTAV
13. CĂRUNTU GH. DUMITRU
14. CHIRICA GH. NECULAI
15. CIUBOTARIU TH. TEODOR
16. COSTINESCU N. VASILE
17. COZMA M. ANGELO
18. CRĂCIUNESCU V. VASILE
19. DABIJA C. CONSTANTIN
20. DIMITRIU V. CONSTANTIN
21. DRĂGUȘANU GR. DUMITRU
22. FASOLĂ GH. DUMITRU
23. FETCU N. CONSTANTIN

24. FLOREA D. CONSTANTIN
25. HORDILĂ V. VASILE
26. ILUCĂ I. GHEORGHE
27. IONESCU D. GHEORGHE
28. IONESCU GH. OCTAV
29. IONESCU GH. VASILE
30. IONESCU P. GHEORGHE
31. LEFTER GH. IOAN
32. MOHOREANU GH. PETRU
33. MIHĂILESCU M. ȘTEFAN
34. PANCU I. CONSTANTIN
35. PRODAN C. IOAN
36. ROTA D. EUGEN
37. SAVA D. IOAN
38. ȘOLTUZ GH. CONSTANTIN
39. STĂNESCU N. NECULAI
40. SUCEVEANU V. NECULAI
41. TEODORESCU I. DUMITRU
42. TEODORESCU GH. TRAIAN
43. TRIFAN V. MANOLE
44. VARVARA TH. MIHAI
45. VIDACOV D. IOAN
46. ZĂRNESCU GH. GHEORGHE

ABSOLVENȚII PROMOȚIEI 1916

1. A. DRĂGUȚEI V. GHEORGHE
2. ANICOLĂESCU PETRU
3. ARSINTE N. IOAN
4. BALABAN M. VASILE
5. BALAN I. GHEORGHE
6. BÎDIU I. GHEORGHE
7. BOGZA GAV. CLEMENT

8. BOSNEA GAV. GHEORGHE
9. BOTOȘINEANU T. CONSTANTIN
10. BURAC V. GHEORGHE
11. CÎMPEANU E. IACOB
12. CHIRIACESCU GH. NECULAI
13. CIOBANU C. GHEORGHE

OAMENI AI ȘCOLII DE IERI ȘI DE AZI

14. CIOBANU C. MIHAI	43. PANTEA I. GHEORGHE
15. CIOLAN M. TEODOR	44. PÎRVU R. SMARANDACHE
16. CUCESCU P. GHEORGHE	45. PETRESCU I. IOAN
17. CODIȚĂ C. CONSTANTIN	46. POPESCU I. BENONE
18. DABIJA C. IOAN	47. POPOVICI D. CONSTANTIN
19. DĂNIȘ L. HARALAMB	48. REVAR I. VASILE
20. DĂSCĂLESCU T. EMIL	49. ROMANESCU C. NECULAI
21. DOMINTE C. VASILE	50. RUSU M. CONSTANTIN
22. DOROFTEI V. CONSTANTIN	51. SĂVINESCU T. ALEXANDRU
23. DUMITRAȘCU GH. VASILE	52. SĂVESCU T. ALEXANDRU
24. DUZINSCHI C. GHEORGHE	53. SIMIONESCU S. IOAN
25. GAVRILESCU I. GHEORGHE	54. SPIRIDON V. DUMITRU
26. GEORGĂSCU P. STAN	55. STAMATE D. MIHAI
27. HERGHELEGIU C. VASILE	56. STAN GH. CONSTANTIN
28. HOPU N. VASILE	57. STAN GH. GHEORGHE
29. ICHIM C. CONSTANTIN	58. STAN T. TEODOR
30. LEONTE CH. VASILE	59. STÂNCULESCU GR. CONSTANTIN
31. LUCAN C. MIHAI	60. STOICA P. ROLAND
32. MANDACHE T. ALEXANDRU	61. STOICA V. VASILE
33. MANOLIU C. GRIGORE	62. ȘALARIU D. CONSTANTIN
34. MATCOBOJI GR. CONSTANTIN	63. TEODORESCU V. MIHAI
35. MENC AZIS AHMED	64. TEOFĂNESCU N. CONSTANTIN
36. MIHĂILESCU OCTAV	65. TITIANU GH. IOAN
37. NEDIȚĂ I. DUMITRU	66. URSAN V. IOAN
38. NESTOR GH. IOAN	67. VINTILESCU I. GHEORGHE
39. NICULA P. STAN	68. ZAIȚĂ GH. ALEXANDRU
40. NICULIU GH. IOAN	69. ZBANȚ GH. IOAN
41. NOVAC D. CONSTANTIN	
42. OLARIU I. DUMITRU	

În anul școlar 1916-1917 școala n-a funcționat din cauza războiului

ABSOLVENȚII PROMOȚIEI 1918

1. ABĂITĂNCEI N. IOAN	15. CAȘCAVAL AL. IOAN
2. ADAM GH. CONSTANTIN	16. CHELARU I. ILIE
3. ALEXANDRESCU I. CONSTANTIN	17. CHELE N. VASILE
4. ANANIA A. DUMITRU	18. CHIFAN M. ALEXANDRU
5. ANTOHI C. TEODOR	19. CIOBANU I. GHEORGHE
6. APOPEI V. DUMITRU	20. CONDREȚ Z. PANAIT
7. ARHIP D. MIHAI	21. CONSTANTINEANU I. NECULAI
8. AVRAM V. PĂUN	22. COSTĂCHESCU GH. IOAN
9. BÎRSĂNESCU T. ILIE	23. CRISTEA I. VASILE
10. BIJU GH. ALEXANDRU	24. DAMIAN GHEORGHE
11. BLĂNARU IFT. VASILE	25. DĂSCĂLESCU I. DUMITRU
12. BORDEI P. CONSTANTIN	26. DONISĂ T. IOAN
13. BRAHANSCHI H. DUMITRU	27. DOROFTE GH. GHEORGHE
14. CARAMAN V. GHERASIM	28. FILPIUC V. IOAN
	29. HALUNGA MIHAI

OAMENI AI ȘCOLII DE IERI ȘI DE AZI

30. HANGA GH. GHEORGHE	56. POPESCU A. VASILE
31. HATMANU A. ȘTEFAN	57. PRICOPE T. NECULAI
32. HOMESCU I. NECULAI	58. RADU IORGU
33. IACOB GH. IOAN	59. RADU GH. PINTILIE
34. IONESCU D. GHEORGHE	60. RĂDULESCU V. NECULAI
35. IONESCU N. GHEORGHE	61. RĂȚOI GH. CONSTANTIN
36. JALUPĂ V. GHEORGHE	62. RÎȘCANU V. ILIE
37. LAZĂR CONSTANTIN	63. ROTARU P. CONSTANTIN
38. LAZĂR V. VASILE	64. ROȘU GHEORGHE
39. LIȚU D. PETRU	65. SAVIN C. NECULAI
40. LUCHIAN T. CONSTANTIN	66. SIMIONESCU GH. DUMITRU
41. LUPAȘCU N. IOAN	67. STINO M. CONSTANTIN
42. MAREȘ C. DUMITRU	68. SFICHI C. HARALAMBIE
43. MAXIM GR. VASILE	69. ȘTEFĂNESCU C. NECULAI
44. MEREĂ V. MIHAI	70. ȘTEFĂNESCU GH. VASILE
45. MIHĂILESCU D. CONSTANTIN	71. TALPĂ I. SOTIR
46. NAZARE N. IOAN	72. TEODORESCU M. CONSTANTIN
47. OESCU I. PETRU	73. TEODOSIU I. VASILE
48. PANTELIMON I. PANTELIMON	74. TOMESCU D. GHEORGHE
49. PERJU C. IOAN	75. URSU M. TEODOR
50. PETRARU V. VASILE	76. URZICEANU AL. ALEXANDRU
51. PETRESCU ILIE CONSTANTIN	77. VĂIDEANU GH. EMIL
52. PLATON I. IOAN	78. VARTIC I. CONSTANTIN
53. POLCOVNICU P. GHEORGHE	79. VÎRTOLAȘ D. IOAN
54. POMPAȘ GH. DUMITRU	80. VIERESCU I. GHEORGHE
55. POPA GH. DANIL	

ABSOLVENȚII PROMOTIEI 1919 CLASA a VI-a A

1. ACOSTĂCHEOAEI ȘT. GHEORGHE	20. GHEORGHIU I. IOAN
2. AVERESCU I. GRIGORE	21. GRIGORAȘ GH. CONSTANTIN
3. BARAN V. DUMITRU	22. GRIGORAȘ V. IOAN
4. BELEUȚĂ D. DUMITRU	23. GRINȚESCU N. EUGEN
5. BELIGAN A. DUMITRU	24. IONESCU I. DUMITRU
6. BOTEZ D. SAVA	25. IOSUPESCU GH. GHEORGHE
7. BUZILĂ I. GHEORGHE	26. LUPU I. GHEORGHE
8. CHIRÎTESCU I. GHEORGHE	27. MANOLE D. GHEORGHE
9. CIOCOIU I. DUMITRU	28. MĂRGĂRIT M. GHEORGHE
10. CIUCHI T. GHEORGHE	29. MORCOV GH. IORDACHE
11. CIUȚĂ C. DUMITRU	30. MUNTEANU AL. DUMITRU
12. CORBAN V. VASILE	31. NISTOR C. IOAN
13. CRĂINICEANU GH. GRIGORE	32. POPEANU C. IOAN
14. CULEA S. NECULAI	33. POPOVICI GH. CONSTANTIN
15. DASCĂLU GH. VASILE	34. PUIU N. DUMITRU
16. DIMITRIU C. GHEORGHE	35. RĂDVAN C. MIHAI
17. FLOAREȘ GH. IOAN	36. RIZAC C. VASILE
18. FLORESCU IOAN	37. RUSEI A. COSTACHE
19. GEMENE C. GHEORGHE	38. SĂVESCU A. GHEORGHE
	39. SCRIPCARU GH. VASILE

OAMENI AI ȘCOLII DE IERI ȘI DE AZI

40. SIMIONESCU GAV. TEODOR
41. STÂNCESCU A. CONSTANTIN
42. STOIAN GH. VASILE
43. STURZU V. GRIGORE

44. ȘTEFĂNESCU N. CONSTANTIN
45. TINCU CONSTANTIN
46. TIRON C. DUMITRU
47. VASILIU D. VASILE

ABSOLVENȚII PROMOȚIEI 1919 CLASA a VI-a B

1. ANDRIESCU C. CONSTANTIN
2. APOSTOL I. MIHAI
3. ARGHIROPOL I. GHEORGHE
4. BALAN I. IOAN
5. BALAN GH. SIMION
6. BĂCĂUANU GH. MIHAI
7. BÎRZU I. GRIGORE
8. BERE A. ROMULUS
9. BURLACU I. ILIE
10. CALCIU S. DUMITRU
11. CÎRCEL FR. NECULAI
12. CRISTEA I. DUMITRU
13. CURCĂ I. DUMITRU
14. DĂNILĂ V. ȘTEFAN
15. DIMITRIU A. MIHAI
16. DIMITRIU C. MIHAI
17. DINULESCU ADRIAN
18. DODON I. GHEORGHE
19. ENĂȘESCU S. NECULAI
20. FLORESCU IOAN
21. GHEORGHIU I. CONSTANTIN
22. GHEORGHIU N. IOAN
23. HAZGAN I. DUMITRU
24. HULUBEI GR. MIHAI
25. IACOB GH. ȘTEFAN
26. IOSIF A. PETRŪ

27. LATEȘ GHEORGHE
28. LOGHIN GH. CONSTANTIN
29. LUNGU GH. IOAN
30. LUNGU GH. LEON
31. LUPESCU GH. ARGHIR
32. MICIU GH. CONSTANTIN
33. NICHITA C. DUMITRU
34. OPRÎȘAN TH. NECULAI
35. PETROV N. IOAN
36. POPA N. MIHAI
37. POPESCU C. ADRIAN
38. POPOVICI TH. IOAN
39. PĂLEA V. IOAN
40. PROCA GH. NECULAI
41. RADÎȘ I. LAZĂR
42. RĂUTU I. CONSTANTIN
43. SABADAC GH. IOAN
44. SIMIONESCU GH. MIHAI
45. SOLTANUTUC P. IOAN
46. SŪRUGIU I. VASILE
47. ȘTEFĂNESCU N. MIHAI
48. ȚIRIPA C. MARIN
49. VASILIU P. ARISTOTEL
50. VASILIU D. DUMITRU
51. VRACIU GHEORGHE

ABSOLVENȚII PROMOȚIEI 1920 CLASA a VI-a A

1. ACATRINEI I. VASILE
2. ANASTASIU I. GHEORGHE
3. ANDRIEȘ D. ȘTEFAN
4. ARȘINEL P. ALEXANDRU
5. BOTEZATU I. CONSTANTIN
6. CĂPRIȚĂ O. GHEORGHE
7. CAȘU C. NECULAI
8. CIUREA C. GHEORGHE
9. COJAN GR. GRIGORE
10. CORDUNEANU N. CONSTANTIN
11. DAMIAN I. BADIU
12. DARIE H. GAVRIL
13. DIMITRIU ȘT. CONSTANTIN

14. DRĂGAN N. DUMITRU
15. FRANCIUC GH. VASILE
16. GHEORGHIU T. DUMITRU
17. GHEORGHIU I. IOAN
18. JALOPĂ V. GHEORGHE
19. LĂCĂTUȘU GH. VASILE
20. LĂZĂRESCU L. ADRIAN
21. LEFTER GR. NECULAI
22. LOGHIN IOAN
23. MIHĂILESCU V. CONSTANTIN
24. MIHĂILESCU V. EUGEN
25. MORUZI V. CONSTANTIN
26. MOȚOCU S. NECULAI

OAMENI AI ȘCOLII DE IERI ȘI DE AZI

27. MUNTEANU GH. ILIE
28. NEGRU A. NECULAI
29. OESCU V. NECULAI
30. ORHEI D. AUREL
31. PETREA N. ILIE
32. PINTILIE I. MIHAI
33. POPA I. CONSTANTIN

34. PODOLEANU GH. NECULAI
35. POPOVICI A. NECULAI
36. RANGU D. MIHAI
37. SUDITU V. IOAN
38. VASILIU P. CONSTANTIN
39. ZAMĂ I. IOAN
40. ZAVLOSCHI A. ALEXANDRU

ABSOLVENȚII PROMOȚIEI 1920 – CLASA a VI a B

1. ALEXIEVICI ȘT. GHEORGHE
2. ANDRIESCU CONSTANTIN
3. ARAMĂ I. NECULAI
4. AZOÎTEI ȘT. IOAN
5. BERCA ALEX. DUMITRU
6. CIUBOTĂRU D. DUMITRU
7. CIUBOTĂRU T. MIHAI
8. CONȘTĂNTINESCU I. DUMITRU
9. CRISTESCU T. DUMITRU
10. CRUPENSCHI GR. CONSTANTIN
11. CUCU V. DUMITRU
12. DĂSCĂLESCU A. VASILE
13. DONICI D. NECULAI
14. ELVĂDEANU GH. ORESTE
15. FLORESCU M. IOAN
16. GRASU T. PETRU
17. GRAUR C. ARTUR
18. GROSU D. CORNELIU
19. IONESCU L. DUMITRU

20. LĂPUȘNEANU M. MIHAI
21. LĂSCĂRESCU M. VASILE
22. LIȘMAN VASILE
23. LUNGU GH. VASILE
24. LUPU I. NECULAI
25. MITRU D. GHEORGHE
26. MOISII GH. GRIGORE
27. NISTOR T. VASILE
28. POPESCU A. DUMITRU
29. POPOVICI ION
30. RĂȚOI GH. MIHAI
31. ROTARU V. DUMITRU
32. ȘTEFĂNESCU N. MIHAI
33. ȘTEFANOVICI ST. GRIGORE
34. ȚÎȚU GH. ION
35. TIRON V. GHEORGHE
36. TOMA C. GHEORGHE
37. VLASE A. IGNAT
38. ZUZU GH. ILIE

ABSOLVENȚII PROMOȚIEI 1921

1. ALEXANDRESCU ALEXANDRU
2. BĂLAN SAVEL
3. BOTEZATU I. IOAN
4. BROHANSCHI H. NECULAI
5. BURDUN N. GHEORGHE
6. CIOBANU V. ILIE
7. CIOCAN GR. ADRIAN
8. CIUCHI GH. DUMITRU
9. CONDURACHE C. ȘTEFAN
10. CRUDU M. MIHAI
11. DAMIAN D. VASILE
12. DĂNILĂ I. GHEORGHE
13. DIMITRIU A. GAVRIL
14. DUMITRSCU N. GHEORGHE
15. ENĂCHESCU I. GHEORGHE
16. FICIUC GH. GHEORGHE
17. FLONDOR I. GHEORGHE

18. GĂRBUNEANU T. VASILE
19. Ghibănescu I. CONSTANTIN
20. GRĂDINARU GH. SAVA
21. GRIGORAȘ V. IOAN
22. HANGANU P. VASILE
23. IACOB GH. CONSTANTIN
24. IOAN A. VICTOR
25. IOIL A. CONSTANTIN
26. IONESCU N. CONSTANTIN
27. LEONESCU GH. ALEXANDRU
28. LUNGU GH. CONSTANTIN
29. MARDARE C. EUGEN
30. MÎNDRILĂ V. DUMITRU
31. MĂRCORE GH. CONSTANTIN
32. MIHĂILESCU V. EUGEN
33. MOGA I. DUMITRU
34. MOȚET D. GHEORGHE

OAMENI AI ȘCOLII DE IERI ȘI DE AZI

35. NEMȚANU I. NICOLAE
36. NIȚU V. CONSTANTIN
37. PANAIT I. VASILE
38. POPA I. ALEXANDRU
39. POPESCU I. IOAN
40. POPESCU C. IOAN
41. POPESCU EUGEN
42. RADU I. CONSTANTIN
43. SAVIN C. MIHAI
44. SOFRONESCU GH. VASILE

45. SUCEVEANU CONSTANTIN
46. ȘUȘNEA ST. IOAN
47. TUDOSE V. IOAN
48. ȚĂRANU V. PETRU
49. UNGUREANU C. DUMITRU
50. URSESCU I. GHEORGHE
51. VALUȚĂ IOAN
52. ZAMFIRESCU GH. PETRU
53. ZUBCO A. MIHAI

ABSOLVENȚII PROMOȚIEI 1922

1. APETROAIE W. DUMITRU
2. BEJAN I. VASILE
3. BORDEA I. PETRU
4. CÎRLIG C. PANTELIMON
5. CEANCĂ M. TEODOR
6. CIOBANU D. ALEXA
7. COTRUȚĂ C. CONSTANTIN
8. DAMIR V. CONSTANTIN
9. DOHOTARU I. ADRIAN
10. DURNEA I. CONSTANTIN
11. FILIP P. IOAN
12. FLORESCU D. CONSTANTIN
13. FODOR I. DIMITRIE
14. GAVRILIU V. GHEORGHE
15. GRIGORIU I. IOAN
16. HÎRLĂUANU I. IOAN
17. HONCIUC I. IOAN
18. IFTIMIE V. TEODOR

19. LAZĂR V. EUGEN
20. LAZĂR GH. VASILE
21. LUPUȘOR M. ALEXANDRU
22. MÎNDRU C. ANDREI
23. MOȚOC N. NICOLAE
24. NICOLESCU I. CONSTANTIN
25. NIȚĂ N. IOAN
26. PETELCA N. IOAN
27. PETROVICI A. VLADIMIR
28. POMPARĂU D. DIMITRIE
29. POPOVICI D. PETRU
30. RAFAEL D. DIMITRIE
31. STORBU M. DUMITRU
32. TOMULEȚ C. CONON
33. TOMUZ T. IOAN
34. URSACHE I. IOAN
35. VECHIU V. VASILE
36. VISU C. DIMITRIE

ABSOLVENȚII PROMOȚIEI 1923 CLASA a VI-a A

1. ALEXANOVICI M. NICOLAE
2. ANDREESCU D. GHEORGHE
3. ARMEANU SP. GHEORGHE
4. BORCAN N. GRIGORE
5. BĂRGĂUANU C. GHEORGHE
6. BOGZA GAV. MIHAI
7. BOTEZATU I. VASILE
8. BALTAG I. ALEXANDRU
9. CANTEMIR I. ALEXANDRU
10. CARP N. IOAN
11. CEPOI C. GHEORGHE
12. CHIOVSCHI NESTOR
13. CIUBOTARIU V. PAVEL
14. COSTEA N. MAZARIN
15. COSTEA N. OCTAV

16. CONSTANTINESCU GR. GRIGORE
17. CONSTANTINESCU I. MIHAI
18. DĂSCĂLESCU V. GHEORGHE
19. DIACONU C. TOMA
20. DIAC I. IOAN
21. GÎRLEANU C. MIHAI
22. GHEORGHU D. MIHAI
23. JUGĂNARU T. IOANLEFTER GH. VASILE
24. LOVIN D. IOAN
25. MAMONU P. ANTONIE
26. MARCOVICI C. IOAN
27. MIHALACHE I. DIMITRIE
28. MINTICI I. ILARION

OAMENI AI ȘCOLII DE IERI ȘI DE AZI

29. NEAMȚU GH. CONSTANTIN
30. NESTOR C. PETRU
31. OESCU I. GHEORGHE
32. PANTALON GH. IANCU
33. PLATON I. DIMITRIE
34. POPA A. DIMITRIE
35. POPA ALEX. MIHAI
36. ROTARIU GH. MIRCEA
37. SÂNDULESCU T. DIMITRIE
38. STAICA D. IOAN | 39. STRUNGARIU N. VASILE
40. TEODORESCU GH. RASCARACHE
41. TIRON ALEX. IOAN
42. TOPALĂ T. IOAN
43. ȚOPA D. OCTAVIAN
44. ȚURCANU C. ILIE
45. VASILIU N. AUREL
46. VATAMANU GH. NICOLAE |
|---|--|

ABSOLVENȚII PROMOȚIEI 1923 CLASA a VI-a B

1. AFRĂSINEI N. DIMITRIE
2. AMANCEI V. GHEORGHE
3. ANTON V. LAZĂR
A. MĂRIOAREI
C. IOAN
4. ARGHIROPOL I. IOAN
5. BALABAN TH. CONSTANTIN
6. BREZULEANU I. GHEORGHE
7. BURUIANĂ P. MIHAI
8. CIUREANU N. GHEORGHE
9. CRUCIUC TH. NICOLAE
10. DABIJA C. DIMITRIE
11. DORNESCU GH. GHEORGHE
12. FILIOREANU GAV. VASILE
13. GEMENE C. VASILE
14. GHEORGHIIU D. CONSTANTIN
15. GURGUȚĂ GR. VASILE
16. MAFTEI I. DIMITRIE
17. MAFTEI M. VASILE
18. MARINESCU T. AUREL
19. MANOLESCU N. DUMITRU | 20. MINEA TH. TITUS
21. MUSTEAȚĂ N. IOAN
22. NEGUREANU ALEX. ALEXANDRU
23. NESTOR GH. CONSTANTIN
24. PANCU I. EUGEN
25. PETRESCU I. VICTOR
26. PINTILIE GH. IOAN
27. POPESCU TH. TRAIAN
28. SĂVESCU B. TITUS
29. SOFRONE GH. DIMITRIE
30. ȘTEFĂNESCU L. DUMITRU
31. STOICA C. MIHAI
32. TEODORAȘCU C. GHEORGHE
33. TRIFAN P. VASILE
34. UNGUREANU T. GHEORGHE
35. UNGUREANU GH. VASILE
36. VIERU D. IOAN
37. VRÎNCEANU AT. MIRCEA
38. ZARA B. IONEL |
|---|---|

ABSOLVENȚII PROMOȚIEI 1924 CLASA a VI-a A

1. ATASIEI V. STATE
2. BALAN C. CONSTANTIN
3. BOTEZATU I. PETRE
4. CAMBER I. ENACHE
5. CAMAROVSCI TH. CHIRIL
6. COSTĂCHESCU D. GHEORGHE
7. CRAUCIUC GH. CONSTANTIN
8. DRĂGUȘANU V. IOAN
9. IOIL ALEX. DIMITRIE
10. LEFTER GR. ȘTEFAN
11. LUPU I. NICOLAE
12. MANOLACHE TH. | CONSTANTIN
13. MANOLIU S. CONSTANTIN
14. MAXIMENCO A. IOAN
15. MĂGURENU S. PETRU
16. NICA C. ALEXANDRU
17. NICHITA GH. DIMITRIE
18. NIȚĂ ALEX. EUGEN
19. PRICOP TH. ȘTEFAN
20. PUTINICĂ ALEX. CONSTANTIN
21. ROMANESCU ALEX. CONSTANTIN
22. SCUTARU GR. ROMULUS |
|---|---|

OAMENI AI ȘCOLII DE IERI ȘI DE AZI

23. SLUSAR I. CONON
24. SULĂ P. CONSTANTIN
25. VASILIU V. CONSTANTIN

26. VÎLCU D. GHEORGHE
27. VENIAMIN C. IOAN
28. ZDRĂHUȘ GR. PETRU

ABSOLVENȚII PROMOȚIEI 1924 CLASA a VI-a B

1. ALISTAR M. NICOLAE
2. ANGHELEA VASILE
3. A NIȚEI N. DUMITRU
4. BAUMANN ARTHUR
5. BÎDIUȚANU I. VASILE
6. BOGZA ALEX. EUGEN
7. BRAN I. TEODOR
8. CONSTANTINESCU I. CONSTANTIN
9. COPCEA GH. IOAN
10. CRISTEA C. IOAN
11. DĂSCĂLESCU ALEX. CONSTANTIN
12. DIDILESCU N. VASILE
13. DRUJĂ I. VASILE
14. DUȘILEVICI C. EMILIAN
15. FRĂTEANU C. MIHAI
16. FUSTAȘU GH. ALEXANDRU
17. HELGIU C. IOAN

18. HOFMANN H. WILHELM
19. IENĂCHESCU I. DUMITRU
20. IRINESCU I. LEON
21. LAZĂR V. ANTON
22. LIVESCU C. IOAN
23. MAFTEI M. VASILE
24. MITREA I. CONSTANTIN
25. MOCANU S. NICOLAE
26. PETROVICI GH. CONSTANTIN
27. PIEPTU N. ADRIAN
28. POPESCU P. SOLOMON
29. SCHAUP OTTO
30. SCHERTZINGER G. GOTTLIEB
31. SEVASTRU C. DUMITRU
32. ȘTEFĂNESCU P. PETRU
33. TONEGARU C. MIHAI
34. UGLEA GH. VASILE
35. WOLF CH. FRIEDERICH

ABSOLVENȚII PROMOȚIEI 1925 CLASA a V-a A

1. A MARIȚEI P. EMIL
2. ANDREESCU C. TRAIAN
3. BÎRJOVEANU P. VASILE
4. BEJAN I. PETRU
5. BOAMBĂ GH. CONSTANTIN
6. BURSUC ALEX. VASILE
7. BUTNĂRAȘU N. EMIL
8. CHIRIAC I. PETRU
9. CIUBOTARU GH. CONSTANTIN
10. CHIRILOVICI V. VLADIMIR
11. CUNȚELMAN GH. IACOB
12. EPURE O. ALEXANDRU
13. GIURCANU GH. ILIE
14. GUJA A. IUSTIN
15. GUZU GH. MIHAI
16. HARBORE A. SIMION
17. ISAC D. VICTOR

18. MACOVIEVICI P. VASILE
19. MANEA L. TEOFIL
20. MOGLAN T. GRIGORE
21. MORARIU M. GHEORGHE
22. MOSCALIUC N. IOAN
23. MOSCALIUC N. IORDACHE
24. MUNTEANU D. EREMI
25. PETROVICI A. IOSIF
26. PODOLEANU GH. PETRU
27. PORUȘNICU I. DIMITRIE
28. ROȘCA I. SPIRIDON
29. RUSU V. ALEX.
30. SCORȚESCU C. VASILE
31. STATE GH. MATEI
32. ȘTEFĂNESCU I. IOAN
33. URSACHE I. CONSTANTIN
34. VEREXA E. VLAD

ABSOLVENȚII PROMOȚIEI 1925 CLASA a V-a B

1. BARBĂ GH. MIHAI	24. NIȚĂ GH. IOAN
2. CAPĂȚĂ I. ALEXANDRU	25. OLARU I. VASILE
3. CĂMĂRUȚĂ C. MIHAI	26. OLTEANU I. GRIGORE
4. COMĂNIȚĂ C. PETRU	27. PALAGHIA GH. CONSTANTIN
5. CURCĂ TH. GHEORGHE	28. PANAITÉ D. GHEORGHE
6. CUTAVOI F. LUCA	29. PARASCIV V. IOAN
7. DEBELEAC M. IOAN	30. PISTOL N. CONSTANTIN
8. DIMITRIU GH. CONSTANTIN	31. POPOV L. ALEXANDRU
9. DIMITRIU A. DUMITRU	32. POPOVICI M. VASILE
10. FLACOSU TH. GRIGORE	33. SCORPAN D. DIMITRIE
11. GAVRILAȘ C. AUREL	34. SIMIONESCU N. ION
12. GOGOĂȘĂ C. CONSTANTIN	35. STÎRCEA GH. DIMITRIE
13. GRIGORAȘ N. GHEORGHE	36. ȘALARU C. GAVRIL
14. GRIGORAȘ N. NICOLAE	37. TUDOSĂ P. OCTAV
15. GUZU I. NICOLAE	38. TUDOSĂ P. PETRU
16. HOZOC C. ISTRATE	39. ȚÎȚU GH. IORDACHE
17. ISVOREANU I. AXINTE	40. VANGHELOVICI ST. NICOLAE
18. LUPUȘOR I. SPIRIDON	41. VAZIAN D. DANIEL
19. MANAILOV ST. ALEXANDRU	42. VÎHODȚEV I. IOAN
20. MARCU P. MIHAI	43. VIERU V. TEODOR
21. MATEI V. TOMA	44. VRÎNCEANU GAV. DUMITRU
22. MÎRZA N. AVACUM	45. VRÎNCEANU C. SAMOIL
23. MELINTE V. NICOLAE	46. ZAMFIRESCU D. IOAN

ABSOLVENȚII PROMOȚIEI 1926 CLASA a VI-a A

1. ACARTINEI TH. VASILE	19. MANOLIU S. GHEORGHE
2. ALEXA GR. TROFIN	20. MAXIMENCO A. MAXIM
3. ANGHEL N. GHEORGHE	21. MILEVESCHI AP. PETRU
4. BALANOVȘCHI S. MANOIL	22. MÎNECUȚĂ A. GHEORGHE
5. BALTĂ C. GHEORGHE	23. MITRU D. VASILE
6. BOGHIU I. LEON	24. ONICĂ C. GHEORGHE
7. BODNARENCO F. IOAN	25. PAVEL GH. ALEXANDRU
8. BREZULEANU I. NECULAI	26. PODOLEANU ȘT. MIHAI
9. CAȘIN P. MIHAI	27. POPOVICI C. VICTOR
10. CĂTUNEANU M. SILVESTRU	28. ȘEPTILICI ST. ALEXANDRU
11. CUCIUREANU V. IOAN	29. TATARU C. VASILE
12. DASCĂLU A. DUMITRU	30. TIMOFTE P. CONSTANTIN
13. DĂSCĂLESCU V. VASILE	31. TRIFANCIUC TH. GHEORGHE
14. DOMINTE GH. OCTAV	32. TRIFANCIUC TH. NECULAI
15. DIMOFTE GH. IOAN	33. TUMURG GH. CONSTANTIN
16. GROZAVU C. VASILE	34. VOIT C. ALEXANDRU
17. IANOVICI V. GRIGORE	35. VULCĂNESCU I. MIRCEA
18. LAZĂR N. NECULAI	36. ZELINCHI GH. VSEVOLOD

ABSOLVENȚII PROMOȚIEI 1926 CLASA a VI-a B

1. ANGHEL GH. PETRU	19. MOISIU A. EUSEBIU
2. BEJENARU GH. CONSTANTIN	20. MUNTEANU C. NECULAI
3. BUNDUC N. VASILE	21. PALADE V. GHEORGHE
4. CALOTĂ D. CONSTANTIN	22. PERJU I. VASILE
5. CĂRĂUȘU S. ALEXANDRU	23. PETRUȚĂ GH. CONSTANTIN
6. CHISTOL ALEX. ISIDOR	24. POPA TH. THEODOR
7. CAZAN GAV. MIHAI	25. ROMAN I. GHEORGHE
8. CREȚU A. VICTOR	26. ROTARU V. PETRU
9. CREȚU I. DUMITRU	27. SAVA I. ANDONIU
10. DAVID S. IOAN	28. SIMIONESCU N. ILIE
11. DONISĂ V. CONSTANTIN	29. SLUSAR I. NICOL
12. DRĂGAN N. NECULAI	30. TROFIN V. GAVRIL
13. DULCEANU N. THEODOR	31. UNGUREANU GH. IOAN
14. ECEA D. PETRU	32. VASILIU TH. VICTOR
15. GĂLĂȚEANU D. NECULAI	33. VÎNEAȚĂ C. SPIRIDON
16. HANGANU A. IOAN	34. VENIAMIN C. GHEORGHE
17. HILIȚĂ D. GRIGORE	35. ZAHARIA TH. IOAN
18. LEFTER I. IOAN	

ABSOLVENȚII PROMOȚIEI 1927 – CLASA a VI-a A

1. ANDONIU I. ALEXANDRU	18. DUNGĂ N. IOAN
2. ANDRAȘ I. CONSTANTIN	19. GAVRILAȘ GH. MIHAI
3. ANDREESCU D. CONSTANTIN	20. GEORGESCU GH. NECULAI
4. ANGHELESCU D. CONSTANTIN	21. GRIGORE N. EMIL
5. BĂLTĂREȚU I. NECULAI	22. HUȚANU ALEX. DUMITRU
6. BERARU T. DUMITRU	23. IOIL ALEX. MIRCEA
7. CARADAN D. IOAN	24. MAFTEA TH. DUMITRU
8. CHISTOL A. ISIDOR	25. MUSTEAȚĂ T. PAVEL
9. CIOBANU TH. NECULAI	26. OARZĂ ST. PETRU
10. CIREȘ N. ALEXANDRU	27. POPOVICI D. CONSTANTIN
11. CRIVĂȚ ALEX. IOAN	28. PREOTU I. VASILE
12. COȘPORMAC ALEX. THEODOR	29. RADU I. IOAN
13. DĂSCĂLESCU S. IOAN	30. RANGU D. ILIE
14. DIȚĂ R. GHEORGHE	31. RANGU D. SAVA
15. DIȚĂ M. MARIN	32. ROTARU GH. OVIDIU
16. DROZDOV GR. ALEXANDRU	33. VASILACHE I. VASILE
17. DULMAN V. NECULAI	

ABSOLVENȚII PROMOȚIEI 1927 CLASA a V-a B

1. ANCUȚA C. IOAN	7. BOUARU TH. GHEORGHE
2. ASÎEI N. IOAN	8. BUTUCARU GH. PETRU
3. AZOIȚEI P. CONSTANTIN	9. CĂRĂUȘU TR. IOAN
4. BĂDĂRĂU ALEX. GHEORGHE	10. CHIRIAC N. DUMITRU
5. BOIȚĂ I. CONSTANTIN	11. COBUȚ D. DUMITRU
6. BOTEZ I. GHEORGHE	12. COTEȚ C. GHEORGHE

OAMENI AI ȘCOLII DE IERI ȘI DE AZI

13. DORNEANU V. DUMITRU
14. DRĂGAN N. CONSTANTIN
15. FLORESCU ALEX. DUMITRU
16. GAJBAN I. DUMITRU
17. GRĂMADĂ I. VASILE
18. IONESCU CONSTANTIN
19. IORDĂCHEANU D. MIHAI
20. IRIMESCU C. OCTAV
21. LĂMĂȘANU C. VASILE

22. MOHONEA I. VICTOR
23. MOHOREANU GH. DUMITRU
24. NUNU N. IOAN
25. PATRAȘCU A. NICOLAI
26. ROMAN I. MIHAI
27. ROMANO C. ALEXANDRU
28. ROTARU TH. NECULAI
29. SEMENIUC I. ALEXANDRU
30. TIMUȘ GH. SIMION

ABSOLVENȚII PROMOTIEI 1928 CLASA a VI-a A

1. ARNĂUTU GH. TEODOR
2. BOTEZ I. GHEORGHE
3. BUGA ALEX. GHEORGHE
4. CIOLAN V. ȘTEFAN
5. COJOCARU I. LUCA
6. COMAN GR. EUGEN
7. CRAUCIUC GH. VASILE
8. CUCUȘ V. NECULAI
9. CULINCU M. CONSTANTIN
10. GÎLGĂ V. NECULAI
11. GHEORGHITĂ N. NECULAI
12. HUDIȚĂ N. IOAN
13. IACOB I. CONSTANTIN
14. IFTIMUȚĂ V. VASILE

15. IONĂȘANU I. VASILE
16. LAZĂR D. CONSTANTIN
17. LEAHU GR. NECULAI
18. MANOLE M. CONSTANTIN
19. MIHALACHE P. IOAN
20. NEGULESCU I. EUGEN
21. OPREA I. MIHAI
22. PREOTU I. VASILE
23. ROMAȘCANU GR. PETRU
24. STOIAN M. EMIL
25. ȘATRARU V. EMIL
26. ȚÎȚAN D. MIHAI
27. ȚURA I. ANTON

ABSOLVENȚII PROMOTIEI 1928 CLASA a V-a B

1. ANDREESCU D. LEON
2. BOTEZATU N. IOAN
3. BURUIANĂ P. DUMITRU
4. CĂPĂȚÎNĂ A. CONSTANTIN
5. CIUPERCĂ C. DUMITRU
6. CODREANU P. NECULAI
7. COJOCARU I. DUMITRU
8. CONSTANTINESCU M. NECULAI
9. DAVID S. NECULAI
10. DINESCU I. DUMITRU
11. GIURGEA A. IOAN
12. HUC M. GRIGORE
13. HULUBEI GR. GHEORGHE
14. ICHIM GH. GHEORGHE
15. JALOBĂ I. CONSTANTIN
16. JIGĂU I. ALEXANDRU

17. LĂUDATU D. IOAN
18. MASCAN D. NECULAI
19. MOGA I. IOAN
20. MITITELU I. IOAN
21. NEDETU N. VALERIU
22. NICULESCU H. MIHAI
23. PANCU I. MIHAI
24. PIEPTU N. OCTAV
25. POPESCU I. VICTOR
26. RĂȘCANU D. NECULAE
27. ROTARU V. IORDACHE
28. SILICĂ TH. NECULAI
29. TIRON V. ALEXANDRU
30. TIULEA V. COSTACHE
31. TODICESCU GH. CONSTANTIN
32. ZAMCANU V. CONSTANTIN
33. ZAMFIRESCU D. DUMITRU

OAMENI AI ȘCOLII DE IERI ȘI DE AZI

ABSOLVENȚII PROMOTIEI 1929 CLASA a VI-a A

1. ANDREI M. RADU	17. IFTIMUȚĂ C. VASILE
2. ANGHEL NICĂNOR	18. ILADE V. CONSTANTIN
3. APOSTOL GH. TRAIAN	19. IOAN I. STELIAN
4. BĂDĂRĂU TEODOR	20. IRIMESCU I. GRIGORE
5. CHIRIAC I. HARALAMBIE	21. MANOLE V. GHEORGHE
6. CHIRIAC ALEX. PETRU	22. MATECIUC GR. PETRU
7. COTEȚ C. VASILE	23. MORARU D. IOAN
8. DIACONESCU GH. GHEORGHE	24. PAVEL ȘT. PETRU
9. DRAGAN N. CONSTANTIN	25. REȘLESCU SC. CONSTANTIN
10. GALERIU V. VASILE	26. ROȘCA T. LEFTER
11. GOREA N. CONSTANTIN	27. TIMOFTE P. MIHAI
12. GAȘPAR I. DUMITRU	28. ȚÎȚAN D. MIHAI
13. GEMĂNARU P. DUMITRU	29. ȚÎȚAN C. VASILE
14. GHEORGHIU N. VASILE	30. TROFIN V. IOAN
15. HOFFMANN C. VICTOR	31. ȚURCANU D. EREMIA
16. IACOB I. CONSTANTIN	32. VĂZDĂUȚANU G. NECULAI

ABSOLVENȚII PROMOTIEI 1929 CLASA a VI-a B

1. ACATRINEI V. VASILE	16. ENACHE I. GHEORGHE
2. AGAFIȚEI V. GHEORGHE	17. GRIGORAȘ I. VASILE
3. AGAPE I. CONSTANTIN	18. GRIGORIU GH. ADRIAN
4. ALBESCU N. GHEORGHE	19. GUZU I. PAVEL
5. ANGHEL NECULAI	20. HREAPCĂ CONSTANTIN
6. BĂDĂLUȚĂ C. IOAN	21. LUCHIAN CH. NECHITA
7. BĂLĂNESCU EL. ȘTEFAN	22. LUNGU C. GHEORGHE
8. BUTNARU L. DUMITRU	23. MARDARE I. GHEORGHE
9. CHIRIAC CH. CHIRIAC	24. MORARU P. CONSTANTIN
10. COJOCARU I. CONSTANTIN	25. PAPIJ T. TIMOFTE
11. COJOCARU N. IOAN	26. PÎSLARU V. CONSTANTIN
12. CORLĂȚANU ALEX.
CONSTANTIN	27. PETRACHE NIȚĂ
13. COVATARU D. MIHAI	28. PRODAN V. VASILE
14. CREȚESCU I. NECULAI	29. URMĂ I. DUMITRU
15. DUMBRAVĂ P. AGAPE	30. VRĂJMAȘU ȘT. GHEORGHE
	31. VRÎNCEANU D. IOAN

ABSOLVENȚII PROMOTIEI 1930 CLASA a VI-a A

1. AIACOBAAEI D. MIHAI	10. CĂRUNTU N. GHEORGHE
2. ARIMESCU D. MIHAI	11. CAȘU C. IOAN
3. BĂDĂRĂU PATRAȘCU	12. CHIRUȚĂ I. IFTIMIE
4. BĂLĂNESCU I. PETRU	13. CONSTANTINESCU N. IOAN
5. BĂLTĂREȚU I. GHEORGHE	14. CREMENE V. DUMITRU
6. BOANDĂ V. PETRU	15. DONISE V. GHEORGHE
7. BÎRLIGĂ GH. VASILE	16. GHRȚU EM. IOAN
8. BOZIC ȘT. SIMION	17. GHINET N. NECULAI
9. CAPTUR ALEX. TEODOR	18. GRAUR C. ȘTEFAN

OAMENI AI ȘCOLII DE IERI ȘI DE AZI

19. GRIGORIU D. DUMITRU	28. SPATARU I. GHEORGHE
20. ILIEVICI I. IORGU	29. SPIRIDON A. PETRU
21. IONESCU C. LAURENȚIU	30. VATAMANU GH. CONSTANTIN
22. IORDACHE C. NECULAI	31. VULPE I. GHEORGHE
23. LABIȘ N. EUGEN	32. ZAGRUJENSCHI D.
ALEXANDRU
24. MARUS ȘT. MIHAI	33. ZAGRUJENSCHI D. NICHIFOR
25. NEGRU C. PETRU	34. ZAMOSTEANU D. CLEMENT
26. OARZĂ ȘT. GHEORGHE	
27. PAIDOS I. IOAN	

ABSOLVENȚII PROMOTIEI 1930 CLASA a VI-a B

1. A MARIȚEI P. ȘTEFAN	20. MITESCU I. TEOCTIT
2. ANDRIEȘ GH. DUMITRU	21. MUNTEANU V. CONSTANTIN
3. ARNĂUTU V. DUMITRU	22. OBREJA V. MIHAI
4. ARTENIE GH. VASILE	23. OPINCĂ V. DUMITRU
5. ATANASESCU M. NECULAI	24. PODOLEANU GH. CONSTANTIN
6. BALAN GH. VASILE	25. POPA T. IOAN
7. BENDER C. CONSTANTIN	26. POPESCU TH. GHEORGHE
8. BUDU I. CONSTANTIN	27. ROMAN I. ALEXANDRU
9. CADINOCU N. IOAN	28. RUDENCO I. HARALAMBIE
10. CIUBOTARU V. ENE	29. ȘALARU I. IOAN
11. CRĂCIUN GH. CONSTANTIN	30. SAVIUC D. IOAN
12. CUCIERAV A. GRIGORE	31. SÎNGEAP D. IOAN
13. CUCOLEU EL. IOAN	32. ȘTOICA GH. IOAN
14. DOBROGEANU R.
CONSTANTIN	33. TATU I. CONSTANTIN
15. DABIJA C. IOAN	34. TIRON V. TEODOR
16. ENACHE GHEORGHE	35. VACARCIUC S. VASILE
17. GRIGORAȘ I. DUMITRU	36. VASILACHE TH. MIHAI
18. IONESCU I. VASILE	37. VLAD I. NECULAI
19. MIHALACHE I. IOAN	38. VOICU I. GHEORGHE

Anul școlar 1930 – 1931 fără absolvenți, trecându-se de la 6 clase la 7 clase.

ABSOLVENȚII PROMOTIEI 1932 – CLASA a VII-a A

1. BIZON ALEXANDRU	13. HUC M. CONSTANTIN
2. BOTNARIUC A. SERAFIM	14. IVANOV N. BORIS
3. BORDEI V. NECULAI	15. LUTUANU C. SIMION
4. BUDIANU N. GHEORGHE	16. MATEI P. IOAN
5. BUINCIANU I. IOAN	17. MARTEA Z. VASILE
6. CHELARIU V. ALEXANDRU	18. OLĂNUȚĂ C. NECULAI
7. CIUREA C. GHEORGHE	19. PACHIȚAC D. IOAN
8. CODREANU V. ALEXANDRU	20. PASAT I. DUMITRU
9. COTEȚ V. GHEORGHE	21. PIȘLARI A. IOAN
10. DĂNILĂ V. IOAN	22. POPA I. AUREL
11. ENACHE V. COSTACHE	23. RADU C. PETRU
12. GROAPĂ GH. VASILE	24. RUȘANOVȘCHI TH. NICOLAE

OAMENI AI ȘCOLII DE IERI ȘI DE AZI

25. SAVIN GR. EMIL	30. VIERIU GH. GHEORGHE
26. SITER A. BRUNO	31. VÎLCU ST. BUCUR
27. TUDOSE I. DUMITRU	32. VASCOBOINIC GR. CHIRIL
28. ȚICLEANU N. GHEORGHE	33. ZAHARIA GH. IOAN
29. VACARI S. VASILE	

ABSOLVENȚII PROMOȚIEI 1932 CLASA a VII-a B

1. ACATRINEI V. NECULAI	16. MURARIU I. MIHAIL
2. BORDEANU GR. GHEORGHE	17. PAVEL I. NECULAI
3. BUZEANAVSCHI N. GHEORGHE	18. PĂDURARIU V. GHEORGHE
4. CERNESCU GH. COSTACHE	19. PĂIUȘ IOAN
5. CEBANIC GH. COSTACHE	20. POPA GH. IOAN
6. DIMITRIU I. IOAN	21. PRISĂCIUC M. NECULAI
7. FÎNARIU V. DUMITRU	22. ROTARIU TH. VASILE
8. GLADUN A. VASILE	23. RUMB S. ȘTEFAN
9. GRICIUC I. IOAN	24. SPĂTARU I. VASILE
10. HAMCIUC V. GHEORGHE	25. SPIRIDONESCU I. TEODOR
11. ICHIM O. IOAN	26. SURUGIU N. COSTACHE
12. LAVIȚCHI S. ELPIDIFOR	27. TUDOSĂ GR. COSTACHI
13. MATICIUC V. ALEXANDRU	28. VAHNOVAN I. VASILE
14. MIHALACHE TH. SPIRIDON	29. ZAPOROJAN C. IOAN
15. MIRONIC I. IOAN	30. ZORICIU C. GHEORGHE

ABSOLVENȚII PROMOȚIEI 1933 CLASA a VII-a A

1. AIRINEI D. ILIE	15. GRUJER I. LEONID
2. BANÎȚOI P. IOAN	16. LARION C. LAZĂR
3. BAUMGARTNER I. IOHAN	17. LUȚEANU C. SIMION
4. BÎRSAN D. COSTACHE	18. MINEA D. ȘTEFAN
5. BUGA D. SERGHIE	19. MORARI V. VLADIMIR
6. CERNEI I. GRIGORII	20. PERJU I. ILIE
7. COCIER GAV. IOAN	21. PODHOREDESCHI V. EUGENIU
8. COJOCARIU V. GHEORGHE	22. RĂDĂȘEANU C. MIHAI
9. CONDURACHI C. GRIGORE	23. SINIȚCHI P. SAVA
10. COZMA N. ALEXANDRU	24. ȚIFACHE C. IOAN
11. DORNEANU TH. VASILE	25. VIERIU C. GHEORGHE
12. FLORESCU D. DUMITRU	26. VRABIE D. DUMITRU
13. FLOREȘTEAN I. GAVRIL	27. VUZA GH. DUMITRU
14. GRIJA V. NECULAI	

ABSOLVENȚII PROMOȚIEI 1933 CLASA a VII-a B

1. BALAN A. GHEORGHE	7. GAVRILAȘ C. IOAN
2. BROSCĂUȚANU I. PETRU	8. GEORGESCU M. VASILE
3. BURLACA I. NECULAI	9. GHERECA M. ANDRII
4. CESLAS A. ALEXII	10. GULEVATII I. ALEXEI
5. CHILAT TH. IOAN	11. HUDIȚĂ N. CONSTANTIN
6. CUPET TH. IGNATII	12. IOSIPESCU I. MIRCEA

OAMENI AI ȘCOLII DE IERI ȘI DE AZI

13. IVASCIUC I. DUMITRU	21. PETRESCU ALEX. LEON
14. MACOVEI A. ION	22. REZNEAC V. ARSENIE
15. MAXIMOVICI L. VASILE	23. RUDICA A. MIHAIL
16. MELNIC I. MITROFAN	24. STESCU M. IOAN
17. NEAMȚU I. DUMITRU	25. TAȘCU V. SPIRIDON
18. ONICĂ C. NICOLAE	26. TÎRLEA I. COSTACHI
19. PAULIN I. CONSTANTIN	27. VEDRAȘCA F. LIOPOLD
20. PAULIN I. DUMITRU	

ABSOLVENȚII PROMOȚIEI 1933 CLASA a VII-a C

1. ARHIRE GH. CONSTANTIN	16. MIHĂILĂ SP. GHEORGHE
2. BÎRZU P. IOAN	17. MIHĂILĂ I. VASILE
3. BLĂNARIU GH. IOAN	18. PĂRPĂRIȚĂ V. IOAN
4. BOAMBĂ I. IOACHIM	19. RUGINĂ ALEX. IOAN
5. CATARGA TH. IOAN	20. SCOROCHIRJĂ GR. GRIGORE
6. CIOCAN I. SERGHI	21. SIMION S. IOAN
7. CONSTANTINESCU P. PETRU	22. SÎLII N. GHEORGHE
8. CULICOV Z. MIHAIL	23. STRAT M. GHEORGHE
9. CUMPĂȚĂ GH. DUMITRU	24. TODIRAȘ D. ALEXANDRU
10. DARIE C. VASILE	25. TOMULESCU A. NICOLAE
11. DASCĂLU P. NECULAI	26. ȚERBEA P. AMBROZIE
12. DUMITRIU GR. NICULAE	27. ȚÎRDEA GH. VASILE
13. HABET V. DUMITRU	28. UNGUREAN I. DUMITRU
14. IGNAT I. VASILE	29. VOLOACĂ GH. DUMITRU
15. LARE A. EDUARD	

ABSOLVENȚII PROMOȚIEI 1934 CLASA a VII-a A

1. VERBIȚCHI PAVEL	20. BLĂNUȚĂ EUSEBIE
2. HUȚANU MIHAI	21. COJOCARU IANCU
3. CUMPĂNAȘU ȘTEFAN	22. DIMITRIU NECULAI
4. TUMURUG ȘTEFAN	23. REZNEAC ARSENIE
5. POLIANSCHI EVSEVIE	24. CIOCAN SERGHIE
6. VIȘINESCU GHEORGHE	25. MIHALACHE NECULAI
7. ȘALARU GHEORGHE	26. STRAT GHEORGHE
8. BEJENARU GHEORGHE	27. VECHIU DUMITRU
9. MALANCIUC IOAN	28. MACOVICIUC IOAN
10. BABAN MARIN	29. CONSTANTINESCU VASILE
11. TANSANU ȘTEFAN	30. SIMA DUMITRU
12. STRAHOV CALINIC	31. OBLONU NECULAI
13. ZAPOROJAN IOAN	32. BOAMBĂ IOACHIM
14. DASCĂLU NECULAI	33. ATODIROAEI MIHAI
15. BĂLȚATU IOAN	34. PĂRPĂRIȚĂ IOAN
16. MIHĂILĂ GHEORGHE	35. LARION LAZĂR
17. TANASĂ MIHAI	36. ANTON IOAN
18. GADIAC ANTON	37. OLARU VASILE
19. BORDUNEANU GHEORGHE	38. AGAFIȚEI IOAN

OAMENI AI ȘCOLII DE IERI ȘI DE AZI

39. CODREANU ALEXANDRU	51. ONICĂ NECULAI
40. BRĂILĂ STOIAN	52. JECEV ȘTEFAN
41. PREOTU VASILE	53. SLĂTINEANU MIHAI
42. COJOCARU I. GHEORGHE	54. SURUGIU CONSTANTIN
43. PETRESCU LEON	55. BRÂNZĂ GHEORGHE
44. PAULIN CONSTANTIN	56. MIHALACHE SPIRIDON
45. BORDEI NECULAI	57. DIMITRIU IOAN
46. CORDUNEANU DUMITRU	58. COTEȚ GHEORGHE
47. MORARU NECULAI	59. GUJEV LEONID
48. CIUBOTARU CONSTANTIN	60. POPP IOAN
49. RUSANOCȘI NECULAI	61. BORDEEANU GHEORGHE
50. APREUTESEI CONSTANTIN	

ABSOLVENȚII PROMOȚIEI 1934 CLASA a VII-a B

1. A MOAȘEI GH. VASILE	21. GRIGORAȘ I. DUMITRU
2. ANTONI P. GHEORGHE	22. HUȚANU L. MIHAI
3. A PREUTESEI V. COSTACHE	23. JECEV H. ȘTEFAN
4. A TODIROAE GH. MIHAI	24. MACOVICIUC GH. IOAN
5. AZOIȚEI GHEORGHE	25. MALANCIUC D. IOAN
6. BABAN I. MARIN	26. MARDARE GH. TOADER
7. BĂLȚATU GH. ION	27. MIHALACHE I. NECULAI
8. BECERIU D. MIHAI	28. MIHĂILĂ SP. GHEORGHE
9. BRÂN I. ION	29. MORARU GR. NECULAI
10. BRĂILA S. STOIAN	30. NETCĂ A. MIHAI
11. BRÎNZĂ GH. GHEORGHE	31. OPRICĂ I. ION
12. CIOCAN SERGHIE	32. PREOTU GH. VASILE
13. CIUBOTARIU D. CONSTANTIN	33. PRODAN C. TOADER
14. COJOCARIU A. GHEORGHE	34. SIMA C. DUMITRU
15. CORDUNEANU T. DUMITRU	35. SLĂTINEANU I. MIHAI
16. CRIȘU M. VASILE	36. TANASĂ I. MIHAI
17. CUMPĂNAȘU V. ȘTEFAN	37. TCACIUC V. NICOLAE
18. DAVID S. NECULAI	38. ȚANDURĂ D. MIHAI
19. DOBREA N. CONSTANTIN	39. VRABIE V. ION
20. GADIAC I. ANTON	

Anul școlar 1934 – 1935 fără absolvenți, trecându-se de la 6 clase la 7 clase.

ABSOLVENȚII PROMOȚIEI 1937

1. ANDONIEV GR. VLADIMIR	10. DIACONU TH. ILIE
2. BALAN I. GHEORGHE	11. DOBROVOLSCHI E. EVFIMIE
3. BĂLĂȘESCU GH. MIHAI	12. DOBRU V. NECULAI
4. CERCHEZ HR. HRISTOFOR	13. FLOREA C. TOADER
5. COLIBABA I. NICOLAI	14. HARABAGIU GH. ION
6. COTAE I. ALEXANDRU	15. GOIAN C. VASILE
7. COZMA V. IOAN	16. GRAMA M. ILIE
8. CRIȘU M. VASILE	17. HAMZA GH. GHEORGHE
9. DIACONESCU A. VASILE	18. HATMAN GR. GHEORGHE

OAMENI AI ȘCOLII DE IERI ȘI DE AZI

19. MATECIUC V. MARIN
20. MĂDÎRJAC C. IOAN
21. NECHIFOR V. GHEORGHE

22. OLARIU C. PETREA
23. POPOVICI GHEORGHE
24. REȚEANU T. IOAN

ABSOLVENȚII PROMOȚIEI 1938

1. A TUDOREI P. ION
2. BERARIU GH. GHEORGHE
3. CHIRIAC A. TRAIAN
4. CIUTEA GH. GRIGORE
5. COJOCARU GH.
6. CRIȘU M. VASILE
7. DAMASCHIN M. MAMANT
8. DIMITRIU C. AUREL
9. DRUGUȘ I. MIHAI
10. FLOREA N. TOADER

11. FOCA GH. NECULAI
12. GÎRLEA A. IOAN
13. GIURGICĂ AV. ANTON
14. GRIGORIU GH. DUMITRU
15. LAZĂR D. CONSTANTIN
16. LEONTE V. GHEORGHE
17. LUNGU C. IOAN
18. MATCĂBOJI GR. DUMITRU
19. MATEESCU D. AUREL
20. STESCU I. IOAN

ABSOLVENȚII PROMOȚIEI 1939

1. ANDRONIC P. MIRCEA
2. ANTOHI GH. EUGHENIE
3. BĂLAN TH. IUSTIN
4. BELEAVCENCO I. MIHAIL
5. BERTA I. VICTOR
6. BIBIRE GR. MIRCEA
7. BOLDUMA ABANARIȚĂ I. DANIL
8. CARAMAN TR. AFANASE
9. COSTAN GH. GHEORGHE
10. DANDU N. GHEORGHE
11. DORNESCU GH. EMANOIL
12. GALBEN T. IUVENALIE
13. GARABAJU L. TEODOR
14. GNATIUC A. PETRU

15. GOIAN I. CHIRIL
16. HREAMĂȚĂ GH. EMIL
17. LEFTER M. FILIP
18. LUPAȘCU N. BORIS
19. MIHĂILESCU GH. CONSTANTIN
20. MOSCU EC. GHEORGHE
21. NAVROȚCHII F. VADIM
22. OANEA V. TEODOR
23. OPREA T. IOAN
24. PAVEL GH. MIHAIL
25. RUSU C. PETRU
26. SĂVINESCU D. DAN
27. SEMENIUC I. IFTIMIE
28. ZAPOROJAN M. MIHAIL

ABSOLVENȚII PROMOȚIEI 1940

1. AXINTE T. ALEXIE
2. BÎRLĂDEANU M. VICTOR
3. BÎRSAN I. NECULAI
4. BELÎ N. SPIRIDON
5. BUTNARU TH. BORIS
6. CHELEA I. GHEORGHE
7. CHEPTEA V. VASILE
8. CHISTRUGA P. LEONID
9. COBZAC I. MIRCEA
10. COJOCAR D. VLADIMIR
11. COSTÎNCEANU P. CONSTANTIN
12. COSTIN zis CUCUVEICĂ V.

- TRAIAN
13. CULCEAC V. TRAIAN
14. GALEARSCHI I. PETRU
15. Ghiban GR. GRIGORE
16. GOTÎNGEAN I. FEODOR
17. GRUMEZA ȘT. EREMIA
18. HOTNOG I. TITUS
19. ICUȘCA V. DUMITRU
20. LAZARI F. BORIS
21. LEONTE I. MIHAI
22. MATEI I. MIHAI
23. NACU M. NICANOR

OAMENI AI ȘCOLII DE IERI ȘI DE AZI

24. PÎRVU D. CONSTANTIN	31. SOLOMON GH. BORISI
25. POCUIMBANU M. VITALIE	32. STRĂMBAN N. NICANOR
26. RABEI I. ANTONII	33. STREHLE E. ALBERT
27. RÎMBU A. IOAN	34. VOINEA D. IOAN
28. RUSNAC GH. VASILE	35. ZAREA I. ANATOLIE
29. SICINSCHI T. SERGHIE	36. ZLENCO I. ANDREI
30. SÎRBU ST. CONSTANTIN	

ABSOLVENȚII PROMOȚIEI 1941

1. ALEXANDRU C. VASILE	12. DUCA P. SAVEL
2. BERNESCU GH. DUMITRU	13. NAGACEVSCHI V. DIMITRIE
3. DOBRU V. VICTOR	14. OUȘ EUF. ȘTEFAN
4. GRÎU N. IOAN	15. RAICU A. IOAN
5. GREȚCU GH. GHEORGHE	16. PLATON GH. DUMITRU OCTAV
6. GUNEA N. COSTICĂ	17. POPA C. CONSTANTIN
7. HOPU GH. NECULAI	18. RELENSCHI P. VALERIU
8. HREAMĂȚĂ GH. MIRCEA	19. STETENCO I. VICTOR
9. JOSAN T. PAVEL	20. STRÎMBAN N. MIHAIL
10. LEONTE I. CONSTANTIN	21. TROIA N. ERNEST
11. MATCABOJĂ C. MIRCEA	22. ZAMFIRACHE GH. MIHAI RAD

ABSOLVENȚII PROMOȚIEI 1942

1. BALAN R. DUMITRU	22. LUPAȘCU I. ERNANII
2. BEZSMERTNÎI L. LEON	23. MAFTEI D. DUMITRU
3. BOTEZ ALEX. COSTACHE	24. MANEA H. HARALAMBIE
4. BURAGA GH. MIHAI	25. MINGHIUC T. VASILE
5. COCRIȘ C. LAURENȚIU	26. MORARU I. LAURENȚIU
6. COTRUC D. BORIS	27. NOROC I. ȘTEFAN
7. CORDUNEANU N. MIHAI	28. ORJEHOVSCHI L. LAURA
8. CURARARI ȘT. VASILE	29. PĂCURARIU N. IOAN
9. DAMIAN V. AUREL	30. POPA I. ISIDOR
10. DIDILESCU N. COSTACHI	31. POPOVICI A. MIHAI
11. DORIN V. OVIDIU	32. PRUNEANU GH. CONSTANTIN
12. FILICA C. MIHAI	33. RĂDĂȘANU GH. MUREȘ
13. GHIRIȚI V. AUREL	34. SAFTIUC D. EMIL
14. GOLOGAN GH. GHEORGHE	35. SIRIȚEANU V. GHEORGHE
15. GRIGORESCU V. NICOLAE	36. STRATAN I. MIHAIL
16. GRIGORIU I. CONSTANTIN	37. STRĂCHINARU N. IOAN
17. HANGANU GH. IOAN	38. TIRON C. TEODOR
18. HRISTODOR D. VICTOR	39. TODIRIȚĂ I. VASILE
19. IONESCU I. IOAN	40. VORNICU I. GHEORGHE
20. LAZAN A. GHEORGHE	41. ZAHARESCU A. SORIN
21. LEAHU N. GHEORGHE	42. ZAREA I. VALENTIN

ABSOLVENȚII PROMOȚIEI 1943

CLASA a VIII-a TEORETICĂ

1. ABĂITĂNCII GH. CONSTANTIN	25. HUDIȚĂ N. MIHAI
2. ANDRONIC V. DUMITRU	26. IONIȚĂ S. CONSTANTIN
3. ARSENE F. IOAN	27. ISTRATII I. ȘTEFAN
4. BELDIMAN T. NICOLAI	28. LAZARII TH. ARCADII
5. CEBANU S. MIHAIL	29. LOVINESCU V. VASILE
6. CERNEI E. GHEORGHE	30. LOZBĂ N. DUMITRU
7. CHEBAC V. COSTACHE	31. LUNGU GR. VASILE
8. CIUREANU C. IOAN	32. LUPUȘOR I. VICTOR
9. COJOCARU A. VASILE	33. MAZILU GH. CONSTANTIN
10. CONSTANTINESCU C.
CONSTANTIN	34. MERIȘESCU V. GHEORGHE
11. CRACANĂ V. ILIE	35. MIHĂILESCU GH. GHEORGHE
12. CRAVENCA V. VALENTIN	36. OȚET N. DUMITRU
13. CULCEAC V. PETRU	37. PĂTRÂNICA V. NICOLAI
14. DAMIAN ȘT. ȘTEFAN	38. POPA M. BORIS
15. DIMA P. NECULAI	39. ROGOJEVSCHI T. CONSTANTIN
16. DOGOTARI N. BORIS	40. RUS D. VICTOR
17. DRĂGUȘANU N. IOAN	41. SAFTIUC I. ANATOLIE
18. ELAȘ P. MITROFAN	42. STAN I. DUMITRU
19. GALBURĂ C. MIHAIL	43. TABAN C. COSTICĂ
20. GHEORGHIU C. CONSTANTIN	44. TELEANU L. IOAN
21. GHINEA N. PETRU	45. TIGHICI C. CORNELIU
GRIGORE
22. GIURGEA I. MIRCEA	46. TUDOSE FR. CONSTANTIN
23. GLONȚ T. CONSTANTIN	47. ZABORILĂ GH. EMIL
24. GRIGORAȘ I. IUSTIN	48. ZAHARIA I. CONSTANTIN

ABSOLVENȚII PROMOȚIEI 1943

CLASA a VIII-a INDUSTRIALĂ

1. BĂLĂIȚĂ N. MIȘU	15. MARIȘ D. EUGEN
2. BÎRLĂDEANU V. VASILE	16. MURGU GH. DUMITRU
3. BANCEA GH. GHEORGHE	17. NEAGU ȘT. I. DUMITRU
4. BRĂNCIULESCU V. ION	18. NISTOR I. MIHAI
5. CĂPITANU C. TRAIAN	19. PENIȘOARĂ V. IOAN
6. CÎNTAR C. CONSTANTIN	20. PÎRLEA A. FILON
7. CÎRSTEA GR. VICTOR	21. POPA GH. GHEORGHE
8. COZMA I. ENACHE	22. POPA I. JENICĂ
9. CRAUCIUC V. DUMITRU	23. POPESCU V. ION
10. DOVLETE GR. ȘTEFAN	24. POPESCU V. VIRGILIU
11. GHINEA N. MIHAI	25. POPOVIȚI D. CONSTANTIN
12. ISTRATE V. ANASTASE	26. SĂNMĂRGHITAN M. TEODOR
13. GĂNGA I. RAȘCU	27. STRAT E. NECHIFOR
14. LUNGU V. DUMITRU	28. UNGUREANU GH. IOAN

**ABSOLVENȚII PROMOȚIEI 1944
CLASA a VIII-a TEORETICĂ**

1. ABALAȘEI I. IOAN	14. NECGHITA I. VASILE
2. AIRINEI H. ȘTEFAN	15. NICOLESCU N. MIHAIL
3. BOLDUMA I. ANATOLE	16. POP N. VASILE
4. BONTĂȘ GH. IOAN	17. POPESCU C. CONSTANTIN
5. BONTĂȘ N. NECULAI	18. POPANICI I. TITE
6. BUCUR I. VALER	19. POPOVICI I. VASILE
7. BUJOR GH. PETREA	20. PRICOPE M. IOAN
8. CERNĂUȚI V. IOAN	21. SÂNDULEAC GH. BORIS
9. CIOBOTARIU I. CLEMENT	22. ȘFAȚER I. MIHAI
10. CONSTANTINESCU C. IONEL	23. ȘTEFAN V. MIRCEA
11. COSTĂCHESCU L. GHEORGHE	24. TODIRĂȘ SILVIU
12. FOGHEL I. GRIGORE	25. URSACHE I. IOAN
13. HOLBAN N. CONSTANTIN	26. VOVCU TH. ION

**ABSOLVENȚII PROMOȚIEI 1944
CLASA a VIII-a INDUSTRIALĂ**

1. BRÂNCIULESCU V. VASILE	14. MATEI N. NECULAI
2. COMNOIU V. DUMITRU	15. MAZILIU R. NICOLAE
3. DANDU N. NECULAI	16. MESAROȘ I. AUGUSTIN
4. DUMBRAVĂ OVIDIU	17. MOISE ALEX. IOAN
5. FILICA C. NECULAI	18. NIȚESCU M. VASILE
6. FOLEA I. IOAN	19. PĂTRĂUCEANU D.
CONSTANTIN
7. GOROBIEVSCHI C. VASILE	20. PEPELEA V. VASILE
8. GORUN A. MIHAIL	21. SPIRIDON C. CONSTANTIN
9. HARALAMBIE C. OCTAVIAN	22. TIMONEA I. IOAN
10. HÎRȚAN I. IOAN	23. TRIFAN C. CLAUDIUS
11. IACOB C. OCTAVIAN	24. VIEARU C. VALERIU
12. ILIESCU I. NECULAI	
13. MATEI I. GHEORGHE	

**ABSOLVENȚII PROMOȚIEI 1944
CLASA a VIII-a AGRICOLĂ**

1. BRÎNZAN V. IOAN	9. HOTNOG I. BENEDICT
2. CECMAC GR. ALEXEI	10. JENA C. GHEORGHE
3. CHIVU GH. NICOLAE	11. MORARIU H. GHEORGHE
4. CIOBANU P. AUREL	12. MUREȘANU EMIL
5. COSMA I. DUMITRU	13. ONICĂ C. COSTACHE
6. COSTACHE D. IOAN	14. SÂNDULEAC V. EUGENII
7. DĂSCĂLESCU D. IOAN	15. VÎRȚIALĂ D. CONSTANTIN
8. DIACONU E. EUGEN	

ABSOLVENȚII PROMOȚIEI 1945

1. CHERASIM I. ANICA	33. MARCU I. TAMARA
2. ANDREESCU D. MIHAI	34. UNGUREAN I. IOAN
3. BURLEA ALEXANDRU	35. MARIAN R. DAGOBERT
4. CADĂR I. TEODOR	36. ȘTURNER I. JANETTE
5. CUSTURĂ A. VASILE	37. HERȚANU A. HAIM
6. GRIGORAȘI GH. ȘTEFAN	38. HOVACA I. VICTOR
7. PREOTU M. AUREL	39. LEIBOVICI S. PETER
8. SIMION V. ADRIAN	40. SEMEL I. ELENA
9. TEODORESCU GH. IOAN	41. POPA V. OCTAVIA
10. TREANCĂ MIHAI	42. DUMITRIU M. SOFIA
11. ROTARU D. ELENA	43. CONSTANTINESCU
MARIANA
12. PETRARU V. ECATERINA	44. DAGHIE A. ECATERINA
13. TOPALĂ N. NADEJDA	45. MOIȘANU V. MARIA
14. MIRON V. IORGU	46. ȘERBU GH.
15. DIACONU C. PARASCHIVA	47. CALU I. DUMITRU
16. IORDACHE C. MARIA	48. MUȘAT C. EUGENIU
17. COMAN LARISA	49. POPESCU CONSTANTIN
18. HERȘCOVICI I. ESTERA	50. SPĂTARU I. IOAN
19. URSACHE V. VASILE	51. BANARU M. GHEORGHE
20. GOLDENBERG MAURICIU	52. DÂNGEAP D. CONSTANTIN
21. SĂLCEANU P. ELISABETA	53. SANDU GH. IOAN
22. KRAFT D. IULIA	54. GHEORGHITĂ I. DUMITRU
23. RUHENȘTEIN M. LILY	55. BÂRSAN D. MIHAI
24. COTBER M. MALCA	56. FOTESCU DIONISIE
25. HERCIU V. FRANCISC	57. VÂSCU CLĂMENȚA
26. STEINFELD CLĂRICE	58. ROTTMAN A. SARA
27. BERARU DENISE	59. MOIȘANU V. MARIA
28. RABINOVICI HEINRICU	60. MIȘOCI V. NICOLAE
29. GOLDFRACHT I. ELISE	61. MIRON V. IORGU
30. PROFIR V. ELENA	62. RABINOVICI HENRICH
FLORICA	63. EPURE C. GHEORGHE
31. SUVEICĂ I. GALINA	
32. ABRAMOVICI A. BIANCA	

ABSOLVENȚII PROMOȚIEI 1945

1. ARVINTE CONSTANTIN	12. PLATON I. PETRU
2. BELECCIU STELIAN DÂNGENI	13. PUȘCAȘU I. MIHAI
3. BUNDUC GH. MIHAI	14. RABA N. CONSTANTIN
4. CANDALE D. PETREA	15. SCUMPU R. ROMAN
5. DĂNILĂ I. MIRCEA	16. TRIFAN E. I. EMANOIL
6. GOSAN C. GH.	17. IULEA I. ALEXANDRU
7. GRIGORAȘ GR. CONSTANTIN	18. ANDRIESCU I. IOAN
8. IGNAT P. MIHAI	19. CECMAC GR. ALEXI
9. IONESCU I. MIHAI	20. COBZACU P. GHEORGHE
10. LUPU GR. COSTACHE	21. CREȚU VASILE
11. NALBARU GH. EMIL	22. DĂNILĂ C. GHEORGHE

OAMENI AI ȘCOLII DE IERI ȘI DE AZI

23. DOBROVOSCHI GR. TEODOR	50. TIULEA I. ALEXANDRU
24. DONOSE DIDEL	51. SCUMPU P. ROMAN
25. DOSPINESCU N. ȘTEFAN	52. MOROȘAN I. CONSTANTIN
26. DRAGALINA L. GHEORGHE	53. PETRARU V. ECATERINA
27. DUMITRIU S. GHEORGHE	54. ANDRIESCU I. IOAN
28. MARCU D. COSTICĂ	55. COMAN E. LARISA
29. MĂCUȚĂ GH. EMIL	56. TRANCĂ MIHAI
30. OPRÎȘAN I. OCTAVIAN	57. CADÂR I. TUDOR
31. PEȘTIȘANU C. GHEORGHE	58. TODICĂ TIBERIU
32. PROFIR V. PETRU	59. BANARU M. GHEORGHE
33. ROMANESCU ȘT. LUCIAN	60. PROFIR V. ELENA FLORICA
34. ȘERBAN GR. VASILE	61. OLARU V. EMIL
35. TĂUTU T. ANATOLIE	62. ROTARU D. ELENA
36. TODICĂ TH. TIBERIU	63. ANDREESCU D. MIHAI
37. TROIE I. FLORIAN	64. CĂLIN P. IOAN
38. VASILESCU I. GHEORGHE	65. DIACONU C. PARASCHIVA
39. VĂCĂREANU C. TEODOR	66. LEIBOVICI S. PETER
40. ZAHARIA P. NECULAI	67. OPRÎȘAN I. OCTAVIAN
41. CĂLIN P. IOAN	68. ROMANESCU I. ILIE
42. CIOFAN V. VIRGIL	69. TĂUTU T. ANATOLIE
43. CUCUTEANU GH. GHEORGHE	70. SAVU MIRCEA
44. DREȘCĂ D. EUGEN	71. SOFRONIE C. EMIL
45. FILIMON LUCIU	72. NECULESCU C. MIHAIL
46. LIHACI I. GHEORGHE	73. MASON C. STAN
47. MARINESCU GHEORGHE	74. UNTEA D. IOAN
48. MOROȘAN I. CONSTANTIN	
49. SAVU I. MIRCEA	

ABSOLVENȚII PROMOȚIEI 1946

1. BUDEANU V. NICANOR	20. PĂMULESCU D. NICOLAE
2. CIOCOIU I. GHEORGHE	21. PĂTRAȘCU A. VIOREL
3. CIOBOTARU E. GHEORGHE	22. POPA M. TEODOR
4. CRĂCIUNESCU GH. AXENTE	23. POPOVICI I. GHEORGHE
5. DĂSCĂLESCU C. RADU	24. POPOVICI T. IOAN
6. FĂRĂMĂ GH. CONSTANTIN	25. RACHIERU D. MIHAI
7. GOMAN I. MIHAI	26. RADU M. IOAN
8. GHEORGHITĂ GH. DUMITRU	27. RADU NICOLAE
9. GHIZDĂREANU C. MARIN	28. ROBOZNEANU A. CONSTANTIN
10. GLIGA D. VASILE	29. RUSU GH. PETRU
11. HAJDA I. IOAN	30. SAGATOVICI I. DUMITRU
12. IONESCU ILIE	31. SECRIERU GH. VALERIU
13. IVAN C. IOAN	32. ȘERB A. GHEORGHE
14. MARTEA N. ANATOLIE	33. TATARU P. DUMITRU
15. MIHAICIU V. GHEORGHE	34. TEODORESCU A. XENOFONG
16. MIRĂUȚĂ V. STELIAN	35. TEODORIU NICOLAE
17. MNERIE ȘT. DUMITRU	36. TEODOSIU V. OCTAVIAN
18. MOȚOESCU OCTAVIAN	37. TOMA GH. VASILE
19. MUNTEANU CONSTANTIN	38. URMĂ I. ALEXANDRU

OAMENI AI ȘCOLII DE IERI ȘI DE AZI

39. VĂTĂȘESCU V. GHEORGHE
40. VOICHIȚA C. VICTOR
41. VORNICU V. AUREL
42. VREIA I. NICOLAE

43. ANDRIESCU C. IOAN
44. BĂLĂIȚĂ N. MIȘU
45. MÂNDRU C. IOAN

ABSOLVENȚII PROMOȚIEI 1949

1. AIGNĂTOAIE VASILE
2. ALEXANDRACHE DUMITRU
3. ANDREESCU GHEORGHE
4. BĂLAN ȘTEFAN
5. BÂRSETI AUREL
6. BĂSU IOAN
7. BARTOȘ GH. PETREA
8. BRĂNESCU DUMITRU
9. BRICEAG GHEORGHE
10. CARP MIHAI
11. CĂȘLEANU GHEORGHE
12. CERNEAVSCHI CONSTANTIN
13. CONSTANTINESCU VASILE
14. CORODESCU MIRCEA
15. COSTĂNCEANU MIHAI
16. DOROFTEI IOAN
17. EPUREANU CONSTANTIN
18. GÂTSTRÂMB CONSTANTIN
19. GEANGALĂU MIHAI
20. GEMENE COSTICĂ

21. GHERBĂLUȚĂ NICOLAE
22. HOLBAN IOAN
23. HULEA GHEORGHE
24. ISTRATI DUMITRACHE
25. LAȘCU ȘTEFAN
26. LAZĂR GHEORGHE
27. LAZĂR MIHAI
28. LEU PAUL
29. MORARU PETRU
30. MOVILĂ MIHAIL
31. MUNTEANU CONSTANTIN
32. NICULESCU NICU
33. PAVĂL NECULAI
34. POPA GRIGORE
35. ȘTEFĂNESCU IOAN
36. TALMACIU CONSTANTIN
37. TĂNASĂ VASILE
38. TEODOREANU MIHAI
39. VIȘAN PANTELIMON
40. ZLĂVOG COSTACHI

ABSOLVENȚII PROMOȚIEI 1950

1. ANANIA IOAN
2. BRĂNESCU HARALAM
3. BOSENCEANU
CONSTANTIN
4. BUTU IOAN
5. CANANĂU COSTACHE
6. CONSTANTIN VALERIU
7. DRAGOMAN GHEORGHE
8. GHEBA IOAN
9. IFTIMIE OCTAVIAN
10. MANDRIUC CONSTANTIN
11. MIHĂILĂ IOAN
12. MILOȘESCU PETRE
13. PETRAȘ GHEORGHE
14. VASILIU NECULAI
15. ZABORILĂ MIHAI
16. ANTOCHE DUMITRU
17. ARITON IOAN
18. BUZILĂ GHEORGHE

19. CANDET GHEORGHE
20. CEHAN GRIGORE
21. CHIRIAC STELIAN
22. DIACONESCU LAURENȚIU
23. DOROFTEI VASILE
24. GÂDEA ȘTEFAN - FLORIN
25. GHEORGHIU TRAIAN
26. GRIGORAȘI IOAN
27. HONDIȚĂ MIRCEA
28. LASCĂR IOAN
29. LASCĂR PETRICA
30. MAFTEI NECULAI
31. MARCU CRISTIAN PETRE
32. MAZILU TRAIAN
33. NISTOR NICOLAE
34. NIȚU TOADER
35. PLEȘU GH. TEODOR
36. PUȘCAȘU NICOLAE
37. SÂRBU TEODOR

38. VASILESCU COSTEL	43. MUNTEANU MIHAI
39. VITCU GHEORGHE	44. STOICA CONSTANTIN
40. ALEXANDRACHE
GEORGICĂ	45. TUPILATU VASILE
41. ARHIP MĂRGĂRIT	46. TIPORDEI ȘTEFAN
42. GAVRIL OCTAV	47. MACOVEI DUMITRU

ABSOLVENȚII PROMOȚIEI 1952

1. BALTARU GHEORGHE	Frumușica, Hârlău
2. BOBÂRNAT MIRCEA	Țibana, Iași
3. CĂPITANU VIOREL	Tanacu, Vaslui
4. CERCEL PETRU	Băcești, Negrești
5. CHIRU LAURENȚIU	Sinești, Iași
6. CRĂCIUN VICTOR	Chișinău, R. S.S. Moldovenească
7. DIACONU MIHAI	Onești, Vaslui
8. GÂRBU VALERIU	Izvoarele, Bălți
9. HILIȚANU CONSTANTIN	Costuleni, Iași
10. ILAȘCU CONSTANTIN	Ștefănești, Suceava
11. LUPAȘCU VASILE	Ștefănești, Suceava
12. NIȚĂ AUREL	Dodești, Bârlad
13. OPREA ȘTEFAN	Coarnele Caprei, Iași
14. POPESCU MIHAI	Lețcani, Iași
15. PUSTIANU CONSTANTIN	Șipote, Iași
16. RĂILEANU MIHAI	Frumușica, Iași
17. ROȘCA MIHAI	Brusturi, Suceava
18. BĂLĂU CONSTANTIN	Valea Ursului, Iași
19. BÂRZU AUREL	Ciortești, Vaslui
20. BELECCIU VASILE	Dângenii, Suceava
21. BERNATCHI MIRCEA	Botoșani
22. BOARU VASILE	Horodniceanu, Suceava
23. BURLACU EMIL	Osoi, Iași
24. DOBRU ȘTEFAN	
25. GRIGORAȘ MIHAIL	Cogeasca, Iași
26. GRIGORICĂ GHEORGHE	Cozmești, Bârlad
27. ICUȘCĂ IOAN	Poiana, Botoșani
28. LUȚĂ ȘTEFAN	Cotnari, Iași
29. MAFTEI IONEL	Dănești, Iași
30. MORARU IOAN	Lețcani, Iași
31. MORĂRAȘU MARCEL	Ciortești, Vaslui
32. POPA AUREL	Romanеști, Botoșani
33. RUSU MIRCEA	Ghiagu, Bălți
34. SĂLCEANU AUREL	Glodeni, Bălți
35. VASILIU ALEXANDRU	Pipirig, Neamț
36. VORNICU IOAN	Cucuteni, Iași
37. GRIGORESCU CONSTANTIN	Ruginoasa, Iași
38. MATEI VASILE	Dumești, Suceava
39. OJOG TEODOR	Odobești, Bacău
40. POPA ȘTEFAN	Huși

OAMENI AI ȘCOLII DE IERI ȘI DE AZI

41. SIMION VASILE	Belcești, Iași
42. STOICA STĂVRICĂ	
43. TOFAN VLADIMIR	Cărpineni, Lăpușna
44. BĂDĂRĂU EMIL	Bivolari, Iași
45. COJOCARU VIRGIL	Delești, Vaslui
46. GAVRIL IOAN	Preuțești, Suceava
47. IACOB LEONTE	Brăila
48. PREPELIȚĂ ȘTEFAN	Bosia, Iași

ABSOLVENȚII PROMOȚIEI 1954

1. AGARICI GRAZIELA	Mînjești, Vaslui
2. BĂRLĂDEANU DESPINA	Zăpodeni, Vaslui
3. CHIFU DIDINA	Valea Ursului, Iași
4. IRIMIA VASILE	Podul Iloaiei, Iași
5. NEGREA EUFIMIE	Bădragii Vechi, U.R.S.S.
6. CHICET CLARA	Hălăucești, Iași
7. CONDUR GRIGORE	Coarnele Caprei, Iași
8. CRISTOFOR CONSTANTIN	Aroneanu, Iași
9. DOBRU-ILIESCU SILVIA	Tecuci, Bârlad
10. PÎNZARU EUGENIA	Chișcăreni, Bălți, R.S.S.M.
11. STRAT VALENTIN	Negulești-Adjud, Bîrlad
12. SĂNDULESCU DAN	Tătăruși, Iași
13. TIMOFTE CONSTANTIN	Costești, Iași
14. TRINCU GHEORGHE	Măndrești-Tecuci, Galați
15. VIDRAȘCU VALENTIN	Iași
16. VRABIE MARIA	Obârșeni, Vaslui

ABSOLVENȚII PROMOȚIEI 1956

1. ANDRIEȘ CORNELIU	Cucuteni, Iași
2. AILENII MIHAI	Rădeni, Iași
3. BOTEZ MARIA	Pușcaș, Vaslui
4. BALTARU PETRU	Frumușica, Iași
5. BUDU AURELIA	Șcheia, Iași
6. BUNDUC DUMITRU	Dobârceni Suceava
7. BROHANSCHI ELENA	Tungujei, Iași
8. CAZACU CORNELIA	Lungani, Iași
9. CHIRIAC SILVIA	Țepu, Bârlad
10. COCEA NICOLAE	Grajduri, Iași
11. CIUREANU MICA	Vaslui
12. DIACONU GHEORGHE	Țibana, Iași
13. DÂRDĂRĂ ANA	Dângenii, Suceava
14. GAVRIL VIOREL	Doagele, Vaslui
15. GHEORGHIU MARIA	Mileanca, Suceava
16. IONIȚĂ VALERIA	Costuleni, Iași
17. IANCU GHEORGHE	Miroslovești, Iași
18. JOACĂBINE ELENA	Țansa, Iași
19. NECHITA ELENA	Ciurea, Iași

20. POPA CEZAR	Epureni – Huși, Iași
21. PRICOP VASILE	Belcești, Iași
22. STERE CONSTANTIN	Suhuleț, Iași
23. SPĂȚARU SILVIA	Lunca Banului, Huși
24. SPĂNU ELENA	Laza, Vaslui
25. TERCIU GEORGETA	Periceni, Iași
26. ARSENESCU SPIRIDON	Urluești, Curtea De Argeș

ABSOLVENȚII PROMOTIEI 1958

1. FOTEA CORNELIU	Voinești, Iași
2. TODIRAȘ IOAN	Iași
3. BĂLAN VASILE	Munteni Copou, Iași
4. LERCĂ RAVEICĂ	Șipote, Iași
5. NECHITA EUGENIA	Lespezi, Iași
6. NĂSTASE MARIA	Bădeni, Hârlău, Iași
7. CALISTRU CONSTANTIN	Lespezi, Iași
8. CRUCEANU CONSTANTIN	Grozăști - Codăești, Iași
9. SUHAN ASPAZIA	Cristinești, Suceava
10. SIMINICEANU MIHAI	Flămânzi, Iași
11. CURCĂ PETREA	Santa Maria – Călărași, Suceava
12. DĂNILĂ IOAN	Aroneanu, Iași
13. NICOREAC MARIA	Iași
14. PĂPĂRUZ MARIA	Grajduri, Iași
15. MERTIC ELENA	Voinești, Iași
16. MIȘCUSCHI TASIA	Ruseni, Iași
17. BERBUNSCHI MARIA	N. Bălcescu – Hîrlău, Iași
18. GĂLEATĂ MARIA	Mogoșești – Pașcani, Iași
19. MATEIAȘ FILIPINA	Doljești, Bacău
20. NECULĂIȚĂ IRINA	Lețcani, Iași
21. MUNTEANU EUGENIA	Oțeleni, Bacău
22. NEDELCĂ MARIA	Buhuși, Bacău
23. SOFIAN ANICA	Schit Stavnic – Voinești, Iași
24. VORNICU PANORICA	Lungani, Iași
25. BRĂILĂ IOAN	Golăești, Iași
26. DIMĂ CONSTANTIN	Hoceni - Huși, Iași
27. GRIGORAȘ GEORGETA	
28. NĂSTASE ANETA	Buhalnița, Iași
29. LUPUȘOR NICOLAI	Luceni – Sculeni, Iași
30. DADU LUCIA	Perieni, Iași
31. NECULCEA AURICA	Belcești, Hîrlău, Iași
32. PENCIUC AURELIA	Iași
33. ANTON GHEORGHE	Fântânele, Suceava
34. POTCOVIȚĂ MARIA	Tg. Frumos, Iași
35. TODIRAȘ IOAN	Belcești, Iași
36. BOTEZATU TINCA	Luncani, Bacău
37. BURLACU IOAN	Andrieșeni, Iași
38. COSTAȘ CONSTANTIN	Dersa, Siret, Suceava
39. MOCANU IOAN	Cogeasca, Iași

40. SANDU NECULAI

41. TĂNASE MIHAI

Mileanca, Suceava

ABSOLVENȚII PROMOȚIEI 1965

1. ARHIRE ELISABETA	1939 - Hurdugi Iași
2. ARON ANTUANETA	1942 - Moinești Bacău
3. ARMEANCEA VIORICA	1935 - Poiana Galați
4. BICHIR MARIA	1914 - Voinești Iași
5. BALCAN MAGDALINA	1937 - Doljești Bacău
6. BĂLĂUȚĂ LUCIA	1935 - Zăpodeni Vaslui
7. BĂLTUȚĂ ELENA	1938 - Tg. Frumos Iași
8. BĂRLEANU VALENTINA	1939 - Huși Iași
9. BEJAN GHEORGHE	1939 - Turcăuți U.R.S.S.
10. BLAGA MĂRIOARA	1944 - Stolniceni Iași
11. BOTEZATU ELENA	1945 - Bîrlad
12. BOTEZATU TEREZA	1942 - Săbăoani Bacău
13. BURAGA FLORICA	1939 - Dănești-Codăești Iași
14. BUZĂMĂT ALEXANDRINA	1940 - Corodești Vaslui
15. CAHU CORNELIA	1938 - Cernăuți U.R.S.S.
16. CAPȘA ELENA	1943 - Valea Lui Ion Bacău
17. CHIRICA MARIA JANA	1940 - Schineni Iași
18. CHIFU MARIA	1939 - Roșiori Bacău
19. CHICULITA ELVIRA	1941 - Grivița Bîrlad
20. CIUBOTARIU COSTICĂ	1936 - Drăgușeni Iași
21. CHILIANU ELENA	1941 - București
22. CIUSTEA VASILE	1927 - Miron Costin Bacău
23. COZMA ELENA	1942 - Cristești Iași
24. COSMA CALIOPIA	1939 - Bogdănești Iași
25. COSTRAȘ ELENA	1936 - Roșiori Bacău
26. CAZACU AGLAIA	1939 - Oțeleni Iași
27. DAVID MARIA	1943 - Dobrogea
28. DAVID-ICHIM NICULINA	1943 - Huși Iași
29. DASCĂLĂ VASILE	1942 - Grozești U.R.S.S.
30. DOROFTE ELENA	1938 - Ștefan Cel Mare Bacău
31. ERAȘCU NATALIA	1942 - Grumezoaia Iași
32. GĂINARIU ELENA	1941 - Porcești Bacău
33. GHELDUM VETURIA	1939 - Onești Bacău
34. GÎNDU ELENA	1936 - Cuza-Vodă Bacău
35. GRIGORAȘ MAGDALENA	1928 - Fitionești Galați
36. GROZAVU RODICA	1940 - Roșiori Bacău
37. GRANCEA CEZAR	1938 - Murgeni Iași
38. GRUMEZA COSTICĂ	1936 - Pogana Bîrlad
39. GRĂDINARU ANGELA	1942 - Roman Bacău
40. HUIBAN GABRIELA	1942 - Bîrlad Iași
41. ICHIM NICOLAE	1942 - București
42. IGNAT MARIA	1937 - Trifești Iași
43. ILIESCU MARIA	1938 - Hocenii Iași
44. IOSUB ECATERINA	1938 - Gorlan Iași

OAMENI AI ȘCOLII DE IERI ȘI DE AZI

45. IORDACHE MARIA	1944 - Drajna Ploiești
46. ISTRATE ALEXANDRU	1938 - Harmănești Iași
47. LAZĂR LIDIA	1942 - București
48. LINTIȘ MARIA	1937 - Vaslui
49. LUCA EUGENIA	1942 - Bîrlad Iași
50. MACOVEI DAN	1939 - Dobreni Piatra Neamț
51. MATEI IOAN	1940 - Piatra Neamț
52. MARIAN MARIA	1943 - Calu Piatra Neamț
53. MATEESCU GHEORGHE	1929 - Dabrileni Gura Jiului
54. MAXIM ILEANA-JOSEFINA	1937 - Vlădeni Iași
55. MIȚA MARIA	1943 - Dănești Gura Jiului
56. MITRĂN ION	1926 - Radovan Segarcea
57. MITRCHE ELVIRA	1921 - Comoșteni Gura Jiului
58. MOLDOVAN ELENA	1940 - Costuleni Iași
59. MUNTEANU VERONICA	1941 - Pașcani Iași
60. NASTASĂ GHEORGHE	1924 - Roman Bacău
61. NEȚA ANGELA	1945 - Rosnov Bacău
62. NISTOR VIRGINIA	1923 - Corbasca Bacău
63. NISTOR EMANOIL	1920 - Corbasca Bacău
64. OLARU ELENA	1942 - Tomești Iași
65. OPARIUC SILVIA	1943 - Răducăneni Iași
66. PĂDURARU GETA	1938 - Gorban Iași
67. PAHOME-PATRICHE MARIA	1943 - Bogdănești Bîrlad
68. PALAȘANU FILOMELA	1940 - Mînjești Vaslui
69. PANȚIRU MILICA	1940 - Comarna Iași
70. PANȚIRU ZINA	1941 - Schitu Duca Iași
71. PANȚIRU ANA	1944 - Comarna Iași
72. PANAITE VIRGINIA	1927 - Tuțcani Iași
73. PASCAL PARASCHIVA	1927 - Fălticeni Suceava
74. PILAT ELENA	1940 - Români Bacău
75. PLOSCARIU CONSTANTIN	1926 - Podoleni Bacău
76. POJAR-ANTONESEI MARIA	1941 - Lespezi Iași
77. POPA PAVEL	1924 - Bahna Iași
78. POPESCU ELISABETA	1941 - Andrieșeni Iași
79. POLCOVNICU RODICA	1945 - Muntenii De Jos Vaslui
80. POPESCU MARGARETA	1931 - Pogonești Iași
81. POPESCU IOANA MARIANA	1944 - Tecuci Iași
82. POPESCU AUREL	1927 - Belcești Iași
83. POPOVICI MARIA	1926 - Belcești Iași
84. PRESCURĂ LAURENȚIU	1925 - Negrilești Galați
85. POIANA MARIA	1939 - Valea Lui Ion Bacău
86. SAIM SURA-MALCA	1943 - Huși Iași
87. SALOMIE MIRCEA	1931 - Saliște Brașov
88. SÂNDULACHE MARIA	1945 - Grigoreni Bacău
89. SECARESCU ELIZA	1939 - Drăgușeni Suceava
90. ȘERBAN-OHARCIUC ANICA	1943 - Valea Seacă Iași
91. SLĂTINEANU LETIȚIA	1943 - Untești Bîrlad
92. SOLCĂ GEORGETA	1930 - Grivița Bîrlad
93. SPULBER TOADER	1943 - Căbești Bacău

OAMENI AI ȘCOLII DE IERI ȘI DE AZI

94. STANICĂ NICULINA	1949 - Colceag-Cricov Ploiești
95. SUDEANU MARIA	1937 - Dumești Iași
96. TABACARU CONSTANTIN	1932 - Pungești Vaslui
97. TIMOFTE IOAN	1926 - Podoleni Bacău
98. TOADER-VERDEȘ ELENA	1937 - Filioara Bacău
99. ȚUICĂ VICTOR	1939 - Cricov Ploiești
100. ȚONIA ION	1924 - Zorleni Bîrlad
101. URSACIUC MARIA	1938 - Prigoreni Iași
102. USTUROI MARIANA	1943 - Vaslui
103. VELICHI ANA	1941 - Roznov Bacău
104. VIERU LUCREȚIA	1925 - Drăgușeni Suceava
105. VIȚEL AGLAIA	1941 - Țibana Vaslui
106. VLAICU MARIA	1943 - Panciu Galați
107. VRABIE CONSTANTIN	1928 - Stăncășeni Bîrlad
108. CIUCU SANDA	1944 - Izlaz Turnu Măgurele
109. ȚARĂNU STELA	1936 - Zimnicea
110. ȚOPA ELENA	1941 - Minjești Vaslui
111. TESU NATALIA	1938 - Roman Bacău
112. PRIBEȘTEANU DANA ELENA	1943 - Iași

ABSOLVENȚII PROMOTIEI 1966

1. ANTON GHIORGHE	1935- Scînteia Iași
2. ARHIP ORTANSA	1926- Roșcani Iași
3. BALINT TEREZA	1940- Pildești Bacău
4. BARBU ION	1919- Domnești Bacău
5. BERNAȚCHI MARIA	1938- Huși Iași
6. BOLA FLORICA	1946- M Viteazul Dobrogea
7. BUSUIOC ELENA	1941- Godăești Vaslui
8. CASĂMÎNDRĂ ELENA	1934- Dulcești Bacău
9. CEPREAGA FLORICA	1936- Ploiești
10. CEPREAGA IOAN	1940- Bîrlad
11. CHEBAC VALENTUNA	1941- Falciu Murgeni Iași
12. CHIRILĂ CAMELIA- IONELA	1934- Stolniceni Iași
13. CHIPER MARIA	1939- Plopana Bacău
14. CIOBANU TEODORA	1931- Roznov Bacău
15. CIOLPAN MIHAI	1938- I.C. Brătianu Bacău
16. CONSTANTIN ANETA	1945- Cîrligu Mare Ploiești
17. CUVULIUC ELISABETA	1942- Aroneanu Iași
18. DASCĂLU ELENA	1944- Hoceni Iași
19. DASCĂLU ELENA	1945- Giurgiu
20. DIACONU TATIANA	1943- Băsești Iași
21. GHEȚIU FĂNICA	1943- Buhăiești Vaslui
22. GRAMATICU VALERIU	1935- Vutcani Iași
23. ENE MARIN	1929- Paciurea Turnu Măgurele
24. HOCIUNG ELENA	1944- Dragomirești Bacău
25. HUȚANU EMILIA	1939- Al. I. Cuza Iași
26. HUDIȚĂ CONSTANȚA	1934- Dobrogostea Argeș
27. HUIDICI ALECU	1932- Dragomirești Vaslui

OAMENI AI ȘCOLII DE IERI ȘI DE AZI

28. HUȚANU VASILE	1936- Stroiești Iași
29. IORDACHE NICOLETA	1945- Pocreaca Iași
30. IOSIFESCU ANETA	1926- Tarcău Bacău
31. LISEVICI ANETA	1943- Dodești Iași
32. LUPUȘORU MARIA	1943- Icusești Bacău
33. MIHAILĂ EMILIA	1941- Costuleni Iași
34. MOISĂ STELA	1942- Vetrișoara Iași
35. MOLDOVANU LISAVETA	1933- Forăști Suceava
36. MOVILĂ PETRACHE	1937- Țibănești Iași
37. OLARU ILIANA	1939- Borca Bacău
38. PĂTRAȘCU ZAMFIRA	1942- Brăești Iași
39. PAVĂL ELENA	1943- Hangu Bacău
40. PENIȘOARĂ COSTACHE	1926- Hocenii Iași
41. POPA VALENTINA	1945- Timișești Bacău
42. POPA JANETA	1943- Dodești Iași
43. POPESCU MARIA	1939- Țirgu Jiu
44. POPESCU SOFIȚA	1926- Mihalțeni Ploiești
45. POPOVICI VERONICA	1943- Bîrlad
46. PETRACHE MARIA	1938- Al. I. Cuza Iași
47. PRISACARIU ELENA	1940- Erbiceni Iași
48. PRUTEANU ANETA	1943- Zorleni Bîrlad
49. RĂILEANU MARIA	1936- Lungani Iași
50. REBEGEA CORNELIU	1933- Goncavea Adjud
51. ROȘCA ELENA	1942- Valea Seacă Iași
52. STOILAN LUCICA	1942- Perieni Iași
53. STOICA MARIA	1939- Miroslava Iași
54. STOENESCU JUSTIAN	1923- Amarăști De Jos Caracal
55. VUZA IUSTINA	1934- Ciurea Iași
56. NEGARĂ ANETA	1940- Băsești Iași
57. NISTOR NICOLAE	1943- Valea Seacă Iași
58. VLAD CONSTANTIN	1945- Rîncești
59. NICOLAU OLGA ALEXANDRI-NA	1944- Talpa Bacău
60. NOVAC ZENOVIA	1939- Pașcani Iași

ABSOLVENȚII PROMOȚIEI 1967

1. ALISTAR MIHAI	1943 - Hălărești Bîrlad Iași
2. AMARIEI MARIA	1943
3. ANDRIEȘ JENIȚA	1944 - Horodniceni Suceava
4. ANTON MARIA	1947 - Tansa Iași
5. BOGHIU IOANA	1942 - Căbești Bacău
6. BLĂNARU SOFICA	1944 - Dodești Iași
7. CHIRILĂ CONSTANTIN	1940 - Băcești Iași
8. COJOCARIU ANA	1944 - Fîntînele Iași
9. COSTACHE ANIȚA	1939 - Blegești Iași
10. COSTEA SAVETA	1946 - Lespezi Iași
11. CREȚU ASPAZIA	1943 - Borvoaia Suceava
12. COZMA MARIA	1942 - Voinești Iași
13. CORNARIU ALEXANDRU	1930 - Tungujei Iași

OAMENI AI ȘCOLII DE IERI ȘI DE AZI

14. CAZACU VIORICA	1930 - Frătăuții Noi Suceava
15. CERNOVSCHI TRANDAFIRA	1942 - Bîlea Suceava
16. CIOCÎRLEA EUGENIA	1943 - Căbești Bacău
17. CODĂU CRISTINA	1938 - Buda U.R.S.S.
18. DIMITRIU ELENA	1930 - Liteni Suceava
19. FERARU VIȚA	1938 - Colceag Ploiești
20. GHERASIM ANA	1938 - Giurgești Suceava
21. GUGOAȘĂ MIHAI	1933 - Draxeni Botoșani
22. GROSU ECATERINA-CIREȘICA	1944 - Coarnele Caprei Iași
23. HRISTIAN MARIA	1937 - Banea Iași
24. IURESCU ECATERINA	1946 - Sulița Botoșani
25. IURESCU ANETA	1944 - Stroești Botoșani
26. LUCA ELENA	1946 - Dîngeni Suceava
27. MANEA DUMITRU	1933 - Albești Vaslui
28. MANOLACHE VICTORIA	1943 - Tomșani Ploiești
29. MIRON VALERIA	1940 - Traian Bacău
30. MOCANU ELENA	1941 - Țepu Galați
31. MOGOȘ CLEOPATRA	1939 - Ciuciulea U.R.S.S.
32. NIȚĂ LEOSTINA	1943 - Borca Bacău
33. OPRIȘANU ELENA	1943 - Ploiești
34. PALADE LEONIDA	1946 - Căbești Bacău
35. PANAITE CONSTANTIN	1939 - Comănești Bacău
36. PINTILESCU MIHAI	1946 - Filipeni Bacău
37. PINTILEI VIRGINIA	1942 - Săveni Suceava
38. POJOGA CASANDRA	1943 - Calu Bacău
39. POPA OLGA	1943 - Popești Iași
40. POPOVICI MĂRIOARA-GEORGETA	1944 - Sulița Suceava
41. PRODAN ELENA	1945 - Stăvilești Iași
42. RACOVITĂ ANICA	1942 - Tuțcani Iași
43. RAFAIL DUMITRU	1926 - Brusturi Tg. Neamț
44. SMÎNTÎNICĂ MAGDALINA	1942 - Vlădeni Iași
45. SOARE VALENTINA	1945 - Heliade-Rădulescu Ploiești
46. STAVARACHE VOICA	1946 - Colceag Ploiești
47. ȘANDRU MARIA	1945 - Străjești De Jos Argeș
48. TĂNASĂ CASANDRA	1942 - Vînători Bacău
49. TOMA FĂNICĂ	1937 - Pașcani Iași
50. TOMA DORINA	1939 - Adjudevechi Bacău
51. VASILOVICI IOAN	1936 - Todireni Suceava
52. ZAHARIA DUMITRU	1944 - Trușești Botoșani

ABSOLVENȚII PROMOȚIEI 1968

1. ACASANDREI ELENA	1942- Reditu Vaslui
2. ADAM CONSTANTIN	1937- Tg Jiu Gorj
3. ALEXA CLAUDIU	1939- Mihălășeni Trușești
4. ACOSTĂLOCHIOAIE COSTICĂ	1941- Comarna Iași
5. ALEXA ORTANSA	1947- Știubieni Săveni
6. ALEXOAIIE ORTANSA	1945- Voinești Iași

OAMENI AI ȘCOLII DE IERI ȘI DE AZI

7. BĂRBUȚĂ ECATERINA	1947- Rînceni Vaslui
8. CABALĂU VICTORIA	1945- Horlești Iași
9. CHELARIU VALERIU	1935- Timișești Tg. Neamț
10. CHIPER VASILE	1937- Fătăciuni Zeletin
11. COBZARIU CONSTANTIN	1945- Ștefănești Trușești
12. CORCACI FELICIA	1931- Tupilați P. Neamț
13. CULICĂ ȘTEFANIA	1943- Pietroiu Fetești
14. DIACONESCU SIMONA	1947- Brănești Țirgoviște
15. DORIN MIHAI	1945- Tungujei Negrești
16. ENE CONSTANTIN	1943- Cochirleanca Buzău
17. FILIUȘĂ VIORICA	1940- Mălușteni Murgeni
18. FOCȘA GEORGETA	1943- Fălciu Murgeni
19. FOTACHE VASILE DOMITIAN	1947- Lungani Tg. Frumos
20. FUIOAGĂ CECILIA	1939- Seliștea Orhei
21. GHERASE RUXANDRA	1941- Dumești Negrești
22. GIURCANU GEORGETA	1932- Costești Vaslui
23. GRAMATICU DORINA	1944- Vișana Veche Corabia
24. GRAMATICU PARASCHIVA	1940- Vutcani Huși
25. GRUMEZA DUMITRU	1933- Pogana Bîrlad
26. HÎNCIANU MARIA	1947- Iași
27. HUIBAN ANA	1934- Secueni Bacău
28. HUȚÎȘORU MARIA	1936- Belcești Hîrlău
29. ILADE CONSTANTIN	1943- Valea Seacă Pașcani
30. IONICHI MIHAI	1947- Ghindăuani Tg. Neamț
31. IOSUB ALEXANDRU	1947- Cristești Pașcani
32. IOSUB MARIA	1931- Doljești Roman
33. IURESCU RODICA	1945- Ștefănești Trușești
34. JILAVU IOAN	1945- Dumești Iași
35. JILAVU RODICA	1943- Grozești Huși
36. LASCU ELENA	1944- Vînju Mare Craiova
37. LAZĂR CREANGĂ PAULINA	1947- Șcheia Iași
38. MANDEA GHERGHINA	1945- Lunca Corbului Costești
39. MANOLIU VIORICA	1937- Bogdănești Iași
40. MOȚATU MARIA	1945- Voinești Iași
41. MURARAȘU ELENA	1946- Lunca Botoșani
42. NĂSTASĂ LUCREȚIA	1946- Prisacani Iași
43. NEAȚĂ VICTORIA	1947- Priboieni Găești
44. NAIDOF AURICA	1946- Aref Curtea De Argeș
45. NEGOIȚĂ MARIA	1942- Fîntînele
46. NECHITA CONSTANTIN	1925- Iași
47. NICA VIRGIL	1948- Belcești Iași
48. NECHITUȘ COSTACHE	1926- Vlădeni Hîrlău
49. NOEA IOAN	1926- Huși
50. PARFENE ELENA	1945- Zorlești Bîrlad
51. PANAIT ȘTEFAN	1944- Valea Seacă Pașcani
52. PASCARU LUCIA	1945- Glăvănești Iași
53. PETRESCU ELENA	1946- Corbi Bistrița
54. PETROVICI LUCREȚIA	1938- Neagra Șarului Vatra Dornei

OAMENI AI ȘCOLII DE IERI ȘI DE AZI

55. POPA ELISABETA	1944- Grohan Tecuci
56. POPESCU ANA	1927- Amărăști De Jos Caracal
57. POSTU DIONISE	1938- Cozmești Huși
58. POSTU LEONTINA	1942- Cozmești Huși
59. PAPADÎPOL VIRGINICA	1943- Băsăști Murgeni
60. PRĂJANU PARASCHIVA	1935- Coarnele Caprei Iași
61. PREDOI ION	1946- Tencănu Plenița
62. PUȘCAȘU GABRIELA	1945- Sulița Botoșani
63. SĂLCEANU ELENA	1942- Pungești Vaslui
64. SECELEANU NATALIA	1946- Fetești
65. STĂVĂRACHE EUGENIA	1946- Mîmjești Iași
66. STRUGARU CORNELIA	1944- Chișinău U.R.S.S.
67. SUCIU SILVIA	1945- Hangu Ceahlău
68. TĂRĂBOANȚĂ ILEANA	1946- Răucești Tg. Neamț
69. TELETIN ELENA	1944- Costești Vaslui
70. TÎLVEȘCU LEONIDA	1947- Cîrbești Tg. Jiu
71. TIMOFTE MITRIȚA	1948- Dragomirești Vaslui
72. TUDOR MARIA	1945- Colceag Cricov
73. TUTULUȘ ZOIA	1937- Singureni Mihăilești
74. UNGUREANU VASILE	1924- Țibana Iași
75. URSACHE DAN	1942- Valea Lui Darie Vaslui
76. UȚĂ EMILIA	1946- Cîrja Murgeni Iași
77. VASILE MARIA	1938- Zeletin Bîrlad
78. VICOL GHEORGHE	1948- Ghigoești Piatra Neamț
79. VINTILĂ NECULAI	1923- Gărceni Vaslui
80. VIȘAN STAN	1915- Rădoești Vărtoapele
81. VRÎNCEANU TRAIAN	1926- Voinești Iași

ABSOLVENȚII PROMOȚIEI 1969

1. ANANEI ANA	1948 Vaslui
2. AGRIGOROAIE MARIANA	1946 Pașcani, Iași
3. ANDRONIC VERONICA	1948 Gura Humorului
4. APĂVĂLOAIEI ELENA	1948 Erbiceni Iași
5. APOPEI CATINCA	1931 Mădîrjac Iași
6. ARGEANU PETRU	1947 Prisacani Iași
7. ASOFIE ARITINA	1939 Stolniceni-prăjescu Iași
8. ANDREESCU ALEXANDRINA	1949 Băleni Târgoviște
9. ANIȚEI - URSACHE DOINA	1948 Neagra Șarului Vatradoanei
10. ANGHEL GHEORGHIȚA	1948 Marcești Tîrgoviște
11. BÎRZU GHEORGHE	1936 Trifești Iași
12. BÎRZU IRINA	1941 Buhalița Iași
13. BĂLCESCU MARIA	1947 Vișina Grăești
14. BLEJUȘCĂ PAVEL	1940 Lespezi Pașcani
15. BORCEA ANA	1930 Durluști Lăpușna
16. BORCEA SAMOILĂ	1932 Micolești Rîmnicu Sărat
17. BORDEIANU GEORGETA	1946 Bivolari Iași
18. BACOVINEANU ANA	1940 Crăcăuani Tg. Neamț
19. BOȘOTEANU DUMITRU	1933 Amărăști De Jos Caracal

OAMENI AI ȘCOLII DE IERI ȘI DE AZI

20. BRATU NEAGA	1939 Ulmu Călărași
21. BRUMUȘESCU VERGINIA	1950 Schitu Slatina
22. BUCULEI DANA PAULINA	1947 Saringa Buzău
23. BULANCEA AURICA	1948 Erbiceni Iași
24. BURAGĂ VASILE	1949 Dănești Vaslui
25. BURCĂ MILUȚA	1948 Rădeni Hîrlău
26. BURSUC MARIA	1948 Al. I. Cuza Pașcani
27. BĂLTEANU PAULINA	1948 Bogza Rîmnîcu Sărat
28. BERCU DUMITRA	1947 Tușcani Iași
29. BÎRSAN MARIA	1948 Dăniceni Bistrița
30. CRACANĂ MELANIA	1947 Perieni Iași
31. CAZAȚU CLAUDIA	1947 Gorban Huși
32. CHIHAIA IULIANA	1947 Al. I. Cuza Tg. Frumos
33. CHIRIAC ELENA	1935 Dagîța Negrești
34. COJOCĂRU IOAN	1949 Sirețel Pașcani
35. CIUBOTARIU GHEORGHE	1949 Heleșteni Tg. Frumos
36. CHIRIAC EUGENIA	1944 Blîndești Botoșani
37. CORDUNIANU OLGA	1947 Gorban Huși
38. CROITORIU ELENA	1946 Grumăzești Tg. Neamș
39. CURCĂ ANA RODICA	1946 Pașcani Iași
40. CUCU EUGINIA	1947 Pleșcani Călărași
41. DĂNCEANU ȘTEFAN	1946 Slobozia Iași
42. DUICAN CONSTANTIN	1944 Belești Negrești
43. FUMUREANU MARIA	1946 Scoarța Gilort
44. GHEORGHIU ALEXANDRU	1944 Tunguei Negrești
45. GAIȚĂ ELENA	1947 Tătărăni Huși
46. GALAVAN ECATERINA	1941 Valea Ursului Negrești
47. GAFIȚA SILVIA	1947 Comarna Iași
48. GALAVAN MIHAI	1935 Valea Ursului Negrești
49. GHERGUȚ MARGARETA	1946 Al. I. Cuza Tg. Frumos
50. GIURAN AUREL	1936 Lădeni Băbeni
51. GRECU MARIA LETIȚIA	1949 Untești Bărlad
52. GRIGORAȘ ELENA	1944 Valea Ursului Negrești
53. HÎNGANU VICTORIA	1946 Ciocani Bîrlad
54. HOROBET NECULAI	1934 Dagîța Negrești
55. IFTIMIE ALEXANDRU	1948 Bozieni Negrești
56. ILIESCU MARIA	1948 Caracal
57. IOJĂ VALENTINA	1946 Al. I. Cuza Tg. Frumos
58. ISACHI MIHAI	1947 Tupilați Piatra Neamț
59. ISTRATE LUCICA	1941 Todirești Negrești
60. JIANU MARCELA	1947 Strejești Drăgășani
61. LAZĂR EUGENIA	1946 Bîrlad
62. LĂZĂRESCU ECATERINA	1948 Erbiceni Tg. Frumos
63. LELEU ALEXANDRINA	1948 Mirosălvești Pașcani
64. LENȚOIU IOANA	1943 Dărmăți Rîmnîcu Sărat
65. LICA IOAN	1949 Godăești Vaslui
66. LOGHIN PROFIRA	1942 Deleni Iași
67. LUCHIAN ION	1940 Petricani Tg. Neamț
68. LUCHIAN MIHAI	1949 Răducăneni Huși

OAMENI AI ȘCOLII DE IERI ȘI DE AZI

69. LUPU FLOAREA	1947 Valea Seacă Pașcani
70. LUPU GHIORGHITA	1947 Braniștea Cujmir
71. LUPU MIHAI	1940 Ruginoasa Pașcani
72. MARIAN CATINCA	1948 Plugari Hîrlău
73. MARTINESCU FELICIA	1943 Ponoarele Baia De Aramă
74. MARTINESCU MARIA	1940 Andrieșeni Iași
75. MATEI IOANA	1948 Băleni Tîrgoviște
76. MAVROPOL RODICA	1943 Bucium Iași
77. MAZILU VICTORIA	1948 Roești Băbeni
78. MĂCIUCĂ ELENA	1942 Dănești Gura Jiului
79. MĂCUȚĂ LUCIA	1927 Tg. Frumos Iași
80. MÎNCĂ VIORICA	1947 L. Blaga Iași
81. MICULEANU ELEONORA MARIA	1949 Simleul Silvaniei Simleu
82. MIHAI CONSTANTIN	1942 Siliștea Topoloveni
83. MIHAI IOAN	1946 Sulețca Murgeni
84. MIHAI PETREA	1937 N. Bălcescu Bacău
85. MIHOCIU CATINCA	1945 Cursăști Vaslui
86. MILER AURELIA	1946 Jegalia Fetești
87. MITEA VICTORIA	1948 Jigalia Fetești
88. MOISA MARIA	1947 Mîroslăvești Iași
89. MOCANU IOAN	1944 Cordăreni Dorohoi
90. MORARUCOJOCARU PETRONELA	1947 Iași
91. MUSTEAȚĂ IOANA EUGENIA	1939 Somova Tulcea
92. NECULAI MARGARETA	1948 Bozieni Negrești
93. NEGOIȚĂ TATIANA	1946 Sarunga Mizil
94. NICĂ VALERICA	1948 Probota Iași
95. NECHITA OLIMPIA	1948 Belcești Hîrlău
96. NOVAC ANA	1947 Lespezi Iași
97. NUȚĂ GHEORGHE	1947 Răscăeți Găești
98. OBREJA MARIEA	1947 Untești Bîrlad
99. ONIȘOR OLIMPIA	1948 Șipote Hîrlău
100. ONU ȘTEFAN	1946 Gorcea Mică Segarcea
101. PANĂ ANELIA	1939 Costești Vaslui
102. PANDELEA FRĂSINA	1947 Cosești Vaslui
103. PANȚIRU OLGA	1946 Comarna Iași
104. PANȚIRU RODICA	1944 Focșani
105. PANȚIRU VALERIA	1946 Comarna Iași
106. PATRAȘCU PETRA	1947 Sărulești Brănești
107. PĂULESCU EMANOIL	1946 Ponoarele Baia De Aramă
108. PĂULESCU MARIA	1947 Belcești Hîrlău
109. PAVEL RODICA	1948 Lunca Botoșani
110. PETRACHE ELENA	1948 Bosia Iași
111. PINCIUC MIHAI	1946 Călărași Botoșani
112. PISLO ELENA	1941 Călărașu Botoșani
113. POPA MARIA	1936 Burdusaci Zeletin
114. POPA VIORICA	1945 Rădești Viorica
115. POPOVICI MARIA	1941 Deleni Hîrlău
116. PRALEA TATIANA	1948 Belcești Hîrlău
117. DUMITRAȘCU ELENA	1946 Topolog Hîrșova

OAMENI AI ȘCOLII DE IERI ȘI DE AZI

118. PREDOI IOANA	1948 Vîrvoru Craiova
119. PUIAN ANA	1948 Sita Buzăului, Tg. Secuiesc
120. PUȘCUTĂ FLOAREA	1947 Filipeni Bacău
121. RADU ELENA	1944 Pașcani Iași
122. RADU MARIA	1949 Tansa Negrești
123. ROGOJINĂ NICOLETA STELIANA	1949 Cujmir Mehedinți
124. SAHRU IULIA	1949 Belcești Hîrlău
125. SÂNDULEAC CĂTĂLIN	1949 Blîndești Botoșani
126. SCURTU IOAN	1949 Belcești Hîrlău
127. SIMESCU PARASCHIVA	1947 Vișina Găești
128. SIMION ECATERINA	1947 Horodnicu De Sus Rădăuți
129. SIMION GEORGETA	1946 Scopoșeni Huși
130. SOARE IOANA	1948 Gheboia Tîrgoviște
131. ȘTIBEI ELENA	1947 Erbiceni Iași
132. ȘTICĂ ANA	1949 Mercina Oravița
133. STOINA CATINCA	1949 Dragomirești Bacău
134. STOICA ELENA	1946 Comarna Iași
135. TANTAN NICOLIȚA	1947 Tg. Jiu
136. TIMIFTE VASILE	1947 Darabani
137. TINCA FLOAREA	1937 Negreni Slatina
138. TOHĂNEANU MARIA	1947 Sita Buzăului Brașov
139. TOMA MARIA	1949 Braniștea Cujmir
140. TOPALĂ DOMNICA	1941 Stîncășeni Vaslui
141. TROCIN VASILE	1948 Flămînzii Hîrlău
142. TUDORBUCĂLOIU DOMNICA	1948 Șotînga Tîrgoviște
143. TUDORESCU VETA	1947 Gardaneasa Baia De Aramă
144. ȚÎRDEA LAURENȚIU	1945 Gugești Huși
145. ȚÎRDEA MARIA	1946 Rînceni Huși
146. URSECHE DRAGOȘ	1945 Balta Verde Vinzu Mare
147. URMĂ ALEXANDRINA	1948 Andrieșeni Iași
148. VASILE FLOAREA	1940 Tetoiu Oltețu
149. VASILENCU NECULAI	1948 Oțeleni Tg. Frumos
150. VRABIENECULA MARIA	1947 Bacău
151. VÎCU JOIȚA	1946 Segarcea
152. VÎLCEANU CONSTANTIN	1947 Covrigi Strehia
153. VIȚEL ALEXANDRU CONSTANTIN	1947 Țibana Negrești
154. VLAD RODICA	1944 Hangu Ceahlău
155. ZĂBAVĂ CONSTANTIN	1946 Costești
156. ZUGRAVU MAGHIȚA	1946 Țuțcani Murgeni

ABSOLVENȚII PROMOȚIEI 1970

1. AGACHE ELENA	1946- Romîni Neamț
2. AILENEI RICA	1948- Trușești Botoșani
3. AMARUNEI ANA	1949- Buhalnița Neamț
4. ATOMEI GEORGETA	1947- Roșcani Iași
5. AVRAM FILOFTEIA	1947- Bătrîni- Teleorman
6. AVĂDĂNESEI CONSTANTIN	1928- Broscăuți Botoșani
7. BÎRLIBA ANICA	1941- Hangu Neamț

OAMENI AI ȘCOLII DE IERI ȘI DE AZI

8. BĂRBULESCU GHEORGHE TEODOR	1941- Vișina Găești Argeș
9. BLEJUȘCĂ PETRU	1940- Lespezi Iași
10. BOUNEGRU MARIA	1943- Chișinău Lăpușna U.R.S.S.
11. BULIGIOIU MARIA	1949- Străjești De Jos Argeș
12. CARP ELENA	1947- Poenești Vaslui
13. CIOBANU LUCICA	1949- Tansa Iași
14. CONDURACHE GRIGORE	1946- Flămânzi Iași
15. CUIBAR ANA	1948- Grumăzești Neamț
16. CURCĂ ANA RODICA	1946- Pașcani Iași
17. DABIJA MIHAI	1949- Tansa Iași
18. DAMIAN CATINCA	1948- Tătăruși Iași
19. DÎRDĂ MĂRIOARA	1948- Pîrlita Alexandria
20. FĂRĂMĂ PETRICĂ	1946- Rebricea Vaslui
21. FELICANU ANICA	1941- Căza Vodă Neamț
22. FIȘTOC AURICA	1942- Vărsătura Galați
23. GAVRILUȚĂ GHEORGHE	1945- Dumești Vaslui
24. HRIȚCU MĂNDIȚA	1947- Vutcani Vaslui
25. IOANID MARIA	1949- Podul Iloaiei Iași
26. ISTRATE LUCICA	1941- Todirești Vaslui
27. LEONTE IRINEL	1948- Probota Iași
28. LOGHIN VERGINIA	1932- Gîrbești Vaslui
29. MAZILU EMILIA	1948- Țepu Galați
30. MICU ANA	1947- Iași
31. MIHAI MARIA	1949- Izvorul Alb P. Neamț
32. MINEA MARIA	1948- Erbiceni Iași
33. MOCANU IOAN	1944- Cordăreni Botoșani
34. MUCILEANU VERONICA	1948- Vlădeni Iași
35. MIHALACHE GETA	1946- Clit Suceava
36. MOCANU ȘTEFAN	1946- Frunțișeni Vaslui
37. MUNTEANU ELENA	1948- Belcești Iași
38. MUNTEANU EMILIA	1948- Erbiceni Iași
39. NASTASĂ ECATERINA	1937- Tupilați Neamț

OAMENI AI ȘCOLII DE IERI ȘI DE AZI

Prima promoție de învățători a Liceului Pedagogic „V. Lupu” Iași

În anul 1971 la Liceul Pedagogic „Vasile Lupu” din Iași a avut loc un eveniment deosebit: sărbătorirea primei promoții de învățători, absolvenți ai ultimului an de studiu. Cu acest prilej, absolvenții au prezentat un bogat program artistic, iar Angela Hânceanu, șefa promoției, a rostit cuvinte de mulțumire la adresa colectivului profesoral pentru perseverența și pasiunea cu care au slujit procesul educațional. Tot în cadru festiv, absolvenții au înmănat „Cheia științei” elevilor din anul al IV-lea. Absolvenții și-au manifestat hotărârea de a se prezenta la posturile repartizate unde vor contribui cu toată priceperea la educarea tinerei generații.

ABSOLVENȚII PROMOȚIEI 1971 ANUL V A - ÎNVĂȚĂTOARE PROF. DIRIGINTE: FILIP TITUS

1. AVASÎLCEI NECULAI	1951 – Budăi Iași
2. BÎCU IOAN	1951 – Todirești Vaslui
3. BUCUR NICOLAE	1951 – Scheiu De Jos Dâmbovița
4. CIOBANU ILIE	1951 – Lupăria Botoșani
5. CRISTEA IULIAN	1951 – Iași
6. CULIȚĂ VASILE	1951 – Perieni Iași
7. DĂNILĂ VIOREL	1952 – Holboca Iași
8. HOGAȘ GHEORGHE	1951 – Miroslovești Iași
9. IACOBUȚE NECULAI	1951 – Dobrovăț Iași
10. IVAȘCU NECULAI	1951 – Voinești Iași
11. LEONTE MIHAI	1951 – Mădârjac Iași
12. LUPU CONSTANTIN	1951 – Erbiceni Iași
13. MANOLACHE L. SERGIU	1951 – Valea Lui Mihai Crișana
14. MORARIU ALEXANDRU	1951 – Heleșteni Iași
15. MURSA IONEL	1951 – N. Bălcescu
16. OLTEANU ION	1951 – Erbiceni Iași
17. PETRARU FLORIN	1951 – Podu Iloaie Iași
18. POSTOLACGHE VALERIU	1951 – Golăești Iași
19. ROTARU EUGEN	1951 – Erbiceni Iași
20. ROTARU MIHAI	1951 – Șipote Iași
21. ȘERBAN CONSTANTIN	1951 – Iași
22. TEODOR MIHAI	1950 – Roșcani Iași
23. URSACHE DUMITRU	1951 – Frumușica Botoșani
24. ZACORNEA CONSTANTIN	1950 – Holboca Iași
25. ZAHARIA GHEORGHE	1950 – Focuri Iași
26. ZARA ION	1951 – Bogdănești Iași

ANUL V B - ÎNVĂȚĂTOARE PROF. DIRIGINTE: CHIȚOVEANU OCTAV

1. ABABEI GH. GETA	1951 – Comarna Iași
2. ANTON V. VASILE	1951 – Tansa Iași
3. BRADU GR. MARIA	1951 – Tansa Iași
4. CERNAT I. PETRU	1951 – Ciurea Iași

OAMENI AI ȘCOLII DE IERI ȘI DE AZI

5. CHICHIRĂU I. ADELA ELENA	1951 – Vlădeni Iași
6. CIUDIN I. CONSTANTIN	1951 – Drăcșeni Iași
7. CORDUNEANU D. COSTACHE	1949 – Zmeu Lungani
8. CRAUCIUC CABUR V. TOMA	1951 – Nicolae Bălcescu – Botoșani
9. CREȚU T. MARIA	1951 – Tansa Iași
10. DASCĂLU O. RODICA	1950 – Pașcani Iași
11. FECIORU D. COSTICĂ	1951 – Coarnele Caprei
12. GHEORGHIU M. EMIL	1951 – Dumești Iași
13. GHERASIM V. RODICA	1951 – Iași
14. GIANSTĂU I. MARIA	1951 – Todirești Vaslui
15. ILIEȘ ȘT. GHEORGHE	1951 – Hîrșova Vaslui
16. LUPU P. PETRU	1951 – Valea Seacă Iași
17. MANOILĂ V. MARIA	1951 – Bihoteni Iași
18. MAZILIU I. GHEORGHE	1951 – Plugari Iași
19. MELINTE NECULAI	1951 – Rădeni Iași
20. MOISII M. GABRIELA	1951 – Iași
21. MONCEANU GH. EMIL	1952 – Stolești Vâlcea
22. MUNTEANU GH. CONSTANTIN	1951 – Sinești Iași
23. MUNTEANU I. ELENA	1950 – Costești Vaslui
24. NIMIRCIAG V. ION	1951 – Todirești Vaslui
25. OPIȘORU C. AGLĂIȚA	1950 – Iași
26. PÎRIĂLĂ D. VICTOR	1951 – Deleni Iași
27. POPESCU M. MARINICĂ	1951 – Sîrbeștii Mari Iași
28. PRICOP A. TOADER	1952 – Hilița Iași
29. PRUTEANU GH. CONSTANTIN	1951 – Săpca Buzău
30. RADU I. AUREL	1951 – Tansa Iași
31. SANDU GH. TIREL	1951 – Schitu Duca Iași
32. SPIRIDON V. VIRGINIA	1951 – Suhuleț Iași
33. ȘTEFĂNICĂ M. MARIA	1951 – Tansa Iași
34. TUDOSE GH. VALERIU	1951 – Țigănași Iași
35. URSANU GR. GRIGORI	1951 – Tansa Iași
36. URSANU V. VASILE	1951 – Tansa Iași
37. URSU GH. GHEORGHE	1951 – Scînteia Iași
38. VARTOLOMEI N. VALENTINA	1951 – Scînteia Iași
39. VIERU V. I. VIRGINIA	1951 – Buhăești Vaslui
40. VORNICU GH. BENONI	1951 – Țibănești Iași

ANUL V C- ÎNVĂȚĂTOARE PROF. DIRIGINTE: MĂCĂREANU RODICA

1. ANTON GH. ELENA	1950 – Victoria Iași
2. AMORNICESEI GH. MARIA	1951 – Cotnari Iași
3. PREUTESEI GH. ANETA	1951 – Heleșteni Iași
4. ATĂNĂSOAEI C. ANGELA	1951 – N. Bălcescu Iași
5. BALCAN M. DOINIȚA	1951 – Țibănești Iași
6. CHIFANE MARINELA	1952 – Birhuși Bacău
7. CIOBOTARIU D. MICA	1950 – Dobrovăț Iași
8. CÎROBAȘ C. LUCIA	1951 – Rădeni Iași
9. DASCĂLU GH. VIORICA	1951 – Ipatele Iași

OAMENI AI ȘCOLII DE IERI ȘI DE AZI

10. ENACHI GH. VERONICA	1951 – Tipilești Popricani Iași
11. FLĂMÎNZEANU D. VIRGINIA	1951 – Totoești Erbiceni Iași
12. FLONDOR M. ANGELA	1951 – Dănești Vaslui
13. GRĂDINARU V. MARIA	1951 – Șipote Mițoc Iași
14. GRIGORAȘ P. LUCIA	1951 – Flămânzi Iași
15. GUGULICĂ C. MARGARETA	1951 – Ciurea Iași
16. IGNAT N. VALENTINA	1950 – Iași
17. IONIȚĂ D. ANA	1951 – Hălăucești Iași
18. JECU A. MARIA	1951 – Ciurea Iași
19. LUCA V. RODICA	1951 – Cozia Iași
20. MICU M. ILEANA	1950 – Vulturești Vaslui
21. MUNTEANU M. EMILIA	1951 – Schitu Duca Iași
22. MURARU I. SILVIA	1951 – Belcești Iași
23. NĂSTASE I. ELISABETA	1951 – Jigoreni Iași
24. NEGHINĂ N. ELENA	1951 – Spineni Iași
25. ONOFREI P. VALERIA	1951 – Lețcani Iași
26. PĂDURE V. GEORGETA	1951 – Popești Iași
27. PRISĂCARU E. ELENA	1952 – Gugești Huși
28. ROȘU T. VIORICA	1951 – Cristești Iași
29. RUSU C. DOMNICA	1951 – Sirețel Iași
30. SALCĂU P. FELICIA	1951 – Havârna Dorohoi
31. STAN V. PARASCHIVA	1950 – Tansa Iași
32. TOMA T. TEODORA	1951 – Avîntu Iași
33. ȚUCA I. MARIA	1951 – Coarnele Caprei Iași

ANUL V E - ÎNVĂȚĂTOARE

PROF. DIRIGINTE: BARNEA VERONICA

1. ANDRIEȘ I. MARGARETA	1951 – Horlești
2. APOSTU I. ADELA	1950 – Drăgușeni
3. ARHIP RODICA	1951 – Andrieșeni
4. BÎRJONEANU C. ELENA	1951 – Focuri
5. BULINĂ L. ANA	1951 – Coarnele Caprei
6. BUNDUC C. MARIA	1951 – Ungheni
7. CAPRĂ C. MARIA	1951 – Andrieșeni
8. CAZACU C. LENUȚA	1951 – Perieni
9. CĂRĂUȘ D. NOEMIA	1951 – Bogdana
10. CĂRUNTU ȘT. MARGARETA	1951 – Andrieșeni
11. CIOLACU I. ORTANSA	1950 – Vulcani
12. CIUDIN M. ANGELA	1951 – Dănești
13. COJOCARU GH. VIORICA	1951 – Ilișeni
14. COSTĂCHESCU ANA	1951 – Vânători
15. DIACONU I. MARIA	1951 – Posreaca
16. FLANDOR N. LILIANA	1951 – Dănești
17. GAGEA V. FLORICA	1950 – Moțca
18. GAZI R. MARIA	1951 – Ciurea
19. IUȘCĂ N. GETA	1951 – Iași
20. LUCA V. MARIA	1951 – Burcești
21. LUPESCU GH. ERMINA	1951 – Tg. Frumos Iași

OAMENI AI ȘCOLII DE IERI ȘI DE AZI

22. MANTALE V. MARIANA	1950 – Focșani
23. MARDARE VERUȚA	1951 – Mogoșești
24. MORCOV C. MARIA	1950 – Iași
25. ONICIUC A. VALENTINA	1951 – Zămastea Suceava
26. ONOFREI I. OLGA	1951 – Iași
27. PARASCHIV I. VASILICA	1951 – Dobrovăț
28. PĂNZARU V. LAURENȚIA	1951 – Mădărtjac
29. PERJU C. MARIA	1951 – Dănești
30. PAHONTRI GH. MARIA	1951 – Popești
31. POPA D. ELENA	1951 – Andrieșeni
32. POPESCU D. ANETA	1951 – Bivolari
33. RADU V. VIORICA	1950 – Mogoșești
34. SANDU GH. MARIA	1951 – Voinești
35. SAVIN ELENA	1952 – Fântânele
36. ȘOROAGĂ JENIȚA	
37. TĂTĂRUȘANU I.	1951 – Belcești
38. TUDOSE I. AGAFIA	1951 – Focuri
39. VÂRLAN GEORGETA	1950 – Epureni Iași
40. VOICU V. MARICICA	1951 – Vânători

ANUL V – F ÎNVĂȚĂTOARE PROF. DIRIGINTE: CAZAN GEORGETA

1. ANDREI N. ELENA	1950 – Mogoșești Iași
2. BACALU V. MARIA	1951 – Strunga Iași
3. BEJAN G. MARIA	1951 – Dobrovăț Iași
4. BOBEICĂ C. MARIA	1951 – Dîngeni Botoșani
5. BUTNARU T. DESPINA	1951 – Drăgușeni Șcheia Iași
6. COMAN G. IULIA	1951 – Dănești Vaslui
7. CRISTEA C. RODICA	1951 – Ciohăreni Mirosllovești
8. DASCĂLU I. ELENA	1951 – Moțca Pașcani Iași
9. DEGERATU I. VIORICA	1951 – Focuri Iași
10. DELEA V. DOINA	1951 – Iași
11. ENACHE C. ELENA	1950 – Iucșa Bazieni Neamț
12. GONȚĂ N. ELENA	1950 – Hadîmbu Mogoșești
13. GOSAV G. VETURIA	1950 – Cucuteni Iași
14. GRIGORAȘ V. MARIA	1951 – Crucea Lungani Iași
15. HORHOTĂ C. VIOLETA	1951 – Pocreaca Iași
16. IONICĂ N. MAGDALENA	1950 – Ruginoasa Iași
17. IVĂNUȚĂ V. MARIA	1950 – Vlădeni Iași
18. MANASII D. ECATERINA	1951 – Scînteia Iași
19. MELINTE P. RODICA	1951 – Osoi Iași
20. MUNTEANU M. ELENA	1951 – Deleni Iași
21. NAȘCU V. MARIA	1951 – Cursești Pungești Vaslui
22. NICULĂIȚĂ V. MARIA	1959 – Popești Iași
23. PINTILIE A. AURICA	1950 – Popești Iași
24. POPA I. ANETA	1950 – Ciohorăni Mirosllovești
25. PRICOP C. ZENOVIA	1951 – Iași
26. RĂILEANU E. MARIANA	1951 – Bădeni Iași

OAMENI AI ȘCOLII DE IERI ȘI DE AZI

27. ROJNIȚĂ I. PARASCHIVA	1951 – Tansa Iași
28. ROȘU E. MARIANA	1951 – Scânteia Iași
29. ROTARU E. RODICA	1950 – Buhăești Vaslui
30. RUSU C. AGLAIA	1951 – Vulturești Vaslui
31. RUSU G. DOINA	1951 – Dagâta Iași
32. SPÎNU D. ELENA	1951 – Bodești Scânteia
33. STRĂTULAT D. ELENA	1951 – Tansa Iași
34. ȘTEFAN C. ANETA	1951 – Ciohorăni Miroslavești
35. TIMOFTE V. MARIA	1951 – Lespezi Iași
36. TUDORACHE ȘT. IULIA	1951 – Slobozia Iași
37. URSU C. ELENA	1951 – Poenești Vaslui
38. VIERU G. ELENA	1951 – Buhăești Vaslui
39. VLĂDEANU C. AURICA	1951 – Focuri Iași

ANUL V – A EDUCATOARE

1. ACASANDREI I. CATINCA	1949 – Sirețel Pașcani
2. BASALIC D. ELENA	1950 – Bălțați Iași
3. BULAI I. AURICA	1949 – Valea Ursului Neamț
4. COJOCARIU D. MARIA	1950 – Tabăra Biv. Iași
5. DASCĂLU GH. SILVIA	1950 – Costuleni Iași
6. GURZU I. MARIA	1949 – Avrămeni Botoșani
7. HARHĂȚĂ I. CATINCA	1950 – Ciorțești Iași
8. JITARU V. MARIA	1951 – Băiceni Iași
9. LAZĂR I. EUGENIA	1950 – Răducăneni Iași
10. LĂCĂTUȘU D. ELENA	1950 – Mironeasa Iași
11. LUCA GH. JENICA	1950 – Bogdana Vaslui
12. MALANCIUC C. ZINICA	1951 – Horlești Iași
13. OARZĂ V. RODICA	1949 – Holboca Iași
14. PAVEL D. ANIȘOARA	1951 – Ceplenița Iași
15. PINTILIE N. ANGELA	1951 – Botoșani
16. PLOȘNIȚĂ GH. MARIA	1951 – Neamț
17. ROTUNDU GH. VIORICA	1951 – Poiana Scheii Iași
18. SÎRBU MARIA	1950 – Mihălășeni Botoșani
19. SONEA E. EMILIA	1950 – Șipote Iași
20. ȘTEFĂNESCU I. MARIA	1951 – Tăcuta Vaslui
21. TĂTARU C. ELENA	1951 – Popești Iași
22. VORNICU I. VIORICA	1950 – Lungani Iași

ANUL V – B EDUCATOARE

1. ALBU D. ILINCA	1950 – Românești - Dâmbovița
2. BACIU GH. ANA	1951 – Forăști Gropnița Iași
3. BANU V. MARIA	1951 – Bălușești Dagâta Iași
4. BĂLĂUNȚESCU I. MARIA	1950 – Ivănești Vaslui
5. BĂRBOSU C. MARICICA	1949 – Voinești Vulturești Vaslui
6. BOSÎNCEANU GH. GEORGETA	1951 – Deleni Iași
7. BUTNARU I. RODICA	1950 – Costuleni Iași
8. CHELCIUC GH. MARGARETA	1950 – Poiana Mărului Ceplenița Iași

OAMENI AI ȘCOLII DE IERI ȘI DE AZI

9. CONDAC V. AURICA	1951 – Ruginoasa Iași
10. CRUDU V. MARIA	1950 – Vânători Iași
11. DURUBAC C. ANICA	1950 – Todirel Bârnova
12. FILIP C. ELENA	1951 – Mogoșești Iași
13. GORCIOAIAI. MARIA	1951 – Tătăruși Iași
14. ILIEȘ V. ELENA	1951 – Hîrșova Delești Vaslui
15. IORDĂCHESCU GH. ILEANA	1951 – Coarnele Caprei Iași
16. LUCA V. ELENA	1950 – Bogdana Vaslui
17. MARIȘCU N. EUGENIA	1950 – Ciortești Iași
18. MELINTE I. VERONICA	1951 – Coarnele Caprei Iași
19. MORARU TH. OLGA	1951 – Fărăști Gropnița Iași
20. MORARU T. STELA	1951 – Gropnița Iași
21. NĂSTĂSESCU V. MARIETA	1949 – Tg. Ocna Bacău
22. NEAGU V. MARIA	1951 – Sirețel Iași
23. NEVARACHE H. GICA	1951 – Sîrbi Banea Vaslui
24. NICULESCU L. ANA MARIA	1951 – Maxut Deleni Iași
25. PRELIPCEAN S. MARIA	1950 – Horodnic De Jos Suceava
26. PRELIPCEAN P. VIORICA	1951 – Horodnic De Jos Suceava
27. RADU D. VIRGINIA	1950 – Tansa Iași
28. RÛSU ȘT. ELENA	1951 – Todirel Bârnova Iași
29. SÎRBU E. AUGUSTINA	1951 – Ciurea Iași
30. SPIRIDON ALEX. RODICA	1951 – Deleni Iași
31. VICOL I. VERONICA	1951 – Vutcani Vaslui
32. ZAHARIA GR. CATINCA	1951 – Mîroneasa Iași

ABSOLVENȚII PROMOȚIEI 1972 ANUL V A - ÎNVĂȚĂTORI PROF. DIRIGINTE: LOGHIN OVIDIU

1. AGAPE V. MIHAI	1952 – Mogoșești
2. ALUPOAE V. PETRU	1948 – Popești Tg. Frumos
3. AMANOLESEI M. MIHAI	1952 – Golăești Iași
4. ANDRIESCU V. CONSTANTIN	1950 – Țiberei Cotnari
5. AXINTE I. GHEORGHE	1952 – Tansa Negrești
6. BANU D. IOAN	1952 – Dumești Iași
7. BECERU N. LIVIU	1952 – Băiceni Tg. Frumos
8. BÎRLĂDEANU D. VASILE	1952 – Belcești Hârlău
9. BLAGA V. VASILE	1952 – Golăești Iași
10. BORDEIANU I. SANDU	1952 – Șcheia Negrești
11. BORHAN NECULAI	1952 – Erbiceni Iași
12. BRADU TOADER	1952 – Tansa Iași
13. CARNARIU GHEORGHE	1951 – Țibănești Iași
14. CĂRBUNARU IOAN	1951 – Galați
15. CĂRUNTU IOAN	1952 – Andrieșeni Iași
16. CHIHAILA GHEORGHE	1952 – Miroslovești Iași
17. CIUBOTARIU PETRU	1952 – Drăgușeni Iași
18. CONDURACHE CONSTANTIN	1952 – Dumești Iași
19. COZMÂNCĂ PAVEL	1952 – Vaslui
20. DĂNILĂ IOAN	1952 – Golăești Iași

OAMENI AI ȘCOLII DE IERI ȘI DE AZI

21. GHIDESCU VASILE	1951 – Andrieșeni Iași
22. GROSU CONSTANTIN	1952 – Bălteni Vaslui
23. HUȚANU ION	1951 – Deleni Iași
24. LAZĂR CORNELIU	1951 – Bohotin Vaslui
25. LEONTE BENONI	1952 – Probota Iași
26. MUCILEANU MIHAI	1952 – Vlădeni Iași
27. MUNTEANU GELU	1952 – Heleșteni Iași
28. NECHIFOR IOAN	1951 – Brăești Iași
29. POMÂRLEANU MIRCEA LUȚU	1952 – Deleni Iași
30. ROȘU VASILE	1952 – Lespezi Iași
31. ROTARIU VASILE	1951 – Iași
32. SÂȘIAC VALENTIN	1952 – Hudești Botoșani
33. STAN GHEORGHE	1952 – Tansa Iași
34. ȘTEFAN IOAN	1952 – Miroslavești Iași
35. TOFAN PETRU	1952 – Huși Vaslui
36. VOICU ION	1952 – Stolniceni Ghiteșcu Iași

ANUL V B - ÎNVĂȚĂTORI PROF. DIRIGINTE: STROE IOAN

1. ACHIȚEI DESPINA	1952 – Șcheia Iași
2. AFLOROEI ȘTEFAN	1952 – Lespezi Iași
3. ANDREVICI GIORGETA	1952 – Osoi Iași
4. ANDRIȘ SPIRIDON	1952 – Boureni Iași
5. AZOIȚEI IOAN	1952 – Prisacani Iași
6. BARABULĂ VASILE	1952 – Tg. Frumos Iași
7. BOLOHAN IOAN	1950 – Hoceni Vaslui
8. BORDIANU DIDI	1950 – Țigănași Iași
9. BURLACU MARIA	1950 – Osoi Iași
10. BUTNARU EUGENIA	1950 – Cotnari Iași
11. CERNĂUȚ ILARION	1952 – Dumești Iași
12. CIOBAN RODICA	1952 – Vorniceni Suceava
13. DRAGNEA FĂNICĂ	1952 – Srunga Iași
14. DUMITRIU GETA	1952 – Srunga Iași
15. GIURGEANU CARMENICA	1952 – Bălteni Vaslui
16. GRIGORAȘ PETRU	1952 – Flămânzi Botoșani
17. GURALIUC CONSTANTIN	1952 – Flămânzi Botoșani
18. HÎRJOBESCU RODICA	1952 – Iași
19. ICHIM CONSTANȚA	1952 – Roman Neamț
20. IFRIM MARIA	1952 – Bădeni Iași
21. IONESCU MELANIA	1952 – Iași
22. LISAN GHEORGHE	1952 – Nicolae Bălcescu
23. LOZOVANU AURICA	1952 – Comarna Iași
24. MAFTEI ANETA	1951 – Vaslui
25. MANOLACHE MATILDA	1952 – Gropnița Iași
26. MOROȘANU CONSTANTIN	1952 – Roman Neamț
27. NISTOR ELENA	1952 – Nicolae Bălcescu Iași
28. OJICĂ MARIA	1952 – Moțca Iași
29. ONOFRIESEI ELENA	1952 – Flămânzi Botoșani

OAMENI AI ȘCOLII DE IERI ȘI DE AZI

30. OUATU ILEANA	1952 – Tansa Iași
31. PENIȘOARĂ VALERIU	1950 – Duda Vaslui
32. PINTILIE SILVIA	1952 – Bădeni Iași
33. PĂRĂIALĂ DUMITRU	1952 – Deleni Iași
34. PRISACARIU IOAN	1952 – Sinești Iași
35. RADU ELISA	1952 – Sinești Iași
36. RUSU VASILE	1952 – Bălțați Iași
37. RUSU MARIA	1951 – Lețcani Iași
38. SARAFINCEANU PAUL	1952 – Strunga Iași
39. SUNĂ ELENA	1952 – Iași
40. TĂTĂRUȘANU MARIA	1952 – Coarnele Caprei Iași
41. URSACHE VICTORIA	1952 – Strunga Iași
42. VÎNCĂ VALENTIN	1952 – Pașcani Iași
43. ZAMFIRESCU TEODOR	1952 – Prisacani Iași
44. ZBOIU MIHAI	1950 – Costuleni Iași

ABSOLVENȚII PROMOȚIEI 1972 ANUL V C - ÎNVĂȚĂTORI PROF. DIRIGINTE: FRUNZETTI FLORICA

1. APOSTOL ELENA	1952 – Pașcani Iași
2. BURLACU PARASCHIVA	1952 – Focuri Iași
3. CARP COCUȚA	1952 – Băcești Vaslui
4. CHELARU MARIA	1952 – Focuri Iași
5. CIOBANU LUCIA	1952 – Bivolari Iași
6. CRAUCIUC MARIA	1952 – Nicolae Bălcescu Iași
7. DIACONU ELENA	1952 – Prisacani Iași
8. DOBREA MARIA	1952 – Bălțați Iași
9. DOBREANU MARCELA ANA	1952 – Scânteia Iași
10. ENCIU MARIA	1952 – Strunga Iași
11. GĂBINAT ELENA	1952 – Nicolae Bălcescu
12. GHIMPU VIORICA	1952 – Iași
13. GRIGORAȘ LUCREȚIA	1952 – Lungani Iași
14. HUCAIL ALEXANDRINA	1952 – Flămânzi Botoșani
15. LEONTE ECATERINA	1952 – Mădârjac Iași
16. LUPU VALERIA	1952 – Sinești Iași
17. MANTALI MARIA	1952 – Băcești Vaslui
18. MĂNĂSTIREANU ANA	1953 – Roșcani Iași
19. MĂRCULEȚI VIORICA	1952 – Lespezi Iași
20. MĂSLIN RODICA	1952 – Iași
21. MOCANU GEORGETA	1952 – Horlești Iași
22. MOROI AXINIA	1952 – Focuri Iași
23. MOSORONCEANU SILVIA	1951 – Andrieșeni Iași
24. NIȚĂ MĂRIOARA	1952 – Grozești Vaslui
25. PASCARU MARIA	1952 – Erbiceni Iași
26. PĂDURARU MARINELA	1952 – Poeni Iași
27. PETROVICI SILVIA	1951 – Bădeni Iași
28. POPOVICI ANTONETA	1952 – Tupilați Neamț

OAMENI AI ȘCOLII DE IERI ȘI DE AZI

29. PRISTAVU MARIA	1952 – Tătăruși Iași
30. RUSU GETA	1952 – Comarna Iași
31. SÂNDUȚĂ LUCIA	1952 – Drînceni Vaslui
32. SIMINICEANU SILVIA ELENA	1952 – Flămânzi Botoșani
33. SOLONCĂ MARIA	1952 – Bădeni Iași
34. ȘERBAN ELENA	1952 – Hirău Iași
35. TODIRICĂ MARIA	1952 – Tătăruși Maria
36. TOMOZEI MAGDA	1952 – Țibănești Iași
37. TUDOSE MARGARETA	1951 – Gropnița Iași
38. ȚINCOCA VIORICA	1951 – Nicorești Galați
39. UNGUREANU RUXANDA	1952 – Flămânzi Botoșani

ANUL V D - ÎNVĂȚĂTORI

PROF. DIRIGINTE: IACOB EUFROSINA

1. AMARIE RODICA	1952 – Bozieni De Jos
2. APREUTESEI ADRIANA	1952 – Andrieșeni Iași
3. ATUDOREI RODICA	1952 – Pașcani Iași
4. BACALU ADRIANA	1952 – Strunga Iași
5. BLANARU MARIA	1952 – Vlădeni Iași
6. BUJOR RODICA	1952 – Mîroslavești Iași
7. BUJOREANU DOINA MIHAELA	1952 – Iași
8. BUTNARU MARIA	1952 – Ivănești Vaslui
9. CĂRĂBUȘ MARIA	1952 – Banu Iași
10. CHELARU MARIA	1952 – Rediu Tatar Iași
11. CONDRIA ELENA	1951 – Cîrpăți Iași
12. CREȚU MARIA	1952 – Dumești Iași
13. CUSTURĂ MARIA	1952 – Șipote Iași
14. DASCĂLU DORINA	1952 – Trifești Iași
15. DEDIU RODICA	1952 – Andrieșeni Iași
16. DRUHUȘ RODICA	1952 – Scânteia
17. ENACHE LUCIA	1952 – Ghermănești Vaslui
18. FETESCU SILVIA	1952 – București Ilfov
19. GUȚANU EMILIA	1952 – Rediu Tatar Iași
20. HARBUZ MARIA	1953 – Belcești Iași
21. HORHOTĂ ZÎNICA	1952 – Pocreaca Iași
22. ICHIM MARIEANA	1952 – Scânteia
23. LICHENȚANU ȘTEFANIA	1952 – Lețcani Iași
24. MANOLACHE PAULA	1952 – Brăila
25. MIHĂILESCU VIORICA	1952 – Bacău
26. PALADE MARIA	1952 – Cursești Vaslui
27. PARPALEA MARIA	1952 – Vaslui
28. PĂDURARU CRISTINA	1952 – Trusești Vaslui
29. PĂRĂLEȘTE SILVIA	1952 – Șipote Iași
30. ROTARU MARIANA	1952 – Golăești Iași
31. SAVA ȘTEFANA	1952 – Nănești Galați
32. SCÎNTEIE GENOVEVA	1952 – Vaslui
33. TELETIN ALEXANDRINA	1952 – Albești Vaslui
34. TIVDĂ IOANA	1952 – Rânceni Vaslui
35. ZAMFIR MIOARA	1952 – Vlădeni Iași

ANUL V E - ÎNVĂȚĂTORI
PROF. DIRIGINTE: PETREA GEORGETA

1. AVORNICESEI RODICA	1952 – Deleni Iași
2. BARZIC GETA	1952 – Lespezi Iași
3. BÂRGĂU ELENA	1952 – Rapaila Vaslui
4. BULINĂ ANA	1951 – Coarnele Caprei Iași
5. CALANCIA ELENA	1952 – Tansa Iași
6. CIOBANU VERONICA	1951 – Tansa Iași
7. CÂȘLARU ELENA	1952 – Erbiceni Iași
8. CIOFU ELENA	1952 – Tomești Iași
9. COSTULEANU ANA	1952 – Comarna Iași
10. DASCĂLU LUCICA	1952 – Tansa Iași
11. FARCAȘ CAROLINA	1952 – Pildești Neamț
12. FEȘȚILĂ AURICA	1952 – Ceplenița Iași
13. FRONEA VALERIA	1952 – Mogoșești Iași
14. GAVRIL ANICA	1952 – Valea Seacă Iași
15. GĂINĂ HARETA	1950 – Prisacani Iași
16. GRIGORAȘ ELENA	1952 – Cotnari Iași
17. GURALIUC MARIA	1952 – Nicolae Bălcescu Iași
18. HANGANU MARIA	1952 – Miroslovesti Iași
19. JIPA IULIANA	1952 – Andrieșeni Iași
20. LUPU ARTEMIZA	1952 – Bogdana Vaslui
21. MAFTEUCĂ MARIA	1952 – Pungești Vaslui
22. MAXIM GEORGETA	1951 – Costuleni Iași
23. MERCORE IULIANA	1952 – Cristești Iași
24. MEREUȚĂ MARIA STELUȚA	1951 – Probota Iași
25. MUSTAȚĂ VALERICA	1952 – Scânteia Iași
26. NECULIA ELENA	1952 – Andrieșeni Iași
27. PETRARU IONELA	1951 – Trifești Iași
28. PÂNTEA ANICA	1952 – Rusenii Noi Iași
29. PÂNZARIU MARIA	1952 – Miroslovesti Iași
30. PRESCORNIȚĂ PARASCHIVA LUCIA	1952 – Ungureni Botoșani
31. RADU G. MARIA	1952 – Ceplenița Iași
32. RADU T. MARIA	1952 – Tansa Iași
33. RUSU CONSTANȚA	1951 – Șipote Iași
34. STAMATE ECATERINA	1952 – Cursești Vaslui
35. STRACIUG MARIA	1952 – Comarna Iași
36. VASILE MARIA	1952 – Tătăruși Iași

ANUL V A - EDUCATORI
PROF. DIRIGINTE: ROBU EUGENIA

1. AGAPE T. MARIA	1952 – Țigănași Iași
2. ANTONOV GH. XENIA	1952 – Lespezi Iași
3. BALAȘCA P. EUGENIA	1951 – Iași
4. BURGHELEA C. LUCIA	1952 – Drăgușeni Vaslui
5. CERCOVSCHI P. GEORGETA	1952 – Vaslui

OAMENI AI ȘCOLII DE IERI ȘI DE AZI

6. CHIMU N. ANA	1952 – Buhăești Vaslui
7. CHIROȘCĂ I. ELENA	1952 – Zăpodeni Vaslui
8. COZMA I. CORINA	1952 – Cursești Vaslui
9. FEJER I. IULIANA	1951 – Tg. Trotuș Bacău
10. FILIPESCU ELENA	1951 – Podu Iloaie Iași
11. FLIURȚ P. ELENA	1952 – Bîrnova Iași
12. GHEORGHIU I. MARIA	1952 – Banu Iași
13. MARIN D. GEORGETA	1952 – Ruginoasa Iași
14. MATRAN GH. ELENA	1952 – Cozmești Iași
15. MAXIM F. ANA	1952 – Lespezi Iași
16. MEIU V. ELENA	1952 – Iași
17. MIHALACHE C. ZENOVIA	1952 – Voinești Iași
18. MURARIU D. ANTONICA	1951 – Călărași Botoșani
19. PACHIȚAC M. ELVIRA	1952 – Dumești Iași
20. PALADE D. ELENA	1952 – Pașcani Iași
21. PANĂ AL. MARIA	1952 – Costești Vaslui
22. PATEU GH. MARIA	1952 – Gorbani Iași
23. PÎRLEA AL. MARIA ALEXANDRA	1952 – Băcești Vaslui
24. PLACINSCHI ANGELA	1952 – Țigănași Iași
25. RADU ȘT. JENIȚA	1952 – Miclești Vaslui
26. RADU I. NATALIA	1952 – Costești Iași
27. RĂȚOI I. VALERIA	1951 – Pașcani Iași
28. ROTARU MARICICA	1950 – Țibănești Iași
29. RUGINĂ GH. ELENA	1952 – Tătăruși Iași
30. TURCU GH. MARIA	1952 – Lespezi Iași
31. URSULEASA P. ILEANA	1952 – Valea Seacă Iași
32. VINTILĂ LUCREȚIA	1952 – Epureni Iași

ANUL V B - EDUCATORI

PROF. DIRIGINTE: SOMEȘANU ELENA

1. ANDRONIC C. ELENA	1952 – Todirel Bârnova
2. ARGHIR V. VIORICA	1950 – Al. Ioan Cuza
3. CĂLIMAN A. GHERGHINA	1952 – Tabaca
4. CHIRIAC V. MARIA	1952 – Focuri
5. CHIRIAC A. ELENA	1952 – Miroslovești
6. CHIRIAC T. OLGA	1952 – Țibănești
7. GOGEAN ȘT. AGLĂICA	1952 – Gîrbești
8. COȘULEANU GH. GICA	1951 – Todireni
9. DOSOFTEI GH. EMILIA	1951 – Românești
10. ENACHE Z. IOANA	1952 – Gosoganu
11. GURUIAN N. COCA	1952 – Dănești
12. IFTINUȚĂ I. MARIA	1951 – Focuri
13. IGNAT I. RODICA	1951 – Costuleni
14. IONACHE N. ELENA	1951 – Podu Iloaie
15. LUNGU I. VIRGINIA	1952 – Chiperești
16. MANDACHE GH. ILEANA	1951 – Coarnele Caprei
17. MORĂRESCU N. IULIA	1952 – Prestiana
18. MURĂRESCU EUGENIA	1952 – Iași

OAMENI AI ȘCOLII DE IERI ȘI DE AZI

19. NISTOR ROȘCA C. CATINCA	1951 – Lespezi
20. NISTOR I. MAGDA	1952 – Ruginoasa
21. ONOFREI GH. ELENA	1951 – Cristești
22. PISICĂ I. DOINA	1952 – Lețcani
23. PÎRÎU M. ELENA	1952 – Andrieșeni
24. RADU V. MARIANA	1952 – Mogoșești
25. RAȚĂ V. MARIA	1951 – Coarnele Caprei
26. ROMAN I. FELICIA	1951 – Călărași
27. ROȘU T. MARIA	1952 – Lespezi
28. ROTARU C. GEORGETA	1952 – Cercu Bîrnova
29. SOPONARU C. MARIA	1952 – Șcheia
30. ȘTEFĂNICĂ I. ELENA	1952 – Tansa
31. TATARU V. MARIA	1951 – Todirești
32. TÎNCU D. ALEXANDRINA	1952 – Strunga
33. VATRĂ GH. ELENA	1951 – Tansa
34. ZOTA A. MARIANA	1951 – Grozești

ABSOLVENȚII PROMOTIEI 1973

CLASA XIII A

PROF. DIRIGINTE: BÎRLEANU VIOREL

1. ACSINTE MIRCEA	1953, Miroslăvești, Jud. Iași
2. ANTON MIHAI	1953, Tansa, Jud. Iași
3. APAVALOAIIE CONSTANTIN	1953, Podu-Iloaie, Jud. Iași
4. ASTANEI GHEORGHE	1953, Miroslănești, Jud. Iași
5. AXINTE GHEORGHE	1952, Dumești, Jud. Iași
6. BURCĂ DORIN	1952, Voinești, Jud. Iași
7. BUTUC CONSTANTIN	1953, Podu-Iloaie, Jud. Iași
8. CARP IOAN	1953, Băcești-Tîrg, Jud. Iași
9. COISIN VIOREL	1953, Draxeni, Jud. Iași
10. COJOCARIU GHEORGHE	1953, Flămînzii, Jud. Iași
11. CRIVOI VASILE	1953, Voinești, Jud. Iași
12. CUCUTEANU IOAN	1953, Iași, Jud. Iași
13. HADARAG CONSTANTIN	1953, Golăiești, Jud. Iași
14. IVAN PAUL	1953, Erbiceni, Jud. Iași
15. MARCU VILY	1953, Pașcani, Jud. Iași
16. MARIAN VASILE	1953, Vinători, Jud. Iași
17. MARIUȚĂ EUGEN	1953, Matca, Jud. Iași
18. MELINTE VLAD	1953, Osoi, Jud. Iași
19. MIRON CONSTANTIN	1953, Sinești, Jud. Iași
20. MURARIU DUMITRU	1953, N. Bălcescu, Jud. Iași
21. PANTIRU MIHAI	1953, Popești, Jud. Iași
22. POPESCU VASILE	1952, Gîrbești, Jud. Iași
23. PRALEA DOREL	1953, Belcești, Jud. Iași

OAMENI AI ȘCOLII DE IERI ȘI DE AZI

24. OLARIU MIHAI	1953, Strunga, Jud. Iași
25. OLTEANU GHEORGHE	1953, Erbiceni, Jud. Iași
26. SIMINICEANU GHEORGHE	1953, Flămânzi, Jud. Iași
27. STOICA IOAN	1953, Țibănești, Jud. Iași
28. STRATON COSTEL	1953, Schitu-Duca, Jud. Iași
29. TUCALIUC IOAN	1953, Șipote, Jud. Iași
30. ȚUGULEA COSTICĂ	1953, Untești, Jud. Vaslui
31. URSANU GHEORGHE	1953, Tansa, Jud. Iași

CLASA XIII B

PROF. DIRIGINTE: PĂDURARU UȚA

1. BARBULEA COSTICĂ	1953, Dancu, Jud. Iași
2. BIBER VASILE	1951, Miroslănești, Jud. Iași
3. BARJOIANU VASILE	1952, Iași, Jud. Iași
4. BÎRZU CONSTANTIN	1953, Sinești, Jud. Iași
5. BOZ ZAHARIA	1953, Golăești, Jud. Iași
6. CIOCHINĂ LILIANA	1953, Probota, Jud. Iași
7. CLIPA CONSTANTIN	1952, Podu-Iloaie, Jud. Iași
8. CURCAN IOAN	1952, Ciurca, Jud. Iași
9. DASCĂLU MIRCIU	1953, Tansa, Jud. Iași
10. DIAC VERGINIA	1953, Horlești, Jud. Iași
11. ENACHE GHEORGHE	1952, Drăgușeni, Jud. Iași
12. GÎLCĂ IULIAN	1953, Iași, Jud. Iași
13. GHIORGHINCĂ ZENOVIA	1953, Miroslănești, Jud. Iași
14. IACOB CONSTANTIN	1953, Focuri, Jud. Iași
15. IFTIMOIAIA ELENA	1953, Pocreaca, Jud. Iași
16. ILUȚĂ ELENA	1953, Bivolari, Jud. Iași
17. NEAMȚU VASILE	1952, Iași, Jud. Iași
18. NEGRU DOINA	1953, Golești, Jud. Iași
19. ONCIU GHEORGHE	1953, Sunani, Jud. Botoșani
20. PANAINTE DUMITRU-NEONIL	1953, Andricșeni, Jud. Iași
21. PĂDUREȚ ELENA	1953, Podu-Iloaie, Jud. Iași
22. PÎSLĂRU ION	1953, Probota, Jud. Iași
23. PLAMADĂ CONSTANTIN	1953, Sinești, Jud. Iași
24. POPA GHEORGHE	1953, Lespezi, Iași
25. SECARĂ EUGEN	1953, Todireni, Jud. Botoșani
26. SÂRGHE GHEORGHE	1952, Țibănești, Jud. Iași
27. SPÂNU AURICA	1953, Tansa, Jud. Iași
28. STURZA MARIA	1953, Andrieșeni, Jud. Iași
29. UNGUREANU GRETA	1953, Cotnari, Jud. Iași
30. URSACHE VIOLETA	1953, Frumușica, Jud. Botoșani

OAMENI AI ȘCOLII DE IERI ȘI DE AZI

31. URSACHE VIRGIL	1953, Mogoșești, Jud. Iași
32. VRÎNCEANU ANA	1953, Răucești, Jud. Neamț
33. ZAHARIA CONSTANTIN	1953, Negrești, Jud. Vaslui

CLASA XIII C

PROF. DIRIGINTE: DUMBRAVĂ LILIANA

1. BALCOV RODICA	1953, Șipote, Jud. Iași
2. BELIBON VALERIA	1953, Sinești, Jud. Iași
3. BOBU MARGARETA	1953, Drăxeni, Jud. Iași
4. BUTNARIU MARIA	1953, Miron Costin, Jud. Nemț
5. CLUCI MARIA	1953, Flămînzii, Jud. Iași
6. CRISTIAN DORELA	1953, Țibănești, Jud. Iași
7. DÎRȚU ELENA	1953, Mădirjac, Jud. Iași
8. DÎRȚU MARIA	1953, Mădirjac, Jud. Iași
9. GRIGORE DOINA	1953, Băcești, Jud. Iași
10. IRINA ILENA	1953, Miroslăvești, Jud. Iași
11. JINGA MARIA	1953, Tătăruși, Jud. Iași
12. LUNGU DESPINA-CLEMENTINA	1953, Tătăruși, Jud. Iași
13. MĂRGINEANU LIDIA	1953, Românești, Jud. Iași
14. MIRON ANICA	1953, Prisecani, Jud. Iași
15. ONEAȚĂ MARIANA	1953, Lespezi, Jud. Iași
16. PĂDURARU ELENA	1953, Prisecani, Jud. Iași
17. PANTAZI EUGENIA-TEODORA	1952, Iași, Jud. Iași
18. PERJU DORINA	1953, Cosești, Jud. Vaslui
19. PÂRÂU LUCIA	1953, Osoi, Jud. Iași
20. PLETOSU MARIANA	1953, Lețcani, Jud. Iași
21. RĂDEANU-MOISEA VIORICA	1952, Costești, Jud. Iași
22. RAILEANU ELENA	1953, Prisacani, Jud. Iași
23. RUSU MARIETA-GABRIELA	1953, Bîrlad, Jud. Bîrlad
24. SAVA OLGA	1953, Bohotiu, Iași
25. STANCIU PETRUȚA	1953, Prisacani, Jud. Iași
26. ȘOIMAN MARIANA	1953, Hîrlău, Jud. Iași
27. SORODOC DOINIȚA	1952, Tîrgul-Frumos, Jud. Iași
28. TATARU EMILIA	1953, Poeni, Jud. Iași
29. TURCU VIRGINIA	1953, Slatina
30. VASILACHE ANICA	1953, Voinești, Jud. Iași

CLASA XIII D

PROF. DIRIGINTE: BODRON MARIA

1. AGACHI ELENA	1953, Iași, Jud. Iași
2. AGAPE IULIANA	1952, Andrieșeni, Jud. Iași
3. AILOAIEI ELENA-ODORICA	1953, Iași, Jud. Iași
4. AMARANDE MARIA	1953, Cranaluca, Jud. Botoșani
5. ANTON VOICA	1953, Tătăruși, Jud. Iași
6. APARASCHIVEI ELENA	1953, Deleni, Jud. Iași
7. BABAN STEFANIA	1952, Buzău, Jud. Buzău
8. BĂBUTĂ GEORGETA	1953, Iași, Jud. Iași
9. BOSTAN DOINA	1952, Costuleni, Jud. Iași
10. CHIIAIA JANA	1953, Miroslănești, Jud. Iași
11. CIOT MARIA	1953, Roșiești, Jud. Vaslui
12. CIUMANDRU SILVIA	1953, Selești, Jud. Vaslui
13. CLAPSAN ECATERINA	1953, Todireni, Jud. Botoșani
14. CIUNTU ELENA	1952, Întîinele, Jud. Iași
15. COJOCARU SILVIA	1953, Iași, Jud. Iași
16. CONDURACHE MARIA	1953, Voinești, Jud. Iași
17. DAVID EUGENIA	1953, Andrieșeni, Jud. Iași
18. DOBROVICEANU EMILIA	1953, Comarna, Jud. Iași
19. GHEORGHIU DIDINA	1953, Ceir, Jud. Botoșani
20. GRIGORAȘ DORINA	1953, Prisacani, Jud. Iași
21. GRIGORAȘ LIDIA	1953, Tansa, Jud. Iași
22. IONESCU MARIANA	1953, Iași, Jud. Iași
23. IORDACHE MARICICA	1953, Roman, Jud. Neamț
24. IUȘCĂ VIORICA	1953, Orteni, Iași
25. LEONTE VIORICA	1953, Roman, Jud. Neamț
26. LUPU MARIA	1953, Oțeleni, Jud. Iași
27. MATIREL MARIA	1953, Bosia, Jud. Iași
28. MIRON RODICA	1953, Arad, Jud. Arad
29. MOSCU NICOLIȚA	1953, Forăști, Jud. Suceava
30. NECHITA LUCIA	1953, Tîrgu-Neamț, Jud. Neamț
31. PALADE PAULA-ZVETLANA	1951, Șcheia, Jud. Iași
32. PADUREȚ ELENA	1953, Cîrpiți, Jud. Iași
33. PONCU DIANA	1953, Cîrpiți, Jud. Iași
34. SOLOMON ANICA	1953, Belcești, Jud. Iași
35. UNGUREANU VIOLETA	1953, Miroslănești, Jud. Iași
36. UNTU LILIANA	1953, Vlădeni, Jud. Iași
37. VOICU CORNELIA	1953, Heleșteni, Jud. Iași
38. VOLOACĂ EUGENIA	1953, Gorlean, Jud. Vaslui

CLASA XIII E

PROF. DIRIGINTE: IONAȘCU PETRU

1. BABAN ELENA	1952, Focuri, Jud. Iași
2. BELEI MILUCA	1953, Crucea, Jud. Iași
3. CÂNTEMIR ELENA	1953, Ciurea, Jud. Iași
4. CIOBANU ELENA	1953, Chiojdu, Jud. Prahova
5. CIOPRAGA AURORA	1953, Pașcani, Jud. Iași
6. DĂNILĂ MARIA	1953, Tătăruși, Jud. Iași
7. DOROFTEI MARIA	1953, Prisacani, Jud. Iași
8. DUMBRĂVEAN ILEANA	1953, Batoș
9. GAVRIL DOINA	1953, Pașcani, Jud. Iași
10. ILIEVICI OLTANSA	1953, Romanеști, Jud. Iași
11. LOZOVANU MARIA	1953, Comarna, Jud. Iași
12. LUPAȘCU ELENA	1953, Erbiceni, Jud. Iași
13. MARIN ELENA	1953, Mogoșești, Jud. Iași
14. MIHALACHE POMILIA	1952, Pașcani, Jud. Iași
15. PRICOP SILVIA	1953, Iași, Jud. Iași
16. PINTILIUC EUGENIA	1953, Lețcani, Jud. Iași
17. PROCA ANA	1953, Ciurea, Jud. Iași
18. RAȚOI MARIA	1953, Pașcani, Jud. Iași
19. SAVIN VALERIA	1953, Iași, Jud. Iași
20. SIRETEANU RODICA	1952, Bivolari, Jud. Iași
21. STĂNESCU ANGELICA	1953, Dănești, Jud. Vaslui
22. STOLNICEANU SILVIA	1953, Iași, Jud. Iași
23. TINCOCĂ RODICA	1953, Nicorăști, Jud. Tecuci
24. TURICOF MARIA	1953, Lespezi, Jud. Iași
25. TURCU VIRGINIA	1953, Lețcani, Jud. Iași
26. UNGUREANU DIDINA	1953, Lespezi, Jud. Iași
27. VERDEȘ ELENA	1953, Roman, Jud. Iași
28. VLĂDEANU VIORICA	1953, Gropnița, Jud. Iași

LICEUL PEDAGOGIC DE EDUCATOARE

ANUL V A

1. ANTOFI MARIANA	1953- Costești Vaslui
2. ANTON LUCREȚIA	1953- Lespezi Iași
3. AZAMFIREI MARIA	1953- Mogoșești Iași
4. BULINĂ DANIILIA	1953- Coarnele Caprei Iași
5. CARPIUC MARIA	1953- Roșcani Iași
6. CHIRIAC TEODORA	1952- Băiceni Iași
7. CIZMA MARICICA	1953- Bozieni Neamț
8. CRĂCIUN SILVIA	1953- Hîrlău Iași
9. DELIU GEORGETA	1953- Uricani Iași
10. DROBOTĂ PETRONICA-CORNELIA	1953- Dolhești Suceava
11. GĂINESCU FLOAREA	1953- Lespezi Iași
12. IACOB ANA	1953- Șipote Iași
13. IFTENI DIDINA	1953- Drăgușeni Vaslui
14. ILAȘCU MARIA	1953- Dobrovăț Iași
15. IOSIF ANGELA	1952- Pașcani Iași
16. LĂPUȘNEANU MARIA	1952- Crucea Iași
17. LISIEVICI VIRGINIA	1952- Dodești Vaslui
18. LUPU EMILIA	1953- Valea Rea Vaslui
19. MORUZ ELENA	1953- Mogoșești Iași
20. POPA OLGA	1953- Țibănești Iași
21. RADU ILENUȚA	1953- Laza Vaslui
22. RĂBUIANU FILOMELA	1953- Comarna Iași
23. RUSU GICA	1953- Todirel-Bîrnova Iași
24. RUGINĂ AGLAIA	1951- Iași
25. SCRIPCARU MARIA	1953- Heleșteni Iași
26. TĂNASE EMILIA MARIA	1952- București Ilfov
27. TROIA EMILIA	1953- Zahorna Iași
28. ȚĂPOC ANICA	1953- Lespezi Iași
29. URSACHE GEOVANINA	1953- Oțeleni Iași
30. UNGURIANU MARIANA	1953- Stroești Iași
31. VÎRLAN IULIANA	1953- Probota Iași

ANUL V B

1. ABABEI LIVIA	1953- Durnești Botoșani
2. ADOCHIEI VASILICA	1953- Dobrovăț Iași
3. AGAPE MARIA	1953- Costuleni Iași
4. AMOCĂNȚEI GEORGETA	1953- Oltenești Iași

OAMENI AI ȘCOLII DE IERI ȘI DE AZI

5. ANDURACHI MAGHIȚA	1951- Vutcani Vaslui
6. ATODIRESEI GENOVEVA MARIA	1953- Vlădeni Iași
7. BALAN GEORGETA	1952- Tomești Iași
8. BOLOCA ELENA	1953- Lunca Botoșani
9. BRĂGĂU MAGDALENA	1951- Iași
10. CANDREA OLTEA	1953- Dorna Căndrenilor Suceava
11. CHELARU ROZA	1953- Lespezi Iași
12. CHIMU GEORGETA	1952- Cîrpiți Iași
13. CHIRILĂ MARIANA	1953- Hiliăa Iași
14. CHIȘCĂ MARIA	1953- Tătăriși Iași
15. COZARU MARIA	1953- Hlipiceni Botoșani
16. DIACONU GICA	1953- Țibana Iași
17. ENACHE GEORGETA	1952- Bozieni Vaslui
18. FERARU MARIA	1952- Golăești Iași
19. GHERMAN ELENA	1953- Trifești Iași
20. HĂULICĂ VIORICA	1953- Bodești Iași
21. ICIM DĂNIȚA	1953- Bodești Iași
22. IFTODI PARASCHIVA	1952- Șipote Iași
23. IONIȘĂ ELENA	1953- Partos Timiș
24. LIVĂDARU MARIA	1953- Voinești Iași
25. LUCA EUGENIA	1952- Podul Iloaiei Iași
26. LUCA VICA	1952- Dîngenii Botoșani
27. MITITELU MARIANA	1952- Bîrnova Iași
28. MOCANU ELENA	1952- Slobozia Ciurea Iași
29. MUSTĂCIOȘU VIORICA	1951- Focuri Iași
30. NIȚĂ ELENA	1953- Cîrceni Vaslui
31. ONOFREI MARIA	1953- Bahu Iași
32. POPA ELENA	1953- Probota Iași
33. RADOVICI ELVIRA	1950- Costești Vaslui
34. SPÎNU RODICA	1953- Scînteia Iași
35. STAȘCĂU AURELIA	1953- Tg. Frumos Iași
36. STEREA VALERIA	1953- Tansa Iași
37. ȘENDRIUC MARIA	1953- Mănăstirea Doamnei Botoșani
38. TĂNASĂ IOLANDA ELENA	1953- Vlădeni Iași
39. TĂTĂRUȘANU MINODORA	1953- Belcești Iași

ABSOLVENȚII PROMOTIEI 1974
CLASA XIII A

AMBROSĂ C. RADU	1954, Băicești
BĂSU MIHAI	1954, Costuleni
BOSTACA GH. PETRU	1954, Loza – Vaslui
CAZACU N. GHEORGHE	1954, Todirel, Iași
CĂLUȚU S. VASILE	1954, Codăiești, Vaslui
CERNAT I. TODICĂ	1954, Picioru -Lupului
CHIPERI D. GHEORGHE	1954, Lespezi
CÎRTIȚĂ GH. MIHAI	1954, Tg. Frumos-Costești
CÎTEA V. VIOREL	1954, Costuleni, Iași
CRAUCIUC CABUR V. MIHAI	1954, N. Bălcescu, Botoșani
DRUMEA C. DAN	1953, Deleni, Iași
GIREADĂ I. VIOREL	1954, Todireni, Botoșani
IGNĂTEANU GH. DUMITRU	1954, Erbiceni, Iași
ILIE M. CONSTANTIN	1954, Erbiceni, Iași
IORDACHE N. NECULAI	1952, Schitu-Duca, Iași
MANOLE T. MIHAI	1953, Cotnari, Iași
MORARIU A. IONEL	1954, Scînteia, Iași
NICULESCU L. IOAN VICTOR	1954, Hirău, Iași
NISTOR I. ELENA	1954, Osoi, Iași
PETREA GH. MAGDALINA	1953, Răducăneni
PIPIRIG C. PAUL	1954, Probota, Iași
POPA G. GELU	1954, RATEȘU-CUZI
POPA C. GHEORGHE	1954, Țibănești, Iași
POPESCU I. GEORGETA	1953, Farcașa, Neamț
PUȘTIANU GH. IOAN	1954, Sipote, Iași
ROȘU C. CONSTANTIN	1954, Cristian, Brașov
STOLERU C. CONSTANTIN	1954, Rebricea, Vaslui
SURDU I. MIRCEA	1954, Lespezi, Iași
ȘTEFAN CONSTANTIN	1953, Strunga, Iași
TOMEI V. DAN	1954, Iași
TRIFAN I. GHEORGHE	1954, Costuleni, Iași
UGLEA GH. PETRU	1954, Ceplenița, Iași
VIERAȘU I. DORIN	1954, Vaslui, Vaslui
VÎNCĂ GH. VICTOR	1954, Pașcani, Iași

CLASA XIII B

1. AMANOLESEI VALERIA	1953, Golăești, Iași
2. APETREI OLGUȚA	1954, Forăști, Suceava
3. APOSTOL CONSTANTIN	1954, Stornești-Sinești, Iași
4. BACIU VALERIA	1953, Comarna, Iași
5. BECHET VALERIU	1953, Petrești, Iași
6. BEȚA ELENA	1954, Horlești, Iași
7. BÎRJOIANU MIRCEA	1953, Iași
8. BIZOLIGĂ NECULAI	1953, Golăești, Iași
9. CIORTESCU OLGA	1954, Huși, Iași
10. COMAN IOAN	1954, Dănești, Vaslui
11. COSTIN IOAN	1954, Popești, Iași
12. DĂRĂBĂNEANU PARASCHUVA	1954, Holboca, Iași
13. DIAC CECILIA	1954, Horlești, Iași
14. DUMITRIN PETRU	1952, Rusenii-Noi, Iași
15. FUIOR MARIA	1953, Manoleasa, Botoșani
16. IFTIMIE VASILE	1953, Focuri, Iași
17. MACOVEI VASILE	1954, Tansa, Iași
18. MAFTEI VASILE	1954, Laza, Vaslui
19. MATEI IOAN	1954, Bivolari, Iași
20. MIHĂIȚĂ CECILIA	1954, Huși, Iași
21. MIRONESCU VASILE	1954, Tansa, Iași
22. MUNTEANU ELENA	1954, Dagița, Iași
23. MUSTEAȚĂ VILI	1954, Șcheia, Iași
24. NEGHINĂ NECULAI	1954, Andrieșeni, Iași
25. OȚEL CONSELA	1953, Vulturești, Vaslui
26. PAVEL VIORICA	1955, Podu Iloaie, Iași
27. ZAPAN CONSTANTIN	1954, Hîrlău, Iași
28. POPOVICI IOAN	1953, Șipote, Iași
29. PSENICICU VIORICA	1954, Dîlga, Ialomița
30. RAȚĂ CONSTANTIN	1954, Coarnele Caprei, Iași
31. RĂGOZ SILVIA	1953, Golăești, Iași
32. RUSU VASILE	1954, Iacobeni, Iași
33. TEȘU ILEANA	1952, Șoimănești, Neamț
34. URSANU GRIGORE	1954, Tansa, Iași

CLASA XIII C

1. ACASANDRE CRISTINA	1954, Cotnari, Iași
2. ANANIA MARIA	1954, Țibănești, Iași
3. ANDRIEȘ MARIA	1954, Al. I. Cuza, Iași
4. ANGHEL MARIA	1953, Oniceni, Neamț
5. BECHIR MAGDA	1954, Pașcani, Iași
6. BÎLEU MARIA	1954, Podu Iloaiei, Iași
7. BUDEANU ADRIANA	1954, Iepureni, Jud Iași
8. CIURARU DORINA	1954, Lespezi, Iași
9. COZMA ELENA	1954, Lucsa
10. CUCIUREANU ELENA	1954, Țigănași, Iași
11. DIACONU MARIA	1954, Mirosloanești, Iași
12. DIACONU NATALIA	1954, Prisecani, Iași
13. DUHALIU MARIA	1954, Bivolari, Iași
14. ENACHE ELENA	1954
15. EPURE FLORENTINA	1954, Lunca, Iași
16. FERARIU DORINA	1954, Popricani, Iași
17. FILIMON MARIA	1953, Bozieni, Neamț
18. HANGHIUC ECATERINA	1954, Dagîța, Iași
19. IFTODI EMILIA	1953, Șipote, Iași
20. ILIEȘ ELENA	1954, Gîrbeștii, Iași
21. LAZĂR VIORICA	1954, Cristești, Iași
22. MIRON ELENA	1954, Prisacani, Iași
23. MORUZI SILVIA	1954, Strunga, Iași
24. MUNTEANU EUFROSINA	1954, Andrieșeni, Iași
25. OJOG ELENA	1954, Podu Iloaiei, Iași
26. PANTIRU FELICIA	1954, Comarna, Iași
27. PÎRCĂLABU ELENA	1954, Osești, Vaslui
28. POPESCU MARIA	1954, Gîrbești, Vaslui
29. PRICOP MARIA	1954, Uricani, Iași
30. PRICOP MARIA	1954, Lungani, Iași
31. PUȘEOȘU ELENA	1954, Șcheia, Iași
32. ROCLARU ANIȘOARA	1954, Cîzmești, Vaslui
33. RUMPEL ELENA	1954, Valea Lupului, Iași
34. SARU LUMINIȚA	1955, Băcești
35. SOLOMON PAULA	1954, Miroslava, Iași
36. ȘERPI ANA	1954, Iași

37. ȘTEFĂNESCU NATALIA	1954, Coihăcăni, Iași
38. TĂTARU IULIA	1954, Costuleni, Iași
39. URSU AURORA	1954, Ipatele, Iași

CLASA XIII D

1. ASMARANDEI ADRIANA	1954, Verseni, Iași
2. AVRAMIA GIORGETA	1954, Comarna, Iași
3. BELIGAN ANA	1954, Bozieni, Vaslui
4. BENGHI MARIA	1954, Miroslovești, Iași
5. BOGHIU ELENA	1954, Deleni, Iași
6. BOLÔHAN MARIA	1954, Cristești, Iași
7. CĂRĂUȘ ANGELA	1954, Bogdana, Vaslui
8. CHIRILĂ CORNELIA	1954, Todirești, Iași
9. CHIRILĂ LUMINIȚA	1954, Băcești, Vaslui
10. DARIE ANGELICA	1954, Ipatele, Iași
11. DIACONU ELENA	1954, Cristești, Iași
12. GHEORGHINCĂ PROFIRA	1954, Verșeni, Iași
13. GROSU ELENA	1954, Lunca-Pășcani, Iași
14. IFTENE MARIA	1954, Țibana, Iași
15. IRIMIA MARICICA	1954, Românești, Iași
16. ISTRATE ECATERINA	1954, Țîrzii, Vaslui
17. LIVADARU MARIA	1954, Iași
18. MATEI ELENA	1955, Trifești, Neamț
19. MICU VALERICA	1954, Opișeni, Iași
20. MORARU GABRIELA	1954, Vaslui, Vaslui
21. NĂSTASE GEORGETA	1954, Pîngărați, Neamț
22. NOROC VERONICA	1954, Todireni, Botoșani
23. OLARU VIORICA	1955, Stolniceni, Iași
24. PAMFIL VERONICA	1953, Gohor, Galați
25. PETRARIU ALEXANDRINA	1954, Liteni, Suceava
26. PETRUNE MARIA	1953, Siminicea, Suceava
27. PRISACARU AURICA	1954, Sinești, Iași
28. PROBOTEANU EUGENIA	1954, Al. I. Cuza, Iași
29. PROFIRE MARIA	1954, Iași
30. RUSU DOINA	1954, Iași
31. SIMIONESCU GEORGETA	1954, Tg. Frumos
32. SÎNTOADER ELENA	1954, Focuri, Iași
33. SOROCHAN RODICA	1954, Roșiești, Vaslui
34. TĂRĂBOANȚĂ MARIA	1954, Brusturi, Neamț

35. TIMOFTE GETA	1954, Podu Iloaie, Iași
36. TODIRICĂ ILEANA	1954, Tătăruși, Iași
37. ȚURCANU LIVIA	1954, Popești, Iași
38. UNTU PARASCHIVA	1954, Trifești, Iași
39. VASILACHI MARIA	1954, Uricani, Iași
40. ZAHARIA MARILENA	1954, Bivolari, Iași

CLASA XIII E

1. ALEXANDRU DOINA-ANTONELA	1952, Loc. Iași, Iași
2. ANTIMIE MARIA	1953, Podu Iloaiei, Iași
3. BABULEA MARIA	1954, Dancu, Iași
4. BARNEA MARIA	1954, Valea-Mare, Iași
5. BÎRJOVEANU ELENA	1954, Roșiori, Neamț
6. BÎRLEANU ANA	1953, Chicirea, Iași
7. BORȘER MARIA	1954, Deleni, Iași
8. BUDEANU MARIANA	1954, Bîrnova, Iași
9. BURSUC MARIA	1954, N. Bălcescu, Botoșani
10. CHIRILĂ ADRIANA	1955, Andrieșeni, Iași
11. CIOBOTATRU AURORA	1954, Tăcuta, Vaslui
12. CERȚU LUCICA	1953, Tansa, Vaslui
13. DĂSCĂLESCU MIGDONIA	1953, Chișcăreni, Iași
14. DODOLOR ANA	1954, Șcheia, Iași
15. FANTAZĂ VALERIA	1954, Mogoșești, Iași
16. GAGICĂ LEONTINA	1954, Focuri, Iași
17. GHEBAN LUMINIȚA	1954, Rediu, Iași
18. GHENGHIA ELENA	1954, Ștefănești, Botoșani
19. GORGHICIUC SILVIA	1954, Ruseni, Botoșani
20. GUȚANU MARIA	1954, Rediu, Iași
21. HOTMANU MARIA	1954, Bădeni, Iași
22. MAFTEI ILEANA	1954, Vaslui, Vaslui
23. MANOLE ANGELICA	1954, Hrănești, Vaslui
24. MOTAN ANGELICA	1954, Gorban, Iași
25. NECHIFOR ANETA	1954, Movileni, Iași
26. ONICHE ELENA	1954, Tansa, Iași
27. PARTENI LORIȚA	1954, Ghermănești, Neamț
28. POPA NATALIA	1954, Iași
29. POPOVICI ANIȘOARA	1954, Ciortești, Iași
30. ROJNIȚĂ MARIA	1954, Tansa, Iași
31. SBERA ECATERINA	1954, Tansa, Iași
32. SBERA PARASCHIVA	1954, Tansa, Iași

OAMENI AI ȘCOLII DE IERI ȘI DE AZI

33. SIMIONESCU VIOLETA	1954, Rediu, Iași
34. SPIRIDON MARIA	1954, Tansa, Iași
35. SOFRONEA ORTANȚA	1954, Mitoc-Prut, Botoșani
36. STEREA ELENA	1954, Tansa, Iași
37. TIMOFTE ROMELIA	1954, Miroslava, Iași
38. VASILACHE SILVIA	1954, Boțești, Vaslui
39. SIMINA RODICA	1954, Vânători, Iași
40. STOLERU MARIA	1954, Tatomirești, Vaslui
41. VERINGĂ ELENA	1956, Uricani, Iași
42. VATRĂ MARIANA	1954, Băcești, Vaslui

LICEUL PEDAGOGIC DE EDUCATOARE ABSOLVENȚII PROMOȚIEI 1974 ANUL V A

1. AANEI PETRONELA	1953- Tg. Frumos Iași
2. AMURĂRIȚEI VERONA	1954- Călărași Botoșani
3. BANU LUCIA	1953- Iași
4. BAȘCAUȘ ELENA	1954- Drăgușeni Iași
5. BÂNCILĂ ELENA	1954- Iași
6. BORȘ MARGARETA	1954- Lețcani Iași
7. BUNDUC MARIA	1953- Andrieșeni Iași
8. BUTNARU VIOLETA	1954- Costuleni Iași
9. BUZATU MARIA	1954- Lunca Ciurea Iași
10. CHISCOȘ ALEXANDRINA	1954- Costuleni Iași
11. CHITEALĂ VIORICA	1954- Durnești Botoșani
12. CIOBANU MARIA	1953- Hirău Iași
13. CLIPA ELENA	1954- Podul Iloaiei Iași
14. COADĂ-GALBENĂ MĂRIOARA	1952- Prisacani Iași
15. DIMA IULIA	1953- Gorban Iași
16. DOBREA MARIA	1954- Prisacani Iași
17. DODONU ELENA	1953- Iași
18. GRĂDINARU FLORENȚA	1952- Negrești Vaslui
19. IRIMIOAIA MARIA	1954- Păstrăveni Neamț
20. JINGA GABRIELA CRISTINA	1954- Piatra Neamț Neamț
21. LUCA ROZICA	1954- Bogdana Vaslui
22. MANOLACHE LUCICA	1954- Aldești Galați
23. MAȚICIUC RODICA	1954- Răuseni Botoșani
24. MIHALACHE ELENA	1953- Cozmești Iași
25. MINGHEL GETA	1954- Cîrpiți Iași
26. MOCANIȚA MĂRIOARA	1954- Lespezi Iași

27. NASTASIA OLGA	1954- Ruginoasa Iași
28. NEGRU ANA	1954- Medeleni Iași
29. NICANOV VASIA	1954- Lespezi Iași
30. OARZĂ CLAUDIA	1954- Tomești Iași
31. PATLAGICĂ PAULINA	1953- Dobrovăț-Moldoveni Iași
32. POSTOLACHE TATIANA	1954- Bozieni Neamț
33. RĂSCUȚOI SILVIA	1954- Răuseni Botoșani
34. SLABU MARCELINA	1954- Scheia Iași
35. TANASĂ DORINA	1954- Pașcani Iași
36. TĂNASE ECATERINA	1954- Tătăruși Iași
37. TRIF ELENA	1954- Hlipiceni Botoșani
38. TRIFAN ELENA	1954- Heleşteni Iași
39. ZAMFIRESCU MARIETA	1954- Aroneanu Iași

ANUL V B

1. ADĂSCĂLIȚEI TEODORA	1954- Lespezi Iași
2. AGAPIE MAGDALENA	1954- Iași
3. ASAFTEI DOINIȚA	1954- Goidești-Cislău
4. BĂȘU MAGDALINA	1954- Costuleni Iași
5. BOAMBĂ ELENA	1954- Ștefan Cel Mare Vaslui
6. BODOGA VIORICA	1954- Țigănești Iași
7. BOLEA LUCIA	1953- Costești Vaslui
8. BOU MARIA	1954- Popești Iași
9. BURSUC ELENA	1953- N. Bălcescu Iași
10. CHELSĂU MARIA	1954- Dolhești Iași
11. CHIIAIA CATINCA	1954- Lespezi Iași
12. COROZEL RODICA	1953- Crețești Vaslui
13. COSTAN ORTANSA	1953- Țibănești Iași
14. CRĂCANĂ ELENA	1953- Mogoșești Iași
15. CRĂESCU ECATERINA	1954- Gîrceni Vaslui
16. DOBINCIUC MARIA	1954- N. Bălcescu Botoșani
17. DODAN AURELIA	1954- Costuleni Iași
18. DODOLOI ZIZI	1954- Scheia Iași
19. DOSOFTEI OLGA	1954- Avîntu-Românești Iași
20. GHIORGHIU ELENA	1954- Dumești Iași
21. GHERVASĂ LENUȚA	1954- Negrești Iași
22. GRĂMADĂ MARIA	1953- Hîrlău Iași
23. ICHIM VASILICA	1954- Nicorești Galați
24. IVASUC MARIA	1953- Flămînzii Iași
25. JIPA ELENA	1954- Șipote Iași

OAMENI AI ȘCOLII DE IERI ȘI DE AZI

26. MAFTEI ELENA	1953- Laza Vaslui
27. MANOLACHE ELVIRA	1954- Țibana Iași
28. MELINTE MAGDALENA	1954- Roșcani Iași
29. NISTOR ANGELA	1954- Erbiceni Iași
30. PETRACHE GEORGETA	1954- Timosu Prahova
31. POPICA AURORA	1954- Costești Vaslui
32. SCHWAB MIOARA	1952- Iași
33. SIMIONICĂ ELENA	1954- Vulturești Vaslui
34. STATE FLORINELA	1954- Pașcani Iași
35. STĂVĂRACHE MARIA	1954- Mogoșești Iași
36. ȘTEFĂNIU ELENA LEONTINA	1954- Țirgu Frumos Iași
37. TĂNASĂ EMILIA	1954- Văleni Neamț
38. VLAD TEODORA	1954- Mogoșești Siret Iași
39. VORNICU LIDIA	1954- Podul Iloaiei Iași

ABSOLVENȚII PROMOTIEI 1975 ANUL V –A ÎNVĂȚĂTORI PROF. DIRIGINTE: FETESCU VASILE

1. ADAMACHE N. GHEORGHE	1955 – Erbiceni Iași
2. AMARANDEI GH. GHEORGHE	1955 – Șipote Iași
3. ANDONESI V. VASILE	1955 – Popești Iași
4. ARDELEANU GH. GHEORGHE	1955 – Al. Ioan Cuza
5. BACALU M. AUREL	1955 – Hălăucești Iași
6. BÎZDÎGĂ GH. VASILE	1955 – Golăești Iași
7. BUTNARIU ȘT. ȘTEFAN	1955 – Costuleni Iași
8. CARNARIU N. IOAN	1955 – Țibănești Iași
9. CAȘCAVAL GH. GHEORGHE	1955 – Românești Iași
10. CĂRĂUȘU V. CONSTANTIN	1955 – Tansa Iași
11. CHIRIAC I. VIOREL	1955 – Dagîța Iași
12. CORCACI GH. CORNELIU	1956 – Miroslovești Iași
13. CUMPĂNĂ N. DIDEL	1955 – Poiana Schitu – Duca Iași
14. DODU I. VIOREL	1955 – Pildești Ciortești Vaslui
15. FLOREA M. ARGHIR	1954 – Țibănești Iași
16. FURNICĂ C. IOAN	1955- Mădîrjac Iași
17. GÎLCĂ I. DINU	1955 – Andrieșeni Iași
18. HUȚANU C. CEZAR	1954 – Ruginoasa Iași
19. CONSTANTIN CORNELIU	
20. IVAN P. GHEORGHE	1955 – Erbiceni Iași
21. JARDĂ GH. IOAN	1955 – Sirețel Iași
22. LUNGU V. VALERIAN –SORIN	1956 – Tătăruși Iași
23. LUNTRARU V. ANTON	1954 – Comarna Iași
24. MINDIRIGIU V. VASILE	1954 – Podu Iloaiei
25. MISTREANU I. DUMITRU	1955 – Șipote Iași
26. MÎNDRU S. VASILE	1956 – Tg. Frumos Iași
27. MURGU D. EMIL	1954 – Podu Iloaiei Iași

OAMENI AI ȘCOLII DE IERI ȘI DE AZI

28. PETREA E. GHEORGHE	1955 – Bîrnova Iași
29. POPESCU M. AUREL	1955 – Andrieșeni Iași
30. PRICOP I. MIHAI	1955 – Cucuteni Iași
31. ROMAN D. CONSTANTIN	1955 – Grajduri Iași
32. RUSU P. IOAN	1955 – Bivolari Iași
33. SĂLĂVĂSTRU C. OCTAVIAN	1955 – Schitu Duca Iași
34. SIMION I. TIBERIU	1955 – Miroslovești Iași
35. SPĂTARU D. VASILE	1955 – Lespezi Iași
36. STURZA M. DUMITRU	1955 – Andrieșeni Iași
37. TEACĂ V. MIHAI	1955 – Andrieșeni Iași
38. TIMOFTE GH. CONSTANTIN	1955 – Țibănești Iași
39. TODOS V. IOAN	1955 – Tătăruși Iași
40. VÂRTAN I. ION	1955 – Tansa Iași

ANUL V – B ÎNVĂȚĂTORI PROF. DIRIGINTE: ZDREHUȘ TIBERIA

1. ALBU V. EUGENIA	1955 – Miroslovești Iași
2. AXINTE M. ECATERINA	1955 – Trifești Iași
3. AZOIȚEI I. ECATERINA	1955 – Prisacani Iași
4. BALTAG C. LINA	1955 – Cozmești Iași
5. BĂCĂOANU I. MARIA	1955 – Focuri Iași
6. BĂLAN G. ADRIANA	1955 – Pașcani Iași
7. BLEORT P. ILIE	1954 – Epureni Iași
8. CHIRIAȘ V. MARIA	1954 – Vlădeni Iași
9. CIURDEA N. MINODORA	1955 – Botești Roman
10. COLIBĂ P. VIRGINIA	1955 – Golăești Iași
11. CRUDU G. MARIA	1955 – Schitu Duca Iași
12. GRIGORE G. ANGELICA	1955 – Ipatele Negrești
13. GRIGORESCU I. MELANIA	
14. HUMINIUC T. LENUȚA	1955 – Strunga Iași
15. HUȚANU ȘT. IULIANA	1955 – Ruginoasa Iași
16. IACOB S. VASSA	1955 – Focuri Iași
17. ICHIM V. FEVRONIA	1955 – Roman Neamț
18. IFTIMUȚĂ M. MARIA	1955 – Focuri Iași
19. ILAȘCĂ C. VIORICA	1955 – Iași
20. LAZĂR I. ELENA	1955 – Iași
21. LIVADARIU I. VALENTINA	1954 – Iași
22. MANOLE T. TEODORA	1955 – Cotnari Iași
23. MELINTE ȘT. HARALAMBIE	1954 – Roșcani Iași
24. MUNTEANU E. ELENA	1955 – Tg. Frumos Iași
25. MUNTEANU D. GEORGETA	1955 – Tg. Frumos Iași
26. PINTILIE I. GEORGETA	1954 – Gropnița Iași
27. POLITIC G. GABRIELA	1954 – Iași
28. POPA C. ECATERINA	1955 – Miroslovești Pașcani
29. POPUȚOAIĂ GR. VALERIA	1955 – Iași
30. PRODAN I. MARIA	1955 – Cotnari Iași
31. ROMAN C. CORNELIA	1955 – Prisacani Iași

32. RUGINĂ G. VASILE	1954 – Tătăruși Iași
33. RUSU P. MARIA	1955 – Șipote Iași
34. SCOPOS T. MARIA	1955 – Răducăneni Iași
35. SITARU T. MARIA	1955 – Costuleni Iași
36. SPULBER D. ELENA	1955 – Tansa Iași
37. TOMA C. MARIA	1955 – Românești Iași
38. ȚIFOI C. PARASCHIVA	1955 – Rusenii Noi Iași
39. UNGUREANU D. DORINA	1955 – Epureni Iași
40. UNGUREANU I. DORICA	1955 – Stroiești Pașcani Iași
41. VÎRLAN D. ELENA	1955 – Tansa Iași
42. VÎRLAN D. MARIA	1955 – Tansa Iași

ANUL V CÎNVĂȚĂTORI

PROF. DIRIGINTE: FLOREA ELENA

1. ADRIAN EMILIA	1956 Deleni
2. AILENEI TEODORA	1955 Lespezi
3. ANIȚA DOINA	1955 Tătăruși
4. ANTOHE OLGA	1955 Lespezi
5. BALAȘEI MARIA	1955 Șt. Prăjescu
6. BEJAN ECATERINA	1954 Dobrovăț
7. CHIȘCĂ MILICA	1956 Secărești
8. CIUBOTĂ VERONICA	1954 Oniceni
9. CREȚU ELENA	1955 Banu
10. DIACONU ANICA	1955 Prisăcani
11. DOROFTEI RODICA	1955 Prisăcani
12. ERBICEANU RODICA	1955 Roman
13. GAFIȚA ȘTRATICA	1955 Sinești
14. GHEORGHIU EVGHENIA	1955 Ciurea
15. GOIAN ELENA	1955 Cristești
16. GRIGORE MARIA	1955 Râșcani
17. HARASIM ELENA	1955 Iași
18. IFTENE VERONICA	1954 Deleni
19. IONIȚĂ ELENA	1955 Iași
20. IACOB LILIANA	1955 Tg. Frumos
21. IORDĂCHIOAIA MARIA	1955 Tătăruși
22. LEONTE ELENA	1954 Probota Iași
23. MAFTEI TEODORA	1954 Șoimărești
24. MĂRCULETZ MARIA	1955 Lespezi
25. MOȘNIAGU ELENA	1955 Țigănași
26. PĂDURARU CRISTINA	1955 Tg. Frumos
27. PLAIU ELENA	1955 Mirosllovești
28. PRISECARU ELENA	1955 Andrieșeni
29. SIGNEANU LOLDIA	1955 Sinești
30. STICEA OLGA	1955 Mirosllovești
31. STÎNGACIU ANA	1955 Popricani
32. TĂNASE ANA	1955 Popricani
33. TĂRĂBOI EUGENIA	1955 Ruginoasa
34. TĂRĂGAN VIRUȚA	1955 Podoleni De Sus

OAMENI AI ȘCOLII DE IERI ȘI DE AZI

35. TODICĂ LUCICA	1955 Tătăruși
36. TÎRDESCU RODICA	1955 Pașcani
37. TRIFAN OLGA	1954 Gîstești
38. TUDOSE ADRIANA	1954 Țigănași
39. URSACHI MARIANA	1955 Popricani
40. VICIRIUC RODICA	1955 N. Bălcescu
41. VORNICU ELENA	1955 Lungani

ANUL V –A EDUCATORI PROF. DIRIGINTE: CALISTRU ELENA

1. ADOCHIEI GH. DIDICA	1953 Dobrovăț Iași
2. APETREI OLGA	1954 Dumești Iași
3. ATUDOREI D. MARCELA	1954 Scânteia Iași
4. BALAN V. FELICIA	1955 Mirosllovești Iași
5. CAMINIC GH. LORICA	1955 Aroneanu Iași
6. CHIIHAIA M. ELENA	1954 Iași
7. CHIRILĂ A. ANETA	1954 Voinești Iași
8. CHIRNOAGA GH. VIORICA	
9. CIBOTARIU N. VETUȚA	1955 – Hîrlău Iași
10. CÎRSTEAN D. ANA - AURICA	1955 – Vicovul De Jos
11. COSTACHESCU V. MEORICA	1955 – Probota
12. COZMA P. ADRIANA	1954 – Tomești
13. COZMA M. GABRIELA	1954 – Iași
14. DEDIU C. ELENA	1955 – Andrieșeni
15. GIMIGA GH. MARIA	1955 – Brașov
16. GIMIGA D. TEODORA	1955 – Vlădeni Iași
17. HUȚANU GH. MARIA	1955 – Călărași Botoșani
18. IACOB I. VERONICA	1955 – Chicera Tomești
19. IONIȚA GH. BERINICA	1955 – Mirosllovești
20. JIPA I. MARIA	1955 – Stolniceni
21. LAZĂR I. VALERIA	1954 – Grozești Iași
22. STAICU P. IOANA	Zăheni Vâlcea
23. STOICA D. MIHAIELA	1954 – Podu Iloaiei
24. ȘENDREA GH. ȘTEFANIA	1954 – Lespezi Budăi
25. TATARU GH. LAURA	1955 – Vlădeni Iași
26. TIRON I. MARIANA	1955 – Țuțora
27. TIBIRNA N. RODICA	1955 – Iași
28. VOINESCU C. ROZINA	1955 – Vaslui
29. ZOTA GH. MARIA	1955 - Grozești

ANUL V –B EDUCATORI PROF. DIRIGINTE: ROTARU GHENA

1. ACASANDREI P. MARIA	1955 Sirețel
2. BALTAG O. GENOVEVA	1955 Iași
3. CONTON I. VOICA	1955 Lespezi
4. CIORNEA I. MARINELA CARMEN	1954 Bivolari

OAMENI AI ȘCOLII DE IERI ȘI DE AZI

5.	CUCU GH. DIDINA	1955 Runcu
6.	DONISĂ P. RODICA	1954 Iași
7.	DONISĂ P. VIORICA	1954 Bivolari
8.	ENACHE GH. MARIA	1955 Valea Seacă
9.	GABOR I. DOINA	1954 Iași
10.	GRIGORAȘ V. IULIANA	1955 Lungani
11.	GRUMĂZESCU N. AURELIA	1955 Tg. Neamț
12.	HANUS V. MARCELA	1955 Cotnari
13.	HRISCU M. MARIA	1955 Horlești
14.	HRÎȚAC I. ANA	1955 Buhalnița
15.	ILIE P. ELENA	1955 Bivolari
16.	IRIMIA C. VIORICA	1955 Măcărești
17.	ILINCA H. MARIA	1955 Drăgănești Neamț
18.	JĂLAVU I. GABRIELA	1955 Podul Iloaei
19.	JITARU V. FLORENȚA	1955 Balș
20.	LEAHU I. AURICA	1955 Holboca
21.	LEUȘTEAN GH. MARIA	1955 Lungani
22.	LUCA C. VALENTINA	1955 Dobrovăț
23.	MIHALACHE V. TAMARA	1955 Pașcani
24.	MORARU P. ELENA	1955 Forăști
25.	MOȘNEGUTU A. ELENA	1954 Iași
26.	NĂSTASĂ V. VALERIA	1955 Măcărești
27.	ONOFRAȘ I. VIORICA	1954 Cernavodă
28.	PANAINTE C. STELA	1955 Negrești
29.	PAȘCU V. LORICA	1953 Timișești Neamț
30.	PAVEL D. VALERIA	1955 Gropnița
31.	PINTILIUC M. MARIA	1955 Lețcani
32.	PÎRȚAC V. MIOARA	1954 Huși Vaslui
33.	STAN M. DOINA MAGDALENA	1955 Coarnele Caprei
34.	SIMIONESCU C. DORINA	1955 Ceplenița
35.	SÎRGHII P. MAGDALENA	1954 Iași
36.	TARCAN ȘT. CRISTINA	1955 Șipote
37.	TĂRNĂUCEANU M. ELENA	1955 Ceplenița
38.	VORNICU T. LIDIA	1955 Lungani

ABSOLVENȚII PROMOȚIEI 1976 CLASA XIII A

1.	ABAZA PETRU	1955 - Sinești Iași
2.	AGAPE CONSTANTIN	1956 - Mogoșești. Iași
3.	BISTRICEANU GHEORGHE	1956 - Ipatele. Iași
4.	BOTEZATU EUGEN	1956 - Șipotele. Iași
5.	BURCĂ ANTON	1955 - Voinești. Iași
6.	BURLACU IORGU	1955 - Osoi Iași
7.	CARNARIU ALEXANDRU	1956 - Țibănești. Iași
8.	CIOBANU MATEI	1956 - Prisăcani, Jud. Iași
9.	CIOBANU STELIAN	1956- Belcești. Iași

OAMENI AI ȘCOLII DE IERI ȘI DE AZI

10. CÎTEA CĂTĂLIN	1956- Iași
11. CUCORANU DUMITRU	1956- Andrieșeni Iași
12. DĂNILĂ DUMITRU	1956- Iași
13. DEGERATU GHEORGHE	1956- Focuri Iași
14. GHEORGHIĆĂ ILIE	1956- Lespezi Iași
15. GURALIUC MINAI	1956- Plugari Iași
16. IGNAT ILIE	1956- Lespezi Iași
17. IRIMIA MIHAI	1956- Țuțora Iași
18. MAGDICI STELIAN	1956- Horlești Iași
19. MERCORE MIHAI	1955- Cristești Iași
20. MIRON PETRU	1956- Lespezi Iași
21. MĂRIUȚĂ DUMITRU	1956- Ceplenița Iași
22. MOCANU CONSTANTIN	1956- Cozia Iași
23. MURARIU ROMEO	1956- Mitoc Botoșani
24. MIȚUCĂ MIHAI	1956- Osoi Iași
25. PANDELEA SILVIU	1956- Dolhești Suceava
26. RADU MIHAI	1955- Mogoșești Neamț
27. SIMION TICU	1956- Mirosălvești Iași
28. SOFICU CONSTANTIN	1956- Iași
29. STAN PETRU	1956- Popești Iași
30. SURUGIU IOAN	1956- Ceplenița Iași
31. TUDORAN MARIAN	1956- Popricani Iași
32. UNTU VASILE	1956- Roșcani Neamț
33. URSACHE OVIDIU	1956- Mogoșești Iași
34. URSULEASA GEORGEI	1956- Valea-Seacă Iași
35. ZETU DĂNUȚ	1956- Pașcani Iași

CLASA XIII B

1. ASĂVOAIEI MARIA	1954- Uricani Hunedoa-Ra
2. BEATU LENUȚA	1956- Butea Iași
3. BOTEZ ELENA	1956- Focuri Iași
4. BUJOR LORENA	1956- Sinești Iași
5. CARAS OLGA	1956- Tg. Frumos Iași
6. CHETRAE ELENA	1956- Huși Vaslui
7. CHILCOS GABRIELA	1955- Lungani Iași
8. CHIRILĂ MĂRILENA	1957- Stroești Iași
9. CIOPRAGA LIDIA	1956- Pașcani Iași
10. CONDURACHE DORINA	1956- Dumești Iași
11. COZMA GEORGETA	1956- Cozmești Iași
12. DROB SILVIA ADRIANA	1956- Siret Suceava

OAMENI AI ȘCOLII DE IERI ȘI DE AZI

13. ENEA LIDIA	1956- Valea Seacă Iași
14. FORNA ELENA	1956- Iași
15. FURTUNĂ ELENA	1956- Deleni Iași
16. GRIGORAȘ MARIANA	1955- Pașcani Iași
17. IACOB ELENA	1956- Focuri Iași
18. ILIAȘ RODICA	1956- Podu Iloaiei Iași
19. IORDĂCHIOAIA GETE	1956- Tătăruși Iași
20. LUPU MARIA	1956- Erbiceni Iași
21. MANOLIU MARIETA	1956- Fălticeni Suceava
22. MIHĂILĂ GEORGETA	1955- Cristești Iași
23. ONOFREI ELENA	1956- Lețcani Iași
24. PĂSTRĂGUȘ MARIA	1956- Buhalnița Iași
25. POIANA JANETA	1956- Tătăruși Iași
26. POPA ELENA	1955- Deleni Iași
27. POPESCU ELENA	1955- Cozmești Iași
28. RAȚĂ GEORGETA	1956- Plugari Iași
29. ROȘU ANGELA	1956- Ruginoasa Iași
30. SIMINĂ RODICA	1956- Vinători Neamț
31. STOLERU MARIA	1956- Tatomirești Vaslui

CLASA XIII C

1. APOSTOL ELENA	1956- Focuri Iași
2. APOSTOL ELENA	1955- Focuri Iași
3. BALTARU ELENA	1956- Popricani Iași
4. BANU NATALIȚA	1955- Cornești Iași
5. BOCA GENOVEVA	1955- Scînteia Iași
6. BOSTAN ANA	1956- Lespezi Iași
7. CALANCEA VIORICA	1955- Băcești Iași
8. CONDURACHI MARIA	1955- Belcești Iași
9. CRONȚ DORINA	1956- Horlești Iași
10. DIACONU EUGENIA	1956- Vlădeni Iași
11. DOROFTE MARIA	1956- Iași
12. DUMITRACHE FELICIA	1956- Mironeasa Iași
13. GAFIȚA OLGA	1954- Tătăruși Iași
14. HĂULICĂ MARIA	1956- Ipatele Iași
15. LENȚA IONELA-ELENA	1956- Vlădeni Iași
16. LUCA ILEANA	1956- Aroneanu Iași
17. LUNGU LICA	1956- Scobinți Iași
18. MIHAI DIONA	1956- Lespezi Iași
19. MOISI ANGELA	1956- Voinești Iași
20. NECULĂEȘI ANGELA	1956- Hălăucești Iași

21. OLARU DOINA	1956- Pașcani Iași
22. PĂVĂLUC TATIANA	1956- Belcești Iași
23. PITARU GEORGETA	1956- Reditu-Tatar Iași
24. PODARU CRISTINA	1954- Iași
25. POPA AURORA	1956- Ipatele Iași
26. PRALEA ELENA	1956- Tg.-Frumos Iași
27. SARAIMAN EMILIA	1956- Fintinele Iași
28. SÎNTOADER CENZORICA	1956- Focuri Iași
29. ȘÎRCU ELENA	1956- Tansa Iași
30. TANĂȘĂ RODICA	1956- Pașcani Iași
31. ZĂPODEANU LUCIA	1956- Țibănești Iași

CLASA XIII D

1. AMARANDEI DAFINA	1956- Dorohoi Iași
2. APETREI DOINA	1956- Tudora
3. BACIU FLAVIA	1956- Podul Iloaiei Iași
4. BĂȘU VIORICA	1956- Covasna Iași
5. BORDEIANU MIOARA	1956- Suceava
6. BRUMĂ GEORGETA	1957- Hovîrna Botoșani
7. CIOCHINA VIOLETA	1956- Probota Iași
8. CÎMPAN RODICA	1955- Suceava
9. DANALACHE MINODORA	1956- Hovîrna Botoșani
10. DUNALIU VIORICA	1956- Bivolari Iași
11. GHELIUC MARIA	1956- Marginea Suceava
12. HÎNCU ELENA	1956- Havîrna Botoșani
13. HRIȚCU SILVIA	1955- Deleni Iași
14. IONAȘ AMELIA	1956- Stolniceni Iași
15. IFTIMOAIIE GETA	1956- Dobrovăț Iași
16. LICIU AURICA	1953- Mihăileni Botoșani
17. LOGHIN ANGELICA	1956- Suceava
18. LUPU PARASCHIVA	1954- Erbiceni Iași
19. MARCHIDAN MAGDALENA	1956- Iași
20. MĂTĂȘARU MARIA	1956- Belcești Iași
21. MOLDOVAN LUCIA	1956- Vicșani Suceava
22. NAZARE LUCIA	1956- Coucești Botoșani
23. PASCAL VIRGINIA	1956- Udești Suceava
24. PATRAȘCU MARIA	1956- Cogeasca Jud. Iași
25. PĂRPĂLUȚĂ VIORICA	1954- Cristești Botoșani
26. POMPARĂU VIORICA	1956- Bucecea Botoșani
27. POPOVICI VALERIA	1956- Valea Lupului Iași
28. ROMANESCU ELENA	1956- Dersca Botoșani

OAMENI AI ȘCOLII DE IERI ȘI DE AZI

29. SABĂU VICTORIȚA	1956- Coarnele Caprei Iași
30. ȘOBEA ELISABETA	1956- Cacica Suceava
31. TABARCEA DORINA	1956- Comănești
32. TĂNASE ANA	1954- Dolhești Suceava
33. TURCU PAULA	1956- Iași
34. UNGUREANU MILITINA	1955- Udești Suceava
35. VERINGĂ ELENA	1956- Uricani Iași

LICEUL PEDAGOGIC DE EDUCATOARE ABSOLVENȚII PROMOTIEI 1976 ANUL V A

1. ALEXA ELENA	1954- Banu Iași
2. ARȘINEL ANA-ECATERINA	1955- Pașcani Iași
3. AVĂDĂNII MARGARETA	1955- Iași
4. BĂLĂCEANU GEORGETA	1956- Lespezi Iași
5. BÂRDAN MARIANA	1956- Pașcani Iași
6. BÎZDÎGĂ ELENA	1956- Golăești Iași
7. BLAGA DOINIȚA	1956- Costești Iași
8. BODESCU COCA	1955- Galați
9. BURSUC ELENA	1955- Al. I. Cuza Iași
10. CIMPOI ZIS RUSU GEORGETA	1956- Vorovești Iași
11. CIOBANU CONSTANȚA	1955- Iași
12. DURAI GEORGETA	1955- Iași
13. IORDACHE RODICA	1956- Valea Mare Dîmbovița
14. IUȘCĂ MARIANA	1956- Albești Botoșani
15. LĂCĂTUȘU LILIANA	1956- Hîrlău Iași
16. LIPOVANU MARIA	1954- Pașcani Iași
17. MANU RODICA	1956- Tg. Frumos Iași
18. MINEAȚĂ ELENA	1955- Dobrovăț Iași
19. MOLDOVAN SILVIA	1955- Bistrița Bistrița-Năsăud
20. OBOROCEANU MIHAELA	1956- Popești Iași
21. ONICĂ TEODORINA	1955- Banu Iași
22. OZOREANU RODICA	1955- Bădeni Iași
23. PĂDURARIU VERGINIA	1956- Stroești Iași
24. PRISACARIU MARIA	1956- Tătăruși Iași
25. PRUTEANU FLORICA	1956- Erbiceni Iași
26. SONEA MELANIA	1956- Ipatele Iași
27. STÂNGĂCIU MINODORA	1955- Iași
28. SUNĂ ANA	1956- Lespezi Iași
29. TURCULEȚ ANA	1955- Probota Iași

OAMENI AI ȘCOLII DE IERI ȘI DE AZI

30. ȚURCANU MARIANA	1956- Cîrpiți Iași
31. VOLCINSCHI MARIA	1955- Vorovești Iași
32. VORNICU LIDIA	1956- Podul Iloaiei Iași
33. ZABULICĂ MARIA	1956- Lespezi Iași
34. ZAHARIA DORINA	1956- Gropnița Iași

ANUL V B

1. ANCUȚA LUCIA	1954- Valea Seacă Iași
2. ANDRONIC ELENA	1955- Cotnari Iași
3. ASTĂCIOAIEI ANGELICA	1956- Gropnița Iași
4. BĂBESCU MARIA	1956- Valea Glodului Suceava
5. BUCĂ AURICA	1956- Deleni Iași
6. BULAI MIȚA	1956- Valea Seacă Iași
7. BUSUIOC TATIEANA	1956- Gîrbești Iași
8. CHILAT EMILIA	1954- Tansa Iași
9. COJOCARU ELENA	1956- Pașcani Iași
10. CRĂCANĂ ELENA	1955- Șipote Iași
11. CREȚU LIVICA	1956-
12. DAVID LIDIA	1956- Șipote Iași
13. DUMITRICĂ GEORGETA	1955- Ciolănești Teleorman
14. FILIMON ECATERINA	1956- Lespezi Iași
15. FLOREA LUMINIȚA	1956- Dobrovăț Iași
16. GAVRILESCU GABRIELA	1956- Băiceni Iași
17. HĂULICĂ ANIȘOARA	1954- Ipatele Iași
18. HODOROGEANU ELENA	1956- Aroneanu Iași
19. HUJA VIORICA	1955- Iași
20. HUȚANU ELENA	1955- Deleni Iași
21. IACOB LUCICA	1956- Tomești Iași
22. IOVIȚĂ MELANIA	1956- Dobrovăț Iași
23. LĂCĂTUȘU MARIA	1956- Mironeasa Iași
24. LUCA OTILIA	1956- Iași
25. MELINTE ROMICA	1956- Osoi Iași
26. ONICHI MARIA	1956- Negrești Iași
27. SMATICI ADRIANA	1956- Andrieșeni Iași
28. ȘARAMET JENIA	1955- Iași
29. TARCAN TATIANA	1956- Șipote Iași
30. TIMOFTE AURICA	1955- Tansa Iași
31. URSANU TATIANA	1955- Tansa Iași
32. VICOL CONSTANȚA	1956- Ruginoasa Iași
33. ZABORILĂ VIORICA	1955- Reditu-Tătar Iași
34. ZARĂ VIORICA	1955- Mădârjac Iași

ABSOLVENȚII PROMOȚIEI 1977

ANUL V A

PROF. DIRIGINTE: VASILIU ALEXANDRU

1. AGAVRILOAIEI MARIANA	17. MÎNCĂ GIGEL
2. AIVĂNOAIEI IULIANA	18. MOLDOVANU RADU-GHEORGHE
3. ANIȚĂ FĂNICĂ VALERIAN	19. NEAMȚU GEORGEL
4. ANTON VASILE	20. NIȚANU GRIGORE
5. BORȘ EMIL	21. ONOFREI MARIA
6. BRADU GEORGEL	22. PAVEL VIORICA
7. BUTNARIU VASILE	23. PÂRÂ IOAN
8. CIUBOTARU NECULAI	24. PINTILIE MIHAI
9. COJOCARU ȘTEFAN	25. ROMANESCU IOAN
10. CONDURACHE IOAN	26. SBERA MIHAI
11. CASTAN IOAN	27. SURU COSTACHI
12. DAMIAN CONSTANTIN	28. TARCAN MARIA
13. DAMIAN ȘTEFAN	29. TANASE BOGDAN-MUREȘ
14. DIACONU EUGEN	30. TUDORACHI COSTICĂ
15. ENACHE CONSTANTIN	31. URSULEASA MIHAI
16. HRIȚAC MIHAI	

ANUL V B

PROF. DIRIGINTE: BARNEA VERONICA

ATUDORESIEI ELISABETA	HUȚANU LIDIA
AVARVAREI ANA	MERA ELENA
BACIU RODICA	MIHALACHE PARASCHIVA
BIVOL MARIA	MIRON GINA
BÎZDÎGĂ VIORICA	MUNCELEANU LENUȚA
CHEBAC VALERIA	NECHIFOR ELEXANDRINA
CHIRIACESCU IONELA	PAVĂL MARIA
CIOCAN MARIANA	PINTILIE CORNELIA
CLIM ANGELA	PINTILIE ELENA
CONDURACHE MAGDALENA	POPA BEATRICE-CAMELIA
COSTEA DOINA	POPESCU LUMINIȚA
CREȚU DOINA	PRISACARU ANGELA
CREȚU TEODORA	PUIU MARIANA
CUMPANĂ ELENA	RACHIERU RODICA
DAVID GEORGETA	RUGINĂ MARIA
FETESCU ELENA-NARCISA	SOVAC ANGELA
GRAUNTE GETA	TÎRNOVEANU DOINA
HARITON MARIA	ȚIMPĂU MARICICA
HUMA ORTANSA	VORGANICI ELENA

VIERU CARMEN-LUMINIȚA
VLĂDEANU LUCICA

VORNICU IRINA

ANUL V C

PROF. DIRIGINTE: ZDREHUȘ TIBERIA

1. APĂVĂLOIEI VIORICA	20. MARCIAN DOINA
2. BALAN MARIANA	21. MOLDOVAN LUCIA
3. BOICEANU MARIA	TEODORA
4. BENȚA RODICA	22. MUNTEANU ECATERINA
5. BIATU ELENA	23. MUSTAȚĂ ELENA
6. BOGZA GABRIELA	24. MUSTAȚĂ MARIANA
7. CARP ANIȘOARA	25. NĂSOI MARIA
8. COSTEA MARIA	26. PĂDURARU ANICA
9. COVASNEANU MARIA	27. PĂNGORU VALERICA
10. CUCU ANICA	28. POPA RODICA
11. DEGERATU CORINA	29. POPESCU ELENA
12. DORCU LIA-GENOVEVA	30. RODEANU LUCIA-MIHAELA
13. FERARU CONSUELA	31. SOVĂ MIMI
14. GAVRILOVICI-ZARĂ MARIA	32. SOVIN EMILIA
15. GÎRLEANU GENOVEVA	33. SECRIERU CARMEN-LIDIA
16. GRIGORE MARIA	34. SOLONCĂ SILVIA
17. GUST JĂNICA	35. UNGUREANU FINUȚA
18. MACOVEI DOINA	36. VASILACHE ANICA
19. MARCULETZ ANICA	37. VÎRLAN GICA

LICEUL PEDAGOGIC DE EDUCATOARE

ANUL V A

PROF. DIRIGINTE: POPOVICI VIORICA

1. ADAM TEODORA	1956- Cobești Bacău
2. ATODIROAIE CECILIA	1957- Durnești Botoșani
3. BALAȘA OTILIA	1957- Horlești Iași
4. BORDEIANU CAMELIA	1957- Drăgușeni Suceava
5. BUCATARIU MĂGDUȚA	1957- Țibănești Iași
6. BUHĂ ANGELICA	1957- Tătăruși Iași
7. BUZDUGA ANGELA LUMINIȚA	1957- Iași
8. CARP VIORICA ELISABETA	1957- Țibănești Iași
9. CHILATM ANGELICA	1957- Tansa Iași
10. CIOBANU ELENA	1957- Prisăcani Iași
11. CROITORU LILIANA-VIOLETA	1957- Mircești Iași
12. CUDALB RODICA	1957- Doljești Nemț
13. CUJBĂ DOINA	1957- Iași
14. CURTMAN MARIA	1956- Hîrlău Iași

OAMENI AI ȘCOLII DE IERI ȘI DE AZI

15. FERARU ELENA	1957- Valea Seacă Iași
16. GAGICĂ LIMA	1956- Podul Iloaiei Iași
17. JIPA PETRONELA	1956- Șipote Iași
18. LUCEANU VIORICA	1957- Vânători Iași
19. MARINESCU MARIA	1957- Plugari Iași
20. MÎNZĂLICĂ VIORICA	1957- Moțca Iași
21. MOISII SILVICA	1957- Andrieșeni Iași
22. NISTOR ELENA	1957- Belcești Iași
23. NIȚE GEORGETA	1956- Pașcani Iași
24. ASTEȚCHI MARILENA	1957- Iași
25. PANAINTE IULIANA	1957- Negrești Vaslui
26. PĂRLEA LENUȚA	1957- Miroslovești Iași
27. SIGHEANU LIVIA	1956- Sinești Iași
28. ȘÎRBU VERONICA	1957- Ciurea Iași
29. SÂRBU AURELIA	1956- Pașcani Iași
30. ȘTEFAN NICOLETA	1957- Pașcani Iași
31. ȘTEFANACHE FLORICA	1957- Erbiceni Iași
32. TILIC CAMELIA	1956- Cluj
33. VEREȘTIUC RODICA	1956- Călărași Botoșani
34. VRABIE RODICA	1955- Roșiești Vaslui

ANUL V B

PROF. DIRIGINTE: TIMOIANU NICULINA

1. ADAM ANA	1957- Podul Iloaiei Iași
2. ADOCHITEI ELENA	1958- Dolhasca Suceava
3. ANDRONACHE VALERIA	1956- Costuleni Iași
4. ANDRĂNIC MARIA	1957- Voinești Iași
5. BĂSSU ELENA	1957- Iași
6. BERCU EUGENIA	1957- Scobinți Iași
7. BÎRLIBA TEODORA	1956- Vânători Neamț
8. CANTEMIR VIORICA	1956- Bivolari Iași
9. CHILAT NUȚICA	1957- Tansa Iași
10. CHIRICESCU MARIA	1957- Lespezi Iași
11. CIOBANU ILEANA	1957- Dobrovăț Iași
12. CONDURACHE GEORGETA	1957- Iași
13. COȘARCĂ RODICA	1956- Gîrbești Iași
14. COZMA TATIANA	1957- Prisacani Iași
15. DUCA FLORICA	1957- Valea Seacă Iași
16. DUMITRAȘCU MARIA	1957- Cercu Iași
17. DUMITRU MARIANA	1956- Strunga Iași
18. ELISEI ELIDA LILIANA	1957- Iași

19. GHERGHELAȘ MARIA	1957- Horlești Iași
20. GRĂDINARU ANIȘOARA	1957- Pașcani Iași
21. IFRIM MARANDA	1956- Șirețel Iași
22. MIHALACHE MARIANA	1957- Grozești Iași
23. OBREJA ELENA	1957- Mogoșești Iași
24. PLEȘCAN MARIA	1956- Valea Seacă Iași
25. POPOVICI CARMEN IULIANA	1955- Cotnari Iași
26. RANGU VIORICA	1957- Pașcani Iași
27. SĂRMĂȘANU ELENA	1956- Timișești Neamț
28. TODOSI ILEANA	1957- Pîrtești De Jos
29. TURCULEȚ GEORGETA	1957- Probota Iași
30. URSACHE DINA	1955- Vlădeni Botoșani
31. VATRICI LILIANA	1957- Răducăneni Iași
32. VIZITIU MARIANA	1956- Șipote Iași
33. VÂRLAN PARASCHIVA	1957- Probota Iași
34. VLAGA ELENA	1956- Țibana Iași

ANUL V C

PROF. DIRIGINTE: LUCA ANIȘOARA

1. ALUCHI AURICA	1957- Ruginoasa Iași
2. ATĂNĂSOAIEI MARIA	1957- Dumești Iași
3. BOGHIAN ELENA	1957- Spineni Iași
4. BUCATARU FLORICA	1957- Iași
5. BURSUC MARIA	1956- N. Bălcescu Botoșani
6. BUZDUGĂN MARIA	1956- Ceplenița Iași
7. CANȚUR VIOLETA	1956- Scheia Iași
8. CĂRĂUȘU IULIANA	1957- Tansa Iași
9. DORNEANU ELISABETA	1957- Podul Iloaiei
10. DOSOFTEI LUCREȚIA	1956- Românești Iași
11. DUMITRIU LIVIA	1957- Rediu Tatar Iași
12. FUERARU GEORGETA	1956- Huruești Bacău
13. FUDULACHE LILIANA	1956- Hîrlău Iași
14. GAVRILUȚĂ MARIA	1957- Andrieșeni Iași
15. GĂNEANU VALENTINA	1956- Țigănași Iași
16. GOTCU MARIA	1957- Țigănași Iași
17. GRIGORESCU PROFIRA	1957- Coarnele Caprei Iași
18. JIGĂU ELENA	1957- Cîndești Neamț
19. LUPĂȘCU ELENA	1956- Bîrzești Vaslui
20. MACOVEI DORINA	1957- Bivolari Iași
21. MĂRMUREANU RODICA	1956- Vaslui
22. MURĂRESCU ELENA	1957- Tg. Frumos Iași

OAMENI AI ȘCOLII DE IERI ȘI DE AZI

23. PAVEL ELENA	1957- Lungani Iași
24. PAVEL VIORICA	1956- Tansa Iași
25. PODARU MARCELA	1957- Iași
26. PRICOP RODICA	1957- Coarnele Caprei Iași
27. PACLARU FLOAREA	1957- Mironeasa Iași
28. ROȘU MIHAELA GABRIELA	1957- Iași
29. SANDU VALERIA	1957- Tomești Iași
30. SĂLĂVASTRU CONSTANȚA	1957- Grozești Iași
31. STAN ECATERINA	1956- Tansa Iași
32. STOICA VALERIA	1956- Tansa Iași
33. TOMA ELENA	1957- Ciurea Iași
34. TRIȘCĂ MARIA	1956- Răducăneni Iași
35. ZAMFIRESCU ANIȘOARA	1956- Aroneanu Iași

ABSOLVENȚII PROMOTIEI 1978 ÎNVĂȚĂTORI PROF. DIRIGINTE: COTORCEA EMIL

1. BABAN GH. ECATERINA	16. MUNTEANU GR. MARICEL
2. BOTEZATU C. GEORGEL	17. MUȘEI E. IOAN
3. CĂILEANU GH. SORIN	18. NICHICEANU V. DUMITRU
4. CHIRILĂ AL. ADRIAN	19. PLEȘCA D. VASILE
5. CÎMPEANU V. IOAN	20. PRICOP ȘT. OVIDIU CONSTANTIN
6. COADĂ - GALBENĂ H. NECULAI	21. PUTU O. DOINA LĂCRĂMIOARA
7. DIACONESCU D. ANGELA	22. RUSU P. PETRUȚA
8. DÎSCĂ M. EUGEN	23. SANDU V. ADRIAN
9. GÎTU V. MARIA	24. SANDU GH. MIHAI
10. IACOBESCU I. GHEORGHE	25. SAVA V. CONSTANTIN
11. IPATE C. IONEL	26. SIMION I. COSTEL
12. LAZĂR I. EUGEN	27. STÎNGACIU IF. DOREL
13. MANOLE C. MARIA	28. VASILACHE I. MIHAI
14. MIHALCEA V. SPIRIDON	29. VLĂDEANU C. GHEORGHE
15. MORARIU GH. CLAUDIU VLAD	

ANUL - V - B ÎNVĂȚĂTOARE PROF. DIRIGINTE: HRIB MĂRIOARA

1. ALUPULUI IULIANA	1958 Ruginoasa
2. ANIȚA DOINA MODICA	1958 Tătăruși
3. ANTĂLUȚE EUGENIA	1958 Mircești
4. BOUREANU STELA	1958 Popricani
5. BRUDARIU ELENA	1958 Osoi
6. CARAIMAN ADRIANA	1958 Costuleni
7. CAREJA GEORGETA	1958 Miroslavcești
8. CHICHIRĂU VIORICA	1958 Vlădeni

OAMENI AI ȘCOLII DE IERI ȘI DE AZI

9. CIOBANU ROZICA	1958 Andrieșeni
10. CIOBANU ELENA	1958 Tg. Frumos
11. COLIBĂ GICĂ	1958 Golăești
12. CUCUTEANU CRISTINA	1957 Horlești
13. DĂRIUȚĂ MARIA	1957 Tg. Frumos
14. DOGARU ANA	1957 Tătăruși
15. ENACHE MARIA	1958 Tabăra
16. FEDELEȘ ELENA	1958 Cîrlig
17. FURNICĂ RODICA	1958 Mădîrjac
18. GAFENCU MARIA	1957 Scobinți
19. Ghiban MARGARETA	1958 Tătăruși
20. GRASU ELIZA	1958 Cogeasca
21. HĂLCIUG LARISA	1957 Mădîrjac
22. LUNGU SILVICA	1958 Codăești
23. LUPESCU ELENA	1958 Tg. Frumos
24. LUPESCU ANA	1958 Tg. Frumos
25. MANOLE CRISTINA	1958 Cotnari
26. MARCU EMILIA	1958 Ciorțești
27. MĂLINICI DORINA	1958 Drăgușeni
28. MORMECI MARIA	1958 Valea Seacă
29. PANTAZI MARICICA	1958 Pașcani
30. PAVĂL IOANA	1958 Tătăruși
31. ROȘCA GRETA	1958 Costuleni
32. SĂCRIERU ELENA	1958 Mădîrjac
33. STAVARACHI MARIA	1958 Popricani
34. TATARU MARIA	1958 Vlădeni
35. TODOS MARIA	1958 Tătăruși
36. ZAHARIA ELENA	1958 Vlădeni
37. ZAPAN OLGA	1958 Scobinți

ANUL - V - C ÎNVĂȚĂTOARE PROF. DIRIGINTE: FRUNZETTI FLORICA

1. ACATINCĂI NICULINA	16. CORNELIU DOINIȚA
2. ANDRONIC MINODORA	17. CRACOTĂ ELENA
3. ANIȚA DOINA	18. DASCĂLU ELENA
4. ARITON LENUȚA	19. IACOB ANGELA
5. ARMAȘU LORI	20. IUGANU ELENA
6. ATODIRESEI NATALIA	21. MINEA MAGDA
7. BÎRLESCU MARIA	22. MUNTEANU MARIA
8. BOGHIU MARIA	23. MURĂRAȘU ELENA
9. BOTEZATU JĂNICA	24. NICA MĂRIOARA
10. BURAGA LENUȚA	25. PETROVICI LUMINIȚA
11. CARAIMAN MARIA	26. PLAIU VIORICA
12. CARPUȘCA AXINIA	27. POTLOG MARIEANA
13. CHELE TATIANA	28. SAVA SANDINA
14. CHIPERI MARIA	29. SIMINA SILVICA
15. CONACHI SONICA	30. SIMION MARIANA

OAMENI AI ȘCOLII DE IERI ȘI DE AZI

31. TĂTARU VALENTINA
32. TOADER MĂRIOARA
33. UGLEA VERONICA

34. VARARU MARIA
35. VASILACHI ELENA
36. VAVILOV CAPITOLIA

ANUL - V - D EDUCATOARE PROF. DIRIGINTE: PAVEL VIRGINIA

1. AGAPE V. ANA
2. AGAVRILOAIE I. ANICA
3. AMARGHEOALEI C. DORINA
4. ANTONESSEI M. ELENA
5. ASĂVOAIEI I. ANGELA
6. BARABULĂ V. MARIA
7. BĂLĂCEANU P. ELENA
8. BEJAN GH. VIORICA
9. BEȘLEAGĂ M. RODICA
10. BERARU GH. IOANA SANDINA
11. CHIRIAC M. DOINA
CONSUELA
12. CIOMAGA GH. ELENA
13. CIORNEI I. ELEONORA LIVIA
14. DUMITRAȘCU E. MARIA
15. ENACHE GH. FIRUȚA
16. FÂRȚU ȘT. SMĂRÂNDIȚA
17. FLORICI V. ANIȘOARA

18. HRENIUC N. ANA
19. IPATE V. LUCREȚIA
20. MAXIM F. ALEXANDRA
21. MĂȚASARU S. VIORICA
22. MIHĂILĂ GH. MARIA
23. MORĂRAȘU C. PARASCHIVA
24. NEDELCU C. CONSTANȚA
25. NIGA GH. IULIANA
26. ONOFREI D. LIDIA
27. PÎNZARU V. CORNELIA
28. PLEȘCA P. MARIANA
29. ROTARU M. GABRIELA
30. SAVA S. CORNELIA
31. URSACHE GH. MARCEL
CLAUDIA
32. VRABIE M. BENONIEA

ANUL - V - E EDUCATOARE PROF. DIRIGINTE: TIMOIANU NICULINA

1. ADAM V. TEODORA
2. AGAVRILOAIE V. ELENA
3. ARIONOAI A. TEREZA
4. BALAN C. PETRONELA
5. CAIA A. MARIA
6. CANTEMIR TR. LUCICA
7. CIOBANU M. LUCIA
8. CIOBANU T. VALENTINA
9. CRĂCIUN C. RODICA
10. DANILOV C. DESPINA
11. DÎSCĂ V. ECATERINA
12. DONES I. NINA
13. FERCHEZĂU C. RODICA
14. FLOAREȘ I. LUCICA
15. GROSU GH. RODICA
16. HANUS V. GETA
17. IACOB I. RODICA

18. ILOAIA V. MARGARETA
ELENA
19. IRINA C. COSTINA
20. MAFTEI GH. EMILIA
21. MANOLACHE T. MARIA
22. MIHĂILĂ M. ELENA
23. PETREA E. ELENA
24. POPA AL. ELENA
25. POPA C. VERA
26. PRISĂCARU P. ANA
27. PRISTAVU GH. MARIA
28. SEREDIUC D. PARASCHIVA
29. URSACHI ȘT. GETA
30. URSANU GH. MARIA
31. URSU M. MARIA
32. VASILE N. CAMERIANA

POSTLICEAL ANUL II

1. ALEXA M. DORINA	21. NIGEL C. ELENA
2. BALMUȘ I. ELISABETA	22. NOROCEA V. GEORGETA
3. BELDEA I. MARIA	23. ONOFREI C. RODICA
4. BIRTOM M. ANGELA	24. OPREA C. RARIȚA
5. BREAU R. GHE. MARIA	25. OSOIANU C. ANETA
6. BURCĂ C. VIORICA	26. PASCAL GR. GEORGETA
7. CORBAN C. GEORGETA	27. POHONTUM M. MARIA
8. CORNEA GHERGHINA	28. POPA AL. ELENA
9. CRICĂ P. AURORA	29. PRISECARU N. PETRONELA
10. DABIJA GH. PARASCHIVA	30. PRISTAVU C. ELENA
11. DESPESCU P. MARIA DOINIȚA	31. ROBU M. MARIA
12. GOROVEI ELENA	32. SAMOILĂ A. CRISTINA
13. HERESCU I. SEMIRAMIDA	33. SAVA N. MARIA
14. LOGHIN GH. MARIANA	34. STAN I. VIRGINIA
15. LUCESCU GH. STELA	35. ȘERBAN C. VIORICA
16. MARGHIOL C. ERMINA	36. ȚIBULCĂ V. ELENA
17. MIHALACHE E. TATIANA	37. TIREL D. LILIANA
18. MORARU M. ANGELA	38. UGLEA GH. MARIA
19. MORĂRAȘU N. ELENA	39. VLASE C. MARIA
20. NICA GH. MARIANA	

ABSOLVENȚII PROMOTIEI 1979
CLASA a XII-a A - ÎNVĂȚĂTOR
PROF. DIRIGINTE: FETESCU VASILE

1. ALBU M. EUGEN	20. MAGDICI E. MARIANA
2. ATĂNĂSOAEI C. ANA	21. MĂRINCUȚĂ I. MARIANA
3. BOTEZ P. FLORENTIN	22. NEAMȚU M. CAMELIA
4. CÂMPEANU V. ELENA	23. ODAIE RODICA
5. CHILUG V. ANA	24. PANAITESCU C. MARIA
6. CHIUARU I. LIDIA	25. PĂULEȚI V. IULIANA
7. COCOVEICĂ D. MIHAI	26. PINTILIE P. DAN - PAVEL
8. DAMIR I. OLGUȚA	27. PINTILIE GH. IOAN
9. DIACONU C. MARGARETA	28. PLEȘCA V. ANA
10. FURNICĂ C. ANGELICA	29. PONCU C. DANIELA
11. GAVRILOVICI - ZARĂ	30. POPESCU GH. GABRIEL
12. GHERASIMESCU D. VASILE	31. SIMIREANU M. ALINA
13. GÎRBU V. IRINA	32. STAMATE GH. LUDMILA
14. GOIDAN I. MARICICA	33. STAN V. ROMICA
15. GRIGORAȘ C. MARIA	34. ȚIRU M. MIHAI
16. ICHIM I. DINU	35. ȚURCANU I. LIDIA
17. IONIȚĂ N. ECATERINA	36. VĂCARU D. LUCIA
18. IORDĂCHESCU C. ELENA	37. VÎRGĂ - ARVA ANGELA
19. IRINA GH. JĂNICA	

OAMENI AI ȘCOLII DE IERI ȘI DE AZI

CLASA a - XII - B - ÎNVĂȚĂTOR

PROF. DIRIGINTE: M. CIOCÎRLIE

1. AGACHI I. ELENA	19. IACOB GH. VOICA
2. AMARANDEI P. RODICA	20. IOSUB D. GEORGETA
3. ANTĂLUȚE P. MARIA	21. ISAC V. MARIANA TATIANA
4. APOSTOL GH. ANGELICA	22. MIHALCEA I. ELENA
5. BABAN MARIANA	23. MIHĂILĂ P. LILIANA
6. BALTAG V. VIOLETA	24. PAVĂL I. OLGA
7. BALTARU I. ANA	25. PAȘALĂU M. NICOLETA
8. BĂICEANU ALEX. FLORICA	26. PETRIȘOR MARIA
9. BOGDĂNESCU VIORICA	27. PÎTLEA N. MARIA
10. CEHAN MARILENA	28. RADU T. ELENA
11. CRIȘU LUMINIȚA	29. RAFAILĂ CARMEN
12. DAMINESCU C. CLAUDIA	30. ROȘU GH. DOINA
13. DAVIDOAI N. TEODORA	31. SIMION GICA
14. DĂMĂȚIRCĂ ȘT. ELENA	32. STÎNGU P. CRISTINA
15. GRĂUNTE I. MARIANA	33. VATRICI C. DORINA
16. GRIGOROAIA D. DOINIȚA	34. VLAD GH. OLTIȚA
17. HUȚANU C. MARIA	35. VORNICU C. IONICA
18. HUȚULEAC M. LAURENȚIA	

CLASA XII - C ÎNVĂȚĂTOR

PROF. DIRIGINTE: SAVA OLTEA

1. ANTONIU GH. DOINA	19. MIRON N. MARIANA
2. AZOIȚEI V. GABRIELA	20. MÂNDRU V. ELENA
3. BÎNZARI D. NONA	21. NOVAC N. NICULINA
4. BOUREANU T. CLAUDIA	22. PASAT V. RITA
5. CĂLIN V. EUGENIA	23. PĂDURARU P. ANIȘOARA
6. CHILAT GH. DELIA	24. PINTILIE V. MARIA
7. CIOATĂ V. ADRIANA	25. PÎSLARU GH. MARIA
8. CIOBANU P. ANGELICA	26. PLUGARIU GH. ZÎNICA
9. CIOBĂNICĂ E. DORINA	27. PODARIU V. ELENA
10. CIUCĂ GH. MONICA	28. POIANĂ C. CARMEN - VIORICA
11. CUCUTEANU GH. AGNESA	29. PRELIPCEAN P. PARASCHIVA
12. GORGAN V. DOINA	30. PRICOP C. MARIA
13. IACOB C. LUCIA	31. SOLOMON C. ELENA
14. ILAȘC GH. ELENA	32. SPULBER M. ELENA
15. ILIE V. MARILENA	33. URSANU I. AURICA
16. LITEANU M. SILVIA	34. VINTILĂ I. DORINA
17. LUCHIAN GH. VERONICA	35. ZABULICĂ A. ADRIANA
18. MIRON I. EMILIA	36. ZAHORNEANU D. CONSTANȚA

CLASA XII – D ÎNVĂȚĂTOR

PROF. DIRIGINTE: HRIB VASILE

1. ADAM C. ANIȘOARA	21. HOHAN TH. ANTONETA
2. AGACHE GH. MARIA	22. HROȘTEA I. DORINA
3. AGAPE C. MARICICA	23. IGNAT D. DORINA
4. BALAN ȘT. GETA	24. MAHU M. MARIANA
5. BEȚA S. MARIA	25. NISTOR C. LINA
6. BUTNARU GH. ELENA	26. PĂSTRĂV GH. OLTEA
7. CHELARU I. LUMINIȚA	27. PRISECARU GH. LUMINIȚA
8. CHELE GH. NINA	28. PURCARU A. CECILIA
9. CHICUȘ I. ELENA	29. SCURTU D. GEORGETA
10. CHIRIAC N. ELENA	30. STOICA GH. MARIA
11. CLIPA I. GEORGETA	31. ȘTEFĂNICĂ M. AURICA
12. COJOCARU C. VIORICA	32. ȘTEFIUC I. ELENA
13. COSTEI GH. MARIA	33. TANASĂ C. MARIA
14. CRĂCANĂ N. ELENA- GETA	34. TARNICERU M. MARIA
15. DIAC I. EUGENIA	35. TÂNASE GH. RODICA
16. DIACONU I. FILARENȚA	36. TOMA P. ANGELA
17. DUMITRIU GR. MARIANA	37. ȚĂPUȘĂ GH. ELENA
18. GAMESCHI A. ALEXANDRINA	38. VIERU C. VIRONICA
19. GHERGHELUCĂ P. EUGENIA	39. ZAMFIR M. ȘTEFANIA - CELINA
20. HARASEMIUC I. MEDICA	

CLASA XII – E - EDUCATOARE

PROF. DIRIGINTE: BODRON MARIA

1. ALEXA V. AURICA	20. FLOREĂ M. MIHAELA
2. ALEXANDRU I. CARMEN	21. GAȚU E. LĂCRĂMIOARA
3. BEJAN C. MARIA	22. GEORGESCU GH. ELENA
4. BELCIUG M. MARIANA	23. IACOB D. VIRGINICA
5. BEȚI F. GABRIELA	24. IAWDOȘIN P. MARIANA
6. BODRON C. DOINA	25. IONIȚĂ I. GETTA
7. BOTEZ C. ANGELA	26. IONIȚĂ M. MARIA
8. BURGHEL F. CARMEN	27. LABĂ I. VALERIA
9. CARAGEA V. PARASCHIVA	28. MANOLIU V. MARIANA
10. CHIRILĂ C. VIORICA	29. MĂȚĂSARU T. MARIA
11. CIOBANU ȘT. MARIA	30. MEȘNIȚĂ M. GABRIELA
12. CONDURACHE ȘT. MARIA	31. MINCIUNĂ MARIA
13. COPĂCEAN D. GICA	32. ODOBAȘA LIVIA
14. CORBATIUC EUGENIA	33. PASCU GR. ISABELA
15. COTIUGĂ I. ELENA	34. PĂTLĂGICĂ I. IOANA
16. CUIBUȘ M. LILIANA	35. POPA P. ADRIANA
17. CUIBUȘ M. TATIANA	36. SCALCĂU A. DOINA
18. DUMITRAȘCU E. ECATERINA	37. SÎNGEAȘ M. GETA
19. DUMITRU C. RODICA	38. STOLNICEANU C. ELENA

OAMENI AI ȘCOLII DE IERI ȘI DE AZI

ABSOLVENȚII PROMOȚIEI 1980 CLASA XII A DIRIGINTE PROF. VIRGINIA PAVEL

1. ARSENE C. MARIANA-ELENA	1961 – Tg. Frumos Iași
2. BERBECE M. MARIANA	1961 – Andrieșeni Iași
3. BÎRSAN C. DORINA	1961 – Grozești Iași
4. BREZA O. SORIN	1962 – Hunedoara
5. BUCESCU D. MARIA-RUXANDRA	1961 – Galați
6. CIOBANU GH. MAGDA	1961 – Stolniceni Prăjescu Iași
7. COCIOBAN ȘT. ADRIANA	1961 – Țibănești Iași
8. DASCĂLU I. VIOLETA	1962 – Moțca Iași
9. DÎSCĂ P. TATIANA	1961 – Răducăneni Iași
10. DOBREANU V. CONSTANTIN	1961 – Voinești Iași
11. FRANȚ C. ANGELA	1961 – Probota Iași
12. GHEORGHIU GH. VASILE	1961 – Cristești Iași
13. CHILEA V. LORINA	1962 – Prisacani Iași
14. GÎLIȚĂ M. TANIA	1962 – Mogoșești Iași
15. GURGU A. PAUL	1961 – Iași
16. HILIȚANU A. AURICA	1961 – Costuleni Iași
17. HUDESCU C. LIVIU-STELIAN	1961 – Valea Oilor Pașcani Iași
18. IFTIMI GH. MIHAI	1961 – Podu Iloaiei Iași
19. LUCA D. DORINA	1962 – Bârnova Iași
20. MITESCU I. DANIELA	1961 – Roznov Neamț
21. MUȘEI C. ADRIAN	1962 – Scobinți Iași
22. NECULĂEȘ E. EUGENIA	1960 – Hălăucești Iași
23. ONOFREI N. GHEORGHE	1961 – Banu Dumești Iași
24. ONU GH. MARIA	1961 – Gârbești Iași
25. PAȘCU V. DOINA	1961 – Erbiceni Iași
26. PETROV GR. VALENTINA	1961 – Vaslui
27. PINTILIE D. DUMITRU-IONEL	1960 – Tătăruși Iași
28. PIVNICERU GH. NUȚU	1961 – Bunești Vaslui
29. SARAFINȚEANU S. GHEORGHE	1962 – Dtrunga Iași
30. SPIRIDON GH. ELENA	1961 – Tansa Iași
31. SPIRIDON C. LILIANA	1962 – Tansa Iași
32. ȘERBĂNESCU V. CONSTANTIN	1961 – Podu Iloaiei Iași
33. TUDOSĂ D. MARIA	1962 – Iași
34. VASLUIANU ȘT. LUMINIȚA	1961 – Iași
35. ZAMFIR M. MIHAI	1961 – Andrieșeni Iași

CLASA A XII B DIRIGINTE PROF. VIOREL BÎRLEANU

1. ABABEI GR. TEODORA	1961 – Țuțora Iași
2. ACATRINEI D. ADINA	1961 – Balș Iași
3. APETREI I. ADELUȚA	1961 – Lespezi Iași
4. ATUDOSIEI I. JENIȚA	1961 – Hârlău Iași
5. BERIHOI V. MIOARA	1962 – Iași

OAMENI AI ȘCOLII DE IERI ȘI DE AZI

6. BRADU I. MARIA	1962 – Tansa Iași
7. BULIGA GH. LILIANA	1961 – Vânători Iași
8. BURCĂ P. MARILENA	1962 – Răducăneni Iași
9. BUTNĂRAȘU Z. ZINA	1962 – Iași
10. BUZDUGAN P. ELENA	1961 – Osoi Iași
11. CASIAN C. MAGDA	1961 – Iași
12. CĂPĂȚÎNĂ I. IULIA	1962 – Iași
13. CĂRĂUȘU I. ELENA	1961 – Tansa Iași
14. CHELARIU GR. FELICIA	1961 – Iași
15. CHIRÎTESCU I. DANIELA	1962 – Câmpulung Muscel Argeș
16. CHITIC V. MIHAELA	1961 – Iași
17. CIUGULEA GH. ELVIRA	1961 – Vulpeni Olt
18. CRÎȘMARIU V. ELENA	1961 – Mihălăușeni Botoșani
19. DESPA V. MARGARETA	1961 – Osoi Iași
20. DROB N. GABRIELA	1962 – Lespezi Iași
21. GÎLCĂ V. TEODORA	1961 – Iași
22. HARITON V. OTILIA	1960 – Vaslui
23. ICHIM D. DORINA	1961 – Tansa Iași
24. ILOAIA P. VASILICA	1961 – Dobrovăț Iași
25. IRIMIA I. MARIA	1961 – Țuțora Iași
26. LUCA M. MIHAELA	1961 – Iași
27. MAVROPOL C. LUMINIȚA-DIANA	1961 – Iași
28. MORARU N. MARIANA	1962 – Iași
29. MORARIU N. NICOLETA	1961 – Ciurea Iași
30. NEMȚANU GH. MARILENA	1962 – Iași
31. PALADE N. MARIANA	1961 – Pașcani Iași
32. PAMFIL GH. ILIANA	1961 – Holboca Iași
33. PĂDURARU V. SILVIA	1961 – Șcheia Iași
34. RABA GH. ELENA	1961 – Bivolari Iași
35. STRĂINU AL. MARIA	1961 – Iași
36. TOMA C. ELENA	1961 – Costuleni Iași
37. ZLĂVOG D. MINODORA	1962 – Aroneanu Iași
38. ZOSIM V. LUCIA	1961 – Țibana Iași

CLASA XII-A C

DIRIGINTE PROF. FLORICA BART

1. ANTON SORINA	1961 – Iași
2. ANTONIU ADELINA	1962 – Cotnari Iași
3. APOSTOL ELENA	1961 – Pașcani Iași
4. BABĂȚĂ MARIA	1961 – Sirețel Iași
5. BARGHIEL CARMEN-EMILIA	1961 – Hârlău Iași
6. BELDIMAN SONICA	1961 – Podu Iloaiei Iași
7. COJOCEA IULIA	1961 – Lungani Iași
8. CONSTANTIN MARIA	1961 – Moinești Iași
9. DIACONU ELENA	1961 – Tansa Iași
10. DIEACONU LENUȚA	1962 – Miroslavestii Iași
11. DOBOȘ ELENA	1961 – Andrieșeni Iași

12. DUCA IULIANA	1960 – Costești Iași
13. DURA GICUȚA	1961 – Țibănești Iași
14. ENACHE TEODORA	1962 – Belcești Iași
15. GOIDAN IULIANA	1961 – Ruginoasa Iași
16. GRIGORAȘ LILIANA	1961 – Coarnele Caprei Iași
17. IACOB OLGA	1961 – Tătăruși Iași
18. MARDARE MIHAELA	1961 – Dobrovăț Iași
19. MELINTE VIORICA	1961 – Bârnova Iași
20. MERCAȘ DORINA	1961 – Moțca Iași
21. MURĂRAȘU ANGELICA	1961 – Ceplența Iași
22. ONICĂ ANA	1961 – Dumești Iași
23. PASTRAMĂ VIORICA	1961 – Comarna Iași
24. PAVEL SILVIA	1961 – Belcești Iași
25. PATRAȘCU MELANIA	1962 – Lețcani Iași
26. PODARIU RODICA	1961 – Prisacani Iași
27. POPA MARIA	1961 – Popricani Iași
28. PROTEA ELENA	1961 – Țigănași Iași
29. ROMAN ELENA	1961 – Tg. Frumos Iași
30. ROTARIU ELENA	1961 – Bosia Iași
31. ROTARU MARIA-VIORICA	1962 – Bosia Iași
32. TOMA MIHAELA	1962 – Iași
33. VODĂ ELENA	1961 – Costești Iași
34. ZAHARIA ECATERINA	1962 – Holboca Iași
35. ZAMFIR OTILIA	1962 – Deleni Hârlău Iași

CLASA XII-A D

DIRIGINTE PROF. ELENA CALISTRU

ANUȚEI C. ELENA	1961 – Dolhești Iași
BĂSU R. MARIANA	1961 – Costuleni Iași
BICLEANU L. MIHAELA	1956 – Podu Iloaiei Iași
BLEORTZ C. VERONICA	1962 – Horlești Iași
BOGOS I. ELENA	1961 – Bohotin Vaslui
BUCĂTARIU M. LUCICA	1961 – Iași
BUTNARIU N. MARIA	1961 – Mogoșești Iași
CANTEMIR A. GEORGETA-ELENA	1962 – Adndrieșeni Iași
CAZACU C. MARIA	1961 – Valea Lungă Holboca Iași
CÎRCU V. RODICA	1961 – Iași
CRISTINA P. DOINA	1961 – Iași
FĂLCESCU V. MIHAELA	1962 – Podu Iloaiei Iași
GHIURȚU V. MARIA	1961 – Bohotin Iași
HILIȚANU M. FLORENTINA	1961 – Costuleni Iași
HÎRȚOBANU GH. MARCELA	1961 – Iași
HOMORANU ȘT. GEORGETA	1961 – Iași
HORCEAG D. CARMEN	1961 – Colan Hunedoara
HRISTEA M. MIHAELA	1961 – Iași
JUNICĂ E. MIHAELA-MANUELA	1961 – Iași

OAMENI AI ȘCOLII DE IERI ȘI DE AZI

20. LEONTE C. ANA	1961 – Cotnari Iași
21. MARCU A. ADRIANA	1961 – Iași
22. MARDARE GR. MARIA-NICOLETA	1960 – Huși Vaslui
23. MIȚAC C. ELENA	1961 – Podu Iloaiei Iași
24. MORARIU N. MARINA-GABRIELA	1961 – Iași
25. MORARU AL. MARIA	1961 – Dumești Iași
26. OLARU C. TATIANA	1962 – Iași
27. OLARU I. ZÎNICA	1961 – Brăești Iași
28. PÎSA GR. MARIANA	1961 – Iași
29. PETRESCU I. MARILENA	1962 – Iași
30. PODARIU V. MARIANA	1962 – Tomești Iași
31. POPOVICI V. TATIANA	1961 – Valea Ursului Iași
32. POSTELNICU P. GABRIELA	1960 – Horlești Iași
33. ROMAN GH. MARIA	1961 – Iași
34. SCÎRȚU D. EMILIA	1961 – Deleni Iași
35. SIMINICEANU P. RODICA-CARMEN	1962 – Hârlău Iași
36. TEODOREȘCU V. SILVIA	1961 – Dagâta Iași
37. ZABORILĂ E. MIHAELA	1962 – Românești Iași

CLASA XII-A E DIRIGINTE PROF. FLORICA FRUNZETTI

1. AGAPE S. CLAUDIA	1961 – Costuleni Iași
2. AVARVAREI ȘT. CAMELIA-MANUELA	1962 – Tg. Frumos Iași
3. BOGHEAN D. IOLANDA	1961 – Spineni Iași
4. BUZDUGAN V. CAMELIA	1961 – Dumești Iași
5. CASIAN GH. ELENA	1961 – Lețcani Iași
6. CIOLTAN GH. RODICA	1961 – Miroslava
7. DIAC I. CECILIA	1962 – Horlești Iași
8. GAVRILUȚĂ CIOHORANU	1961 – Miroslovești Iași
9. HARAGA D. MARIANA	1961 – Dumești Iași
10. IACOBET M. DIDINA	1962 – Hârlău Iași
11. MUNTEANU M. ELENA	1961 – Iași
12. NECHIFOREL A. ELVIRA	1961 – Strunga Iași
13. NEGREA C. ELENA	1961 – Tătăruși Iași
14. OIȘTE V. AURICA	1961 – Comarna Iași
15. ONCESCU V. MARIANA	1961 – Lespezi Iași
16. PĂDURARU GH. MARIA-OTILIA	1960 – Podu Iloaiei Iași
17. PANAITESCU I. ELENA	1961 – Iași
18. PATRAȘCU M. LIDIA	1960 Vlădeni
19. PETCAȘ V. VIORICA	1961 – Iași
20. PETRIȘOR C. MARIANA	1961 – Gârbești Iași
21. PÎNZARU GH. LUMINIȚA	1961 – Stolniceni Prăjescu Iași
22. PORCILESCU C. VICA	1961 – Stroești Iași
23. PRODAN I. ELENA	1961 – Stroești Iași
24. PUTINĂ V. EUGENIA	1961 – Bosia Iași
25. ROMAȘCANU M. MARIA	1961 – Butea Iași

OAMENI AI ȘCOLII DE IERI ȘI DE AZI

26. ROTARU D. RICA	1962 – Gropnița Iași
27. ROȘCA I. LILIANA	1961 – Valea Seacă Pașcani Iași
28. STAN V. CARMEN CRISTINA	1962 – Popești Iași
29. STOLERU V. ELENA	1961 – Dumești Iași
30. ȘTEFĂNESCU I. LILIANA	1962 – Pașcani Iași
31. TIMAR GH. GEORGETA	1960 – Budilă Brașov
32. UNGUREANU M. EMILIA	1961 – Pașcani Iași
33. UNGURIANU V. MARIETA	1961 – Stolniceni Prăjescu Iași
34. VASLUIANU GH. MIRELA	1961 – Lespezi Iași
35. VEZETEU P. MARIA	1962 – Strunga Iași

ABSOLVENȚII PROMOȚIEI 1981

CLASA – XII – A

PROF. DIRIGINTE: DIMA MARIA

1. BIVOL I. TEODOR	1962 – Costești Iași
2. CIOBANU N. DOREL	1962 – Sirețel Iași
3. CONDREA A. ADRIAN	1963 – Iași
4. CUCOȘ MARIA	1963 – Moțca Iași
5. DOBRE CARMEN ELENA	1962 – Țoțora Iași
6. GHEORGHE VALENTIN	1962 – Cotnari Iași
7. DUMITRACHE FLORENTINA	1963 – Mogoșești Iași
8. GRĂDINARU V. IOAN	1962 – Mogoșești Siret
9. GUZĂ C. TEODORA	1963 – Tansa Iași
10. HANGANU V. ALINA	1963 – Ghermănești Vaslui
11. HRISCU I. DORINA	1963 – Țigănași Iași
12. IANOLE D. DUMITRU	1962 – Mogoșești Siret
13. IGNAT GH. CONSTANTIN	1963 – Lungani Iași
14. IFRIM I. MIHAELA	1963 – Iași
15. IȘOVEANU D. VIOLETA	1963 – Iași
16. IVAN V. LUMINIȚA	1963 – Stolniceni Prăjescu Iași
17. IFTIMI D. VALERICA	1962 – Pașcani Iași
18. LAZĂR L. GHEORGHE MIREL	1963 – Tătăruși Iași
19. LUCA GH. LENUȚA	1962 – Miroslovești Iași
20. MERA T. MIHAI	1963 – Tansa Iași
21. MARCHIDAN I. LUMINIȚA	1963 – Iași
22. MITITELU V. ELENA LENUȚA	1963 – Huși Vaslui
23. MARTINESCU I. SILVIA	1963 – Iași
24. MORMECI MARICICA	1963 – Valea Seacă Iași
25. MACOVEI I. LIDIA LAURA	1962 – Tătăruși Iași
26. NECHIFOR M. NINA	1962 – Țigănași Iași
27. OLARU I. CAMELIA	1962 – Iași
28. ONOFREI V. TATIANA	1962 – Iași
29. PETREA E. CONSTANTIN	1963 – Bârnova Iași
30. POSTOLACHE L. MAGDA	1963 – Iași
31. PODARU V. SILVIA	1963 – Zorleni Vaslui
32. SPULBER D. DUMITRU	1962 – Tansa Iași

OAMENI AI ȘCOLII DE IERI ȘI DE AZI

33. TALMACIU I. FĂNICA	1962 – Fântânele Iași
34. TURBATU P. PETRU	1962 – Țigănași Iași
35. TOMA GH. CARMAN	1963 – Iași
36. URSACHE M. MIRCEA	1961 – Pașcani Iași

CLASA – XII – B

PROF. DIRIGINTE: CALISTRU ELENA

1. AGAVRILOAIE V. MARIA	1962 – Cotnari Iași
2. AILENEI N. PETRONICA	1962 – Stolniceni Ghițeșcu
3. APOSTOL A. ADRIANA	1962 – Pașcani Iași
4. ARMEANU N. MARIETA	1962 – Iași
5. AȘTEFANEI C. SORINA	1962 – Cozia Iași
6. ATUDOSIEI P. IULIANA	1963 – Iași
7. AVADANEI N. CARMEN LUMINIȚA	1963 – Rădăuți Suceava
8. BĂSESCU V. DOINA	1963 – Iași
9. BORCILĂ M. CRISTINA	1962 – Iași
10. BORONEA C. ELENA RODICA	1963 – Hârlău Iași
11. GHIORCEA DOINA	1963 – Iași
12. CIOBANU GH. ELENA	1963 – Cotnari Iași
13. DAMIAN N. CLAUDIA	Pașcani Iași
14. DAMIAN GH. MARIANA	1963 – Iași
15. FLOREA V. LILI PETRONELA	1963 – Scânteia Iași
16. GHEORGHIAN I. MARIA	1962 – Hârlău Iași
17. IACOB I. MARIETA	1962 – Fântânele Iași
18. IANOAI A. ELENA	1963 – Tătăruși Iași
19. LIVADARU I. CORNELIA	1963 – Miroslavăț Iași
20. LUCA I. ELENA	1962 – Lungani Iași
21. LUPU A. LUIZA	1962 – Hârlău Iași
22. MARIAN I. ELENA	1963 – Iași
23. NECHIFOR V. ELISABETA	1962 – Balș Hârlău Iași
24. NECURIUC N. MARIA	1962 – Șipote Iași
25. NIȚĂ A. ANETA	1962 – Grozești Iași
26. ONOFREI R. LĂCRĂMIOARA MIHAELA	1963 – Hârlău Iași
27. PĂDURARIU V. CARMEN ADRIANA	1962 – Pașcani Iași
28. POPESCU M. MARIANA	1962 – Gârbești Iași
29. RUSU P. MARINELA	1962 – Iași
30. SPATARU DOINA	1962 – Liteni Suceava
31. SIMIONESCU N. IULIANA	1963 – Iași
32. SPIRIDON GH. DOINIȚA	1962 – Stroești Iași
33. SPRÂNCEANĂ A. ANGELA	1962 – Hălăucești
34. ȚIGĂNAȘU L. FLORENTINA GABRIELA	1962 – Stolniceni Pprăjescu
35. VLAD I. VIOLETA	1962 – Mogoșești Siret Iași
36. ZAHARIA GH. IULIANA	1963 – Pașcani Iași

ABSOLVENȚII PROMOȚIEI 1982
PROF. DIRIGINTE: STOICA VICTORIA

1. ANDREI I. ELENA	1964 – Vlădeni Iași
2. ANGHELUȘ GAVRIL FELICIA	1964 – Pașcani Iași
3. APOSTOL GABRIELA	1964 – Pașcani Iași
4. ARHIRE ȘT. MARIANA	1964 – Gorbani Iași
5. ASANDEI M. SILVIA	1964 – Iași
6. BUTNARIU V. SILVIA	1964 – Muncelu De Sus Iași
7. CARP C. ANGELICA	1964 – Țibănești Iași
8. CIOBANU I. GENOVEVA	1964 – Hălăucești Iași
9. CIOBĂNICĂ T. DORINA	1964 – Sinești Iași
10. COJOCARU M. CAMELIA	1964 – Iași
11. CIURDEA V. NADIA	1963 – Mogoșești Siret
12. CREANGĂ D. VICTOR	1964 – Deleni Iași
13. CREȚU C. DANIELA	1964 – Pașcani Iași
14. DOBOȘ N. ADRIANA	1963 – Răchițeni Iași
15. FILIP N. NICOLETA	1963 – Onești
16. FRONEA OLEȘIA	1963 – Iași
17. GAVRILĂ NICOLETA	1963 – Iași
18. GAZI R. SILVIA	1963 – Ciurea Iași
19. GRIGORAȘ N. IULIAN	1964 – Țuțora Iași
20. HORĂȚU D. CARMEN	1963 – Soci Iași
21. HUȚANU V. LILIANA	1963 – Stolniceni Prăjescu
22. HUZUM LIDIA	1964 – Iași
23. IACOB MARIA	1963 – Focuri Iași
24. JUNCĂ N. NECULAI	1963 – Iași
25. LUPAȘCU V. CARMEN	1963 – Iași
26. MOȘUC I. ELENA	1964 – Iași
27. NISTOR ADRIANA	1963 – Belcești Iași
28. NIȚĂ C. FELICIA LILIANA	1963 – Tomești Iași
29. OLARU D. DUMITRU	1963 – Schitu Duca Iași
30. RĂILEANU A. MARIANA LĂCRĂMIOARA	1964 – Bălțați Iași
31. STOICA P. ANGELA	1964 – Hălăucești Iași
32. ȘTIRBU V. ADRIANA	1964 – Iași
33. TOMA GH. VASILICA	1965 – Lespezi Iași
34. ȚURCANU V. CARMEN	1964 – Iași
35. VERDEȘ MARLENA CRISTINA	1963 – Pașcani Iași
36. ZAPODEANU M. FELICIA RODICA	1964 – Bălțați Iași

ABSOLVENȚII PROMOȚIEI 1983
CLASA a XII-a A
PROF. DIRIGINTE: MĂCĂREANU RODICA

1. AIONESEI LUMINIȚA	1964 – Iași Iași
2. ALEXA VIORICA	1964 – Răducăneni Iași
3. AMARIEI ANGELA	1965 – Tg. Frumos Iași
4. AMARIOAREI MARIA	1965 – Cotnari Iași

OAMENI AI ȘCOLII DE IERI ȘI DE AZI

5. ANTON FLORENTIN	1965 – Focșani Vrancea
6. CHIRIAC CORNELIA	1965 – Prisacani Iași
7. CÎȘLARU IOAN	1964 – Iași
8. COJOCARU CARMEN	1965 – Podu Iloaiei Iași
9. CONSTANTINESCU DIDI OCTAVIAN	1964 – Belcești Iași
10. COȘTIUG FLORENTINA	1965 – Lespezi Iași
11. DAMASCHIN CONSTANTIN	1964 – Golăești Vaslui
12. DIAC ADRIANA	1965 – Voinești Iași
13. DRĂGUȘANU MARIA	1964 – Tătăruși Iași
14. FILOTE COCA	1964 – Gorbani Iași
15. GROZA TUDORINA	1964 – Iași
16. ILIESCU CRISTINEL	1964 – Iași
17. IOSUB-COSTEL	1964 – Tătăruși Iași
18. MACOVEI LILIANA	1966 – Tătăruși Iași
19. MANOLACHE MIMIA	1964 – Răducăneni Iași
20. MONEAGA MARGARETA	1964 – Lespezi Iași
21. MUNTEANU DOINA	1965 – Sinești Iași
22. NOVAC RODICA	1964 – Pașcani Iași
23. PLĂCINTĂ SÂNDEL	1965 – Belcești Iași
24. ROMAN EUGENIA	1965 – Petroșani
25. ROȘCA DANIELA	1965 – Iași
26. ROȘU AURICA	1965 – Iași
27. SIGNEANU ELENA	1964 – Sinești Iași
28. SPÎNU LILIANA	1965 – Iași
29. STAN SORIN	1963 – Miroslavești Iași
30. SUNĂ MARIETA	1964 – Lespezi
31. TOFAN ODOLICA	1965 – Țuțora Iași
32. TUDORACHE DOINA	1964 – Iași

CLASA a XII-a B

PROF. DIRIGINTE: BODRON MARIA

1. ALBU RODNA	1965 – Miroslavești Iași
2. ANDRONIC ANTONICA	1964 – Cotnari Iași
3. ASOLTANEI DOINA	1965 – Roșcani Iași
4. AZAMFIREI MARIANA	1965 – Miroslavești
5. BARTIC MARIA	1965 – Mogoșești Siret
6. BĂLTEANU EUGENIA	1965 – Iași
7. BIȘOC GENA	1964 – Mogoșești Siret
8. BUDALĂ LILIANA LUMINIȚA	1965 – Romanești Vaslui
9. CHIRILĂ BEATRICE	1964 – Ripiceni
10. CIOT LENUȚA	1965 – Holboca Iași
11. COJOCARU VIORICA	1964 – Belcești Iași
12. CREANGĂ MARIA	1965 – Belcești Iași
13. FRUNZĂ MARIANA	1964 – Horlești Iași
14. GHEORGHIU RAMONA	1965 – Iași
15. GHERCĂ MARIA	1964 – Neamț Săbăoani
16. HARAGA DIDIȚA	1964 – Săbăoani Neamț

OAMENI AI ȘCOLII DE IERI ȘI DE AZI

17. ISACHE MIORIȚA	1965 – Stolniceni Prăjescu Iași
18. MIHALACHE MARINELA	1965 – Iași
19. MORARU IULIANA	1965 – Pașcani
20. MURĂRAȘU ELENA	1965 – Belcești
21. MIȚA ANGELA	1965 – Prisacani Iași
22. OPRÎȘ ADRIANA	1964 – Iași
23. POIANA ECATERINA	1965 – Tătăruși Iași
24. POPA MARIANA	1964 – Huși Iași
25. SĂCĂLIANU VASILICA	1965 – Iași
26. STĂNCESCU CARMEN – ROMAN	1965 – Roman
27. TOMAȘ CECILIA	1965 – Iași
28. TÎRZUMAN ANA	1965 – Dumești Iași
29. TURAUSEHI SILVIA	1965 –
30. UNGUREANU ADRIANA	1964 – Aroneanu Iași
31. VÎRCOLICI FELICIA	1965 – Iași

CLASA a XII-a C

PROF. DIRIGINTE: LUCA ANIȘOARA

1. ACOSTIOAIE CRISTINA	1965 – Iași
2. ALEXA LIDIA	1965 – Heleșteni
3. ALEXA MONICA	1964 – Miroslovești
4. ANDRIEȘ MARIA	1965 – Hălăucești
5. AȘTEFĂNOAIE DOINA	1964 – Pașcani
6. BOUGEAC OLGA	1965 – Iași
7. CALABALIC MARIA	1965 – Iași
8. CIULU MIHAELA	1964 – Iași
9. CIUTĂ ZENOVIA	1964 – Focuri
10. CÎRDEI MIRELA	1965 – Timișoara
11. DUMITRAȘCU ELENA	1965 – Iași
12. GRĂDINARIU FLOAREA	1965 – Strunga
13. GUZŪ ADRIANA	1965 – Alba – Iulia
14. HORGHIDAN STELUȚA	1965 – Iași
15. HUGĂANU LUMINIȚA	1965 – Stoiceni
16. LUCA ELENA	1965 – Iași
17. MĂTRESCU ANGELICA	1964 – Podu – Iloaie
18. MIHALACHE MARIA	1965 – Valea Seacă
19. MIRON PETRONELA	1965 – Vashui
20. NEGREA PAULICA	1965 – Pașcani
21. NISTOR IULIANA ELENA	1965 – Iași
22. NISTOR MARIA	1964 – Belcești
23. NOVAC N. ELENA	1965 – Pașcani
24. PĂDURARIU GEORGETA	1964 – Podu Iloaiei
25. PETRE I. RODICA	1965 – Podu Hagihului
26. RABA MARIA	1965 – Bivolari
27. RADU OLIMPIA	1965 – Hălăucești
28. RELENSCHI GABRIELA	1965 – Iași
29. SARCHIS MARLENA	1965 – Sibiu

OAMENI AI ȘCOLII DE IERI ȘI DE AZI

30. SPĂTARU IULIANA	1965 – Pașcani
31. STRĂȚILA VIORICA	1965 – Erbiceni
32. SUNĂ ELENA	1965 – Lespezi
33. TEODORESCU LILIANA	1965 – Tg. Frumos
34. TEODORESCU MARCELA	1965 – Tg. Frumos
35. TOMA DANIELA	1965 – Tg. Frumos
36. ȚUȚU LILIANA	1965 – Iași

ABSOLVENȚII PROMOTIEI 1984

CLASA a XII- a A

PROF. DIRIGINTE: GHEORGHÎĂ CORINA MIHAELA

1. ANDRIESCU MARICA	1966 – Iași
2. BREZULEANU DIDINA	1965 – Lungani Iași
3. BULIGA MIRELA	1965 – Iași
4. CALANCEA CLAUDIA	1966 – Răducăneni Iași
5. COZMA MIHAELA	1966 – Stolniceni Prăjescu Iași
6. DĂDĂCUȘ ANTONELA	1966 – Iași
7. DĂNILĂ MILICA	1966 – Tătăruși Iași
8. DIȚOL SIMONA ELENA	1966 – Iași
9. DUMITRIU MAGDALENA	1966 – Rediu Tatar Iași
10. FERARIU MANUELA EUGENIA	1965 – Iași
11. FURMUZACHE OLGA	1966 – Podul Iloaiei
12. GHERGHELAȘ MIHAELA CARMEN	1965 – Iași
13. GÎRBEA MARIANA	1966 – Lespezi Iași
14. GRĂDINARU VASILISIA	1964 – Iași
15. HONCIUC IRINA	1965 – Ruginoasa Iași
16. HANGHICEL ȘTEFANIA CECILIA	1965 – Negrești Vaslui
17. HORGA V. VIORICA	1965 – Tătăruși Iași
18. IGNAT LUMINIȚA	1965 – Pașcani Iași
19. ILINCA OLGUȚA	1966 – Tătăruși Iași
20. LUCA ELENA	1965 – Iași
21. LUNGU I. PETRONELA	1966 – Iași
22. NASTASĂ MARIA	1966 – Șcheia Iași
23. PIȚU ELENA ELISABETA	1966 – Iași
24. PURDILĂ MARICICA	1966 – Tg. Frumos Iași
25. SAVIN LILIANA	1966 – Iași
26. STAMATE ELENA	1966 – Iași
27. ȘTEFURA CRISTINA MARINELA	1966 – Iași
28. TANASĂ GABRIELA	1965 – Iași
29. ZURBAGIU EMILIA	1966 – Hîrlău Iași

CLASA a – XII – a B
PROF. DIRIGINTE: BRÎNZILĂ VASILE

1. AGAVRILOAIEI DOINA	1965 – Lungani Iași
2. ANTOHE VIOLETA	1966 – Căiuți Bacău
3. ANGHELUȘ FELICIA	1965 – Iași
4. CĂLIN VIOREL	1966 – Iași
5. CIOBANU ANIȘOARA	1966 – Băiceni, Iași
6. COJIȚĂ GABRIELA	1966 – Pașcani Iași
7. DONDAȘ GABRIELA	1966 – Pașcani Iași
8. DUMITRACHE AURORA	1966 – Lupeni Iași
9. ENEA MARIANA	1966 – Osoi Iași
10. ERHAN MARIA	1966 – Sinești Iași
11. GAVRILUȚĂ VIOLETA	1965 – Miroslovești Iași
12. GRĂUNTE IONEL	1965 – Holboca Iași
13. GRIGORAȘ LILIANA	1966 – Iași
14. HOGAȘI ANIȘOARA	1965 – Miroslovești Iași
15. HOLBURĂ ANGELICA	1965 – Miroslovești Iași
16. IORGOAIA ORTANSA	1965 – Tarcău Neamț
17. IORDĂCHIOAIA COSTICĂ CRISTINEL	1966 – Tătăruși Iași
18. MANOLACHE GABRIELA	1966 – Tg. Neamț Neamț
19. MIHĂEȘ AUGUSTIN	1965 – Răchițeni
20. MILER GABRIELA	1966 – Iași
21. NUCĂ GEORGETA	1966 – Hîrlău Iași
22. ONIȘORU IRINA VIOLETA	1966 – Hălăucești Iași
23. OȚEL MIHAELA	1965 – Negrești Vaslui
24. PETREA MARICICA	1966 – Iași
25. POSTOLACHE IULIANA	1966 – Iași
26. PROTEA CLARA	1966 – Iași
27. PRICOP ANA	1966 – Popești Iași
28. SANDU MARIN	1966 – Tătăruși Iași
29. URSACHI ELENA	1965 – Cotnari Iași
30. ZABORILĂ ANGELICA	1965 – Podu Iloaiei Iași

ABSOLVENȚII PROMOTIEI 1985
PROF. DIRIGINTE: DIMA MARIA

1. ANTONIU CRISTINA	1967 – Hîrlău Iași
2. ATOMULESEI MIHAELA	1967 – Răducăneni Iași
3. AZOIȚEI ELENA	1966 – Belcești Iași
4. BARANGA GABRIEL MARICEL	1966 – Iași
5. BERE CONSTANTIN	1967 – Andrieșeni Iași
6. BOCANCEA ANTONIE CRISTIAN	1966 – Cristești Iași
7. BOROSOIU ANGELA	1967 – Hîrlău Iași
8. BURLACU LILIANA	1967 – Prisacani Iași
9. BUTNARU CARMEN	1966 – Iași
10. CAIEA CARMEN COCA	1967 – Codăești Iași

11. CIOBANU MIOARA	1967 – Răducăneni Iași
12. DRUC ELENA	1967 – Deleni Iași
13. DRUMEA GEORGETA	1967 – Costuleni Iași
14. FACAȘ GENOVEVA	1967 – Hălăucești Iași
15. FRENȚOIA DANIELA	1966 – Mircești Iași
16. GAȚU LILIANA	1967 – Iași
17. GORGAN MARIA	1967 – Pașcani Iași
18. GRIGORE CERASELA	1967 – Hălăucești Iași
19. HĂLĂUCĂ MIOARA	1967 – Răducăneni Iași
20. HUȚULEAC ANIȘOARA	1966 – Șipote Iași
21. MACOVEI MARIANA	1967 – Moțca Iași
22. MARTINIUC ANA	1966 – Bălțați Iași
23. MELINTE IONELA	1967 – Osoi Iași
24. MIHALACHE LILIANA	1967 – Popricani Iași
25. MUNTEANU DAMIANA	1966 – Sinești Iași
26. NECHIFOR MARIANA	1966 – Cristești Iași
27. PETRILA CLARA	1966 – Hălăucești Iași
28. PLESCAN MELANIA	1967 – Aroneanu Iași
29. PRISACARIU MARINELA	1966 – Heleșteni Iași
30. ROTUNDU ELVIRA	1966 – Grajduri Iași
31. RUSU MIHAELA	1966 – Tg. Frumos Iași
32. SAMACHIȘ GH. MIHAELA CERASELA	1966 – Mogoșești
33. SĂVUC N. MARIANA DOINA	1967 – Negrești
34. SIMION M. MARIANA GICA	1966 – Mîroslavești
35. ȘÎRGHIE C. MILUȚA	1966 – Dagâța Iași
36. SONEA N. MARIA	1966 – Ipatele
37. TĂTARU GH. GETA	1966 – Cotnari
38. VEZITEU P. PARASCHIVA TICA	1967 – Cucova Strunga
39. VUZA GH. CARMEN	1967 – Ciurea

ABSOLVENȚII PROMOTIEI 1986

PROF. DIRIGINTE : FETESCU VASILE

1. ACAMENIȚOAEI FELICIA	1967 – Iași
2. ALEXA MIHAI	1967 – Iași
3. BEJENARU LAURA	1967 – Pașcani Iași
4. BODALE ARINA CRISTINA	1968 – Suceava
5. BREABĂN VIOLANDA	1968 – Siret Suceava
6. BURCĂ GABRIELA	1968 – Răducăneni Iași
7. CĂȘUNEANU LILIANA	1968 – Sireștel Iași
8. CIULEI CRISTINA	1967 – Iași
9. CONDURACHE MARIA	1968 – Iași
10. DITOT LILIANA	1967 – Șipote Iași
11. HACIU CRISTINA	1967 – Iași
12. HARAGA ANA	1967 – Dumești Iași
13. IPATE AMALIA VASILICA	1968 – Tătăruși Iași
14. LUNGU GABRIELA	1967 – Hîrlău Iași
15. MACOVEI LĂCRĂMIOARA	1968 – Tătăruși Iași

OAMENI AI ȘCOLII DE IERI ȘI DE AZI

16. MAHU LILIANA	1968 – Tupilați Iași
17. MĂRGINEANU MARIANA VALERIA	1967 – Românești Iași
18. MĂTĂSARU GETA	1968 – Belcești Iași
19. MIHULEAC VALICĂ	1968 – Drăgușeni Iași
20. MITITELU GEORGIANA CRISTINA	1968 – Poenești Vaslui
21. MORARU MARIANA	1968 – Iași
22. NECHIFOR MARIANA	1968 – Dumești Iași
23. NICA DANIELA	1968 – Hîrlău Iași
24. POPA SORINA	1968 – Grozești Iași
25. RANGU COCULEANA	1968 – Pașcani Iași
26. RĂILEANU ADRIAN DINU	1967 – Tg. Frumos Iași
27. RODENCIUC IULIANA	1967 – Valea Seacă
28. RUGINĂ DANIELA	1967 – Tg. Frumos Iași
29. SANDU CRISTINA	1967 – Hîrlău Iași
30. TOMA MARCEL	1968 – Voinești Iași
31. TUN IONELA SANDRINA	1968 – Băiceni Iași
32. TIMOFTE ADRIANA	1968 – Stolniceni Prăjescu
33. TUN MIHAELA	1968 – Băiceni Iași
34. TIMOFTE AURICA	1967 – Hîrlău Iași
35. TOMULESEI ADRIAN	1968 – Hîrlău Iași
36. VATAMANU FLORICA	1968 – Iași

ABSOLVENȚII PROMOȚIEI 1987 PROF. DIRIGINTE: OGHINĂ MARIA

1. BUȚA C. CORNELIU CONSTANTIN	1969 - Răducăneni
2. CIUCIUDĂU V. ELENA	1968 – Lespezi Iași
3. CIUCIUDĂU GH. CRISTINA MIHAELA	1968 – Lespezi Iași
4. CORCACI P. OTILIA	1969 - Miroslovești
5. CRĂCIUN AL. MIOARA	1968 – Lespezi Iași
6. DĂSCĂLESCU C. COSTINA IULIANA	1969 - Muncelul De Sus
7. DUHAN P. CONSTANȚA	1969 – Hîrlău
8. FÂNARU GH. CLAUDIA GABRIELA	1969 – Iași
9. GHEORGHIU C. CORNELIA	1968 – Pașcani
10. GHEORGHIU C. MIHAELA	1968 – Pașcani
11. IGNAT V. DANIELA LUMINIȚA	1969 – Costuleni
12. ILENESCU M. GABRIELA	1968 – Iași
13. IORDACHE V. MONA	1969 – Dobrovăț Iași
14. IPATE D. LUMINIȚA	1968 – Tătăruși Iași
15. LAZĂR I. DANIELA	1969 – Mogoșești Iași
16. LAZĂR M. ELENA	1968 – Stolniceni Prăjescu
17. LUCEAC GR. IOANA GABRIELA	1969 – Miroslovești
18. LUNGU M. MARIANA	1969 – Hîrlău
19. MĂRIUȚĂ SP. ELENA	1969 – Moțca Iași
20. MOȚCU C. VERGINICA	1969 – Pașcani
21. MURĂRAȘU M. VIORICA	1968 – Șipote Iași
22. NECHIFOR M. MIHAELA	1968 – Hîrlău
23. OARZĂ P. GIANINA	1969 – Iași

OAMENI AI ȘCOLII DE IERI ȘI DE AZI

24. PETRILA A. PETRONELA	1968 – Hălăucești
25. POSTOLACHE E. TATIANA	1969 – Iași
26. PRUTIEANU V. ELENA	1968 – Iași
27. ROTARIU I. NICOLETA CĂTĂLINA	1968 – Hârlău
28. SIMION I. REMONA	1969 – Miroslavești
29. SOFRAGIU AL. ANIȘOARA	1968 – Băcești Vaslui
30. STOICA P. CRISTINA	1969 – Hălăucești
31. VAHNOVEANU I. MIHAELA DRAGA	1969 – Pașcani
32. VASILIU J. BRÂNDUȘA MIHAELA	1969 – Tătăruși
33. VIERU M. MIHAELA	1969 – Răducăneni
34. VOINEA A. MARICICA	1969 – Heleșteni
35. ZABULICĂ AL. ILEANA	1968 - Lespezi

ABSOLVENȚII PROMOTIEI 1988

CLASA a – XII – a

PROF. DIRIGINTE: PAVEL VIRGINIA

1. BLAJ IRINA RODICA	1969 – Iași
2. BODALE CORINA	1970 – Aroneanu Iași
3. BOGDĂNESCU MARIA	1969 – Munteni Belcești Iași
4. CHIȚU LAURA CĂTĂLINA	1970 – Răducăneni Iași
5. CIMPOI VASILE RADU	1969 – Miroslava Iași
6. CIOPRAGA MONICA ELENA	1970 – Iași
7. CHIRILĂ SERGIU	1969 – Gropnița Iași
8. COMAN LAURA CRISTINA	1970 – Pașcani Iași
9. COSTEA MIHAELA	1970 – Iași
10. DUCA ELENA DANIELA	1970 – Iași
11. GHERMĂNEȘTI GIGI VALENTIN	1970 – Cozmești Iași
12. HÎRȚESCU ANGELICA FLORENTINA	1970 – Bacău
13. HÎRȚOAGĂ DANIELA	1970 – Iași
14. HUMINIUC LENUȚA	1970 – Tg. Frumos Iași
15. IONIȚĂ GABRIELA	1970 – Grozești Iași
16. JUNCĂ VIRGINIA	1970 – Iași
17. LINCU ALINA	1970 – Belcești Iași
18. LUCACI CIPRIAN	1970 – Răducăneni Iași
19. MORARIU SIMONA OANA	1970 – Iași
20. NIȚOIA MIRELA MIHAELA	1969 – Pașcani Iași
21. OPRIȘENESCU MIHAELA	1970 – Iași
22. PINTILIE MARIA DOINIȚA	1969 – Cotnari Iași
23. PINTILIE MIHAI	1970 – Dumești Iași
24. PLEȘCAN LILIANA	1969 – Valea Seacă
25. RODENCIUC PAULA	1970 – Lespezi Iași
26. ROTARU DANIELA	1970 – Focuri Iași
27. RUSU VIOLETA	1970 – Pașcani Iași
28. SÎRBU VIOLETA	1970 – Pașcani Iași
29. SOFIA IONEL	1969 – Pașcani Iași
30. SOFRAGIU PARASCHIVA	1970 – Tansa Iași
31. TERCIU BRÂNDUȘA TAMARA	1970 – Iași
32. TRIFAN ANTOANETA	1969 – Răducăneni Iași

OAMENI AI ȘCOLII DE IERI ȘI DE AZI

33. UNGUREANU COSTINA	1969 – Miroslavești Iași
34. URSU PARASCHIVA	1969 – Focuri Iași
35. ZAPODEANU CARMEN MIHAELA	1970 – Bălțați Iași
36. ZOTA DANIELA	1970 – Iași
37. ZOTA MIHAI	1970 – Grozești Iași

ABSOLVENȚII PROMOTIEI 1989

CLASA a – XII a A

Prof. diriginte: **DIMA MARIA**

1. AGRIGOROAIE MIHAELA	1971 – Podul Iloaiei
2. AIFTINCĂ CLAUDIA CARLA	1971 – Tg. Frumos Iași
3. AMARIEI CONSTANTIN	1970 – Miroslavești Iași
4. ASANDEI RODICA	1971 – Moșna Iași
5. AXINTE MARIANA	1971 – Prisacani Iași
6. BIBERI MIHAELA ELENA	1970 – Tupilați Iași
7. BÎRSĂNUC IONELA	1970 – Belcești Iași
8. BOTEA CARMEN MIHAELA	1971 – Iași
9. CALISTRU ELENA	1971 – Hîrlău Iași
10. CĂRBUNE GHORGIȚA NICOLETA	1971 – Cotnari Iași
11. CONDURACHE ADRIANA	1970 – Iași
12. DĂNILĂ SORIN GABRIEL	1971 – Iași
13. IFTIMUȚĂ DUMITRU	1971 – Focuri Iași
14. IORDACHI ROZICA	1971 – Iași
15. IPATE CLAUDIA	1971 – Tătăruși Iași
16. LISNIUC SEBASTIAN BOGDAN	1971 – Iași
17. LUCA CĂTĂLIN IULIAN	1970 – Aroneanu Iași
18. MOCANU IRINA	1970 – Iași
19. MUȘAT MIHAELA	1971 – Iași
20. NECHITA SORIN	1971 – Țuțora Iași
21. NEGREA MIHAELA	1971 – Lespezi Iași
22. ONOFREI LOREDANA	1971 – Tg Frumos Iași
23. OPĂRIUC GHEORGHE SORIN	1971 – Oțeleni Iași
24. PÂNZĂRIU BEATRICE IOANA	1971 – Hîrlău Iași
25. PINTILIE MIHAELA	1971 – Cotnari Iași
26. POPA CORNEL	1971 – Grozești Iași
27. PROCA MIHAELA MIUȚA	1970 – Răducăneni Iași
28. PUIU ANIȘOARA	1971 – Țuțora Iași
29. RÂNGU AURICA	1971 – Lespezi Iași
30. TĂLMĂCEL CIPRIAN LEOPOLD	1971 – Hălăucești Iași
31. TICAN RODICA	1971 – Țigănași Iași
32. TUDORACHE MARIUS ADRIAN	1971 – Miroslavești Iași
33. UNGUREANU CREOLA	1971 – Pașcani Iași
34. UNGUREANU SIDORICA	1971 – Grozești Iași
35. VLĂDIANU GABRIELA	1970 – Focuri Iași

CLASA a – XII a B
PROF. DIRIGINTE : DĂSCĂLESCU ILEANA

1.	ALEXA ELENA CRISTINA	1970 – Iași
2.	AVATAVULUI IUSTINA IONELA	1971 – Iași
3.	BIVOLARU MIHAELA	1970 – Victoria Iași
4.	BUSUIOC LUCICA	1971 – Țibănești Iași
5.	CĂLIN LUMINIȚA LILIANA	1970 – Mogoșești Iași
6.	CICOVEANU NELY COCA	1970 – Vaslui
7.	CIUBUC CRISTINA	1970 – Deleni Iași
8.	CORBAN ANTONELA	1970 – Iași
9.	CREANGĂ MARIA TEREZA	1970 – Hîrlău Iași
10.	DECIU VICA	1971 – Viișoara Vaslui
11.	DIACONU DIANA MIHAELA	1971 – Iași
12.	DOGARU CORINA MIRELA	1971 – Pașcani Iași
13.	DUMITRAȘCU DANIELA	1971 – Iași
14.	FLEGONT FELICIA	1971 – Iași
15.	FLOREA MARIA	1970 – Iași
16.	GALIA GABRIELA MARCELINA	1971 – Trifești Iași
17.	GRĂDINARU CARMEN	1971 - Pașcani Iași
18.	GREZGANU MIHAELA ANCA	1971 – Iași
19.	HORȚOPAN CORNELIA CORINA	1970 - Hîrlău Iași
20.	IONESCU DANIELA	1970 – Vaslui
21.	LIHOR CARMEN	1971 – Vaslui
22.	MENTER ECATERINA	1971 – Bîrnova Vaslui
23.	MOȘNEAGU ALINA LILIANA	1971 – Vaslui
24.	MUHA MIHAELA	1970 – Podul Iloaiei Iași
25.	MUNTEANU MARIA	1970 – Ciurea Iași
26.	NANIE GRETA DOINA	1971 – Vaslui
27.	PEGESCU MIHAELA	1970 – Iași
28.	PIPA ELENA IRINA	1970 – Iași
29.	SAVIN CONSTANTIN	Bîrlad Vaslui
30.	SIMOTA DORICA	1970 – Șcheia Iași
31.	SUCUREI SORINA	1971 – Vaslui
32.	TEODORU ALINA MAGDA	1970 – Buzău

CLASA a – XII a C
PROF. DIRIGINTE : ACOSTOAIIE DUMITRU

1.	AMARANDEI P. MARIA	1970 - Iași
2.	APOSTOLU V. MIRELA	1970 – Sirețel
3.	BAILĂU C. ELENA	1970 – Hârlău
4.	BURLACU D. MIRELA	1971 – Prisacani
5.	CĂȘUNEANU G. MIRELA	1971 – Vatra – Dornei
6.	CIOLAC P. ELENA	1971 – Lespezi
7.	COZLOSCHI G. LĂCRĂMIOARA	1971 – Oțeleni
8.	GAVRILOV F. LUMINIȚA	1970 – Iași
9.	GÂNGĂ C. AIDA	1970 – Aroneanu

OAMENI AI ȘCOLII DE IERI ȘI DE AZI

10. HRIB M. IULIANA	1971 – Iași
11. MĂRÂNDESCU I. ALINA	1971 - Vaslui
12. MĂRIUȚA V. VASILICA	1971 – Moțca
13. MERLĂ R. CLAUDIU	1971 – Vaslui
14. MIHULEAC M. ANIȘOARA	1970 – Negrești
15. MOCANU I. CORINA	1970 – Pașcani
16. MORARU G. GERALDINA	1971 – Iași
17. ONICA M. COCA	1970 - Lupeni
18. PAMFIL N. ANIȘOARA	1971 – Focșani
19. PLĂCINTĂ M. ANDA	1971 – Florești
20. POPESCU D. MIOARA	1970 – Tulcea
21. POPOVICI D. MIHAELA	1970 – Vaslui
22. POTÎRNAC A. MIHAELA	1971 – Pașcani
23. ROȘU M. DANIELA	1971 – Dumești
24. ROTARIU D. MARIANA	1970 – Ciurea
25. SANDU L. CORINA	1971 – Iași
26. SOFRONE P. MARINICA	1971 – Iași
27. ȘTEFAN C. AIDA	1970 – Moțca
28. ȘTEFĂNUCĂ D. NICOLETA	1971 – Ruginoasa
29. TRIF M. ANICA	1970 – Heci
30. ȚUGUI T. DANIELA	1970 – Pașcani
31. UNGUREANU P. DANIELA	1971 – Pașcani
32. VIZITIU C. AURELIA	1971 – Bivolari

ABSOLVENȚII PROMOȚIEI 1990

CLASA a – XII –a A

PROF. DIRIGINTE: PÎNZARU ȘTEFANIA CORNELIA

1. ALEXOAE CORINA IOANA	1972 – Iași
2. CIORNEI MARIANA	1971 – Focuri Iași
3. CHIȚICARIU LAURA	
4. DARIE MIHAELA	1971 – Roman Neamț
5. DIMITRIU CLARA ROXANA	1972 – Sinești Iași
6. DUDUMAN MIHAELA OANA	1972 – Pașcani Iași
7. GAVRILUȚĂ BRÎNDUȘA	1971 – Miroslovesți Iași
8. GÎRLEANU DANIELA TATIANA	1972 – Mircești Iași
9. GOEAN MARIANA DOINA	1971 – București Ilfov
10. GRIGORE MIHAELA	1971 – Pașcani Iași
11. GRIGORESCU NELA	1972 – Răducăneni Iași
12. MARCHIDAN MIHAELA	1972 – Iași
13. IACOB DOINIȚA	1972 – Focuri Iași
14. IFRIM MARIANA MILINA	1971 – Țigănași Iași
15. IPATE MIHAELA	1972 – Podu Iloaiei Iași
16. LUPU PETRUȚA	1972 – Moșna Iași
17. MAFTEI ANCA	1972 – Deva Hunedoara
18. MOGLAN VASILICA LEANA	1971 – Iași
19. MUNTEANU MIHAELA	1971 – Pașcani Iași
20. NECHIFOR MIOARA	1971 – Cotnari Iași

OAMENI AI ȘCOLII DE IERI ȘI DE AZI

21. NECHITA STRATENIA	1972 – Ruginoasa Iași
22. PAIU MARIANA	1972 – Mirosllovești Iași
23. PĂULEȚ CONSTANTIN	1971 – Cotnari Iași
24. PETREANU FELICIA	1971 – Iași
25. PLUGARU MARIANA CORINA	1971 – Iași
26. POPESCU LOREDANA	1972 – Dorohoi Botoșani
27. POSTÎRNAC GEORGETA	1972 – Ipatele Iași
28. PROCA MIHAELA ALINA	1972 – București Ilfov
29. ROMAN LILIANA	1972 – Plugari Iași
30. ROȘCA DOMNICA	1972 – Valea Seacă Iași
31. TĂLMĂCEL GENOVEVA AURELIA	1972 – Al. I. Cuza Iași
32. TĂTĂRUȘANU FLORIN	1972 – Iași
33. TINOVICIUC BRÂNDUȘA	1971 – Rădăuți Iași
34. TRIȘCĂ CRISTINA	1972 – Iași
35. TÎNȚILĂ GABRIELA	1972 – Podu Iloaiei Iași
36. UGLEA DIANA LOREDANA	1972 – Hîrlău Iași
37. UZARCIUC CODRUȚ	1972 – Dagâta Iași
38. VELEANU IRINA	1971 – Iași
39. VERNICA CERASELA	1971 – Roman Neamț
40. ZAPAN EUGENIA	1972 – Hîrlău Iași

CLASA a – XII –a B

PROF. DIRIGINTE: PETROVICI CONSTANTIN

1. ADAM MIRELA	1971 – Vaslui
2. AIONESEI MARIA	1972 – Negrești Vaslui
3. ANEI CARMEN ISABELA	1972 – Negrești Vaslui
4. BAHNARU ANIȘOARA	1972 – Băcești Vaslui
5. BERARU CLAUDIU	1971 – Bogdana Vaslui
6. BUIMAC ADRIANA	1971 – Solești Vaslui
7. BUZULICĂ IULIA ADRIANA	1972 – Vaslui
8. ȚALNUSCHI LIVIA ELENA	1971 – Vaslui
9. CHETRAN CELA TAMARA	1972 – Boțești Vaslui
10. CHIRICA DANIELA	1971 – Murgeni Vaslui
11. CIOBANU DOINA	1972 – Vaslui
12. CIOBANU DOINIȚA	1971 – Vutcani Vaslui
13. CIOBANU LILIANA	1971 – Oniceni Neamț
14. CIOBANU MONA LISA	1972 – Vaslui
15. CORCĂCEL CORNELIA CRISTINA	1971 – Negrești Vaslui
16. COROZEL MIHAELA	1971 – Vaslui
17. CRĂCIUN SIMONA	1972 – Vaslui
18. DAMIAN DANIELA	1971 – Vaslui
19. DIACONU MIHAELA	1972 – Vaslui
20. FILIP ELENA CONSTANȚA	1972 – Tătărani Vaslui
21. GHERCĂ BIBIANA	
22. GRECU ELIZA CARILINA	1972 – Iași
23. GRIGORAȘ MANUELA	1972 – Vaslui
24. IORDĂCHIȚA CRISTINA GABRIELA	1971 – Muntenii De Sus Iași

OAMENI AI ȘCOLII DE IERI ȘI DE AZI

25. MOISĂ CLAUDIA MARIANA	1971 – Vaslui
26. MOTAȘ CORINA	1971 – Bîrlad Vaslui
27. MOVILEANU CONSTANȚA IONELA	1971 – Bîrlad Vaslui
28. NEGOIȚĂ PATRICIA	1971 – Vaslui
29. POGHIRC GETA LOREDANA	1971 – Bîrlad Vaslui
30. POPA ADRIANA	1972 – Bîrlad Vaslui
31. POPA LUMINIȚA	1971 – Vaslui
32. ȘTAN GABRIELA	1972 – Grivița Vaslui
33. SOPRON VIORICA	1972 – Vaslui
34. TARCINIU VIOLETA	1972 – Tutova Vaslui
35. TODIREANU CARMEN GABRIELA	1971 – Negrești Vaslui
36. UNGUREANU CRISTINA	1972 – Delești Vaslui
37. VAMANU CRISTINA MIHAELA	1972 – Iași

ABSOLVENȚII PROMOȚIEI 1991

CLASA a XII – a A

PROF. DIRIGINTE: MORĂRAȘU VERONICA

1. ACIOBĂNIȚEI CORINA	1973 – Bivolari Iași
2. ALECU MIHAI ADRIAN	1973 – Iași
3. APACHIȚEI PETRU	1973 – Hîrlău Iași
4. BERARU NICOLETA	1972 – Tătăruși Iași
5. BIRTOM MARICICA	1973 – Mogoșești Iași
6. BÎRSAN GABRIELA	1972 – Iași
7. BLĂNIȚĂ MONA IONELA	1972 – Vaslui
8. CEREDDEV DAN	1972 – Iași
9. CHIȚANIUC MIHAELA	1972 – Iași
10. COCUZ ALICE DIANA	1973 – Vaslui
11. COGEANU SIMONA	1973 – Sinești Iași
12. COZMA LILIANA	1972 – Bivolari Iași
13. CRÎȘMARU NICOLETA	1973 – Iași
14. DIACONU ELENA	1973 – Focuri Iași
15. DIMITRIU LAURA	1973 – Sinești Iași
16. DUMINICĂ MARIA	1972 – Iași
17. IORDACHE LUMINIȚA	1972 – Iași
18. IPATE CRISTINA	1972 – Tătăruși Iași
19. LUNGU FELICIA	1973 – Cotnari Iași
20. MAGOP DANIELA	1973 – Iași
21. MIHALACHE MIHAELA ANIȘOARA	1973 – Tăcuta Vaslui
22. MISTREANU MIHAELA	1972 – Șipote Iași
23. MOCANU MIHAELA	1973 – Iași
24. NECULĂEȘ LIDIA	1972 – Hălăușești Iași
25. NEDELEA LENUȚA	1972 – Negrești Iași
26. NICORIA MARIANA	1972 – Botoșani
27. PETREA ADRIANA	1973 – Șuletea
28. PLĂCINTĂ DUȚA	1973 – Murgeni Vaslui
29. SÎNZIANU IRINA	1973 – Hîrlău Iași
30. SUSANU CLAUDIA	1973 – Neamț
31. TĂTARU GRETA	1973 – Iași

32. UNGUREANU ELENA	1973 – Grozești Iași
33. VASILACHE MIHAELA	1973 – Hîrlău Iași
34. VIDRU MIHAELA	1973 – Vaslui

CLASA a – XII –a B

PROF. DIRIGINTE: OGHINĂ MARIA

1. AGACHE N. LOREDANA	1972 – Iași
2. AVĂDĂNEI V. MIHAELA	1973 – Iași
3. BATERIUC GH. ALINA	1973 – Iași
4. BĂRBUȚĂ C. CORINA	1973 – Vaslui
5. BESMECIUC P. LUIZA	1972 – Iași
6. CAZAMIR P. CONSTANȚA	1973 – Perieni Vaslui
7. CHIRIAC C. IRINA CORNELIA	1972 – Iași
8. CIURARU D. ALINA	1972 – Vaslui
9. CONDURAT V. VIORICA	1972 – Negrești Vaslui
10. CRĂCIUN D. OANA	1973 – Iași
11. CUIBUȘ C. MIHAELA	1972 – Hîrlău Iași
12. DĂNILĂ M. GABRIELA	1972 – Iași
13. DODOLOI P. SIMONA	1973 – Iași
14. FONOCA GH. MIHAELA	1972 – Iași
15. GÎȚĂ N. ROXANA	1973 – Iași
16. HĂLĂUCĂ AL. LARISA	1973 – Iași
17. HORNEA GH. ELENA	1973 – Iași
18. IACOB GABRIELA LOLICA	1972 – Vaslui
19. LUCHIAN M. ADRIANA	1973 – Iași
20. MIRCEA V. MARILENA	1972 – Hoeni Vaslui
21. MOISE OANA CĂTĂLINA	1972 – Lipovăț Vaslui
22. MAHOI V. MIHAELA	1972 – Iași
23. NEDELCU GH. LAURENȚIU	1972 – Băcani Vaslui
24. PANAITE C. ELENA	1973 – Iași
25. POGHIRC GH. SIMONA	1972 – Bîrlad Vaslui
26. RĂDUCANU AL. ISABEL	1972 – Iași
27. REBEGEA I. CORINA	1973 – Iași
28. RONCEA A. ADRIAN	1973 – Hunedoara
29. SAVA M. ANDREEA	1972 – Iași
30. STĂRPU M. CRĂCIUN DANA	1972 – Iași
31. ȚAPU N. OTILIA	1973 – Tg. Frumos Iași
32. ȚUȚU V. ROXANA	1973 – Lunca Banului Vaslui
33. UNGUREANU V. CRISTIAN	1973 – Iași
34. URSACHE FR. MIRELA CLAUDIA	1972 – Iași
35. VÎRLAN V. ALINA ELENA	1972 – Iași
36. VOICU A. ȘTEFAN FLORIN	1973 – Iași
37. VOLOAGĂ C. CREOLA	1972 – Vaslui

ABSOLVENȚII PROMOTIEI 1993

CLASA a - XIII - a A

PROF. DIRIGINTE: MUNTEANU LUCIA - GABRIELA

1. ARUȘTEI O. DANA PAULA	1973 - Iași
2. BACIU GH. ANA MARIA	1973 - Iași
3. BARGHIEL W. WILHELMINA	1973 - Pașcani Iași
4. FECIORU D. LOREDANA	1974 - Iași
5. GALAN E. ALINA ȘTEFANIA	1973 - Pașcani Iași
6. GHERGHUȚ B. LOREDANA	1974 - Iași
7. GRANIC F. FLORENTINA	1973 - Iași
8. GRIGORESCU V. PETRONELA	1974 - Iași
9. HAMAN I. ALINA	1974 - Iași
10. HĂRĂȚU D. VASILE CEZAR	1974 - Mirosllovești Iași
11. HERGHELEGIU M. OANA VALENTINA	1973 - Iași
12. MACOVEI P. PAUL	1973 - Ipatele Iași
13. MASARI AL. CARLA MARIA	1974 - Iași
14. NUC D. IOAN ROMICĂ	1974 - Hîrlău Iași
15. PAL N. MIHAELA TATIANA	1974 - Iași
16. PALAGHIA M. GABRIELA	1974 - Podu Iloaie Iași
17. PAVEL C. LĂVRĂMIOARA	1973 - Iași
18. PICHIU V. PAULA	1973 - Iași
19. PLOP I. IONELA	1974 - Răducăneni Iași
20. POPESCU M. MARTA	1974 - Iași
21. RADU N. CĂTĂLIN	1974 - Iași
22. ROMAN M. MIHAELA TEREZA	1974 - Pașcani Iași
23. ROTARU C. CAMELIA	1974 - Iași
24. SAMSON P. DAN MIHAI	1973 - Dobrovăț Iași
25. TRĂISTARU D. CORINA ELENA	1974 - Iași
26. VÎLCU E. GABRIELA	1973 - Iași
27. ZAHARIA N. ANCA ALINA	1974 - Verșeni Mirosllovești

CLASA a - XIII - a B

PROF. DIRIGINTE: BOJOI OLGA

1. AMARIEI N. NICOLEȚA	1973 - Iași
2. ANTAL I. CLAUDIA	1973 - Iași
3. BALINT P. ANA EMANUELA	1974 - Iași
4. BURUIAN I. MARCELA MIHAELA	1973 - Iași
5. CEZAR B. DANIELA	1973 - Iași
6. CHIRIAC I. ELENA	1974 - Mirosllovești Iași
7. CHIRIAC I. MIHAELA	1974 - Pașcani Iași
8. CIOBANU M. MARIANA	1974 - Iași
9. CRISTEA N. DANIEL	1974 - Galați
10. CRÎȘMĂRIUC GH. CĂTĂLINA	1974 - Iași
11. EZARU A. IRINA	1974 - Iași
12. FARMATU I. OANA MONICA	1974 - Vinători Iași
13. FÎNARU C. FLORIN	1973 - Iași
14. GRĂDINARU M. ECATERINA	1973 - Iași
15. GRIVOLEA F. ADINA MARIA	1974 - Vinători Iași

OAMENI AI ȘCOLII DE IERI ȘI DE AZI

16. IACOB M. ELENA	1974 – Iași
17. IANCU GH. IULIA GEORGETA	1973 – Iași
18. LUCA V. LILIANA	1973 – Miroșlovești Iași
19. LUNGU I. GRETA FELICIA	1974 – Ciortești Iași
20. PASNICU I. CRISTINA ADINA	1974 – Iași
21. PÂRȚAC E. ROMICA MIHAELA	1974 – Iași
22. SPĂȚARU V. MIHAELA	1973 – Iași
23. TEODOR M. MIHAELA ALINA	1974 – Codăești Iași
24. UZARCIUC V. ANCUȚA LOREDANA	1973 – Dagâta Iași
25. VASLUIANU ȘT. MIHAELA	1973 – Ciurea Iași
26. VICU GH. DANA ELIZA	1973 – Țibănești Iași

CLASA a – XIII – a C

PROF. DIRIGINTE: DĂSCĂLESCU ILEANA

1. ARCĂLEANU C. ELENA MIHAELA	1974 – Vaslui
2. BEJAN GH. MONICA ELENA	1973 – Tg. Frumos Iași
3. CĂȘUNEANU C. FLORIN DANIEL	1974 – Pașcani Iași
4. CLAPON R. CARMEN PETRONELA	1974 – Iași
5. CONDURACHE N. MARINELA	1973 – Iași
6. COSTEA M. CRISTINA	1973 – Miroșlovești Iași
7. COSTIN D. CLAUDIA MARLENA	1973 – Iași
8. CUCIUREANU V. OANA ELENA	1974 – Iași
9. CURULIUC T. CORINA VERONICA	1974 – Iași
10. DRAGOMIR IULIU OCTAVIAN	1974 – Iași
11. ENEA I. MARIANA	1973 – Iași
12. GÎLCĂ I. SIMONA	1974 – Brașov
13. GHEȚĂ A. TEREZA EVELINA	1974 – Hălăușești Iași
14. HÎRȚOAGĂ T. GABRIELA MARIANA	1973 – Iași
15. LOZBĂ GR. DUMITRU DANIEL	1973 – Iași
16. MĂRINCUȚA I. FLORINA	1974 – Miroșlovești Iași
17. MISTRIANU M. ALINA MIHAELA	1974 – Vaslui
18. MUNTEANU C. ELENA DĂNUȚA	1974 – Tg. Frumos Iași
19. NEDELCU C. MIHAELA	1973 – Buzău
20. PETRESCU P. MARIANA	1974 – Vinători Iași
21. SOFRONI TH. IRINA ELENA	1974 – Iași
22. SURUGIU T. ELENA	1973 – Podu Iloaie Iași
23. TĂMI I. CAMELIA	1974 – Mircești Iași
24. UNGUREANU I. CAMELIA	1974 – Vinători Iași
25. VARARU I. ADINA SIMONA	1972 – Răchițoaia Bacău
26. ZAPAN GH. LIVIU	1973 – Hîrlău Iași

PL III ZI

1. AFLOAROAIEI C. LAURA ALEXANDRINA	1971 – Hîrlău Iași
2. ANDREI C. MIHAELA	1970 – Huși Vaslui
3. BACIU C. DANIELA VALENTINA	1970 – Iași
4. BALAN V. MIHAELA	1971 – Iași
5. BOBOC V. CLAUDIA FILARETA	1971 – Grajduri Iași

OAMENI AI ȘCOLII DE IERI ȘI DE AZI

6. BORDEIANU C. MARIANA	1970 – Stănilești Vaslui
7. BORȘ V. TATIANA	1972 – Iași
8. BURLACU C. GABRIELA	1970 – Bârlad Vaslui
9. COSTAN C. CAMELIA	1970 – Preutești Suceava
10. ENACHI I. ANCA NICOLETA	1970 – Bacău
11. FĂTU C. CERASELA CĂTĂLINA	1968 – Codăești Vaslui
12. GAVRILAȘ I. IOAN FLORIN	1968 – Bîrlad Vaslui
13. CÎRDEI I. LENUȚA	1971 – Iași
14. GRAMATICU V. OCTAVIA	1967 – Roșiești Vaslui
15. GRĂDINARU D. CARLA DANIELA	1968 – Bacău
16. IONESCU C. ELENA DANIELA	1972 – Grumăzești Neamț
17. IORGOAIA M. MIHAELA BRÎNDUȘA	1969 – Dolhești Suceava
18. LUCANU N. LILIANA VIOLETA	1970 – Suceava
19. LUPU IULIANA	1972 – Iași
20. MILEA CAMELIA	1971 – Bacău
21. MUNTEANU EUSEBIU	1968 – Pașcani Iași
22. MUNTEANU GINA MANUELA	1969 – Iași
23. NĂSTAC C. LUMINIȚA	1969 – Bîrlad Vaslui
24. NEGRU V. CĂTĂLIN	1969 – Bîrlad Vaslui
25. NOVACOSCHI V. LAURA	1968 – Săveni Botoșani
26. OCHIȘOIU I. MIRELA NATALIA	1971 – Movileni Galați
27. OPRÎȘAN AL. CAMELIA	1970 – Iași
28. RUSU M. MIHAELA	1971 – Iași
29. SIMOTA E. DANA BEATRIX	1971 – Iași
30. STAVILĂ V. ELENA ROXANA	1970 – Rîmnicu Vâlcea
31. ZVÎNCĂ P. RAMONA	1972 – Iași

ABSOLVENȚII PROMOTIEI 1994

CLASA a – XIII – a A

PROF DIRIGINTE: NEAGU MIHAELA

1. APINTILIESEI I. DANIELA IRINA	1975 – Pașcani Iași
2. BLAGA V. OANA SIMONA	1975 – Iași
3. BLAJ I. IOANA	
4. COJOCARU I. MARIUS MIHAI	1975 – Sirețel Iași
5. CRAUCIUC CABUR ANCA OTILIA	1974 – Iași
6. DIAC V. ANA CAMELIA	1975 – Iași
7. DUMITRU I. VERONICA EUGENIA	1974 – Iași
8. GRASU V. CARMEN	1975 – Iași
9. GRUIA C. NADIA ELENA	1974 – Vaslui
10. HATURĂ I. ROXANA IULIANA	
11. MACOVEI C. CONSTANTIN	1974 – Iași
12. MAFTEI P. CĂTĂLINA ELENA	1975 – Iași
13. MAXIM C. MONICU OCTAVIAN	1974 – Iași
14. MIRON V. CARMEN LUCIANA	1974 – Ruginoasa Iași
15. NECHIFOR V. RODICA FELICIA	
16. PANȚIRUC T. GABRIELA	1974 – Belcești Iași
17. PATRAȘCU V. MIHAELA	1974 – Iași

18. PINTILIE V. DIANA MARIA	1974 – Iași
19. RUSU GH. IRINA	1975 – Hîrlău
20. SÎNZIANU C. VIORICA MIHAELA	1975 – Hîrlău
21. TIMOFTE C. IULIANA LĂCRĂMIOARA	1975 – Pașcani
22. ȚURCAN I. CORINA	
23. VOINESCU GH. GEANINA MIHAELA	1975 – Iași
24. VORNICU D. CARMEN ELENA	1975 – Iași

CLASA a – XIII – a B

PROF. DIRIGINTE: MORARU DOINA

1. ANTAL I. CEZAR ALEXANDRU	1975 – Iași
2. BACIU GH. ROXANA ELENA	1975 – Iași
3. BALMUȘ GH. NICOLETA	1974 – Sinești Iași
4. CHIȚANIUC M. DOINA	1974 – Iași
5. CONSTANTINESCU GH. MIHAI	
6. COZMA I. ALINA DANA	1975 – Iași
7. COZMA M. DIANA ELENA	1975 – Iași
8. COZMA V. LOREDANA	1974 – Vaslui
9. DĂNILĂ C. OANA	1975 – Iași
10. DIACONU D. DIANA	1975 – Iași
11. DURA CARMEN	1975 – Iași
12. FÂNARU D. ALBINIȚA	1975 – Iași
13. FILIP GH. ALINA	1974 – Iași
14. GHEORGHE A. BRÂNDUȘA ELENA	1974 – Pașcani Iași
15. JAR C. ROXANA	1975 – Iași
16. MIHAI V. MONICA	1975 – Iași
17. MISTREANU C. OANA	1975 – Șipote Iași
18. MOROȘANU M. VOIOLETA	1975 – Tg. Frumos Iași
19. NEȘTIAN V. ANA MARIA	1975 – Podu Iloaiei Iași
20. NISTOR V. LOREDANA	1975 – Iași
21. PÎSLARU A. VICTOR	1974 – Iași
22. ROMANIUC V. GEOVANA	1974 – Iași
23. TROFINICĂ M. MIHAELA	1975 – Iași
24. TUDOR GH. ESTELA LUCIA	1975 – Vaslui
25. TUMURUG GH. LAURA ELENA	1974 – Podul Iloairi Iași
26. VOICU M. AMALIA	1975 – Iași
27. ZAMFIRESCU T. ANCA SIMONA	1975 – Iași

CLASA a – XIII – a C

PROF. DIRIGINTE: MORĂRAȘU MARIA

1. AFLOARE I. LUMINIȚA	
2. ANIȚEI P. LOREDANA	1974 – Iași
3. APOSTOL FL. NARCISA FLORINA	1974 – Mirosloveni Iași
4. BEJAN GH. MIRELA GEORGETA	1975 – Tg. Frumos Iași
5. BUCUR F. MARLENA	1975 – Răducăneni Iași
6. AVĂDĂNEI V. GEANINA LETIȚIA	1974 – Tătăruși Iași
7. BUDEANU C. MARIA	
8. BUSUIOC AR. ADRIAN CLAUDIU	1974 – Țibănești Iași

OAMENI AI ȘCOLII DE IERI ȘI DE AZI

9. CIOBANU M. CORINA	1974 – Răducăneni Iași
10. CHIOSA C. OANA	
11. CIOBANU M. CORINA	
12. CREANGĂ AL. ELENA CORNELIA	1974 – Iași
13. DÎSCĂ E. OANA ANCA	1975 – Tg. Frumos Iași
14. DUMITRIU M. MIHAELA	1975 – Iași
15. GHINEȚ I. OANA MARIA LOREDANA	1974 – Anina Caraș Severin
16. GRABOVSCI A. TATIANA	
17. HOGAȘ I. CĂTĂLIN ION	1974 – Pașcani Iași
18. IACOB C. RAMONA ADELINA	
19. ILIESCU C. ELENA CĂTĂLINA	1975 – Iași
20. MAHU GR. VIOLETA	
21. MAFTEI GH. RODICA	1975 – Iași
22. MARTINIUC L. ELENA CRISTINA	
23. MÎNDREI D. OANA	1974 – Iași
24. MOCANU I. DORU CONSTANTIN	
25. MUNTEANU V. LUCIA	
26. ONOFRAȘ P. IRINA PAULA	1975 – Pașcani Iași
27. PĂLIMARU GH. LOREDANA	1975 – Iași
28. PETRIMAN I. LUMINIȚA	1974 – Iași
29. SAMACHIȘ GH. ELENA ALINA	1975 – Mogoșești Siret Iași
30. SUSANU I. ANA CLAUDIA	1975 – Iași
31. TEODORESCU D. LAURA	1974 – Iași

ABSOLVENȚII PROMOTIEI 1995

CLASA a – XIII – a A

PROF. DIRIGINTE: MARINESCU ION TEOFIL

1. AGAPE I. ANA MARIA	1975 – Iași
2. BACIU D. DIANA FELICIA	1976 – Dobrovăț Iași
3. BALABAN V. MARCEL	1975 – Iași
4. BĂRBIERU M. GIORGIANA	1976 – Vaslui
5. BÂRLEȘCU C. LOREDANA MARICICA	1975 – Iași
6. BORDEIANU S. BOGDAN	1975 – Iași
7. BUȘTIUC I. FLORIN	1976 – Iași
8. CIULU M. GABRIELA LĂCRĂMIOARA	1976 – Iași
9. CIUMALĂ T. RAMONA LĂCRĂMIOARA	1976 – Iași
10. CREȚU T. CRISTINA	1976 – Iași
11. CRĂȘMĂRIUC GH. MARINA CORINA	1976 – Iași
12. DAMINESCU N. LAURA ELENA	1976 – Iași
13. GRIGORESCU I. MILIAN	1974 – Răducăneni Iași
14. GROJDEA C. LILIANA	1976 – Iași
15. IFTIME GH. LIVIA DUMITRIȚA	1975 – Iași
16. IFTIMOIA M. CRISTINA ANCA	1975 – Iași
17. LUNGU GH. PETRONELA DOINA	1976 – Hîrlău Iași
18. MIHALACHE M. GIANINA NICOLETA	1975 – Iași
19. MORARU L. EUGEN	1976 – Iași

OAMENI AI ȘCOLII DE IERI ȘI DE AZI

20. MOVILEANU I. MIHAELA	1975 – Iași
21. MUNTEANU C. NICOLETA	1975 – Iași
22. ONUȚĂ A. FLORENTINA	1976 – Iași
23. POPA E. LAVINIA ARIELA	1976 – Iași
24. SĂCRIERU C. CAMELIA LAURA	1976 – Heleșteni Iași
25. TABĂRĂ V. CORINA	1975 – Ciortești Iași
26. TĂTĂRUȘANU GH. ANIȘOARA ALINA	1976 – Iași
27. TEȘU I. ELENA	1976 – Iași
28. TIMOFTE C. MIHAELA	1976 – Tg. Frumos Iași
29. UNGUREANU GH. OANA GINA	1976 – Iași
30. VELICU GH. IRINA	1976 – Iași
31. VIERU GH. ALICE MARINELA	1976 – Iași
32. VRÂNCEANU GH. CEZAR GABRIEL	1975 – Iași
33. ANDOR V. VASILE IULIAN	1975 – Iași

CLASA a – XIII- a B

PROF. DIRIGINTE: DIMA MARIA

1. ACATRINEI A. CLAUDIU PAUL	1975 – Hălăucești Iași
2. ARISCULESEI I. FLOAREA	1976 – Călărași Botoșani
3. ARGHIR C. DANIELA	1975 – Pașcani Iași
4. BEJAN E. MIHAELA FABIOLA	1975 – Pașcani Iași
5. BERLINSCHI N. NATAȘA	
6. BOBLEANCĂ C. DOINA MARIA	1976 – Iași
7. BUBURUZEANU D. CRISTIAN	1975 – Iași
8. BURȚILĂ M. CARMEN	1976 – Iași
9. CIOBANU I. CLAUDIA	1975 – Mogoșești Siret Iași
10. CIOBANU D. ELENA RAMONA	1975 – Iași
11. CÂTEA V. LAURA MIHAELA	1975 – Iași
12. CURULIUC T. CĂTĂLINA IONELA	1976 – Iași
13. FEDOR V. AMELIA RENATA	1975 – Dorohoi Botoșani
14. FILOTE I. IULIANA IOANA	1976 – Iași
15. GALAN E. LARISA RALUCA	1975 – Pașcani Iași
16. HANGANU N. MARLEN RIVENA	1975 – Iași
17. HÂRȚOPEANU P. MIRELA CARMEN	1975 – Iași
18. IOANIȚOAE I. ELENA	1975 – Iași
19. MACOVEI C. CARMEN MIHAELA	1975 – Iași
20. MARICIUC D. ANA CRISTINA	1975 – Iași
21. MIHALACHE D. DIANA MIHAELA	1974 – Iași
22. NEDERITĂ D. LILIA	
23. PETRUC A. GEORGIANA AURELIA	1976 – Hirău Iași
24. POPESCU C. LUMINIȚA MIHAELA	1975 – Iași
25. RANGU I. GABRIELA	1976 – Pașcani Iași
26. ROTARU I. CĂTĂLINA	1976 – Pașcani Iași
27. SĂCĂLEANU V. NICOLETA CAMELIA	1975 – Iași
28. SĂCULȚANU V. VERA	
29. ȘARAMET C. ELENA	1975 – Hirău Iași
30. ȚENU M. MARINA	1975 – Iași

OAMENI AI ȘCOLII DE IERI ȘI DE AZI

31. VÂRCĂ V. AURELIA CRISTINA	1976 – Iași
32. VĂLEANU C. CARMINA ARGENTINA	1975 – Tg. Frumos Iași
33. ZAHARIA M. VERONICA	1976 – Hîrlău Iași

CLASA a – XIII- a C

PROF. DIRIGINTE: AXINTE ELENA

1. ADĂSCĂLIȚI M. ANY	1975 – Iași
2. AFLOARE I. CARMEN MARIANA	1976 – Iași
3. BAHNEA C. ÎNA CRISTINA	1976 – Iași
4. BASARAB B. CRINA DALIA	1975 – Iași
5. CARÎȘEV PICHEN V. TAMARA	1975 – Iași
6. CLIMĂȚIANO B. ALINA	1976 – Luduș Mureș
7. COJOCARU I. ALINA	1976 – Iași
8. CORODIANU I. NORA	1976 – Iași
9. DAVIDOAI A I. ALINA ANA MARIA	1976 – Mîhlășeni Botoșani
10. DĂNILĂ I. IOLANDA MERY	1975 – Iași
11. DIACONU R. IRINA	1975 – Iași
12. FLOREA GH. OFELIA	1975 – Negrești Vaslui
13. GAVRIL R. LOREDANA IONELA	1976 – Iași
14. GHERGHELAȘ PETREA P. MIHAELA	1975 – Iași
15. IONEL A. DIANA	1976 – Iași
16. IONESCU D. MARINELA	1976 – Iași
17. LAZAREC T. JANINA	1975 – Iași
18. MATRAN C. SIMONA ELENA	1976 – Iași
19. MAZILU C. BEATRICE GABRIELA	1975 – Iași
20. MĂRGINEANU M. CARMEN MIHAELA	1975 – Iași
21. MITOCARIU N. NICOLETA	1976 – Iași
22. MUNTEAN GR. TANE A	
23. NIGEL F. MONICA FLORINA	1975 – Tg. Frumos
24. PALAGHIU E. DANIELA IONELA	1976 – Iași
25. PAVEL C. CRISTINA ELENA	1976 – Iași
26. SIMON M. GABRIELA	1976 – Iași
27. STROESCU N. CAMELIA GEANINA	1976 – Al. I. Cuza
28. TOARBĂ GH. CORINA GABRIELA	1974 – Tg. Frumos

CLASA a – XIII- a D

PROF. DIRIGINTE: COVRIG ELENA

1. ADAM C. DIANA MARIANA	1975 – Codăești Vaslui
2. AILINCĂI M. ADRIANA	1975 – Podu Iloaiei Iași
3. AMIHĂSEI D. MONICA DANIELA	1975 – Iași
4. AVĂDĂNEI V. NADIA CLAUDIA	1976 – Tătăruși Iași
5. BARGHIEL W. DOINA	1976 – Pașcani Iași
6. BERCEA GH. MIHAELA	1975 – Iași
7. BURLACU M. MIHAELA	1976 – Iași
8. CHIRIAC M. MIHAELA	1976 – Pașcani Iași
9. CONSTANDACHE V. CRISTINA LILIANA	1975 – Iași

10. GIUGULĂ GH. ADINA	1976 – Iași
11. GROSU M. MARIUS FLORIN	1976 – Pașcani Iași
12. IORDACHI ȘT. ANA	1975 – Moțca Iași
13. LEONTE M. GABI MIHAELA	1976 – Mădîrjac Iași
14. LUNGU GH. IRINA MANUELA	1976 – Iași
15. LUPUCA O. VASILICA	1975 – Constanța
16. MARTINIUC L. BIANCA MARIA	1976 – Iași
17. MĂRIUȚA SP. MARINELA	1976 – Pașcani Iași
18. PĂDURARU D. IRINA MIHAELA	1975 – Iași
19. PETRICIUC C. OANA	1976 – Iași
20. POPA M. GETA	1976 – Iași
21. POPESCU M. MIHAELA	1976 – Iași
22. PUȘCAȘ LILIA	
23. SASU C. ANIȘOARA	1975 – Iași
24. SCUTĂRIȚA V. LĂCRĂMIOARA	1976 – Iași
25. SEMAN A. MARIA IRINA	1976 – Iași
26. ȘTEFAN N. GABRIELA ELENA	1976 – Moțca Iași
27. ȘVAVIC M. ANIȘOARA	1975 – Iași
28. TABACARIU V. GEANINA CĂTĂLINA	1976 – Iași
29. TURANSCHI GH. LUCIA	1975 – Iași
30. VERDEȘ C. HENRI	1975 – Mogoșești Siret Iași
31. ZAPODEANU M. LIDIA	1976 – Butea Iași

ABSOLVENȚII PROMOȚIEI 1996

CLASA a – XIII- a A

PROF. DIRIGINTE: MIHAI STANCIU

1. ACHIREI N. ADINA NICOLETA	1977 – Iași
2. ANDOR V. IULIAN	1975 – Oțeleni
3. ANDRIAȘI A. GIANINA	1977 – Iași
4. AVRAM V. ROXANA	1976 – Tg. Ocna Bacău
5. BACIU P. DANIELA	1975 – Iași
6. CORSEI I. CRISTINA	1976 – Iași
7. DIACONU P. ALINA	1977 – Iași
8. DRĂGAN GR. ROXANA	1976 – Răducăneni
9. GÂRLEANU A. EMILIA	1976 – Iași
10. HONCIUC AL. IRINA	1976 – Bogdănești
11. IȘFAN A. GIANINA	1976 – Iași
12. JITĂRIUC S. ADRIANA	1976 – Iași
13. MAREȘ A. MIHAELA	1976 – Iași
14. MEZIN N. CRISTINA	1976 – Iași
15. MIHĂILĂ S. ANA- MARIA	1977 – Iași
16. MÎNDRU M. ELENA	1977 – Podu Iloaiei
17. MORARU GH. DANA	1976 – Iași
18. MORUZ E. GABRIELA	1976 – Iași
19. MUCILEANU M. ALINA	1977 – Iași
20. NICURIUC M. MIHAELA	1977 – Iași

OAMENI AI ȘCOLII DE IERI ȘI DE AZI

21. NOVESCHI V. MIHAELA	1976 – Iași
22. ONOFREI V. MARIANA	1976 – Iași
23. RAȚĂ C. ANCA	1976 – Hârlău
24. SECĂLEANU V. NICOLETA	1976 – Iași
25. STAVARACHI C. IRINA	1976 – Iași
26. ȘUHAN M. AMALIA	1976 – Iași
27. TIMCU T. M. IRINA	1977 – Iași
28. TOMA T. TEODORA	1977 – Bacău
29. TUDORACHE N. NORINA	1977 – Iași
30. URSU E. GH. MANUELA	1977 – Iași
31. ZBOIU M. OANA	1977 – Iași
32. ZUZA D. RAMONA	1977 – Lugoj

CLASA a XIII-a B

PROF. DIRIGINTE: OGHINĂ MARIA

1. AGACHE N. GABRIELA	1976 – Iași
2. AGACHI M. LARISA - IOANA	1976 – Pașcani Iași
3. BALAN M. OANA MIHAELA	1977 – Tansa Iași
4. BOGDAN I. GABRIELA	1976 – Iași
5. BUZENCHI V. FLORENTINA	1977 – Iași
6. CENUȘĂ V. LUDMILA	1975 – R. Moldova
7. CHIPERI C. CAMELIA	1977 - Pașcani Iași
8. COBZARU A. MIHAELA	1976 – Roman
9. CRISTEA I. CARMEN IONELA	1976 – Piatra Neamț
10. DODOLOI P. CLAUDIA MARIA	1976 – Iași
11. DRĂCȘINEANU I. DOINA	1976 – Iași
12. DUDUMAN GH. ALINA GABI	1976 – Iași
13. GAVRIL I. ADRIANA	1976 – Iași
14. IOSUB V. MONICA VASILICA	1977 – Tătăruși
15. JÎNGA I. IONELA	1976 – Tătăruși Iași
16. LIȚĂ D. ADINA	1977 – Tg. Frumos Iași
17. MARCU M. GABRIELA	1976 – Iași
18. MELINTE V. IRINA MĂDĂLINA	1977 – Iași
19. OUATU GR. LENUȚA	1977 – Tansa Iași
20. PARASCHIV I. ANGELICA ELENA	1977 – Iași
21. PETCO L. ALEXANDRA	1975 – Chișinău R. Moldova
22. PISTINCIUC V. CRISTIAN	1976 – Mogoșești Siret
23. POMÂRLEANU M. CIPRIAN	1976 – Trușești Botoșani
24. RACLARU C. NICOLETA	1976 – Galați
25. RADU C. ANA-MARIA	1977 – Vaslui
26. SIMON M. CĂTĂLINA MIHAELA	1976 – Iași
27. SITARU V. ANTONIO	1977 – Vaslui
28. ȘANDRA I. ANIȘOARA	1977 – Iași
29. ȘANDRA I. MARINELA	1976 – Iași
30. TĂNASĂ GH. GEORGE CIPRIAN	1976 – Mircești
31. UNGUREANU GH. MARINELA NADIA	1976 – Pașcani Iași
32. VĂCARU A. NADIA ELENA	1977 – Săbăoani Neamț

OAMENI AI ȘCOLII DE IERI ȘI DE AZI

33. VICTORIA F. OANA DANIELA	1976 – Tătăruși
34. VIERU S. SORINA	1975 – Vaslui
35. ZAHARIA M. MARIA	1976 – Iași

CLASA a XIII-a C

PROF. DIRIGINTE: GHEORGHÎĂ CORINA MIHAELA

1. ABUHNIAIEI ANA IRINA	1976 – Iași
2. ACOJOCĂRIȚEI GH. GEANINA	1977 – Iași
3. ANDRONIC C. ELENA	1977 – Iași
4. APOSTOL GH. TATIANA	1976 – Iași
5. BALU I. ANGELA	1976 – Bicaz Ardeal
6. BOBOC M. ELENA	1977 – Hîrlău
7. BUGA I. ION	1976 – Todirești
8. BURA S. SIMONA GABRIELA	1974 – Iași
9. CHIRILĂ P. SIMONA	1976 – Iași
10. CIURLICĂ M. CRISTINA	1977 – Pașcani
11. CIUTĂ C. TOMIȚA	1975 – Iași
12. CRISTEA I. ALINA IULIANA	1977 – Hîrlău
13. CUCURUZEAN GH. IULIAN	1975 – Ișnovăț
14. DOROȘINCĂ V. ANDREEA	1976 – Iași
15. DUMITRACHE GH. DOINA	1977 – Pașcani
16. GAFINCU M. LILIANA	1976 – Hîrlău
17. HĂULICĂ A. SERGIU CONSTANTIN	1977 – Iași
18. IFROȘĂ M. MIHAELA	1977 – Iași
19. IVASCIUC GH. IONUȚ	1977 – Botoșani
20. LUCIU P. OANA PAULA	1976 – Iași
21. MAXIM N. ALINA NICOLETA	1976 – Vaslui
22. MIHALACHE N. NADIA LĂCRĂMIOARA	1976 – Iași
23. NEACȘU C. FLORENTINA	1977 – Iași
24. NICHIFORIU C. IONELA	1977 – Iași
25. PASCAL C. DANIELA	1977 – Sirețel
26. PETREA A. ELENA	1976 – Iași
27. PRISACARU T. OANA CRISTINA	1976 – Iași
28. RADU D. ANGELA	1976 – Iași
29. RADU C. CRISTINA	1977 – Hunedoara
30. RUSU N. CLAUDIA ALINA	1976 – Iași
31. SAMSON N. ODETTE GABRIELA	1977 – Iași
32. SÂRBU V. SIMONA MIHAELA	1976 – Iași
33. SMOCHINĂ C. LAURA	1977 – Iași
34. STAFIE C. IRINA MARIA	1977 – Iași
35. TIMOFTE D. MONICA ȘTEFANIA	1976 – Pașcani
36. TUDOSĂ M. ANDREEA CLAUDIA	1976 – Iași
37. VÂRLAN P. CORINA	1976 – Pașcani

CLASA a XIII-a D
PROF. DIRIGINTE: PLĂEȘU DAN

1. ALEXANDRU MIHAELA	1977 – Vlădeni
2. APĂVĂLOAIEI ALINA	1977 – Podu Iloaiei
3. ARVA ANCA DANIELA	1977 – Iași
4. BÂZDĂGĂ MARIANA	1977 – București
5. BENDESCU MARIUS	1976 – Iași
6. BOCA OANA IULIANA	1976 – Iași
7. BURLACU MARINELA	1977 – Focuri
8. BURSUC ANA	1977 – Iași
9. BURSUC IRINA MARIA	1976 – Iași
10. BUSUIOC ALINA	1977 – Țibănești
11. BUȘTIUC SIMONA	1977 – Iași
12. CERCEL ALINA	1976 – Tg. Frumos Iași
13. CREȚU IRINA	1976 - Vaslui
14. DUMITRESCU EMA	1977 – Iași
15. GAIȚĂ CRISTIAN	1976 – Iași
16. GENTIMIR ALINA	1976 – Iași
17. HÂNCU LUIZA	1977 – Iași
18. IVAN LUMINIȚA	1976 – Tg. Frumos Iași
19. MINDIRIGIU MARIUS	1976 – Iași
20. NECHITA ANA	1976 – Iași
21. NISTOR OANA	1977 – Iași
22. ONOFRAȘ ROXANA	1976 – Pașcani Iași
23. OPĂRIUC LOREDANA	1977 – Oteleni
24. PĂRĂIALĂ ANCA	1977 – Hârlău
25. PLUGĂRAȘU MIHAELA	1976 – Hârlău
26. POPESCU MARTA ROXANA	1977 – Iași
27. RACU EMANUELA	1976 – Iași
28. RĂDEANU MIRCEA	1976 – Iași
29. SPIRIDON CONSTANTIN	1976 – Iași
30. TĂNASĂ CARMEN	1977 – Tg. Frumos Iași
31. TODIRICĂ MIHAELA GABRIELA	1977 – Iași
32. VELICU ADRIAN	1977 – Iași
33. VICOVEANU LEONARD	1976 – Iași
34. VINTILĂ IULIUS CEZAR	1976 – Iași
35. ZAHARIA FELIX GHEORGHITĂ	1977 – Focuri Iași

CLASA XIII - E
PROF. DIRIGINTE: ȘERBAN ELENA

1. AGRICI V. RODICA	1976 – Nisporeni
2. BOICU V. ALVEOLA	1976 – Bălți
3. BUZENCO CH. TATIANA	1976 – Orhei
4. CAISÎN TH. RODICA	1975 – Criuleni
5. COJOCARI V. ALIONA	1975 – Fălești
6. CUCUETU A. OXANA	1976 -

OAMENI AI ȘCOLII DE IERI ȘI DE AZI

7.	DOBROJAN V. GALINA	1976 – Bălți
8.	CEBOTARI T. ALIONA	1975 – Telenești
9.	DUTCA GH. AURELIA	1975 – Ungheni
10.	FISTICAN N. ALIONA	1975 – Călărași
11.	GRIZA P. MARIA	1976
12.	GROSU P. STELA	1976 – Chișinău
13.	LUPU I. MARIA	1975 – Călărași
14.	MURSA V. RAISA	1976 – Orhei
15.	NOVAC M. ALIONA	1976 – Dubăsari
16.	PROZOROVSCAIA V. ALA	1976 – Hărăcești
17.	TELEVCA V. ALIONA	1976 – Bălți
18.	TROFIN M. MARIANA	1975 – Chișinău
19.	ȚUȘCO-Ț. ANIȘOARA	1975 – Soroca

ABSOLVENȚII PROMOȚIEI 1997

CLASA a –XIII – a A

PROF. DIRIGINTE: MORARU LUCIAN

1.	AILINCĂI P. MARIA NARCISA	1977 – Iași
2.	ALEXA V. CĂTĂLINA	1977 – Iași
3.	BORDEIANU S. DRAGOȘ IONUȚ	1977 – Iași
4.	BORȘIERU ȘT. CONSTANTIN DANIEL	1977 – Iași
5.	BURSUC N. ANCA CRISTINA	1976 – Tecuci
6.	BUTNARIU C. IRINA ELENA	1977 – Iași
7.	CĂLUȚU V. VIVIANA	1977 – Iași
8.	CĂȚU A. LAURA CLAUDIA	1978 – Iași
9.	CIUDIN D. ELENA MIHAELA	1977 – Iași
10.	CORCIOVĂ GH. LIDIA ANIȘOARA	1978 – Iași
11.	CRĂCANĂ AL. MIHAELA	1977 – Iași
12.	EZARU A. DUMITRU	1977 – Iași
13.	FECIORU D. SILVIU ȘTEFAN	1978 – Iași
14.	IRIMESCU T. DELIA ANDREEA	1977 – Iași
15.	KREIȚER I. MIHAELA	1978 – Iași
16.	MANTALE V. ELENA	1978 – Tansa Iași
17.	MAZILU GH. IULIA	1978 – Prăjeni Botoșani
18.	MIHOC M. MONICA MIHAELA	1978 – Iași
19.	MIRONESCU V. MANUELA	1977 – Iași
20.	MUCILEANU I. IRINA OANA	1977 – Vlădeni Iași
21.	NISTOR A. MAGDALENA	1978 – Iași
22.	PAHOMI A. DANA	1977 – Iași
23.	PANȚIRU V. DANIELA	1977 – Iași
24.	PLĂCINTĂ I. ANA LUIZA	1978 – Iași
25.	PRISECARU V. LUMINIȚA	1978 – Iași
26.	SPINEI M. MINODORA	1978 – Iași
27.	STOICA M. ANCA ROXANA	1978 – Iași
28.	ȘTEFĂNICĂ R. DANIEL	1977 – Bârlad Vaslui
29.	TABACARIU V. MIRELA IONELA	1977 – Iași

OAMENI AI ȘCOLII DE IERI ȘI DE AZI

30. TĂCUȚANU V. GEANINA	1978 – Iași
31. TABĂRĂ D. ANDREEA OTILIA	1977 – Iași
32. VOICU I. CORNELIU GICĂ	1978 – Vinători Iași

CLASA a –XIII – a B

PROF. DIRIGINTE: BÂRLEANU VIOREL

1. BANU D. EMILIA MIRELA	1977 – Dumești Iași
2. BLAJ M. PATRICIA	1978 – Iași
3. CALANCEA INA	
4. CĂLIN D. MIHAELA CĂTĂLINA	1977 – Miroslovești Iași
5. CHIRILĂ D. DRAGOȘ	1978 – Iași
6. CIOTĂRLĂ I. LARISA GEORGIANA	1978 – Pașcani Iași
7. DELEANU D. PAULINA	1978 – Hirleu Iași
8. DUBALARU ELENA	
9. EVA L. LAURA	1977 – Săbăoani Neamț
10. GRĂDINARU N. MARIA	1977 – Mogoșești Siret Iași
11. IACOB S. ELENA MONICA	1978 – Iași
12. IFTIME V. CENZORICA ISABELA	1978 – Focuri Iași
13. ILADE C. CORINA	1977 – Pașcani Iași
14. MACOVEI GH. LAURA IONELA	1978 – Tătăruși Iași
15. MAHU C. LOREDANA	1977 – Miroslovești Iași
16. MARICIUC I. SIMONA MIHAELA	1977 – Iași
17. MIHALACHI I. OANA NICOLETA	1977 – Iași
18. MORARU M. MIHAELA	1977 – Roman
19. MOANGĂ GH. LOREDANA	1977 – Iași
20. OLARU V. CONSTANTIN	1978 – Răducăneni Iași
21. PINTILIE M. IOAN DANIEL	1977 – Pașcani Iași
22. PINTILIE N. MIHAELA	1977 – Pașcani Iași
23. PLĂMĂDEALĂ M. MARINICĂ	1977 – Iași
24. RADU C. CIPRIAN CONSTANTIN	1978 – Tansa Iași
25. ȘOIMARU V. DANIEL	1978 – Verșeni Miroslovești Iași
26. ȘTEFAN P. DIANA ROXANA ELENA	1977 – Moțca Iași
27. TĂNASĂ I. CARMEN GABRIELA	1978 – Iași
28. TEODORESCU D. PETRONELA	1977 – Bîrnova Iași
29. TEȘU I. ADRIAN	1977 – Ruginoasa Iași
30. UNGUREANU N. BRÂNDUȘA LENUȚA	1978 – Vinători Iași
31. ZUZAN M. CRISTINA	1977 – Pașcani Iași
32. ZVÂNCĂ V. RUXANDRA MARINA	1977 – Dorohoi Iași

CLASA a –XIII – a C

PROF. DIRIGINTE: ION ION

1. ALBIȘTEANU M. CONSTANTIN	1977 – Iași
2. AMANCEI GH. PETRONELA	1978 – Iași
3. ANTON M. ADINA	1977 – Iași
4. ANTON M. ALINA DIANA	1977 – Iași
5. BERCEA D. CLAUDIA SIMONA	1977 – Pașcani Iași

OAMENI AI ȘCOLII DE IERI ȘI DE AZI

6.	BREUR GH. GABRIELA	1977 – Iași
7.	CIASNOG V. VICTORIA LELIA	1977 – Iași
8.	CIOBANU A. DANIELA TEREZA	1977 – Hălăucești Iași
9.	CIORNEA ȘT. ANCA	1977 – Iași
10.	CRUCEANU GH. DRAGOȘ	1977 – Iași
11.	DRUMARU C. DOINA CLAUDIA	1977 – Iași
12.	GALAI V. MONICA	1977 – Iași
13.	HONCIUC AL. FLORIN CĂTĂLIN	1978 – Vatra Dornei Suceava
14.	IANOVICI L. LIVIA GEORGIANA	1977 – Iași
15.	IONIȚĂ N. IRINA	1978 – Iași
16.	LEONTI ȘT. PAULINA CRINA	1976 – Iași
17.	MARDARE I. MARIA LUIZA	1977 – Iași
18.	MUMURUZ I. MIHAELA	1978 – Vaslui
19.	PĂULEȚ V. ADINA VASILICA	1978 – Hârlău Iași
20.	PETREA A. MIHAELA ADRIANA	1977 – Iași
21.	POSTUDOR C. GEANINA	1978 – Iași
22.	POTUR M. MIHAELA CLAUDIA	1977 – Iași
23.	PROCA I. LOREDANA MARIA	1978 – Câmpina Prahova
24.	RĂUȚU I. ANA MARIA	1977 – Hârlău Iași
25.	ROBU ROXANA ANDREEA	1977 – Bacău
26.	ROTARIU I. IOAN IULIAN	1978 – Pașcani Iași
27.	SCÂRȚU C. ELENA MONICA	1978 – Iași
28.	ȘMADICI R. OANA MIHAELA	1978 – Dorohoi Botoșani
29.	TEODOR GH. MARIA DANIELA	1977 – Iași
30.	TODERICĂ GH. CAMELIA	1977 – Iași
31.	URDEA M. MIHAELA	1978 – Hârlău Iași
32.	VIERU C. CĂTĂLINA	1977 – Iași
33.	ZAHARIA V. CIPRIAN MIHAI	1977 – Iași
34.	ZAPAN C. OANA MARIA	1977 – Iași

CLASA a -XIII - a D

PROF. DIRIGINTE: SĂLĂVĂSTRU DORINA

1.	ADAM N. ANIȘOARA	1977 – Izvoarele Iași
2.	ALIUȘ C. DANIELA	1977 – Iași
3.	AMAXIMOAEI C. MARICICA ALINA	1977 – Iași
4.	BASARAB B. MONICA	1977 – Iași
5.	BELDIMAN D. IRINA MIHAELA	1978 – Podul Iloaiei
6.	BOSÂNCEANU V. DIANA	1978 – Iași
7.	BUCOVANU C. MIRELA ADINA	1977 – Todirești Iași
8.	BUTNARU D. MAGDA ELENA	1978 – Iași
9.	CAȘCAVAL V. R. SABINA	1978 – Iași
10.	CHIRILĂ GH. LOREDANA MANUELA	1978 – Costuleni Iași
11.	CRĂCIUN V. ELENA	1978 – Tg. Frumos Iași
12.	CRÎȘU A. LAURA	1977 – Fg. Frumos Iași
13.	DAVIDOAI C. ANCA MARIA	1978 – Moțca Iași
14.	DIACONU M. CRISTINA MARIA	1977 – Vaslui
15.	DOBAȘU A. IRINA LOLA	1977 – Andrieșeni Iași

OAMENI AI ȘCOLII DE IERI ȘI DE AZI

16. FILOTEANU A. ELENA	1977 – Iași
17. GHINEA D. DUMITRINA VIOLETA	1977 – Iași
18. HARTON V. GABRIELA	1976 – Bosia Iași
19. IRIMIA M. AMELIA PETRONELA	1978 – Pașcani Iași
20. IURCIUC GH. MARINELA DANIELA	1977 – Pașcani Iași
21. MĂRGINEANU V. IULIA	1977 – Iași
22. MĂRTIN C. NINA ANA	1977 – Roman Neamț
23. NECULĂEȘ C. ANA	1978 – Hălăucești Iași
24. NOURICĂ V. SIMONA ELENA	1977 – Iași
25. PALADE V. MARIA CRISTINA	1977 – Hîrlău Iași
26. PETREA GH. EMANUELA COSETTE	1977 – Iași
27. RUSU V. ROXANA RALUCA	1978 – Bălțați Iași
28. ȘTEFAN P. ELENA CRISTINA	1978 – Iași
29. VOINĂSCU C. SIMONA ELENA	1977 – Iași

ABSOLVENȚII PROMOTIEI 1998

CLASA a – XIII – a A

DIRIGINTE: PROF. PĂDURARU VERONICA

1. ACSINTE AL. MILUȚA	1979 – Hîrlău
2. AGACHE GH. MARIANA	1978 – Iași
3. ASTANEI GH. CĂTĂLINA MARIA	1978 – Tg. Neamț Neamț
4. BALAN C. CRISTINA PETRONELA	1979 – Iași
5. BOGDAN V. ELENA BOGDANA	1978 – Hîrlău Iași
6. BORCILĂ I. IRINA CARMEN	1978 – Iași
7. BUSUIOC AR. ANCA DENISA	1978 – Țibănești Iași
8. CARAGEA V. LĂCRĂMIOARA	1979 – Iași
9. CIULEI I. MANUELA	1979 – Huși Vaslui
10. COMORAȘU D. OANA ANCA	1978 – Iași
11. GAVRILĂ I. TEODORINA	1978 – Iași
12. GAȚU M. ROXANA MIHAELA	1978 – Iași
13. GRĂUNTE M. OANA MIHAELA	1978 – Iași
14. HÎNCU C. ALINA MARIA	1979 – Huși Vaslui
15. IRINEI E. ELISABETA	1978 – Miroslovești Iași
16. ISAC V. LOREDANA	1978 – Iași
17. IUȘCĂ P. GETA DORINA	1979 – Iași
18. LOGHIN M. G. ȘTEFĂNIȚĂ CIPRIAN	1978 – Iași
19. MITOCEANU D. RAMONA ELENA	1979 – Iași
20. PANAITESCU D. ANA AURELIA	1978 – Iași
21. PASCARIU I. ANA CĂTĂLINA	1978 – Iași
22. PÎNZARU M. DANIEL GHEORGHE	1978 – Iași
23. ROTARIU R. ALINA RALUCA	1978 – Iași
24. SAMSON I. ANA MARIA	1978 – Iași
25. SLABU E. MONICA	1978 – Iași
26. TUFĂ P. GABRIELA	1978 – Sirețel Iași
27. ȚUȘCĂ M. M. IRINA	1978 – Iași
28. IRIMIA M. AMALIA PETRONELA	1978 – Pașcani Iași

CLASA a- XIII-a B

DIRIGINTE: PROF. MUNTEANU LUCIA GABRIELA

1. AANCUȚE M. IONELA ROXANA	1978 – Pașcani Iași
2. AMAXIMOAEI C. VASILE	1979 – Iași
3. ANDRIESCU N. NICULAI	1978 – Dorohoi Botoșani
4. APOSTOL C. MARIA MANUELA	1978 – Sinești Iași
5. BAZON D. ALINA ELENA	1979 – Ipatele Iași
6. BÎRZU C. IRINA MIHAELA	1978 – Tg. Frumos
7. BÂRZU D. FLORIN	1978 – Bălțați Iași
8. BÂTCĂ V. ROXANA MARIA	1978 – Iași
9. BÂLHA I. ROBERT DĂNUȚ	1978 – Hălăucești Iași
10. BULGARU V. VASILE	1978 – Tg. Frumos Iași
11. BURGHELEA V. ALINA VASILICA	1979 – Negrești Vaslui
12. CHIRIAC I. CONSTANTIN	1977 – Miroslovești Iași
13. FIȚIGĂU I. CONSTANTIN	1978 - Iași
14. GHEORGHE GH. ANA	1978 – Piatra Neamț Neamț
15. GRAPĂ N. MIHAELA	1977 – Băcești Vaslui
16. GUGIUMAN S. MARCELA NATALIA	1979 – Iași
17. IORDACHE GH. SILVIU	1979 – Podu Iloaie Iași
18. IVAN GH. ADA ROXANA	1978 – Vaslui
19. MĂRTINAȘ D. CRISTINA	1978 – Iași
20. MÎNZAT V. VALERIU VASILE	1977 – Podu Iloaiei Iași
21. MOANGĂ GH. GIANINA	1978 – Răducăneni Iași
22. LUPU M. IOANA MIHAELA	1979 – Iași
23. PÂRȚAC R. ANA LĂCRĂMIOARA	1979 – Iași
24. PLĂMADĂ C. ELENA OANA	1979 – Podu Iloaiei Iași
25. PRICOP M. IOANA	1979 – Iași
26. RADU C. IOANA	1979 – Iași
27. RĂUȚU I. ELENA RUXANDRA	1979 – Iași
28. RUGINĂ M. ANCA	1978 – Iași
29. RUSU GH. ELENA	1978 – Iași
30. SBERA C. MARIA CRISTINA	1978 – Iași
31. STOICA D. DIANA MARIA	1978 – Podu Iloaie
32. ȘTEFURAC I. IONUȚ	1979 – Iași

CLASA a- XIII-a C

DIRIGINTE: PROF. DĂSCĂLESCU ILEANA

1. AIPĂȚIOAEI M. IULIANA	1978 – Negrești Vaslui
2. ALEXANDROAEI GH. LUMINIȚA	1978 – Iași
3. BITIUȘCĂ V. MARIANA	1979 – Pașcani Iași
4. BOHAN D. DANIELA	1978 – Iași
5. BRADU T. MARIA MAGDALENA	1979 – Tansa Iași
6. CĂLIN D. PETRU CIPRIAN	1978 – Mogoșești Siret Iași
7. CHIȘCĂ C. ELENA RALUCA	1979 – Iași
8. CIOATĂ M. MIHAELA	1978 – Sibiu

OAMENI AI ȘCOLII DE IERI ȘI DE AZI

9. COBZARU V. ANGELA	1979 – Săbăoani Neamț
10. CROITORU M. MONICA MIRELA	1979 – Codăești Vaslui
11. CUJBĂ F. DANIELA CRISTINA	1979 – Roman Neamț
12. DIMA C. MIHAELA	1978 – Tg. Frumos Iași
13. GAFIȚA E. PAUL EMANUEL	1979 – Iași
14. GRIGORESCU I. VLAD	1979 – Răducăneni Iași
15. GRUIA I. DELIA PAULA	1979 – Vaslui
16. MANOLEA C. ELENA CRISTINA	1979 – Iași
17. MĂRGINEANU V. NICOLETA	1978 – Iași
18. NECULĂEȘ P. MARIA CAMELIA	1978 – Hălăucești Iași
19. POPUȚOAI I. OANA	1979 – Pașcani Iași
20. ROBU FL. CLAUDIA	1977 – Roman Neamț
21. SANDU N. MIHAELA OANA	1979 – Tătăruși Iași
22. ȘTEFAN I. SILVIU COSMIN	1978 – Tg. Frumos Iași
23. TĂGĂȚĂ D. DANIEL DUMITRU	1978 – Pașcani Iași
24. TUDORACHE P. LIVIU IONUȚ	1978 – Miroslovesți
25. ȚUȚU I. LAURA ELENA	1979 – Pașcani Iași
26. VASILIU M. MARICICA	1979 – Tansa Iași
27. ZĂVOI I. MARIA RAMONA	1979 – Pașcani Iași

CLASA a- XIII-a D

DIRIGINTE: PROF. PÂNZARU ȘTEFANIA CORNELIA

1. ANDRON V. ANA MARIA	1979 – Sirețel Iași
2. AȘTEFANE S. ELENA CLAUDIA	1979 – Podu Iloaiei
3. BOLOCAN I. OANA CĂTĂLINA	1979 – Bivolari Iași
4. CARP C. CRISTINA ALEXADRA	1978 – Iași
5. CHIRIAC P. NICOLETA	1979 – Iași
6. COVĂȘNEANU GH. IONELA DIANA	1979 – Iași
7. DRAGOMIR P. DANIELA PETRONELA	1978 – Iași
8. DUMITRACHE M. PETRONELA	1979 – Iași
9. DULGHERIU I. LENUȚA	1979 – Sirețel Iași
10. GABĂRĂ N. GABRIELA	1978 – Iași
11. GHEORGHIU E. CRISTINA	1978 – Iași
12. IONESCU SP. GABRIELA	1979 – Iași
13. IORGOAIA V. LIA DIANA	1978 – Fălticeni
14. IOSIPESCU P. MARIA BIATRICE	1979 – Iași
15. LAZĂR I. IRINA ILONA	1979 – Iași
16. LUTIC I. ELENA	1979 – Hîrlău Iași
17. MITRAN C. LILIANA	1979 – Iași
18. MOLNAR I. IOSEFINA BEATRICE	1978 – Pașcani Iași
19. MURĂRAȘU C. IONELA	1979 – Iași
20. OARZĂ P. CRINA LENUȘ	1978 – Iași
21. OSTAFCIUC P. RAMONA	1978 – Plugari Iași
22. PĂUN M. OANA MIHAELA	1978 – Tg. Frumos Iași
23. PURICE J. GABRIELA	1979 – Iași
24. ROȘU N. NICOLETA ADINA	1978 – Iași
25. UNGUREANU M. RAMONA MIHAELA	1979 – Iași

26. VÂRCĂ V. IULIANA VALENTINA	1979 – Iași
27. ZAMFIRESCU T. MARINELA IRINA	1977 – Prisăcani Iași
28. ZACORNEA P. ANA MARIA	1978 – Iași

CLASA a- XIII-a E

DIRIGINTE: PROF. COSOVANU IRINA OFELIA

BARTIC L. ADRIANA	1978 – Iași
BĂICEANU D. ANA MARIA	1978 – Iași
BRUNCHI GH. ALINA	1977 – Codăești Iași
BUGA GH. LILIANA ADINA	1979 – Iași
CATANĂ I. IULIA CORINA	1978 – Hîrlău Iași
CIORNEA ȘT. CORINA	1978 – Iași
COMAN V. ALINA CRISTINA	1979 – Codăești Iași
CRĂCIUN M. OTILIA MIHAELA	1978 – Iași
CREȚU M. DANIELA MIHAELA	1978 – Podu Iloaiei Iași
CUZIC P. MARICICA DANIELA	1978 – Iași
DOLTU N. ALINA ANA	1979 – Iași
FLUTUR GH. VIOLETA	1979 – Iași
GAVRILUȚĂ M. LOREDANA MIHAELA	1978 – Iași
HÎRJOBESCU TH. SIMONA	1978 – Iași
HOGAȘ V. CĂTĂLINA	1979 – Miroslovești Iași
IFRIM P. ELENA IRINA	1978 – Iași
LAZĂR I. ALINA MARCELA	1979 – Iași
MANGALAGIU J. MONICA	1979 – Iași
NECULAU I. MIOARA	1978 – Iași
PASCARU E. OANA MARIA	1978 – Tg. Frumos Iași
RACLARU C. CLAUDIA	1979 – Galați
RUSU I. MARIA	1979 – Hîrlău Iași
ȘIPOSEANU R. MIRELA NICOLETA	1977 – Iași
TANASĂ V. ALINA MARIA	1978 – Iași
HALDAN V. MARIA RAMONA	
VLAD I. SORINA MARILENA	1978 – Iași

CLASA PL. III

1. BEȚA ȘT. EDUARD	14. GHIUZAN I. MARIUS
2. BORDEA I. MARIANA IRINA	15. GEMINE M. MIHAELA
3. BUCIOAGĂ P. ELISABETA	16. GIURGICĂ P. GIANINA
4. COGEANU E. CRISTINA ALINA	17. JICMAN A. CARMEN
5. CREȚU V. CORINA LIDIA	18. MĂRTIȘCĂ M. GABRIELA
6. DIAC GH. MONA MONICA	19. MĂCINICĂ M. NICOLETA
7. DUMA DANCĂI P. FLORENTINA	20. MĂRTINAȘ I. LOREDANA MARIA
8. DUMITRIU M. EMILIA	
9. DURNEA V. ALEXANDRU	21. MOREANU M. MIHAELA
10. FARȚADE A. ELENA CAMELIA	22. MÎRȚ GH. MARIA
11. FARCAȘ M. LUCIA	23. POCHIU A. BABIANA MIHAELA
12. FERENȚ A. LAURENȚIU	24. PETERCĂ V. SIMONA
13. FRUNZĂ I. MIRELA	25. SOCI I. LUCIA

ABSOLVENȚII PROMOȚIEI 1999
CLASA a- XIII -a A
PROF. DIRIGINTE: CHIRILĂ CONSTANTIN

BURSUC GH. FLORIN	1980 - Iași
CASAPU V. ANCUȚA	1979 - Iași
CHIVU S. ALINA	1979 - Galați
CIOBANU D. ROXANA MARIA	1979 - Hîrlău Iași
CIOBANU N. MARIA RALUCA	1979 - Hîrlău
CRISTEA N. ALINA	1980 - Iași
DULMAN D. IULIAN NICU	1979 - Iași
ENGEL GH. BEATRICE	1978 - Iași
GĂINĂ C. ADRIANA	1979 - Hîrlău Iași
GURZUN GH. MONICA ALINA	1979 - Ciorțești Iași
HRISCU GH. ALINA NICOLETA	1979 - Roman Neamț
HULPAN M. ALINA	1979 - Bârlad Vaslui
HUȚU C. ANA MARIA	1979 - Iași
IFTIME M. GIOCONDA MIHAELA	1979 - Iași
ILINCA M. GABRIELA	1979 - Roman Neamț
MAZILIU GH. IOANA CODRUȚA	1980 - Iași
MĂRTIN C. NICULINA OTILIA	1979 - Roman Neamț
MELINTE N. PETRU BOGDAN	1980 - Iași
MUȘAT I. MARINELA	1980 - Iași
PRICOP T. OVIDIU	1979 - Iași
ROIBU M. CRISTINA MARIA	1978 - Iași
RUGINĂ N. ANA MARIA	1979 - Iași
SBEREA O.ANA - MARIA LIVIA	1979 - Iași
SCÎNTEIE V. ELENA CORINA	1979 - Bîrlad Vaslui
SIGNEANU V. VASILICA IONELA	1980 - Iași
STEGARIU I. CRISTINA IULIANA	1978 - Iași
ȘTEFAN GH. ELENA GEORGIANA	1979 - Iași
TÂNJALĂ O. RAMONA GABRIELA	1979 - Iași
TEODOR M. MIRCEA CONSTANTIN	1979 - Iași
UGLEA P. CĂTĂLINA RALUCA	1979 - Adjud Vrancea
URSU C. CLAUDIU IONUȚ	1979 - Iași
ZUB S. IRINA	1979 - Iași

CLASA a- XIII -a B
PROF. DIRIGINTE: BEJENARU ADINA

ANDREI C. ANCA MARIA	1979 - Valea Seacă
APĂVĂLOAEI C. MARIUS CONSTANTIN	1978 - Erbiceni Iași
BOGATU ȘT. FLORENTINA	1980 - Vaslui
CANDARACIUC I. ELENA ALINA	1980 - Iași
CHIRIAC V. MIHAELA	1980 - Pașcani Iași
CIOCOIU GH. BEATRICE	1979 - Iași
CIUHUREANU P. PETRU FLORENTIN	1980 - Iași

OAMENI AI ȘCOLII DE IERI ȘI DE AZI

CRAMARUC I. NICOLETA MIHAELA	1979 – Iași
CRISTEA O. ADINA	1980 – Huși Vaslui
CROITORU E. MĂDĂLINA GABRIELA	1979 – Iași
DAVID D. IONELA	1979 – Iași
DONEA V. ALINA PETRONELA	1979 – Vaslui
DIACONU C. CRISTINA	1980 – Vaslui
FLOREA ȘT. CĂTĂLINA	1980 – Iași
GHEORGHIU E. IRINA	1979 – Iași
GROSU N. OANA	1979 – Vaslui
GRAPĂ N. DĂNUȚ	1979 – Băcești Vaslui
GROSU N. OANA	1979 – Vaslui
ILAȘ M. ALINA	1980 – Iași
JORA I. ALINA DIANA	1979 – Iași
MARDARE I. ELENA MIHAELA	1980 – Iași
MIHALACHE C. ANIȘOARA VIOLETA	1980 – Iași
MORARU N. RAMONA	1979 – Negrești Vaslui
PANȚIRU T. ELENA	1979 – Iași
PRISECARU V. ALINA RAMONA	1980 – Negrești Vaslui
PUSTIANU I. ANCA	1979 – Iași
ROTARIU V. BOGDAN MIHĂIȚĂ	1980 – Iași
STOICA A. DONA ANDRADA	1979 – Reghin Mureș
ȘTEFĂNICĂ R. REMUS	1979 – Bârlad Vaslui
TOMA V. GEANINA	1979 – Iași
ZAHARIA GH. OTILIA ELENA	1979 – Iași

CLASA a- XIII –a C

PROF. DIRIGINTE: PARASCHIV VIOREL

ALBU C. ANCA NATALIA	1980 – Tătăruși Iași
ALEXA C. MIRELA	1979 – Iași
ANDRONACHE V. MIHAELA	1979 – Pașcani Iași
APREUTESEI N. LUMINIȚA	1979 – Iași
BORȘ D. ȘTEFĂNIȚĂ	1979 – Iași
BURLACU C. ROXANA ELENA	1980 – Iași
BUTUC C. IONELA	1980 – Românești Iași
CHIOCHIU T. LOREDANA	1980 – Dagâta Iași
CIBOTĂRIȚĂ C. MARIA	1979 – Stolniceni Prăjescu
CIOPEICĂ P. OANA	1979 – Iași
COCA N. LĂCRĂMIOARA ALINA	1979 – Podu Iloaiei Iași
CURELARIU V. ELENA CĂTĂLINA	1980 – Iași
GAFIȚA E. ELENA	1980 – Prisăcani Iași
HANGANU D. CONSTANTIN CLAUDIU	1978 – Iași
MARCIUC D. MARIA MIRELA	1980 – Iași
MĂRGINEANU NICOLETA	1978 – Iași
MOCANU I. MARIANA	1980 – Iași
NANTU V. CRINA	1980 – Negrești Vaslui
NEMȚANU GH. MIHAELA	1979 – Pașcani Iași
NEMȚANU I. NICOLETA	1979 – Pașcani Iași

OAMENI AI ȘCOLII DE IERI ȘI DE AZI

PARASCHIV S. SORINA LARISA	1979 – Iași
RADU C. RALUCA ELENA	1979 – Iași
ROMAȘCANU C. OANA	1980 – Pașcani Iași
SĂCĂLEANU I. MIHAELA RAMONA	1979 – Iași
SPIRIDON O. ADINA	1980 – Tansa Iași
STAN P. RAMONA	1979 – Huși Vaslui
TOMA P. DANIELA	1979 – Pașcani Iași
TULUC GH. MARIA	1979 – Iași
VIERU GH. FLORENTINA	1979 – Iași

PL – III- A

ÎNVĂȚĂTORI – EDUCATOARE CURS ZI

ACIOBĂNȚII GH. MIHAELA	1977 – Bivolari Iași
ALEXA I. ANCA MARIA	1978 – Tătăruși Iași
AMANOLESEI M. MANUELA	1977 – Iași
ANDRIUCĂ I. ANA MARIA	1977 – Iași
ANTOCI M. ELENA LOREDANA	1977 – Iași
AONOFRIESEI V. MARIA MONICA	1976 – Iași
BOLOHAN GH. GABRIELA	1966 – București
BRÂNZĂ C. DANIELA	1977 – Ruginoasa Iași
GÎRBEA N. VIORICA	1977 – Sirețel Iași
GRIGORAȘ V. MARINELA	1978 – Pașcani Iași
IONESCU C. TUDOREL	1977 – Iași
OLTEANU I. LOREDANA MIHAELA	1976 – Podu Iloaiei Iași
PATRAȘCU GH. INA NICOLETA	1976 – Pașcani Iași
PETRACHI – TOMA ANIȘOARA	1975 – Iași
PÎRÎIALĂ V. CIPRIAN ANDREI	1977 – Iași
POPA GH. ANDREEA SIMONA	1976 – Iași
RADU I. LOREDANA PETRONELA	1977 – Iași
ȘTEFAN V. MARICICA	1974 – Hirleu Iași
ȚARCĂ V. ELENA LAURA	1973 – Pașcani Iași
ȚUȚUIANU C. ANCA	1978 – Iași
TEIUC C. ALINA	1977 – Iași
VARTOLOMEI V. ADRIANA	1970 – Iași

PL – III- A

ÎNVĂȚĂTORI – EDUCATOARE CURS ZI

BLAJ P. LIDIA	1973 – Gherăești Neamț
BOGDAN GH. CRISTINA FELICIA	1977 – Bacău
BULGARU I. ANCUȚA FLORENTINA	1973 – Huși Vaslui
CHELARU GH. GABRIELA	1978 – Roman Neamț
COSFERENȚ M. MINODORA	1977 – Buhuși Bacău
COJAN P. MIHAELA LĂCRĂMIOARA	1975 – Pașcani Iași
DOGARU P. MIHAELA	1974 – Iași
DUBĂLARU ȘT. MARIANA	1975 – Bacău
GĂLĂȚANU A. MIHAELA	1978 – Gherăești Iași

GIURGI A. ANGELA VERONICA	1975 – Tămășrni Neamț
IANOȘ N. MONICA	1977 – Iași
LUNGU F. FLAVIA	1977 – Mircești Iași
LUPU F. GABRIELA LĂCRĂMIOARA	1975 – Răducăneni Iași
MARTINICĂ A. ANTOANELA LARISA	1976 – Iași
PÎRȚAC A. EUSEBIA CRISTINA	1972 – Iași
ROMILA D. CĂTĂLINA ROXANA ISABELA	1976 – Țibănești Iași
SOFRONEA C. MARIANA ELISABETA	1977 – Huși Vaslui
RUSU C. OANA ELENA	1974 – Iași

PL – III- C

ÎNVĂȚĂTORI –EDUCATOARE CURS MODULAR

ALBIȘTEANU H. GICA	1951 – Sirbi Bârlad Vaslui
ALECSA GH. MIHAELA	1971 – Iași
ANCHIDIM GH. CLAUDIA	1975 – Iași
APETREI C. DOINIȚA MIRELA	1969 – Corni Botoșani
BOBĂRNĂ ȘT. CRISTINA	1971 – Hîrlău
CRACANĂ I. IONELA DANIELA	1973 – Hîrlău Iași
DINU I. ELENA MIRELA	1975 – Iași
DUMITRU D. VALERIA	1952 – Pietroșani Pitești
FARAON F. FELICIA	1969 – Răducăneni Iași
FUIOREA NOVAC GH. LENUȚA SIMONA	1971 – Vânători Iași
GHETU P. CRISTINA	1964-Iași
HITRUC M MIHAELA	1973- Iași
IFTIME C. ALIDA	1976-Oțeleni Iași
MIHALACHE V. ANA- SORINA	1956 -Iași
MILER V. LAURA	1967 –Hîrlău- Iași
MONEAGA I. VASILICA	1976 -Pașcani -Iași
POCNEȚ P. PETRONELA MONICA	1970 –Hîrlău- Iași
SAMSON I. ANA LILIANA	1969 -Tg. Frumos- Iași
TARCAN D. DANIELA	1970 -Iași
VASILACHE V. VIORICA	1972 -Iași
VIERU D. ILIE	1968 -Roman –Neamț
ZABOCALSCHI P. ANA MARIA	1972 -Roman -Neamț
ZELINCĂ (Căsăt. MARDARE) D. VALERIA	1965 -Podu Iloaiei- Iași

PL – III- D

ÎNVĂȚĂTORI –EDUCATOARE CURS MODULAR

ACOSTOAEI C. INDIRA ELENA	1969-Iași
ATOMEI N. O. MIHAELA	1968-Iași
AXINTE I. MARIA	1962 –Gârbești-Negrești
CARP O. DOINIȚA	1963-Oțeleni –Iași
CHELARU GH. MARIA	1962-Gropnița-Iași
DRAGA GH. ANA	1957-Crăcăoani- Neamț
FLOREA I, DANIELA	1967-Negrești Vaslui
HALIP N. LILIANA	1964-Fălticeni- Suceava

IACOB I. ELVIRA	1956-Plugari-Iași
ILIE V. V. RADU NICOLAE	1969-Dolhasca –Suceava
IVAȘCU (Căsăt. FLOREA) N. CRINA	1977- Voinești-Iași
GEORGETA	
LUCINSCHI D. PARASCHIVA	1967 -Vama-Suceava
MATEI GH. MARCELA	1973-Belcești –Iași
MIROSNICENCU GH. CĂTĂLINA	1971 –Iași
CLAUDIA	
MURĂRAȘU D. SILVIA	1960-Dolhești-Iași
PARTIN P. IULIA	1976-Pășcani-Iași
PLATON I. LILIANA	1974- Ruginoasa-Iași
RAVEICA (Căsăt. ANDRIESEI) M.	1972-Iași
DANIELA	
SIMIONESCU GH. MARIA	1971 – Cotnari Iași
ȘERPEANU V. RODICA VASILICA	1971 – Lespezi Iași
STAN F. MARINA FLORINA	1974 – Comănești Iași
VIERIU GH. MIHAELA	1973 – Fălticeni Iași
ZAMISNICU N. ELENA	1973 – Bivolari Iași
ZORICI M. MIHAELA	1964 – Iași

PL – III- E

ÎNVĂȚĂTORI –EDUCATOARE CURS MODULAR

AGRIGOROAIE I. SILVIA	1966 – Nănești Galați
BOSTAN C. IRINA	1973 – Ruginoasa Iași
CIOARĂ S. CARMEN DANA	1975 – Ipatele Iași
COVRIG V. ANA	1971 – Lespezi Iași
DAMASCHIN A. OANA MIRELA	1974 – Pașcani Iași
DUMITRIU S. RODICA	1977 – Berești Meria Galați
GAVRILUȚĂ I. RICA	1967 – Miroslovești Iași
HÎRA I. DOINIȚA	1967 – Heleșteni Pașcani Iași
IACOB A. MARIA	1967 – Tg. Frumos Iași
IGNAT V. CAMELIA	1966 – Tg Frumos Iași
JUNCANARIU I. ILEANA	1969 – Ceahlău Neamț
MIHAI GH. ELENA	1969 – Iași
MIHĂILESCU C. VIORICA	1970 – Ipatele Iași
PANAITE D. ANA LUIZA	1977 – Pașcani Iași
PATRICHİ V. MIHAELA	1976 – Vaslui
PETRESCU D. DANA	1975 – Iași
PÎNTEA D. MARIA	1973 – Golăiești Iași
POPOVICI I. CIPRIAN	1977 – Iași
ROTARU D. COSTEL	1955 – Iași
STREINU D. MARIA	1962 – Cozia Iași
SIMION V. SORIN	1967 – Dolhești Iași
SIMION M. MARCELA	1971 – Iași
ȘERPEANU V. DOINIȚA LENUȚAA	1973 – Lespezi Iași
ȘOROAGĂ C. GABRIELA	1972 – Negrești Vaslui

PL – III- F
ÎNVĂȚĂTORI –EDUCATOARE CURS MODULAR

AMANCEI C. PARASCHIVA	1964 – Mironeasa
ARHIP P. IOAN RADU	1969 - Iași
ASOLTANEI V. LICA LENUȚA	1972 – Vinători Iași
CIUCIUDĂU GH. ELENA LILIANA	1973 – Lespezi Iași
COZMA C. FELICIA	1973 – Dolhești Iași
DATEȘ P. PETRONELA	1966 – Tg. Frumos
DONICI M.. MIHAELA	1968 – Negrești Vaslui
FLOREA V. CRISTINA	1969 – Tg. Frumos Iași
HRISCU D. ALINA MARIA	1976 – Hîrlău Iași
HUȚANU ȘT. ANCUȚA	1975 – Nicolae Bălcescu Botoșani
ILIESCU I. ANGELA	1967 - Rădăuți Suceava
ISTRATI D. NADIA	1977 – Vama Suceava
LUPU M. LUMINIȚA	1964 – Iași
MANOLACHEI. CARMEN	1975 – Iași
MOCANU V. MARICICA	1973 – Negrești Vaslui
MURARIU I. IOANA	1969 – Bicz Neamț
MOCANU GH. MARIA	1958 – Vulturești Vaslui
NEMȚANU A. ANIȘOARA	1963 – Lespezi Iași
PINTILIE P. ELENA LIVIA	1972 – Brăești Iași
POPA S. MONICA	1977 – Iași
PLESCACIUC V. VIOREL	1971 – Tg. Frumos Iași
PROCA C. ELENA DIANA	1971 – Iași
PREUTESCU C. ELENA DIANA	1974 – Pașcani Iași
VOICU D. ANA	1967 – Țigănași Iași

PL – III- F
ÎNVĂȚĂTORI –EDUCATOARE CURS MODULAR

AMANCEI C. PARASCHIVA	1964 – Mironeasa
ARHIP P. IOAN RADU	1969 - Iași
ASOLTANEI V. LICA LENUȚA	1972 – Vinători Iași
CIUCIUDĂU GH. ELENA LILIANA	1973 – Lespezi Iași
COZMA C. FELICIA	1973 – Dolhești Iași
DATEȘ P. PETRONELA	1966 – Tg. Frumos
DONICI M.. MIHAELA	1968 – Negrești Vaslui
FLOREA V. CRISTINA	1969 – Tg. Frumos Iași
HRISCU D. ALINA MARIA	1976 – Hîrlău Iași
HUȚANU ȘT. ANCUȚA	1975 – Nicolae Bălcescu Botoșani
ILIESCU I. ANGELA	1967 - Rădăuți Suceava
ISTRATI D. NADIA	1977 – Vama Suceava
LUPU M. LUMINIȚA	1964 – Iași
MANOLACHEI. CARMEN	1975 – Iași
MOCANU V. MARICICA	1973 – Negrești Vaslui
MURARIU I. IOANA	1969 – Bicz Neamț
MOCANU GH. MARIA	1958 – Vulturești Vaslui

NEMȚANU A. ANIȘOARA	1963 – Lespezi Iași
PINTILIE P. ELENA LIVIA	1972 – Brăești Iași
POPA S. MONICA	1977 – Iași
PLESCACIUC V. VIOREL	1971 – Tg. Frumos Iași
PROCA C. ELENA DIANA	1971 – Iași
PREUTESCU C. ELENA DIANA	1974 – Pașcani Iași
VOICU D. ANA	1967 – Țigănași Iași

PL – III- F

ÎNVĂȚĂTORI –EDUCATOARE CURS MODULAR

AMANCEI C. PARASCHIVA	1964 – Mironeasa
ARHIP P. IOAN RADU	1969 – Iași
ASOLTANEI V. LICA LENUȚA	1972 – Vânători Iași
CIUCIUȚĂU GH. ELENA LILIANA	1973 – Lespezi Iași
COZMA C. FELICIA	1973 – Dolhești Iași
DATEȘ P. PETRONELA	1966 – Tg. Frumos
DONICI M., MIHAELA	1968 – Negrești Vaslui
FLOREA V. CRISTINA	1969 – Tg. Frumos Iași
HRISCU D. ALINA MARIA	1976 – Hirleu Iași
HUȚANU ȘT. ANCUȚA	1975 – Nicolae Bălcescu Botoșani
ILIESCU I. ANGELA	1967 – Rădăuți Suceava
ISTRATI D. NADIA	1977 – Vama Suceava
LUPU M. LUMINIȚA	1964 – Iași
MANOLACHEI. CARMEN	1975 – Iași
MOCANU V. MARICICA	1973 – Negrești Vaslui
MURARIU I. IOANA	1969 – Bicăz Neamț
MOCANU GH. MARIA	1958 – Vulturești Vaslui
NEMȚANU A. ANIȘOARA	1963 – Lespezi Iași
PINTILIE P. ELENA LIVIA	1972 – Brăești Iași
POPA S. MONICA	1977 – Iași
PLESCACIUC V. VIOREL	1971 – Tg. Frumos Iași
PROCA C. ELENA DIANA	1971 – Iași
PREUTESCU C. ELENA DIANA	1974 – Pașcani Iași
VOICU D. ANA	1967 – Țigănași Iași

PL – III- G

PSIHOPEDAGOGIE SPECIALĂ

BERARU I. IOANA LAURA	1974 – Pașcani Iași
BOCAN I. LAURA ELENA	1977 – Vânători Iași
EPURE GH. VIOLETA	1959 – Costești Iași
FILIP R. MARIUS ROMOLUS	1971 – Orăștie Hunedoara
HÎRJA GH. TATIANA GABRILA	1968 – Hălăucești Iași
IFTODI C. MARIN TODIREL	1968 – Șcheia
HOHAN I. ADIANA	1965 – Comarna Iași
IONESCU I. CORNELIU LIVIU	1971 – Podu Iloaie Iași
IRIMIEA CAROLINA IONELA	1972 – Iași

LAZĂR I. LILIANA DIDA	1965 – Însurăței Brăila
LAZOVEANU C. IULIAN	1968 – Tg. Frumos Iași
MACOVEI V. ELENA	1967 – Iași
MARINA ȘT. TATIANA	1972 – Șipote Iași
MAHU V. FLORENTINA	1973 – Mirosllovești Iași
MIHĂIUC TR. LENUȚA DANA	1970 Tg. Frumos Iași
MURARIU I. CRISTIAN	1968 – Hălăucești Iași
OLARIU N. GETA	1965 – Tg. Frumos Iași
PANDELEA M. ALINA DANIELA	1977 – Iași
PRISACARU R. CRISTINA IULIA	1976 – Pașcani Iași
PURICE GH. OANA CRISTINA	1976 – Iași
ROMANIUC C. CONSTANTIN	1972 – Tg. Frumos Iași
SILICĂ T. IOAN	1955 – Brăești
SIMIREANU M. CĂTĂLINA	1970 – Tg. Frumos Iași
VASILENCU M. SORIN	1976 – Oțeleni Iași

ABSOLVENȚII PROMOTIEI 2000

CLASA a-XIII-a A

PROF. DIRIGINTE: CODREANU VIORICA

1. ACATRINEI V. MIHAELA	1980 – Iași
2. ALEXA V. PETRONELA	1980 – Iași
3. APETROI I. FELICIA CĂTĂLINA	1981 – Iași
4. BAZILUC D. CĂTĂLIN IONUȚ	1979 – Iași
5. BRAHARU P. ANA CRISTINA	1980 – Iași
6. BULEARCĂ J. ALIS GIORGIANA	1980 – Iași
7. BURCĂ N. MINODORA CRISTINA	1980 – Neamț
8. BURDUN V. ANA MARIA	1981 – Iași
9. CADAR I. GEORGETA	1980 – Iași
10. CÎMPEANU V. RALUCA	1980 – Iași
11. CIUBOTARIU C. D. RALUCA IUSTINA	1980 – Dorohoi Botoșani
12. CREȚU MIHĂILESCU ALEXANDRA	1981 – Iași
13. DAMASCHIN D. ORANINA CRISTINA	1980 – Răducăneni Iași
14. DAMIR C. IONELA ADINA	1980 – Iași
15. DIACONU C. ANCUȚA IRINA	1981 – Vaslui
16. HUIJĂ C. E. LUIZA ELENA	1980 – Iași
17. JUNCĂ I. OANA ELENA	1981 – Hîrlău Iași
18. LIVADARU V. DANIELA NICOLETA	1980 – Iași
19. LUNGU V. OTILIA IULIA	1980 – Iași
20. LUPU R. ROXANA ELENA	1980 – Iași
21. MURĂRAȘU M. CLAUDIA MIHAELA	1979 – Podu Iloaiei
22. MUTICĂ M. MĂDĂLINA MIHAELA	1980 – Iași
23. PĂDURARIU I. ROXANA MIHAELA	1980 – Iași
24. PÂRĂIALĂ D. CRISTIAN GEORGE	1981 – Iași
25. RĂDEANU GH. ADRIAN	1980 – Iași
26. SESCU P. PAULA	1979 – Săbăoani Neamț
27. TÂRNOVEANU P. ALINA RAMONA	1980 – Iași
28. TIRON V. BOGDAN IONUȚ	1980 – Iași

OAMENI AI ȘCOLII DE IERI ȘI DE AZI

29. TILIUȚĂ I. OANA DIANA	1980 – Iași
30. ȚIBULCĂ C. ELENA DIANA	1980 – Ruginoasa Iași
31. VIERIU A. ANNABELLE	1980 – Iași

CLASA a-XIII-a B

PROF. DIRIGINTE: NEAGU MIHAELA

1. ACASANDREI L. ANA SIMONA	1981 – Hirleu Iași
2. BEȚE I. DELIA CRISTINA	1981 – Pașcani Iași
3. BÎZDÎGĂ A. ADINA MIHAELA	1980 – Iași
4. BORȘIERU ȘT. ȘTEFANIA	1981 – Pașcani Iași
5. BULANCEA I. ALINA ELENA	1980 – Iași
6. COZMA C. OANA MĂDĂLINA	1980 – Iași
7. DIAȚONESCU M. ANA MARIA	1980 – Pașcani Iași
8. DRÂNCEANU GH. PAMELA MARIA	1981 – Iași
9. DUCA GH. CIPRIAN MIHAI	1980 – Iași
10. GAIȚĂ P. GIANINA MANOLISA	1980 – Iași
11. IRIMIA V. SIMONA	1979 – Iași
12. LAZĂR V. CAMELIA	1980 – Iași
13. LUPUCA O. ELENA	1980 – Iași
14. MINEA C. GABRIELA MIRELA	1981 – Iași
15. MIRON C. RAMONA GABRIELA	1980 - Tg. Frumos Iași
16. NĂSTASĂ C. IONELA	1980 – Hirleu Iași
17. OSTACI M. MIHAELA ROXANA	1980 – Iași
18. PANTELIMON O. VERONICA	1980 – Pașcani Iași
19. PODIANU M. DANIELA	1980 – Ruginoasa Iași
20. POPA M. VASILE	1980 – Iași
21. SÂRDARU P. ALICE ELENA	1980 – Iași
22. SAVIN N. IRINEL MARIUS	1980 – Huși Vaslui
23. SFRIȚAN GH. SIMONA ELENA	1980 – Iași
24. SÎRGHIA D. ALINA MARIA	1980 – Iași
25. TÂRȚIORU M. ROXANA	1980 – Iași
26. TIȚU I. ROXANA MARIA	1980 – Iași
27. TONEGARU E. GEANINA LILIANA	1981 – Iași
28. URSACHI D. DIANA BIANCA	1980 – Iași
29. URSACHI M. SIMONA MARIANA	1979 – Iași
30. VIERU V. PETRU ANDREI	1980 – Iași

CLASA a-XIII-a C

PROF. DIRIGINTE: HONCIUC GHEORGHE

1. ARIONESEI C. ELENA RAMONA	1980 – Iași
2. BACALU D. ELENA GIANINA	1981 – Tg. Frumos
3. BARARIU M. OANA ELENA	1980 – Dorohoi Botoșani
4. BERBECE GH. VIORICA	1980 – Pașcani Iași
5. CHIRIAC V. CĂTĂLIN RĂZVAN	1980 – Iași
6. CIOCAN N. MARIA IONELA	1980 – Iași
7. CORNICĂ M. IULIANA	1981 – Miroslavcești Iași

OAMENI AI ȘCOLII DE IERI ȘI DE AZI

8. CRĂCIUN M. MIHAI GABRIEL	1981 – Țibana Iași
9. DAMIAN C. DANIEL CONSTANTIN	1981 – Tătăruși Iași
10. DIACONU I. OANA	1981 – Pașcani Iași
11. DOMINTE C. BIANCA MIHAELA	1980 – Negrești Vaslui
12. DRĂCEA V. ROBERTA GIANINA	1980 – Vaslui
13. FILIP D. VASILICA LAURA	1980 – Lespezi Iași
14. FILIP GH. MARIANA GEANINA	1980 – Tg. Frumos Iași
15. FLOREA I. ANA MARIA	1980 – Pașcani Iași
16. FLOREA C. CLAUDIA RAMONA	1979 – Iași
17. HÂRCĂ I. CIPRIAN COSTEL	1980 – Iași
18. IFTIMESCU N. ALINA PAULA	1980 – Iași
19. LICA I. DRAGOȘ ANDREI	1980 – Bârlad Vaslui
20. LUCIU C. BENONE CONSTANTIN	1980 – Roman Neamț
21. MAHU V. ANCUȚA	1980 – Miroslavcești Iași
22. MANGHIUC I. LENUȚA	1980 – Iași
23. MIHĂILĂ GH. RAMONA FLORINA	1980 – Fălticeni Suceava
24. MUNTEANU GH. ELENA BRÎNDUȘA	1980 – Pașcani Iași
25. OPREA I. RAMONA MIRABELA	1980 – Iași
26. PASCAL C. CICERONE CONSTANTIN	1981 – Lespezi Iași
27. POPA A. IRINA MARIELA	1981 – Codăești Vaslui
28. RADU C. PETRU COSMIN	1981 – Iași
29. SITARU V. DELIA	1979 – Bogdana Vaslui
30. SITARU V. ILONA	1980 – Codăești Vaslui
31. VORNICU B. LAURA ROXANA	1980 – Negrești Vaslui
32. ZAMFIRESCU T. TEODOR MIHAI HORIA	1980 – Iași

CLASA a-XIII-a D

1. APREUTESEI C. NOROCEL	1980 – Bacău
2. ATUDOREI I. GHEORGHIȚĂ CIPRIAN	1980 – Iași
3. BOLEA V. CIPRIAN	1979 – Vaslui
4. BULGARU V. CIPRIAN	1979 – Iași
5. CARAGHIAUR D. ILIE	1980 – Iași
6. CARAMALĂU C. LUCIAN BOGDAN	1980 – Iași
7. CÂTEA V. CRISTIAN VASILE	1979 – Răducăneni Iași
8. CHIPER ȘT. RADU	1980 – Iași
9. CHIRIUȚĂ ȘT. ANDREI	1981 – Iași
10. CIREȘ P. ȘTEFAN	1980 – Iași
11. DORNESCU V. VICTOR	1980 – Buhuși Bacău
12. FURTUNĂ C. IONUȚ CĂTĂLIN	1980 – Iași
13. GAVRILUȚ V. VASILE	1979 – Ceahlău Neamț
14. GHERASIM C. BOGDAN CONSTANTIN	1979 – Onești
15. GHINEA I. ADRIAN IONUȚ	1980 – Bacău
16. HERESCU G. DRAGOȘ CEZAR	1980 – Iași
17. HUNCĂ C. CLAUDIU	1980 – Medgidia Constanța
18. IARMENCO V. VEACESLAU	1978 – Căinari Vechi, Moldova
19. IFRIM P. ILARION PETRU	1980 – Reșița Caraș Severin
20. IVANCIU AL. LUIGI CORNELIU	1977 – Iași

OAMENI AI ȘCOLII DE IERI ȘI DE AZI

21. LEHACI P. PAUL DANIEL	1980 – Iași
22. LOZBĂ GR. GABRIEL	1980 – Iași
23. LUCHIAN C. NICOLAE CĂTĂLIN	1980 – Hîrlău Iași
24. MANTA T. SILVIU TOADER	1980 – Iași
25. MOROZ F. GHEORGHIU	1980 – Hiboca Cernăuți Ucraina
26. MELINTE P. BOGDAN FLORIN	1980 – Iași
27. PATRAȘCU P. NICOLAE DANIEL	1979 – Iași
28. PĂVĂLUC N. ANDREI	1980 – Piatra Neamț
29. PETRILĂ C. VASILE	1980 – Pașcani Iași
30. POPA E. CRISTIAN CONSTANTIN	1980 – Iași
31. POPA V. DANIEL	1979 – Iași
32. PROCA V. CONSTANTIN	1980 – Iași
33. RACU I. BOGDAN	1980 – Iași
34. SAVA ȘT. CLAUDIU ȘTEFAN	1981 – Tg. Frumos
35. SAVA ȘT. ȘTEFAN ALIN	1980 – Vaslui
36. SBERA O.L. OVIDIU IONUȚ	1980 – Țibănești Iași
37. TURCEA GH. RADU	1981 – Buhuși Bacău
38. UNRENCIU C. F. COSMIN FILARET	1981 – Cîmpulung Moldovenesc
39. URSACHE I. MIHAI	1980 – Iași
40. VAIDA V. TUDOR FLORIN	1980 – Iași
41. VOICU C. CONSTANTIN SEBASTIAN	1980 – Dolhasca Suceava
42. ZALTARIOV P. IULIAN VLAD	1979 – Iași
43. ZGÂVÎRDICI V. DAN	1980 – Iași

CLASA a-XIII-a E

PROF. DIRIGINTE: pr. NIȚĂ DANIELESCU DANIEL

1. BANU I. SIMONA ELENA	1980 – Iași
2. BARABULĂ V. VASILE MARIAN	1980 – Tg. Frumos
3. BĂRLESCU I. OANA	1980 – Focuri Iași
4. CHIROȘCĂ I. C. FLORIN ȘTEFAN	1980 – Vaslui
5. CIOCAN V. LIVIU CONSTANTIN	1980 – Iași
6. COLBU GH. DUMITRU EUGEN	1980 – Iași
7. CREȚU C. CARMEN ALINA	1980 – Iași
8. DUMITRIU P. PETRONELA	1980 – Iași
9. GEMĂNARI I. IULIA IONELA	1980 – Suceava
10. GHEȚU I. IULIA MIHAELA	1980 – Cîmpulung Moldovenesc
11. GUȘUL GH. RĂZVAN ADRIAN	1980 – Iași
12. IGNĂTEANU D. DUMITRU DANIEL	1980 – Iași
13. ILIEȘ D. VALENTIN DUMITRU	1980 – Iași
14. IUȘCĂ P. PAUL HRISTEA	1980 – Răducăneni Iași
15. JURAVLE GR. MARIA	1980 – Straja Suceava
16. MARDINIUC I. OANA RAMONA	1979 – Iași
17. NECHITA D. ADRIAN	1980 – Iași
18. NECHITA V. BOGDAN CIPRIAN	1980 – Iași
19. PINTILIASA C. A. ADRIANA SIMONA	1980 – Iași
20. PURICE V. CIPRIAN	1981 – Gh. Gheorghiu Dej
21. PUSTIANU I. DORU IONUȚ	1980 – Șipote Iași

22. SÂRBU M. DANIEL MIHAI	1980 – Iași
23. SPINEI M. E. IOAN	1981 – Iași
24. TABARCEA M. MIRONA ELENA	1980 – Iași
25. TEODORINE AL. ROXANA	1980 – Iași
26. TROFIN V. MARIAN	1980 – Iași
27. TURCOV I. ANDREEA MIHAELA	1980 – Iași
28. UNGUREANU V. GEORGE ALEXANDRU	1980 – Iași
29. ZALTARIOV P. ANA MARIA	1980 – Iași

PL III A

1. ANDRAȘ A. SUZANA	1977 – Comănești Bacău
2. BACIU N. ANTON ANDREI	1978 – Buhuși Bacău
3. BĂLĂUCĂ M. MARIA	1977 – Butea Iași
4. BEȚA A. MARIANA	1977 – Buhuși Bacău
5. BIDON I. MIHAELA	1977 – Roman Neamț
6. BOGDĂNEL P. MONICA	1979 – Bacău
7. BOGLEȘ I. OTILIA	1977 – Tămășeni Neamț
8. CIOBANU P. TEREZA IULIANA	1976 - Brașov
9. CIORBĂ N. RAMONA NICOLETA	1977 – Gh. Gheorghiu Dej
10. COJOCARU A. CECILIA	1979 - Gherăești Neamț
11. DÂSCĂ M. MIHAELA	1978 – Iași
12. DĂMĂTAR I. CAMELIA	1978 – Butea Iași
13. DĂMĂTAR I. CRISTINA	1979 – Tg. Frumos Iași
14. DOBOȘ E. KATHERINE ANTONELA	1976 – Al. I. Cuza Iași
15. FĂRCĂȘ D. DANIELA	1976 – Săbăoani
16. FILIP D. SIMONA	1976 – Comănești Bacău
17. GABOR P. PATRICIA	1979 – Mircești Iași
18. GAL A. VERONICA	1979 – Gh. Gheorghiu Dej
19. GHERGHELUCĂ M. MIHAELA	1975 – Gherăești Neamț
20. GRIGORE P. PETRONELA	1976 – Piatra Neamț
21. IACOB I. MIRELA	1979 - Roman Neamț
22. IACOVICI I. MARIA RAMONA	1979 – Bacău
23. MIHĂEȘ V. CRISTINA	1978 – Mircești Iași
24. MUSCALU P. IULIANA	1977 – Mogoșești Siret Iași
25. PĂDURARU D. CLAUDIA	1979 - Bacău
26. PĂULEȚ P. CARMEN PAULINA	1975 – Mogoșești Siret Iași
27. PETRIȘOR I. CRISTINA	1977 – Tămășeni Neamț
28. PUȘCAȘU V. DANIELA	1974 – Tamași Bacău
29. REDIU I. IULIAN FLORIN	1978 – Mircești Iași
30. ROȘU M. ANGELA	1974 – Bacău

PL III B

1. AANICĂ I. NICU	1970 – Iași
2. ANDRAȘ V. LENUȚA	1978 – Pașcani Iași
3. BIȘOG A. CRISTINA	1972 – Răducăneni Iași
4. BLIHOGHE D. ANIȘOARA	1964 – Șipote Iași
5. BORTAȘ I. CRENGUȚA LENUȚA	1976 – Heleșteni Iași
6. BOUREL N. MIHAELA CLAUDIA	1971 – Iași
7. BUJOR C. TUDOREL	1977 – Miroslavcești Iași
8. BURSUC CARMEN RAMONA	1975 – Huși Vaslui
9. BUZULEAC E. MIHAELA	1978 – Iași
10. CĂRĂULEANU A. CRISTINA MARIANA	1978 – Iași
11. CHIRILĂ P. ANA	1977 – Iași
12. CHIRILĂ P. ELENA	1972 – Pașcani Iași
13. CIOCOIU L. FELICIA MANUELA	1976 – Oțeleni Iași
14. CIUREA GH. LILIANA	1972 – Stolniceni Prăjescu Iași
15. COCUZ D. ANA	1973 – Iași
16. GAFTON I. MIHAELA	1975 – Tg. Frumos Iași
17. GĂINESCU C. CARMEN MARIA	1977 – Lespezi Iași
18. LOGHIN M. MIHAELA	1975 – Hîrlău Iași
19. MACOVEI V. RALUCA IRINA	1974 – Iași
20. MAFTEI M. MIHAIL	1975 – Țibana Iași
21. MELINTE N. MIRCEA MARIUS	1976 – Iași
22. ONICĂ D. DIANA MIHAELA	1978 – Iași
23. PÂNZARU P. IULIA CEZARINA	1978 – Stolniceni Prăjescu Iași
24. PINTILIASA A. LĂCRĂMIOARA	1967 - Lespezi Pașcani Iași
25. PRIGOREANU C. LENUȚA	1969 – Deleni Iași
26. RUSU D. ADRIAN	1973 – Tg. Frumos Iași
27. SIMIONESCU D. DANIELA	1972 – Hîrlău Iași
28. TOMAZIU PATRAȘCU ȘT. ANA MARIA	1973 – Hîrlău Iași

ABSOLVENȚII PROMOTIEI 2001

CLASA a – XIII – a A

PROF. DIRIGINTE: ASAFTEI PETRU

1. ACHIRICESEI V. SILVICA	1981 - Iași
2. AMARANDEI P. PETRONELA	1981 – Pașcani Iași
3. ANICULI ȘT. ROXANA ȘTEFĂNUȚĂ	1981 – Iași
4. ASANDEI V. MONICA	1982 – Iași
5. BLĂJUȚ E. CLAUDIA	1981 – Hălăucești Iași
6. CANTEA V. ANCA MARIA	1981 – Iași
7. CATRINA E. GIORGIANA	1981 – Iași
8. CĂLUGĂRICI GH. ADINA	1981 – Iași
9. CHELARU C. ALINA LORI	1981 – Negrești Vaslui
10. CIUDIN V. ELENA MĂDĂLINA	1982 – Vaslui
11. COLCERIU C. COSTINA ALEXANDRA	1981 – Iași
12. CONEAC G. GABRIELA RALUCA	1981 – Iași
13. DĂMOC I. MARIA	1981 – Săbăoani Neamț

OAMENI AI ȘCOLII DE IERI ȘI DE AZI

14. DELEANU V. CORINA MAGDA	1981 – Iași
15. DEMIȘCA ALINA ANA	1981 – Roman Neamț
16. DODU V. ANDREEA TEODORA	1981 – Codăești Vaslui
17. FARMATU I. GINA SIMONA	1982 – Pașcani Iași
18. GANEA V. ANCUȚA MĂDĂLINA	1981 – Iași
19. ISAC V. MANUELA	1981 – Tg. Frumos Iași
20. MAXIM C. COSTINICA IULIANA	1981 – Sirețel Iași
21. NIȚUCĂ M. ALINA MIHAELA	1981 – Iași
22. PLĂEȘU D. CRISTINA IONELA	1982 – Iași
23. PRELIPCEAN V. ELENA ROXANA	1981 – Iași
24. SAVA S. SILVIA	1982 – Iași
25. SAVA V. ROXANA	1981 – Vaslui
26. STREDIE I. ANA MARIA	1981 – Iași
27. ȘTEFĂNICĂ R. MARIA	1981 – Bârlad Vaslui
28. TELEMAN A. ALEXANDRINA DUMITRIȚA	1981 – Iași
29. TOMA V. CLAUDIA	1981 – Brașov

CLASA a – XIII –a B

PROF. DIRIGINTE: CIUBOTARU ALINA

1. ALEXA I. IONELA	1981 – Hârlău
2. ALEXANDRACHE D. OLIVIA BIANCA	1982 – Ciortești Iași
3. AMARIEI C. CARMEN MONICA	1980 – Iași
4. AMUHAIA V. IRINA	1981 – Cristești Iași
5. BATINCUI V. ROXANA MIHAELA	1981 – Iași
6. BEȘLEAGĂ P. CLAUDIA	1981 – Mircești Iași
7. BRADU T. TEODOR GABRIEL	1980 – Tansa Iași
8. CĂLIN D. DUMITRIȚA	1981 – Miroslovești Iași
9. CÂRCIU I. IONELA DIANA	1981 – Iași
10. CHIRA D. CRISTINA ADRIANA	1981 – Iași
11. CIOBANU A. ADRIANA VERONICA	1981 – Pașcani Iași
12. CIURCĂ M. LENUȚA	1981 – Iași
13. COȘOFREȚ C. MARINELA	1980 – Hârlău Iași
14. DRAGALINA I. CRISTINA IONELA	1981 – Vaslui
15. GAVRIL BURLUI H. ANDREEA	1981 – Iași
16. HOGAȘ TALPĂU GH. VLAD	1981 – Pașcani Iași
17. HULTUANĂ GH. CRISTINA	1981 – Tg. Frumos Iași
18. IFTIMIA GH. GABRIELA	1981 – Podu Iloaie Iași
19. IPATE I. OVIDIU IOAN	1982 – Ipatele Iași
20. IVAȘCU GH. DAFINA	1981 – Iași
21. LĂCĂTUȘU GH. DOINA	1980 – Negrești Vaslui
22. MANOLIU D. DUMITRU SORIN	1982 – Iași
23. MÂNDRU V. IRINA ȘTEFANA	1981 – Pașcani Iași
24. PANTELIMON O. CONSTANTIN	1982 – Pașcani Iași
25. PARASCHIV I. ANA MARIA	1981 – Iași
26. PAVĂL P. BOGDAN FLORIN	1982 – Iași
27. RĂUȚ I. TUDORIȚA GEORGIANA	1982 – Hârlău Iași
28. ROTARU GH. ALINA DANIELA	1981 – Pașcani Iași

OAMENI AI ȘCOLII DE IERI ȘI DE AZI

29. SACHELARIU C. IONELA	1981 – Iași
30. SAVA D. IARINA LOREDANA	1981 – Iași
31. STAFIE N. DUMITRIȚA	1981 – Hirălău Iași

CLASA a – XIII – a C PROF. DIRIGINTE: COVRIG ELENA

1. ANTOFI M. CĂTĂLINA ELENA	1981 – Huși Vaslui
2. ARGHIR C. SIMONA MIHAELA	1981 – Pașcani Iași
3. ASĂNDOAE D. ELENA ROXANA	1981 – Iași
4. BUHACIUC V. ELENA SIMONA	1981 – Iași
5. BULEA C. ANA MARIA	1980 – Stolniceni Prăjescu Iași
6. CIOCAN D. DELIA CLAUDIA	1981 – Suceava
7. COSTEA GH. ANA MARIA	1981 – Tg. Frumos Iași
8. CRISTEA A. IOANA VASILICA	1981 – Fălticeni Suceava
9. DAMIAN V. CLAUDIA ELENA	1981 – Pașcani Iași
10. GHERĂSIM M. DIANA	1981 – Huși Vaslui
11. GRĂDINARU C. ELENA	1981 – Pașcani Iași
12. JORA V. IONUȚ VLAD	1982 – Iași
13. LAZĂR V. ALINA	1981 – Țibănești Iași
14. MAGHERCĂ A. MIRABELA	1981 – Pașcani Iași
15. MANOLIU V. ELENA CLAUDIA	1981 – Iași
16. OLĂERIU E. CRISTINA ELENA	1982 – Ciortești Iași
17. PÂRLEA E. ELENA	1981 – Pașcani Iași
18. PINTILIE M. MARICICA	1981 – Pașcani Iași
19. POLEAC C. ISIDORA ELENA	1981 – Stolniceni Prăjescu Iași
20. POPOVICIU I. IONELA MĂDĂLINA	1981 – Pașcani Iași
21. PUTU V. LENUȚA	1982 – Tg. Neamț
22. ROTARU V. MIRELA	1981 – Scânteia Iași
23. RUSU GH. GEORGETA IULIANA	1981 – Iași
24. SCARLATACHE I. IONELA ISABELA	1981 – Iași
25. SIMINCIUȚ C. SIMONA ELENA	1981 – Tg. Frumos Iași
26. SPÎNU GH. ELENA DANA	1982 – Tansa Iași
27. ȘTEFAN V. ELENA	1982 – Moțca Iași
28. ȚIBICHI P. ELENA ADINA	1982 – Iași
29. UNGUREANU ȘT. ANCA MARIA	1982 – Miroslăvești Iași
30. VLADIMIR A. ELENA CARMEN	1981
31. ZURBAGIU D. ALINA NICOLETA	1981 – Iași

CLASA XIII – D PROF. DIRIGINTE: PARASCHIV VIOREL

1. APOPEI C. MARIA	1981 – Iași
2. ATODIRESEI I. ALINA FLORENTINA	1980 – Negrești Vaslui
3. BERE A. D. OANA LILIANA	1981 – Iași
4. CIOBOTARIU D. ANA MARIA	1981 – Iași
5. GAVRIL R. RĂZVAN ADRIAN	1981 – Iași
6. GHIORGHIU C. SABINA DIANA	1982 – Țibănești Iași

OAMENI AI ȘCOLII DE IERI ȘI DE AZI

7. GORGOS I. ȘTEFANIA CLAUDIA	1980 – Iași
8. GUȚU O. ELENA CĂTPLINA	1981 – Tg. Frumos Iași
9. HANGANU D. OANA LENUȚA	1981 – Țibănești Iași
10. MANOLE V. ALINA	1981 – Iași
11. MANOLEASA E. DANA	1981 – Botoșani
12. MOCANU C. MARIANA ALINA	1981 – Iași
13. MUNTEANU O. ALINA DELIA	1981 – Pașcani Iași
14. NANTU V. NARCIS	1982 – Negrești Vaslui
15. PANAINTE V. LOREDANA	1982 – Iași
16. PASCARIU C. ADELINA ELENA	1981 – Iași
17. PETRARU F. ROXANA	1981 – Iași
18. PINTILIE R. ELENA CARMEN	1981 – Iași
19. POPA I. CRISTINA IONELA	1981 – Straja Suceava
20. ROBUȚI. CRISTINA ELENA	1981 – Iași
21. ȘULEA GH. MIRELA MARIA	1981 – Iași
22. TÂNASE GH. CORINA	1981 – Podu Iloaie
23. TENDELEU D. ELENA DANIELA	1981 – Pașcani Iași
24. TRIFAN GH. GEORGE CĂTĂLIN	1981 – Tg. Frumos
25. URSULEASA GH. ALINA IULIANA	1981 – Pașcani Iași
26. VARGANICI M. DELIA GABRIELA	1981 – Murgeni Vaslui
27. VOICU M. CRISTINA GEORGIANA	1981 – Iași
28. ZAHARIA D. PAUL	1981 – Iași

CLASA a-III-a PL A

1. ANTON M. CAMELIA MIHAELA	1978 – Botești Neamț
2. BEREȘOAI E. SIMONA	1975 – Gherăești Neamț
3. BEȘLEAGĂ P. MIHAIELA	1977 – Mircești Iași
4. CHERECHEȘ E. MARILENA MONICA	1980 – Gherăești Neamț
5. DÎRVARU ȘT. CLAUDIA CARMEN	1979 - Bacău
6. DOBOȘ I. IRINA LUMINIȚA	1978 - Iași
7. ENĂȘOAE M. SIMONA	1979 – Roman Neamț
8. ENĂȘOAI E. P. SIMONA	1979 – Gherăești Neamț
9. FABIAN I. MONICA	1978 – Comănești Bacău
10. FARCAȘ M. MIHAIELA	1977 – Mircești Iași
11. GAL B. ADRIANA	1980 – Roman Neamț
12. GHERCĂ I. IRINA	1980 – Mircești Iași
13. HĂLÂNDUȚ I. MARIA	1977 – Roman Neamț
14. IOJĂ M. ADELINA	1980 – Buhuși Bacău
15. MĂRTIȘCĂ I. CORINA	1978 - Roman Neamț
16. MEDVEȘ P. ELISABETA	1975 – Roman Neamț
17. MIHĂILĂ I. ANA	1980 – Roman Neamț
18. MORARIU M. SIMONA ADRIANA	1980 – Roman Neamț
19. MORARIU M. VALERICA	1978 – Roman Neamț
20. POGAR GH. GABRIELA	1979 – Bacău
21. SIMON LĂCRĂMIOARA MARICICA	1979 – Alex. I. Cuza Iași

OAMENI AI ȘCOLII DE IERI ȘI DE AZI

CLASEI a-III-a PL B

APETROAIEI GH. PAULA IRINA	1980 – Roman Neamț
BENCHEA A. MARIA	1973 – Tămășeni Iași
CĂCIULĂ T. OANA ADRIANA	1979 – Iași
CIOBANU C. MONICA	1973 – Gherăești Neamț
COGIANU I. ALINA	1978 – Iași
DASCĂLU I. CIPRIAN IOAN	1979 – Roman Neamț
DĂMĂTAR ȘT. TEREZA SIMONA	1978 – Butea Iași
FABIAN I. CLAUDIA	1979 – Comănești Bacău
FERARIU P. IULIANA DANA	1978 – Tg. Frumos Iași
GHERGHELOAIA P. RAMONA MARIA	1979 – Pașcani Iași
IMBRIȘCĂ GH. HERMINA	1979 – Gherăești Neamț
IMBRIȘCĂ I. MARIANA	1980 – Săbăoani Neamț
LUCACI I. ANIȘOARA	1978 – Tg. Frumos Iași
MATEI I. SIMONA IRINA	1979 – Tg. Ocna Bacău
NEMEȘ B. FELICIA	1978 – Iași
PERCĂ P. CRISTINA	1975 – Săbăoani Neamț
SABĂU A. EUGENIA	1979 – Bacău
VARGA V. TATIANA	1978 – Bacău

ABSOLVENȚII PROMOTIEI 2002

CLASA a – XIII – a A

PROF. DIRIGINTE: FARCAȘ GENOVEVA

1. ANDRESE M. ELENA	1982 – Botoșani
2. APOSTOL S. ROBERTA ANDREEA	1982 – Iași
3. BĂGU V. ANCA PETRONELA	1982 – Iași
4. BENCHIA V. CĂTĂLINA	1983 – Iași
5. BUTUC C. CRISTINA IONELA	1982 – Iași
6. CALJU M. ALINA MIRELA	1982 – Iași
7. CHIPERI GH. ALINA MIHAELA	1982 – Pașcani Iași
8. CHIRIAC I. CRINA MIHAELA	1982 – Iași
9. CIOCAN D. ANA MARIA	1982 – Suceava
10. COHAL RALUCA ELENA	1982 – Iași
11. DRĂGOI GH. ANA MARIA	1982 – Hârlău Iași
12. FRĂȚIAN S. ANA MARIA	1982 – Iași
13. HADARAG C. ANA MARIA	1982 – Iași
14. HAIDĂU D. CORINA	1982 – Iași
15. IFRIM P. OLIVIAN PETRU	1982 – Iași
16. IORDAN I. PETRONELA	1982 – Iași
17. JUNCĂ I. ANCA MIHAELA	1983 – Iași
18. LUPU P. ALINA	1982 – Iași
19. MATEI I. DANA	1981 – Comănești Bacău
20. MAXIM I. ANDREEA PETRONELA	1982 – Iași
21. MOISUC S. MIHAELA	1982 – Hârlău Iași
22. MORARU I. IONELA MARIA	1982 – Iași
23. PROCA M. DIANA MIHAELA	1982 – Iași

OAMENI AI ȘCOLII DE IERI ȘI DE AZI

24. RUSU GH. MARCEL	1982 – Iași
25. RUSU R. OANA	1982 – Osești Vaslui
26. SAVIN M. ANCA MIHAELA	1982 – Iași
27. SPIRIDON D. ANCA MARIA	1982 – Hârlău Iași
28. STAN D. LAURA ELENA	1982 – Roman Neamț

CLASA a – XIII – a B

PROF. DIRIGINTE: DĂMOC GABRIELA

1. ADOAMNEI I. IRINA	1982 – Iași
2. AȘTEFĂNOAE C. CRISTINA	1982 – Tg. Frumos
3. BÎRGOANU C. GABRIELA	1982 – Iași
4. BURSUC M. ANCA MIHAELA	1981 – Iași
5. CIOCHINĂ A. ALINA	1982 – Iași
6. CIREȘ P. NICOLETA	1982 – Iași
7. CORDUNEANU C. ANCUȚA	1982 – Tg. Frumos Iași
8. DIACONU N. SERGIU MARIAN	1983 – Iași
9. DIMA V. ALINA MĂDĂLINA	1982 – Iași
10. DOGARIU GH. MIHAELA MONICA	1982 – Iași
11. FILIMON GH. IULIA	1982 – Hîrlău Iași
12. IRINEI E. ANDREI	1981 – Mîrosllovești Iași
13. IRINEI E. CONSTANTIN	1982 – Mîrosllovești Iași
14. LAZĂR E. NICOLETA	1982 – Iași
15. LUPAN I. LUMINIȚA	1982 – Vaslui
16. MAGDICI S. AUGUSTIN	1982 – Iași
17. MOLDOVANU M. MIHAI	1982 – Iași
18. PALADE D. TUDORIȚA	1981 – Pașcani Iași
19. PĂDURARIU I. DIANA GABRIELA	1982 – Iași
20. POPA P. RALUCA PETRONELA	1981 – Iași
21. ROCA V. IULIA	1983 – Răducăneni Iași
22. SAVIN N. IRINA CECILIA	1982 – Huși Vaslui
23. STAN C. ALINA SIMONA	1982 – Brașov
24. TENDELEU D. ANCA RALUCA	1982 – Pașcani Iași
25. UNTU V. ANCA RALUCA	1983 – Iași

CLASA a – XIII – a C

PROF. DIRIGINTE: UNGUREANU MIHAELA

1. ADAM I. TATIANA	1982 – Roman Neamț
2. ANIȚA V. F. IRINA	1983 – Tătăruși Iași
3. BEJAN P. PETRONELA	1983 – Tg. Frumos Iași
4. BRAȘOVANU P. PETRONELA	1983 – Iași
5. CAIA N. CARMEN ELENA	1982 – Pașcani Iași
6. CĂRĂUȘU C. OLIVIA	1982 – Țansa Iași
7. COJOCARU I. MARIANA	1981 – Sinești Iași
8. CRĂCIUN GH. CRENGUȚA CĂTĂLINA	1983 – Fălticeni Suceava
9. CUCIUREVE M. MIHAELA	1981 – Iași
10. DĂNILĂ M. ANA MARIA	1983 – Vicovu De Sus Suceava

OAMENI AI ȘCOLII DE IERI ȘI DE AZI

11. DOROFTEI V. CLAUDIA NICOLETA	1982 – Pașcani Iași
12. DRĂGAN P. PETRONELA	1983 – Iași
13. FARCAȘ M. MARIA ADINA	1982 – Mircești Iași
14. FRANȚ V. M. LOREDANA ELENA	1983 – Bivolari Iași
15. HÂNCU V. ELENA DIANA	1983 – Pașcani Iași
16. MURĂRAȘU C. ELENA IUSTINA	1982 – Iași
17. PANAINTE C. EMANUELA	1982 – Tansa Iași
18. PLEȘCA M. MIHAELA	1982 – Mogoșești Siret Iași
19. SILIMON V. PETRONELA	1982 – Iași
20. SIMION T. EMANUELA IULIA	1983 – Pașcani Iași
21. SPĂTARU V. GRIGORE ADRIAN	1982 – Pașcani Iași
22. TUDORACHE P. IULIA PETRONELA	1982 – Miroslovești Iași
23. TUDORACHI M. MIHAELA	1982 – Iași
24. ȚUCHENDREA V. ROXANA LUCIA	1981 – Iași
25. ZĂPODEANU A. ANA MARIA	1983 – Negrești Vaslui

CLASA a – XIII– a D

PROF. DIRIGINTE: ȘERBAN ELENA

1. APOSTOL ANA	1982 – Truseni Republica Moldova
2. APOSTOL ECATERINA	1982 – Truseni Republica Moldova
3. AVRAM VICTORIA	1982 – Todirești Republica Moldova
4. BRÂNCĂ NATALIA	1982 – Grigoriopol Republica Moldova
5. BUNCIU NATALIA	1981 – Telenеști Republica Moldova
6. CARLAȘUC OCTAVIANA	1982 – Sîrîuți Republica Moldova
7. CEBOTARI ANA	1982 – Strășeni Republica Moldova
8. CIBOTARI DIANA	1982 – Chișinău Republica Moldova
9. COJUȘAN ALEXANDRINA	1983 – Chișinău Republica Moldova
10. DARI NICOLETA	1982 – Bălți Republica Moldova
11. DOGOTARU ELENA	1983 – Vișoara Republica Moldova
12. DRUȚĂ VERONICA	1981 – Chișinău Republica Moldova
13. ENACHI VIORICA	1981 – Grozاسca Republica Moldova
14. GROZA RODICA	1982 – Chișinău Republica Moldova
15. LUNGU OXANA	1982 – Borogani Republica Moldova
16. PĂDURARU GH. OLESEA	1981 – Leova Republica Moldova
17. STARCIUC NATALIA	1981 – Cantemir Republica Moldova
18. STEJARU STELA	1982 – Tighina Republica Moldova
19. ȚURCAN V. CRISTINA	1982 – Mihuleni Republica Moldova
20. VASILOV VERONICA	1982 – Sîrăuți Republica Moldova
21. VÂRLAN N. OLGA	1982 – Comrat Republica Moldova

ABSOLVENȚII PROMOTIEI 2003

CLASA a- XII-a A

PROF. DIRIGINTE: RÂPANU MARICELA

1. BUCATARU N. PAULA	1984 – Dumești Iași
2. BUCȘĂ V. ROXANA	1984 – Iași
3. BUNGEANU D. MARIA DANIELA	1984 – Iași

4. CORDUNEANU D. ALINA	1984 – Iași
5. GANEA V. ANDREI LUCIAN	1984 – Iași
6. GHERGUȚ E. MARIA LAURA	1984 – Tg. Frumos
7. GRIGORESCU G. ANCUȚA LOREDANA	1984 - Iași
8. HULEA C. NICOLETA CRISTINA	1984 – Iași
9. JUGRIN D. LUCIAN	1984 – Iași
10. LĂCĂTUȘU GH. MARIUS IULIAN	1985 – Scânteia Iași
11. MAXIM M. IRINA	1984 – Iași
12. MOCANU C. MIHAELA	1984 – Iași
13. MURARIU D. ANCA ȘTEFANIA	1984 – Iași
14. PLĂMADĂ C. MARIA MĂDĂLINA	1984 – Iași
15. POPESCU A. AURELIA	1983 – Iași
16. PORUMB I. IOAN ALEXANDRU	1984 – Galați
17. PRICOP T. ROXANA ȘTEFANIA	1984 – Iași
18. PROCA V. PAUL EDGAR	1984 – Iași
19. SLABU S. ANCA	1984 – Iași
20. SPÎNU I. RAMONA LILIANA	1985 – Țigănași Iași
21. TUDORACHE G. IRINA	1984 – Gh. Gheorghiu Dej
22. ȚIBULCĂ C. GEORGIANA ALEXANDRA	1984 – Ruginoasa Iași
23. ZABORILĂ M. MIHAELA	1984 – Sinești Iași

CLASA a- XII-a B

PROF. DIRIGINTE: IORGA EDUARD GEORGE

1. ALEXANDRESCU N.D. CRINA IONELA	1984 – Iași
2. BLEJUȘCĂ P. ELENA ALINA	1985 – Pașcani Iași
3. CHELĂRAȘU C. ANA MARIA LAURA	1983 – Iași
4. CIOBANU GH. SORINA MARINA	1984 – Hârlău Iași
5. CRĂCIUN GH. CORINA	1984 – Fălticeni Suceava
6. DUHALIU GH. MARIA ADELINA	1984 – Bivolari Adalina
7. GROSU C. CEZAR	1984 – Fălticeni Suceava
8. IGNĂTEANU D. ANDREEA	1983 – Erbiceni Iași
9. IPATE I. CĂTĂLINA	1983 – Miroslovești Iași
10. LUNGU I. ADRIANA	1984 – Podu Iloaiei Iași
11. PANȚIRU N. NICOLETA	1984 – Iași
12. PÂRLEA P. MONICA LENUȚA	1983 – Miroslovești Iași
13. RACHIERU GH. ELENA MIRABELA	1984 – Podu Iloaie Iași
14. RĂUȘ N. MARICICA IRINA	1984 – Iași
15. RÎNDAȘU I. ANGELICA IULIANA	1984 – Cotnari Iași
16. SUDITU M.ALEXANDRA	1985 – Bivolari Iași
17. SUDITU M. ANA MARIA	1985 – Bivolari Iași
18. TIAGOR R. ȘTEFANIA CRISTINA	1984 – Iași
19. TROPAN GH. MIRABRLA	1985 – Podu Iloaie Iași
20. TUDORACHI C. ELENA CĂTĂLINA	1984 – Pașcani Iași
21. URSU I. COSMIN VIOREL	1984 – Iași
22. SÂRBU V. EDUARD	1984 – Brăila

OAMENI AI ȘCOLII DE IERI ȘI DE AZI

CLASA a- XII-a C PROF. DIRIGINTE: COSTIN RETA

1. ALEXA V. CLAUDIU	1984 – Iași
2. ANDRIOAE P. PETRONELA LULUȘA	1984 – Lupeni Hunedoara
3. AȘTEFANEI H. ALEXANDRU	1985 – Iași
4. BUHUȘ V. GABRIELA	1984 – Iași
5. BUSUIOC GH. FLORIN MARIUS	1984 – Iași
6. CIOBANU P. BOGDAN GRIGORE	1984 – Podu Iloaie Iași
7. DANILIU C. LILIANA	1984 – Iași
8. GAȚU I. ELENA SIMONA	1984 – Iași
9. LUNTRARU D. FLORIN	1984 – Iași
10. LUPU C. IULIAN	1984 – Iași
11. MIRCESCU D. MARIA ALEXANDRA	1984 – Iași
12. NECULĂIȚĂ C. CRISTIAN IONUȚ	1985 – Iași
13. OLARIU GH. OLIVIA GABRIELA	1984 – Tg. Frumos Iași
14. PASCARU I. ANDREEA ALEXANDRA	1984 – Iași
15. PREOTU S. CORNELIU IONUȚ	1985 – Tg. Frumos Iași
16. PREOTU S. SILVIU VASILE	1984 – Tg. Frumos Iași
17. PROCOVANU I. DANIELA	1984 – Iași
18. RELINSCHI V. ANA MARIA	1983 – Iași
19. RUSU N. NICOLETA	1985 – Vaslui
20. TROACĂ I. ALINA IONELA	1984 – Iași

CLASA a- XII-a D PROF. DIRIGINTE: HONCIUC GHEORGHE

1. BRÎNZILĂ L. CĂTĂLINA MIHAELA	1984 – Iași
2. CERNESCU R. FLAVIUS	1984 – Iași
3. CIMPOEȘU P. ANA MARIA AISSA	1984 – Focuri Iași
4. COTIUGĂ I. RALUCA ELRNA	1984 – Iași
5. DANILIU G. I. FLORINA MARIA	1983 – Sighetu Marmăției Maramureș
6. GAVRIL V. ROXANA ELENA	1984 – Pașcani Iași
7. LAZĂR E. FLORINA	1985 – Iași
8. MELINTE D. DANA	1983 – Iași
9. MELINTE V. ROXANA	1984 – Iași
10. MOLDOVANU M. GABRIEL	1984 – Iași
11. MURĂRAȘU C. MARINELA CRISTINA	1984 – Iași
12. PETREA N. DIANA MARIA	1984 – Iași
13. PIPIRIG I. IONELA	1985 – Iași
14. PRISECARIU GH. GIANINA	1984 – Coarnele Caprei Iași
15. PUȘCAȘU I. MĂDĂLINA	1983 – Iași
16. STOICA E. LIDA	1984 – Iași
17. STREINU D. ȘTEFAN GABRIEL	1984 – Iași
18. TANASĂ P. ANDREEA MĂDĂLINA	1984 – Iași
19. VRABIE S. OANA MARIA	1983 – Șipote Iași

CLASA a- XII-a G
PROF. DIRIGINTE: RUSU LILIANA

1. ACHIROAI V. OANA VIOLETA	1984 – Iași
2. ANDRIUCĂ N. GIANINA	1984 – Iași
3. APĂTĂCHIOAIE OLARU C. IRINA ȘTEFANIA	1984 – Dorohoi Botoșani
4. BAMBOI M. ALINA	1984 – Iași
5. BARBU D. ANCUȚA	1984 – Iași
6. BARBU L. LIVIA GEORGIANA	1984 – Iași
7. BÎRSAN M. ELENA LAURA	1984 – Iași
8. BOUARU D. ALINA OANA	1984 – Iași
9. CHIUARU D. CORINA	1983 – Iași
10. HONCIUȘ GH. DIANA	1984 – Iași
11. FLUTUREL C. ELENA AMALIA	1984 – Iași
12. LAZĂR I. ANA-MARIA	1984 – Iași
13. MAHALU G. GABRIELA	1984 – Iași
14. PÂNZARIU A. DANA	1984 – Iași
15. PĂDURARU A. ALINA ELENA	1984 – Iași
16. PETRILA F. IONELA CORINA	1984 – Hălăucești Iași
17. POPA V. ANA	1985 - Hârlău Iași
18. ROȘCĂNEANU G. DIANA	1984 – Iași
19. SIMIONESCU GH. ECATERINA MIHAELA	1984 – Iași
20. STAFIE N. FLORINA ELENA	1984 – Hârlău Iași
21. TOMA GH. GEORGIANA ANDREEA	1984 -
22. ȚAPU C. GIANINA MIHAELA	1984 – Iași
23. VEZETEU T. ANDREEA	1984 – Iași

CLASA a- XII-a H
PROF. DIRIGINTE: GHEORGHITĂ CORINA MIHAELA

1. BAMBU C. CĂTĂLINA PAULA	1984 – Iași
2. BĂITANU M. DORIN	1984 – Iași
3. BLAJ L. V. RALUCA ELENA	1984 – Iași
4. BORDEIANU C. ADRIANA	1984 – Podu Iloaiei, Iași
5. BRÂNZANU D. ROXANA MARIANA	1984 – Iași
6. CARP G. ANDREEA	1984 – Iași
7. CHIRIAC M. MIHAELA	1984 – Iași
8. CHIRILĂ V. DELIA ILONA	1984 – Vaslui
9. GAZZI GH. MIRELA	1983 – Iași
10. HEREA D. MONICA ELENA	1985 – Iași
11. LUCA L. ADRIAN	1984 – Răducăneni, Iași
12. MIHĂILĂ E. IULIANA	1984 – Iași
13. NIȚĂ M. ANA MARIA	1984 – Iași
14. PĂDURARU C. RAMONA	1983 – Huși Vaslui
15. PĂRPĂUȚĂ R. MIHAI ANTONIU	1984 – Iași
16. PLOIȘTEANU V. IOANA	1984
17. PLEȘCA P. ADINA	1985 – Podu Iloaiei Iași
18. POPA D. MARIA	1984 – Tânsa Iași

OAMENI AI ȘCOLII DE IERI ȘI DE AZI

19. POPA I. IONELA ALINA	1984 – Iași
20. RAICU E. OANA EMILIA	1984 – Iași
21. SÎNCU P. SIMONA ELENA	1984 – Iași
22. SOFRONIE V. ANDREEA	1984 – Iași
23. ȘTEFĂNUCĂ C. ANA MARIA	1984 – Iași

CLASA a- XII-a F

PROF DIRIGINTE: pr. LUCACI BENONE

1. ABĂLĂI A. ANA MARIA	1984 – Iași
2. ANDRIEȘ A. IULIANA	1984 – Iași
3. BARABOI C. GABRIEL COSTEL	1984 – Iași
4. BĂITANU M. ANDREI	1984 – Iași
5. BEJAN I. ANAMARIA ELENA	1984 – Iași
6. BITIUȘCĂ V. MIHAELA	1984 – Pașcani Iași
7. CIOBANU V. MIHAELA	1984 – Tg. Frumos Iași
8. COGEAN M. MARIUS ADRIAN	1983 – Iași
9. DÎSCĂ P. MONICA	1984 – Iași
10. DASCĂLU E. GABRIELA	1984 – Iași
11. DUMITRU M. MIHAELA	1985 – Tg. Frumos Iași
12. GIURGIA E. AURELIA	1984 – Mircești Iași
13. GRĂDINARU GH. ANDREI	1982 – Iași
14. HUȘANU F. CIPRIAN	1984 – Iași
15. ISTOC I. ALINA	1984 – Gherăești Neamț
16. LAUȘ L. MARIUS	1984 – Iași
17. MARTIUC GH. IULIA ANDREEA	1984 – Iași
18. MĂTĂȘEL IF. ALINA	1984 – Roman Neamț
19. MORARU I. CIPRIAN	1984 – Răducăneni Iași
20. PĂULEȚ P. MIRELA PETRONELA	1984 – Iași
21. SANDU I. RALUCA GABRIELA	1984 – Iași
22. LUCACI I. VALERICA	1984 – Mircești Iași
23. TOFAN V. DUMITRU	1983 – Sinești Iași
24. COTNĂREANU D. DUMITRU	1984 – Tg. Frumos Iași

CLASA a- XIII –a A

PROF DIRIGINTE: PÂNZARU CORNELIA ȘTEFANIA

1. ANDRIESCU I. OANA ALEXANDRA	1984, Iași
2. AVĂDANEI I. CASIANA	1983, Țibana-Iași
3. BIȘOG P. NINA	1983, Răducăneni-Iași
4. CHIRIAC I. CORINA	1982, Gârbova, Ocnița-R.Moldova
5. COADĂGALBENĂ C. ADINA	1982, Iași
6. DOBOȘ V. ANA MARIA	1983, Iași
7. GAVRILESCU M. MIHAELA MIRELA	1983, Iași
8. GIURGI A. ELENA MĂDĂLINA	1983, Răducăneni-Iași
9. GRIGORIU M. ANA MARIA	1983, Iași

OAMENI AI ȘCOLII DE IERI ȘI DE AZI

10. LOGHIN M. CRISTINA MIHAELA	1983, Hârlău-Iași
11. LUNGU I. IOANA	1983, Iași
12. MANOLIU D. DUMITRINA SORINA	1983, Focuri-Iași
13. MAZUR D. I. IULIANA	1983, Iași
14. MOISUC R. ALEXANDRINA	1983, Iași
15. MOVILĂ NATALIA	1981, Ciocîlteni, Orhei-R. Moldova
16. NECHIFOR N. ELENA ANCA	1983, Iași
17. NICHICEANU D. RALUCA MARIA	1983, Vatra Dornei-Suceava
18. ONOFREI A. MARIA	1983, Tătăruși-Iași
19. PANDEL O. CIPRIAN	1984, Mirosllovești-Iași
20. PÂNZARU N. ANCA RAMONA	1983, Pașcani-Iași
21. PROCA Î. IRINA	1983, Iași
22. RUSCANU M. OANA MIHAELA	1983, Pașcani-Iași
23. SAVA I. CRISTINA	1983, Iași
24. VELICU C. ALEXANDRA IOANA	1983, Iași
25. ZERO C. IRINA MARIA	1983, Iași

CLASA a- XIII –a B PROF DIRIGINTE: BORȘ MARIA

1. AMIHĂESEI V. FELICIA LOREDANA	1983, Roman-Neamț
2. BARBĂLATĂ D. PETRONELA	1983, Iași
3. BOLOCAN I. ROXANA ANDREEA	1983, Bivolari-Iași
4. CIOBANU V. MARIA GIORGIANA	1983, Iași
5. CIOLACU C. CARMEN EMANUELA	1983, Iași
6. CONDURACHE C. MARCIANA	1983, Iași
7. CONSTANTINESCU D. OANA	1983, Iași
8. CORDUN I. ANCUȚA	1983, Iași
9. DOHOTARU V. ADINA MARIA	1983, Iași
10. GHIURȚU E. CĂTĂLINA	1983, Iași
11. IANOVICI C. LĂCRĂMIOARA RALUCA	1984, Iași
12. MAXIM C. IULIAN	1984, Sirețel-Iași
13. MURSA D. CORNELIA-CĂLINA	1983, Iași
14. NIȚUCĂ M. SIMONA	1983, Iași
15. RADU V. ALEXANRA	1983, Iași
16. RAȚĂ C. ALINA CĂTĂLINA	1983, Coarnele Caprei-Iași
17. RUSU M. EMANUELA MIHAELA	1983, Suceava
18. SÂRBU V. LILIANA VERONICA	1983, Podul Iloaiei-Iași
19. SPÎNCEANĂ GH. RAMONA	1983, Iași
20. SPRIDON M. IOANA	1982, Pașcani-Iași
21. SURUGIU I. ANDREIA	1982, Tg.Frumos-Iași

OAMENI AI ȘCOLII DE IERI ȘI DE AZI

22. URSU M. ELENA IUSTINA	30.07.1983, Trușești-Botoșani
23. URSU M. MIHAELA ANDREEA	22.09.1984, Iași
24. VICOL I. ANCA	11.11.1983, Vânători-Iași

CLASA a - XIII -a C

PROF. DIRIGINTE: COSOVANU IRINA OFELIA

1. AXINTE A. ADRIANA IONELA	1983, Pașcani-Iași
2. BORȘ D. MARINA	1983, Iași
3. CUCIUREANU C. OANA ALEXANDRA	1984, Iași
4. DASCĂLU GR. MARICICA	1983, Tansa-Iași
5. DODU D. ANA MARIA	1983, Pașcani-Iași
6. HÂNGHICEL M. CĂTĂLIN DUMITRU	1983, Roman-Neamț
7. HEGYI A. MARIA	1983, Gheorgheni-Harghita
8. LUPU D. ANDREEA DIANA	1982, Iași
9. MAFTEI GH. GHEORGHITA LOREDANA	1983, Iași
10. MELINTE I. EMILIA CARMEN	1984, Podul Iloaiei-Iași
11. MUNTEANU V. IULIANA	1983, Pașcani-Iași
12. MUSTAȚĂ ȘT. CRISTIAN-ȘTEFAN	1983, Iași
13. RÎNDAȘU I. LILIANA ANCUȚA	1983, Hârlău-Iași
14. SBERA M. ȘTEFANIA	1982, Iași
15. STÂNGACIU C. ELENA OTILIA	1984, Iași
16. STOICA GH. MARICICA	1983, Tulcea
17. STRATON C. ISIDORA ANA MARIA	1984, Iași
18. STRUGARU F. ALEXANDRA	1983, Iași
19. SURDU M. LAURA MARIANA	1983, Tătăruși-Iași
20. TROFIN M. LOREDANA MIHAELA	1983, Iași
21. TROFIN T. ROXANA ELENA	1983, Pașcani-Iași
22. TROFIN V. AURORA	1983, Iași
23. ȚARANU I. RAMONA	1983, Pașcani-Iași
24. URSULEASA G. ROXANA MARIA	1983, Todirești-Iași

CLASA a - XIII -a D

PROF. DIRIGINTE: PLĂEȘU DAN

1. ALEXANDRU I. OLGA ANDREEA	1983, Iași
2. BARNEA T. ELENA ANDREEA	1983, Hârlău-Iași
3. BIRTOLOM A. SIMONA MIHAELA	1983, Iași
4. BOSIE M. SIMONA MIHAELA	1983, Iași
5. BRAHAȘ D. DANIEL	1982, Pașcani-Iași
6. BRUMĂ M. R. ALEXANDRA	1984, Iași

OAMENI AI ȘCOLII DE IERI ȘI DE AZI

7. BUSUIOC GH. ALINA ELENA	1983, Iași
8. CARPIUC PAUL ANDREI	1983, Pașcani-Iași
9. CAZACU ROPOTĂ R. ROXANA	1983, Iași
10. CĂLIN S. SIMONA CĂLINA	1983, Focuri-Iași
11. COCIERU I. DORINA MIHAELA	1982, Iași
12. COSTIN A. RALUCA ELENA	1984, Iași
13. COZMA V. TEODORA	1984, Iași
14. CUCORANU D. MIHAI CIPRIAN	1983, Andrieșeni-Iași
15. CURCUEL C. ANA MARIA	1983, Roman-Neamț
16. DROBOTĂ I. IONELA LAURA	1984, Pașcani-Iași
17. DULCESCU E. MĂDĂLINA VASILICA	1983, Iași
18. LEONTE C. MARIA MAGDALENA	1983, Iași
19. NEGRU M. ANA	1982, Iași
20. PETRIȘOR I. FLORENTINA ALINA	1983, Hârlău-Iași
21. RĂBUȘAPCĂ F. CRISTINA - FLORINA	1983, Țibănești, Iași
22. STECLARIU P. CARMEN PETRONELA	1983, Hârlău-Iași
23. ȘTEFAN P. CĂTĂLIN	1983, Ploiești-Prahova
24. URSU C. EDUARD DANIEL	1983, Iași

ABSOLVENȚII PROMOȚIEI 2004

CLASA a XII-a A

PROF. DIRIGINTE: NICULESCU ELZA -GABRIELA

1. AGAVRILOAIE I. ALINA ALEXANDRA	1985 – Iași
2. ALEXA V. ROXANA	1985 – Iași
3. ANDOR I. ELIZA	1985 – Tg. Frumos Iași
4. APOSTOL V. ROXANA	1984 – Iași
5. AVASÎLCHIOAIEI V. VIOREL CONSTANTIN	1986 – Dorohoi Botoșani
6. BORCILĂ T. CĂTĂLINA GABRIELA	1985 – Iași
7. CHIRIAC GH. OANA	1985 – Iași
8. CHIRICĂ I. ALINA PETRONELA	1985 – Iași
9. CHIRILĂ GH. ALINA	1985 – Iași
10. DROBOTĂ I. DIANA	1986 – Siretel Iași
11. DUMITRU N. ANDREEA CĂTĂLINA	1985 – Iași
12. GRIGORESCU G. GIORGIANA	1985 – Iași
13. HARABAGIU ALINA MIHAELA	1984 – Iași
14. MAFTEIAC M. RALUCA ALEXANDRA	1985 – Iași
15. MIRCEA M. I. VLAD GABRIEL	1985 – Iași
16. OLARIU GH. ADINA CECILIA	1985 – Tg. Frumos Iași
17. PANCU D. ANA MARIA	1985 – Iași
18. RUGINĂ C. ANCUȚA ELENA	1985 – Iași
19. SANDU GH. ȘTEFANA IOANA	1984 – Iași
20. ȘOIMU H. VASILE	1985 – Iași
21. UDIȘTEANU C. LAURA	1985 – Bălțați Iași
22. URSACHE I. GEANINA	1985 – Iași

CLASA XII -B

PROF. DIRIGINTE: DRIȘCU EUGENIA

1. ANDRON V. PETRONELA	1985 – Pașcani Iași
2. APOSTOL V. ELENA SIMONA	1985 – Iași
3. BIRICĂ C. ANGHEL FLORIN	1986 – Iași
4. CĂILEANU S. AIDA IULIA	1985 – Tg. Frumos Iași
5. CONDURACHE N. BOGDAN PETRU	1985 – Iași
6. CORDUNEANU C. CAMELIA	1985 – Iași
7. DĂSCĂLESCU C. ALEXANDRINA	1986 – Pașcani Iași
8. GAVRILUȚĂ M. ANCUȚA IONELA	1985 – Iași
9. GIOSANU M. ANA MARIA	1985 – Tg. Frumos Iași
10. GRĂDINARIU GH. OANAA VERONICA	1985 – Pașcani Iași
11. IFRIM V. GABRIELA OANA	1985 – Iași
12. MOCANU C. MIHAI	1985 – Iași
13. ONU M. SIMONA PETRONELA	1985 – Iași
14. PIU A. ALINA AURICA	1985 – Iași
15. PRIHOR V. TIBERIU	1984 – Hîrlău Iași
16. RACHIERU GH. GHEORGHE	1985 – Podu Iloaiei
17. STECLARIU P. ADINA VALENTINA	1985 – Cotnari
18. TOMA GH. RALUCA MARIA	1986 – Pașcani Iași
19. TUDORACHI C. CĂTĂLIN CONSTANTIN	1986 – Pașcani Iași

CLASA a- XII- C

PROF. DIRIGINTE: CODREANU VIORICA

1. ANTON F. TIBERIU FLORIN	1985 – Timișoara
2. CHELARU C. ANDREEA ELENA	1986 – Iași
3. CHITIC F. CORINA MIHAELA	1985 – Iași
4. CIORNEA F. ROXANA TEREZA	1985 – Iași
5. CODREANU L. FELIX GABRIEL	1985 – Iași
6. CONDREA GH. MONICA ROXANA	1985 – Iași
7. CONDURAT I. EMANUELA	1984 – Iași
8. CREȚU C. IOSEFINA	1985 – Iași
9. CURCĂ V. BOGDAN IONUȚ	1986 – Iași
10. DĂSCĂLESCU C. MARILENA ANDREEA	1985 – Iași
11. ENIA V. ALEXANDRA	1985 – Iași
12. FLOREĂ S. TATIANA	1985 – Pașcani Iași
13. GAFIȚA E. MARIA IRINA	1985 – Prisăcani Iași
14. GRIGORAȘ GH. ANCA CRISTINA	1984 – Brașov
15. HOLMANU E. ANDREEA	1985 – Iași
16. MAFTEI V. ANDREEA ADINA	1985 – Țibana
17. OBREJA T. VASILE MARIUS	1985 – Tg. Neamț
18. OLARU S. OTILIA	1984 – Leova R. Moldova
19. PETRARU T. IVONA MARIANA	1985 – Iași
20. POPESCU A. ANDREEA CAMELIA	1985 – Iași
21. RĂȘCHITOR D. DANA MARIA	1985 – Iași

OAMENI AI ȘCOLII DE IERI ȘI DE AZI

22. REBENCIUC GH. ADRIAN	1985 – Câmpulung Moldovenesc
23. REȘETNIC F. VICTOR	1985 – Brașov
24. ROTARU O. DIANA ELENA	1985 – Iași
25. RUSCANU N. IONELA PAULA	1986 – Iași
26. ȘTEFANOVICI C. RALUCA	1985 – Iași
27. TOMA C. ANDREEA	1984 – Tg. Frumos Iași
28. ZABORILĂ M. ROBERT ADRIAN	

CLASA a- XII – a D PROF. DIRIGINTE: PR. BUDĂU PAUL

1. AILENI G. ADRIAN	1985 – Iași
2. APETREI I. ION	1985 – Gh. Gheorghiu Dej
3. AUGUSTIN P. ALINA IONELA	1984 – Iași
4. BURSUC M. ANDREEA	1985 – Iași
5. BUTNARIU E. PETRONELA	1984 – Roman Neamț
6. CEOBANU I. GABRIELA	1986 – Roman Neamț
7. CIORBĂ N. MARIANA	1986 – Gh. Gheorghiu Dej Bacău
8. DASCĂLU I. ELENA MAGDALENA	1985 – Iași
9. DÎSCĂ- LUCACI V. CRISTINA	1986 – Roman Neamț
10. DUMEA GH. ANDREEA OLIMPIA	1984 – Roman Neamț
11. GABOR M. LIDIA	1985 – Roman Neamț
12. IOSUB T. MARICICA VALERICA	1984 – Tg. Frumos Iași
13. LISACOSCHI C. BERNADETA	1984 – Iași
14. MAGDICI D. LOREDANA ROXANA	1985 – Iași
15. MUNTEANU V. ANCA CĂTĂLINA	1984 – Iași
16. NALBARU F. DORINA	1985 – Gh. Gheorghiu Dej (Onesti)
17. NECHIFOR M. EDUARD MIHAI	1986 – Iași
18. ONIGA S. MARIA	1985 – Bistrița Năsăud
19. PORCARU P. FLORENTINA	1985 – Tg. Frumos Iași
20. TANCĂU P. MARIA	1985 – Roman Neamț
21. TOMA C. SEBASTIAN EMANUEL	1985 – Iași
22. ZAMFIRACHE N. PETRONELA	1985 – Bacău

CLASA a – XII – E PROF. DIRIGINTE: AGAPI MARIA

1. AFANASI V. NATALIA	1984 – R. Moldova
2. AXENTE V. MARIANA	1984 – R. Moldova
3. BORTĂ A. ELENA	1984 – R. Moldova
4. CÂRLAN I. LILIA	1984 – R. Moldova
5. DRUȚĂ V. CORINA	1985 – R. Moldova
6. GRIB GH. NATALIA	1984 – R. Moldova
7. IARMALIUC I. VITALINA	1985 – R. Moldova
8. MIHNEA ȘT. ELENA	1985 – R. Moldova
9. MITROȘERU V. TATIANA	1984 – R. Moldova
10. MORĂRAȘ L. ANGELA	1984 – R. Moldova
11. MUNTEAN GR. SVETLANA	1985 – R. Moldova

OAMENI AI ȘCOLII DE IERI ȘI DE AZI

12. NEMERENCO I. VERONICA	1984 – R. Moldova
13. NICOARĂ I. NATALIA	1984 – R. Moldova
14. PÎNZARI GR. INA	1984 – R. Moldova
15. PODOROGHIN V. CAROLINA	1984 – R. Moldova
16. ROȘCA NADEJDA	1984 – R. Moldova
17. ȘIRCU P. RODICA	1985 – R. Moldova
18. SILOCI V. ALA	1985 – R. Moldova
19. SMOLENSCHI T. TATIANA	1985 – R. Moldova
20. STRECHI A. OLGA	1985 – R. Moldova
21. TURCUMAN A. VICTORIA	1984 – R. Moldova
22. ASATÎ V. MARIA	1985 – R. Moldova
23. VÎRLAN V. NATALIA	1985 – R. Moldova
24. VERDEȘ GH. DANAIA	1985 – R. Moldova
25. VOLOȘIN A. MARIANA	1985 – R. Moldova

ABSOLVENȚII PROMOȚIEI 2005

CLASA a – XII – a A

DIRIGINTE: Prof. dr. LUCIA – GABRIELA MUNTEANU

1. ALEXANOVICI COSMIN – ANDREI	1985 - Iași
2. APETREI C. MAGDA	1986 - Tg. Frumos, Iași
3. ASOFIEI V. RĂZVAN	1986 - Iași
4. BUDEANU V. ANCUȚA	1986 - Cotnari, Iași
5. BURCĂ A. ANTONELA	1986 - Iași
6. BURDUN V. ANDREI – MARIAN	1986 - Iași
7. CONDURACHE C. OTILIA	1986 - Iași
8. DRAGOMIR F. ALEXANDRA	1986 - Iași
9. FELCIUC D. IULIA CEZARINA	1986 - Iași
10. FOCA I. IONEL	1986 - Iași
11. GHIOC V. ANDREEA	1986 - Hârlău, Iași
12. HARALAMBIE P. ANA	1986 - Iași
13. HÎRCĂ T. TOADER	1986 - Țibana, Iași
14. IOSUB C. ANDREEA – MANUELA	1986 - Trușești
15. LATEȘ V. ROXANA – PETRONELA	1986 - Bivolari, Iași
16. LEONTE C. ANDREEA – IULIANA	1986 - Iași
17. LUPU C. ECATERINA – FLORINA	1985 - Iași
18. LUPU E. ANDREEA – ROXANA	1986 - Răducăneni, Iași
19. MAFTEI M. ELENA – LUCIANA	1986 - Lespezi, Iași
20. MARCHIDAN D. ANA – MARIA	1986 - Pașcani, Iași
21. MĂNUCĂ C. M. DANIELA – ROXANA	1986 - Hârlău, Iași
22. MORARU E. MARIA – CIPRIANA	1986 - Iași
23. PANȚIRU GH. ANA – SIMONA	1986 - Iași
24. PĂDURARIU V. ALINA	1985 - Țibănești, Iași
25. SLABU ȘT. OANA	1985 - Șipote, Iași
26. STECLARU GR. GEORGIANA	1986 - Iași
27. ȚÎRU M. OANA – MIHAELA	1986 - Iași
28. URSACHI I. IONELA	1986 - Rădăuți Suceava
29. TĂTĂRUȘ M. MARIANA ALINA	1986 - Glodenii Gândului

CLASA a – XII – a B
DIRIGINTE: Prof. VIOREL BÂRLEANU

1. BUDULICĂ J. MIHAELA CORINA	1986 - Iași
2. CĂLIN V. ALINA – IONELA	1987 - Tg. Frumos, Iași
3. CHELARU GH. CĂTĂLINA	1986 - Hârlău, Iași
4. CHILCOS C. ELENA – ANDREEA	1986 - Hunedoara
5. CUCOȘ V. VASILICĂ – IULIAN	1986 - Pașcani, Iași
6. CULINCU C. CARMEN – CĂTĂLIN	1986 - Roman, Neamț
7. DRUC C. LAURA – ALEXANDRA	1987 - Hârlău, Iași
8. GĂINĂ C. NICOLETA	1986 - Hârlău, Iași
9. GIMIGA V. ANCA – MONALISA	1986 - Iași
10. GRIGORAȘ I. NICOLETA	1986 - Hârlău, Iași
11. GROZA C. ȘTEFANA	1986 - Podu Iloaie
12. IFROSE ROXANA – NICOLETA	1985 - Iași
13. IGNAT C. ANA – CRISTINA	1986 - Pașcani, Iași
14. ILAȘCU N. RAMONA - CRISTINA	1987 - București,
15. MĂRGINEANU D. ADRIANA	1986 - Podu Iloaie
16. MIRON C. ELENA – MIRELA	1985 - Iași
17. MISTREANU C. CONSTANTIN – ANDREI	1986 - Iași
18. MORARIU ȘT. ANCUȚA – ELENA	1986 - Iași
19. NECULAU V. EMILIA – IONELA	1986 - Bivolari, Iași
20. PLĂMADĂ C. ALEXANDRA – LAVINIA	1986 - Sinești, Iași
21. PORUMB AURELIA – PETRU	1986 - Târgu Bujor
22. ROTARU G. MARIANA	1986 - Iași
23. SILIMON V. MILICA	1986 - Iași
24. TIHAN I. MARIA	1986 - Lespezi, Iași
25. TOMA C. ELENA ROXANA	1986 - Tg. Frumos, Iași
26. ȚUȚU GH. ANDREEA – VASILICA	1986 - Hârlău, Iași
27. URSU V. MARIANA – MANUELA	1986 - Iași
28. VĂSCUȚĂ V. DANIEL – IOAN	1986 - Iași
29. VOINESCU I. IRINA – MARIA	1986 - Băcești, Vaslui

CLASA a – XII – a C
DIRIGINTE: Prof. BOGDAN CONSTANTIN STERPU

1. ANDREI M. RAISA – ELENA	1986 - Iași
2. BUZENCHI E. ALEXANDRA – ADELINA	1986 - Iași
3. CHELARU P. RALUCA – MARINELA	1986 - Iași
4. CORBATIUC S. IULIANA	1986 - Podu Iloaiei, Iași
5. DRAGOMIR I. ROXANA – FLORINA	1986 - Iași
6. FERARIU M. GEORGIANA	1987 - Iași
7. FUȘTEI M. MIRELA	1986 - Iași
8. IACOB A. MARIANA	1985 - Pașcani, Iași
9. LUCHIAN C. ANDREEA – ELENA	1986 - Iași
10. LUNGU C. DANA	1986 - Iași

OAMENI AI ȘCOLII DE IERI ȘI DE AZI

11. MANOLE N. MARIA – MAGDALENA	1986 - Cotnari, Iași
12. MARCHITAN G. IONELA – LOREDANA	1985 - Iași
13. MUNTEANU N. MARIAN – ANDREI	1987 - Iași
14. MUNTEANU V. VALENTINA	1986 - Iași
15. PATRAȘCU I. CONSTANTIN	1986 - Iași
16. PAVEL I. ȘTEFANIA	1986 - Iași
17. PETRUCĂ G. ANCA	1986 - Iași
18. ROTARU M. ALICE – MARCELA	1986 - Iași
19. TEODORESCU C. ANDREEA	1986 - Iași
20. TROACĂ I. ALIN CONSTANTIN	1986 - Iași
21. ȚÂRU C. OLIMPIA	1986 - Bivolari, Iași

CLASA a – XII – a D

DIRIGINTE: Prof. Pr. MITITELU MARICEL

1. ANDRIEȘ P. MARINELA	1986 - Răducăneni, Iași
2. ANTĂLUȚE GH. MIHAELA	1986 - Iași
3. BARABOI GH. LUCIA – MONICA	1986 -
4. BARAT I. CRISTIAN – IOSIF	1986 - Iași
5. BIȘOC A. LOREDANA – MARTA	1986 - Iași
6. BRAHAȘ P. ALINA – DANIELA	1986 - Pașcani, Iași
7. BUDĂU S. MARIA	1986 - Iași
8. BUHTIAROV O. IULIA	1985 - Chișinău
9. CIOBANU M. VIRGIL	1986 - Roman, Neamț
10. DUMITRU M. CRISTINA	1986 - Tg. Frumos, Iași
11. GIURGI P. CRINA – ALEXANDRINA	1986 - Jimbolia, Timiș
12. GIURGIA E. SIMONA	1986 - Bacău
13. HERCIU I. EDUARD	1987 - Bacău
14. LEAHU E. ALEXANDRU	1986 - Iași
15. LORENȚ F. EMANUELA	1986 - Pașcani, Iași
16. LUCACI I. GABRIEL	1986 - Mircești, Iași
17. MĂRTINAȘ A. GEANINA	1986 - Iași
18. PĂULEȚ P. IOAN – EMANUEL	1986 - Iași
19. POPA E. RAMONA	1986 - Iași
20. RĂCHÎȚEANU C. MARINELA – IULIA	1986 - Roman, Neamț
21. SIMON I. NARCIS CORNELIU	1986 - Iași
22. TIBA I. MIHAI	1985 - Roman, Neamț
23. ZĂPODEANU P. PAUL	1986 - Tg. Frumos, Iași
24. ZORZ I. MARINELA	1986 - Onești

Tipar Digital realizat la Tipografia pim
Șoseaua Ștefan cel Mare nr. 11
Iași – 700498
Tel./fax: **0232-212740**
e-mail: **editurapim@pimcopy.ro**
www.pimcopy.ro

***LISTA SPONSORILOR CARE AU CONTRIBUIT
LA APARIȚIA ANUARULUI***

- ❖ **Asociația Comunitară a Cercetașilor din România - ACoCeRo**
- ❖ **Asociația Normaliștilor Ieșeni – ANI**
- ❖ **Birou notar Gh. Zaharia**
- ❖ **B.R.D. – Groupe Société Generale**
- ❖ **Consumcoop Tg. Neamț**
- ❖ **Episcopia Romano - Catolică Iași**
- ❖ **R.A.J.A.C. Iași**
- ❖ **S.C. Cotnari S.A., com. Cotnari, județul Iași**
- ❖ **S.C. Cristiana Line S.R.L. Iași**
- ❖ **S.C. Iono Moneta S.R.L. Iași**
- ❖ **S.C. Tehnomex S.R.L. Iași**